

Διδασκαλίες των
Προέδρων της Εκκλησίας
Τζόζεφ Σμιθ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΖΟΖΕΦ ΣΜΙΘ

Έκδοση
της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών
Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα

Θα εκτιμήσουμε τυχόν σχόλια και προτάσεις σας σχετικά με το βιβλίο αυτό. Παρακαλούμε, υποβάλλετέ τα στο Curriculum Development, 50 East North Temple Street, Room 2420, Salt Lake City, UT 84150-3220 USA.
Ηλεκτρονική διεύθυνση: cur-development@ldschurch.org

Παρακαλούμε, αναφέρετε το όνομά σας, διεύθυνση, τομέα και πάσσαλο. Βεβαιωθείτε ότι αναφέρετε τον τίτλο του βιβλίου. Κατόπιν, αναφέρετε σχόλια και προτάσεις σας σχετικά με τα δυνατά σημεία του βιβλίου καθώς και σημεία πιθανής βελτίωσης.

© 2009 υπό Intellectual Reserve, Inc.

Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα.

Printed in Germany

English approval: 8/00

Translation approval: 8/00

Μετάφραση του *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith*

Greek

Περιεχόμενα

Τίτλος	Σελίδα
Εισαγωγή	vii
Ιστορική περίληψη	xv
Η ζωή και η διακονία του Τζόζεφ Σμιθ	1
1 Το Πρώτο Όραμα: Ο Πατέρας και ο Υιός εμφανίζονται στον Τζόζεφ Σμιθ	29
2 Ο Θεός, ο Αιώνιος Πατέρας	41
3 Ιησούς Χριστός, ο ουράνιος Λυτρωτής του κόσμου	51
4 Το Βιβλίο του Μόρμον: Ο κεντρικός θολόλιθος της θρησκείας μας	63
5 Μετάνοια	77
6 Η αποστολή του Ιωάννη του Βαπτιστή	87
7 Το βάπτισμα και η δωρεά του Αγίου Πνεύματος	97
8 Η παντοτινή Ιερουσόνη	111
9 Τα χαρίσματα του Πνεύματος	125
10 Προσευχή και προσωπική αποκάλυψη	137
11 Η οργάνωση και ο προορισμός της αληθινής και ζώσης Εκκλησίας	147
12 Διακηρύξτε χαράς ευαγγέλια μεγάλης αγαλλίασης σε όλο τον κόσμο	161
13 Υπακοή: «Όταν ο Κύριος προτάξει, κάνε το»	173
14 Λόγια ελπίδας και παρηγοριάς κατά την ώρα του θανάτου	187
15 Εδραιώνοντας το σκοπό της Σιών	197
16 Αποκάλυψη και ο ζωντανός Προφήτης	209
17 Το μεγάλο σχέδιο σωτηρίας	225
18 Πέρα από τον πέπλο: Η ζωή στην αιωνιότητα	237
19 Σταθείτε ακλόνητοι στις θύελλες της ζωής	247
20 Μια καρδιά γεμάτη αγάπη και πίστη: Οι επιστολές του Προφήτη στην οικογένειά του	259
21 Η Δευτέρα Παρουσία και η Χιλιετία	269

22	Απόκτηση γνώσης των αιώνιων αληθειών	283
23	«Πόσο καλό και πόσο ευχάριστο είναι... να κατοικούμε μαζί σε ενότητα»	295
24	Καθοδηγώντας κατά τον τρόπο του Κυρίου	305
25	Αλήθειες από τις παραβολές του Σωτήρα στο Κατά Ματθαίον 13	317
26	Ο Ηλίας ο Θεοβίτης και η αποκατάσταση των κλειδιών επισφράγισης	333
27	Προφυλαχθείτε από τους πικρούς καρπούς της Αποστασίας	343
28	Ιεραποστολική υπηρετηση: Μια άγια κλήση, ένα ένδοξο έργο.	355
29	Ζώντας με τους άλλους εν ειρήνη και αρμονία.	369
30	Γενναίοι στο σκοπό του Χριστού	379
31	«Ο Θεός θα είναι μαζί σου παντοτινά»: Ο Προφήτης στη φυλακή Λίμπερτυ	389
32	Ανταποκρινόμενοι στην καταδίωξη με πίστη και θάρρος	401
33	Τα πνευματικά χαρίσματα της ίασης, των γλωσσών, της προφητείας και της διάκρισης των πνευμάτων	411
34	Η δύναμη της συγχώρησης.	425
35	Λύτρωση για τους νεκρούς.	437
36	Να λαμβάνουμε τις διατάξεις και τις ευλογίες του ναού.	449
37	Χριστιανική αγάπη, η αγνή αγάπη του Χριστού	461
38	Η Επιστολή Ουέντουωρθ.	473
39	Ανακουφιστική Εταιρεία: Ουράνια οργάνωση γυναικών.	487
40	Πόσο θαυμάσιοι είναι οι αφοσιωμένοι, δίκαιοι και αληθινοί φίλοι	499
41	Να γίνουμε σωτήρες στο όρος Σιών.	509
42	Οικογένεια: Η γλυκύτερη ένωση για τον παρόντα καιρό και την αιωνιότητα	521
43	«Ήταν προφήτης του Θεού»: Σύγχρονοι του Τζόζεφ Σμιθ καταθέτουν μαρτυρία για την προφητική αποστολή του	535

44	Η αποκατάσταση των πάντων: Η θείκη νομή της πληρότητας των καιρών.	551
45	Τα συναισθήματα του Τζόζεφ Σμιθ για την προφητική αποστολή του	563
46	Ο μαρτυρικός θάνατος: Ο Προφήτης σφραγίζει τη μαρτυρία του με το αίμα του	575
47	«Δόξα στον άνδρα»: Προφήτες των Τελευταίων Ημερών καταθέτουν μαρτυρία για τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ.	589
	Παράρτημα: Πηγές που χρησιμοποιήθηκαν στο βιβλίο αυτό.	607
	Κατάλογος οπτικών.	614
	Ευρετήριο	617

Joseph Smith Jr.

«Ο Τζόζεφ Σμιθ ο Προφήτης και Βλέπων του Κυρίου, έχει κάνει περισσότερα για τη σωτηρία των ανθρώπων σε τούτον τον κόσμο, παρά οποιοδήποτε άνθρωπος που έζησε ποτέ σ' αυτόν, εκτός μόνο από τον Ιησού. ...Έζησε μέγας, και πέθανε μέγας στα μάτια του Θεού και του λαού του» (Δ&Δ 135:3).

Εισαγωγή

Η Πρώτη Προεδρία και η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων έχουν δημιουργήσει τις σειρές *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας* για να σας βοηθήσουν να εμβαθύνετε στην κατανόηση του αποκατεστημένου ευαγγελίου και να έλθετε πιο κοντά στον Κύριο μέσω των διδασκαλιών των Προέδρων Αγίων των Τελευταίων Ημερών της Εκκλησίας. Καθώς η Εκκλησία προσθέτει τόμους στις σειρές αυτές, θα δημιουργήσετε για το σπίτι σας μία συλλογή βιβλίων που αναφέρονται στο ευαγγέλιο. Τα βιβλία στις σειρές αυτές έχουν σχεδιαστεί, ώστε να χρησιμοποιηθούν για προσωπική μελέτη και για διδασκαλία στις απαρτίες και την τάξη.

Το βιβλίο αυτό αναφέρεται στις διδασκαλίες του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, ο οποίος κλήθηκε από τον Θεό να ανοίξει τη θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών κατά τις τελευταίες αυτές ημέρες. Μεταξύ του οράματος που είχε για τον Πατέρα και τον Υιό, την άνοιξη του 1820, και του μαρτυρικού θανάτου του τον Ιούνιο του 1844, ίδρυσε την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών και έφερε στο φως την πληρότητα του ευαγγελίου, για να μην αφαιρεθεί ποτέ πια από τη γη.

Προσωπική μελέτη

Καθώς μελετάτε τις διδασκαλίες του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, επιζητήστε την έμπνευση του Πνεύματος. Θυμηθείτε την υπόσχεση του Νεφί: «Γιατί αυτός που επίμονα επιζητεί, θα βρει. Και τα μυστήρια του Θεού θα ξετυλιχτούν γι' αυτούς, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος» (Νεφί Α' 10:19). Αρχίστε τη μελέτη σας με προσευχή και εξακολουθήστε να προσεύχεστε και να συλλογίζεστε μέσα στην καρδιά σας καθώς διαβάζετε.

Στο τέλος κάθε κεφαλαίου, θα βρείτε ερωτήσεις και αναφορές στις γραφές, οι οποίες θα σας βοηθήσουν να κατανοήσετε και να εφαρμόσετε τις διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ. Σκεφθείτε να τις ξαναδιαβάσετε προτού μελετήσετε το κεφάλαιο.

Επίσης, οκεφθείτε τα παρακάτω που προτείνονται:

- Αναζητήστε φράσεις και λέξεις-κλειδιά. Εάν βρείτε μια λέξη που δεν καταλαβαίνετε, χρησιμοποιήστε λεξικό ή κάποια άλλη πηγή για να κατανοήσετε καλύτερα τη σημασία της. Γράψτε μια σημείωση στο περιθώριο, ώστε να θυμάστε αυτά που μάθατε για τη λέξη.
- Συλλογιστείτε το νόημα των διδασκαλιών του Τζόζεφ Σμιθ. Μπορείτε, αν θέλετε, να σημειώσετε φράσεις και προτάσεις οι οποίες διδάσκουν συγκεκριμένες αρχές του ευαγγελίου ή αγγίζουν το νου και την καρδιά σας ή μπορείτε να γράψετε τις σκέψεις και τα συναισθήματά σας στα περιθώρια.
- Συλλογιστείτε εμπειρίες που είχατε, οι οποίες σχετίζονται με τις διδασκαλίες του Προφήτη.
- Σκεφθείτε πώς ισχύουν για εσάς οι διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ. Σκεφθείτε πώς σχετίζονται οι διδασκαλίες με ανησυχίες ή ερωτήματα που έχετε. Αποφασίστε τι θα κάνετε ως αποτέλεσμα αυτών που μάθατε.

Διδάσκοντας από αυτό το βιβλίο

Αυτό το βιβλίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για διδασκαλία στο σπίτι ή στην εκκλησία. Τα προτεινόμενα που ακολουθούν, θα σας βοηθήσουν.

Επικεντρωθείτε στα λόγια του Τζόζεφ Σμιθ και στις γραφές

Ο Κύριος έχει δώσει εντολή να μη διδάσκουμε «τίποτα άλλο από εκείνα τα οποία έχουν γράψει οι προφήτες και οι απόστολοι, και αυτά που [μας] διδάσκει ο Παράκλητος με την προσευχή της πίστης» (Δ&Δ 52:9). Έχει επίσης διακηρύξει ότι «Οι πρεσβύτεροι, ιερείς και διδάσκαλοι αυτής της εκκλησίας να διδάσκουν τις αρχές του ευαγγελίου μου, οι οποίες βρίσκονται στη Βίβλο και στο Βιβλίο του Μόρμον, όπου είναι η πληρότητα του ευαγγελίου μου» (Δ&Δ 42:12).

Σας έχει ανατεθεί να βοηθάτε τους άλλους να κατανοήσουν τις διδασκαλίες του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και τις γραφές. Μην αφήνετε κατά μέρος αυτό το βιβλίο ούτε να προετοιμάζετε μαθήματα από άλλο υλικό. Αφιερώστε ένα σημαντικό μέρος του μαθήματος για να διαβάσετε τις διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ σε αυτό το βιβλίο και να συζητήσετε τη σημασία και την εφαρμογή τους.

Παροτρύνετε τους συμμετέχοντες να φέρνουν αυτό το βιβλίο στην εκκλησία, ώστε να είναι καλύτερα προετοιμασμένοι να συμμετάσχουν στις συζητήσεις στην τάξη.

Επιζητήστε την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος

Καθώς προσεύχεστε για βοήθεια και προετοιμάζεστε με επιμέλεια, το Άγιο Πνεύμα θα καθοδηγήσει τις προσπάθειές σας. Θα σας βοηθήσει να τονίσετε τα τμήματα εκείνα κάθε κεφαλαίου τα οποία θα διευκολύνουν τους άλλους να κατανοήσουν το ευαγγέλιο και θα τους ενθαρρύνουν να το εφαρμόσουν.

Όταν διδάσκετε, να προσεύχεστε μέσα στην καρδιά σας, ώστε η δύναμη του Πνεύματος να συντροφεύει τα λόγια σας και τις συζητήσεις στην τάξη. Ο Νεφί είπε: «Γιατί όταν ο άνθρωπος μιλάει με τη δύναμη του Πνεύματος του Αγίου, η δύναμη του Πνεύματος του Αγίου το μεταφέρει στην καρδιά των τέκνων των ανθρώπων» (Νεφί Β΄ 33:1. Βλέπε, επίσης, Δ&Δ 50:13-22).

Προετοιμαστείτε να διδάξετε

Τα κεφάλαια στο βιβλίο αυτό έχουν οργανωθεί κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να σας βοηθήσουν στην προετοιμασία σας να διδάξετε. Το τμήμα «Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ» σε κάθε κεφάλαιο, προσφέρει πληροφορίες για τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ και την ιστορία των πρώτων χρόνων της Εκκλησίας, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν στην παρουσίαση και τη διδασκαλία του μαθήματος. Το τμήμα «Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ», χωρίζεται σε αρκετά μικρότερα τμήματα, με επικεφαλίδες οι οποίες συνοψίζουν τα κύρια σημεία στο κεφάλαιο. Οι επικεφαλίδες αυτές μπορούν να χρησιμεύσουν ως σχεδιάγραμμα, από το οποίο μπορείτε να διδάξετε. Το τελευταίο τμήμα, «Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία», παρέχει ερωτήσεις και γραφές σχετικές με τις διδασκαλίες.

Θα είστε περισσότερο αποτελεσματικοί στη διδασκαλία σας, αν κάνετε τα ακόλουθα:

1. *Μελετήστε το κεφάλαιο.* Διαβάστε το κεφάλαιο, ώστε να είστε βέβαιοι ότι έχετε κατανοήσει τις διδασκαλίες του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Θα διδάξετε με μεγαλύτερη ειλικρίνεια και δύναμη, όταν τα λόγια του έχουν επηρεάσει εσάς προσωπικά (βλέπε Δ&Δ 11:21). Καθώς θα διαβάσετε, να έχετε κατά νου τις ανάγκες εκείνων που

- διδάσκετε. Μπορείτε, αν θέλετε, να σημειώσετε στο κεφάλαιο δι-
δαχές και αρχές οι οποίες θεωρείτε ότι θα σας βοηθήσουν.
2. *Αποφασίστε ποια μέρη θα χρησιμοποιήσετε.* Κάθε κεφάλαιο περιλαμβάνει περισσότερα από όσα θα μπορούσατε να διδάξετε σε ένα μάθημα. Αντί να προσπαθήσετε για την κάλυψη ολοκλήρου του κεφαλαίου, επιλέξτε κατόπιν προσευχής διδαχές και αρχές, οι οποίες κατά τη γνώμη σας θα βοηθήσουν ιδιαίτερα εκείνους που διδάσκετε. Για παράδειγμα, θα μπορούσατε να επιλέξετε να επικεντρωθείτε σε μία ή δύο υποδιαιρέσεις του τμήματος και σε μερικές ερωτήσεις, οι οποίες θα βοηθήσουν τους συμμετέχοντες να συζητήσουν τις αρχές στα τμήματα που έχετε επιλέξει.
  3. *Αποφασίστε πώς θα παρουσιάσετε το μάθημα.* Για να κεντρίσετε το ενδιαφέρον στην αρχή του μαθήματος, θα μπορούσατε να μιλήσετε για μία προσωπική εμπειρία ή να ζητήσετε από τους συμμετέχοντες να διαβάσουν κάποια ιστορία από την αρχή του κεφαλαίου ή να κοιτάξουν μία εικόνα στο κεφάλαιο. Στη συνέχεια, μπορείτε να ρωτήσετε: «Τι σας διδάσκει αυτή η ιστορία (ή η εικόνα) για το κύριο θέμα του κεφαλαίου;» Άλλες επιλογές για να αρχίσετε ένα μάθημα είναι ή να διαβάσετε μία γραφή ή ένα παράθεμα από το κεφάλαιο ή να τραγουδήσετε έναν ύμνο. Μια άλλη ιδέα που θα βοηθήσει, είναι να κάνετε γνωστά στους συμμετέχοντες τα κύρια σημεία του μαθήματος. Θα μπορούσατε, επίσης, να υπενθυμίσετε στους συμμετέχοντες το προηγούμενο μάθημα αυτού του βιβλίου, ζητώντας τους να θυμηθούν γεγονότα, ανθρώπους, αρχές ή διδαχές που συζητήθηκαν.
  4. *Αποφασίστε πώς θα ενθαρρύνετε τη συζήτηση.* Εδώ είναι που θα πρέπει να δαπανήσετε τον περισσότερο χρόνο του μαθήματος, διότι οι συμμετέχοντες μαθαίνουν καλύτερα διδαχές και αρχές, όταν συμμετέχουν στη συζήτησή τους. Επανεξετάστε τα προτεινόμενα για διεξαγωγή εποικοδομητικών συζητήσεων, στις σελίδες xii-xiii αυτού του βιβλίου. Θα μπορούσατε να χρησιμοποιήσετε ερωτήσεις από το «Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία», στο τέλος του κεφαλαίου. Θα μπορούσατε, επίσης, να ετοιμάσετε κάποιες δικές σας ερωτήσεις, χρησιμοποιώντας τις ακόλουθες προτάσεις.
    - Κάνετε ερωτήσεις οι οποίες θα βοηθήσουν τους συμμετέχοντες να αναζητήσουν γεγονότα, συμβάντα, διδαχές και αρχές. Αυτού του είδους οι ερωτήσεις βοηθούν τους συμμετέχοντες να

επικεντρωθούν σε συγκεκριμένες αλήθειες που επιθυμείτε να τονίσετε και να εξοικειωθούν με συγκεκριμένες πληροφορίες για τις διδασκαλίες του Προφήτη. Για παράδειγμα, αφού προσδιορίσετε ένα συγκεκριμένο παράθεμα, θα μπορούσατε να ρωτήσετε: «Ποιες είναι μερικές λέξεις ή φράσεις-κλειδιά σ' αυτό το παράθεμα;» ή «Ποιο είναι το θέμα αυτού του παραθέματος;»

- Κάνετε ερωτήσεις οι οποίες βοηθούν τους συμμετέχοντες να σκεφθούν τις διδαχές και τις αρχές που δίδαξε ο Τζόζεφ Σμιθ. Αυτού του είδους οι ερωτήσεις ενθαρρύνουν τους συμμετέχοντες να εξετάσουν και να μιλήσουν για τις σκέψεις και τα συναισθήματά τους σχετικά με τις διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ. Για παράδειγμα: «Γιατί νομίζετε ότι είναι σημαντική αυτή η διδασκαλία;» ή «Ποιες είναι οι σκέψεις ή τα συναισθήματά σας για το παράθεμα αυτό;» ή «Τι σημαίνει για σας αυτή η διδασκαλία;»
  - Κάνετε ερωτήσεις οι οποίες παροτρύνουν τους συμμετέχοντες να συγκρίνουν αυτά που μαθαίνουν από τις διδασκαλίες του Προφήτη με τις σκέψεις, τα συναισθήματα και τις εμπειρίες τους. Για παράδειγμα: «Τι εμπειρίες είχατε, οι οποίες σχετίζονται με όσα είπε ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ;»
  - Κάνετε ερωτήσεις οι οποίες βοηθούν τους συμμετέχοντες να εφαρμόσουν στη ζωή τους ό,τι διδάχθηκε. Οι ερωτήσεις αυτές βοηθούν τους συμμετέχοντες να σκεφθούν τρόπους με τους οποίους θα μπορούν να ζουν σύμφωνα με τις διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ. Για παράδειγμα: «Τι μας παροτρύνει να κάνουμε ο Τζόζεφ Σμιθ; Με ποιους τρόπους μπορούμε να εφαρμόσουμε τα όσα είπε;» Θυμίστε στους συμμετέχοντες ότι θα μάθουν όχι μόνο από όσα ειπώθηκαν, αλλά και από αποκάλυψη κατευθείαν προς αυτούς (βλέπε Δ&Δ 121:26).
5. *Αποφασίστε πώς θα κλείσετε το μάθημα.* Μπορείτε να επιλέξετε μία γρήγορη συνόψιση του μαθήματος ή να ζητήσετε από έναν ή δύο συμμετέχοντες να το κάνουν. Κατά την παρότρυνση του Πνεύματος, δώστε μαρτυρία για τις διδασκαλίες που συζητήσατε. Μπορείτε, επίσης, να προσκαλέσετε άλλους να μιλήσουν για τις μαρτυρίες τους. Ενθαρρύνετε εκείνους που διδάσκετε να ακολουθήσουν τις παροτρύνσεις που έλαβαν από το Άγιο Πνεύμα.

Καθώς προετοιμάζεστε να διδάξετε, ίσως θελήσετε να αναζητήσετε ιδέες στο *Teaching, No Greater Call* (36123), part B', κεφάλαια 14, 16, 28 και 29 ή στο *Teaching Guidebook* (34595).

Διευθύνετε εποικοδομητικές συζητήσεις

Τα προτεινόμενα που ακολουθούν, θα σας βοηθήσουν να ενθαρρύνετε και να διευθύνετε εποικοδομητικές συζητήσεις.

- Επιζητήστε την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος. Ίσως σας παροτρύνει να κάνετε ορισμένες ερωτήσεις ή να συμπεριλάβετε ορισμένους ανθρώπους στη συζήτηση.
- Βοηθήστε τους συμμετέχοντες να επικεντρωθούν στις διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ. Βάλτε τους να διαβάσουν τα λόγια του, ώστε να δημιουργηθεί κάποια συζήτηση και να απαντήσετε σε ερωτήσεις. Εάν η συζήτηση αρχίσει να ξεφεύγει από το θέμα ή γίνει θεωρητική ή υπάρξουν διαφωνίες, κατευθύνετε εκ νέου τη συζήτηση, αναφερόμενοι σε κάποιο γεγονός, διδαχή ή αρχή του κεφαλαίου.
- Αν το κρίνετε κατάλληλο, μιλήστε για εμπειρίες οι οποίες σχετίζονται με τις διδασκαλίες στο κεφάλαιο.
- Παροτρύνετε τους συμμετέχοντες να μιλήσουν για τις σκέψεις τους, να κάνουν ερωτήσεις και να διδάξουν ο ένας τον άλλο (βλέπε Δ&Δ 88:122). Για παράδειγμα, θα μπορούσατε να τους ζητήσετε να σχολιάσουν όσα έχουν πει οι άλλοι ή θα μπορούσατε να απευθύνετε μία ερώτηση σε μερικούς από τους συμμετέχοντες.
- Μη φοβηθείτε αν ακολουθήσει σιωπή μετά από μία ερώτησή σας. Συχνά εκείνοι που διδάσκετε χρειάζονται χρόνο να σκεφθούν ή να κοιτάξουν στα βιβλία τους, προτού μιλήσουν για τις ιδέες τους, τις μαρτυρίες και τις εμπειρίες τους.
- Ακούστε προσεκτικά και προσπαθήστε να καταλάβετε τα σχόλια όλων. Εκφράστε την ευγνωμοσύνη σας για τη συμμετοχή τους.
- Όταν οι συμμετέχοντες αναφέρουν αρκετές από τις ιδέες τους, σκεφθείτε να καταγράψετε τις ιδέες στον πίνακα ή ζητήστε από κάποιον άλλον να το κάνει.
- Αναζητήστε διάφορους τρόπους να συμπεριλάβετε τους συμμετέχοντες στη συζήτηση. Για παράδειγμα, θα μπορούσατε να τους ζητήσετε να συζητήσουν ερωτήσεις κάνοντας μικρές ομάδες ή με το άτομο που κάθεται δίπλα τους.

- Σκεφθείτε να μιλήσετε γι' αυτό εκ των προτέρων με έναν ή δύο συμμετέχοντες. Ζητήστε τους να έρθουν στην τάξη έτοιμοι να απαντήσουν σε μία από τις ερωτήσεις που έχετε ετοιμάσει.
- Χρησιμοποιήστε έναν ύμνο, ειδικά έναν ύμνο της Αποκατάστασης, για να ενισχύσετε τη συζήτηση μιας αλήθειας του ευαγγελίου. Το να τραγουδήσετε έναν ύμνο είναι επίσης ένας αποτελεσματικός τρόπος για να παρουσιάσετε ή να κλείσετε ένα μάθημα.
- Μην κλείνετε μία καλή συζήτηση απλώς και μόνο επειδή θέλετε να καλύψετε όλη την ύλη που έχετε προετοιμάσει. Αυτό που έχει τη μεγαλύτερη σημασία είναι να αισθανθούν οι συμμετέχοντες την επιρροή του Πνεύματος και να αυξηθεί η δέσμευσή τους να ζουν το ευαγγέλιο.

Διδασκαλίες της εποχής μας

Το βιβλίο αυτό αναφέρεται στις διδασκαλίες του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, οι οποίες ισχύουν στην εποχή μας. Για παράδειγμα, το βιβλίο αυτό δε συζητά θέματα, όπως οι διδασκαλίες του Προφήτη σχετικά με το νόμο της αφιέρωσης, όπως ίσχυε για την υπευθυνότητα διαχείρισης της περιουσίας. Ο Κύριος απέσυρε το νόμο αυτό από την Εκκλησία, διότι οι Άγιοι δεν ήταν προετοιμασμένοι να ζήσουν σύμφωνα με αυτόν (βλέπε Δ&Δ 119, τίτλος τμήματος). Επίσης, το βιβλίο αυτό δε συζητά για την πολυγαμία. Οι διδαχές και οι αρχές που αφορούν στην πολυγαμία αποκαλύφθηκαν στον Τζόζεφ Σμιθ από το 1831. Ο Προφήτης δίδαξε τη διδαχή της πολυγαμίας και ένας αριθμός αυτών των γάμων τελέσθηκε κατά τη διάρκεια της ζωής του. Τις επόμενες δεκαετίες, υπό τη διεύθυνση των Προέδρων της Εκκλησίας οι οποίοι διαδέχθηκαν τον Τζόζεφ Σμιθ, σημαντικός αριθμός μελών της Εκκλησίας συνήψαν πολυγαμία. Το 1890, ο Πρόεδρος Ουίλφορντ Γούντροφ εξέδωσε το Μανιφέστο, το οποίο διέκοπτε την πολυγαμία στην Εκκλησία (βλέπε Επίσημη Διακήρυξη 1). Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών δεν ασκεί πλέον την πρακτική της πολυγαμίας.

Πληροφορίες σχετικά με πηγές που παρατέθηκαν στο βιβλίο αυτό

Οι διδασκαλίες του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ που παρουσιάστηκαν σ' αυτό το βιβλίο, έχουν ληφθεί από διάφορες κατηγορίες υλικού

πηγών: τα κηρύγματα του Προφήτη, άρθρα που προετοιμάστηκαν για δημοσίευση από τον Προφήτη ή υπό τη διεύθυνσή του, τις επιστολές και τα ημερολόγια του Προφήτη, καταγεγραμμένες αναμνήσεις ατόμων που άκουσαν τον Προφήτη να μιλά και ορισμένες από τις διδασκαλίες και τα γραπτά κείμενα του Προφήτη, τα οποία αργότερα έγιναν εκκλησιαστικοί κανόνες στις γραφές. Πολλές από τις διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ έχουν παρατεθεί από το *Ιστορία της Εκκλησίας*. Για επιπλέον πληροφορίες σχετικά με αυτές τις πηγές, βλέπε παράρτημα.

Ένας αριθμός αδημοσίευτων πηγών παρατέθηκε στο έργο αυτό. Η ορθογραφία, η στίξη, η κεφαλαιοποίηση λέξεων και η γραμματική, τυποποιήθηκαν όπου κρίθηκε απαραίτητο για τη βελτίωση της αναγνωσιμότητας. Εισήχθησαν, επίσης, παράγραφοι ή διαφοροποιήθηκαν για τη βελτίωση της αναγνωσιμότητας. Εκεί όπου τα παραθέματα προέρχονται από δημοσιευμένο υλικό πηγών, οι πηγές παρατέθηκαν χωρίς μεταβολές, εκτός και αν σημειώνεται η αλλαγή. Όλο το υλικό εντός αγκυλών έχει προστεθεί από τους συντάκτες του βιβλίου αυτού, εκτός και αν σημειώνεται διαφορετικά.

Ιστορική περίληψη

Το ακόλουθο χρονολόγιο παρέχει ένα σύντομο ιστορικό πλαίσιο για τις διδασκαλίες του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ που παρουσιάστηκαν σ' αυτό το βιβλίο.

- 1805, 23 Δεκεμβρίου: Γεννήθηκε στο Σάρον της επαρχίας Ουίνδσωρ, της Πολιτείας του Βερμόντ, πέμπτο παιδί από τα έντεκα της οικογένειας του Τζόζεφ Σμιθ του πρεσβύτερου και της Λούση Μακ Σμιθ.
- Περίπου το 1813:
(7 ετών) Προσβάλλεται από τυφοειδή πυρετό. Οι επιπλοκές απαιτούν να εγχειριστεί στο αριστερό πόδι του. Την εποχή εκείνη, η οικογένεια Σμιθ ζούσε στο Ουέστ Λίβανον του Νιού Χαμπούερ, ένα από τα πολλά μέρη στα οποία είχε μετακομίσει η οικογένεια μεταξύ 1808 και 1816, αναζητώντας ευκαιρίες εργασίας.
- 1816:
(10 ετών) Μετακομίζει με την οικογένειά του στο χωριό Παλμύρα, της Πολιτείας της Νέας Υόρκης.
- Περίπου το 1818-19:
(12 ή 13 ετών) Μετακομίζει με την οικογένειά του από το χωριό Παλμύρα σε ένα ξύλινο σπίτι στην επαρχία Παλμύρα, της Πολιτείας της Νέας Υόρκης.
- 1820, αρχές ανοίξεως:
(14 ετών) Προσεύχεται στο δάσος κοντά στο σπίτι του. Δέχεται την επίσκεψη του Θεού Πατέρα και του Ιησού Χριστού. Ρωτά σε ποια θρησκευτική ομάδα θα έπρεπε να προσχωρήσει. Ο Σωτήρας τού λέει ότι είναι όλες εσφαλμένες και δε θα έπρεπε να προσχωρήσει σε καμία από αυτές.

- 1823, 21-22 Σεπτεμβρίου:
(17 ετών)
Τον επισκέπτεται ο Μορόνι, ο οποίος του μιλά για το έργο του Κυρίου στη γη κατά τις τελευταίες ημέρες και για το Βιβλίο του Μόρμον. Βλέπει τις χρυσές πλάκες, οι οποίες είναι θαμμένες σε έναν κοντινό λόφο, όμως του απαγορεύθηκε να τις πάρει εκείνη τη φορά.
- 1825:
(19 ετών)
Μετακομίζει με την οικογένειά του από το ξύλινο σπίτι, σε μια νεόκτιστη κατοικία στο αγρόκτημά τους στην επαρχία Μάντσεστερ, της Πολιτείας της Νέας Υόρκης.
- 1827, 18 Ιανουαρίου:
(21 ετών)
Παντρεύεται την Έμμα Χέηλ από το Αρμονυ της Πενσυλβάνια. Παντρεύονται στο Σάουθ Μπαίνμπριτζ της Νέας Υόρκης.
- 1827, 22 Σεπτεμβρίου:
Παραλαμβάνει τις πλάκες από τον Μορόνι, μετά από συναντήσεις του με τον Μορόνι στις 22 Σεπτεμβρίου κάθε έτους από το 1823 και μετά.
- 1827, Δεκέμβριος:
(22 ετών)
Μετακομίζει στο Αρμονυ της Πενσυλβάνια για να διαφύγει από τον όχλο στην Παλμύρα και στο Μάντσεστερ που προσπαθούν να κλέψουν τις πλάκες. Λίγο αργότερα αρχίζει τη μετάφραση του Βιβλίου του Μόρμον.
- 1828, Φεβρουάριος:
Ο Μάρτιν Χάρρις δείχνει κάποια αντιγεγραμμένα ψηφία από τις χρυσές πλάκες σε διαπρεπείς φιλολόγους, μεταξύ άλλων στον Τσαρλς Άνθον και τον Σάμιουελ Μίτσιλ στην πόλη της Νέας Υόρκης.
- 1828, Ιούνιος-Ιούλιος:
Χάνονται 116 σελίδες του χειρογράφου από τη μετάφραση του Βιβλίου του Μόρμον, ενώ βρίσκονταν στην κατοχή του Μάρτιν Χάρρις.

- 1829, 5 Απριλίου:
(23 ετών)
Ο Όλιβερ Κάουντερφυ φθάνει στο Άρμονυ για να υπηρετήσει ως γραφέας για το Βιβλίο του Μόρμον. Η μετάφραση αρχίζει εκ νέου στις 7 Απριλίου.
- 1829, 15 Μαΐου:
Μαζί με τον Όλιβερ Κάουντερφυ, λαμβάνει την Ααρωνική Ιεροσούνη από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή. Ο Τζόζεφ και ο Όλιβερ βαπτίζονται ο ένας τον άλλο στον ποταμό Σασκουεχάννα.
- 1829, Μάιος-Ιούνιος:
Μαζί με τον Όλιβερ Κάουντερφυ λαμβάνει τη Μελχισεδική Ιεροσούνη από τους αρχαίους Αποστόλους Πέτρο, Ιάκωβο και Ιωάννη, κοντά στον ποταμό Σασκουεχάννα, μεταξύ του Άρμονυ της Πενσυλβάνια και του Κόλεσβιλ της Νέας Υόρκης.
- 1829, Ιούνιος:
Ολοκληρώνει τη μετάφραση του Βιβλίου του Μόρμον στο κτήμα του Πήτερ Ουίτμερ του πρεσβύτερου, στην επαρχία Φαγιέτ, της Πολιτείας της Νέας Υόρκης. Οι Τρεις Μάρτυρες βλέπουν τις πλάκες και τον άγγελο Μορόνι στο Φαγιέτ. Οι Οκτώ Μάρτυρες βλέπουν και ψηλαφούν με τα χέρια τους τις πλάκες στην επαρχία της Παλμύρα.
- 1830, 26 Μαρτίου:
(24 ετών)
Τα πρώτα τυπωμένα αντίτυπα του Βιβλίου του Μόρμον είναι διαθέσιμα για το κοινό, στο βιβλιοπωλείο του Έγκμπερτ Γκράντιν στην Παλμύρα.
- 1830, 6 Απριλίου:
Οργανώνει επίσημα την Εκκλησία στο σπίτι του Πήτερ Ουίτμερ του πρεσβύτερου στο Φαγιέτ (βλέπε Δ&Δ 20:1). Στην αρχή η επίσημη ονομασία της Εκκλησίας είναι, Εκκλησία του Χριστού. Στις 3 Μαΐου του 1834, η ονομασία αλλάζει και γίνεται: Η Εκκλησία των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Στις 26 Απριλίου του 1838,

- η ονομασία αλλάζει με αποκάλυψη και γίνεται: Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών (βλέπε Δ&Δ 115:4).
- 1830, Ιούνιος: Με εντολή του Κυρίου ξεκινά μία εμπνευσμένη αναθεώρηση της Βίβλου, γνωστή τώρα ως Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ της Βίβλου.
- 1830, 9 Ιουνίου: Συνέρχεται η πρώτη συνέλευση της Εκκλησίας στο Φαγιέτ.
- 1830, Σεπτέμβριος: Μετακομίζει από το Άρμον της Πενουλβάνια, στο Φαγιέτ της Νέας Υόρκης. Μεταξύ Δεκεμβρίου 1827 και εκείνης της εποχής, ο Τζόζεφ και η Έμμα ζούσαν στο Άρμον, ωστόσο ο Τζόζεφ ταξίδευε περιοδικά στο Μάντσοστερ, στο Φαγιέτ και στην Παλμύρα για να εργαστεί σε θέματα που αφορούσαν στη μετάφραση του Βιβλίου του Μόρμον, να φροντίσει για την έκδοση του Βιβλίου του Μόρμον, να οργανώσει την Εκκλησία, να προεδρεύσει στην πρώτη συνέλευση της Εκκλησίας και να μεριμνήσει για άλλα καθήκοντα της Εκκλησίας.
- 1830, Σεπτέμβριος: Λαμβάνει μία αποκάλυψη ότι ιεραπόστολοι θα πρέπει να «πά[νε] στους Λαμανίτες» για να κηρύξουν το ευαγγέλιο (Δ&Δ 28:8, βλέπε, επίσης, 30:5-6, 32:1-3). Τον Οκτώβριο, τέσσερις Πρεσβύτεροι αναχωρούν για ιεραποστολή να διδάξουν στην περιοχή των Ινδιάνων δυτικά της Πολιτείας του Μισσούρι.
- 1830, Δεκέμβριος: (25 ετών) Λαμβάνει αποκάλυψη ότι οι Άγιοι θα πρέπει να συγκεντρωθούν στο Οχάιο (βλέπε Δ&Δ 37).
- 1831, αρχές Φεβρουαρίου: Μετά από ένα ταξίδι περισσότερο των 400 χιλιομέτρων από τη Νέα Υόρκη, φθάνει στο Κίρτλαντ του Οχάιο.

- 1831, 20 Ιουλίου: Στο Ιντιπέντενς, στο Τζάκσον Κάουντυ του Μισσούρι, λαμβάνει μία αποκάλυψη όπου προσδιορίζεται το Ιντιπέντενς ως το «επίκεντρο» της Σιών (βλέπε Δ&Δ 57:1-3).
- 1831, 2 Αυγούστου: Προεδρεύει καθώς ο Σίδνεϋ Ρίγκντον αφιερώνει το Τζάκσον Κάουντυ του Μισσούρι ως τη γη της Σιών.
- 1831, 3 Αυγούστου: Αφιερώνει μία τοποθεσία ναού στο Ιντιπέντενς.
- 1832, 25 Ιανουαρίου: Υποστηρίζεται ως Πρόεδρος της Ανώτερης Ιεροσύνης στο Άμχερστ του Οχάιο.
(26 ετών)
- 1830, 8 Μαρτίου: Οργανώνει στο Κίρτλαντ την Πρώτη Προεδρία, με τον Σίδνεϋ Ρίγκντον και τον Τζέσου Γκάουζ ως συμβούλους. Στις 18 Μαρτίου 1833, ο Φρέντερικ Ουίλιαμς αντικαθιστά τον Τζέσου Γκάουζ.
- 1832, 27-28 Δεκεμβρίου: Λαμβάνει εντολή να οικοδομήσει ένα ναό στο Κίρτλαντ (βλέπε Δ&Δ 88:119-20).
(27 ετών)
- 1833, Ιανουάριος: Ξεκινά τη Σχολή των προφητών.
- 1833, 2 Ιουλίου: Ολοκληρώνει το αρχικό έργο του της εμπνευσμένης μετάφρασης της Βίβλου, γνωστής τώρα ως: Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ της Βίβλου. Από το έργο αυτό προέρχονται το βιβλίο του Μωυσή και το Τζόζεφ Σμιθ-Κατά Ματθαίον, τα οποία περιλαμβάνονται τώρα στο Πολύτιμο Μαργαριτάρι.
- 1833, 20 Ιουλίου: Ο όχλος καταστρέφει το τυπογραφείο στο Ιντιπέντενς του Μισσούρι, όπου τυπώνεται το Βιβλίο των Εντολών, καθώς και τις περισσότερες από τις τυπωμένες σελίδες. Τον Σεπτέμβριο του 1835 δημοσιεύονται στο Κίρτλαντ οι αποκαλύψεις από το Βιβλίο των Εντολών, καθώς και άλλες αποκαλύψεις, στην πρώτη έκδοση του Δίδαχί και Διαθήκης.

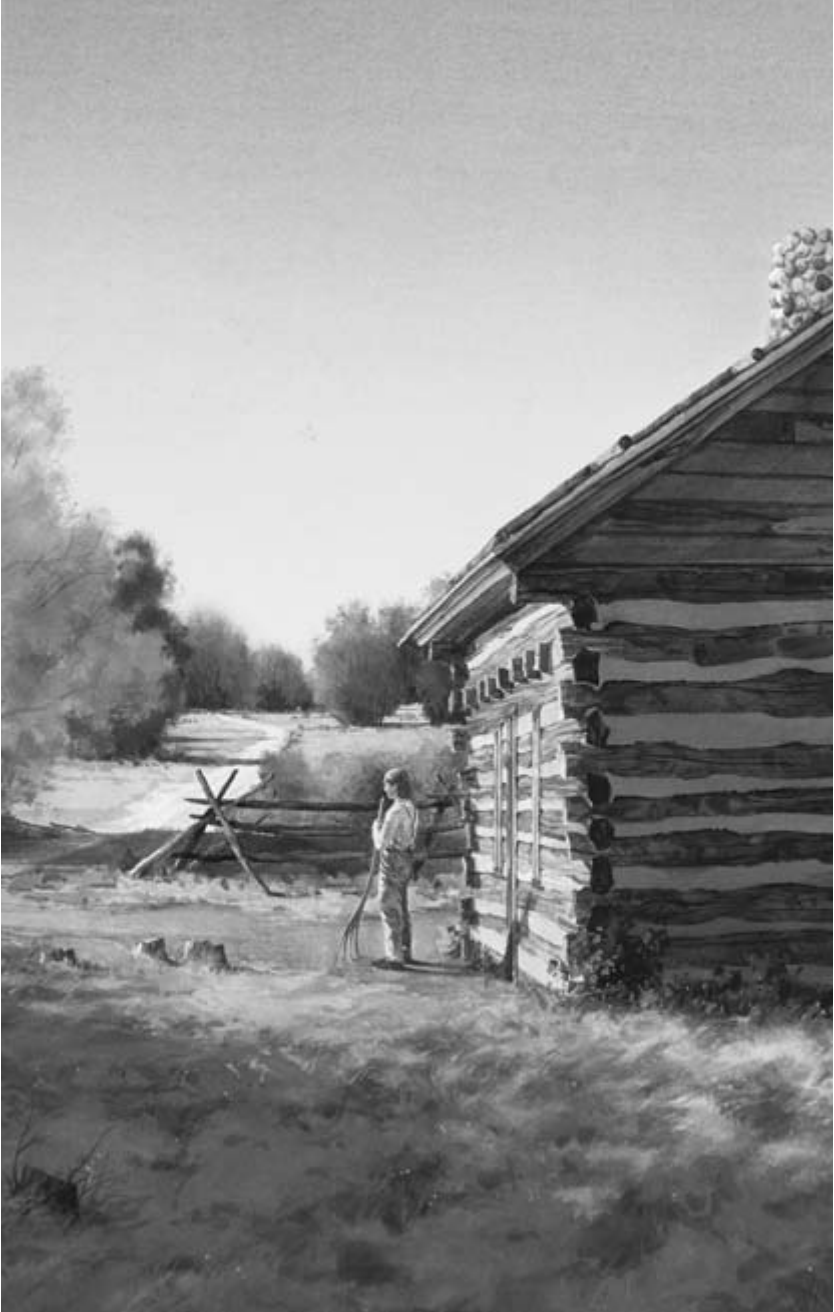
- 1833, 23 Ιουλίου: Τίθενται οι θεμέλιοι λίθοι για το Ναό του Κίρτλαντ.
- 1833, 18 Δεκεμβρίου: Ο Τζόζεφ Σμιθ ο πρεσβύτερος χειροτονείται Πατριάρχης στην Εκκλησία.
- 1834, Μάιος-Ιούλιος:
(28 ετών) Οδηγεί το στρατόπεδο της Σιών από το Κίρτλαντ του Οχάιο στο Κλή Κάουντυ του Μισσούρι, προς ανακούφιση των Αγίων οι οποίοι είχαν εκδιωχθεί από τα σπίτια τους στο Τζάκσον Κάουντυ του Μισσούρι. Επιστρέφει στο Κίρτλαντ, αφού λαμβάνει αποκάλυψη ότι οι Άγιοι θα πρέπει να «περιμένουν για ένα μικρό διάστημα για τη λύτρωση της Σιών» (Δ&Δ 105:9).
- 1835, 14 Φεβρουαρίου:
(29 ετών) Οργανώνει την Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων.
- 1835, 28 Φεβρουαρίου: Οργανώνει μια Απαρτία των Εβδομήκοντα.
- 1835, Ιούλιος: Παραλαμβάνει αιγυπτιακούς παπύρους οι οποίοι περιέχουν γραπτά του Αβραάμ.
- 1836, 27 Μαρτίου:
(30 ετών) Αφιερώνει το Ναό του Κίρτλαντ (βλέπε Δ&Δ 109).
- 1836, 3 Απριλίου: Ο Ιησούς Χριστός εμφανίζεται στον Τζόζεφ Σμιθ και τον Όλιβερ Κάουντερυ στο Ναό του Κίρτλαντ και αποδέχεται το ναό. Εμφανίζονται, επίσης, ο Μωυσής, ο Ηλίας και ο Ηλίας ο Θεοβίτης και δίνουν τα κλειδιά της ιεροσύνης στον Τζόζεφ και τον Όλιβερ. (Βλέπε Δ&Δ 110.)
- 1837, Ιούνιος:
(31 ετών) Στέλνει Πρεσβυτέρους από το Κίρτλαντ και τον Άνω Καναδά για να υπηρετήσουν ως ιεραπόστολοι στην Αγγλία, την πρώτη ιεραποστολή εκτός των συνόρων της Βόρειας Αμερικής.

- 1838, 12 Ιανουαρίου: Αναχωρεί από το Κίρτλαντ για το Φαρ Ουέστ του Μισσούρι, προκειμένου να διαφύγει τη βία του όχλου.
(32 ετών)
- 1838, 14 Μαρτίου: Φθάνει στο Φαρ Ουέστ και ιδρύει εκεί την έδρα της Εκκλησίας.
- 1838, 27 Απριλίου: Αρχίζει τη συγγραφή της ιστορίας του, η οποία δημοσιεύεται τμηματικά ως «Ιστορία του Τζόζεφ Σμιθ» σε περιοδικά της Εκκλησίας, ξεκινώντας το 1842. Αργότερα, επαναδημοσιεύεται ως *History of the Church*.
- 1838, 27 Οκτωβρίου: Ο κυβερνήτης του Μισσούρι, Λίμπουρν Μπογκς, εκδίδει την ελαίσχυντη «Διαταγή εξόντωσης». Η διαταγή αυτή και η σφοδρή καταδίωξη αναγκάζουν τους Αγίους να εγκαταλείψουν το Μισσούρι για το Ιλλινόις κατά τη διάρκεια του χειμώνα και της άνοιξης του 1838-39.
- 1838, 1 Δεκεμβρίου: Φυλακίζεται με άλλους ηγέτες της Εκκλησίας στο Λίμπερτυ του Μισσούρι.
- 1839, 20 Μαρτίου: Από τη φυλακή Λίμπερτυ, συντάσσει μία επιστολή προς τους Αγίους, τμήματα της οποίας αργότερα διακηρύσσονται επίσημα ως γραφές στο Διδαχή και Διαθήκες 121, 122 και 123.
(33 ετών)
- 1839, μέσα Απριλίου: Ενώ μεταφέρεται, λόγω αλλαγής τόπου δίκης, από το Γκάλατιν στην Κολούμπια του Μισσούρι, οι φρουροί του επιτρέπουν να διαφύγει.
- 1839, 22 Απριλίου: Επιστρέφει στην οικογένειά του, στο Κούνιν του Ιλλινόις.
- 1839, 10 Μαΐου: Μετακομίζει με την οικογένειά του σε ένα μικρό ξύλινο σπίτι στο Κομέρς του Ιλλινόις. Αργότερα μετονομάζει την πόλη σε Ναβού.

- 1839, 29 Νοεμβρίου: Επισκέπτεται στην Ουάσινγκτον D.C. τον Μάρτιν Βαν Μπούρεν, πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών, επιζητώντας να υπάρξει αποζημίωση για τις αδικίες στο Μισσούρι. Ενόσω βρίσκεται εκεί, ζητά επίσημα βοήθεια από το Κογκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών.
- 1840, 15 Αυγούστου: (34 ετών) Ανακοινώνει δημοσίως τη διδαχή της βάπτισης για τους νεκρούς, σε μία κηδεία στη Ναβού. Βαπτίσεις για τους νεκρούς τελούνται για πρώτη φορά στον ποταμό Μισισσιπή και στα γύρω ποτάμια.
- 1840, Σεπτέμβριος: Σε μία ομιλία της Πρώτης Προεδρίας στην Εκκλησία, ανακοινώνει ότι έχει έλθει ο καιρός για να αρχίσει η οικοδόμηση ενός ναού στη Ναβού.
- 1841, 4 Φεβρουαρίου: (35 ετών) Εκλέγεται αντιστράτηγος της νεο-οργανωμένης Λεγεώνας της Ναβού, μιας μονάδας της εθνοφρουράς του Ιλλινόις.
- 1841, 6 Απριλίου: Τίθενται οι θεμέλιοι λίθοι για το Ναό της Ναβού.
- 1841, 21 Νοεμβρίου: Τελούνται οι πρώτες βαπτίσεις για τους νεκρούς στο Ναό της Ναβού, σε μία ξύλινη κολυμβήθρα, κατασκευασμένη και αφιερωμένη πριν από την ολοκλήρωση του ναού.
- 1842, Φεβρουάριος-Οκτώβριος: (36 ετών) Υπηρετεί ως συντάκτης στο *Times and Seasons*, το περιοδικό της Εκκλησίας στη Ναβού.
- 1842, 1^η Μαρτίου: Δημοσιεύει την Επιστολή Ουέντουωρθ στο *Times and Seasons*. Τον Μάρτιο και τον Μάιο δημοσιεύει, επίσης, το βιβλίο του Αβραάμ στο *Times and Seasons*.

- 1842, 17 Μαρτίου: Οργανώνει τη Γυναικεία Ανακουφιστική Εταιρεία της Ναβού, με την Έμμα Σμιθ ως πρόεδρο.
- 1842, 4 Μαΐου: Χορηγεί τις πρώτες διατάξεις προικοδότησης στο δώμα του καταστήματός του.
- 1842, 19 Μαΐου: Εκλέγεται δήμαρχος της Ναβού.
- 1843, 12 Ιουλίου:
(37 ετών) Καταγράφει μία αποκάλυψη για την καινούργια και αιώνια διαθήκη που συμπεριλαμβάνει την αιώνια φύση της διαθήκης του γάμου (βλέπε Δ&Δ 132).
- 1844, 29 Ιανουαρίου:
(38 ετών) Ανακοινώνει την υποψηφιότητά του για την προεδρία των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.
- 1844, Μάρτιος: Σε μία συνάντηση με τους Δώδεκα Αποστόλους και άλλους, επιφορτίζει τους Δώδεκα να κυβερνήσουν την Εκκλησία σε περίπτωση θανάτου του, εξηγώντας ότι έχει απονείμει σε αυτούς όλες τις απαραίτητες διατάξεις, εξουσία και κλειδιά για να πράξουν αυτό.
- 1844, 27 Ιουνίου: Βρίσκει μαρτυρικό θάνατο με τον αδελφό του Χάουρουμ στη φυλακή Κάρθατζ του Ιλλινόις.
- 1844, 29 Ιουνίου: Θάβεται με τον Χάουρουμ στη Ναβού του Ιλλινόις.

Κατά την εποχή του Πρώτου Οράματος, ο Τζόζεφ Σμιθ ζούσε με την οικογένειά του σε ένα ξύλινο σπίτι στην Παλμύρα της Νέας Υόρκης.

Η ζωή και η διακονία του Τζόζεφ Σμιθ

«**Ο** Τζόζεφ Σμιθ ο Προφήτης και Βλέπων του Κυρίου, έχει κάνει περισσότερα για τη σωτηρία των ανθρώπων σε τούτον τον κόσμο, παρά οποιοσδήποτε άνθρωπος που έζησε ποτέ σ' αυτόν, εκτός μόνο από τον Ιησού» (Δ&Δ 135:3). Η εκπληκτική αυτή δήλωση περιγράφει έναν άνδρα ο οποίος εκλήθη από το Θεό σε ηλικία 14 ετών και έζησε μόνο έως την ηλικία των 38 ετών. Μεταξύ της γέννησης του Τζόζεφ Σμιθ στο Βερμόντ, τον Δεκέμβριο του 1805 και του τραγικού θανάτου του στο Ιλλινόις, τον Ιούνιο του 1844, θαυμαστά πράγματα συνέβησαν. Ο Θεός Πατέρας και ο Υιός Του, Ιησούς Χριστός, εμφανίστηκαν σε αυτόν, διδάσκοντάς τον περισσότερα για τη φύση του Θεού από όσα ήταν γνωστά επί αιώνες. Αρχαίοι προφήτες και απόστολοι απένειμαν ιερή δύναμη ιεροσύνης στον Τζόζεφ, κάνοντάς τον έναν νέο εξουσιοδοτημένο μάρτυρα του Θεού σε αυτήν την τελευταία θείκη νομή. Μία απaráμιλλη έκχυση γνώσης και διδαχής αποκαλύφθηκε μέσω του Προφήτη, συμπεριλαμβανοντας το Βιβλίο του Μόρμον, το Διδαχή και Διαθήκες και το Πολύτιμο Μαργαριτάρι. Μέσω αυτού, οργανώθηκε για μια ακόμα φορά επάνω στη γη η αληθινή Εκκλησία του Κυρίου.

Σήμερα, το έργο το οποίο ξεκίνησε με τον Τζόζεφ Σμιθ, προχωρεί σε όλο τον κόσμο. Για τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, ο Πρόεδρος Ουίλφορντ Γούντροφ κατέθεσε μαρτυρία: «Ήταν προφήτης του Θεού και έθεσε τα θεμέλια του σπουδαιότερου έργου και της θείκης νομής, τα οποία θεοπίστηκαν ποτέ στη γη»¹.

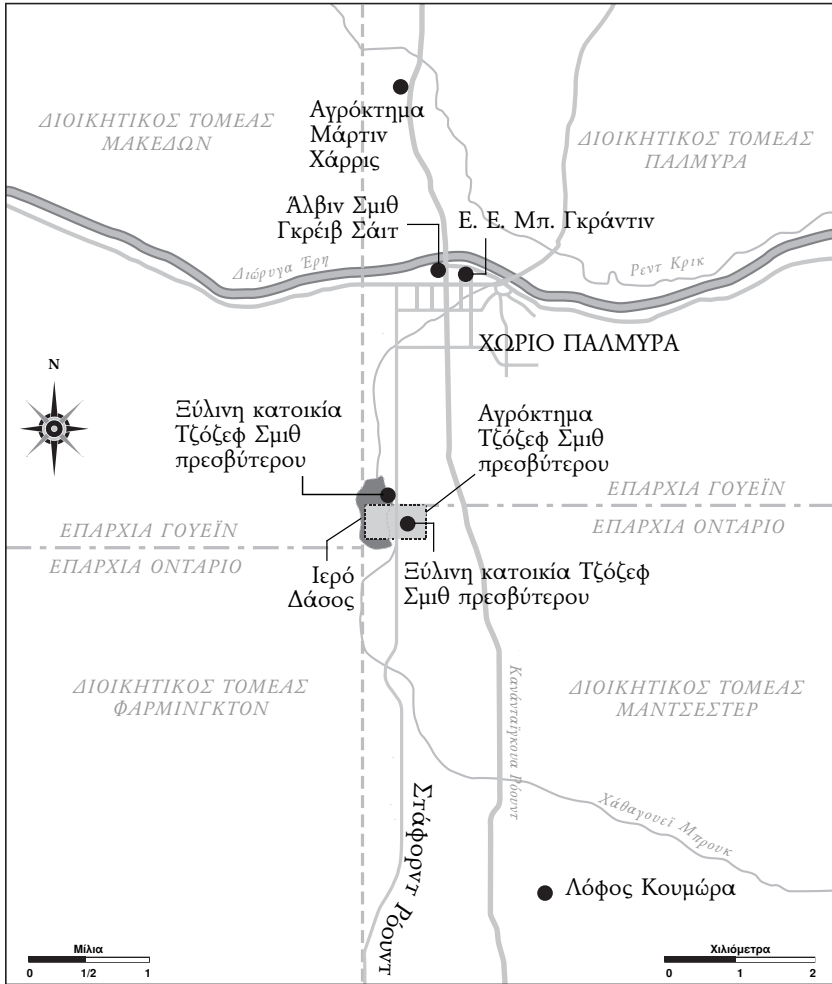
Πρόγονοι και παιδική ηλικία

Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν Αμερικανός έκτης γενιάς. Οι πρόγονοί του είχαν μεταναστεύσει από την Αγγλία στην Αμερική κατά τη δεκαετία του 1600. Οι πρόγονοι του Προφήτη είχαν τα τυπικά χαρακτηριστικά που βρίσκουμε συνήθως στις πρώτες γενιές Αμερικανών: πίστευαν στην καθοδηγητική φροντίδα του Θεού, στη σκληρή δουλειά και υπηρετούσαν επιμελώς τις οικογένειες και την πατρίδα τους.

Οι γονείς του Τζόζεφ Σμιθ, ο Τζόζεφ Σμιθ ο πρεσβύτερος και η Λούση Μακ Σμιθ, παντρεύτηκαν το 1796 στο Τάνμπριτζ του Βερμόντ. Ήταν ένα ζευγάρι βαθιά θρησκευόμενο, οι οποίοι εργαζόνταν οκληρά και είχαν αρχίσει τη συζυγική ζωή τους κάτω από ευνοϊκές οικονομικές συνθήκες. Ατυχώς, ο Τζόζεφ Σμιθ ο πρεσβύτερος έχασε το πρώτο αγρόκτημα μαζί με το σπίτι του και στα χρόνια που ακολούθησαν αντιμετώπισε αρκετές οικονομικές αντιξοότητες. Η οικογένεια Σμιθ αναγκάστηκε να μετακομίσει αρκετές φορές καθώς ο πατέρας τους προσπαθούσε να κερδίσει τα προς το ζην, εργαζόμενος στους λόφους με τα δάση της Νέας Αγγλίας, βρίσκοντας δουλειά σε άλλα αγροκτήματα, λειτουργώντας εμπορικό κατάστημα ή διδάσκοντας σε σχολείο.

Ο Τζόζεφ Σμιθ ο νεότερος, γεννήθηκε στις 23 Δεκεμβρίου του 1805 στο Σάρον του Βερμόντ, το πέμπτο από τα έντεκα παιδιά. Πήρε το όνομα του πατέρα του. Τα παιδιά στην οικογένεια Σμιθ ήταν, κατά σειράν γεννήσεως: ένα αγόρι στο οποίο δεν είχε δοθεί όνομα (το οποίο πέθανε λίγο μετά τη γέννησή του), ο Άλβιν, ο Χάουρουμ, η Σωφρονία, ο Τζόζεφ, ο Σάμιουελ, ο Εφραίμ (ο οποίος έζησε λιγότερο από δύο εβδομάδες), ο Ουίλιαμ, η Καθρίν, ο Δον Κάρλος και η Λούση².

Ο μοναδικός χαρακτήρας του Προφήτη φάνηκε νωρίς στη ζωή του. Οι Σμιθ ζούσαν στο Ουέστ Λίβανον του Νιου Χαμπσάιερ, όταν μία θανατηφόρα επιδημία τυφοειδούς πυρετού προσέβαλε πολύ κόσμο στην κοινότητα, συμπεριλαμβανομένων όλων των παιδιών των Σμιθ. Μολονότι τα άλλα παιδιά ανένηψαν χωρίς επιπλοκές, ο Τζόζεφ, ο οποίος ήταν περίπου επτά χρονών, εμφάνισε μία σοβαρή μόλυνση στο αριστερό πόδι του. Ο δρ. Νείθαν Σμιθ από την Ιατρική Σχολή Ντάρτμουθ στο γειτονικό Χανόβερ του Νιου Χαμπσάιερ, δέχθηκε να εφαρμόσει μία νέα χειρουργική μέθοδο στην προσπάθεια να σώσει το πόδι του παιδιού. Καθώς ο δρ. Σμιθ και οι συνεργάτες του ετοιμάζονταν για την επέμβαση, ο Τζόζεφ ζήτησε από τη μητέρα του να βγει από το δωμάτιο, ώστε να μην παρίσταται στο μαρτύριό του. Αρνούμενος το οινοπνευματώδες ποτό για να κατασιγάσει τον πόνο και έχοντας σαν στήριγμα μόνο την καθουχαστική αγκαλιά του πατέρα του, ο Τζόζεφ υπέμεινε με γενναιότητα το νυστέρι του χειρουργού που άνοιξε μία τρύπα και έκοψε μέρος του οστού στο πόδι του. Η επέμβαση είχε επιτυχία, μολονότι ο Τζόζεφ περπατούσε τα επόμενα χρόνια με δεκανίκια και κούτσαινε ελαφρά σε όλη την υπόλοιπη ζωή του.

Παλμύρα, περιοχή Νέας Υόρκης. Πολλά σημαντικά γεγονότα στις αρχές της ιστορίας της Εκκλησίας συνέβησαν εδώ, συμπεριλαμβανομένου του Πρώτου Οράματος και των επισκέψεων του Μορόνι στον Τζόζεφ Σμιθ.

Το 1816, μετά από επανειλημμένες ατυχίες στις σοδιές, ο Τζόζεφ Σμιθ ο πρεσβύτερος μετακόμισε με την οικογένειά του από το Νόργουιτς του Βερμόντ, στην Παλμύρα της Νέας Υόρκης, ελπίζοντας σε καλύτερες προοπτικές. «Ζώντας κάτω από δύσκολες οικονομικά περιστάσεις», θυμόταν ο Προφήτης αργότερα, «[ήμασταν] υποχρεωμένοι να εργαζόμαστε σκληρά για να ζήσουμε μια μεγάλη οικογένεια... και καθώς ήταν απαραίτητη η προσπάθεια από μέρους όλων όσοι ήταν εις θέσιν να προσφέρουν οποιαδήποτε βοήθεια για τη

στήριξη της οικογένειας, είχαμε στερηθεί την ωφέλεια της μόρφωσης. Αρκεί να πω ότι είχα διδαχθεί μόνον ανάγνωση, γραφή και τους βασικούς κανόνες της αριθμητικής»³.

Το Πρώτο Όραμα

Ο Τζόζεφ Σμιθ έγραψε για την εκπαίδευση των πρώτων χρόνων του: «Γεννήθηκα... από καλούς γονείς, οι οποίοι δεν εφείσθησαν κόπων για να μου διδάξουν τη χριστιανική πίστη»⁴. Ωστόσο, όπως πολλοί άλλοι Χριστιανοί, οι γονείς του Τζόζεφ καταλάβαιναν ότι ορισμένες από τις αρχές του ευαγγελίου, οι οποίες διδάχθηκαν από τον Ιησού και τους Αποστόλους τους, απουσίαζαν από τις σύγχρονες εκκλησίες. Στην περιοχή της Παλμύρα το 1820, αρκετά, διαφορετικά χριστιανικά δόγματα προσπαθούσαν να κερδίσουν νεοφώτιστους. Η μητέρα του Τζόζεφ, δύο από τους αδελφούς του και η μεγαλύτερη αδελφή του προσεχώρησαν στην τοπική Πρεσβυτεριανή εκκλησία, όμως ο Τζόζεφ μαζί με τον πατέρα και τον αδελφό του Άλβιν, έμειναν εκτός. Μολονότι μικρό αγόρι, τον Τζόζεφ απασχολούσε βαθιά η θέση του απέναντι στον Θεό και η σύγχυση που επικρατούσε ανάμεσα στις διάφορες θρησκευτικές ομάδες.

Κατά τη διάρκεια της μελέτης των γραφών, ο 14χρονος Τζόζεφ εντυπωσιάστηκε από ένα εδάφιο στο βιβλίο του Ιακώβου: «Αν, όμως, κάποιος από σας είναι ελλειπής σε σοφία, ας ζητάει από τον Θεό, που δίνει σε όλους πλούσια, και χωρίς να ονειδίζει· και θα του δοθεί» (Ιακώβου 1:5). Εμπνευσμένος από αυτήν την υπόσχεση από τον Κύριο, ο Τζόζεφ πήγε στο δάσος κοντά στο σπίτι του για να προσευχηθεί, μια ανοιξιάτικη ημέρα του 1820. Γονατίζοντας, προσέφερε τις επιθυμίες της καρδιάς του στον Θεό. Αμέσως τον κατέλαβαν οι δυνάμεις του σκοτούς, οι οποίες ολοκληρωτικά τον κυριεύσαν και τον έκαναν να φοβάται ότι θα αφανιζόταν. Στη συνέχεια, σε απάντηση της ένθερμης προσευχής του, άνοιξαν οι ουρανοί και ελευθερώθηκε από τον αόρατο εχθρό του. Σε μία στήλη φωτός λαμπρότερη από τον ήλιο, είδε δύο Άτομα να στέκονται από πάνω του στον αέρα. Ο ένας μίλησε, καλώντας το αγόρι με το όνομά του και είπε: «Αυτός είναι ο Υιός μου ο Αγαπητός. Αυτόν να ακούς!» (Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:17).

Σε αυτήν την ένδοξη θεϊκή εκδήλωση, ο Θεός Πατέρας και ο Υιός Του, Ιησούς Χριστός, εμφανίστηκαν αυτοπροσώπως στο νεαρό

Το Ιερό Δάσος, περίπου το 1907. Την άνοιξη του 1820, ο νεαρός Τζόζεφ Σμιθ πήγε στο δάσος αυτό κοντά στο σπίτι του, για να προσευχηθεί στον Κύριο για καθοδήγηση.

Τζόζεφ. Ο Τζόζεφ συνομίλησε με τον Σωτήρα, ο οποίος του είπε να μην προσχωρήσει σε καμία από τις εκκλησίες της εποχής του, διότι «όλες τους ήταν εσφαλμένες» και «όλα τα πιστεύω τους αποτελούσαν αποτροπιασμό στα μάτια του... διδάσκουν ως διδαχές τις εντολές των ανθρώπων, έχοντας τη μορφή της ευσέβειας, αλλά αρνούνται τη δύναμή της» (Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:19). Δόθηκε, επίσης, η υπόσχεση στον Τζόζεφ «ότι η πληρότητα του ευαγγελίου θα γινόταν γνωστή σε [εκείνον] σε κάποια μελλοντική στιγμή»⁵. Μετά από αιώνες

σκότους, ο λόγος του Θεού και η πραγματικότητα του Θεού Πατέρα και του Υιού Του, Ιησού Χριστού, είχαν αποκαλυφθεί στον κόσμο μέσω αυτού του νεαρού και αγνού οργάνου.

Οι επισκέψεις του Μορόνι

Πέρασαν τρία χρόνια, κατά τη διάρκεια των οποίων η διακήρυξη του Τζόζεφ Σμιθ ότι είχε δει τον Θεό, είχε αντιμετωπιστεί με χλευασμό και περιέγelo από άλλα άτομα στην κοινότητά του. Ο νεαρός Προφήτης, 17 ετών τώρα, αναρωτιόταν τι τον περίμενε. Το βράδυ της 21^{ης} Σεπτεμβρίου 1823, προσευχήθηκε ένθερμα για καθοδήγηση και συγχώρηση από τις νεανικές «αμαρτίες και απεριοκεψίες» του (Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:29). Ως απάντηση στην προσευχή του, ένα φως γεμίζει τη σοφίτα όπου κοιμόταν και εμφανίζεται ένας ουράνιος αγγελιαφόρος ονόματι Μορόνι. «Δήλωσε ότι ήταν άγγελος του Θεού», θυμόταν ο Τζόζεφ, «σταλμένος να φέρει χαρμόσυνα νέα, ότι η διαθήκη την οποία συνήψε ο Θεός με τον αρχαίο Ισραήλ επρόκειτο να εκπληρωθεί, ότι το προπαρασκευαστικό έργο για τη δεύτερα παρουσία του Μεσοσία θα ξεκινούσε γρήγορα. Ότι είχε έρθει το πλήρωμα του χρόνου για να κηρυχθεί δυνατά το Ευαγγέλιο σε όλη την πληρότητά του, σε όλα τα έθνη, ότι θα προετοιμαζόταν ένας λαός για τη βασιλεία της Χιλιετίας. Πληροφορήθηκα ότι είχα επιλεγεί να γίνω ένα όργανο στα χέρια του Θεού, ώστε να έλθουν εις πέρας ορισμένοι από τους σκοπούς Του σε αυτήν την ένδοξη θεϊκή νομή»⁶.

Ο Μορόνι είπε, επίσης, στον Τζόζεφ ότι σε έναν κοντινό λόφο ήταν θαμμένη μία συλλογή αρχαίων γραπτών, εγχαραγμένων σε χρυσές πλάκες από αρχαίους προφήτες. Αυτό το ιερό χρονικό περιέγραφε ένα λαό, τον οποίο είχε οδηγήσει ο Θεός από την Ιερουσαλήμ στο Δυτικό Ημισφαίριο, 600 χρόνια πριν τη γέννηση του Ιησού. Ο Μορόνι ήταν ο τελευταίος προφήτης αυτού του λαού και είχε θάψει το χρονικό το οποίο είχε υποσχεθεί ο Θεός να φέρει στο φως κατά τις τελευταίες ημέρες. Ο Τζόζεφ Σμιθ επρόκειτο να μεταφράσει αυτό το ιερό έργο στα Αγγλικά.

Τα επόμενα τέσσερα χρόνια, ο Τζόζεφ θα συναντούσε τον Μορόνι στο λόφο, κάθε 22^α Σεπτεμβρίου, για να λάβει περαιτέρω γνώση και οδηγίες. Θα χρειαζόταν αυτά τα χρόνια προετοιμασίας και προσωπικής βελτίωσης, ώστε να μεταφράσει το αρχαίο χρονικό. Θα έπρεπε να προετοιμαστεί για την αποστολή να φέρει στο φως ένα έργο,

σκοπός του οποίου ήταν να πείσει «τους Ιουδαίους και τους Εθνικούς ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο αιώνιος Θεός, που αποκαλύπτεται σε όλα τα έθνη» (σελίδα τίτλου του Βιβλίου του Μόρμον).

Ιδρύοντας το βασίλειο του Θεού στη γη

Αρχίζει η μετάφραση του Βιβλίου του Μόρμον

Έμμα Σμιθ

Ενώσω περίμενε να λάβει τις χρυσές πλάκες, ο Τζόζεφ Σμιθ βοήθουσε στην κάλυψη των υλικών αναγκών της οικογένειάς του. Το 1825 πήγε στο Αρμονυ της Πενσυλβάνια, να εργαστεί στον Τζοοάια Στωλ. Εκεί έμεινε ως οικότροφος στην οικογένεια του Ισαάκ και της Ελίζαμπεθ Χέηλ και γνώρισε την κόρη τους Έμμα, μία ψηλή, με σκούρα μαλλιά δασκάλα. Στις 18 Ιανουαρίου 1827, ο Τζόζεφ και η Έμμα παντρεύονται στο Σάουθ Μπαίνμπριτζ της Νέας Υόρκης. Μολονότι ο γάμος τους θα δοκιμαζόταν από θανάτους

παιδιών, οικονομικές δυσκολίες και τις συχνές απουσίες του Τζόζεφ από το σπίτι για να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του, ο Τζόζεφ και η Έμμα πάντοτε αγαπούσαν βαθιά ο ένας τον άλλον.

Στις 22 Σεπτεμβρίου 1827, τέσσερα χρόνια αφότου πρωτοείδε τις πλάκες, ο Τζόζεφ ήταν τελικά άξιος να τις παραλάβει. Όμως, μόλις οι πλάκες βρέθηκαν στα χέρια του, ένας τοπικός όχλος έκανε επανειλημμένες και έντονες προσπάθειες να τις κλέψει. Για να αποφύγει αυτήν την καταδίωξη, τον Δεκέμβριο του 1827 ο Τζόζεφ και η Έμμα επέστρεψαν στο Αρμονυ, όπου ζούσαν οι γονείς της Έμμα. Όταν εγκαταστάθηκαν εκεί, ο Τζόζεφ άρχισε τη μετάφραση των πλακών.

Στις αρχές του 1828, ο Μάρτιν Χάρρις, ένας εύπορος αγροκτηματίας από την Παλμύρα, έλαβε μία μαρτυρία για το έργο των Τελευταίων Ημερών του Κυρίου και ταξίδεψε στο Αρμονυ να βοηθήσει τον Τζόζεφ στη μετάφραση. Έως τον Ιούνιο εκείνου του έτους, το μεταφραστικό έργο του Τζόζεφ είχε ως αποτέλεσμα 116 σελίδες χειρογράφου. Ο Μάρτιν επανειλημμένα ζήτησε από τον προφήτη την άδεια να πάρει το χειρόγραφο στο σπίτι του στην Παλμύρα, για να το δείξει σε ορισμένα μέλη της οικογένειάς. Ο Προφήτης ζήτησε να μάθει από τον Κύριο και η απάντηση ήταν όχι, ωστόσο ρώτησε δύο

ακόμα φορές τον Κύριο και τελικά δόθηκε η άδεια στον Μάρτιν να πάρει το χειρόγραφο. Ενώ το χειρόγραφο ήταν στην Παλμύρα, χάθηκε και δεν ξαναβρέθηκε ποτέ. Ο Κύριος πήρε το Ουρίμ και Θουμμίμ και τις πλάκες από τον Προφήτη για ένα διάστημα, αφήνοντάς τον ταπεινωμένο και μετανοημένο. Σε μία αποκάλυψη από τον Κύριο, ο Τζόζεφ έμαθε ότι θα πρέπει πάντοτε να φοβάται τον Θεό περισσότερο από τους ανθρώπους (βλέπε Δ&Δ 3). Μετά από αυτό, μολονότι ήταν μόνον 22 ετών, η ζωή του υπήρξε υπόδειγμα απόλυτης αφοσίωσης προς κάθε εντολή του Κυρίου.

Στις 5 Απριλίου 1829, ο Όλιβερ Κάουντερυ, ένας δάσκαλος νεότερος του Τζόζεφ κατά ένα χρόνο, έφθασε στο σπίτι του Τζόζεφ στο Άρμονυ. Ως απάντηση σε προσευχή, είχε λάβει μία μαρτυρία για το αληθές του έργου του Προφήτη. Δύο ημέρες αργότερα, το έργο της μετάφρασης άρχισε ξανά, με τον Τζόζεφ να υπαγορεύει και τον Όλιβερ να γράφει.

Η αποκατάσταση της Ιερουσίνης του Θεού

Καθώς ο Τζόζεφ και ο Όλιβερ εργάζονταν στη μετάφραση του Βιβλίου του Μόρμον, διάβασαν την αφήγηση για την επίσκεψη του Σωτήρα στους αρχαίους Νεφίτες. Μετά από αυτό, αποφάσισαν να επιζητήσουν καθοδήγηση από τον Κύριο για το βάπτισμα. Στις 15 Μαΐου πήγαν στις όχθες του ποταμού Σασκουεχάννα, κοντά στο σπίτι του Τζόζεφ στο Άρμονυ, για να προσευχηθούν. Προς έκπληξή τους, ένα ουράνιο άτομο τους επισκέφθηκε, αναγγέλλοντας τον εαυτό του ως Ιωάννη τον Βαπτιστή. Τους απένειμε την Ααρωνική Ιερουσίνη και τους έδωσε οδηγία να βαπτίσουν και να χειροτονήσουν ο ένας τον άλλον. Αργότερα, κατά την υπόσχεση του Ιωάννη του Βαπτιστή, οι αρχαίοι Απόστολοι Πέτρος, Ιάκωβος και Ιωάννης, εμφανίστηκαν επίσης στον Τζόζεφ και τον Όλιβερ, τους απένειμαν τη Μελχισεδική Ιερουσίνη και τους χειροτόνησαν Αποστόλους.

Πριν από αυτές τις επισκέψεις, ο Τζόζεφ και ο Όλιβερ είχαν αποκτήσει γνώση και πίστη. Όμως μετά από τις εμφανίσεις των ουράνιων αγγελιαφόρων, είχαν επίσης και εξουσία - τη δύναμη και εξουσία της ιερουσίνης του Θεού, απαραίτητη για την ίδρυση της Εκκλησίας Του και για την τέλεση των διατάξεων της σωτηρίας.

*Αντίγραφο της κατοικίας του Πήτερ Ουίτμερ του πρεσβύτερου, στο Φαγιέτ της Νέας Υόρκης.
Αυτή η εκ νέου οικοδομημένη κατοικία βρίσκεται στην τοποθεσία όπου ο
Προφήτης οργάνωσε επίσημα την Εκκλησία, στις 6 Απριλίου 1830.*

Δημοσίευση του Βιβλίου του Μόρμον και οργάνωση της Εκκλησίας

Κατά τη διάρκεια του Απριλίου και Μαΐου του 1829, το μεταφραστικό έργο του Προφήτη στο σπίτι του στο Άρμονυ, διεκόπη σε μεγάλο βαθμό λόγω της καταδίωξης. Αποτέλεσμα αυτού ήταν να μετακομίσουν προσωρινά ο Τζόζεφ και ο Όλιβερ στην επαρχία Φαγιέτ της Πολιτείας της Νέας Υόρκης, για να περατώσουν τη μετάφραση στο σπίτι του Πήτερ Ουίτμερ του πρεσβύτερου. Η μετάφραση ολοκληρώθηκε τον Ιούνιο, λιγότερο από τρεις μήνες αφότου άρχισε ο Όλιβερ να υπηρετεί ως γραφέας του Προφήτη. Έως τον Αύγουστο, ο Τζόζεφ είχε υπογράψει το συμβόλαιο με τον εκδότη Έγκμπερτ Γκράντιν από την Παλμύρα για να τυπωθεί το βιβλίο. Ο Μάρτιν Χάρρις υποθήκευσε το αγρόκτημά του στον κύριο Γκράντιν για να διασφαλιστεί η πληρωμή του κόστους της έκδοσης και αργότερα πούλησε 61 εκτάρια από το αγρόκτημά του για την εξόφληση της υποθήκης. Το Βιβλίο του Μόρμον ήταν διαθέσιμο προς πώληση στο κοινό στο βιβλιοπωλείο του Γκράντιν, στις 26 Μαρτίου 1830.

Στις 6 Απριλίου 1830, έντεκα μόλις ημέρες μετά τη διαφήμιση του Βιβλίου του Μόρμον προς πώληση, μια ομάδα 60 περίπου ανθρώπων

συγκεντρώθηκε στο ξύλινο σπίτι του Πήτερ Ουίτμερ του πρεσβύτερου, στο Φαγιέτ της Νέας Υόρκης. Εκεί ο Τζόζεφ οργάνωσε επίσημα την Εκκλησία, η οποία αργότερα ονομάστηκε κατόπιν αποκάλυψης, η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών (βλέπε Δ&Δ 115:4). Ήταν μια χαρούμενη περίσταση, με μεγάλη έκχυση Πνεύματος. Διεξήχθη η μετάληψη, πιστοί βαπτίστηκαν, απονεμήθηκε η δωρεά του Αγίου Πνεύματος και άνδρες χειροτονήθηκαν στην ιεροσύνη. Σε μία αποκάλυψη που ελήφθη κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης, ο Κύριος υπέδειξε τον Τζόζεφ Σμιθ ως ηγέτη της Εκκλησίας: «βλέπ[οντα], μεταφραστ[ή], προφήτ[η], απόστολ[ο] του Ιησού Χριστού, πρεσβύτερ[ο] της εκκλησίας μέσω του θελήματος του Θεού Πατέρα, και της χάρις του Κυρίου σου Ιησού Χριστού» (Δ&Δ 21:1). Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού είχε ξανά ιδρυθεί επάνω στη γη.

Κίρτλαντ, Οχάιο: Εξάπλωση της Εκκλησίας

Καθώς τα μέλη της Εκκλησίας συμερίζονταν με ενθουσιασμό την αλήθεια που είχαν βρει, η νεο-ιδρυθείσα Εκκλησία μεγάλωνε ταχύτατα. Σύντομα ιδρύθηκαν κλάδοι στις πόλεις Φαγιέτ, Μάντσοεστερ και Κόλεσβιλ της Πολιτείας της Νέας Υόρκης. Τον Σεπτέμβριο του 1830, λίγο μετά την εγκατάσταση του Τζόζεφ και της Έμμα από το Άρμονι της Πενουλβάνια στο Φαγιέτ, ο Κύριος αποκάλυψε στον Προφήτη ότι ιεραπόστολοι θα έπρεπε να «πά[νε] στους Λαμανίτες», οι οποίοι ζούσαν στη δυτική όχθη του Μισσούρι (Δ&Δ 28:8). Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού, οι ιεραπόστολοι πέρασαν από την περιοχή του Κίρτλαντ του Οχάιο, όπου συνάντησαν μία θρησκευτική ομάδα η οποία αναζητούσε την αλήθεια και μετέστρεψαν προς τον Κύριο περίπου 130 από αυτούς, συμπεριλαμβανομένου του Σίδνεϋ Ρίγκντον, ο οποίος αργότερα έγινε μέλος της Πρώτης Προεδρίας. Η ομάδα των Αγίων στο Κίρτλαντ αυξήθηκε σε αρκετές εκατοντάδες καθώς τα μέλη διέδιδαν το ευαγγέλιο στους γύρω τους.

Καθώς μεγάλωνε η Εκκλησία στη Νέα Υόρκη, αυξανόταν και η αντίθεση, επίσης, προς την Εκκλησία. Τον Δεκέμβριο του 1830, ο Προφήτης έλαβε μία αποκάλυψη που έδινε οδηγίες στα μέλη της Εκκλησίας να «πά[νε] στο Οχάιο» (Δ&Δ 37:1), περισσότερο από 400 χιλιόμετρα μακριά. Κατά τους επόμενους μήνες, η πλειονότητα των Αγίων της Νέας Υόρκης πούλησαν τις περιουσίες τους, ως επί το πλείστον με μεγάλες απώλειες και έκαναν τις αναγκαίες θυσίες

προκειμένου να συναθροιστούν στο Κίρτλαντ του Οχάιο. Ο Τζόζεφ και η Έμμα Σμιθ ήταν ανάμεσα στους πρώτους που ξεκίνησαν για το Οχάιο, φθάνοντας στο Κίρτλαντ περίπου την 1^η Φεβρουαρίου 1831.

Δύο τόποι συνάθροισης για τους Αγίους

Τον Ιούνιο του 1831, ενόσω η Εκκλησία ισχυροποιείτο στο Κίρτλαντ, ο Κύριος καθοδήγησε τον Προφήτη και άλλους ηγέτες της Εκκλησίας να ταξιδέψουν στο Μισσούρι. Εκεί θα τους αποκάλυπτε «[τη] γη της κληρονομίας [τους]» (βλέπε Δ&Δ 52:3-5, 42-43). Κατά τη διάρκεια του Ιουνίου και Ιουλίου 1831, ο Προφήτης και άλλοι ταξίδευσαν τα 1.448 σχεδόν χιλιόμετρα από το Κίρτλαντ μέχρι το Τζάκσον Κάουντυ του Μισσούρι, το οποίο βρισκόταν στο δυτικό άκρο των τμημάτων της Αμερικής που είχαν αποικηθεί. Λίγο μετά την άφιξή του, ο Προφήτης έλαβε μία αποκάλυψη από τον Κύριο, όπου εδηλώνετο ότι «[η] γη του Μισσούρι... είναι η γη που προσδιόρισα και αφιέρωσα για τη συνάθροιση των αγίων μου. Αυτή, λοιπόν, είναι η γη της επαγγελίας, και ο τόπος για την πόλη της Σιών. ...Ο τόπος που τώρα λέγεται Ιντιπέντενς είναι το επίκεντρο. Και ένα σημείο για το ναό βρίσκεται δυτικά» (Δ&Δ 57:1-3).

Προς εκπλήρωση των προφητειών των αρχαίων βιβλικών προφητών, ο 25χρονος Τζόζεφ Σμιθ άρχισε να θέτει τα θεμέλια της πόλης της Σιών στην Αμερική. Τον Αύγουστο του 1831, προήδρευσε της αφιέρωσης της γης ως τόπου συνάθροισης και αφιέρωσε μια τοποθεσία για ναό. Λίγο αργότερα, ο Προφήτης επέστρεψε στο Οχάιο, όπου παρότρυνε κάποιους από τους πιστούς να συγκεντρωθούν στο Μισσούρι. Εκατοντάδες Αγίων υπέμειναν τις κακουχίες ενός ταξιδιού κατά το 19^ο αιώνα στην αμερικανική μεθόριο και κατευθύνθηκαν στη νέα πατρίδα τους, στο Μισσούρι.

Από το 1831 έως το 1838, τα μέλη της Εκκλησίας ζούσαν τόσο στο Οχάιο, όσο και στο Μισσούρι. Ο Προφήτης, μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα και πολλά μέλη της Εκκλησίας ζούσαν στο Κίρτλαντ, ενώ άλλα μέλη της Εκκλησίας συγκεντρώθηκαν στο Μισσούρι και είχαν οδηγηθεί εκεί από τους ηγέτες τους της ιεροσύνης, υπό την καθοδήγηση του Προφήτη. Οι ηγέτες της Εκκλησίας αλληλογραφούσαν και συχνά ταξίδευαν μεταξύ Κίρτλαντ και Μισσούρι.

Συνεχής αποκάλυψη

Ενώ ζούσε στην περιοχή του Κίρτλαντ, ο Προφήτης έλαβε πολλές αποκάλυψεις από τον Κύριο σχετικά με την αποκατάσταση του ευαγγελίου κατά τις τελευταίες ημέρες. Τον Νοέμβριο του 1831, οι ηγέτες της Εκκλησίας αποφάσισαν να δημοσιεύσουν πολλές από τις αποκάλυψεις σε μία συλλογή που θα ονομαζόταν το Βιβλίο των Εντολών. Το βιβλίο θα τυπωνόταν στο Ιντιπέντενς του Μισσούρι. Ομως τον Ιούλιο του 1833, όχλος κατέστρεψε το τυπογραφείο και πολλά από τα τυπωμένα φύλλα. Με εξαίρεση λιγοστά αντίτυπα του βιβλίου που διασώθηκαν, το Βιβλίο των Εντολών δεν έγινε ποτέ διαθέσιμο στο σύνολο των μελών της Εκκλησίας. Το 1835 οι αποκάλυψεις που θα περιείχε το Βιβλίο των Εντολών, καθώς και πολλές άλλες αποκάλυψεις, εκδόθηκαν στο Κίρτλαντ ως το Διδαχή και Διαθήκες.

Ενώ ζούσε στην περιοχή του Κίρτλαντ, ο Προφήτης εξακολούθησε το έργο του, Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ της Βίβλου, ένα έργο το οποίο είχε ξεκινήσει το 1830, κατ' εντολήν του Κυρίου. Πολλά ξεκάθαρα και πολύτιμα πράγματα χάθηκαν από τη Βίβλο στο πέρασμα των αιώνων και ο Προφήτης καθοδηγήθηκε από το Πνεύμα για να κάνει διορθώσεις στο κείμενο της Βίβλου, έκδοσης Βασιλέως Ιακώβου, και να αποκαταστήσει πληροφορίες οι οποίες είχαν χαθεί. Αυτό το έργο οδήγησε στην αποκατάσταση σημαντικών αληθειών του ευαγγελίου, συμπεριλαμβανομένων πολλών αποκάλυψεων, οι οποίες περιέχονται τώρα στο Διδαχή και Διαθήκες. Μολονότι ο Προφήτης οκόπευε να δημοσιεύσει την αναθεώρησή του για τη Βίβλο, επείγοντα ζητήματα, συμπεριλαμβανομένης της καταδίωξης, τον εμπόδιαν να τη δημοσιεύσει στην πληρότητά της κατά τη διάρκεια της ζωής του.

Ως μέρος της εμπνευσμένης αναθεώρησής του για τη Βίβλο, ο Τζόζεφ Σμιθ έλαβε την αποκάλυψη, η οποία τώρα αποτελεί το βιβλίο του Μωσή και μία εμπνευσμένη μετάφραση του Κατά Ματθαίον 24, η οποία αποκαλείται τώρα Τζόζεφ Σμιθ-Κατά Ματθαίον. Το 1835, ο Προφήτης άρχισε τη μετάφραση του βιβλίου του Αβραάμ από αρχαίους αιγυπτιακούς παπύρους, τους οποίους είχε αγοράσει η Εκκλησία. Όλες αυτές οι μεταφράσεις απετέλεσαν αργότερα μέρος του βιβλίου, Πολύτιμο Μαργαριτάρι.

Μεταξύ των αποκάλυψεων που έλαβε ο Προφήτης στο Κίρτλαντ, ήταν εκείνες οι οποίες εδραίωσαν τη γενική διακυβέρνηση της

Ο Ναός του Κίρτλαντ, περίπου το 1900. Ο ναός αυτός οικοδομήθηκε με μεγάλες θυσίες από τους Αγίους, ωστόσο εγκαταλείφθηκε αναγκαστικά, όταν λόγω καταδίωξης έφυγαν από το Κίρτλαντ.

Εκκλησίας. Υπό την καθοδήγηση του Κυρίου, ο Τζόζεφ Σμιθ οργάνωσε την Πρώτη Προεδρία το 1832⁷. Οργάνωσε την Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων και μία Απαρτία των Εβδομήκοντα, το 1835. Οργανώθηκε ένας πάσσαλος στο Κίρτλαντ το 1834. Κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, ίδρυσε τις απαρτίες της Ααρωνικής και Μελχισεδικής Ιεροσύνης, για να παρέχουν υπηρεσίες ως προς τις ανάγκες των τοπικών μελών της Εκκλησίας.

Ο πρώτος ναός σε αυτή τη θεϊκή νομή

Ως ένα από τα σημαντικότερα μέρη της Αποκατάστασης, ο Κύριος αποκάλυψε στον Τζόζεφ Σμιθ την ανάγκη για αγίους ναούς.

Τον Δεκέμβριο του 1832, ο Κύριος έδωσε εντολή στους Αγίους να αρχίσουν την οικοδόμηση ενός ναού στο Κίρτλαντ του Οχάιο. Μολονότι πολλά μέλη της Εκκλησίας στερούνταν επαρκούς στέγασης, εργασίας και τροφής, ανταποκρίθηκαν με ενθουσιασμό στην εντολή του Κυρίου, ενώ ο Προφήτης εργαζόταν στο πλάι τους.

Στις 27 Μαρτίου 1836, ο Τζόζεφ Σμιθ αφιέρωσε το ναό, εν τω μέσω μιας έκχυσης Πνεύματος όμοιας με εκείνης την ημέρα της Πεντηκοστής. Μία εβδομάδα αργότερα, στις 3 Απριλίου 1836, έλαβαν χώρα μερικά από τα σημαντικότερα γεγονότα στη θρησκευτική ιστορία. Ο Κύριος Ιησούς Χριστός εμφανίστηκε στον Τζόζεφ Σμιθ και τον Ολιβερ Κάουντερου μέσα στο ναό, διακηρύσσοντας: «Αποδέχτηκα ετούτον τον οίκο, και το όνομά μου θα είναι εδώ, και θα φανερωθώ στο λαό μου με ευσπλαχνία σε τούτον τον οίκο» (Δ&Δ 110:7). Εμφανίστηκαν, επίσης, τρεις αγγελιαφόροι από τις θεϊκές νομές της Παλαιάς Διαθήκης - ο Μωυσής, ο Ηλίας και ο Ηλίας ο Θεοβίτης. Αποκατέστησαν τα κλειδιά και την εξουσία της ιεροσύνης, τα οποία από καιρού είχαν χαθεί στη γη. Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είχε τώρα την εξουσία να συναθροίσει τον Ισραήλ από τα τέσσερα σημεία της γης και να επισφραγίσει οικογένειες μαζί για τον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα. (Βλέπε Δ&Δ 110:11-16.) Αυτή η αποκατάσταση των κλειδιών της ιεροσύνης ακολούθησε το υπόδειγμα του Κυρίου να δίνει στον Προφήτη «γραμμή επάνω στη γραμμή, δίδαγμα επάνω στο δίδαγμα, λίγο εδώ και λίγο εκεί» (Δ&Δ 128:21), έως την αποκατάσταση της πληρότητας του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού επάνω στη γη.

Κηρύττοντας το παντοτινό ευαγγέλιο

Μέσω της διακονίας του Προφήτη, ο Κύριος τον καθοδήγησε να στείλει ιεραπόστολους για να «κηρύξ[ουν] το ευαγγέλιο σε κάθε πλάσμα» (Δ&Δ 68:8). Ο ίδιος ο Προφήτης αισθάνθηκε το βάρος αυτής της ευθύνης και έφυγε από το σπίτι και την οικογένειά του πολλές φορές για να προκηρύξει το ευαγγέλιο. Κατά τα πρώτα χρόνια της Εκκλησίας, καλούνταν ιεραπόστολοι για να κηρύξουν σε διάφορα μέρη των Ηνωμένων Πολιτειών και του Καναδά.

Κατόπιν, το καλοκαίρι του 1837, ο Προφήτης είχε την παρακίνηση να στείλει πρεσβύτερους στην Αγγλία. Ο Προφήτης έδωσε οδηγίες στον Χίμπερ Κίμπαλ, ένα μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα, να ηγηθεί μιας μικρής ομάδας ιεραποστόλων σε αυτό το σπουδαίο εγχείρημα. Αφήνοντας την οικογένειά του σχεδόν άπορη, ο Πρεσβύτερος Κίμπαλ

αναχώρησε με την πίστη ότι ο Κύριος θα τον καθοδηγούσε. Μέσα σε ένα χρόνο, σχεδόν 2.000 άτομα είχαν προσχωρήσει στην Εκκλησία στην Αγγλία. Στη συνέχεια ο Τζόζεφ Σμιθ έστειλε μέλη των Δώδεκα στη Μεγάλη Βρετανία για να υπηρετήσουν από το 1839 έως το 1841 και η ιεραποστολή αυτή ήταν επίσης εντυπωσιακά επιτυχής. Έως το 1841, περισσότεροι από 6.000 άνθρωποι είχαν ασπασθεί το ευαγγέλιο. Πολλοί από αυτούς μετανάστευσαν στην Αμερική, αναζωογονώντας και ενισχύοντας την Εκκλησία σε πολύ δύσκολους καιρούς.

Φεύγοντας από το Κίρτλαντ

Οι Άγιοι στο Κίρτλαντ υπέστησαν καταδιώξεις σχεδόν από τη στιγμή που έφθασαν εκεί, ωστόσο η εναντίωση εντάθηκε το 1837 και 1838. «Σχετικά με το βασίλειο του Θεού», είπε ο Προφήτης, «ο διάβολος πάντοτε ορθώνει το βασίλειό του την ίδια ακριβώς στιγμή, εναντιωνόμενος στο Θεό»⁸. Ο Προφήτης αισθάνθηκε την επιθετική αιχμή της εχθρότητας, τόσο από εχθρούς εκτός της Εκκλησίας, όσο και από αποστάτες οι οποίοι είχαν στραφεί εναντίον του. Κατηγορήθηκε άδικα για πολλές καταπατήσεις του νόμου, σύρθηκε στα δικαστήρια για δεκάδες αθεμελίωτες ποινικές και αστικές υποθέσεις και εξαναγκάστηκε να κρύβεται από εκείνους οι οποίοι επιζητούσαν να αφαιρέσουν τη ζωή του. Ωστόσο, στάθηκε γεμάτος πίστη και θάρρος εν μέσω αδιάκοπων σχεδόν ταλαιπωριών και εναντίωσης.

Τελικά, η καταδίωξη στην περιοχή του Κίρτλαντ έγινε αφόρητη. Τον Ιανουάριο του 1838, ο Προφήτης και η οικογένειά του εξαναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν το Κίρτλαντ και να βρουν καταφύγιο στο Φαρ Ουέστ του Μισσούρι. Έως το τέλος του έτους, οι περισσότεροι από τους Αγίους στο Κίρτλαντ τον είχαν ακολουθήσει, αφήνοντας πίσω τα σπιτικά τους και τον αγαπημένο ναό τους.

Οι Άγιοι στο Μισσούρι

Η εκδίωξη από το Τζάκσον Κάουντυ και η πορεία του Στρατοπέδου της Σιών

Ενώ οι Άγιοι στο Κίρτλαντ πάσχισαν να ενδυναμώσουν την Εκκλησία στην περιοχή τους, πολλά άλλα μέλη της Εκκλησίας έπρατταν το ίδιο στο Τζάκσον Κάουντυ του Μισσούρι. Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών άρχισαν να εγκαθίστανται στο Τζάκσον Κάουντυ το καλοκαίρι του 1831. Δύο χρόνια αργότερα, αριθμούσαν περίπου 1.200 Αγίους ή σχεδόν το ένα τρίτο του πληθυσμού εκεί.

Η άφιξη τόσων πολλών Αγίων προβλημάτισε τους από καιρό εγκατεστημένους στην περιοχή κατοίκους. Οι κάτοικοι του Μισσούρι φοβήθηκαν την απώλεια πολιτικού ελέγχου εξαιτίας των νεοφερμένων, οι οποίοι προέρχονταν κυρίως από το βόρειο τμήμα των Ηνωμένων Πολιτειών και δεν υποστήριζαν την πρακτική κατοχής σκλάβων που υπήρχε στο νότο. Οι κάτοικοι του Μισσούρι αντιμετώπιζαν, επίσης, με καχυποψία τις μοναδικές διδαχές των Αγίων των Τελευταίων Ημερών –όπως την πίστη στο Βιβλίο του Μόρμον, τη νέα αποκάλυψη και τη συνάθροιση της Σιών– και έτρεφαν μνησικακία απέναντι στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, διότι εμπορεύονταν κυρίως αναμεταξύ τους. Ομάδες όχλου και η τοπική εθνοφρουρά άρχισαν να ενοχλούν μονίμως τους Αγίους και τον Νοέμβριο του 1833, τους εξεδίωξαν από το Τζάκσον Κάουντυ. Οι περισσότεροι από τους Αγίους διέφυγαν βόρεια, διαμέσου του ποταμού Μισσούρι, στο Κλέη Κάουντυ του Μισσούρι.

Ο Τζόζεφ Σμιθ στενοχωρήθηκε βαθιά με τη συμφορά των Αγίων στο Μισσούρι. Τον Αύγουστο του 1833, έγραψε από το Κίρτλαντ στους ηγέτες της Εκκλησίας στο Μισσούρι: «Αδελφοί, εάν βρισκόμουν πλησίον σας, θα συμμετείχα ενεργά στα βράσανά σας και μολονότι είναι στη φύση του ανθρώπου να αποφεύγει τις δοκιμασίες και το θάνατο, παρ' όλα αυτά, το πνεύμα μου δεν θα μου επέτρεπε να σας εγκαταλείψω, ακόμα και με κόστος της ζωής μου, αν με βοηθήσει ο Θεός. Ω αναθαρρήστε, διότι η λύτρωσή μας πλησιάζει. Ω Θεέ, σώσε τους αδελφούς μου στη Σιών»⁹.

Τον Φεβρουάριο του 1834, ο Τζόζεφ Σμιθ έλαβε μία αποκάλυψη που τον κατηύθυνε να ηγηθεί μιας αποστολής από το Κίρτλαντ στο Μισσούρι, για να στηρίξει τους Αγίους οι οποίοι υπέφεραν και να βοηθήσει στην αποκατάστασή τους στη γη τους, στο Τζάκσον Κάουντυ (βλέπε Δ&Δ 103). Ανταποκρινόμενος στην εντολή του Κυρίου, ο Προφήτης οργάνωσε μία ομάδα που ονομάστηκε Στρατόπεδο της Σιών για την πορεία προς το Μισσούρι. Τον Μάιο και τον Ιούνιο του 1834, η ομάδα, η οποία τελικά περιελάμβανε περισσότερα από 200 μέλη, προχώρησε δυτικά διά μέσω του Οχάιο, της Ιντιάνα, του Ιλλινόις και του Μισσούρι. Βίωσαν πολλές δυσκολίες, μεταξύ άλλων και μία επιδημία χολέρας. Στις 22 Ιουνίου 1834, όταν η αποστολή πλησίαζε στο Τζάκσον Κάουντυ, ο Προφήτης έλαβε μία αποκάλυψη διάλυσης του στρατοπέδου. Παρ' όλα αυτά, ο Κύριος

υποσχέθηκε ότι η Σιών θα λυτρωνόταν κατά το δικό Του χρόνο. (Βλέπε Δ&Δ 105:9-14.) Μετά την οργάνωση ενός πασοάλου στο Κλέη Κάουντυ, με τον Ντέιβιντ Ουίτμερ ως πρόεδρο, ο Προφήτης επέστρεψε στο Οχάιο.

Μολονότι το Στρατόπεδο της Σιών δεν βοήθησε να επανακτηθούν οι περιουσίες των Αγίων, προσέφερε ανεκτίμητη εκπαίδευση για τους μέλλοντες ηγέτες της Εκκλησίας, διότι οι συμμετέχοντες έμαθαν αρχές ενάρετης ηγεσίας από το παράδειγμα και τις διδασκαλίες του Προφήτη. Σε μία συγκέντρωση των μελών του Στρατοπέδου της Σιών και άλλων μελών της Εκκλησίας, η οποία έγινε στο Κίρτλαντ, στις 14 Φεβρουαρίου 1835, ο Προφήτης οργάνωσε την Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων. Δύο εβδομάδες αργότερα, οργάνωσε μία Απαρτία των Εβδομήκοντα. Εννέα από τα μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα και όλα τα μέλη της Απαρτίας των Εβδομήκοντα, είχαν αποτελέσει μέρος του Στρατοπέδου της Σιών.

Εγκατάσταση στο Βόρειο Μισσούρι

Μεγάλος αριθμός μελών της Εκκλησίας εξακολούθησε να ζει στο Κλέη Κάουντυ του Μισσούρι έως το 1836, όταν οι κάτοικοι της επαρχίας αυτής είπαν ότι δεν μπορούσαν πλέον να τους προσφέρουν έναν τόπο ως καταφύγιο. Ως εξ αυτού, οι Άγιοι άρχισαν να μετακινούνται προς το βόρειο Μισσούρι και οι περισσότεροι εγκαταστάθηκαν στο Κόλντγουελ Κάουντυ, μια νέα επαρχία οργανωμένη από τη νομοθετική εξουσία της Πολιτείας για να προσφέρει κατάλυμα στους εκτοπισμένους Αγίους των Τελευταίων Ημερών. Το 1838 προσέφυγε εκεί ένας μεγάλος αριθμός Αγίων, οι οποίοι είχαν εξαναγκαστεί να εγκαταλείψουν το Κίρτλαντ. Ο Προφήτης και η οικογένειά του έφθασαν εκείνον τον Μάρτιο στο Φαρ Ουέστ, τον ακμάζοντα αποικισμό των Αγίων των Τελευταίων Ημερών στο Κόλντγουελ Κάουντυ και ίδρυσαν την έδρα της Εκκλησίας εκεί. Τον Απρίλιο ο Κύριος δίνει εντολή στον Τζόζεφ Σμιθ να οικοδομήσει ένα ναό στο Φαρ Ουέστ (βλέπε Δ&Δ 115:7-16).

Δυστυχώς η ειρήνη ήταν μικρής διάρκειας για τους Αγίους στο βόρειο Μισσούρι. Το φθινόπωρο του 1838, όχλος και εθνοφρουρά παρενόχλησαν ξανά και επιτέθηκαν εναντίον των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Όταν τα μέλη της Εκκλησίας ανταπέδωσαν και υπερασπίστηκαν τον εαυτό τους, ο Τζόζεφ Σμιθ και άλλοι ηγέτες της Εκκλησίας συνελήφθησαν κατηγορούμενοι για προδοσία. Τον

Νοέμβριο φυλακίστηκαν στο Ιντιπέντενς και στη συνέχεια στο Ρίτομοντ του Μισσούρι. Και την 1^η Δεκεμβρίου τους μετέφεραν στη φυλακή, στο Λίμπερτυ του Μισσούρι. Το χειμώνα εκείνο, ο Προφήτης και οι συνεργάτες του υπέφεραν κάτω από απάνθρωπες συνθήκες. Ήταν περιορισμένοι στο μπουντρούμι της φυλακής –ένα σκοτεινό, κρύο και βρόμικο υπόγειο– και το φαγητό που τους έδιναν ήταν τόσο άσχημο, ώστε δεν μπορούσαν να το φάνε μέχρι που εξαναγκάζονταν από την πείνα. Ο Προφήτης περιέγραψε την κατάσταση του και αυτή των Αγίων ως «μία δοκιμασία της πίστης μας, όμοια με εκείνη του Αβραάμ»¹⁰.

Ενώ ο Προφήτης ήταν φυλακισμένος, χιλιάδες Αγίων των Τελευταίων Ημερών, συμπεριλαμβανομένης της οικογένειας του Προφήτη, εκδιώχθηκαν από τα σπίτια τους στο Μισσούρι κατά τη διάρκεια του χειμώνα και της άνοιξης του 1838-39. Στις 7 Μαρτίου 1839, η Έμμα έγραψε στον Τζόζεφ από το Κούνιου του Ιλλινόις: «Κανένας εκτός από τον Θεό δεν γνωρίζει τις σκέψεις που πέρασαν από το νου μου και τα συναισθήματα της καρδιάς μου, όταν άφηνα το σπίτι μας και σχεδόν όλα τα υπάρχοντά μας, εκτός από τα μικρά παιδιά μας, και ξεκινούσα το ταξίδι μου μακριά από την Πολιτεία του Μισσούρι, αφήνοντας εσένα κλεισμένο σε εκείνη τη θλιβερή

Η φυλακή Λίμπερτυ, όπου φυλακίστηκε ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ κατά το χειμώνα του 1838-39.

φυλακή»¹¹. Υπό την καθοδήγηση του Μπρίγκαμ Γιανγκ και άλλων ηγετών της Εκκλησίας, οι Άγιοι οδηγήθηκαν ανατολικά, στο Ιλλινόις.

Τα χρόνια στη Ναβού

Αγαπημένος ηγέτης του λαού του

Τον Απρίλιο του 1839, ο Προφήτης και οι συνεργάτες του μεταφέρονται λόγω αλλαγής τόπου δίκης, από τη φυλακή Λίμπερτυ στο Γκάλατιν του Μισσούρι. Ενώ οι φυλακισμένοι μεταφέρονται για μια ακόμα φορά από το Γκάλατιν στην Κολούμπια του Μισσούρι, οι φρουροί τους επιτρέπουν να δραπετεύσουν. Κατευθύνθηκαν προς το Κούνινου του Ιλλινόις, όπου είχε συγκεντρωθεί το κύριο σώμα της Εκκλησίας, μετά τη βεβιασμένη αποχώρησή τους από το Μισσούρι. Σύντομα, υπό την καθοδήγηση του Προφήτη, οι περισσότεροι Άγιοι άρχισαν να εγκαθίστανται 80 χιλιόμετρα βόρεια, στο Κομέρς του Ιλλινόις, ένα χωριό σε μια καμπή του ποταμού Μισοισιπή. Ο Τζόζεφ μετονόμασε την πόλη Ναβού και τα επόμενα χρόνια, μέλη και πρόσωπα νεοφώτιστοι συγκεντρώθηκαν κατά χιλιάδες στη Ναβού, από τις Ηνωμένες Πολιτείες, τον Καναδά και τη Μεγάλη Βρετανία, κάνοντάς την μια από τις πολυπληθέστερες περιοχές του Ιλλινόις.

Ο Τζόζεφ και η Έμμα εγκαταστάθηκαν κοντά στον ποταμό σε ένα μικρό ξύλινο σπίτι, το οποίο χρησίμευε ως γραφείο του Προφήτη κατά τις πρώτες ημέρες της Ναβού. Ασχολήθηκε με την καλλιέργεια της γης για τα προς το ζην και αργότερα άνοιξε ένα κατάστημα γενικού εμπορίου. Όμως, επειδή η Εκκλησία και τα κοινοτικά καθήκοντά του απαιτούσαν μεγάλο μέρος του χρόνου του, ο Προφήτης συχνά δυσκολευόταν να εξασφαλίζει τα απαραίτητα για τις υλικές ανάγκες της οικογένειάς του. Τον Οκτώβριο του 1841, τα προσωπικά υπάρχοντά του καταγράφονταν ως «ο γερο-Τσάρλυ (ένα άλογο) που του είχαν δώσει στο Κίρτλαντ, δύο ελάφια ως κατοικίδια, δύο γέρικες γαλοπούλες και τέσσερις νέες, η γέρικη αγελάδα που του έδωσε ένας αδελφός στο Μισσούρι, ο γέρικος Μείτζορ (ένας σκύλος)... και κάποια λιγоста έπιπλα»¹².

Στα τέλη Αυγούστου του 1843, ο Προφήτης και η οικογένειά του μετακόμισαν στην απέναντι μεριά του δρόμου, σε ένα νεόδμητο διώροφο σπίτι που λεγόταν Μάνσιον Χάουζ. Ο Τζόζεφ και η Έμμα είχαν τώρα τέσσερα εν ζωή παιδιά. Είχαν θάψει έξι αγαπημένα παιδιά στα χρόνια που πέρασαν, ενώ θα γεννιόταν ένα ακόμα παιδί μετά το

Το Αρχοντικό στη Ναβού. Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ και η οικογένειά του μετακόμισαν στο σπίτι αυτό τον Αύγουστο του 1843.

θάνατο του Τζόζεφ. Τα έντεκα παιδιά της οικογένειας του Τζόζεφ και της Έμμα Σμιθ ήταν: Ο Άλβιν, ο οποίος γεννήθηκε το 1828 και πέθανε λίγο μετά τη γέννησή του. Τα δίδυμα Θαδδαίος και Λουίζα, τα οποία γεννήθηκαν το 1831 και πέθαναν λίγο μετά τη γέννησή τους. Τα υιοθετημένα Τζόζεφ και Τζούλια, τα οποία γεννήθηκαν από τον Τζων και την Τζούλια Μούρντοκ το 1831 και τα ανέλαβαν ο Τζόζεφ και η Έμμα μετά το θάνατο της αδελφής Μούρντοκ κατά τη γέννα (ο 11μηνος Τζόζεφ πέθανε το 1832)¹³. Ο Τζόζεφ III, ο οποίος γεννήθηκε και πέθανε το 1832, ο Φρέντερικ, ο οποίος γεννήθηκε το 1836, ο Αλεξάντερ, ο οποίος γεννήθηκε το 1838, ο Δον Κάρλος, ο οποίος γεννήθηκε το 1840 και πέθανε σε ηλικία 14 μηνών. Ένας γιος, ο οποίος γεννήθηκε το 1842 και πέθανε κατά την ημέρα της γέννησής του και ο Ντέιβιντ, ο οποίος γεννήθηκε το 1844, πέντε σχεδόν μήνες μετά το μαρτυρικό θάνατο του πατέρα του.

Καθ' όλη τη διάρκεια της διακονίας του, στον Προφήτη άρεσε να βρίσκεται ανάμεσα στους Αγίους. Για την πόλη της Ναβού και τους κατοίκους της, είπε: «Είναι ο ωραιότερος τόπος και οι καλύτεροι άνθρωποι κάτω από τους ουρανούς»¹⁴. Σε αντάλλαγμα, οι Άγιοι τον αγαπούσαν και αισθάνονταν ότι ήταν ο φίλος τους, αποκαλώντας

τον συχνά: «Αδελφέ Τζόζεφ». Ένας νεοφώτιστος παρατήρησε: «Υπήρχε ένας προσωπικός μαγνητισμός σ' εκείνον, ο οποίος είλκυε όλους όσοι τον γνώριζαν»¹⁵. «Δεν προσποιείτο ότι ήταν ένας άνθρωπος χωρίς ελαττώματα και επιπολαιότητες», έγραψε ένας κάτοικος της Ναβού. «Ήταν ένας άνθρωπος που δεν μπορούσες να μην τον συμπαθήσεις... ούτε ήταν υπερφίαλος, εξαιτίας της σπουδαιότητάς του όπως πολλοί υπέθεταν, αντίθετα, ήταν οικείος με οποιονδήποτε ευυπόληπτο άνθρωπο»¹⁶. Ο Ουίλιαμ Κλαίητον, ένας Άγγλος νεοφώτιστος, έγραψε στην πατρίδα του από τη Ναβού για τον Προφήτη, λέγοντας: «Ειλικρινά, θα ήθελα να ήμουν σαν κι αυτόν»¹⁷.

Ο Προφήτης έδωσε πολλές ομιλίες στη Ναβού και στα μέλη της Εκκλησίας άρεσε να τον ακούν, διότι δίδασκε τις αποκεκαλυμμένες αλήθειες του ευαγγελίου με δύναμη. Ο Άνγκους Κάνον θυμόταν: «Ποτέ δεν τον άκουσα να μιλά και να μην ηλεκτρίζει ολόκληρο το είναι μου, να κάνει όλη την ψυχή μου να δοξάζει τον Κύριο»¹⁸. Ο Μπρίγκαμ Γιανγκ διακήρυξε: «Ποτέ δεν έχασα ευκαιρία να γνωρίσω τον Προφήτη Τζόζεφ και να τον ακούσω να μιλά δημοσίως ή ιδιωτικώς, για να αντλήσω κατανόηση από την πηγή από την οποία μιλούσε, ώστε να την κατέχω και να την φέρνω στο φως όταν χρειαζόταν. ...Αυτές οι στιγμές ήταν για εμένα πολυτιμότερες από όλο τον πλούτο του κόσμου»¹⁹.

Η ηγεσία του Τζόζεφ Σμιθ εκτεινόταν πέρα από τις θρησκευτικές υποχρεώσεις του. Στη Ναβού, ο Προφήτης ενασχολήθηκε με κοινωνική, νομική, επιχειρηματική, εκπαιδευτική και στρατιωτική υπηρετηση. Ήθελε η πόλη της Ναβού να προσφέρει όλες τις ευκαιρίες και τα πλεονεκτήματα μιας πολιτιστικής και κοινωνικής προόδου στους κατοίκους της. Τον Ιανουάριο του 1844, κατά ένα μεγάλο ποσοστό λόγω της απογοήτευσής του από την αποτυχία πολιτειακών και ομοσπονδιακών αξιωματούχων να επιτύχουν την αποκατάσταση δικαιωμάτων και ιδιοκτησιών που είχαν αποστερηθεί από τους Αγίους στο Μισσούρι, ο Τζόζεφ Σμιθ ανακοίνωσε την υποψηφιότητά του για την προεδρία των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Μολονότι οι περισσότεροι παρατηρητές διαπίστωναν τη μικρή πιθανότητα εκλογής του, η υποψηφιότητά του προσείλκυσε τη δημόσια προσοχή στην ευρεία παραβίαση των συνταγματικά εγγυημένων δικαιωμάτων των Αγίων. Όλοι οι άνθρωποι, διακήρυξε κάποτε ο Προφήτης, «έχουν ίσα δικαιώματα στους καρπούς του μεγάλου δέντρου της εθνικής ελευθερίας μας»²⁰.

Αγιότης προς τον Κύριο: Οικοδομώντας ένα ναό του Θεού στη Ναβού

Όταν οι Άγιοι εξαναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν το Κίρτλαντ, είχαν αφήσει πίσω τους το ναό τον οποίο με πολύ μόχθο κατόρθωσαν να οικοδομήσουν. Όμως ξανά θα είχαν έναν άγιο ναό για αυτούς, διότι ο Κύριος έδωσε εντολή να αρχίσουν την οικοδόμηση ενός ναού στη Ναβού. Οι εργασίες ξεκίνησαν το φθινόπωρο του 1840 και οι θεμέλιοι λίθοι τέθηκαν στις 6 Απριλίου 1841, σε μία τελετή όπου προήδρευσε ο Προφήτης. Η κατασκευή του Ναού της Ναβού ήταν ένα από τα αξιολογότερα προγράμματα οικοδόμησης στην τότε δυτική

Ο Ναός της Ναβού στα μέσα της δεκαετίας του 1840. Ο ναός κάηκε το 1848, όταν οι Άγιοι εξαναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τη Ναβού και ορισμένοι από τους τοίχους του καταστράφηκαν αργότερα από ανεμοστρόβιλο, αφήνοντας τους εναπομείναντες τοίχους τόσο εξασθενημένους, ώστε χρειάστηκε να κατεδαφιστούν.

Αμερική. Η ανέγερση του ναού απαιτούσε από τους Αγίους τρομακτικές θυσίες, διότι με τη σταθερή μετανάστευση στην αναπτυσσόμενη πόλη, τα μέλη της Εκκλησίας ήταν σε γενικές γραμμές φτωχά.

Ο Προφήτης άρχισε να διδάσκει τη διδαχή του βαπτίσματος για τους νεκρούς, από τις 15 Αυγούστου 1840. Δεδομένου ότι ο ναός βρισκόταν στο αρχικό στάδιο οικοδόμησης, οι Άγιοι αρχικώς τελούσαν βαπτίσεις για τους νεκρούς σε τοπικούς ποταμούς και ρέματα. Τον Ιανουάριο του 1841, ο Κύριος αποκάλυψε ότι η πρακτική αυτή μπορούσε να εξακολουθήσει μόνον εάν οι βαπτίσεις θα τελούνταν στο ναό (βλέπε Δ&Δ 124:29-31). Κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού και του φθινοπώρου του 1841, οι Άγιοι έκτισαν μία προσωρινή ξύλινη κολυμβήθρα στο πρόσφατα εκοκαφθέν υπόγειο του ναού. Οι βαπτίσεις για τους νεκρούς τελέστηκαν για πρώτη φορά στην κολυμβήθρα αυτή, στις 21 Νοεμβρίου 1841.

Το 1841, τελέστηκαν οι πρώτες επισοφραγίσεις ζευγαριών και το 1843 ο Προφήτης υπαγόρευσε την αποκάλυψη, η οποία περιγράφει την αιώνια φύση της διαθήκης του γάμου (βλέπε Δ&Δ 132). Οι διδαχές στην αποκάλυψη αυτή είχαν γίνει γνωστές από τον Προφήτη από το 1831²¹. Κατά την εντολή του Θεού, δίδαξε, επίσης, τον πολυμερή γάμο.

Επειδή ο ναός χρειαζόταν κάποιο διάστημα ακόμα για να ολοκληρωθεί, ο Τζόζεφ Σμιθ επέλεξε να αρχίσει η χορήγηση της προικοδοτήσεως ναού εκτός των ιερών τοίχων του ναού. Στις 4 Μαΐου 1842, στο δώμα του καταστήματός του με τα κόκκινα τούβλα στη Ναβού, ο Προφήτης χορήγησε τις πρώτες προικοδοτήσεις σε μία μικρή ομάδα αδελφών, συμπεριλαμβανομένου του Μπρίγκαμ Γιανγκ. Ο Προφήτης δεν έζησε να δει ολοκληρωμένο το Ναό της Ναβού. Παρ' όλα αυτά, το 1845 και 1846, χιλιάδες Άγιοι έλαβαν τις προικοδοτήσεις ναού από τον Μπρίγκαμ Γιανγκ και άλλους, οι οποίοι είχαν λάβει αυτές τις ευλογίες από τον Προφήτη.

Η διακονία του Τζόζεφ Σμιθ φθάνει στο τέλος της

Ενώ οι Άγιοι απολάμβαναν αρχικά μια σχετική ειρήνη στη Ναβού, τα σύννεφα καταδίωξης συσσωρεύονταν απειλητικά γύρω από τον Προφήτη και αισθάνθηκε ότι η εγκόσμια διακονία του πλησίαζε στο τέλος της. Σε μία αληγομένη συνάντηση τον Μάρτιο του 1844, ο Προφήτης επιφορτίζει τους Δώδεκα να διακυβερνήσουν την Εκκλησία μετά το θάνατό του, εξηγώντας ότι τώρα είχαν όλα τα απαραίτητα

κλειδιά και την εξουσία για να το πράττουν. Ο Ουίλφορντ Γούντροφ, ένα μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα εκείνη την εποχή, διακήρυξε αργότερα: «Κατέθεσα τη μαρτυρία μου ότι στις αρχές της άνοιξης του 1844, στη Ναβού, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ συγκέντρωσε τους Αποστόλους και τους επέδωσε τις διατάξεις της εκκλησίας και του βασιλείου του Θεού. Και όλα τα κλειδιά και τις δυνάμεις που είχε απονείμει ο Θεός σε εκείνον, επισφράγισε στην κεφαλή μας και μας είπε ότι θα πρέπει να δεχθούμε στους ώμους μας και να φέρουμε το βασίλειο αυτό, διαφορετικά θα ήμασταν καταδικασμένοι. ...Η όψη του

Η φυλακή Κάρθατζ, όπου ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ και ο αδελφός του, Χάιρουμ, βρήκαν μαρτυρικό θάνατο στις 27 Ιουνίου 1844.

ήταν διαυγής σαν το ήλεκτρο και ήταν ενδεδυμένος με μία δύναμη που δεν είχα ξαναδεί σε κανέναν θνητό άνδρα έως τότε»²². Μετά το θάνατο του Προφήτη, η ευθύνη για την Εκκλησία και το βασίλειο του Θεού επάνω στη γη θα εναπετίθετο στην Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων.

Τον Ιούνιο του 1844, απαγγέλθηκε εναντίον του Προφήτη κατηγορία για διασάλευση της δημοσίας τάξης. Μολονότι είχε αθωωθεί στη Ναβού από την κατηγορία αυτή, ο κυβερνήτης του Ιλλινόις, Τόμας Φορντ, επέμεινε να παραπεμφθεί σε δίκη ο Τζόζεφ με την ίδια κατηγορία, στο Κάρθατζ του Ιλλινόις, τη διοικητική έδρα του Χάνκοκ Κάουντυ. Όταν ο Προφήτης και ο αδελφός του, Χάουρουμ, έφθασαν στο Κάρθατζ, αφέθηκαν ελεύθεροι με εγγύηση για την αρχική κατηγορία, ωστόσο κατηγορήθηκαν εν συνεχεία για προδοσία κατά της Πολιτείας του Ιλλινόις και φυλακίστηκαν στην τοπική φυλακή.

Κατά τη διάρκεια του ζεστού και υγρού απογεύματος της 27^{ης} Ιουνίου του 1844, ένας όχλος με μαυρισμένα πρόσωπα όρμησε στη φυλακή και δολοφόνησε τον Τζόζεφ και τον Χάουρουμ Σμιθ. Περίπου τρεις ώρες αργότερα, ο Ουίλαρντ Ρίτσαρντς και ο Τζων Τέηλορ που βρίσκονταν στη φυλακή με τους μάρτυρες, έστειλαν ένα θλιβερό μήνυμα στη Ναβού: «Φυλακή Κάρθατζ, 8:05 μ.μ., 27 Ιουνίου 1844. Ο Τζόζεφ και ο Χάουρουμ είναι νεκροί. ...Η δολοφονική πράξη έγινε σε ένα λεπτό»²³. Σε ηλικία 38 ετών, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είχε σφραγίσει τη μαρτυρία του με το αίμα του. Με το έργο του στη θνητότητα ολοκληρωμένο, την Εκκλησία και το βασίλειο του Θεού τοποθετημένα στη θέση τους για τελευταία φορά επάνω στη γη, ο Τζόζεφ Σμιθ πέφτει νεκρός από τις σφαίρες των δολοφόνων. Για τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, ο Ίδιος ο Κύριος έδωσε μαρτυρία: «Τον οποίο [Τζόζεφ Σμιθ] κάλεσα μέσω των αγγέλων μου, των διακονούντων δούλων μου, και μέσω της ίδιας της φωνής μου από τους ουρανοί, για να φέρει σε φως το έργο μου. Το οποίο θεμέλιο αυτός έθεσε, και ήταν πιστός, και εγώ τον πήρα κοντά μου. Πολλοί απόρησαν με το θάνατό του. Όμως ήταν αναγκαίο να επισφραγίσει τη μαρτυρία του με το αίμα του, ώστε αυτός να τιμηθεί και οι άνομοι να καταδικαστούν» (Δ&Δ 136:37-39).

Ο Τζόζεφ Σμιθ, ο μεγάλος προφήτης, βλέπων και αποκαλυπτής των τελευταίων ημερών, ήταν ένας γενναίος και υπάκουος υπηρέτης του Υψίστου. Ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ επιβεβαίωσε: «Δε νομίζω

ότι υπάρχει άνθρωπος που έζησε στη γη και τον ήξερε περισσότερο από όσο εγώ. Και με τόλμη θα πω ότι, με εξαίρεση τον Ιησού Χριστό, καλύτερος άνθρωπος δεν έζησε ποτέ ούτε θα ζήσει επάνω στη γη. Είμαι μάρτυρας για αυτόν»²⁴.

Σημειώσεις

1. Ουίλφορντ Γούντροφ, *Deseret News: Semi-Weekly*, 25 Νοεμβρ. 1873, σελ. 1.
2. Επειδή μόνον εννέα από τα έντεκα παιδιά του Τζόζεφ Σμιθ του πρεσβύτερου και της Λούση Μακ Σμιθ επιβίωσαν μετά τη νηπιακή ηλικία, τα μέλη της οικογένειας γενικά, αναφέρονταν στην οικογένειά τους σαν να αποτελείτο από εννέα παιδιά. Επίσης, το όνομα της αδελφής του Τζόζεφ, Κάθαριν προφερόταν με διαφορετικούς τρόπους κατά τη διάρκεια της ζωής της, συμπεριλαμβανομένου του Κάθριν.
3. Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία, 1832, σελ. 1. Βιβλίο Επιστολών 1, 1829-35, Joseph Smith, Collection, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
4. Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία, 1832, σελ. 1. Βιβλίο Επιστολών 1, 1829-35, Joseph Smith, Collection, Αρχαία Εκκλησίας.
5. *History of the Church*, 4:536, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ, συνταχθείσα κατόπιν αιτήματος των Τζων Ουέντουωρθ και Τζωρτζ Μπάροττου, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Μαρτίου 1842, σελ. 707.
6. *History of the Church*, 4:536-37, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ, συνταχθείσα κατόπιν αιτήματος των Τζων Ουέντουωρθ και Τζωρτζ Μπάροττου, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Μαρτίου 1842, σελ. 707.
7. Η αρχική Πρώτη Προεδρία αποτελείτο από τον Τζόζεφ Σμιθ ως πρόεδρο και τους Σίδνεϋ Ρίγκτον και Τζέσου Γκάουζ ως συμβούλους. Λίγους μήνες αφότου ο Τζέσου Γκάουζ έγινε μέλος της Πρώτης Προεδρίας, έφυγε από την Εκκλησία. Στις 18 Μαρτίου 1833, ο Φρέντερικ Ουίλιαμς ξεχωρίστηκε ως σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία.
8. *History of the Church*, 6:364, από μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, στις 12 Μαΐου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις, η οποία αναφέρθηκε από τον Τόμας Μπούλοκ.
9. Υστερόγραφο γραμμένο από τον Τζόζεφ Σμιθ σε μία επιστολή του Ολίβερ Κάουντεντρου προς ηγέτες της Εκκλησίας στο Τζάκσον Κάουντυ του Μισσοούρι, 10 Αυγούστου 1833, Κίρτλαντ, Οχάιο, Αρχαία Εκκλησίας.
10. *History of the Church*, 3:294, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και άλλων προς τον Έντουαρντ Πάρτριτζ και την Εκκλησία, 20 Μαρτίου 1839, φυλακή Λίμπερτυ, Μισσοούρι.
11. Επιστολή της Έμμα Σμιθ προς τον Τζόζεφ Σμιθ, 7 Μαρτίου 1839, Κούνιν, Ιλλινόις, στο Βιβλίο Επιστολών 2, 1837-43, σελ. 37. Joseph Smith, Collection, Αρχαία Εκκλησίας.
12. *History of the Church*, 4:437-38, εκουγχρονομένη οτιζή, από μία επιστολή των Δώδεκα Αποστόλων προς τους «Διασκορπισμένους αδελφούς στην ήπειρο της Αμερικής», 12 Οκτωβρίου 1841, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Οκτωβρίου 1841, σελ. 569.
13. Τον Μάιο του 1831, λίγο μετά το θάνατο των νεογέννητων διδύμων τους, ο Τζόζεφ και η Έμμα Σμιθ υιοθέτησαν τα νεογέννητα δίδυμα των μελών της Εκκλησίας, Τζων και Τζούλια Μούρντοκ. Τα δίδυμα Μούρντοκ ονομάστηκαν Τζόζεφ και Τζούλια. Η αδελφή Μούρντοκ είχε πεθάνει στη γέννα και ο αδελφός Μούρντοκ, ο οποίος είχε τώρα πέντε ορφανά από μητέρα παιδιά, ζήτησε από τους Σμιθ να φροντίσουν τα δίδυμα.
14. *History of the Church*, 6:554, δήλωση που έγινε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις 24 Ιουνίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις, η οποία αναφέρθηκε από τον Νταν Τζόουινς.
15. Mary Isabella Horne, "Testimony of Sister M. Isabella Horne," *Woman's Exponent*, Ιούνιος 1910, σελ. 6.
16. Επιστολή του Τζωρτζ Τάγκαρτ προς τους αδελφούς του στο Νιου Χαμπσάιερ, 10 Σεπτεμβρίου 1843, Ναβού, Ιλλινόις, στο Άλμπερτ Τάγκαρτ, Correspondence, 1842-48 and 1860, Αρχαία Εκκλησίας.

17. Επιστολή του Ουίλιαμ Κλαίητον προς τα μέλη της Εκκλησίας στο Μάντσοεστερ της Αγγλίας, 10 Δεκεμβρίου 1840, Ναβού, Ιλλινόις, Αρχία Εκκλησίας.
18. Angus M. Cannon, in "Joseph, the Prophet," *Salt Lake Herald Church and Farm Supplement*, 12 Ιανουαρίου 1895, σελ. 212.
19. Brigham Young, *Deseret News: Semi-Weekly*, 15 Σεπτεμβρίου 1868, σελ. 2.
20. *History of the Church*, 3:304, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και άλλων προς τον Έντουαρντ Πάρτριτζ και την Εκκλησία, 20 Μαρτίου 1839, φυλακή Λίμπερτυ, Μισσοούρι.
21. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 132, επικεφαλίδα τμήματος.
22. Ουίλφορντ Γούντροφ, δήλωση η οποία έγινε στις 12 Μαρτίου 1897, στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα, στο *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 12 Μαρτίου 1897, σελ. 2.
23. *History of the Church*, 6:621-22, από οδηγία των Ουίλαρντ Ρίτσορντς και Τζων Τέιλορ, 27 Ιουνίου 1844, Κάρθατζ, Ιλλινόις.
24. Brigham Young, *Deseret News*, 27 Αυγούστου 1862, σελ. 65.

Το Πρώτο Όραμα: Ο Πατέρας και ο Υιός εμφανίζονται στον Τζόζεφ Σμιθ

«Είδα δύο Άτομα, των οποίων η λαμπρότητα και δόξα ξεπερνούν κάθε περιγραφή, να στέκονται από πάνω μου στον αέρα. Ο ένας τους μου μίλησε, καλώντας με με το όνομά μου και είπε, δείχνοντας τον άλλον – Αυτός είναι ο Υιός μου ο Αγαπητός. Αυτόν να ακούς!»

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Μετά το θάνατο και την ανάσταση του Ιησού Χριστού, η αποστασία άρχισε σταδιακά να εξαπλώνεται. Οι Απόστολοι του Σωτήρα απορρίφθηκαν και δολοφονήθηκαν, οι διδασκαλίες Του διαστρεβλώθηκαν και η ιεροσύνη του Θεού αφαιρέθηκε από τη γη. Ο αρχαίος προφήτης Αμώς είχε προφητεύσει μια εποχή αποστασίας και πνευματικού σκότους: «Να, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος ο Θεός, και θα στείλω πείνα επάνω στη γη· όχι πείνα ψωμιού ούτε δίψα νερού, αλλά ακρόασης των λόγων του Κυρίου. Και θα περιπλανιούνται από θάλασσα σε θάλασσα, και θα περιτρέχουν από τον βορρά μέχρι την ανατολή, ζητώντας τον λόγο του Κυρίου· και δεν θα βρουν» (Αμώς 8:11-12).

Ένας από εκείνους που επιζητούσαν το λόγο του Κυρίου, ο οποίος είχε χαθεί από τη γη, ήταν ο Τζόζεφ Σμιθ, ένας νέος άνδρας που ζούσε στον αγροτικό, διοικητικό τομέα της Παλμύρα της Νέας Υόρκης, το 1820. Ο Τζόζεφ ήταν δυνατός και δραστήριος νέος, με ανοιχτόχρωμο δέρμα, ανοιχτά καστανά μαλλιά και γαλανά μάτια, το πέμπτο από τα έντεκα παιδιά στην οικογένεια του Τζόζεφ Σμιθ του πρεσβύτερου και της Λούση Μακ Σμιθ. Εργαζόταν πολλές ώρες, βοηθώντας τον πατέρα και τους μεγαλύτερους αδελφούς του να κόβουν δέντρα και να φυτεύουν τις σοδειές στο πυκνό από δέντρα αγρόκτημα της οικογένειάς του, που κάλυπτε μια έκταση 40,5 εκταρίων. Κατά τα λεγόμενα της μητέρας του, ήταν «ένα ιδιαίτερα ήσυχο, καλοσυνάτο

«Είδα ακριβώς επάνω από το κεφάλι μου μια στήλη φωτός λαμπρότερη από τη λάμψη του ήλιου, η οποία κατέβαινε σιγά-σιγά μέχρι που έπεσε επάνω μου».

παιδί»¹, στο οποίο «άρεσε πολύ να στοχάζεται και να μελετά σε βάθος», περισσότερο από όλα τα αδέρφια του². Ο νεαρός Τζόζεφ εργαζόταν για να βοηθήσει την οικογένειά του και για το λόγο αυτό, η μόρφωσή του περιορίστηκε στα βασικά, την ανάγνωση, τη γραφή και την αριθμητική.

Την εποχή εκείνη, ένα πνεύμα θρησκευτικού ζήλου εξαπλωνόταν γρήγορα σε ολόκληρη την περιοχή της δυτικής Νέας Υόρκης, όπου ζούσε η οικογένεια Σμιθ. Οι Σμιθ, όπως και πολλοί άλλοι, παρευρίσκονταν στις λειτουργίες θρησκευτικής αφύπνισης των χριστιανικών δογμάτων της περιοχής. Αν και ορισμένα από τα μέλη της οικογένειάς του είχαν προσχωρήσει σε μία από τις εκκλησίες, ο Τζόζεφ δεν ακολούθησε. Αργότερα, έγραψε για την εποχή αυτή:

«Το νου μου, απασχολούσαν πολύ σοβαρά σημαντικότερες ανησυχίες σχετικά με την ευημερία της αθάνατης ψυχής μου, πράγμα που με έκανε να ερευνώ τις γραφές, πιστεύοντας, όπως είχα διδαχθεί, ότι περιείχαν το λόγο του Θεού. Έτοι, επιδιόμενος στη μελέτη των γραφών κατ' αυτόν τον τρόπο και γνωρίζοντας στενά κάποια μέλη διαφορετικών δογμάτων, κατέληξα να απορώ υπέρμετρα, διότι ανακάλυψα ότι δεν κοσμούσαν την ομολογία της πίστης τους με έναν άγιο τρόπο ζωής και μια θεοπρεπή συμπεριφορά, σύμφωνη με εκείνη που βρήκα ότι περιείχετο σε εκείνο το ιερό βιβλίο. Αυτό έφερε θλίψη στην ψυχή μου...

»Συλλογίστηκα πολλά πράγματα μέσα στην καρδιά μου σχετικά με την κατάσταση στον κόσμο των ανθρώπων - τους ανταγωνισμούς και τις διχογνωμίες, τις ανομίες και τους αποτροπιασμούς, το σκοτάδι το οποίο διείσδυε στο νου των ανθρώπων. Ο νους μου ένιωσε εξαιρετική θλίψη, διότι πείσθηκα για τις αμαρτίες μου και ερευνώντας τις γραφές κατάλαβα ότι οι άνθρωποι δεν έρχονταν προς τον Κύριο, αλλά είχαν αποστατήσει από την αληθινή και ζώσα πίστη και δεν υπήρχε ομάδα ή δόγμα που να έχει οικοδομηθεί επάνω στο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, όπως ήταν καταγεγραμμένο στην Καινή Διαθήκη και αισθάνθηκα να θρηνώ για τις δικές μου αμαρτίες και τις αμαρτίες του κόσμου»³.

Η αναζήτηση της αλήθειας από το νεαρό Τζόζεφ Σμιθ, τον οδήγησε σε ένα δάσος για να ζητήσει από το Θεό τη σοφία που χρειαζόταν. Σε απάντηση της προσευχής του, εμφανίστηκαν σε αυτόν ο Επουράνιος Πατέρας και ο Ιησούς Χριστός, ανοίγοντας το δρόμο

για την αποκατάσταση του ευαγγελίου κατά τις τελευταίες ημέρες. Το θαυμαστό αυτό συμβάν αφηγείται ο Τζόζεφ Σμιθ με απλά, ωστόσο εύλωτα λόγια.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Η αναζήτηση της αλήθειας από τον Τζόζεφ Σμιθ, διδάσκει ότι η μελέτη των γραφών και η ειλικρινής προσευχή ενθαρρύνουν την αποκάλυψη.

Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:5, 7-13: «Επικρατούσε στον τόπο που κατοικούσαμε μια αουνήθιστη έξαψη γύρω από το θέμα της θρησκείας. Άρχισε με τους Μεθοδιστές, αλλά σύντομα γενικεύτηκε ανάμεσα σε όλες τις αιρέσεις σε εκείνη την περιοχή της χώρας. Πράγματι, ολόκληρη η περιφέρεια φαινόταν επηρεασμένη από αυτήν, και μεγάλα πλήθη συνασπίζονταν στις διάφορες θρησκευτικές ομάδες, πράγμα το οποίο δημιουργούσε όχι μικρή αναταραχή και διχασμό ανάμεσα στο λαό, ενώ μερικοί φώναζαν: 'Να εδώ!' και άλλοι, 'Να, εκεί!' Άλλοι μάχονταν για την πίστη των Μεθοδιστών, άλλοι για των Πρεσβυτεριανών και άλλοι για των Βαπτιστών...

»Βρισκόμουν τότε στο δέκατο πέμπτο χρόνο μου. Η οικογένεια του πατέρα μου είχε προσηλυτιστεί στην Πρεσβυτεριανή θρησκεία, και τέσσερις από αυτούς προσχώρησαν σ' αυτήν την εκκλησία, δηλαδή, η μητέρα μου Λούση, οι αδελφοί μου Χάουρουμ και Σάμιουελ Χάρρισον και η αδελφή μου Σωφρονία.

»Κατά την εποχή αυτή της μεγάλης έξαψης, το μυαλό μου ήταν βυθισμένο σε βαθύ συλλογισμό και μεγάλη ανησυχία. Όμως παρόλο που τα συναισθήματά μου ήταν βαθιά και συχνά έντονα, εντούτοις παρέμενα αμέτοχος σ' όλες αυτές τις παρατάξεις, αν και παρευρισκόμουν σε πολλές συγκεντρώσεις τους όσο συχνά το επέτρεπαν οι περιστάσεις. Με την πάροδο του χρόνου το μυαλό μου στρεφόταν κάπως υπέρ της αίρεσης των Μεθοδιστών, και αισθάνθηκα κάποια επιθυμία να προσχωρήσω σ' αυτούς. Αλλά τόσο μεγάλη ήταν η σύγχυση και η διαμάχη ανάμεσα στα διάφορα θρησκευόμενα, ώστε ήταν αδύνατο για ένα άτομο νέο σαν εμένα, και τόσο ανίδεο από πρόσωπα και πράγματα, να καταλήξει σε οποιοδήποτε σαφές συμπέρασμα για το ποιος είχε δίκιο και ποιος άδικο.

»Το μυαλό μου μερικές φορές εξαπτόταν υπερβολικά, τόσο έντονες και αδιάκοπες ήταν οι κραυγές και η οχλαγωγία. Οι Πρεσβυτεριανοί

«Ποτέ κανένα απόσπασμα γραφής δεν ήλθε με περισσότερη δύναμη μέσα στην καρδιά ανθρώπου απ' ό,τι ετούτο αυτήν τη στιγμή στη δική μου».

ήταν πολύ κατηγορηματικοί εναντίον των Βαπτιστών και των Μεθοδιστών, και χρησιμοποιούσαν κάθε δύναμη και του λόγου και της σοφιστείας για να αποδείξουν τα λάθη τους ή τουλάχιστον, να κάνουν το λαό να νομίζει ότι έσφαλαν. Από την άλλη πλευρά, οι Βαπτιστές και οι μεθοδιστές με τη σειρά τους, ήταν εξίσου γεμάτοι ζήλο στο να προσπαθούν να επιβάλλουν τις δικές τους απόψεις και να αποδείξουν εσφαλμένες όλες τις άλλες.

»Μέσα σ' αυτόν τον πόλεμο λόγων και τον αναβρασμό ιδεών, συχνά έλεγα στον εαυτό μου: Τι πρέπει να κάνει κανείς; Ποια απ' αυτές τις παρατάξεις είναι σωστή; Ή μήπως είναι όλες μαζί λανθασμένες; Αν κάποια απ' αυτές είναι σωστή, ποια είναι αυτή, και πώς να το γνωρίσω εγώ;

»Καθώς ταλαιπωρούμουν από τις εξαιρετικά μεγάλες δυσκολίες που προκαλούσε ο ανταγωνισμός αυτών των θρησκευτικών παρατάξεων, μια μέρα διάβαζα την Επιστολή του Ιακώβου, κεφάλαιο πρώτο, στίχος πέμπτος, που λέει: *Αν κανείς από εσάς υστερεί σε σοφία, ας ζητήσει*

από τον Θεό, που δίνει στους πάντες άπλετα και χωρίς να προσβάλλει, και θα του δοθεί.

»Ποτέ κανένα απόσπασμα γραφής δεν ήλθε με περισσότερη δύναμη μέσα στην καρδιά ανθρώπου απ' ό,τι ετούτο αυτήν τη στιγμή στη δική μου. Φαινόταν σαν να εισχωρούσε με μεγάλη ορμή σε κάθε αίσθημα της καρδιάς μου. Το συλλογίστηκα ξανά και ξανά, ξέροντας ότι αν ήταν κάποιος που χρειαζόταν σοφία από το Θεό, αυτός ήμουν εγώ. Γιατί πώς να ενεργήσω, δεν ήξερα, και αν δεν αποκτούσα σοφία περισσότερη απ' ό,τι τότε είχα, ποτέ δε θα μάθαινα. Γιατί οι δάσκαλοι της θρησκείας των διαφόρων αιρέσεων καταλάβαιναν τις ίδιες περικοπές γραφών τόσο διαφορετικά ώστε εξαφάνιζαν κάθε ελπίδα ότι μπορεί να διευθετηθεί κάποιο ερώτημα με προσφυγή προς τη Βίβλο.

»Τελικά έφθασα στο συμπέρασμα ότι έπρεπε είτε να παραμείνω στο σκοτάδι και στη σύγχυση, είτε έπρεπε να κάνω αυτό που υποδείκνυε ο Ιάκωβος, δηλαδή, να ζητήσω από το Θεό. Τέλος έφθασα στην απόφαση να *ζητήσω από το Θεό*, καταλήγοντας στο ότι αν έδινε σοφία σε κείνους που στερούνται σοφίας, και θα έδινε άπλετα, και χωρίς να προσβάλλει, μπορούσα να *τολμήσω*»⁴.

Ο Τζόζεφ Σμιθ ελευθερώθηκε από τη δύναμη του εχθρού κάθε χρηστότητας.

Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:14-16: «Έτσι, σύμφωνα μ' αυτό, την απόφασή μου να ζητήσω από το Θεό, αποσύρθηκα στο δάσος για να το επιχειρήσω. Ήταν κατά το πρωινό μιας όμορφης, διαυγούς ημέρας, στην αρχή της άνοιξης του χίλια οχτακόσια είκοσι. Ήταν η πρώτη φορά στη ζωή μου που επιχειρούσα κάτι τέτοιο, γιατί μέσα σε όλα τα άγχη μου ποτέ ως τώρα δεν είχα επιχειρήσει να προσευχηθώ φωναχτά.

»Αφού αποσύρθηκα στην τοποθεσία που είχα από πριν σχεδιάσει να πάω, αφού κοίταξα γύρω μου, και αφού είδα ότι ήμουν μόνος, γονάτισα κάτω και άρχισα να εκφράζω προς το Θεό τους πόθους της καρδιάς μου. Δεν είχα καλά-καλά αρχίσει, όταν αμέσως με κατέλαβε κάποια δύναμη η οποία ολοκληρωτικά με κυρίεψε, και είχε τέτοια καταπληκτική επίδραση επάνω μου, που έδεσε τη γλώσσα μου έτσι που δεν μπορούσα να μιλήσω. Πυκνό σκοτάδι απλώθηκε τριγύρω μου και μου φάνηκε για μια στιγμή σαν να ήμουν καταδικασμένος σε απότομο αφανισμό.

»Όμως, ενώ συγκέντρωνα όλες μου τις δυνάμεις για να επικαλεστώ το Θεό να με ελευθερώσει από τη δύναμη αυτού του εχθρού ο οποίος είχε πέσει επάνω μου, και ακριβώς τη στιγμή που ήμουν έτοιμος να βυθιστώ σε απελπισία και να εγκαταλείψω τον εαυτό μου στον αφανισμό – όχι σε φανταστική καταστροφή, αλλά στη δύναμη πραγματικού όντος από τον άορατο κόσμο, που είχε τέτοια τρομακτική δύναμη που ποτέ πριν δεν είχα νιώσει σε κανένα ον – ακριβώς αυτήν τη στιγμή του μεγάλου κινδύνου, είδα ακριβώς επάνω από το κεφάλι μου μια στήλη φωτός λαμπρότερη από τη λάμψη του ήλιου, η οποία κατέβαινε οιγά-οιγά μέχρι που έπεσε επάνω μου»⁵.

Ο Επουράνιος Πατέρας και ο Ιησούς Χριστός εμφανίστηκαν στον Τζόζεφ ως απάντηση στην ταπεινή προσευχή του.

Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:17-20: «Δεν είχε καλά-καλά εμφανιστεί όταν βρέθηκα ελευθερωμένος από τον εχθρό που με κρατούσε δέομο. Όταν το φως έπεσε επάνω μου είδα δύο Άτομα, των οποίων η λαμπρότητα και δόξα ξεπερνούν κάθε περιγραφή, να στέκονται από πάνω μου στον αέρα. Ο ένας τους μου μίλησε, καλώντας με, με το όνομά μου και είπε, δείχνοντας τον άλλον – *Αυτός είναι ο Υιός μου ο Αγαπητός. Αυτόν να ακούς!*»

»Ο σκοπός μου που πήγα για να ζητήσω από τον Κύριο ήταν να μάθω ποια απ' όλες τις θρησκευτικές ομάδες ήταν σωστή, για να ξέρω σε ποια να προσχωρήσω. Μόλις λοιπόν συνήλθα, έτοι ώστε να είμαι σε θέση να μιλήσω, ρώτησα τα Άτομα που στέκονταν από πάνω μου μέσα στο φως, ποια απ' όλες τις θρησκευτικές ομάδες ήταν σωστή (γιατί ως αυτήν τη στιγμή δεν είχε μπει μέσα στην καρδιά μου ότι όλες ήταν εσφαλμένες) – και σε ποια να προσχωρήσω.

»Πήρα την απάντηση ότι δεν έπρεπε να προσχωρήσω σε καμιά απ' αυτές γιατί όλες τους ήταν εσφαλμένες. Και το άτομο που μου είχε μιλήσει είπε ότι όλα τα πιστεύω τους αποτελούσαν αποτροπιασμό στα μάτια του. Ότι αυτοί οι διδάκτορες ήταν όλοι τους διεφθαρμένοι. Ότι: 'με πλησιάζουν με τα χείλη τους, όμως η καρδιά τους απέχει μακριά από εμένα, διδάσκουν ως διδαχές τις εντολές των ανθρώπων, έχοντας τη μορφή της ευσεβείας, αλλά αρνούνται τη δύναμή της'.

»Πάλι μου απαγόρευσε να προσχωρήσω σε οποιαδήποτε από αυτές, και πολλά άλλα μου είπε, τα οποία δεν μπορώ να γράψω ετούτη τη στιγμή. Όταν συνήλθα, βρέθηκα ξαπλωμένος ανάσκελα,

κοιτάζοντας ψηλά στον ουρανό. Όταν εξαφανίστηκε το φως, δεν είχα δύναμη. Όμως σύντομα, ξαναβρίσκοντας κάπως τον εαυτό μου, πήγα στο σπίτι μου. Και καθώς ακούμπησα στο τζάκι, η μητέρα μου ζήτησε να μάθει τι συνέβαινε. Απάντησα, ‘Μην ανησυχείς, όλα είναι εντάξει – είμαι αρκετά καλά’. Ύστερα είπα στη μητέρα μου, ‘Έμαθα από μόνος μου ότι ο Πρεσβυτεριανισμός δεν αποτελεί αλήθεια’. Φαινόταν σαν να ήξερε ο ενάντιος, από πολύ νωρίς στη ζωή μου, ότι ήμουν προορισμένος να γίνω ενοχλητικός και εμπόδιο στο βασιλείο του. Αλλιώς γιατί να συνασπιστούν εναντίον μου οι δυνάμεις του σκότους; Γιατί αυτή η αντίθεση και καταδίωξη που ξεσηκώθηκε εναντίον μου, σχεδόν από τη βρεφική μου ηλικία;»⁶

**Όταν η μαρτυρία μας είναι ισχυρή, η καταδίωξη
δεν μπορεί να μας κάνει να αρνηθούμε αυτό
που ξέρουμε ότι είναι αληθινό.**

Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:21-26: «Λίγες ημέρες μετά από αυτό το όραμα που είχα, έτυχε να βρεθώ παρέα με έναν από τους Μεθοδιστές ιεροκήρυκες, ο οποίος είχε μεγάλη δράση στην προαναφερθείσα θρησκευτική έξαψη. Και καθώς συζητούσα μαζί του γύρω από το θέμα της θρησκείας, βρήκα την ευκαιρία να του διηγηθώ το όραμα που είχα. Η συμπεριφορά του μου προκάλεσε μεγάλη έκπληξη. Όχι μόνο δεν πήρε στα σοβαρά αυτά που του διηγήθηκα, αλλά τα δέχθηκε με μεγάλη περιφρόνηση, λέγοντας ότι ήταν όλα του διαβόλου, ότι δεν υπήρχαν οράματα ούτε αποκαλύψεις στη σημερινή εποχή, ότι όλα αυτά είχαν σταματήσει με τους αποστόλους, και ότι δεν επρόκειτο ποτέ να υπάρξουν πια.

»Όμως σύντομα διαπίστωνα, ότι η διήγησή μου αυτού του περιστατικού είχε εξάψει μεγάλη προκατάληψη εναντίον μου ανάμεσα στους θρησκευτικούς διδάκτορες, και αποτέλεσε το λόγο μεγάλης καταδίωξης, η οποία εξακολουθούσε να αυξάνεται. Και παρόλο που ήμουν ένα άσημο αγόρι, μόλις μεταξύ δεκατεσσάρων και δεκαπέντε χρόνων, και οι συνθήκες της ζωής μου τέτοιες ώστε να με κάνουν ένα αγόρι χωρίς καμιά σημασία στον κόσμο, ωστόσο άνθρωποι με μεγάλες θέσεις να νοιάζονται τόσο ώστε να ερεθίζουν το μυαλό του κοινού εναντίον μου, και να δημιουργούν πικρή καταδίωξη. Και τούτο γινόταν από όλες τις αιρέσεις – όλες ενωμένες για να με καταδιώκουν.

»Με έκανε να συλλογιστώ σοβαρά τότε, και πολλές φορές από τότε, πόσο παράδοξο ήταν το ότι ένα άσημο αγόρι, λίγο περισσότερο

από δεκατεσσάρων χρονών, και μάλιστα ένα αγόρι που ήταν καταδικασμένο στην ανάγκη του να εξασφαλίζει την πενιχρή συντήρησή του με τον καθημερινό του μόχθο, να θεωρείται άτομο αρκετά σημαντικό για να ελκύσει την προσοχή των σπουδαιών ατόμων των πιο δημοφιλών αιρέσεων της εποχής, και με τρόπο που να προκαλεί μέσα τους το πνεύμα της πιο πικρής καταδίωξης και κακολογίας. Αλλά είτε ήταν παράδοξο είτε όχι, έτσι είχαν τα πράγματα, και ήταν συχνά για μένα αιτία μεγάλης θλίψης.

»Όμως, παρόλα αυτά, γεγονός ήταν ότι είχα δει ένα όραμα. Από τότε, συχνά σκέφτηκα ότι αισθανόμουν σαν τον Παύλο, όταν έκανε την απολογία του ενώπιον του βασιλιά Αγρίππα, και διηγήθηκε το περιστατικό του οράματος που είχε όταν είδε ένα φως, και άκουσε μια φωνή. Κι όμως μόνο ελάχιστοι τον πίστεψαν. Μερικοί είπαν ότι ήταν ενέντιμος, άλλοι είπαν ότι ήταν τρελός, και τον γελοιοποιούσαν και τον έβριζαν. Αλλά όλα αυτά δεν εξαφάνισαν την πραγματικότητα του οράματός του. Είχε δει ένα όραμα, ήξερε ότι το είχε δει, και όλες οι καταδιώξεις κάτω απ' τον ουρανό δεν μπορούσαν να το κάνουν αλλιώς. Και παρόλο που τον καταδίωκαν μέχρι θανάτου, εκείνος ήξερε, και θα ήξερε ως την τελευταία του πνοή, ότι και είχε δει ένα φως και είχε ακούσει μια φωνή που του μίλησε, και ο κόσμος όλος δεν μπορούσε να τον κάνει να σκεφτεί ή να πιστέψει διαφορετικά.

»Το ίδιο ήταν και με μένα. Είχα πράγματι δει ένα φως, και μέσα σ' αυτό το φως είδα δύο Άτομα και πράγματι μου μίλησαν. Και παρόλο που μισήθηκα και καταδιώχτηκα επειδή είπα ότι είχα δει ένα όραμα, εντούτοις ήταν αλήθεια. Και ενώ με καταδίωκαν, βρίζοντάς με, και λέγοντας κάθε είδους κακό ψευδώς εναντίον μου, επειδή έτσι έλεγα, κατέληξα να λέω μέσα στην καρδιά μου: Γιατί με καταδιώκετε που λέω την αλήθεια; Είδα πράγματι ένα όραμα. Και ποιος είμαι εγώ για να αντισταθώ στο Θεό ή γιατί ο κόσμος θέλει να με κάνει να αρνηθώ αυτό που πράγματι είχα δει; Γιατί είχα δει ένα όραμα. Το ήξερα, και ήξερα ότι ο Θεός το ήξερε, και δεν μπορούσα να το αρνηθώ, ούτε καν τολμούσα να το αρνηθώ. Τουλάχιστον ήξερα ότι αν το αρνιόμουν θα πρόσβαλα το Θεό και θα κατέληγα σε καταδίκη.

»Είχα λοιπόν τώρα βρει ικανοποίηση για το νου μου όσο αφορά τον κόσμο των αιρέσεων – ότι δεν είχα υποχρέωση να προσχωρήσω σε καμιά τους, αλλά να συνεχίσω όπως ήμουν μέχρι να πάρω νεότερες οδηγίες. Είχα δει ότι η μαρτυρία του Ιακώβου ήταν αληθινή – ότι ο

άνθρωπος που στερούταν σοφίας μπορούσε να ζητήσει από το Θεό, και να αποκτήσει, χωρίς να προσβληθεί.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Επανεξετάστε τις σελίδες 29-35. Σκεφθείτε πώς ο Τζόζεφ Σμιθ μάς δίνει το παράδειγμα, καθώς επιζητούμε απαντήσεις στις ερωτήσεις μας. Καθώς μελετάτε την αφήγησή του για το Πρώτο Όραμα, τι μαθαίνετε σχετικά με την ανάγνωση των γραφών; Σχετικά με το να συλλογίζομαστε βαθιά; Σχετικά με την προσευχή;
- Επανεξετάστε τη σελίδα 35. Σκεφθείτε τις αλήθειες που έμαθε ο Τζόζεφ Σμιθ για τον Θεό Πατέρα και τον Ιησού Χριστό, όταν έλαβε το Πρώτο Όραμα. Γιατί θα πρέπει ο καθένας από εμάς να έχει μια μαρτυρία για το Πρώτο Όραμα;
- Όταν ο Τζόζεφ είπε στους άλλους για το Πρώτο Όραμα, πολλοί ήταν προκατειλημμένοι απέναντί του και τον καταδίωξαν (σελίδα 36). Γιατί νομίζετε ότι οι άνθρωποι αντέδρασαν με αυτόν τον τρόπο; Συλλογιστείτε την αντίδραση του Τζόζεφ στην καταδίωξη (σελίδες 36-38). Πώς μπορούμε να ακολουθήσουμε το παράδειγμά του, όταν αντιμετωπίζουμε καταδίωξη ή άλλες δοκιμασίες;
- Όταν μάθατε για πρώτη φορά για το Πρώτο Όραμα, τι επίδραση είχε η αφήγηση σε εσάς; Τι επίδραση είχε σε εσάς, από τότε κι έπειτα; Με ποιους τρόπους ενδυναμωθήκατε μελετώντας ξανά την αφήγηση στο κεφάλαιο αυτό;

Συχετιζόμενες γραφές: Ησαΐας 29:13-14, Ιωήλ 2:28-29, Αμώς 3:7, Μόρμον 9:7-9

Σημειώσεις

1. Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet," 1845 χειρόγραφο, σελ. 72, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα. Η Λούση Μακ Σμιθ, η μητέρα του Προφήτη, υπαγόρευσε την

ιστορία της, η οποία περιλαμβάνει πολλά σχετικά με τη ζωή του Προφήτη, στη Μάρθα Τζέιν Νόουλτον Κόρεϊ, αρχίζοντας το 1844 και συνεχίζοντας και το 1845. Η Μάρθα Κόρεϊ αναφέρθηκε σ' αυτό το πρώιμο χειρόγραφο ως «Πρόχειρο χειρόγραφο ιστορίας».

Αργότερα, το 1845, η Λούση Μακ Σμιθ, η Μάρθα Κόρεϊ και ο σύζυγος της Μάρθας, ο Χάουαρντ Κόρεϊ, επανεξέτασαν και επαύξησαν το πρώιμο χειρόγραφο. Το 1845 το χειρόγραφο λαμβάνει τον τίτλο «Η ιστορία της Λούση Σμιθ, μητέρας του Προφήτη». Το βιβλίο αυτό παραθέτει τμήματα από το χειρόγραφο του 1844-45, με εξαίρεση ορισμένα σημεία όπου το χειρόγραφο του 1845 περιλαμβάνει υλικό το οποίο δεν βρίσκεται στο χειρόγραφο του 1844-45.

2. Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet," 1844-45 χειρόγραφο, σελ. 1, Αρχεία της Εκκλησίας.
3. Joseph Smith, History 1832, σελ. 1-2. Letter Book 1, 1829-35, Joseph Smith, Collection, Αρχεία Εκκλησίας.
4. Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:5, 7-13. Κάποιες φορές, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ έγραψε

ή υπαγόρευσε λεπτομερείς αφηγήσεις για το Πρώτο Όραμα. Τα παραθέματα στο κεφάλαιο αυτό είναι από την αφήγηση του Πρώτου Οράματος, που δημοσιεύθηκε για πρώτη φορά το 1842, στο "History of Joseph Smith," *Times and Seasons* 15 Μαρτίου 1842, σελ. 726-28, 1^η Απριλίου 1842, σελ. 748-49 και αργότερα συμπεριελήφθησαν στο Πολύτιμο Μαργαριτάρι και δημοσιεύθηκαν στο *History of the Church*, τόμος 1, σελ. 1-8.

Αυτή είναι η επίσημη αφήγηση των γραφών. Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ ετοίμασε αυτή την αφήγηση το 1838 και 1839, με τη βοήθεια των γραφών του.

5. Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:14-16.
6. Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:17-20.
7. Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:21-26.

Στο Πρώτο Όραμα, ο Τζόζεφ έμαθε ότι ο Πατέρας και ο Υιός είναι ξεχωριστά άτομα και ότι ο άνθρωπος είναι πλασμένος κατά την εικόνα του Θεού - αλήθειες οι οποίες είναι βασικές για την κατανόηση της ουσιαστικής σχέσης μας με τον Πατέρα μας στους Ουρανούς.

Ο Θεός, ο Αιώνιος Πατέρας

«Οι σκοποί του Θεού μας είναι σπουδαίοι, η αγάπη Του απροσμέτρητη, η σοφία Του απέραντη και η δύναμή Του απεριόριστη. Γι' αυτό, οι Άγιοι έχουν λόγο να αγαλλιάζουν και να είναι χαρούμενοι».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Ανάμεσα στους προγόνους του Τζόζεφ Σμιθ, υπήρχαν πολλοί οι οποίοι επιζήτησαν στην εποχή τους να γνωρίσουν τον αληθινό Θεό. Οι γονείς του Τζόζεφ ήταν βαθιά πνευματικοί άνθρωποι και μολονότι δεν βρήκαν την πλήρη αλήθεια για τον Θεό στις εκκλησίες που υπήρχαν γύρω τους, τιμούσαν τη Βίβλο ως το λόγο του Θεού και έκαναν την προσευχή μέρος της καθημερινής ζωής τους. Ο αδελφός του Προφήτη, Ουίλιαμ, θυμόταν: «Οι θρησκευτικές συνήθειες του πατέρα μου ήταν αυστηρά ευλαβικές και ηθικής φύσεως. ...Καλούμεν να ακούσω προσεκτικά τις προσευχές βράδυ και πρωί. ...Οι γονείς μου, ο πατέρας και η μητέρα, άνοιγαν ολόθερμα την ψυχή τους στον Θεό, το δότη κάθε ευλογίας, για να φυλά και να προστατεύει τα παιδιά τους και να τα προφυλάσσει από την αμαρτία και από κάθε κακό. Αυτή ήταν η απαρέγκλιτη ευλάβεια των γονέων μου»¹. Ο Ουίλιαμ είπε, επίσης: «Από τότε που μπορώ να θυμηθώ, είχαμε πάντοτε οικογενειακές προσευχές. Θυμάμαι καλά ότι ο πατέρας συνήθιζε να φυλάει τα γυαλιά του στην τσέπη του γιλέκου του... και όταν εμείς τα αγόρια τον βλέπαμε να ψάχνει για τα γυαλιά του, ξέραμε ότι ήταν το σήμα να ετοιμαστούμε για την προσευχή και σε περίπτωση που δεν το παρατηρούσαμε, η μητέρα έλεγε: 'Ουίλιαμ' ή όποιος άλλος ήταν ο απρόσεκτος, 'ετοιμάσου για την προσευχή'. Μετά την προσευχή, τραγουδούσαμε ένα συγκεκριμένο τραγούδι. Ακόμα θυμάμαι ένα μέρος του: 'Άλλη μια μέρα πέρασε και πάει. Αφήνουμε τα ρούχα μας στο πλάι'²».

Αυτή η πρώιμη πνευματική εκπαίδευση πέρασε βαθιά στην ψυχή του Τζόζεφ Σμιθ. Όταν άρχισε να ενδιαφέρεται για την αιώνια

ευημερία του και επεδίωξε να μάθει σε ποια εκκλησία να προσχωρήσει, ήξερε ότι μπορούσε να στραφεί στον Θεό για απαντήσεις:

«Έμαθα στις γραφές ότι ο Θεός ήταν ο ίδιος εχθές, σήμερα και για πάντα, ότι δεν ήταν προσωπολήπτης, διότι ήταν ο Θεός. Γιατί κοίταξα ψηλά τον ήλιο, την όλο λαμπρότητα φωτεινή πηγή της γης και κοίταξα το φεγγάρι να γλιστρά μεγαλόπρεπα ανάμεσα στους ουρανούς κι ακόμα τα άστρα, ακτινοβόλα στην τροχιά τους. Και τη γη, επίσης, που επάνω της στεκόμουν, τα κτήνη στους αγρούς και τα πετεινά των ουρανών, τα ψάρια των υδάτων. Κι ακόμα τον άνθρωπο, να προχωρεί επάνω στο πρόσωπο της γης μεγαλόπρεπα και με τη δύναμη της ομορφιάς, [με] ισχύ και διάνοια στη διακυβέρνηση των πραγμάτων, τα οποία είναι τόσο υπερβολικά σπουδαία και θαυμαστά, κατά την ομοιότητα εκείνου ο οποίος τα δημιούργησε.

»Και όταν συλλογίστηκα αυτά τα πράγματα, η καρδιά μου αναφώνησε: Σωστά μίλησε ο συνετός ότι είναι άφρονas που είπε μέσα στην καρδιά του πως δεν υπάρχει Θεός [βλέπε Ψαλμοί 53:1]. Η καρδιά μου αναφώνησε: Όλα αυτά δίνουν μαρτυρία και δείχνουν μία παντοδύναμη και πανταχού παρούσα δύναμη, ένα Άτομο το οποίο έφτιαξε νόμους και θεσπίσματα και έδωσε τα πάντα στα όριά τους, το οποίο πληροί την αιωνιότητα, το οποίο υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει από αιωνιότητα σε αιωνιότητα. Και όταν συλλογίστηκα όλα αυτά και ότι εκείνο το Άτομο επιζητεί να λατρεύεται από τα άτομα που Τον λατρεύουν με πνεύμα και με αλήθεια [βλέπε Κατά Ιωάννην 4:23], για τούτο εκραύγασα προς τον Κύριο για ευσπλαχνία, διότι δεν υπήρχε κανείς άλλος προς τον οποίο μπορούσα να προστρέξω και να λάβω ευσπλαχνία»³.

Η γεμάτη πίστη προσευχή του Τζόζεφ για ευσπλαχνία και σύνεση, πήρε απάντηση με το Πρώτο Όραμα. Εκείνο το όραμα έδωσε στο νεαρό Προφήτη πολύ μεγαλύτερη γνώση για τον Θεό από όση κατείχε οποιαδήποτε άλλη εκκλησία της εποχής του, γνώση η οποία είχε χαθεί από τον κόσμο επί αιώνες. Στο Πρώτο Όραμα, ο Τζόζεφ έμαθε ότι ο Πατέρας και ο Υιός είναι ξεχωριστά άτομα, ότι η δύναμή Τους είναι μεγαλύτερη της δύναμης του κακού και ότι ο άνθρωπος είναι πράγματι πλασμένος κατ' εικόνα του Θεού - αλήθειες οι οποίες είναι βασικές για την κατανόηση της ουσιαστικής σχέσης μας με τον Πατέρα μας στους Ουρανούς.

Ακολούθησαν άλλες αποκαλύψεις σχετικά με τη φύση του Θεού, συμπεριλαμβανομένων πολλών που βρίσκονται τώρα στις γραφές μας των τελευταίων ημερών. Ως επιλεγμένο όργανο του Θεού για την αποκατάσταση του ευαγγελίου της αλήθειας στον κόσμο, ο Προφήτης έδωσε μαρτυρία για τον Θεό σε όλη τη διακονία του. «Θα ερευνώ για τον Θεό», διακήρυξε, «γιατί θέλω όλοι να Τον γνωρίσετε και να εξοικειωθείτε προς Αυτόν. ...Θα μάθετε τότε ότι είμαι ο υπηρέτης Του. Γιατί μιλώ ως κάποιος που έχει εξουσία»⁴.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Ο Θεός είναι ο στοργικός Πατέρας όλων των ανθρώπων και η πηγή κάθε καλού.

«Ενώ ένα μέρος των ανθρώπων κρίνει και καταδικάζει τους υπόλοιπους ανθρώπους χωρίς έλεος, ο Μεγάλος Γονέας του σύμπαντος ατενίζει ολόκληρη την ανθρώπινη οικογένεια με πατρική φροντίδα και γονική προσοχή. Τους βλέπει ως απογόνους Του και χωρίς κανένα από εκείνα τα περιορισμένα συναισθήματα που επηρεάζουν τα τέκνα των ανθρώπων 'ανατέλλει τον ήλιο του επάνω σε πονηρούς και αγαθούς, και βρέχει επάνω σε δικαίους και αδίκους'. [Κατά Ματθαίον5:45.]»⁵

«Παραδεχόμαστε ότι ο Θεός είναι η μεγάλη πηγή και προέλευση κάθε καλού· ότι είναι μια τέλεια διάνοια και ότι η σοφία Του και μόνο αρκεί για τη διακυβέρνηση και συντονισμό των ισχυρών δημιουργημάτων και κόσμων που λάμπουν και αστράφτουν εκθαμβωτικά, με τόσο μεγαλοπρέπεια και λαμπρότητα επάνω από τις κεφαλές μας, σαν να τους έχει αγγίξει με το δάχτυλό Του και κινήσει με τον Παντοδύναμο λόγο Του. ...Οι ουρανοί διηγούνται τη δόξα του Θεού και το στερέωμα αναγγέλλει το έργο των χειρών Του [βλέπε Ψαλμοί 19:1]· και μιας στιγμής συλλογισμός αρκεί ώστε να διδάξει κάθε άνθρωπο με κοινό νου ότι όλα αυτά δεν αποτελούν απλά προϊόντα τύχης ούτε θα μπορούσαν να υποστηριχθούν από οποιαδήποτε δύναμη παρά μόνο από το χέρι ενός Παντοδύναμου»⁶.

«Ο Θεός βλέπει τα κρυφά κίνητρα της ανθρώπινης δράσης και γνωρίζει τις καρδιές κάθε ζώντος»⁷.

«Οι σκοποί του Θεού μας, είναι σπουδαίοι, η αγάπη Του απύθμενη, η σοφία Του άπειρη και η δύναμή Του απεριόριστη· για το λόγο αυτό, οι Άγιοι έχουν λόγο να αγαλλιάζονται και να χαίρονται,

γνωρίζοντας ότι ‘αυτός ο Θεός είναι ο Θεός μας στον αιώνα του αιώνα· αυτός θα μας οδηγήει μέχρι το θάνατο’. [Ψαλμοί 48:14.]»⁸

Όταν κατανοούμε το χαρακτήρα του Θεού, κατανοούμε τον εαυτό μας και γνωρίζουμε πώς να Τον προσεγγίσουμε.

«Υπάρχουν ελάχιστοι άνθρωποι στον κόσμο, οι οποίοι κατανοούν σωστά το χαρακτήρα του Θεού. Η μεγάλη πλειονότητα των ανθρώπων δεν κατανοεί τίποτα, ούτε τα παρελθόντα ούτε τα μέλλοντα, σε ό,τι αφορά στη σχέση τους με τον Θεό. Δε γνωρίζουν ούτε καταλαβαίνουν τη φύση αυτής της σχέσης τους· και συνεπώς, ελάχιστα περισσότερα γνωρίζουν από ότι ένα άξεστο άγριο θηρίο ή λίγο περισσότερο από το να τρώνε, να πίνουν και να κοιμούνται. Αυτά είναι όλα όσα γνωρίζει ο άνθρωπος για τον Θεό ή την ύπαρξή Του, εκτός και αν του δοθεί μέσω έμπνευσης από τον Παντοδύναμο.

»Εάν ένας άνθρωπος δε μάθει τίποτα περισσότερο από το να τρώει, να πίνει και να κοιμάται και δεν κατανοεί κανένα από τα σχέδια του Θεού, το άγριο θηρίο καταλαβαίνει τα ίδια πράγματα. Τρώει, πίνει, κοιμάται και δε γνωρίζει τίποτα περισσότερο για τον Θεό· ωστόσο, γνωρίζει όσα και εμείς, εάν είμαστε εις θέσιν να κατανοήσουμε μέσω της έμπνευσης του Παντοδύναμου Θεού. Εάν οι άνθρωποι δεν κατανοήσουν το χαρακτήρα του Θεού, δεν κατανοούν τον εαυτό τους. Θέλω να γυρίσω πίσω, στην αρχή, και έτσι να ανυψώσω τη σκέψη σας σε περισσότερο ανώτερες σφαίρες και σε μία περισσότερο υπερυψωμένη κατανόηση από εκείνη που ο άνθρωπος νους γενικά αναρριχάται.

»...Οι γραφές μάς πληροφορούν ότι: ‘Κι αυτή είναι η αιώνια ζωή, το να γνωρίζουν εσένα τον μόνον αληθινό Θεό, κι αυτόν που απέστειλες, τον Ιησού Χριστό’. [Κατά Ιωάννην 17:3.]

»Εάν κάποιος άνθρωπος δεν γνωρίζει τον Θεό και ζητά να μάθει τι είδους άτομο είναι Εκείνος -εάν ερευνήσει επιμελώς μέσα στην καρδιά του- εάν η διακήρυξη του Ιησού και των αποστόλων είναι αληθινή, θα συνειδητοποιήσει ότι δεν έχει αιώνια ζωή· διότι η αιώνια ζωή δεν βασίζεται σε καμία άλλη αρχή εκτός από το να γνωρίζουμε τον Θεό.

»Ο πρώτος μου σκοπός είναι να ανακαλύψω το χαρακτήρα του μόνου σοφού και αληθινού Θεού και τι είδους άτομο είναι Εκείνος...

»Ο Ίδιος ο Θεός ήταν κάποτε όπως είμαστε τώρα εμείς, είναι ένας υπερυψωμένος άνθρωπος και βρίσκεται ενθρονισμένος στους

«Όταν έχουμε γνώση του Θεού, αρχίζουμε να μαθαίνουμε πώς να Τον προσεγγίσουμε και πώς να ζητήσουμε, ώστε να λάβουμε μια απάντηση».

ουρανούς! Αυτό είναι το μεγάλο μυστικό. Αν σήμερα σκιζόταν ο πέπλος και ο μέγας Θεός, ο οποίος κρατά αυτόν τον κόσμο στην τροχιά του και ο οποίος συγκρατεί όλους τους κόσμους και τα πάντα με τη δύναμή Του, επρόκειτο να κάνει ορατό τον εαυτό Του –σας λέω, εάν επρόκειτο να Τον δείτε σήμερα, θα Τον βλέπατε ως άνθρωπο στη μορφή- σαν τον εαυτό σας σε όλα, στην εικόνα και στη μορφή ενός ανθρώπου. Διότι ο Αδάμ πλάστηκε κατ’ εικόνα και ομοίωση του Θεού και έλαβε οδηγίες από Εκείνον και περπάτησε, μίλησε και συνδιαλέχθηκε με Εκείνον, όπως ένας άνθρωπος μιλά και επικοινωνεί με έναν άλλον.

»...Όταν έχουμε γνώση του Θεού, αρχίζουμε να μαθαίνουμε πώς να Τον προσεγγίσουμε και πώς να ζητήσουμε, ώστε να λάβουμε μια απάντηση. Όταν κατανοούμε το χαρακτήρα του Θεού και ξέρουμε πώς να έλθουμε προς Αυτόν, Εκείνος αρχίζει να αποκαλύπτει τους ουρανούς σε εμάς και να μας μιλά γι’ αυτούς. Όταν είμαστε έτοιμοι να έλθουμε προς Αυτόν, Εκείνος είναι έτοιμος να έλθει προς εμάς»⁹.

Στη Θεϊκή Κεφαλή υπάρχουν τρία διακριτά και ξεχωριστά άτομα.

Άρθρα της Πίστης 1:1: «Πιστεύουμε στο Θεό, τον Αιώνιο Πατέρα, και στον Υιό Του, τον Ιησού Χριστό, και στο Άγιο Πνεύμα»¹⁰.

Ο Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε τα παρακάτω, τον Απρίλιο του 1843, τα οποία αργότερα καταγράφηκαν στο Διδαχί και Διαθήκες 130:22: «Ο Πατέρας έχει ένα σώμα από σάρκα και οστά, απτό όσο και του ανθρώπου. Ο Υιός, επίσης. Όμως το Άγιο Πνεύμα δεν έχει σώμα από σάρκα και οστά, αλλά είναι ένα άτομο Πνεύματος. Εάν δεν ήταν έτσι, το Άγιο Πνεύμα δε θα μπορούσε να κατοικεί μέσα μας»¹¹.

«Πάντοτε διακήρυττα ότι ο Θεός είναι ένα ξεχωριστό άτομο, ο Ιησούς Χριστός ένα διακριτό και ξεχωριστό άτομο και το Άγιο Πνεύμα ήταν ένα ξεχωριστό άτομο και Πνεύμα: και αυτά τα τρία συνιστούν τρία ξεχωριστά άτομα και τρεις Θεούς»¹².

«Εκείνο το οποίο είναι χωρίς σώμα ή μέλη, δεν είναι τίποτα. Δεν υπάρχει άλλος Θεός στους ουρανούς από εκείνον τον Θεό, ο οποίος έχει σάρκα και οστά»¹³.

Η Θεϊκή Κεφαλή βρίσκεται σε απόλυτη ενότητα και ο Θεός Πατέρας προεδρεύει.

«Έχουν ειπωθεί πολλά για τον Θεό και τη Θεϊκή Κεφαλή. ...Οι διδάσκαλοι της εποχής λένε ότι ο Πατέρας είναι ο Θεός, ο Υιός είναι ο Θεός και το Άγιο Πνεύμα είναι ο Θεός και όλοι είναι σε ένα σώμα και σε έναν Θεό. Ο Ιησούς προσευχήθηκε, ώστε εκείνοι που ο Πατέρας τού είχε δώσει από τον κόσμο, να είναι ένα, όπως ήταν εκείνοι ένα [βλέπε Κατά Ιωάννην 17:11-23]...

»Ο Πέτρος και ο Στέφανος δίνουν μαρτυρία ότι είδαν τον Υιό του Ανθρώπου να στέκει στα δεξιά του Θεού. Κάθε άνθρωπος ο οποίος είχε δει ανοιχτούς τους ουρανούς, ξέρει ότι υπάρχουν τρία άτομα στους ουρανούς, τα οποία κρατούν τα κλειδιά της δύναμης και ένα προεδρεύει όλων»¹⁴.

«Η παντοτινή διαθήκη συνήφθη μεταξύ τριών ατόμων πριν την οργάνωση αυτής της γης και αφορά στη διανομή τους των πραγμάτων των ανθρώπων επάνω στη γη. Αυτά τα άτομα... ονομάζονται Θεός, το πρώτο, ο Δημιουργός· Θεός, το δεύτερο, ο Λυτρωτής· και Θεός, το τρίτο, ο Επιμαρτυρών ή Κληροδοτών»¹⁵.

«[Είναι στη] δικαιοδοσία του Πατέρα να προεδρεύει ως Αρχηγέων ή Πρόεδρος, του Ιησού ως Μεσολαβητής και του Αγίου Πνεύματος ως Κληροδοτών ή Επιμαρτυρών. Ο Υιός [έχει] σκήνωμα, όπως και ο Πατέρας, όμως το Άγιο Πνεύμα είναι ένα άτομο πνεύματος χωρίς σκήνωμα»¹⁶.

«Η γραφή λέει: ‘Εγώ και ο Πατέρας είμαστε ένα’ [Κατά Ιωάννην 10:30] και ξανά ότι ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα είναι ένα και αυτοί οι τρεις συμφωνούν στο ίδιο πράγμα [βλέπε Ιωάννη Α΄ 5:7-8]. Κατ’ αυτόν τον τρόπο προσευχήθηκε ο Σωτήρας στον Πατέρα: ‘Δεν παρακαλώ για τον κόσμο, αλλά για εκείνους τους οποίους μου έδωσες... για να είναι ένα, όπως εμείς’ ή, με άλλα λόγια, για να είναι ένα στην ενότητα της πίστης [βλέπε Κατά Ιωάννην 9, 11]. Όμως, όντες όλοι διαφορετικά ή ξεχωριστά άτομα, έτσι είναι ο Θεός, ο Ιησούς Χριστός και το Άγιο Πνεύμα ξεχωριστά άτομα, ωστόσο όλοι συμφωνούν σε ένα ή στο ίδιο ακριβώς πράγμα»¹⁷.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Επανεξετάστε τις σελίδες 41-43, παρατηρώντας πώς ο νεαρός Τζόζεφ Σμιθ είδε την απόδειξη μιας «παντοδύναμης και πανταχού παρούσας δύναμης» στον κόσμο γύρω του. Παρατηρώντας τον κόσμο γύρω σας, τι έχετε δει που να δίνει μαρτυρία για τον Θεό;
- Επανεξετάστε το πρώτο τμήμα του κεφαλαίου (σελίδα 43), αναζητώντας διδασκαλίες οι οποίες αποκαλύπτουν το χαρακτήρα του Θεού. Πώς μπορούν αυτές οι διδασκαλίες να μας βοηθήσουν να «αγαλλιάζουμε και να είμαστε χαρούμενοι»;
- Ο Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε: «Ο Μεγάλος Γονέας του σύμπαντος κοιτάζει ολόκληρη την ανθρώπινη οικογένεια με πατρική φροντίδα και γονική προσοχή» (σελίδα 43). Ποιες είναι οι σκέψεις και τα συναισθήματά σας καθώς συλλογίζεστε αυτή τη δήλωση;
- Διαβάστε την παράγραφο η οποία αρχίζει στο τέλος της σελίδας 43 καθώς και την επόμενη παράγραφο. Γιατί είναι αδύνατο να κατανοήσουμε τον εαυτό μας, αν δεν κατανοήσουμε το χαρακτήρα του Θεού;

- Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ έδωσε μαρτυρία ότι ο Θεός Πατέρας, ο Ιησούς Χριστός και το Άγιο Πνεύμα είναι «τρία ξεχωριστά άτομα». Δίδαξε, επίσης, ότι Εκείνοι είναι ένα (σελίδα 46). Κατά ποιους τρόπους είναι τα μέλη της Θεϊκής Κεφαλής ένα; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδα 46.)
- Με ποιους τρόπους μπορούν οι γονείς να καλλιεργήσουν την αγάπη των παιδιών για τον Επουράνιο Πατέρα τους; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδα 41.)

Συχετιζόμενες γραφές: Κατά Ιωάννην 8:17-19, Προς Εβραίους 1:1-3, 12:9, Μωυσή 1:3-6, 39

Σημειώσεις

1. William Smith, Notes on Chambers' life of Joseph Smith, περίπου το 1875, Αρχαία Εκκλησία, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σολτ Λέικ Σίτυ, Γιούτα.
2. Ουίλιαμ Σμιθ, συνέντευξη υπό E. Μπριγκς και Τζ. Πίτερσον, Οκτ. ή Νοέμβρ. 1893, δημοσιευμένη αρχικά στο *Zion's Ensign* (περιοδικό το οποίο εξεδίδετο από την Αναδιοργανωμένη Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, ονομαζόμενη τώρα Κοινότητα του Χριστού). Ανατυπώθηκε στο *Deseret Evening News*, 20 Ιαν. 1894, σελ. 2, εκουγχρονισμένη στίξη.
3. Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία, 1832, σελ. 2-3. Letter Book 1, 1829-35, Joseph Smith, Collection, Αρχαία Εκκλησία.
4. *History of the Church*, 6:305, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 7 Απριλίου, 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ, Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, Τόμας Μπούλοκ και Ουίλιαμ Κλαίητον.
5. *History of the Church*, 4:595, από το "Baptism for the Dead", ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Απρ. 1842, σελ. 759. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
6. *History of the Church*, 2:12, 14, διαφοροποίηση στις υποδιακρίσεις παραγράφου. Από το "The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad", 22 Ιαν. 1834, που δημοσιεύθηκε στο *Evening and Morning Star*, Φεβρ. 1834, σελ. 136, Μάρτ. 1834, σελ. 142.
7. *History of the Church*, 1:317, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Ουίλιαμ Φελς, 11 Ιαν. 1833, Κίρτλαντ, Οχάιο. Η επιστολή αυτή έχει λανθασμένη ημερομηνία 14 Ιαν. 1833, στο *History of the Church*.
8. *History of the Church*, 4:185, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και των συμβούλων του στην Πρώτη Προεδρία προς τους Αγίους, Σεπτ. 1841, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, Οκτ. 1840, σελ. 178.
9. *History of the Church*, 6:303-5, εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιακρίσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 7 Απριλίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Βούντροφ, Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, Τόμας Μπούλοκ και Ουίλιαμ Κλαίητον. Βλέπε, επίσης, παράρτημα αυτού του βιβλίου, σελίδα 611, αριθμός 3.
10. Άρθρα της Πίστης 1:1.
11. Διδαχή και Διαθήκες, 130:22, οδηγίες που δόθηκαν από τον Τζόζεφ Σμιθ στις 2 Απριλίου 1843, στο Ράμους του Ιλλινόις.
12. *History of the Church*, 6:474, από μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, στις 16 Ιουνίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Τόμας Μπούλοκ.
13. Παρατέθηκε υπό Ουίλιαμ Κλαίητον, ο οποίος ανέφερε μία χρονολογητή ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, στη Ναβού του Ιλλινόις. Στο Λ. Τζων Νιούταλ, "Extracts from William Clayton's Private Book," σελ. 7, Αρχαία καταγραφής γεγονότων Λ. Τζων

- Νιούταλ, 1857-1904, Λ. Τομ Πέρι, Ειδική Συλλογή, Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ, Πρόβο, Γιούτα, αντίγραφο στα Αρχεία Εκκλησίας.
14. *History of the Church*, 5:426, από μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, στις 11 Ιουνίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Βούντρωφ και Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
  15. Παρατέθηκε υπό Ουίλιαμ Κλαίητον, ο οποίος ανέφερε μία αχρονολόγητη ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, στη Ναβού του Ιλλινόις. Στο Λ. Τζων Νιούταλ, “Extracts from William Clayton’s Private Book”, σελ. 10-11, Αρχεία καταγραφής γεγονότων Λ. Τζων Νιούταλ, 1857-1904, Λ. Τομ Πέρι, Ειδική Συλλογή, Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ, Πρόβο, Γιούτα, αντίγραφο στα Αρχεία Εκκλησίας.
  16. Παρατέθηκε υπό Ουίλιαμ ΜακΙντάιρ, ο οποίος ανέφερε μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις αρχές του 1841, στη Ναβού του Ιλλινόις. William Patterson McIntire, Notebook 1840-45. Αρχεία Εκκλησίας. Ο Ουίλιαμ ΜακΙντάιρ έκανε σύντομες αναφορές για αρκετές ομιλίες που δόθηκαν από τον Τζόζεφ Σμιθ στη Ναβού, στις αρχές του 1841. Το βιβλίο αυτό παραθέτει από τέσσερις από αυτές τις αναφορές που καμία τους δεν έχει ημερομηνία.
  17. Παρατέθηκε από τον Τζωρτζ Λάουμπ, σε ανθολόγιο αποσπασμάτων ομιλιών του Τζόζεφ Σμιθ, περίπου το 1845, George Laub, *Reminiscences and Journal*, Ιαν. 1845-Απρ. 1857, σελ. 29-30, Αρχεία Εκκλησίας.

*Ο Σωτήρας εμφανίζεται στον Τζόζεφ Σμιθ και τον Όλιβερ Κάουντεντν στο Ναό του Κίρτλαντ.
«Το παραπέτασμα αφαιρέθηκε από το νου μας», είπε ο Τζόζεφ, «και τα μάτια της διανοήσης
μας ανοίχτηκαν. Είδαμε τον Κύριο να στέκει στο στήθαιο του άμβωνα».*

Ιησούς Χριστός, ο ουράνιος Λυτρωτής του κόσμου

*«Η σωτηρία δε θα μπορούσε να έλθει στον κόσμο
χωρίς τη μεσολάβηση του Ιησού Χριστού».*

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Χρόνια πριν τη γέννηση του Τζόζεφ Σμιθ, ο παππούς του από την πλευρά του πατέρα του, είχε το προαίσθημα ότι κάτι θα συνέβαινε στην οικογένειά του, το οποίο θα «έφερε μια επανάσταση στον κόσμο»¹. Στην ιστορία του Τζόζεφ Σμιθ αναφέρεται: «Ο παππούς μου, Ασαέλ Σμιθ, πριν από χρόνια προείδε ότι θα εμφανιζόταν ένας προφήτης στην οικογένειά του και η γιαγιά μου ευχαριστήθηκε ιδιαίτερα διότι αυτό εκπληρώθηκε στο πρόσωπό μου. Ο παππούς μου, Ασαέλ, πέθανε στην Ανατολική Στοκχόλμη, στην επαρχία του Σεντ Λόρενς της Νέας Υόρκης, αφού έλαβε το Βιβλίο του Μόρμον και το διάβασε σχεδόν ολόκληρο. Και διακήρυξε ότι ήμουν αυτός ο ίδιος Προφήτης που από πολύ καιρό γνώριζε ότι θα έρθει στην οικογένειά του»².

Ως προφήτης της Αποκατάστασης, ένας από τους βασικότερους ρόλους του Τζόζεφ Σμιθ ήταν να καταθέσει μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό. Ευλογήθηκε να απολαύσει μια προσωπική γνώση της ουράνιας φύσης του Ιησού Χριστού και να κατανοήσει το ρόλο Του ως Λυτρωτή του κόσμου. Η γνώση αυτή άρχισε με το Πρώτο Όραμα, όπου ο νεαρός Τζόζεφ είδε τον Επουράνιο Πατέρα και τον Ιησού Χριστό και άκουσε τον Πατέρα να διακηρύσσει: «Αυτός είναι ο Υιός μου ο Αγαπητός. Αυτόν να ακούς!» (Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:17). Σε αυτή την ιερή εμπειρία, ο Τζόζεφ είχε το προνόμιο να λάβει οδηγίες από το Σωτήρα του κόσμου.

Σχεδόν δώδεκα χρόνια αργότερα, στις 16 Φεβρουαρίου 1832, ο Προφήτης μετέφραξε τη Βίβλο με τον Σίδνεϋ Ρίγκντον ως γραφέα του, στην κατοικία του Τζων Τζόνσον στο Χάιραμ του Οχάιο. Όταν ο Προφήτης μετέφρασε το Κατά Ιωάννην 5:29, όπου περιγράφεται η ανάσταση εκείνων που είναι καλοί και εκείνων που είναι πονηροί,

ανοίχθηκε ένα όραμα στον Τζόζεφ και στον Σίδνεϋ και είδαν και συνομίλησαν με το Σωτήρα:

«Με τη δύναμη του Πνεύματος τα μάτια μας ανοίχτηκαν και η διανόησή μας φωτίστηκε, έτσι ώστε να δούμε και να καταλάβουμε τα του Θεού - Ακόμη και εκείνα τα οποία υπήρχαν από την αρχή, πριν την καταβολή του κόσμου, τα οποία ορίστηκαν από τον Πατέρα, μέσω του Μονογενούς του Υιού, ο οποίος ήταν στους κόλπους του Πατέρα από την αρχή. Για τον οποίο καταθέτουμε μαρτυρία. Και η μαρτυρία την οποία καταθέτουμε είναι η πληρότητα του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, ο οποίος είναι ο Υιός, τον οποίο είδαμε και με τον οποίο μιλήσαμε κατά το ουράνιο όραμα.

»Και είδαμε τη δόξα του Υιού, στα δεξιά του Πατέρα, και λάβαμε από την πληρότητά του. Και είδαμε τους άγιους αγγέλους, και αυτούς που έχουν καθαγιαστεί ενώπιον του θρόνου του, να προσκυνούν το Θεό, και το Αρνίο, που τον προσκυνούν στον αιώνα του αιώνα.

»Και τώρα, ύστερα από τις τόσες μαρτυρίες οι οποίες έχουν δοθεί γι' αυτόν, τούτη είναι η μαρτυρία, η πιο τελευταία όλων, την οποία δίνουμε γι' αυτόν: Ότι ζει!

»Γιατί τον είδαμε, στα δεξιά του Θεού. Και ακούσαμε τη φωνή που επιμαρτυρούσε ότι είναι ο Μονογενής του Πατέρα - Ότι από αυτόν και με αυτόν και μέσω αυτού, οι κόσμοι δημιουργούνται και δημιουργήθηκαν, και οι κάτοικοί τους έγιναν γιοι και κόρες του Θεού» (Δ&Δ 76:12-14, 20-24).

Ο Τζόζεφ Σμιθ είδε ξανά το Σωτήρα στις 3 Απριλίου 1836. Ο Προφήτης και ο Όλιβερ Κάουντερν είχαν αποσυρθεί στο δυτικό άμβωνα του Ναού του Κίρτλαντ. Γονάτισαν για ιερή προσευχή και μετά παρουσιάστηκε μπροστά τους ο Σωτήρας. Ο Προφήτης διακήρυξε:

«Το παραπέτασμα αφαιρέθηκε από το νου μας, και τα μάτια της διανόησής μας ανοίχτηκαν. Είδαμε τον Κύριο να στέκεται επάνω στο στηθαίο του άμβωνα, εμπρός μας. Και κάτω από τα πόδια του ήταν ένα μαλαματένιο έργο από καθαρό χρυσάφι, με χρώμα σαν το κεχριμπάρι. Τα μάτια του ήταν σαν φλόγα φωτιάς. Τα μαλλιά της κεφαλής του ήταν άσπρα σαν καθαρό χιόνι. Η όψη του έλαμπε υπεράνω της λαμπρότητας του ήλιου. Και η φωνή του ήταν σαν τον ήχο άφθονου νερού που ρέει, η φωνή του Ιεχωβά, που έλεγε: Εγώ είμαι ο πρώτος και ο τελευταίος. Εγώ είμαι αυτός που ζει, εγώ είμαι αυτός που θανατώθηκε. Εγώ είμαι ο συνήγορός σας προς τον Πατέρα» (Δ&Δ 110:1-4).

Από αυτές τις εμπειρίες, ο Προφήτης απέκτησε από πρώτο χέρι γνώση και έγινε ειδικός μάρτυρας της θεϊκότητας του Σωτήρα.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Σε όλες τις θεϊκές νομές, ο λαός του Θεού βασιίστηκε στην Εξιλέωση του Χριστού για την άφεση των αμαρτιών του.

«Η σωτηρία δε θα μπορούσε να έλθει στον κόσμο χωρίς τη μεσολάβηση του Ιησού Χριστού»³.

«Ο Θεός... προετοίμασε μια θυσία ως δώρο του ίδιου του Υιού Του, ο οποίος θα απεστέλλετο τον κατάλληλο καιρό για να προετοιμάσει μία οδό ή να ανοίξει μία θύρα μέσα από την οποία θα μπορούσε ο άνθρωπος να εισέλθει στην παρουσία του Κυρίου, από την οποία είχε αποβληθεί λόγω ανυπακοής. Από καιρό σε καιρό, αυτά τα χαρμόσυνα νέα ηχούσαν στα αυτιά των ανθρώπων σε διαφορετικές εποχές του κόσμου, έως την εποχή του ερχομού του Μεσσία.

»Λόγω πίστης στην εξιλέωση αυτή ή στο σχέδιο λυτρωμού, ο Άβελ πρόσφερε στον Θεό θυσία που έγινε αποδεκτή, η οποία ήταν τα πρωτογέννητα του ποιμνίου. Ο Κάιν πρόσφερε από τους καρπούς του εδάφους και δεν έγιναν αποδεκτοί, διότι δεν μπορούσε να το κάνει με πίστη. Δεν μπορούσε να έχει πίστη ή δεν μπορούσε να ασκήσει πίστη σε αντίθεση με το σχέδιο στους ουραμούς. Θα έπρεπε να χυθεί το αίμα του Μονογενούς για την εξιλέωση του ανθρώπου, διότι αυτό ήταν το σχέδιο λύτρωσης και αν δεν χυνόταν αίμα, δεν υπήρχε άφεση αμαρτιών. Και επειδή η θυσία θεοπίστηκε ως τρόπος μέσω του οποίου ο άνθρωπος θα διέκρινε τη μεγάλη Θυσία την οποία είχε προετοιμάσει ο Θεός, η προσφορά μιας θυσίας με τρόπο αντίθετο προς τον τρόπο αυτό, σημαίνει ότι δεν μπορούσε να γίνει με πίστη, διότι η λύτρωση δεν εξαγοράστηκε με αυτόν τον τρόπο ούτε η δύναμη της εξιλέωσης θεοπίστηκε κατ' αυτήν την τάξη. Επομένως, ο Κάιν δεν μπορούσε να έχει πίστη. Και οτιδήποτε δεν είναι εκ πίστεως, είναι αμαρτία. Όμως ο Άβελ πρόσφερε μια αποδεκτή θυσία, με την οποία έλαβε μαρτυρία ότι ήταν δίκαιος - ο ίδιος δε ο Θεός έδωσε μαρτυρία για τα δώρα του [βλέπε Προς Εβραίους 11:4].

»Οπωσδήποτε, το να χυθεί το αίμα ενός άγριου θηρίου δεν μπορούσε να ωφελήσει κανέναν άνθρωπο, εκτός και αν γινόταν κατ' απομίμησην ή ως ένας τύπος ή εξήγηση για το τι θα προσφερόταν μέσω του δώρου του Ίδιου του Θεού - και μόνον αν η πράξη αυτή

γινόταν με βλέμμα που να κοιτάζει εμπρός, με πίστη στη δύναμη εκείνης της μεγάλης Θυσίας για την άφεση των αμαρτιών...

»...Δεν μπορούμε να πιστέψουμε ότι οι αρχαίοι όλων των εποχών ήταν τόσο αδαείς του συστήματος των ουρανών, όπως πολλοί υποθέτουν, δεδομένου ότι όλα όσα σώθηκαν ποτέ, σώθηκαν μέσω της δύναμης αυτού του μεγάλου σχεδίου λυτρωμού, τόσο πριν την έλευση του Χριστού, όσο και από τότε κι έπειτα. Εάν δεν συνέβαινε αυτό, ο Θεός είχε διαφορετικά σχέδια προς εφαρμογή (αν μπορούμε να το εκφράσουμε έτσι), ώστε να φέρει τους ανθρώπους πίσω, να κατοικήσουν με Αυτόν. Και αυτό δεν μπορούμε να το πιστέψουμε, δεδομένου ότι δεν υπήρξε αλλαγή στη φύση του ανθρώπου από την πτώση του και μετά. Και η διάταξη ή η θέσπιση της προσφοράς αίματος προς θυσία σχεδιάστηκε μόνον για να τελείται μέχρις ότου προσφέρθηκε ο Χριστός και έδωσε το αίμα Του -όπως ειπώθηκε πριν- ώστε ο άνθρωπος να μπορεί να προσδοκά με πίστη έως εκείνη την εποχή...

»Το ότι η προσφορά θυσίας ήταν μόνο για να καθοδηγήσει το νου των ανθρώπων στον Χριστό, το συμπεραίνουμε από αυτά τα αξιοσημείωτα λόγια του Ιησού προς τους Ιουδαίους: 'Ο Αβραάμ, ο πατέρας σας, είχε αγαλλίαση να δει τη δική μου ημέρα· και είδε, και χάρηκε' [Κατά Ιωάννην 8:56]. Άρα, λοιπόν, επειδή οι αρχαίοι πρόσφεραν θυσία, αυτό δεν τους εμπόδιζε να ακούσουν το Ευαγγέλιο. Αλλά χρησίμευσε, όπως είπαμε προηγουμένως, για να ανοίξουν τα μάτια τους και να γίνει δυνατό γι' αυτούς να κοιτάζουν εμπρός, στην εποχή της έλευσης του Σωτήρα και να αγαλλιόσουν για τη λύτρωσή Του. ...Καταλήγουμε στο ότι, όποτε ο Κύριος αποκάλυψε τον Εαυτό του στους ανθρώπους κατά την αρχαία εποχή και τους πρόσταξε να προσφέρουν θυσία σε Εκείνον, αυτό έγινε ώστε να μπορούν να κοιτάζουν εμπρός με πίστη στην εποχή της έλευσής Του και να βασιστούν στη δύναμη εκείνης της εξιλέωσης για την άφεση των αμαρτιών τους. Και αυτό είναι που έκαναν, χιλιάδες οι οποίοι έφυγαν πριν από εμάς, τα ενδύματα των οποίων είναι ακηλίδωτα και οι οποίοι, όπως ο Ιώβ, περιμένουν, με μία βεβαιότητα σαν τη δική του, ότι θα δουν Εκείνον κατά τους *έσχατους καιρούς* επάνω στη γη, πάλι με τη σάρκα τους [βλέπε Ιώβ 19:25-26].

»Μπορούμε να συμπεράνουμε ότι μολονότι υπήρξαν διαφορετικές θεϊκές νομές, ωστόσο όλα όσα ανακοίνωσε ο Θεός στο λαό Του, είχαν σαν σκοπό να επισύρουν την προσοχή του στο μεγάλο στόχο

και να τον διδάξουν να βασίζεται μόνο στον Θεό ως αίτιο της σωτηρίας του, όπως περιέχεται στο νόμο Του»⁴.

**Επειδή ο Ιησούς Χριστός αναστήθηκε εκ νεκρών,
όλοι οι άνθρωποι θα αναστηθούν.**

«Οι θεμελιώδεις αρχές της θρησκείας μας είναι οι μαρτυρίες των Αποστόλων και Προφητών, οι αφορώσες στον Ιησού Χριστό, ότι πέθανε, ετάφη και εγέρθηκε ξανά κατά την τρίτη ημέρα και ανελήφθη στους ουρανούς. Και όλα όσα αφορούν στη θρησκεία μας είναι απλώς προσαρτήματα σε αυτήν. Όμως σχετικά με αυτές τις αρχές, πιστεύουμε στη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, στη δύναμη της πίστης, στην απόλαυση των πνευματικών δώρων κατά το θέλημα του Θεού, στην αποκατάσταση του οίκου του Ισραήλ και στον τελικό θρίαμβο της αλήθειας»⁵.

«Επειδή, όπως όλοι πεθαίνουν λόγω συγγένειας με τον Αδάμ, έτσι και όλοι θα ζωοποιηθούν ερχόμενοι σε συγγένεια με τον Χριστό'. Όλοι θα αναστηθούν εκ νεκρών [Προς Κορινθίους Α' 15:22]. Ο Αμνός του Θεού πραγματοποίησε την ανάσταση, ώστε όλοι να εγερθούν εκ νεκρών»⁶.

«Ο Θεός έχει ορίσει μία ημέρα όπου θα κρίνει τον κόσμο και έχει διαβεβαιώσει για αυτό, με το να εγείρει τον Υιό Του, Ιησού Χριστό, εκ νεκρών – ένα βασικό θέμα, επάνω στο οποίο θεμελιώνεται η ελπίδα όλων όσων πιστεύουν στην εμπνευσμένη καταγραφή για τη μελλοντική ευτυχία και αγαλλίασή τους, διότι, 'αν ο Χριστός δεν αναστήθηκε', είπε ο Παύλος στους Κορινθίους, 'η πίστη σας είναι μάταιη'· είστε δε ακόμα μέσα στις αμαρτίες σας. Επομένως, κι αυτοί που κοιμήθηκαν εν Χριστώ απολέστηκαν' [Προς Κορινθίους Α' 15:17-18]...

«Ο Ίδιος ο Χριστός βεβαιότατα εγέρθηκε από τους νεκρούς· και εάν Εκείνος εγέρθηκε από τους νεκρούς, με τη δύναμή Του, θα φέρει όλους τους ανθρώπους να σταθούν εμπρός Του: διότι αν Εκείνος εγέρθηκε από τους νεκρούς, τα δεσμά του υλικού θανάτου έσπασαν, ώστε ο τάφος δεν έχει νίκη. Αν, λοιπόν, ο τάφος δεν έχει νίκη, εκείνοι οι οποίοι τηρούν τα λόγια του Ιησού και υπακούν στις διδασκαλίες Του, δεν έχουν απλώς την υπόσχεση μιας αναστάσεως εκ νεκρών, αλλά μία διαβεβαίωση ότι θα γίνουν δεκτοί στο ένδοξο βασίλειό Του. Διότι, Εκείνος λέει: 'Και όπου είμαι εγώ, εκεί θα είναι και ο δικός μου υπηρέτης' [Κατά Ιωάννην 12:26»⁷.

«Ο Αγγός του Θεού πραγματοποίησε την ανάσταση, ώστε όλοι να εγερθούν εκ νεκρών».

«Εκείνοι οι οποίοι πέθαναν εν Χριστώ, μπορούν να αναμένουν ότι θα εισέλθουν σε όλη αυτή την καρποφορία χαράς –όταν έλθουν εμπρός, στην ανάσταση– την οποία διέθεταν ή περίμεναν όταν βρίσκονταν σε τούτη τη ζωή. ...Χαίρομαι, διότι έχω το προνόμιο να σας κάνω κοινωνούς ορισμένων πραγμάτων τα οποία, αν κατανοηθούν με προσοχή, θα σας βοηθήσουν όταν μαινόνται σεισμοί, συγκεντρώνονται

σύννεφα, σπιθίζουν οι αστραπές και οι καταιγίδες ετοιμάζονται να ξεσπάσουν επάνω σας, σαν δυνατές βροντές. Κρατηθείτε από αυτά τα πράγματα και ας μην τρέμουν τα γόνατα ή οι αρθρώσεις σας ούτε η καρδιά σας να λιποψυχεί. Και τότε, τι μπορούν να κάνουν οι σεισμοί, οι πόλεμοι και οι ανεμοστρόβιλοι; Τίποτα. Όλες οι απώλειές σας θα επανορθωθούν προς εσάς κατά την ανάσταση, εφόσον εξακολουθείτε με πίστη. Μέσω οράματος του Παντοδύναμου, τα είδα αυτά...

»Ο Θεός αποκάλυψε τον Υιό Του από τους ουρανοί, καθώς και τη διδαχή της ανάστασης· και έχουμε μια γνώση ότι εκείνοι τους οποίους θάπτουμε εδώ, ο Θεός θα εγείρει ξανά, ενδεδυμένους και ανεστημένους από το Πνεύμα του μεγάλου Θεού· και τι σημασία έχει αν τους θάπτουμε ή πεθαίνουμε μαζί τους, όταν δεν μπορούμε να τους κρατήσουμε περισσότερο; Αφήστε τις αλήθειες αυτές να βυθιστούν στην καρδιά σας, ώστε να μπορούμε ακόμα κι εδώ να απολαμβάνουμε εκείνο το οποίο θα υπάρξει σε πληρότητα στην άλλη ζωή»⁸.

**Μέσω της Εξιλέωσης του Χριστού και της
υπακοής στο ευαγγέλιο, μπορούμε να γίνουμε
συγκληρονόμοι του Ιησού Χριστού.**

«Πιστεύω στη θεϊκότητα του Ιησού Χριστού και ότι πέθανε για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων, οι οποίοι εξαιτίας του Αδάμ είχαν υποστεί πτώση»⁹.

Άρθρα της Πίστης 1:3: «Πιστεύουμε ότι μέσω της Εξιλέωσης του Χριστού μπορεί να σωθεί όλη η ανθρωπότητα, με την υπακοή στους νόμους και τις διατάξεις του Ευαγγελίου»¹⁰.

«Όταν ο Θεός δημιούργησε τους ουρανοί και τη γη, βγήκε και είπε κατά την έκτη ημέρα: 'Ας κάνουμε άνθρωπο σύμφωνα με τη δική μας εικόνα'. Σύμφωνα με ποίου την εικόνα; Σύμφωνα με την εικόνα των Θεών τούς δημιούργησαν, αρσενικό και θηλυκό, αθώους, άκακους και ακηλίδωτους, φέροντας τον ίδιο χαρακτήρα και την ίδια εικόνα, όπως οι Θεοί [βλέπε Γένεση 1:26-27]. Και όταν ήλθε η πτώση του ανθρώπου, δεν έχασε την εικόνα του, αλλά ο χαρακτήρας του διατηρούσε ακόμα την εικόνα του Δημιουργού του. Ο Χριστός, ο οποίος είναι η εικόνα του ανθρώπου, είναι επίσης η ακριβής εικόνα τού ατόμου τού Πατέρα του [βλέπε Προς Εβραίους 1:3]... Μέσω της εξιλέωσης του Χριστού, της ανάστασης και της υπακοής στο ευαγγέλιο, θα γίνουμε ξανά σύμμορφοι με την εικόνα του Υιού του, Ιησού

Χριστού [βλέπε Προς Ρωμαίους 8:29]. Τότε θα έχουμε φθάσει στην εικόνα, δόξα και χαρακτήρα του Θεού»¹¹.

«Ο Πατέρας των πνευμάτων μας [παρείχε] μία θυσία για τα δημιουργήματά Του, ένα σχέδιο απολύτρωσης, μία δύναμη εξιλέωσης, ένα σχήμα, έναν τύπο σωτηρίας, που έχει ως σπουδαίους στόχους του την επαναφορά των ανθρώπων στην παρουσία του Βασιλιά των ουρανών, στέφοντάς τους στη σελέστια δόξα και κάνοντάς τους κληρονόμους με τον Υιό στην κληρονομία εκείνη, η οποία είναι άφθαρτη, αμόλυντη και η οποία δεν εξαφανίζεται»¹².

«Η γραφή λέει ότι εκείνοι οι οποίοι θα υπακούσουν στις εντολές θα είναι κληρονόμοι του Θεού και συγκληρονόμοι του Ιησού Χριστού. ...Το ίδιο το Πνεύμα δίνει μαρτυρία, μαζί με το πνεύμα μας, ότι είμαστε παιδιά του Θεού. Κι αν είμαστε παιδιά, είμαστε και κληρονόμοι μεν του Θεού, συγκληρονόμοι δε του Χριστού· αν συμπάσχουμε, για να γίνουμε και συμμετοχοί της δόξας του'. [Βλέπε Προς Ρωμαίους 8:16-17.]»¹³

«Πόσο παρηγορητικό για εκείνους που πενθούν, όταν καλούνται να αποχωριστούν έναν/μία σύζυγο, πατέρα, μητέρα, παιδί ή αγαπητό συγγενή, να γνωρίζουν ότι, μολονότι το γήινο οκήνωμα θάπτεται και αποσυντίθεται, εκείνοι θα εγερθούν ξανά για να κατοικήσουν μαζί με τις αιώνιες καύσεις σε αθάνατη δόξα, χωρίς πια άλλη θλίψη, βάσανα ή θάνατο, αλλά θα είναι κληρονόμοι του Θεού και συγκληρονόμοι του Ιησού Χριστού»¹⁴.

Ο Ιησούς Χριστός είναι τέλειος, αγνός και άγιος και μας έχει καλέσει να γίνουμε όπως Εκείνος.

«Ποιος ανάμεσα σε όλους τους Αγίους, αυτές τις τελευταίες ημέρες, μπορεί να θεωρήσει τον εαυτό του τόσο καλό, όσο είναι ο Κύριός μας; Ποιος είναι τόσο τέλειος; Ποιος είναι τόσο αγνός; Ποιος είναι τόσο άγιος, όσο ήταν Εκείνος; Υπάρχουν αυτοί οι άνθρωποι; Ποτέ δεν παρέβη ούτε παραβίασε κάποια εντολή ή νόμο των ουρανών – δόλος δεν βρέθηκε στο στόμα του ούτε πονηρία στην καρδιά Του. ...Πού είναι ένας σαν τον Χριστό; Δεν μπορεί να βρεθεί στη γη»¹⁵.

«Το δημιούργημα πλάστηκε υποκείμενο στη ματαιότητα, όχι θεληματικά, αλλά ο Χριστός υπέβαλε το δημιούργημα με ελπίδα [βλέπε Προς Ρωμαίους 8:20] – όλοι υπόκεινται στη ματαιότητα ενόσω ταξιδεύουν μέσα από τους δρόμους που έχουν διαστραφεί και μέσα από

τις δυσκολίες που τους περιτριγυρίζουν. Πού είναι ο άνθρωπος ο οποίος είναι ελεύθερος από ματαιότητα; Ποτέ κανείς δεν ήταν τέλειος, εκτός από τον Ιησού. Και γιατί ήταν τέλειος; Επειδή ήταν ο Υιός του Θεού και είχε την πληρότητα του Πνεύματος και μεγαλύτερη δύναμη από κάθε άνθρωπο»¹⁶.

«Ενώσω ήταν ακόμα μικρό αγόρι [ο Ιησούς Χριστός] είχε όλη την απαραίτητη διάνοια που Τον καθιστούσε ικανό να άρχει και να κυβερνά στο βασίλειο των Ιουδαίων και μπορούσε να διαλεχθεί με τους σοφότερους νομικούς και θεολόγους και να κάνει ώστε οι θεωρίες και η πρακτική τους να φαίνονται ως αφροσύνη συγκρινόμενες με τη σοφία που Εκείνος διέθετε»¹⁷.

«Ελπίζουμε ότι οι εντολές του Κυρίου μας είναι αδιάκοπα αντικείμενο συλλογισμού μέσα στην καρδιά σας, διδάσκοντάς σας, όχι μόνον το θέλημά Του στη διακήρυξη του ευαγγελίου Του, αλλά την πραότητα και την τέλεια ζωή Του πρωτίστως, ακόμα και σε εκείνους τους καιρούς των άγριων καταδιώξεων και της κακομεταχείρισης που συσσωρεύτηκαν επάνω Του από μία άνομη και μοιχαλίδα γενεά. Να θυμάστε, αδελφοί, ότι Εκείνος σας έχει καλέσει σε αγιότητα και -χρειάζεται να το πούμε;- να είμαστε όπως Εκείνος σε αγνότητα. Με πόση σύνεση, πόση αγιότητα, πόση καθαρότητα και πόση τελειότητα θα πρέπει, λοιπόν, να συμπεριφέρεστε στα μάτια Του. Και να θυμάστε, επίσης, ότι το βλέμμα Του είναι αδιάκοπα επάνω σας»¹⁸.

«Όταν αναλογιζόμαστε την αγιότητα και την τελειότητα του μεγάλου Διδασκάλου μας, ο οποίος άνοιξε μία οδό διά της οποίας μπορούμε να έλθουμε προς αυτόν, δηλαδή με τη θυσία του εαυτού του, η καρδιά μας λιώνει μέσα μας για τη συγκατάβασή του. Και όταν συλλογιζόμαστε, επίσης, ότι μας έχει καλέσει να είμαστε τέλειοι στα πάντα, ώστε να μπορέσουμε να προετοιμαστούμε για να τον συναντήσουμε εν ειρήνη, όταν θα έλθει στη δόξα του, με όλους τους άγιους αγγέλους, θέλουμε να παροτρύνουμε με τόλμη τους αδελφούς μας να είναι ταπεινοί και να προσεύχονται, να περπατούν πραγματικά σαν παιδιά του φωτός και της ημέρας, ώστε να έχουν χάρη για να αντισταθούν σε κάθε πειρασμό και να υπερνικήσουν κάθε κακό, στο άξιο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Γιατί να είστε βέβαιοι, αδελφοί, ότι η ημέρα είναι πράγματι κοντά, όταν ο Διδάσκαλος του οίκου θα εγερθεί και θα κλείσει την θύρα και σε κανέναν, εκτός από εκείνους που έχουν ένδυμα γάμου, δεν θα επιτραπεί να απολαύσει μία θέση στο δείπνο του γάμου! [Βλέπε Κατά Ματθαίον 22:1-14.]»¹⁹

*«Όταν αναλογιζόμαστε την αγιότητα και την τελειότητα του μεγάλου Διδασκάλου μας,
...η καρδιά μας λιώνει μέσα μας για τη συγκατάβασή του».*

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Επανεξετάστε τις αφηγήσεις των οραμάτων του Τζόζεφ Σμιθ για το Σωτήρα (σελίδες 51-52). Ποιες είναι οι σκέψεις και τα συναισθήματά σας καθώς συλλογίζεστε αυτές τις εμπειρίες;
- Στην αρχαία εποχή, οι θυοίες των ζώων βοήθησαν το λαό του Κυρίου «να ανοίξουν τα μάτια τους και... να κοιτάζουν εμπρός, στην εποχή της έλευσης του Σωτήρα και να αγαλλιάσουν για την απολύτρωσή Του» (σελίδα 54). Ποια είναι μερικά από τα πράγματα που σας βοηθούν να κοιτάξετε προς το Σωτήρα σήμερα;

- Διαβάστε την παράγραφο που αρχίζει στο τέλος της σελίδας 54. Παρατηρήστε ότι στη δήλωση αυτή, το προσάρτημα είναι κάτι το οποίο συνδέεται σε ένα πράγμα μεγάλης σπουδαιότητας, όπως ένα κλαδί που ενώνεται με τον κορμό ενός δέντρου. Γιατί, νομίζετε, οι μαρτυρίες των αποστόλων και των προφητών σχετικά με την Εξιλέωση του Σωτήρα και την Ανάσταση είναι οι «θεμελιώδεις αρχές της θρησκείας μας;» Πώς θα προσεγγίζατε την υπηρετήσή σας στο σπίτι και στην Εκκλησία, αν θυμόσασταν ότι όλα τα άλλα πράγματα αποτελούν προσάρτηματα στις αρχές αυτές;
- Επανεξετάστε τις διδασκαλίες του Προφήτη Τζόζεφ σχετικά με την ανάσταση (σελίδες 55-57). Ποια είναι η παρηγοριά που νιώθετε, γνωρίζοντας ότι «κάθε απώλειά σας θα επανορθωθεί κατά την ανάσταση, εφόσον εξακολουθείτε να είστε πιστοί;» Με ποιους τρόπους μπορεί η γνώση για την ανάσταση να μας βοηθήσει «να αρχίσουμε να απολαμβάνουμε εκείνο το οποίο θα υπάρξει σε πληρότητα στην άλλη ζωή;»
- Καθώς επανεξετάζετε τις σελίδες 57-59, σκεφθείτε τι έχει κάνει ο Σωτήρας, ώστε να μπορούμε να γίνουμε συγκληρονόμοι Του. Σκεφθείτε τρόπους με τους οποίους μπορείτε να δείξετε σε Εκείνον την ευγνωμοσύνη σας για την εξιλεωτική θυσία Του.
- Στις σελίδες 58-59, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ αναφέρει πολλά από τα στοιχεία του χαρακτήρα του Σωτήρα. Ποια άλλα στοιχεία χαρακτήρα σκέφτεστε, όταν συλλογίζεστε τη ζωή και αποστολή του Σωτήρα; Σκεφθείτε κάτι που μπορείτε να κάνετε για να γίνετε περισσότερο σαν Εκείνον.

Συνοχετιζόμενες γραφές: Ησαΐας 53:1-12, Νεφί Β' 9:5-26, Δ&Δ 20:21-29

Σημειώσεις

1. Αναφέρθηκε υπό George A. Smith, *Deseret News*, 12 Αυγούστου 1857, σελ. 183.
2. *History of the Church*, 2:443, από το "History of the Church" (χειρόγραφο), book B-1, πρόσθετα σε βιβλίο, σελ. 5, Αρχαία Εκκλησία, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σολτ Λέικ Σίτυ, Γιούτα.
3. *History of the Church*, 5:555, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 27 Αυγούστου 1843, στη Ναβού του Ιλνιόις.
4. Αναφέρθηκε από τους Ουίλαρντ Ρίτσορντς και Ουίλιαμ Κλάιπτον.
5. *History of the Church*, 2:15-17, εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από το "The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad", 22 Ιανουαρίου 1834, που δημοσιεύθηκε στο *Evening and Morning Star*, Μάρτ. 1834, σελ. 143.
6. *History of the Church*, 3:30, από ένα κύριο άρθρο, που δημοσιεύθηκε στο *Elders' Journal*, Ιούλιος 1838, σελ. 44. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.

6. *History of the Church*, 6:366, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, στις 12 Μαΐου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Τόμας Μπούλοκ.
7. *History of the Church*, 2:18-19, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από το “The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad”, 22 Ιανουαρίου 1834, που δημοσιεύθηκε στο *Evening and Morning Star*, Μάρτ. 1834, σελ. 144.
8. *History of the Church*, 5:361-62, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 16 Απριλίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ και Ουίλαρντ Ρίτσοαρντς.
9. *History of the Church*, 4:78, από μία επιστολή του Μάθιου Ντέιβις στη Μαίρη Ντέιβις, 6 Φεβρουαρίου 1840, Ουάσιγκτον, D.C., αναφέροντας μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 5 Φεβρουαρίου 1840, στην Ουάσιγκτον, D.C.
10. Άρθρα της Πίστης 1:3.
11. Παρατέθηκε από τον Τζέιμς Μπέρτζες, σε ανθολόγιο αποσπασμάτων ομιλιών του Τζόζεφ Σμιθ, James Burgess, Journals, 1841-48, τόμος 2, Αρχαία Εκκλησία.
12. *History of the Church*, 2:5, από το “The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad”, 22 Ιανουαρίου 1834, που δημοσιεύθηκε στο *Evening and Morning Star*, Φεβρ. 1834, σελ. 135.
13. Παρατέθηκε από τον Τζωρτζ Λάουμπ, σε ανθολόγιο αποσπασμάτων ομιλιών του Τζόζεφ Σμιθ, περίπου το 1845, George Laub, Reminiscences and Journal, Ιαν. 1845-Απρ. 1857, σελ. 31, Αρχαία Εκκλησία.
14. *History of the Church*, 6:306, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 7 Απριλίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ, Ουίλαρντ Ρίτσοαρντς, Τόμας Μπούλοκ και Ουίλιαμ Κλαίητον.
15. *History of the Church*, 2:23, από το “The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad”, 22 Ιανουαρίου 1834, που δημοσιεύθηκε στο *Evening and Morning Star*, Φεβρ. 1834, σελ. 152.
16. *History of the Church*, 4:358, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, στις 16 Μαΐου 1841, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Ιουνίου 1841, σελ. 429-30.
17. *History of the Church*, 6:608, από οδηγίες που δόθηκαν από τον Τζόζεφ Σμιθ στις 27 Ιουνίου 1844, στη φυλακή Κάρθατζ, στο Κάρθατζ του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Σάιρους Γουίλοκ.
18. *History of the Church*, 2:13, από το “The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad”, 22 Ιανουαρίου 1834, που δημοσιεύθηκε στο *Evening and Morning Star*, Μάρτ. 1834, σελ. 142.
19. Επιστολή από τον Τζόζεφ Σμιθ και τους αρχιερείς προς τους αδελφούς στο Τζενίσιο, Νέα Υόρκη, 23 Νοεμβρίου 1833, Κίρτλαντ, Οχάιο, Αρχαία Εκκλησία.

Το Βιβλίο του Μόρμον: Ο κεντρικός θολόλιθος της θρησκείας μας

*«Είπα στους αδελφούς ότι το Βιβλίο του Μόρμον
ήταν το πιο σωστό από κάθε βιβλίο στη γη
και ο θολόλιθος της θρησκείας μας».*

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Είχαν περάσει περισσότερα από τρία χρόνια από το πρωινό του 1820, όταν ο Τζόζεφ Σμιθ είχε προσευχηθεί για να μάθει σε ποια εκκλησία έπρεπε να προσχωρήσει. Ο νεαρός Προφήτης ήταν τώρα 17 ετών και επιθυμούσε να μάθει πού έστεκε ενώπιον του Θεού και να λάβει συγχώρηση. Το βράδυ της 21^{ης} Σεπτεμβρίου 1823, ο Τζόζεφ αποσύρθηκε στη σοφίτα όπου ήταν η κρεβατοκάμαρά του, στην ξύλινη κατοικία της οικογένειάς του, στην Παλμύρα της Νέας Υόρκης, ωστόσο έμεινε ξάγρυπνος, αφότου οι άλλοι στην κάμαρα είχαν πέσει να κοιμηθούν, προσευχόμενος ένθερμα να γνωρίσει περισσότερα σχετικά με τους σκοπούς του Θεού για αυτόν. «Κατέφυγα σε προσευχή και ικεσία προς τον Παντοδύναμο Θεό», είπε, «για να μου συγχωρήσει όλες τις αμαρτίες και απερισκεψίες μου, όπως επίσης και για να μου φανερώσει, ώστε να ξέρω πού στέκομαι ενώπιόν του. Γιατί είχα πλήρη πεποίθηση ότι θα λάβαινα ουράνια αποκάλυψη, όπως είχα και προηγουμένως» (Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:29).

Σε απάντηση στην προσευχή του, ο Τζόζεφ είδε να εμφανίζεται στην κάμαρά του ένα φως, το οποίο γινόταν όλο και λαμπρότερο, μέχρις ότου το δωμάτιο ήταν «πιο φωτεινό απ' ό,τι στο καταμεσήμερο». Ένας ουράνιος αγγελιαφόρος εμφανίστηκε δίπλα στο κρεβάτι του, στέκοντας στον αέρα, φορώντας ένα χιτώνα «εξαιρετικά λευκό». (Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:30-31.) Ο αγγελιαφόρος αυτός ήταν ο Μορόνι, ο τελευταίος Νεφίτης προφήτης, ο οποίος αιώνες πριν, είχε θάψει τις πλάκες επάνω στις οποίες ήταν γραμμένο το Βιβλίο του

*Ο Τζόζεφ Σμιθ έλαβε τις πλάκες από χρυσό από τον Μορόνι, στις 22 Σεπτεμβρίου 1827.
«Τις παρέλαβα», έδωσε μαρτυρία ο Προφήτης, «μαζί με το Ουρίμ και Θουμμί, μέσω
των οποίων μετάφρασα τις πλάκες. Έτσι προήλθε το Βιβλίο του Μόρμον».*

Μόρμον και ο οποίος τώρα κρατούσε τα κλειδιά που αφορούσαν στο ιερό αυτό χρονικό (βλέπε Δ&Δ 27:5). Είχε σταλεί για να πει στον Τζόζεφ ότι ο Θεός είχε συγχωρήσει τις αμαρτίες του¹ και είχε ένα σπουδαίο έργο για αυτόν. Ως μέρος αυτού του έργου, ο Τζόζεφ θα πήγαινε σε έναν κοντινό λόφο, όπου ήταν θαμμένο ένα ιερό χρονικό, γραμμένο επάνω σε χρυσές πλάκες. Αυτό το χρονικό ήταν γραμμένο από προφήτες οι οποίοι είχαν ζήσει στην αρχαία εποχή στην αμερικανική ήπειρο. Με το χάρισμα και τη δύναμη του Θεού, ο Τζόζεφ θα μετέφραζε το χρονικό και θα το έφερνε στον κόσμο.

Την επομένη, ο Τζόζεφ πήγε στο λόφο όπου ήταν θαμμένες οι πλάκες του Βιβλίου του Μόρμον. Εκεί συνάντησε τον Μορόνι και είδε τις πλάκες, όμως του ειπώθηκε ότι δε θα τις λάμβανε για τα επόμενα τέσσερα χρόνια. Επρόκειτο να ξεκινήσει μια σημαντική περίοδο προετοιμασίας, η οποία θα τον καθιστούσε ικανό να επιτελέσει το ιερό έργο της μετάφρασης του Βιβλίου του Μόρμον. Ο Τζόζεφ επέστρεψε στο λόφο κάθε 22^α Σεπτεμβρίου για τα επόμενα τέσσερα χρόνια, ώστε να λαμβάνει περαιτέρω οδηγίες από τον Μορόνι. (Βλέπε Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:33-54.) Κατά τη διάρκεια των ετών αυτών, δέχθηκε επίσης «πολλές επισκέψεις από αγγέλους του Θεού, οι οποίοι αποκάλυπταν το μεγαλείο και τη δόξα των συμβάντων τα οποία θα γίνονταν γνωστά κατά τις τελευταίες ημέρες»².

Αυτή η περίοδος της προετοιμασίας έφερε, επίσης, τις ευλογίες του γάμου στη ζωή του Προφήτη. Τον Ιανουάριο του 1827, παντρεύτηκε την Έμμα Χέιλ, την οποία είχε γνωρίσει όταν εργαζόταν στο Αρμονυ της Πενουλβάνια. Η Έμμα θα απεδεικνύετο σημαντική βοήθεια για τον Προφήτη σε όλη τη διάρκεια της διακονίας του. Στις 22 Σεπτεμβρίου 1827, πήγε μαζί του στο λόφο και περίμενε εκεί κοντά, ενόσω ο Μορόνι παρέδιδε τις πλάκες στα χέρια του Προφήτη.

Έχοντας το ιερό χρονικό στην κατοχή του, ο Τζόζεφ ανακάλυψε σύντομα γιατί ο Μορόνι τον είχε προειδοποιήσει να προστατεύσει τις πλάκες (βλέπε Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:59-60). Ένας τοπικός όχλος άρχισε να παρενοχλεί τον Προφήτη, με επανειλημμένες προσπάθειες να κλέψει τις πλάκες. Μια παγερή ημέρα τον Δεκέμβριο του 1827, ελπίζοντας να βρουν ένα μέρος για να εργαστεί ήσυχος, ο Τζόζεφ και η Έμμα έφυγαν από την κατοικία της οικογένειας Σμιθ, αναζητώντας καταφύγιο στους γονείς της Έμμα στο Αρμονυ. Εκεί ο Προφήτης άρχισε το έργο της μετάφρασης. Τον επόμενο Φεβρουάριο, ο Μάρτιν

Χάρρις, ένας φίλος των Σμιθ από την Παλμύρα, αισθάνθηκε την παρότρυνση να πάει στο Άρμονυ για να βοηθήσει τον Προφήτη. Με τον Μάρτιν ως γραφέα του, ο Τζόζεφ προώθησε τη μετάφραση του ιερού χρονικού.

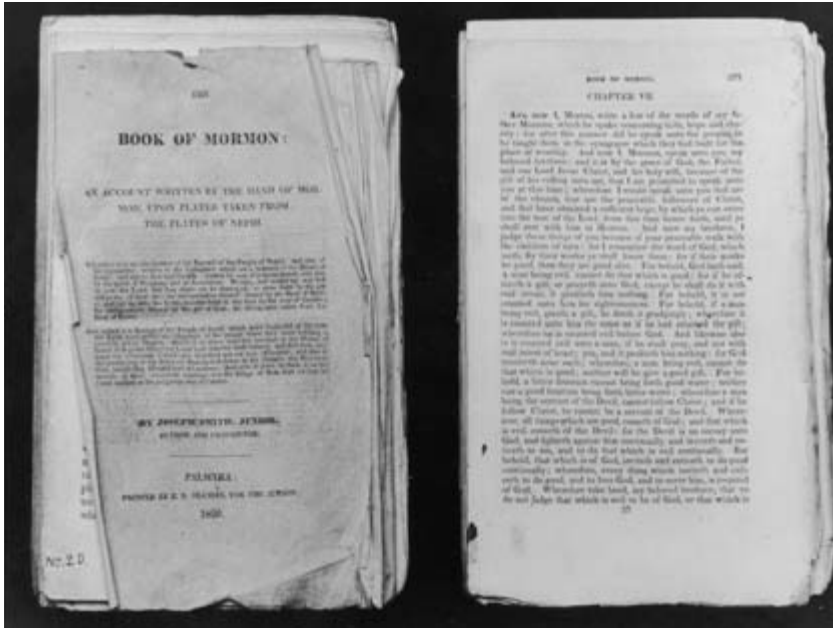
Τα αποτελέσματα του έργου του Προφήτη θα εκδίδονταν αργότερα ως το Βιβλίο του Μόρμον. Αυτό το αξιοσημείωτο βιβλίο που περιέχει την πληρότητα του ευαγγελίου, αποτελεί μία μαρτυρία για την αλήθεια της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών και την προφητική αποστολή του Τζόζεφ Σμιθ.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Το Βιβλίο του Μόρμον μεταφράστηκε με το χάρισμα και τη δύναμη του Θεού.

Αποκρινόμενος στην ερώτηση: «Πώς και πού έλαβες το Βιβλίο του Μόρμον;» ο Τζόζεφ Σμιθ απάντησε: «Ο Μορόνι, ο οποίος εναπόθεσε τις πλάκες σε ένα λόφο στο Μάντσεστερ της επαρχίας του Οντάριο, της Νέας Υόρκης, ο οποίος είχε πεθάνει και αναστήθηκε ξανά από τους νεκρούς, εμφανίστηκε σε εμένα και μου είπε πού βρίσκονταν και μου έδωσε οδηγίες πώς να τις παραλάβω. Τις παρέλαβα, μαζί με το Ουρίμ και το Θουμμίμ, μέσω των οποίων μετέφρασα τις πλάκες. Έτσι προήλθε το Βιβλίο του Μόρμον»³.

«[Ο Μορόνι μου είπε] πού είχαν εναποτεθεί κάποιες πλάκες, ελάνω στις οποίες ήταν εγχαραγμένη μια σύντμηση των χρονικών των αρχαίων Προφητών, οι οποίοι είχαν ζήσει σ' αυτή την ήπειρο. ...Τα χρονικά αυτά ήταν εγχαραγμένα επάνω σε πλάκες που είχαν όψη χρυσοῦ. Κάθε πλάκα είχε έξι ίντσες πλάτος και οκτώ ίντσες μήκος και δεν ήταν τόσο παχιές, όσο ο κοινός τοίγκος. Ήταν καλυμμένες με εγχαραξεις σε Αιγυπτιακή γραφή και δεμένες μαζί σε έναν τόμο, όπως τα φύλλα ενός βιβλίου, με τρεις κρίκους που διαπερνούσαν το σύνολο των πλακών. Ο τόμος είχε περίπου έξι ίντσες πάχος και ένα μέρος του ήταν σφραγισμένο. Τα γράμματα στο ασφράγιστο τμήμα ήταν μικρά και όμορφα εγχαραγμένα. Ολόκληρο το βιβλίο είχε πολλά στοιχεία που μαρτυρούσαν την αρχαιότητά του στην κατασκευή του και παρουσίαζε περισσή δεξιοτεχνία στις εγχαραξεις του. Μαζί με τα χρονικά βρέθηκε ένα περίεργο όργανο, το οποίο οι αρχαίοι ονόμαζαν 'Ουρίμ και Θουμμίμ', το οποίο συνίστατο από δύο διαφανείς πέτρες τοποθετημένες σε σχήμα τόξου, δεμένες σε ένα θώρακα. Με τη

Αριστερά, η σελίδα τίτλου από την πρώτη έκδοση του Βιβλίου του Μόρμον.

βοήθεια των Ουρίμ και Θουμμί μετέφρασα το χρονικό, με το χάρισμα και τη δύναμη του Θεού»⁴.

«Με τη δύναμη του Θεού μετέφρασα το Βιβλίο του Μόρμον από τα ιερογλυφικά, η γνώση των οποίων είχε χαθεί από τον κόσμο, στο δε θαυμαστό αυτό συμβάν ήμουν μόνος, ένας αμαθής νέος, να ανταγωνιστώ τη σοφία του κόσμου και την πολλαπλάσια άγνοια δεκαοκτώ αιώνων, με μία καινούργια αποκάλυψη»⁵.

«Επιθυμώ να αναφέρω εδώ ότι η σελίδα τίτλου τού Βιβλίου του Μόρμον αποτελεί κυριολεκτική μετάφραση που έλαβα από το τελευταίο φύλλο, στην αριστερή πλευρά της συλλογής ή βιβλίου από πλάκες, το οποίο περιελάμβανε το χρονικό που είχε μεταφραστεί, η δε γραφή σε ολόκληρη τη συλλογή των πλακών πηγαίνει προς την ίδια κατεύθυνση, όπως όλα γενικώς τα Εβραϊκά κείμενα [δηλαδή, από δεξιά προς τα αριστερά]. Και αυτή η σελίδα τίτλου που ανέφερα, δεν αποτελεί διόλου μία σύγχρονη σύνθεση, ούτε δική μου ούτε κάποιου άλλου ανθρώπου που έχει ζήσει ή ζει σε αυτή τη γενεά. ...Παραθέτω πιο κάτω εκείνο το τμήμα της σελίδας τίτλου της αγγλικής έκδοσης του Βιβλίου του Μόρμον, το οποίο αποτελεί γνήσια και κυριολεκτική

μετάφραση της σελίδας τίτλου του πρωτοτύπου Βιβλίου του Μόρμον όπως έχει καταγραφεί στις πλάκες:

»ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΟΡΜΟΝ.

»Μία αφήγηση γραμμένη από το χέρι του Μόρμον, επάνω σε Πλάκες, που ελήφθη από τις Πλάκες του Νεφί.

»Επομένως, αποτελεί σύντμηση του χρονικού του λαού του Νεφί και επίσης των Λαμανιτών - γραμμένη προς τους Λαμανίτες, οι οποίοι είναι υπόλειμμα του οίκου Ισραήλ· και επίσης προς τους Εβραίους και τους Εθνικούς - γραμμένη υπό τύπον εντολής και επίσης με το πνεύμα της προφητείας και της αποκάλυψης - γραμμένη και σφραγισμένη και αποκρυφθείσα από τον Κύριο, ώστε να μην καταστραφεί - ώστε να έλθει στο φως με τη χάρη και δύναμη του Θεού προς διερμηνεία - σφραγισμένη από το χέρι του Μορόνι και αποκρυφθείσα από τον Κύριο, ώστε να έλθει στο φως την κατάλληλη εποχή για τους Εθνικούς - Η διερμηνεία αυτής, με το χάρισμα του Θεού.

»Μία σύντμηση που ελήφθη, επίσης, από το βιβλίο του Εθέρ, η οποία αποτελεί χρονικό του λαού του Ιαρέδ, που ήταν διασκορπισμένοι κατά την εποχή όπου ο Κύριος σύγχυσε τη γλώσσα των ανθρώπων, όταν οικοδομούσαν έναν πύργο για να φθάσουν στους ουρανούς - Για να δείχνει στο υπόλειμμα του οίκου Ισραήλ τα όσα σπουδαία έχει κάνει ο Κύριος για τους πατέρες τους· και για να γνωρίζουν τις διαθήκες του Κυρίου, ότι δεν έχουν απορριφθεί διά παντός - Και επίσης για να πεισθούν οι Ιουδαίοι και οι Εθνικοί ότι ο *Ιησούς* είναι ο *Χριστός*, ο *Αιώνιος Θεός*, ο οποίος φανερώνει τον εαυτό του σε όλα τα έθνη - Και τώρα, εάν υπάρχουν λάθη, αυτά είναι σφάλματα των ανθρώπων· για τούτο, μην καταδικάζετε τα του Θεού, ώστε να βρεθείτε ακηλίδωτοι στο βήμα κρίσεως του Χριστού»⁶.

Η σοφία του Κυρίου είναι μεγαλύτερη από την πονηρία του διαβόλου.

Έως τις 14 Ιουνίου 1828, το έργο του Τζόζεφ Σμιθ στη μετάφραση των πλακών του Βιβλίου του Μόρμον είχε ως αποτέλεσμα 116 σελίδες χειρογράφου. Προέκυψε τότε κάποιο συμβάν, το οποίο δίδαξε στον Προφήτη σπουδαία πράγματα σχετικά με το καθοδηγητικό χέρι του Θεού, ώστε να έλθει στο φως αυτό το ιερό χρονικό. Ο Προφήτης κατέγραψε: «Λίγο καιρό αφότου ο κύριος Χάρρις είχε ξεκινήσει να γράφει για μένα, άρχισε να μου ζητά φορτικά να του δώσω το ελεύθερο ώστε να μεταφέρει τα γραπτά κείμενα στο σπίτι

και να τα δείξει. Και επιθυμούσε από εμένα να ρωτήσω τον Κύριο, μέσω των Ουρίμ και Θουμμίμ, εάν δεν θα έπρεπε να το κάνει αυτό. Ζήτησα να μάθω και η απάντηση ήταν ότι δεν έπρεπε να το κάνει. Παρ' όλα αυτά, εκείνος δεν ήταν ικανοποιημένος με την απάντηση αυτή και επιθυμούσε να ρωτήσω εκ νέου. Το έπραξα και η απάντηση ήταν όμοια με την προηγούμενη. Εξακολούθησε να μην είναι ικανοποιημένος, αλλά επέμενε ότι θα έπρεπε να ρωτήσω άλλη μια φορά.

»Υστερα από πολλά, ένθερμα αιτήματά του, ρώτησα ξανά τον Κύριο και του δόθηκε η άδεια να λάβει τα γραπτά κείμενα υπό ορισμένους όρους. Αυτοί ήταν να τα δείξει μόνον στον αδελφό του, Πριζέρβεντ Χάρρις, τη δική του σύζυγο, τον πατέρα και τη μητέρα του· και σε κάποια κυρία Κομπ, αδελφή της συζύγου του. Σύμφωνα με αυτή την τελευταία απάντηση, ζήτησα από εκείνον να δεσμευθεί προς εμένα με συμφωνία ιδιαίτερα επίσημη, ότι δε θα έπραττε διαφορετικά, παρά μόνο όπως είχε καθοδηγηθεί. Και το έπραξε. Δεσμεύθηκε, όπως του ζήτησα, πήρε τα γραπτά κείμενα και έφυγε. Παρ' όλους, ωστόσο, τους αυστηρούς περιορισμούς που του είχαν ζητηθεί να τηρήσει και την επίσημη συμφωνία μαζί μου, τα έδειξε σε άλλους και με στρατήγημα τα απέσπασαν από εκείνον και ποτέ δεν ανευρέθησαν μέχρι σήμερα»⁷.

Στον πρόλογο της πρώτης έκδοσης του Βιβλίου του Μόρμον, ο Προφήτης διακήρυξε ότι οι σκοποί του Θεού δεν θα εμποδίζονταν από την απώλεια των 116 σελίδων: «Καθώς πολλές ψευδείς διαδόσεις κυκλοφόρησαν αναφορικά με το [Βιβλίο του Μόρμον] και επίσης πολλά αθέμιτα μέτρα ελήφθησαν από άτομα που σχεδίαζαν πονηρίες για να καταστρέψουν εμένα, και επίσης το έργο, θα ήθελα να σας πληροφορήσω ότι μετέφρασα, με το χάρισμα και τη δύναμη του Θεού και έκανα ώστε να γραφούν εκατόν δεκαέξι σελίδες, τις οποίες έλαβα από το βιβλίο του Λεχί, το οποίο ήταν μία συντετηγμένη αφήγηση από τις πλάκες του Λεχί, από το χέρι του Μόρμον. Την αφήγηση που προανέφερα, έκλεψε κάποιο άτομο ή άτομα και την στέρησαν από εμένα, παρ' όλες τις εξαιρετικά επίμονες προσπάθειές μου να την ξαναπάρω στην κατοχή μου – και προστάχθηκα από τον Κύριο ότι δε θα έπρεπε να μεταφράσω την ίδια αφήγηση ξανά, διότι ο Σατανάς είχε βάλει στην καρδιά τους ώστε να δοκιμάσουν τον Κύριο το Θεό τους, αλλάζοντας τα λόγια, ώστε να διαβάσουν τα αντίθετα από εκείνα που μετέφρασα και έκανα ώστε να γραφούν· και αν θα έφερνα στο φως τα ίδια ξανά λόγια ή, με άλλα λόγια, εάν θα μετέφραζα τα ίδια ξανά, εκείνοι θα

δημοσίευαν αυτά τα οποία είχαν κλέψει και ο Σατανάς θα υποκινούσε τις καρδιές ετούτης της γενεάς, ώστε να μη λάμβαναν αυτό το έργο: όμως, ιδέτε, ο Κύριος είπε σε μένα: Δεν θα αφήσω το Σατανά να επιτύχει το πονηρό του σχέδιο σ' αυτό το θέμα. Γι' αυτό το λόγο, πρέπει να μεταφράσεις τα χαράγματα τα οποία βρίσκονται επάνω στις πλάκες του Νεφί, ...μέχρι να φτάσεις σε εκείνο το σημείο το οποίο έχεις μεταφράσει, το οποίο έχεις κρατήσει. Και ιδές, πρέπει να το δημοσιεύσεις ως το χρονικό του Νεφί. Και έτσι θα μπερδέψω αυτούς που άλλαζαν τα λόγια μου. Δεν θα αφήσω να καταστρέψουν το έργο μου. Μάλιστα, θα τους δείξω ότι η σοφία μου είναι ανώτερη από την πανουργία του διαβόλου. [Βλέπε Δ&Δ 10:38-43.]

»Για το λόγο αυτό, ώστε να είμαι υπάκουος στις εντολές του Θεού, ολοκλήρωσα, μέσω της χάρης και της ευσπλαχνίας του, εκείνο που με είχε προστάξει σχετικά με το ζήτημα αυτό»⁸.

Το Βιβλίο του Μόρμον είναι ο λόγος του Θεού.

«Είπα στους αδελφούς ότι το Βιβλίο του Μόρμον ήταν το πιο σωστό από κάθε βιβλίο στη γη και ο θολόλιθος της θρησκείας μας, και ότι ο άνθρωπος μπορούσε να έλθει πιο κοντά στο Θεό όταν ακολουθεί τα διδάγματα του βιβλίου αυτού, παρά οποιουδήποτε άλλου βιβλίου»⁹.

Άρθρα της Πίστης 1:8: «Πιστεύουμε ότι η Βίβλος είναι ο λόγος του Θεού εφόσον είναι σωστά μεταφρασμένη. Επίσης, πιστεύουμε ότι το Βιβλίο του Μόρμον είναι ο λόγος του Θεού»¹⁰.

«[Το Βιβλίο του Μόρμον] μας λέει ότι ο Σωτήρας μας παρουσιάστηκε σε αυτήν την ήπειρο μετά την ανάστασή Του. Ότι θέσπισε εδώ το ευαγγέλιο στην πληρότητά του, στην αφθονία του, στη δύναμη και στην ευλογία του. Ότι είχαν Αποστόλους, Προφήτες, Ποιμένες, Διδασκάλους και Ευαγγελιστές, την ίδια τάξη, την ίδια ιεροσύνη, τις ίδιες διατάξεις, δωρεές, δυνάμεις και ευλογίες, όπως τις απολάμβαναν στο ανατολικό ημισφαίριο. Ότι οι άνθρωποι είχαν αποκοπεί εξαιτίας των παραβάσεών τους: ότι ο τελευταίος των προφητών τους, οι οποίοι υπήρξαν ανάμεσά τους, είχε προσταχθεί να γράψει μία σύντηξη των προφητειών, της ιστορίας τους, κ.λπ. και να τις κρύψει μέσα στη γη και ότι θα ερχόταν στο φως και θα ενωνόταν με τη Βίβλο για την επίτευξη των σκοπών του Θεού κατά τις τελευταίες ημέρες»¹¹.

Ο Ντέηβιντ Όσμπορν ήταν παρών όταν ο Τζόζεφ Σμιθ κήρυξε στο Φαρ Ουέστ του Μισσούρι, το 1837. Θυμάται αυτά τα λόγια του Προφήτη: «Το Βιβλίο του Μόρμον είναι αληθινό, ακριβώς αυτό που ισχυρίζεται ότι είναι και για τη μαρτυρία αυτή αναμένω να αναφέρω κατά την ημέρα της κρίσεως»¹².

Οι γραφές μάς χαροποιούν και μας παρηγορούν, μας κάνουν σοφούς προς σωτηρία.

«Συσχετιζόμενη με την οικοδόμηση του Βασιλείου, είναι η εκτύπωση και κυκλοφορία του Βιβλίου του Μόρμον, του Δίδαχέ και Διαθήκες, ...και της νέας μετάφρασης της [Βίβλου]. Είναι περιττό να πούμε οτιδήποτε αναφορικά με τα έργα αυτά. Όσοι τα έχουν διαβάσει και έχουν πει από την πηγή της γνώσης την οποία μεταφέρουν, γνωρίζουν πώς να τα εκτιμήσουν. Και μολονότι ανόητοι άνθρωποι μπορεί να τα περιγελάσουν, ωστόσο είναι υπολογισμένα, ώστε να κάνουν τους ανθρώπους σοφούς προς σωτηρία και να σαρώσουν τα δίχτυα αιώνων προκατάληψης, να ρίξουν φως στις διαδικασίες του Ιεχωβά, οι οποίες έχουν ήδη πραγματοποιηθεί και να κάνουν γνωστό το μέλλον, με όλες τις τρομερές και ένδοξες αλήθειες του. Όσοι έχουν γευθεί το όφελος που προέρχεται από τη μελέτη εκείνων των έργων, αναμφίβολα θα αμιλλώνται ο ένας με τον άλλον στο ζήλο τους να τα κάνουν γνωστά σε όλο τον κόσμο, ώστε κάθε γιος του Αδάμ να απολαύσει τα ίδια προνόμια και να αγαλλιάσει με τις ίδιες αλήθειες»¹³.

«[Οι γραφές των τελευταίων ημερών έχουν εκδοθεί, ώστε οι έντιμοι στην καρδιά να χαροποιηθούν και να παρηγορηθούν και να προχωρήσουν αγαλλιάζοντας, καθώς οι ψυχές τους ξεσκεπάζονται και η κατανόησή τους διαφωτίζεται από μία γνώση του έργου του Θεού μέσω των πατέρων κατά τις προηγούμενες ημέρες, καθώς και από το τι Εκείνος πρόκειται να κάνει κατά τις τελευταίες ημέρες, ώστε να εκπληρωθούν τα λόγια των πατέρων»¹⁴.

«Κρατάμε τα ιερά γραπτά στα χέρια μας και αποδεχόμαστε ως αληθές ότι δόθηκαν με άμεση έμπνευση για το καλό του ανθρώπου. Πιστεύουμε ότι ο Θεός καταδέχτηκε να μιλήσει από τους ουρανοί και να διακηρύξει το θέλημά Του σχετικά με τους ανθρώπους, να τους δώσει δίκαιους και άγιους νόμους, να ρυθμίσει τη συμπεριφορά τους και να τους καθοδηγήσει σε έναν ευθύ δρόμο, ώστε τον κατάλληλο καιρό, Εκείνος να μπορεί να τους φέρει κοντά Του και να τους κάνει συγκληρονόμους του Υιού Του.

Οι γραφές των τελευταίων ημερών δημοσιεύθηκαν, «ώστε οι έντμοι στην καρδιά να χαροποιηθούν και να παρηγορηθούν και να προχωρήσουν στο δρόμο τους, αγαλλιάζοντας».

»Όταν, όμως, αυτό το γεγονός γίνεται αποδεκτό, ότι το άμεσο θέλημα των ουρανών περιέχεται στις Γραφές, δεν είμαστε τότε δεσμευμένοι, ως λογικά πλάσματα, να ζούμε σύμφωνα με όλες τις αρχές τους; Θα μπορούσε ποτέ να μας ωφελήσει η απλή παραδοχή ότι αυτό είναι το θέλημα των ουρανών, εάν δεν συμμορφωθούμε με όλες τις διδασκαλίες τους; Δεν ενεργούμε εναντίον της Υπέρτατης Διάνοιας των ουρανών, όταν παραδεχόμαστε την αλήθεια των διδασκαλιών του και δεν υπακούμε σε αυτές; Δεν αποτυγχάνουμε να ενεργήσουμε σύμφωνα με τη δική μας γνώση και την καλύτερη σοφία με την οποία μας έχουν προικίσει οι ουρανοί, με αυτού του είδους τη συμπεριφορά; Για τους λόγους αυτούς, αν έχουμε κατευθείαν αποκαλύψεις που μας δίνονται από τους ουρανοί, βεβαίως οι αποκαλύψεις αυτές δε δόθηκαν ποτέ για να τις αντιμετωπίσουμε ελαφρά τη καρδιά, χωρίς να επισύρουμε τη δυσαρέσκεια και την εκδίκηση επάνω μας, αν υπάρχει δικαιοσύνη στους ουρανοί. Και ότι υπάρχει δικαιοσύνη στους ουρανοί πρέπει να γίνει αποδεκτό από κάθε άτομο που αποδέχεται

την αλήθεια και την ηθική δύναμη των διδασκαλιών του Θεού, τις ευλογίες και τις κατάρτες Του, όπως περιέχονται στο ιερό βιβλίο.

«...Εκείνος ο οποίος μπορεί να αναγνωρίσει τη δύναμη της Παντοδυναμίας που έχει χαραχτεί επάνω στους ουραμούς, μπορεί, επίσης, να δει το γράψιμο διά χειρός Θεού στο ιερό βιβλίο: και εκείνος ο οποίος το διαβάζει πιο συχνά, θα το αγαπήσει καλύτερα και εκείνος που του γίνεται οικείο, θα γνωρίζει για το χέρι του Θεού, όπου μπορεί να το δει. Και από τη στιγμή που το άτομο ανακαλύψει το χέρι του Θεού, δε θα του προσδώσει μόνον αναγνώριση αλλά και υπακοή σε όλες τις ουράνιες αρχές του»¹⁵.

«Ω σεις, Δώδεκα! Και όλοι οι Άγιοι! Επωφεληθείτε από αυτό το σημαντικό *Κλειδί* - ώστε σε όλες τις δοκιμασίες σας, τα βάσανα, τους πειρασμούς, τις οδύνες, τα δεσμά, τις φυλακίσεις και το θάνατο, φροντίστε για αυτό, ώστε να μην προδώσετε τους ουραμούς· ώστε να μην προδώσετε τον Ιησού Χριστό· ώστε να μην προδώσετε τις αποκαλύψεις του Θεού, είτε στη Βίβλο, το Βιβλίο του Μόρμον ή στο Δίδαχό και Διαθήκες ή σε όποιο άλλο που υπήρξε ποτέ ή θα δοθεί ποτέ και θα αποκαλυφθεί στον άνθρωπο σε τούτο τον κόσμο ή σε εκείνον που έπεται»¹⁶.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Ξαναδιαβάστε τις εμπειρίες που είχε ο Τζόζεφ Σμιθ μεταξύ 21 Σεπτεμβρίου 1823 και 22 Σεπτεμβρίου 1827 (σελίδες 63-66). Πώς νομίζετε ότι τον προετοίμασαν αυτές οι εμπειρίες για να μεταφράσει τις πλάκες από χρυσό; Με ποιους τρόπους προετοιμαστήκατε για κλήσεις από τον Κύριο;
- Επανεξετάστε ολόκληρη την πρώτη παράγραφο στη σελίδα 68, δίνοντας προσοχή στους σκοπούς του Βιβλίου του Μόρμον. Με ποιους τρόπους έχετε δει να πραγματοποιούνται αυτοί οι σκοποί στη ζωή σας και στη ζωή των άλλων;
- Καθώς συλλογίζεστε την αφήγηση του Προφήτη, ότι προστάχθηκε να μη μεταφράσει εκ νέου τις 116 σελίδες του χειρογράφου που είχαν χαθεί (σελίδες 68-70), τι μαθαίνετε για τον Θεό; Πώς θα μπο-

ρούσε η κατανόηση αυτής της αφήγησης να επηρεάσει τις αποφάσεις που λαμβάνουμε;

- Διαβάστε την πρώτη παράγραφο στη σελίδα 70. Παρατηρήστε ότι σε μία αφίδα που γίνεται από πέτρες, ο θολόλιθος τοποθετείται στην κορυφή, συγκρατώντας όλες τις άλλες πέτρες στη θέση τους. Με ποιους τρόπους είναι το Βιβλίο του Μόρμον «ο θολόλιθος της θρησκείας μας;» Πώς σας έχει βοηθήσει το Βιβλίο του Μόρμον να «έλθετε πιο κοντά στο Θεό;»
- Ο Τζόζεφ Σμιθ μίλησε για τις ευλογίες που έρχονται, όταν έχουμε «παι από την πηγή της γνώσης» στις γραφές και «γευτεί το όφελος» από το λόγο του Θεού (σελίδες 70-71). Τι σας προτείνουν αυτές οι εκφράσεις σχετικά με τη μελέτη των γραφών; Τι μπορούμε να κάνουμε ώστε να αποκτήσει περισσότερο νόημα η μελέτη μας των γραφών;
- Διαβάστε την παράγραφο που αρχίζει στο τέλος της σελίδας 70. Γιατί εκείνοι που μελετούν τις γραφές αναπτύσσουν ένα ζήλο να τις διαδώσουν στους άλλους; Τι μπορούμε να κάνουμε για να διαδώσουμε το Βιβλίο του Μόρμον; Τι εμπειρίες είχατε όταν μιλήσατε σε άλλους για το Βιβλίο του Μόρμον ή όταν κάποιος μίλησε για αυτό μαζί σας;
- Διαβάστε την τελευταία παράγραφο στη σελίδα 71. Ποια εδάφια από το Βιβλίο του Μόρμον σας «χαροποίησαν και παρηγόρησαν;» Με ποιους τρόπους το Βιβλίο του Μόρμον διαφώτισε την κατανόησή σας;

Συνοχετιζόμενες γραφές: Ιεζεκιήλ 37:15-17, εισαγωγή στο Βιβλίο του Μόρμον, Νεφί Α΄ 13:31-42, Νεφί Β΄ 27:6-26, Δ&Δ 20:6-15, Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:29-54

Σημειώσεις

1. Βλέπε Joseph Smith, History, 1832, σελ. 4. Letter Book 1, 1829-35, Joseph Smith, Collection, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέικ Σίτυ, Γιούτα.
2. *History of the Church*, 4:536-37, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ, συνταχθείσα κατόπιν αιτήματος των Τζων Ουέντουωρθ και Τζωρτζ Μπάροττου, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο Times and Seasons, 1^η Μαρτίου 1842, σελ. 707.
3. *History of the Church*, 3:28, από ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο Elders' Journal, Ιούλιος 1838, σελ. 42-43. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
4. *History of the Church*, 4:536-37, εκουγχρονι-ομένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ, συνταχθείσα

- κατόπιν αιτήματος των Τζων Ουέντουορθ και Τζωρτζ Μπάροτσο, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Μαρτίου 1842, σελ. 707.
5. *History of the Church*, 6:74, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Τζέιμς Άρλινγκτον Μπένετ, 13 Νοεμβρίου 1843, Ναβού, Ιλλινόις. Το επίθετο του Τζέιμς Μπένετ έχει εσφαλμένα γραφεί “Bennett” στο *History of the Church*.
  6. *History of the Church*, 1:71–72, οι λέξεις σε αγκύλες στο πρωτότυπο. Από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 34–35, Αρχαία Εκκλησίας.
  7. *History of the Church*, 1:21, στίξη εκουγχρονισμένη, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 9–10, Αρχαία Εκκλησίας.
  8. Πρόλογος στην πρώτη (1830) έκδοση του Βιβλίου του Μόρμον, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου.
  9. *History of the Church*, 4:461, από οδηγίες του Τζόζεφ Σμιθ στις 28 Νοεμβρίου 1841, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ.
  10. Άρθρα της Πίστης 1:8.
  11. *History of the Church*, 4:538, εκουγχρονισμένη στίξη. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ, συνταχθείσα κατόπιν αιτήματος των Τζων Ουέντουορθ και Τζωρτζ Μπάροτσο, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Μαρτίου 1842, σελ. 707–8.
  12. Παρατέθηκε από τον David Osborn, στο “Recollections of the Prophet Joseph Smith.” *Juvenile Instructor*, 15 Μαρτίου 1892, σελ. 173.
  13. *History of the Church*, 4:187, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και των συμβούλων του στην Πρώτη Προεδρία προς τους Αγίους, Σεπτ. 1841, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, Οκτ. 1840, σελ. 179.
  14. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στο *Times and Seasons*, περίπου τον Μάρτιο του 1842, Ναβού, Ιλλινόις, Miscellany, Joseph Smith, Collection, Αρχαία Εκκλησίας. Η επιστολή προφανώς δεν εστάλη.
  15. *History of the Church*, 2:15–17, εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από το “The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad”, 22 Ιανουαρίου 1834, που δημοσιεύθηκε στο *Evening and Morning Star*, Φεβρ. 1834, σελ. 136, Μάρτ. 1834, σελ. 142.
  16. *History of the Church*, 3:385, από μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, στις 2 Ιουλίου 1839, στο Μοντρώουζ της Αϊόβα. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ και Ουίλαρντ Ρίτσαρντς. Η καταγραφή της ομιλίας αυτής από τον Πρεσβύτερο Ρίτσαρντς, βασίστηκε σε καταγραφές της ομιλίας από άλλους. Ο Πρεσβύτερος Ρίτσαρντς χρησιμοποίησε, επίσης, τις εγγραφές των άλλων όταν κατέγραφε την ομιλία του Προφήτη, που δόθηκε στις 27 Ιουνίου 1839 και τις δύο ομιλίες με ημερομηνία «περίπου Ιούλιος 1839». Αναφορά στις ομιλίες αυτές θα γίνει σε όλο το βιβλίο αυτό.

Η μετάνοια γίνεται δυνατή μέσω της εξιλεωτικής θυσίας του Σωτήρα, Ιησού Χριστού. «Ερευνήστε την καρδιά σας και δείτε αν είστε όπως ο Θεός», διακήρυξε ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ. «Ερευνήσα τη δική μου και αισθάνομαι να μετανοώ για όλες τις αμαρτίες μου».

Μετάνοια

«Ας ξεκινήσουμε εκ νέου, σήμερα κιόλας, και ας πούμε τώρα με όλη την καρδιά μας ότι θα εγκαταλείψουμε τις αμαρτίες μας και θα είμαστε ενάρετοι».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Στις 14 Ιουνίου 1828, ο Μάρτιν Χάρρις έφυγε από το Άρμονι της Πενουλβάνια, παίρνοντας μαζί του τις πρώτες 116 σελίδες χειρογράφου, μεταφρασμένες από τις χρυσές πλάκες, για να τις δείξει σε μερικά μέλη της οικογένειάς του, στην Παλμύρα της Νέας Υόρκης. Την επομένη ακριβώς, γεννήθηκε το πρώτο παιδί του Τζόζεφ και της Έμμα, ένας γιος που ονόμασαν Άλβιν. Το μωρό πέθανε την ίδια εκείνη ημέρα και η υγεία της Έμμα χειροτέρευσε, φέρνοντάς την στα πρόθυρα του θανάτου. Η μητέρα του Προφήτη, έγραψε αργότερα: «Για κάποιο διάστημα, [η Έμμα] έδειχνε να παραπαίει προς το κατώφλι της σιωπηλής κατοικίας του μωρού της. Τόσο αβέβαιη έδειχνε η τύχη της για ένα διάστημα, ώστε σε διάρκεια δύο εβδομάδων, ο σύζυγός της δεν γνώρισε ούτε μία ώρα ήσυχου ύπνου το βράδυ. Στο τέλος αυτής της χρονικής περιόδου, η ανησυχία του ήταν τόσο έντονη σχετικά με το χειρόγραφο, ώστε αποφάσισε, καθώς η σύζυγός του ήταν κάπως καλύτερα τώρα, μόλις ανακτήσει λίγο τις δυνάμεις του, να πραγματοποιήσει ένα ταξίδι στη Νέα Υόρκη και να φροντίσει το ζήτημα του χειρογράφου»¹.

Τον Ιούλιο, μετά από πρόταση της Έμμα, ο Προφήτης άφησε την Έμμα στη φροντίδα της μητέρας της και ταξίδεψε με άμαξα στην κατοικία των γονέων του, στην επαρχία Μάντσεστερ της Νέας Υόρκης. Το ταξίδι του Προφήτη κάλυψε μια απόσταση 200 χιλιομέτρων περίπου και χρειάστηκαν δύο ή τρεις ημέρες για να ολοκληρωθεί. Υποφέροντας από το χαμό του πρωτότοκου γιου του, ανήσυχος για τη σύζυγό του και αγωνιώντας για το χειρόγραφο, ο Τζόζεφ ούτε έφαγε ούτε κοιμήθηκε σε όλο το ταξίδι. Ένας συνταξιδιώτης, ο μοναδικός άλλος επιβάτης της άμαξας, παρατήρησε πόσο αδύναμος ήταν

ο Προφήτης και επέμεινε να τον συνοδεύσει στη διαδρομή των 200 χιλιομέτρων, πεζή, από το σταθμό αμαξών έως την κατοικία του Σμιθ. Τα τελευταία εξήμισι χιλιόμετρα της πεζοπορίας, θυμόταν η μητέρα του Προφήτη, «ο ξένος αναγκάστηκε να οδηγή τον Τζόζεφ υποβαστάζοντάς τον με το μπράτσο του, διότι οι σωματικές δυνάμεις του Τζόζεφ ήταν τόσο εξασθενημένες, ώστε δεν μπορούσε να στηριχθεί μόνος του και θα αποκοιμιόταν έτσι όρθιος όπως ήταν»². Αμέσως μόλις έφθασε στο πατρικό του, ο Προφήτης έστειλε να φωνάζουν τον Μάρτιν Χάρρις.

Ο Μάρτιν έφθασε στο σπίτι του Σμιθ νωρίς το απόγευμα, αποκαρδιωμένος και δυστυχής. Είπε ότι δεν είχε το χειρόγραφο ούτε και ήξερε πού βρισκόταν. Ακούγοντάς το αυτό, ο Τζόζεφ αναφώνησε: «Ω Θεέ μου, Θεέ μου. ...Όλα χάθηκαν, χάθηκαν. Τι θα κάνω; Αμάρτησα. Εγώ είμαι εκείνος που προκάλεσα την οργή του Θεού, ζητώντας του κάτι το οποίο δεν είχα δικαίωμα να ζητήσω. ...Πώς θα σταθώ απέναντι στον Κύριο; Μου αξίζει πλέον κάθε επίπληξη από τον άγγελο του Υψίστου».

Καθώς περνούσε η ημέρα, ο Προφήτης πήγαινε κι ερχόταν μέσα στο σπίτι των γονέων του, απελπισμένος, «θρηνώντας και βαθιά στενοχωρημένος». Την επομένη έφυγε για να επιστρέψει στο Άρμονι, όπου είπε: «Άρχισα να ταπεινώνομαι προσευχόμενος διακαώς ενώπιον του Κυρίου... ώστε, αν ήταν δυνατό, να λάμβανα ευσπλαχνία από τα χέρια του και να με συγχωρούσε για όλα όσα είχα κάνει, τα οποία ήταν αντίθετα προς το θέλημά του»³.

Ο Κύριος επιτίμησε αυστηρά τον Προφήτη, διότι φοβήθηκε τον άνθρωπο περισσότερο από τον Θεό, ωστόσο τον διαβεβαίωσε ότι μπορούσε να συγχωρηθεί. «Εσύ είσαι ο Τζόζεφ», είπε ο Κύριος, «και έχεις κληθεί να εκτελέσεις το έργο του Κυρίου, όμως εξαιτίας της παράβασης, αν δεν είσαι ενήμερος θα καταρρεύσεις. Όμως θυμήσου, ο Θεός είναι πολυεύσπλαχνος, επομένως να μετανοήσεις γι' αυτό που έκανες το οποίο είναι αντίθετο προς τις εντολές τις οποίες σου έδωσα, και είσαι ακόμη εκλεκτός, και καλείσαι πάλι στο έργο» (Δ&Δ 3:9-10).

Για ένα διάστημα, ο Κύριος πήρε το Ουρίμ και Θουμμίμ και τις πλάκες από τον Τζόζεφ. Όμως αυτά σύντομα αποκαταστάθηκαν προς αυτόν. «Ο άγγελος είχε μεγάλη χαρά όταν μου έδωσε πίσω το Ουρίμ και Θουμμίμ», θυμόταν ο Προφήτης, «και είπε ότι ο Θεός ήταν

ευχαριστημένος με την πίστη και την ταπεινότητά μου και με αγαπούσε για τη μετάνοια και την επιμέλειά μου στην προσευχή, με την οποία είχα επιτελέσει τόσο καλά το καθήκον μου, ώστε... να είμαι εις θέσιν να αρχίσω ξανά το έργο της μετάφρασης»⁴. Καθώς ο Τζόζεφ προχωρούσε στο σπουδαίο έργο που είχε εμπρός του, αισθανόταν τώρα ενισχυμένος από τα γλυκά συναισθήματα να λάβει τη συγχώρηση του Κυρίου και μια ανανεωμένη αποφασιστικότητα να πράξει το θέλημά Του.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Μετανοώντας για τις αμαρτίες μας, πλησιάζουμε τον Θεό και γινόμαστε περισσότερο σαν Αυτόν.

Ο Ουίλφορντ Γούντροφ, ενώ υπηρετούσε ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα, αναφέρει: «Ο Τζόζεφ, ο Βλέπων, ανήλθε με τη δύναμη του Θεού· κατέκρινε και επέπληξε την ανομία ενώπιον του λαού, στο όνομα του Κυρίου Θεού. Επιθυμούσε να πει μερικά λόγια κατάλληλα για τις συνθήκες που βίωνε το πλήθος και μετά είπε:

»΄Θα μιλήσω με την εξουσία της Ιεροσούνης, στο όνομα του Κυρίου Θεού. ...Παρόλο που αυτό το εκκλησίασμα πρεσβεύει ότι είναι Άγιοι, ωστόσο στέκομαι ανάμεσα σε ανθρώπους κάθε χαρακτήρα και κάθε κατηγορίας. Αν επιθυμείτε να πάτε εκεί όπου είναι ο Θεός, θα πρέπει να είστε όπως ο Θεός ή να διαθέτετε τις αρχές που διαθέτει ο Θεός, διότι αν δεν ερχόμαστε προς τον Θεό κατά τις αρχές, απομακρυνόμαστε από Εκείνον και ουρόμαστε προς το διάβολο. Ναι, στέκομαι ανάμεσα σε ανθρώπους κάθε είδους.

»Έρευνήστε την καρδιά σας και δείτε αν είστε όπως ο Θεός. Ερευνήσα τη δική μου και αισθάνομαι να μετανοώ για όλες τις αμαρτίες μου.

»Έχουμε κλέφτες ανάμεσά μας, μοιχούς, ψεύτες, υποκριτές. Αν ο Θεός ήθελε να μιλήσει από τους ουρανούς, θα σας πρόσταζε να μην κλέβετε, να μη διαπράττετε μοιχεία, να μην εποφθαλμιάτε τα αγαθά του άλλου ούτε να εξαπατάτε, αλλά να είστε πιστοί σε κάποια πράγματα. ...Δεν είναι καλός ο Θεός; Τότε και εσείς να είστε καλοί. Εάν Εκείνος είναι πιστός, τότε και εσείς να είστε πιστοί. Προσθέστε στην πίστη σας, αρετή, στην αρετή γνώση και επιζητείτε καθετί καλό. Η Εκκλησία πρέπει να καθαριστεί και κηρύττω εναντίον κάθε ανομίας'»⁵.

«Πρέπει να είστε αγνοί, αλλιώς δεν μπορείτε να έρθετε ενώπιον του Θεού: αν θέλουμε να έρθουμε ενώπιον του Θεού, θα πρέπει να διατηρηθούμε αγνοί, όπως Εκείνος είναι αγνός. Ο διάβολος έχει μεγάλη δύναμη να εξαπατά. Θα μεταβάλει σε τέτοιο βαθμό τα πράγματα, ώστε να οαστίσει εκείνους που πράττουν το θέλημα του Θεού. ...Η ανομία θα πρέπει να απαλειφθεί ανάμεσα στους Αγίους. Τότε το καταπέτασμα θα σχισθεί και οι ευλογίες των ουρανών θα εκχυθούν - θα ρέουν άφθονα, όπως ο ποταμός Μισοισιπής»⁶.

«Κανένας άνθρωπος ας μην κάνει γνωστή τη χρηστότητά του, διότι οι άλλοι μπορούν να την δουν σ' αυτόν· αντίθετα, ας εξομολογηθεί τις αμαρτίες του και τότε θα συγχωρηθεί και θα παράγει περισσότερους καρπούς»⁷.

«Κάθε καρδιά ας μετανοήσει και ας είναι αγνή και ο Θεός θα αναγνωρίσει την αξία τους και θα τους ευλογήσει με τρόπο ώστε να μην μπορούν να ευλογηθούν με κανέναν άλλο τρόπο»⁸.

Είναι το θέλημα του Θεού να εγκαταλείψουμε τις αμαρτίες μας και να παραμερίσουμε το κακό ανάμεσά μας.

«Ακούστε αυτό, σεις, πέρατα της γης - όλοι εσείς οι ιερείς, όλοι εσείς οι αμαρτωλοί και όλοι οι άνθρωποι. Μετανοήστε! Μετανοήστε! Υπακούτε το ευαγγέλιο. Επιστρέψτε στον Θεό»⁹.

«Ας ξεκινήσουμε εκ νέου, σήμερα κιόλας, και ας πούμε τώρα με όλη την καρδιά μας ότι θα εγκαταλείψουμε τις αμαρτίες μας και θα είμαστε ενάρετοι»¹⁰.

«Αυτός που δεν έχει πίστη, θα δράττεται από καθετί ασήμαντο για βοήθεια, μέχρις ότου τον ατενίσει καταπρόσωπο ο θάνατος και τότε η απιστία του θα τραπεί σε φυγή, διότι η πραγματικότητα του αιώνιου κόσμου απλώνεται επάνω του με δύναμη μεγάλη και όταν κάθε γήινη στήριξη και βοήθεια τον εγκαταλείψει, τότε με συναίσθηση νιώθει τις αιώνιες αλήθειες της αθανασίας της ψυχής. Θα πρέπει να αφυπνισθούμε και να μην περιμένουμε την ώρα του θανάτου για να μετανοήσουμε. Καθώς βλέπουμε το βρέφος να το παίρνει ο θάνατος, το ίδιο μπορεί να συμβεί με τον νέο και το μεσήλικα, όπως το βρέφος κλήθηκε ξαφνικά στην αιωνιότητα. Ας αποδειχθεί αυτό, λοιπόν, σαν μια προειδοποίηση προς όλους, ώστε να μην αναβάλλουν τη μετάνοια ούτε να περιμένουν έως την ώρα του θανάτου, γιατί είναι θέλημα του Θεού ώστε ο άνθρωπος να μετανοήσει και να Τον

Όπως ακριβώς ο άσωτος υιός είδε να τον καλωσορίζει στο σπίτι ο πατέρας του, ο Επουράνιος Πατέρας μας είναι πρόθυμος να «συχωρεί τις αμαρτίες και να αποκαθιτά με είνονια όλους εκείνους οι οποίοι είναι πρόθυμοι να ταπεινώσουν τον εαυτό τους εμπρός Του».

υπηρετήσει με υγεία και με τη δύναμη και ισχύ του νου του, ώστε να εξασφαλίσει την ευλογία Του και να μην περιμένει έως ότου κληθεί να πεθάνει»¹¹.

«Η μετάληψη χορηγήθηκε στην Εκκλησία [την 1^η Μαρτίου 1835]. Πριν από τη χορήγηση, μίλησα για την ορθή τάξη αυτής της διάταξης στην Εκκλησία και υποστήριξα τη σπουδαιότητα να πράττουμε αυτό με αποδοχή ενώπιον του Κυρίου και ρώτησα: πόσο καιρό νομίζετε ότι ένας άνθρωπος μπορεί να μετέχει αυτής της διάταξης ανάξια και ο Κύριος να μην αποσύρει το Πνεύμα Του από εκείνον; Πόσο καιρό θα παίζει έτσι με τα θεία και ο Κύριος δεν θα τον παραδώσει

στη μανία του Σατανά, έως την ημέρα της λύτρωσης! ...Για το λόγο αυτό, οι καρδιές μας θα πρέπει να είναι ταπεινές και εμείς πρέπει να μετανοήσουμε για τις αμαρτίες μας και να παραμερίσουμε το κακό ανάμεσά μας»¹².

«Η μετάνοια είναι κάτι το οποίο δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε ελαφρά τη καρδιά καθημερινά. Η καθημερινή παράβαση και καθημερινή μετάνοια δεν είναι ευχάριστα ενώπιον του Θεού»¹³.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ έγραψε τα ακόλουθα στον αδελφό του, Ουίλιαμ Σμιθ, όταν ο Ουίλιαμ οργίστηκε μαζί του και του συμπεριφέρθηκε με περιφρόνηση: «[Σου μίλησα] με συγκεκριμένο σκοπό να προσπαθήσω τα μέγιστα να σε προειδοποιήσω, εξορκίσω, παραινέσω και να σε διασώσω, ώστε να μην πέσεις σε δυσκολίες και θλίψεις, στις οποίες, όπως προείδα, βυθίζεσαι, ενδίδοντας σ' αυτό το άνομο πνεύμα το οποίο αποκαλείς τα πάθη σου, το οποίο θα έπρεπε να αναχαιτίσεις και να δαμάσεις και να κατανικήσεις. Γιατί αν δεν το κάνεις, δε θα σωθείς ποτέ, κατά την άποψή μου, στο βασίλειο του Θεού. Ο Θεός ζητά ώστε η θέληση των δημιουργημάτων Του να υποταχθεί ολοσχερώς στο θέλημά Του»¹⁴.

**Ο Επουράνιος Πατέρας μας είναι πρόθυμος να συγχωρήσει
εκείνους που μετανοούν και επιστρέφουν σε
Εκείνον με πλήρη πρόθεση καρδιάς.**

Το 1835 ο Τζόζεφ Σμιθ έλαβε μία επιστολή από τον Χάρβν Ουίτλοκ, ο οποίος είχε αποστατήσει από την Εκκλησία και επιθυμούσε να επιστρέψει υπό την πλήρη ιδιότητα του μέλους. Ο Προφήτης απάντησε: «Έλαβα την επιστολή σου της 28^{ης} Σεπτεμβρίου 1835 και τη διάβασα δύο φορές και τις εντυπώσεις που μου άφησε, περισσότερο να τις φανταστεί μπορεί κανείς παρά να τις περιγράψει. Αρκεί να πω ότι οι πύλες της καρδιάς μου, όμοια με ένα φράγμα που συγκρατεί τα νερά της πλημμύρας, έσπασαν - δεν μπορούσα να συγκρατήσω τους λυγμούς μου. Ευχαριστώ τον Θεό διότι έβαλε μέσα στην καρδιά σου να προσπαθήσεις να επιστρέψεις στον Κύριο και στο λαό του, ώστε Εκείνος να έχει ευσπλαχνία προς εσένα. Ζήτησα να μάθω από τον Κύριο σχετικά με την περίπτωση σου· ετούτα τα λόγια έφθασαν σε εμένα:

»Αποκάλυψη στον Χάρβν Ουίτλοκ.

»'Αληθινά, αυτά λέει ο Κύριος προς εσένα - να αφήσεις εκείνον ο οποίος ήταν ο υπηρέτης μου, Χάρβν, να επιστρέψει προς εμένα

και στην αγκάλη της Εκκλησίας μου και να εγκαταλείψει κάθε αμαρτία την οποία έπραξε απέναντί μου και να ακολουθήσει από τώρα και στο εξής μία ενάρετη και έντιμη ζωή και να παραμείνει υπό την καθοδήγηση εκείνων τους οποίους όρισα να είναι στύλοι και κεφαλές της Εκκλησίας μου. Και ιδού, είπε ο Κύριος ο Θεός σου, οι αμαρτίες του θα σβηστούν κάτω από τους ουρανούς και θα λησμονηθούν ανάμεσα στους ανθρώπους και δε θα φθάσουν στα αφτιά μου ούτε θα καταγραφούν ως ενθύμηση εναντίον του, αλλά θα τον εξυψώσω, σαν από βαθύ βόρβορο και θα υπερυψωθεί σε υψηλούς τόπους και θα θεωρηθεί άξιος να σταθεί ανάμεσα σε πρίγκιπες και ακόμα θα γίνει ένα εκλεκτό βέλος στη φαρέτρα μου, για να καταστρέψει τα οχυρά της ανομίας ανάμεσα σε εκείνους που εξυψώνουν τον εαυτό τους, ενάντια σε εμένα και ενάντια στους κεχρισμένους μου κατά τις τελευταίες ημέρες. Για τούτο, ας προετοιμαστεί ταχέως και ας έλθει κοντά σου, δηλαδή στο Κίρτλαντ. Και εφόσον δώσει μεγάλη προσοχή σε όλες τις συμβουλές σου από τώρα και στο εξής, θα αποκατασταθεί στην προηγούμενη κατάστασή του και θα σωθεί στον υπέρτατο βαθμό σωτηρίας, δηλαδή όπως ο Κύριος ο Θεός σου, ζει. Αμήν'.

»Βλέπεις, λοιπόν, αγαπητέ αδελφέ μου, την προθυμία του επουράνιου Πατέρα μας να συγχωρεί τις αμαρτίες και να αποκαθιστά με εύνοια όλους εκείνους οι οποίοι είναι πρόθυμοι να ταπεινώσουν τον εαυτό τους εμπρός Του και να εξομολογηθούν τις αμαρτίες τους και να τις εγκαταλείψουν και να επιστρέψουν σε Εκείνον με πλήρη πρόθεση καρδιάς, χωρίς υποκρισία, για να Τον υπηρετήσουν μέχρι τέλους [βλέπε Νεφί Β' 31:13].

»Μην απορείς που ο Κύριος έδειξε συγκατάβαση και μίλησε από τους ουρανούς και σου δίνει οδηγίες, με τις οποίες μπορείς να μάθεις το καθήκον σου. Έχει ακούσει τις προσευχές σου και είδε την ταπεινότητά σου και τείνει χέρι πατρικής στοργής για την επιστροφή σου. Οι άγγελοι αγαλλιάζονται για σένα, ενώ οι Άγιοι είναι πρόθυμοι να σε δεχθούν ξανά ως πλήρες μέλος»¹⁵.

«Ποτέ δεν είναι αργά για να πλησιάσει το πνεύμα τον Θεό. Όλοι έχουν πρόσβαση στην ευοπλαχνία της συγχώρησης, όσοι δεν έχουν διαπράξει αουγχώρητη αμαρτία»¹⁶.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Καθώς διαβάζετε την αφήγηση της αντίδρασης του Προφήτη ως προς την απώλεια των 116 σελίδων (σελίδες 77-79), ποια εσωτερη γνώση αποκτάτε σχετικά με τον Τζόζεφ Σμιθ; Τι μαθαίνετε από το παράδειγμα αυτό, σχετικά με τη μετάνοια;
- Επανεξετάστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 79. Καθώς συλλογίζεστε τις διδασκαλίες στο κεφάλαιο αυτό, αφιερώστε χρόνο για να ερευνήσετε μέσα στην καρδιά σας, όπως συμβούλεψε ο Προφήτης. Σκεφθείτε τι θα πρέπει να κάνετε –και τι πρέπει να σταματήσετε να κάνετε– ώστε να γίνετε περισσότερο σαν τον Θεό.
- Συλλογιστείτε τις προειδοποιήσεις του Τζόζεφ Σμιθ ως προς την αναβολή της μετάνοιάς μας (σελίδες 80-82). Ποιες είναι μερικές από τις πιθανές συνέπειες, όταν αναβάλλουμε τη μετάνοια;
- Μελετήστε τη συμβουλή του Προφήτη Τζόζεφ σχετικά με το να στραφούμε στον Θεό και να ταπεινώσουμε τον εαυτό μας ενώπιόν Του (σελίδες 80-83). Γιατί θα ήταν ημιτελής η μετάνοια χωρίς την ταπεινότητα; Τι νομίζετε ότι σημαίνει «να επιστρέψουμε στον [Θεό] με πλήρη πρόθεση καρδιάς;» (σελίδα 83).
- Διαβάστε την αποκάλυψη που έλαβε ο Τζόζεφ Σμιθ για τον Χάρβν Ουίτλοκ, παρατηρώντας τις υποσχέσεις του Κυρίου, αν ο αδελφός Ουίτλοκ μετανοούσε ειλικρινά (σελίδα 82). Ποιες είναι οι σκέψεις ή τα συναισθήματά σας καθώς συλλογίζεστε «την προθυμία του επουράνιου Πατέρα μας να συγχωρεί τις αμαρτίες και να [μας] αποκαθιστά σε εύνοια»;

Συχετιζόμενες γραφές: Προς Κορινθίους Β΄ 7:9-10, Μωσία 4:10-12, Αλμα 34:31-38, Δ΄Α 1:31-33, 58:42-43

Σημειώσεις

1. Lucy Mack Smith, “The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet,” 1844-45 manuscript, book 7, σελ. 1-2, Αρχαία Εκκλησία, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέκ Σίτυ, Γιούτα.
2. Lucy Mack Smith, “The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet,” 1844-45 manuscript, book 7, σελ. 5, Αρχαία Εκκλησία.
3. Παρατέθηκε από τη Lucy Mack Smith, “The History of Lucy Smith, Mother of

- the Prophet,” 1844–45 manuscript, book 7, σελ. 6–9, Αρχαία Εκκλησίας.
4. Παρατέθηκε από τη Lucy Mack Smith, “The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet,” 1844–45 manuscript, book 7, σελ. 11, Αρχαία Εκκλησίας.
  5. *History of the Church*, 4:588, οι λέξεις σε αγκύλες, στο πρωτότυπο. Εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 10 Απριλίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ.
  6. *History of the Church*, 4:605, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 28 Απριλίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου.
  7. *History of the Church*, 4:479, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 19 Δεκεμβρίου 1841, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ.
  8. Ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, στις 28 Απριλίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου, στο Relief Society, Minute Book, Μάρτ. 1842 – Μάρτ. 1844, σελ. 34, Αρχαία Εκκλησίας.
  9. *History of the Church*, 6:317, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 7 Απριλίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ, Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, Τόμας Μπούλοκ και Ουίλιαμ Κλείτον.
  10. *History of the Church*, 6:363, από μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, στις 12 Μαΐου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Τόμας Μπούλοκ.
  11. *History of the Church*, 4:553–54, εκουγχρονισμένη στίξη. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 20 Μαρτίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ.
  12. *History of the Church*, 2:204, από τα πρακτικά ενός συμβουλίου της Εκκλησίας, το οποίο έλαβε χώρα την 1^η Μαρτίου 1835, στο Κίρτλαντ του Οχάιο.
  13. *History of the Church*, 3:379, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, στις 27 Ιουνίου 1839, στο Κομέρς του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
  14. *History of the Church*, 2:342, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Ουίλιαμ Σμιθ, 18 Δεκεμβρίου 1835, στο Κίρτλαντ του Οχάιο.
  15. *History of the Church*, 2:314–15, εκουγχρονισμένη στίξη. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Χάρβυ Ουίτλοκ, 16 Νοεμβρίου 1835, στο Κίρτλαντ του Οχάιο.
  16. *History of the Church*, 4:425, από τα πρακτικά μιας συνέλευσης της Εκκλησίας, η οποία έλαβε χώρα στις 3 Οκτωβρίου 1841, στη Ναβού του Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Οκτωβρίου 1841, σελ. 577.

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής αποκατέστησε την Ααρωνική Ιεροσύνη στον Τζόζεφ Σμιθ και στον Ολιβερ Κάουντεν, στις 15 Μαΐου 1829, λέγοντας: «Προς εσάς σύνδουλοί μου, στο όνομα του Μεσσία, απονέμω την Ιεροσύνη του Ααρών».

Η αποστολή του Ιωάννη του Βαπτιστή

*«Ο Ιωάννης [ο Βαπτιστής] έφερε την Ααρωνική
Ιεροσύνη, ήταν νόμιμος διαχειριστής και πρόδρομος
του Χριστού και ήρθε για να προετοιμάσει την
οδό πριν από εκείνον».*

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Κατά τη διάρκεια του χειμώνα του 1828-29, στο Αρμονυ της Πενουλβάνια, ο Τζόζεφ Σμιθ εξακολούθησε να εργάζεται για τη μετάφραση του Βιβλίου του Μόρμον, ωστόσο το έργο προχωρούσε αργά. Ο Τζόζεφ ήταν αναγκασμένος όχι μόνο να εργάζεται στο αγρόκτημά του για τα προς το ζην της οικογένειάς του, αλλά δεν είχε και πλήρους απασχόλησης γραφέα για να τον βοηθά. Θυμόταν για εκείνη την εποχή της μεγάλης ανάγκης: «Ζήτησα ένθερμα από τον Κύριο, ώστε να μου προμηθεύσει τα μέσα να επιτελέσω το έργο που με είχε προστάξει»¹. Ο Κύριος υποσχέθηκε ότι θα του παρείχε τη βοήθεια που χρειαζόταν ο Τζόζεφ Σμιθ για να εξακολουθήσει το έργο της μετάφρασης (βλέπε Δ&Δ 5:34). Στις 5 Απριλίου 1829, ένας νεαρός δάσκαλος ονόματι Ολιβερ Κάουντερυ συνόδευσε τον αδελφό του Προφήτη, Σάμιουελ, στο Αρμονυ για να συναντήσει τον Τζόζεφ. Ο Ολιβερ είχε ακούσει για τις πλάκες, όταν έμενε στο σπίτι των γονέων του Προφήτη και μετά από προσευχή σχετικά με το ζήτημα αυτό, είχε λάβει προσωπική αποκάλυψη ότι επρόκειτο να γράφει για τον Προφήτη. Στις 7 Απριλίου, οι δύο άνδρες άρχισαν το έργο της μετάφρασης, με τον Ολιβερ ως γραφέα.

Καθώς ο Τζόζεφ και ο Ολιβερ μετέφραζαν από τις πλάκες, διάβασαν τις οδηγίες του Σωτήρα προς τους Νεφίτες σχετικά με το βάπτισμα για την άφεση αμαρτιών². Στις 15 Μαΐου, πήγαν σε μία δασώδη περιοχή κοντά στην κατοικία του Προφήτη, για να ζητήσουν από τον Κύριο περισσότερη κατανόηση ως προς αυτήν τη σπουδαία

διάταξη. «Οι ψυχές μας αναλώθηκαν σε ένθερμη προσευχή», θυμόταν ο Όλιβερ Κάουντερυ, «ώστε να γνωρίσουμε πώς θα μπορούσαμε να λάβουμε τις ευλογίες του βαπτίσματος και του Αγίου Πνεύματος κατά την τάξη του Θεού και επιμελώς επιζητήσαμε το δικαίωμα των προγόνων και την εξουσία της αγίας ιεροσύνης και την εξουσία να χορηγούμε σύμφωνα με την ιεροσύνη»³.

Ο Τζόζεφ Σμιθ κατέγραψε τι συνέβη ως απάντηση στην προσευχή τους: «Ενώ ήμασταν μ' αυτόν τον τρόπο απασχολημένοι, προσευχόμενοι και επικαλούμενοι τον Κύριο, ένας αγγελιαφόρος από τα ουράνια κατέβηκε μέσα σε σύννεφο φωτός, και αφού ακούμπησε τα χέρια του επάνω μας, μας χειροτόνησε λέγοντας: *Προς εσάς σύνδουλοί μου, στο όνομα του Μεσσία, απονέμω την Ιεροσύνη του Ααρών, η οποία κατέχει τα κλειδιά της διακονίας των αγγέλων, και του ευαγγελίου της μετάνοιας, και του βαπτίσματος με κατάδυση για την άφεση των αμαρτιών. Και αυτή δεν πρόκειται ποτέ πια να αφαιρεθεί από τη γη ώστε οι γιοι του Λεβί να προσφέρουν πάλι προσφορά προς τον Κύριο με χρηστότητα.*

»Είπε ότι αυτή η Ααρωνική Ιεροσύνη δεν είχε τη δύναμη να επιθέτει τα χέρια για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, αλλά ότι εκείνη θα μας απονεμόταν στο μέλλον...

»Ο αγγελιαφόρος που μας είχε επισκεφτεί στην περίπτωση αυτή και απένειμε την Ιεροσύνη αυτή επάνω μας, είπε ότι το όνομά του ήταν Ιωάννης, ο ίδιος ο οποίος αποκαλείται στην Καινή Διαθήκη Ιωάννης ο Βαπτιστής, και ότι ενεργούσε υπό την κατεύθυνση του Πέτρου, Ιακώβου και Ιωάννου, οι οποίοι κρατούσαν τα κλειδιά της Ιεροσύνης του Μελχισεδέκ, η οποία Ιεροσύνη, είπε, θα μας απονεμόταν την κατάλληλη στιγμή» (Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:68-70, 72).

Ο ερχομός του Ιωάννη του Βαπτιστή υπήρξε σημαντικό γεγονός για τη ζωή του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και για την εξέλιξη του βασιλείου του Θεού στη γη. Μολονότι ο Τζόζεφ Σμιθ είχε δει τον Θεό Πατέρα και τον Ιησού Χριστό, είχε δεχθεί την επίσκεψη ουράνιων αγγελιαφόρων και είχε λάβει τις χρυσές πλάκες και την ικανότητα να τις μεταφράσει, δεν του είχε ακόμα δοθεί η εξουσία και η δύναμη της ιεροσύνης. Τώρα η Ααρωνική Ιεροσύνη είχε αποκατασταθεί στη γη και σύντομα θα αποκαθίστατο η Μελχισεδική Ιεροσύνη. Ο Τζόζεφ Σμιθ είχε γίνει νόμιμος διαχειριστής στο βασίλειο του Θεού.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής εκπλήρωσε τις σπουδαίες αποστολές της προετοιμασίας της οδού πριν από το Σωτήρα και της βάπτισής Του.

«Παρευρέθηκα [σε μία] συγκέντρωση στο Ναό [στις 29 Ιανουαρίου 1843]. ...Δήλωσα ότι υπήρχαν δύο ερωτήσεις οι οποίες είχαν γίνει σε εμένα, αναφορικά με τις παρατηρήσεις μου την τελευταία Κυριακή, για τις οποίες είχα υποσχεθεί να απαντήσω δημοσίως και θα κάνω καλή χρήση αυτής της ευκαιρίας.

»Το ερώτημα ανεφύη από τα λόγια του Ιησού - ‘Ανάμεσα σ’ αυτούς που γεννήθηκαν από γυναίκα κανένας προφήτης δεν είναι μεγαλύτερος από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή· εντούτοις, ο μικρότερος μέσα στη βασιλεία του Θεού είναι μεγαλύτερος απ’ αυτόν’. [Κατά Λουκάν 7:28.] Πώς ο Ιωάννης θεωρήθηκε ένας από τους μεγαλύτερους προφήτες; Δεν έκανε κανένα θαύμα, ώστε να θεωρηθεί λόγος για τη μεγαλοσύνη του. [Βλέπε Κατά Ιωάννην 10:41.]

»Πρώτον. Είχε επιφορτισθεί με την ουράνια αποστολή να προετοιμάσει την οδό πριν από το πρόσωπο του Κυρίου. Ποιον άλλον είχαν εμπιστευθεί τόσο πολύ, πριν ή μετά; Κανέναν.

»Δεύτερον. Επιφορτίσθηκε με τη σημαντική αποστολή και ζητήθηκε από τον ίδιο να βαπτίσει τον Υιό του Ανθρώπου. Ποιος άλλος είχε την τιμή να το κάνει; Ποιος άλλος είχε τόσο μεγάλο προνόμιο και δόξα; Ποιος άλλος οδήγησε τον Υιό του Θεού στα ύδατα του βαπτίσματος και είχε το προνόμιο να δει το Άγιο Πνεύμα να κατεβαίνει εν είδει περιστεράς ή, καλύτερα, με το *σύμβολο* του περιστεριού, ως μάρτυρας αυτής της διαχείρισης; Το *σύμβολο* του περιστεριού είχε θεσπιστεί πριν από τη δημιουργία του κόσμου, ένας μάρτυρας για το Άγιο Πνεύμα και ο διάβολος δεν μπορεί να έρθει με το *σύμβολο* του περιστεριού. Το Άγιο Πνεύμα είναι ένα άτομο και είναι κατά τη μορφή ενός ατόμου. Δεν περιορίζεται στη *μορφή* του περιστεριού αλλά δηλοποιείται με το *σύμβολο* του περιστεριού. Το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί να μεταμορφωθεί σε περιστέρι· όμως το *σύμβολο* του περιστεριού δόθηκε στον Ιωάννη, ώστε να δηλοποιείται η αλήθεια του γεγονότος, όπως το περιστέρι αποτελεί ένα έμβλημα ή εμφανές σημάδι αλήθειας και αθωότητας.

»Τρίτον. Την εποχή εκείνη ο Ιωάννης ήταν ο μοναδικός νόμιμος διαχειριστής των πραγμάτων της βασιλείας που βρισκόταν τότε στη γη και κρατούσε τα κλειδιά της εξουσίας. Οι Ιουδαίοι έπρεπε να υπακούσουν στις οδηγίες του ή να είναι καταραμένοι, σύμφωνα με το δικό τους νόμο. Και ο Ίδιος ο Χριστός εκπλήρωσε κάθε δικαιοσύνη, γενόμενος υπάκουος στο νόμο τον οποίο είχε Εκείνος δώσει στον Μωυσή επάνω στο όρος και για το λόγο αυτό, τον μεγάλυνε και τον τίμησε, αντί να τον καταστρέψει. Ο γιος του Ζαχαρία έλαβε με δυσκολία τα κλειδιά, τη βασιλεία, τη δύναμη, τη δόξα από τους Ιουδαίους, με το άγιο χρίσμα και θέσπισμα από τους ουρανοί και οι τρεις αυτοί λόγοι τον καθιστούν το μεγαλύτερο προφήτη που γεννήθηκε από γυναίκα.

»Τρίτο ερώτημα: - Πώς ήταν ο μικρότερος στη βασιλεία των ουρανών, μεγαλύτερος από εκείνον; [Βλέπε Κατά Λουκάν 7:28.]

»Απαντώντας, ρώτησα - Σε ποιον αναφέρθηκε ο Ιησούς ως τον μικρότερο; Ο Ιησούς θεωρείτο σαν να είχε τη μικρότερη διεκδίκηση στη βασιλεία του Θεού και [προφανώς] ελάχιστα τον πίστευαν ως προφήτη: γι' αυτό Εκείνος είχε πει - 'Εκείνος ο οποίος θεωρείται ο ελάχιστος ανάμεσά σας είναι μεγαλύτερος από τον Ιωάννη - δηλαδή εγώ'»⁴.

Πρέπει να υπάρχουν νόμιμοι διαχειριστές στη βασιλεία του Θεού.

«Ορισμένοι λένε ότι η βασιλεία του Θεού δεν είχε εγκαθιδρυθεί στη γη έως την ημέρα της Πεντηκοστής και ότι ο Ιωάννης [ο Βαπτιστής] δεν δίδαξε το βάπτισμα της μετάνοιας για την άφεση των αμαρτιών. Όμως εγώ λέω, στο όνομα του Κυρίου, ότι η βασιλεία του Θεού εγκαθιδρύθηκε στη γη από τις ημέρες του Αδάμ έως τον παρόντα καιρό. Οποτε υπήρξε κάποιος ενάρετος άνθρωπος ο οποίος έζησε στη γη, προς τον οποίο ο Θεός αποκάλυψε το λόγο Του και του έδωσε δύναμη και εξουσία να χορηγεί στο όνομά Του και όποτε υπάρχει ένας ιερέας του Θεού - ένας λειτουργός, ο οποίος έχει δύναμη και εξουσία από τον Θεό να χορηγεί στις διατάξεις του ευαγγελίου και να ιερουργεί στην ιεροσύνη του Θεού, υπάρχει η βασιλεία του Θεού. Και ως συνέπεια της απόρριψης του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού και των προφητών τους οποίους είχε στείλει ο Θεός, οι κρίσεις του Θεού παρέμειναν επάνω σε ανθρώπους, πόλεις και έθνη, σε διάφορες εποχές του κόσμου, όπως συνέβη στην περίπτωση με τις πόλεις των

Σοδόμων και Γομόρρων, οι οποίες καταστράφηκαν, διότι απέρριψαν τους Προφήτες...

»Αναφορικά με το Ευαγγέλιο και το βάπτισμα τα οποία κήρυξε ο Ιωάννης, θα έλεγα ότι ο Ιωάννης ήρθε κηρύττοντας το Ευαγγέλιο για την άφεση των αμαρτιών. Είχε την εξουσία του από τον Θεό και οι αποκαλύψεις του Θεού ήταν μαζί του και η βασιλεία του Θεού για ένα διάστημα έδειχνε να παραμένει στον Ιωάννη και μόνον. Ο Κύριος υποσχέθηκε στον Ζαχαρία ότι θα αποκτούσε ένα γιο, ο οποίος ήταν απόγονος του Ααρών και ο Κύριος είχε υποσχεθεί ότι η ιεροσύνη θα έπρεπε να εξακολουθήσει με τον Ααρών και το σπέρμα του μέσα από τους απογόνους τους. Και κανένας δεν παίρνει αυτή την τιμή για τον εαυτό του, αλλ' αυτός που καλείται από τον Θεό, όπως και ο Ααρών [βλέπε Προς Εβραίους 5:4]. Και ο Ααρών έλαβε αυτήν την κλήση με αποκάλυψη...

»Όμως, θα πει κάποιος, η βασιλεία του Θεού δεν μπορούσε να εγκαθιδρυθεί κατά την εποχή του Ιωάννη, διότι ο Ιωάννης είπε ότι η βασιλεία πλησίαζε. Όμως θα ρωτούσα αν [η βασιλεία] θα μπορούσε να είναι πιο κοντά σε εκείνους που άκουγαν το κήρυγμα, απ' ό,τι στα χέρια του Ιωάννη. Δε χρειάζεται να περιμένουν οι άνθρωποι την Πεντηκοστή για να βρουν τη βασιλεία του Θεού, διότι ο Ιωάννης την είχε μαζί του και εμφανίστηκε από την ερημιά, κραυγάζοντας: 'Μετανοείτε· επειδή, πλησίασε η βασιλεία των ουρανών' [Κατά Ματθαίον 3:2] ή, με άλλα λόγια: 'Εδώ έχω τη βασιλεία του Θεού και έρχομαι να σας την κηρύξω· και εάν δεν τη λάβετε, θα είστε καταραμένοι'. Και οι γραφές παρουσιάζουν ότι ολόκληρη η Ιερουσαλήμ βγήκε και βαπτίζονταν από τον Ιωάννη [βλέπε Κατά Ματθαίον 3:5-6]. Υπήρξε ένας νόμιμος διαχειριστής και εκείνοι οι οποίοι βαπτίζονταν ήταν υπήκοοι ενός βασιλιά· και οι νόμοι και οι αποκαλύψεις του Θεού ήταν εκεί. Για το λόγο αυτό, η βασιλεία του Θεού ήταν εκεί· διότι κανένας άνθρωπος εκτός από τον Ιωάννη δεν μπορούσε να έχει πιο γνήσια εξουσία για να χορηγεί και ο Ίδιος ο Σωτήρας μας υποτάχθηκε σε εκείνη την εξουσία, βαπτιζόμενος από τον Ιωάννη. Για το λόγο αυτό, η βασιλεία του Θεού είχε εγκαθιδρυθεί στη γη, από τις ημέρες του Ιωάννη ακόμα...

»...Ο Χριστός ήρθε, σύμφωνα με τα λόγια του Ιωάννη [βλέπε Κατά Μάρκον 1:7], και ήταν μεγαλύτερος από τον Ιωάννη, διότι Εκείνος κρατούσε τα κλειδιά της Μελχισεδικής Ιερουσίνης και της βασιλείας

Ο Σωτήρας πήγε στον Ιωάννη τον Βαπτιστή για να βαπτιστεί, διότι ο Ιωάννης «έφερε την Ααρωνική Ιεροσύνη και ήταν νόμιμος διαχειριστής».

του Θεού και είχε από πριν αποκαλύψει την ιεροσύνη του Μωυσή, ωστόσο ο Χριστός βαπτίστηκε από τον Ιωάννη, ώστε να εκπληρώσει κάθε χρησιότητα [βλέπε Κατά Ματθαίον 3:15]...

»... [Ο Ιησούς] λέει: 'Αν κάποιος δεν γεννηθεί από νερό και Πνεύμα, δεν μπορεί να μπει στη βασιλεία του Θεού' και 'ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν, τα λόγια μου όμως δεν θα παρέλθουν'. [Κατά Ιωάννην 3:5, Κατά Ματθαίον 24:35.] Αν κάποιος γεννηθεί από νερό και Πνεύμα, μπορεί να μπει στη βασιλεία του Θεού. Είναι προφανές ότι η βασιλεία του Θεού βρισκόταν επάνω στη γη και ο Ιωάννης προετοίμαζε υπηκόους για τη βασιλεία, κηρύττοντας το Ευαγγέλιο σε αυτούς και βαπτίζοντάς τους και προετοίμασε την οδό πριν από το Σωτήρα ή ήρθε ως πρόδρομος και προετοίμασε υπηκόους για το κήρυγμα του Χριστού. Και ο Χριστός κήρυξε σε όλη την Ιερουσαλήμ, επάνω στο ίδιο υπόβαθρο που είχε κηρύξει ο Ιωάννης. ...Ο Ιωάννης... κήρυξε το ίδιο Ευαγγέλιο και βάπτισμα που κήρυξαν ο Ιησούς και οι απόστολοι μετά από εκείνον...

»Όποτε οι άνθρωποι μπορούν να γνωρίσουν το θέλημα του Θεού και να βρουν ένα διαχειριστή νόμιμα εξουσιοδοτημένο από τον Θεό, υπάρχει η βασιλεία του Θεού. Όμως, όπου δεν υπάρχουν αυτά, η βασιλεία του Θεού δεν υπάρχει. Όλες οι διατάξεις, τα συστήματα και οι χορηγήσεις επάνω στη γη, δεν έχουν καμία χρησιμότητα για τα τέκνα των ανθρώπων, εκτός κι αν έχουν οριστεί και εξουσιοδοτηθεί από τον Θεό. Διότι τίποτα δεν θα σώσει έναν άνθρωπο, εκτός από το νόμιμο διαχειριστή· διότι κανένας άλλος δεν θα αναγνωρισθεί ούτε από τον Θεό ούτε από τους αγγέλους»⁵.

«Ο Ιωάννης [ο Βαπτιστής] έφερε την Ααρωνική Ιεροσούνη, ήταν νόμιμος διαχειριστής και πρόδρομος του Χριστού και ήρθε για να προετοιμάσει την οδό πριν από εκείνον. ...Ο Ιωάννης ήταν ένας ιερέας κατά την τάξη του Ααρών πριν από τον Χριστό...

»Τα κλειδιά της Ααρωνικής Ιεροσούνης είχαν εμπιστευθεί σε αυτόν και ήταν σαν τη φωνή κάποιου που κραύγαζε στην ερημιά, λέγοντας: 'Ετοιμάστε τον δρόμο του Κυρίου' κάντε ίσια τα μονοπάτια του' [Κατά Ματθαίον 3:3]...

»Ο Σωτήρας είπε στον Ιωάννη: έχω ανάγκη να βαπτιστώ από εσένα. Γιατί αυτό; Για να εκπληρώσουμε κάθε δικαιοσύνη [βλέπε Κατά Ματθαίον 3:15]. ...Ο Ιησούς δεν είχε άλλο νόμιμο διαχειριστή [εκτός] από τον Ιωάννη.

»Δεν υπάρχει σωτηρία μέσα στη Βίβλο χωρίς έναν νόμιμο διαχειριστή»⁶.

Στο άτομο που έχει το πνεύμα του Ηλία, έχει ανατεθεί ένα προπαρασκευαστικό έργο από τον Κύριο.

«Για το πνεύμα του Ηλία επιθυμώ πρώτα να σας μιλήσω. Και για να προσεγγίσω το θέμα, θα αναφέρω κάποιες από τις μαρτυρίες των γραφών και θα σας δώσω τη δική μου.

»Καταρχάς, περιττό να πω, πήγα στο δάσος για να μάθω από τον Κύριο, με προσευχή, το θέλημά Του αναφορικά με εμένα και είδα έναν άγγελο [τον Ιωάννη το Βαπτιστή] και έθεσε τα χέρια του στο κεφάλι μου και με χειροτόνησε ιερέα κατά την τάξη του Ααρών και για να κρατώ τα κλειδιά αυτής της Ιεροσούνης, αξίωμα το οποίο ήταν για να κηρύττω μετάνοια και βάπτισμα για την άφεση των αμαρτιών και επίσης για να βαπτίζω. Όμως με πληροφόρησε ότι το αξίωμα αυτό δεν επεκτεινόταν στο να επιθέτω τα χέρια για τη δωρεά του Αγίου

Πνεύματος· ότι το αξίωμα εκείνο ήταν μεγαλύτερο έργο και θα μας απονεμόταν στο μέλλον. Όμως ότι η χειροτόνησή μου αποτελούσε προπαρασκευαστικό έργο ή μια προκαταβολική μετάβαση, η οποία ήταν το πνεύμα του Ηλία· διότι το πνεύμα του Ηλία ήταν μια προκαταβολική μετάβαση για την προετοιμασία της οδού για το μεγαλύτερο, το οποίο ήταν η περίπτωση με τον Ιωάννη το Βαπτιστή. Εκείνος ήρθε φωνάζοντας δυνατά μέσα στην ερημιά: 'Ετοιμάστε τον δρόμο του Κυρίου· κάντε ίσια τα μονοπάτια του'. [Κατά Ματθαίον 3:3.] Και πληροφορήθηκαν, αν μπορούσαν να το λάβουν, ότι ήταν το πνεύμα του Ηλία [βλέπε Κατά Ματθαίον 11:14]· και ο Ιωάννης ήταν πολύ συγκεκριμένος, λέγοντας στον κόσμο ότι δεν ήταν αυτός εκείνο το Φως, αλλά είχε σταλεί για να δώσει μαρτυρία για εκείνο το Φως [βλέπε Κατά Ιωάννην 1:8].

»Είπε στους ανθρώπους ότι η αποστολή του ήταν να κηρύξει μετάνοια και βάπτισμα με νερό· όμως Εκείνος ο οποίος θα ερχόταν μετά από τον ίδιο, ήταν αυτός που θα βάπτιζε με φωτιά και με το Άγιο Πνεύμα [βλέπε Κατά Ματθαίον 3:11].

»Αν ήταν απατεώνας, θα προσπαθούσε να επιτελέσει έργο πέραν της δικαιοδοσίας του και να αναλάβει να επιτελέσει διατάξεις οι οποίες δεν ανήκαν σε εκείνο το αξίωμα και την κλήση, υπό το πνεύμα του Ηλία.

»Το πνεύμα του Ηλία είναι για να προετοιμάσει το δρόμο προς μία μεγαλύτερη αποκάλυψη από τον Θεό και [το πνεύμα του Ηλία] είναι η Ιερουσόνη του Ηλία ή η Ιερουσόνη στην οποία είχε χειροτονηθεί ο Ααρών. Και όταν ο Θεός στέλνει έναν άνθρωπο στον κόσμο για να προετοιμάσει ένα μεγαλύτερο έργο, κρατώντας τα κλειδιά της εξουσίας του Ηλία, αποκαλείται διδαχή του Ηλία, από τις απαρχές του κόσμου.

»Η αποστολή του Ιωάννη περιοριζόταν στο κήρυγμα και το βάπτισμα· όμως όσα έκανε ήταν νόμιμα. Και όταν ο Ιησούς Χριστός ήρθε σε οποιονδήποτε από τους μαθητές του Ιωάννη, τους βάπτισε με φωτιά και με το Άγιο Πνεύμα. ...Ο Ιωάννης δεν υπερέβη τα όριά του, αλλά με πίστη επιτέλεσε το μέρος εκείνο που ανήκε στη θέση του. Και κάθε τμήμα του μεγάλου οικοδομήματος θα έπρεπε να προετοιμαστεί σωστά και να ανατεθεί στην ανάλογη θέση· και είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε ποιος κρατά τα κλειδιά της δύναμης και ποιος όχι, διαφορετικά πιθανόν να εξαπατηθούμε.

»Το άτομο το οποίο κρατά τα κλειδιά του Ηλία έχει ένα προπαρασκευαστικό έργο. ...Το πνεύμα του Ηλία αποκαλύφθηκε σε μένα και γνωρίζω ότι είναι αλήθεια. Γι' αυτό μιλώ με θάρρος, διότι ξέρω πραγματικά ότι η διδασχή μου είναι αληθινή»⁷.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Διαβάστε τις αφηγήσεις για τον Ιωάννη το Βαπτιστή που απονέμει την Ααρωνική Ιεροσούνη στον Τζόζεφ Σμιθ και στον Όλιβερ Κάουντερυ (σελίδες 87-88, 93). Ποια επίδραση είχε αυτό το γεγονός στον Τζόζεφ και στον Όλιβερ; Τι επίδραση είχε αυτό το γεγονός στη ζωή σας;
- Διαβάστε την πρώτη, πλήρη παράγραφο στη σελίδα 88, παρατηρώντας ότι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής αποκάλυψε τον Τζόζεφ και τον Όλιβερ «σύνδουλούς» του. Με ποιους τρόπους θα μπορούσε αυτή η φράση να βοηθήσει τους φέροντες την ιεροσούνη; Με ποιους τρόπους θα μπορούσε αυτή η φράση να επηρεάσει την αλληλεπίδραση με τους νέους άνδρες που φέρουν την Ααρωνική Ιεροσούνη;
- Επανεξετάστε το τμήμα του κεφαλαίου το οποίο αρχίζει στη σελίδα 89. Ποιες είναι οι σκέψεις και τα συναισθήματά σας για τον Ιωάννη το Βαπτιστή και την αποστολή που επιτέλεσε κατά τη θνητή ζωή του;
- Ο Προφήτης Τζόζεφ δίδαξε ότι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής ήταν «νόμιμος διαχειριστής» (σελίδες 90-93). Τι νομίζετε ότι σημαίνει ο όρος «νόμιμος διαχειριστής» αναφορικά με την ιεροσούνη; Γιατί «δεν υπάρχει σωτηρία... χωρίς νόμιμο διαχειριστή»; (σελίδα 93).
- Καθώς διαβάσετε το τελευταίο τμήμα στο κεφάλαιο (σελίδες 93-95), επανεξετάστε και τον προσδιορισμό του όρου «Ηλίας» που δίνεται στο Bible Dictionary (βλέπε Bible Dictionary, σελ. 663). Τι είναι το πνεύμα του Ηλία; Πώς ο Ιωάννης ο Βαπτιστής προετοίμασε την οδό για τον ερχομό του Σωτήρα;
- Ο Τζόζεφ Σμιθ είπε ότι η απονομή της Ααρωνικής Ιεροσούνης είναι «ένα προπαρασκευαστικό έργο», διότι προετοιμάζει το δρόμο για κάτι μεγαλύτερο (σελίδα 93). Τι μπορούν να κάνουν οι φέροντες

την Ααρωνική Ιεροσύνη για να προετοιμαστούν να λάβουν τη Μελχισεδική Ιεροσύνη; Τι μπορούν να κάνουν γονείς, παππούδες, δάσκαλοι και ηγέτες, ώστε να τους βοηθήσουν να προετοιμαστούν;

Συνοχετιζόμενες γραφές: Κατά Ματθαίον 3:1-17, Νεφί Α΄ 10:7-10, Τζόζεφ Σμιθ-Μετάφραση, Κατά Ματθαίον 3:43-46

Σημειώσεις

1. Joseph Smith, *History* 1832, σελ. 6. Letter Book 1, 1829-35, Joseph Smith, Collection, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
2. Ολιβερ Κάουντερ, παρατέθηκε στο Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:71, υλοσημείωση. Από μία επιστολή του Ολιβερ Κάουντερ στον Ουίλιαμ Φελπς, 7 Σεπτεμβρίου 1834, Νόρτον, Οχάιο, που δημοσιεύθηκε στο *Messenger and Advocate*, Οκτ. 1834, σελ. 15.
3. Ολιβερ Κάουντερ, δήλωση που καταγράφηκε τον Σεπτέμβριο του 1835 στο "The Book of Patriarchal Blessings, 1834", σελ. 8-9, Patriarchal Blessings, 1833-2005, Αρχαία Εκκλησίας.
4. *History of the Church*, 5:260-61, η λέξη σε αγκύλες, στην τελευταία παράγραφο, στο πρωτότυπο. Εκουγχρονισμένη στίξη. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 29 Ιανουαρίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς και έναν μη αναγνωρισθέντα ανταποκριτή της *Boston Bee*. Η επιστολή στην *Boston Bee* εγράφη στις 24 Μαρτίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις, και δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Μαΐου, σελ. 200. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
5. *History of the Church*, 5:256-59, εκουγχρονισμένη ορθογραφία και στίξη. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 22 Ιανουαρίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ.
6. Ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις 23 Ιουλίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Joseph Smith, Collection, Addresses, 23 Ιουλίου 1843, Αρχαία Εκκλησίας.
7. *History of the Church*, 6:249-51, διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 10 Μαρτίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ.

Το βάπτισμα και η δωρεά του Αγίου Πνεύματος

«Το βάπτισμα με νερό, χωρίς το βάπτισμα με φωτιά και το Άγιο Πνεύμα να το ακολουθούν, δεν έχει καμία αξία· είναι απαραίτητως και αναπόσπαστα συνδεδεμένα».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Στην εποχή του Τζόζεφ Σμιθ, ο ποταμός Σασκουεχάννα κυλούσε σχηματίζοντας πλατιές ελικοειδείς διαδρομές μέσα από δάση με μεγαλόκορμα δέντρα και πεύκα και περιτριγυριζόταν από κυματιστούς λόφους και αγρούς με σιτηρά. Ήταν ο πιο εκτεταμένος ποταμός στην Πενουλβάνια και καταλάμβανε ένα κεντρικό τμήμα του τοπίου γύρω από το Άρμονυ της Πενουλβάνια. Επειδή ο ποταμός ήταν κοντά στο σπίτι του και προσέφερε ήρεμα, απομονωμένα σημεία, κάποιες φορές ο προφήτης αποσυρόταν εκεί για να σκεφθεί και να προσευχηθεί.

Στην όχθη εκείνου του ποταμού ήταν όπου ο Προφήτης και ο Όλιβερ Κάουντερυ πήγαν στις 15 Μαΐου του 1829 για να προσευχηθούν σχετικά με τη σπουδαιότητα του βαπτίσματος. Ως απάντηση στην προσευχή τους, εμφανίστηκε σε αυτούς ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, απονέμοντάς τους την Ααρωνική Ιεροσύνη και δίνοντάς τους εντολή να βαπτίσουν ο ένας τον άλλο. Η ευλογία την οποία επιζητούσαν, μπορούσε τώρα να εκτελεστεί με τον κατάλληλο τρόπο και με τη δύναμη και εξουσία του Θεού. Μπαίνοντας στα νερά του ποταμού, βάπτισαν ο ένας τον άλλο. Ο Τζόζεφ βάπτισε πρώτα τον Όλιβερ, κατά τις οδηγίες του Ιωάννη. Στη συνέχεια ο Τζόζεφ έθεσε τα χέρια του στο κεφάλι του Όλιβερ και τον χειροτόνησε στην Ααρωνική Ιεροσύνη και ο Όλιβερ έκανε το ίδιο για τον Τζόζεφ. Ο Προφήτης θυμόταν:

«Απολαύσαμε την εμπειρία μεγάλων και λαμπρών ευλογιών από τον Επουράνιο Πατέρα μας. Αμέσως μόλις βάπτισα τον Όλιβερ Κάουντερυ, το Άγιο Πνεύμα έπεσε επάνω του, και στάθηκε όρθιος

*Ο πατέρας του Προφήτη, Τζόζεφ Σμιθ ο πρεσβύτερος, βαπτίστηκε στις 6 Απριλίου 1830.
Καθώς ο πατέρας του έβγανε από το νερό, ο Προφήτης «έκρυψε το πρόσωπό
του στον κόρφο του πατέρα του και έκλαψε γοερά από χαρά».*

και προφήτεψε πολλά τα οποία επρόκειτο σύντομα να συμβούν. Και πάλι, αμέσως μόλις εγώ βαφτίστηκα από εκείνον, είχα κι εγώ το πνεύμα της προφητείας, οπότε, όταν στάθηκα όρθιος, προφήτεψα σχετικά με την ίδρυση ετούτης της Εκκλησίας, και πολλά άλλα σχετικά με την Εκκλησία και τούτη τη γενεά των τέκνων των ανθρώπων. Γεμίσαμε με το Πνεύμα το Άγιο και νιώσαμε υπέρμετρη χαρά για το Θεό της σωτηρίας μας» (Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:73).

Οι ευλογίες του βαπτίσματος σύντομα επεκτάθηκαν και σε άλλους πιστούς. Αργότερα κατά το μήνα Μάιο, ο μικρότερος αδελφός του Προφήτη, Σάμιουελ, επισκέφθηκε τον Τζόζεφ και τον Όλιβερ στο Άρμονι. «...Προσπαθήσαμε να τον πείσουμε σχετικά με το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, το οποίο επρόκειτο να αποκαλυφθεί τώρα στην πληρότητά του», δήλωσε ο Προφήτης. Ο Σάμιουελ έλαβε μαρτυρία για το έργο και ο Όλιβερ Κάουντερυ τον βάπτισε. Μετά ο Σάμιουελ «επέστρεψε στο σπίτι του πατέρα του, δοξάζοντας και εγκωμιάζοντας τον Θεό, έχοντας γεμίσει με το Άγιο Πνεύμα»¹. Τον Ιούνιο ο Προφήτης βάπτισε το μεγαλύτερο αδελφό του, Χάουρουμ, ο οποίος από καιρό πίστευε ακράδαντα στο μήνυμα του Προφήτη. «Από τότε κι έπειτα, πολλοί ήταν εκείνοι που πίστεψαν», αναφέρει ο Τζόζεφ, «και ορισμένοι βαπτίστηκαν, ενώ εξακολουθούσαμε να διδάσκουμε και να πείθουμε»².

Ο Προφήτης ήταν ιδιαίτερα ευγνώμων που είδε τον πατέρα του, Τζόζεφ Σμιθ τον πρεσβύτερο, να βαπτίζεται. Ο Προφήτης ένιωθε μια βαθιά αγάπη για τον πατέρα του, ο οποίος ήταν ο πρώτος που πίστεψε στο μήνυμά του, μετά την πρώτη επίσκεψη που είχε από τον Μορόνι. Ο Τζόζεφ Σμιθ ο πρεσβύτερος βαπτίστηκε στις 6 Απριλίου 1830, την ημέρα που οργανώθηκε η Εκκλησία. Η μητέρα του Προφήτη, Λούση ΜακΣμιθ, θυμόταν: «Ο Τζόζεφ στεκόταν στην όχθη, όταν βγήκε από το νερό ο πατέρας του και καθώς τον πήρε από το χέρι, φώναξε: ‘...Έξησα για να δω τον πατέρα μου να βαπτίζεται στην αληθινή εκκλησία του Ιησού Χριστού’ και έκρυψε το πρόσωπό του στον κόρφο του πατέρα του και έκλαψε γοερά από χαρά, όπως ο Ιωσήφ των παλαιών ημερών, όταν είδε τον πατέρα του να εμφανίζεται στη γη της Αιγύπτου»³.

Την ημέρα που οργανώθηκε η Εκκλησία, πολλοί Άγιοι οι οποίοι είχαν προηγουμένως βαπτιστεί, έλαβαν τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος με τη δύναμη της Μελχισεδικής Ιεροσύνης. Ο Προφήτης

Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε με έμφαση την ανάγκη τόσο για το βάπτισμα, όσο και για την χειροθεσία για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. «Το βάπτισμα με νερό, χωρίς το βάπτισμα με φωτιά και το Άγιο Πνεύμα να το ακολουθούν, δεν έχει καμία αξία», διακήρυξε. «Είναι απαραίτητως και αναπόσπαστα συνδεδεμένα. Το άτομο πρέπει να γεννηθεί από νερό και Πνεύμα, ώστε να μπορέσει να μπει στη βασιλεία του Θεού»⁴.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Η διάταξη του βαπτίσματος είναι απαραίτητη για την υπερύψωση.

«Ο Θεός έχει θέσει πολλά σημεία επάνω στη γη, καθώς και στους ουρανούς. Για παράδειγμα, η βελανιδιά στο δάσος, ο καρπός του δέντρου, το χορτάρι στο λιβάδι – όλα αποτελούν ένα σημείο ότι έχει φυτευτεί εκεί κάποιος σπόρος· διότι αποτελεί θέσπιση του Κυρίου ώστε κάθε δέντρο, φυτό και χόρτο το οποίο φέρει καρπό, να παράγει κατά το είδος του και δεν μπορεί να παράγει σύμφωνα με κανέναν άλλο νόμο ή αρχή.

»Με βάση την ίδια αρχή, ισχυρίζομαι ότι το βάπτισμα είναι ένα σημείο που έχει οριστεί από τον Θεό για εκείνον που πιστεύει στον Χριστό, ώστε να τον πάρει επάνω του, ώστε να εισέλθει στη βασιλεία του Θεού, διότι ‘αν κάποιος δεν γεννηθεί από νερό και Πνεύμα, δεν μπορεί να μπει στη βασιλεία του Θεού’, είπε ο Σωτήρας [βλέπε Κατά Ιωάννην 3:5]. Αποτελεί σημείο και εντολή, την οποία έχει θέσει ο Θεός για τον άνθρωπο, ώστε να εισέλθει στη βασιλεία Του. Εκείνοι οι οποίοι επιζητούν να εισέλθουν με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, θα επιζητούν ματαιώς· διότι ο Θεός δε θα τους δεχθεί ούτε οι άγγελοι θα αναγνωρίσουν ως αποδεκτά τα έργα τους, διότι δεν έχουν υπακούσει στις διατάξεις ούτε έδωσαν προσοχή στα σημεία τα οποία όρισε ο Θεός για τη σωτηρία του ανθρώπου, για να τον προετοιμάσει και να του δώσει το δικαίωμα για μια σελέστια δόξα. Και ο Θεός έχει θεσπίσει ώστε όλοι όσοι δε θα υπακούσουν στη φωνή Του, δε θα αποφύγουν την καταδίκη της κόλασης. Τι είναι η καταδίκη της κόλασης; Να αποτελέσει κάποιος μέλος της ομάδας εκείνης των ανθρώπων που δεν υπάκουσαν στις εντολές Του.

»Το βάπτισμα είναι ένα σημείο προς τον Θεό, τους αγγέλους και τους ουρανούς ότι πράττουμε το θέλημα του Θεού και δεν υπάρχει

άλλος τρόπος κάτω από τους ουρανούς τον οποίο να έχει ορίσει ο Θεός για τον άνθρωπο, ώστε να έρθει προς Αυτόν και να σωθεί και να εισέλθει στο βασίλειο του Θεού, εκτός από την πίστη στον Ιησού Χριστό, τη μετάνοια και το βάπτισμα για την άφεση των αμαρτιών και κάθε άλλος δρόμος είναι μάταιος. Τότε θα έχετε την υπόσχεση της δωρεάς του Αγίου Πνεύματος»⁵.

«Εξετάζοντας τις ιερές σελίδες της Βίβλου, ερευνώντας τα λόγια των προφητών και των αποστόλων, δε βρίσκουμε κανένα θέμα τόσο στενά συνδεδεμένο με τη σωτηρία, όσο εκείνο του βαπτίσματος. ...Να κατανοήσουμε ότι η λέξη *βαπτίζω* προέρχεται από την ελληνική γλώσσα και σημαίνει βυθίζω.

«...Δε θα ήταν λάθος να παρουσιάσουμε τις οδηγίες και εντολές του ίδιου του Ιησού σχετικά με το θέμα αυτό. Είπε στους δώδεκα ή καλύτερα στους έντεκα εκείνη την εποχή: ‘Αφού, λοιπόν, πορευτείτε, κάντε μαθητές όλα τα έθνη, βαπτίζοντάς τους στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντάς τους να τηρούν όλα όσα παρήγγειλα σε σας’: Έτσι καταγράφεται από τον Ματθαίο [Κατά Ματθαίον 28:19-20]. Στο Κατά Μάρκον έχουμε αυτά τα σημαντικά λόγια: ‘Πηγαίνετε σε όλο τον κόσμο, και κηρύξτε το ευαγγέλιο σε όλη την κτίση. Όποιος πιστέψει και βαπτιστεί, θα σωθεί· όποιος, όμως, απιστήσει, θα κατακριθεί’ [Κατά Μάρκον 16:15-16].

«...[Ο] Νικόδημος, άρχοντας των Ιουδαίων ...ήρθε στον Ιησού μέσα στη νύχτα και του είπε: Ραββί, ξέρουμε ότι ήρθες Δάσκαλος από τον Θεό· επειδή, κανένας δεν μπορεί να κάνει αυτά τα σημεία που εσύ κάνεις, αν ο Θεός δεν είναι μαζί του. Αποκρίθηκε ο Ιησούς και του είπε: Σε διαβεβαιώνω απόλυτα, αν κάποιος δεν γεννηθεί από επάνω, δεν μπορεί να δει τη βασιλεία του Θεού. Ο Νικόδημος λέει σ’ αυτόν: Πώς μπορεί ένας άνθρωπος να γεννηθεί ενώ είναι γέροντας; Μήπως μπορεί να μπει μια δεύτερη φορά στην κοιλιά της μητέρας του και να γεννηθεί; – Αποκρίθηκε ο Ιησούς: Σε διαβεβαιώνω απόλυτα, αν κάποιος δεν γεννηθεί από νερό και Πνεύμα, δεν μπορεί να μπει στη βασιλεία του Θεού’ [Κατά Ιωάννην 3:1-5].

»Αυτή η θετική και με έμφαση απάντηση του Ιησού, ως προς το βάπτισμα με νερό, απαντά στο ερώτημα: Αν ο Θεός είναι ο ίδιος χτες και σήμερα και στους αιώνες. Δεν είναι να απορεί κανείς που είναι τόσο κατηγορηματικός στη σπουδαία διακήρυξη: ‘Όποιος πιστέψει και βαπτιστεί, θα σωθεί· όποιος, όμως, απιστήσει, θα κατακριθεί!’

[Κατά Μάρκον 16:16.] Δεν υπήρξε άλλο όνομα που να δόθηκε κάτω από τους ουρανοί ούτε άλλη αποδεκτή διάταξη, με την οποία θα μπορούσαν να σωθούν οι άνθρωποι: Δεν είναι να απορεί κανείς που ο Απόστολος είπε: ‘καθόσον συνθαφτήκατε μαζί του στο βάπτισμα’, θα αναστηθείτε από τους νεκρούς! [Προς Κολοσσαείς 2:12.] Χωρίς αμφιβολία, ο Παύλος έπρεπε να σηκωθεί και να βαπτιστεί και να ξεπλύνει τις αμαρτίες του [βλέπε Πράξεις 9:17-18]»⁶.

**Σε όλες τις θεικές νομές, οι Άγιοι βαπτίζονταν
στο όνομα του Ιησού Χριστού.**

«Οι αρχαίοι, οι οποίοι ήταν πραγματικά οι ιδρυτές της εκκλησίας στις διάφορες εποχές, όταν ανθούσε η εκκλησία στη γη... εισάγονταν στη βασιλεία με το βάπτισμα, διότι είναι προφανές στη γραφή - ο Θεός δεν αλλάζει. Ο Απόστολος λέει ότι το ευαγγέλιο είναι η δύναμη του Θεού προς σωτηρία αυτών οι οποίοι πιστεύουν· κι ακόμα μάς πληροφορεί ότι η ζωή και η αθανασία ήρθαν στο φως μέσω του ευαγγελίου [βλέπε Προς Ρωμαίους 1:16, Προς Τιμόθεον Β΄ 1:10].

»Πράγματι, θεωρώντας ως δεδομένο ότι οι γραφές λένε αυτό που εννοούν και εννοούν αυτό που λένε, έχουμε πρόσφορο έδαφος να προχωρήσουμε και να αποδείξουμε από τη Βίβλο ότι το ευαγγέλιο υπήρξε πάντοτε το ίδιο. Οι διατάξεις για την εκπλήρωση των απαιτούμενων από αυτό, είναι οι ίδιες· οι λειτουργοί για να ιεουργήσουν, οι ίδιοι· και τα σημεία και οι καρποί που απορρέουν από τις υποσχέσεις, τα ίδια: γι’ αυτό, καθώς ο Νώε ήταν κήρυκας δικαιοσύνης, έπρεπε να έχει βαπτιστεί και χειροτονηθεί στην ιεροσούνη με χειροθεσία, κ.λπ. Γιατί κανένας δεν παίρνει αυτή την τιμή για τον εαυτό του, εκτός και αν κληθεί από τον Θεό, όπως ο Ααρών [βλέπε Προς Εβραίους 5:4].

»...Θα δούμε και θα παραδεχθούμε ότι εάν υπήρχε αμαρτία ανάμεσα στους ανθρώπους, η μετάνοια ήταν το ίδιο απαραίτητη σε κάποια εποχή της ανθρωπότητας, όσο και σε κάποια άλλη - και πως ο άνθρωπος δεν μπορεί να θέσει κανένα άλλο θεμέλιο από εκείνο που έχει τεθεί, το οποίο είναι ο Ιησούς Χριστός. Αν, λοιπόν, ο Άβελ ήταν ένας ενάρετος άνθρωπος, θα έπρεπε να γίνει ενάρετος, τηρώντας τις εντολές. Αν ο Ενώχ ήταν αρκετά ενάρετος ώστε να εισέλθει στην παρουσία του Θεού και να βαδίζει μαζί του, θα έπρεπε να γίνει τηρώντας τις εντολές του και το ίδιο ισχύει για

Ο Αλμα βαπτίζεται στα νερά του Μόρμον. Ο Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε: «Προτού έρθει ο Σωτήρας κατά την σάρκα, 'οι άγιοι' βαπτίζονταν στο όνομα του Ιησού Χριστού που επρόκειτο να έρθει, διότι δεν υπήρξε ποτέ άλλο όνομα διά του οποίου θα μπορούσαν οι άνθρωποι να σωθούν».

κάθε ενάρετο άτομο, είτε επρόκειτο για τον Νώε, έναν κήρυκα δικαιοσύνης· είτε τον Αβραάμ, τον πατέρα των πιστών· τον Ιακώβ, τον επικρατούντα με τον Θεό· τον Μωυσή, τον άνθρωπο που έγραψε για τον Χριστό και έφερε στο φως το νόμο με εντολή, σαν παιδαγωγός ώστε να φέρει ανθρώπους προς τον Χριστό· είτε ήταν ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος δεν είχε ανάγκη μετανοίας, μην έχοντας διαπράξει αμαρτία, σύμφωνα με την επίσημη διακήρυξη του στον Ιωάννη: Άφησε τώρα να βαπτιστώ· γιατί κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να εισέλθει στο βασίλειο χωρίς να υπακούσει σ' αυτήν τη διάταξη· επειδή έτσι είναι πρόπον σε μας, να εκπληρώσουμε κάθε δικαιοσύνη [βλέπε Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ, Κατά Ματθαίον 3:43]. Βεβαίως, λοιπόν, εάν ήταν αρμόζον για τον Ιωάννη και τον Ιησού Χριστό, το Σωτήρα, να βαπτιστούν για να εκπληρώσουν κάθε δικαιοσύνη - τότε βεβαίως θα ήταν αρμόζον για κάθε άλλο άτομο το οποίο επιζητεί τη βασιλεία των ουρανών να πάει και να πράξει το ίδιο· διότι εκείνος είναι η θύρα και αν οποιοδήποτε άτομο προσπαθήσει να εισέλθει με οιαδήποτε άλλα μέσα, είναι κλέφτης και ληστής! [Βλέπε Κατά Ιωάννην 10:1-2.]

»Σε προηγούμενες εποχές, προτού έρθει ο Σωτήρας κατά τη σάρκα ‘οι άγιοι’ βαπτίζονταν στο όνομα του Ιησού Χριστού που επρόκειτο να έρθει, διότι δεν υπήρξε ποτέ άλλο όνομα διά του οποίου μπορούσαν να σωθούν οι άνθρωποι. Και όταν ήρθε κατά τη σάρκα και σταυρώθηκε, τότε οι άγιοι βαπτίζονταν στο όνομα του Ιησού Χριστού που σταυρώθηκε, ανέστη από τους νεκρούς και ανελήφθη στους ουρανούς, ώστε να μπορέσουν να θαφτούν στο βάπτισμα όπως εκείνος και να εγερθούν με δόξα όπως εκείνος, διότι όπως δεν υπήρχε παρά μόνον ένας Κύριος, μία πίστη, ένα βάπτισμα και ένας Θεός και Πατέρας όλων [βλέπε Προς Εφεσίους 4:5-6], έτσι δεν υπήρχε παρά μόνον μία θύρα προς τα οικήματα της ευδαιμονίας»⁷.

Τα παιδιά τα οποία πεθαίνουν πριν από την ηλικία της υπευθυνότητας, δε χρειάζεται να βαπτιστούν· λυτρώνονται από την Εξιλέωση του Ιησού Χριστού.

«Το βάπτισμα είναι για την άφεση των αμαρτιών. Τα παιδιά δεν έχουν αμαρτίες. Ο Ιησούς τα ευλόγησε και είπε: ‘Κάνετε ό,τι έχετε δει εμένα να κάνω’. Όλα τα παιδιά, με τον Χριστό ζουν· και εκείνα που είναι μεγαλύτερα, ζουν μέσω της πίστης και της μετάνοιας»⁸.

«Η διδαχή να βαπτίζουμε τα παιδιά ή να τα ραντίζουμε με νερό, διαφορετικά θα βασανίζονται στην κόλαση, είναι μια διδαχή αναληθής, η οποία δεν υποστηρίζεται στις Αγίες Γραφές και δεν είναι σύμφωνη με το χαρακτήρα του Θεού. Όλα τα παιδιά λυτρώνονται μέσω του αίματος του Ιησού Χριστού και τη στιγμή κατά την οποία τα παιδιά εκείνα αφήνουν αυτόν τον κόσμο, γίνονται δεκτά στην αγκαλιά του Αβραάμ»⁹.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ περιέγραψε τα ακόλουθα ως μέρος ενός οράματος που έλαβε στις 21 Ιανουαρίου 1836, το οποίο καταγράφηκε αργότερα στο Διδαχή και Διαθήκες 137:1, 10: «Οι ουρανοί άνοιξαν σε μας, και είδα το σελέστιο βασίλειο του Θεού και τη δόξα του. ...Και επίσης είδα ότι όλα τα παιδιά που πεθαίνουν πριν φθάσουν στα χρόνια της υπευθυνότητας, σώζονται στο σελέστιο βασίλειο των ουρανών»¹⁰.

Μετά το βάπτισμα με νερό, λαμβάνουμε το Άγιο Πνεύμα με χειροθεσία.

«Το ευαγγέλιο απαιτεί βάπτισμα με κατάδυση για την άφεση των αμαρτιών, πράγμα που είναι και η έννοια της λέξης στην πρωτότυπη γλώσσα - δηλαδή, εμβυθίζω. ...Επιπλέον, πιστεύω στη δωρεά του

Το Άγιο Πνεύμα «δίνεται με χειροθεσία, από κάποιον ο οποίος είχε λάβει την εξουσία από τον Θεό».

Αγίου Πνεύματος με χειροθεσία, [όπως αποδεικνύεται] από το κήρυγμα του Πέτρου κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, Πράξεις 2:38. Θα ήταν σαν να βαπτίζατε ένα σάκο με άμμο αντί για άνθρωπο, αν το βάπτισμα δεν γίνεται για την άφεση των αμαρτιών και για να λάβουμε το Άγιο Πνεύμα. Το βάπτισμα με νερό δεν είναι παρά μισό βάπτισμα και δεν έχει αξία χωρίς το άλλο μισό - δηλαδή το βάπτισμα με το Άγιο Πνεύμα. Ο Σωτήρας λέει: 'Αν κάποιος δεν γεννηθεί από νερό και Πνεύμα, δεν μπορεί να μπει στη βασιλεία του Θεού'. [Κατά Ιωάννην 3:5.]»¹¹

Ο Ντάνιελ Τάιλερ θυμόταν μία ομιλία του Προφήτη στο Σπρίνγκφιλντ της Πενσυλβάνια, το 1833: «Κατά τη σύντομη παραμονή του, κήρυξε στην κατοικία του πατέρα μου, ένα ταπεινό ξύλινο σπιτάκι. Διάβασε το 3^ο κεφάλαιο από το Κατά Ιωάννην. ...Εξηγώντας τον 5^ο στίχο, είπε: 'Αν

κάποιος δεν γεννηθεί από νερό και Πνεύμα', σημαίνει να καταδυθεί στο νερό για την άφεση των αμαρτιών και να λάβει κατόπιν τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Αυτό δινόταν με χειροθεσία, από κάποιον ο οποίος είχε λάβει την εξουσία από τον Θεό»¹².

«Το να γεννηθούμε ξανά, έρχεται με το Πνεύμα του Θεού μέσω διατάξεων»¹³.

«Το βάπτισμα είναι μια άγια διάταξη, προπαρασκευαστική για να λάβουμε το Άγιο Πνεύμα. Είναι ο δίαυλος και το κλειδί μέσω των οποίων θα χορηγηθεί το Άγιο Πνεύμα. Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος με χειροθεσία, δεν μπορεί να ληφθεί μέσω καμιάς άλλης αρχής, εκτός της αρχής της χρηστότητας»¹⁴.

«Τι θα γινόταν αν αποπειρώμασταν να λάβουμε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος μέσω οποιουδήποτε άλλου μέσου, εκτός των σημείων ή του τρόπου τον οποίο έχει ορίσει ο Θεός - θα την λαμβάναμε; Βεβαίως και όχι! Κάθε άλλος τρόπος θα απορριπτόταν. Ο Κύριος λέει, κάνετε αυτό που σας λέω και θα σας ευλογήσω.

»Υπάρχουν ορισμένες λέξεις-κλειδί και σημεία που ανήκουν στην Ιερουσόνη, τα οποία πρέπει να τηρούνται, ώστε να λάβουμε την ευλογία. Το σημείο [που διδάχθηκε] από τον Πέτρο ήταν να μετανοήσουμε και να βαπτιστούμε για την άφεση αμαρτιών, με την υπόσχεση της δωρεάς του Αγίου Πνεύματος: και με κανέναν άλλο τρόπο δεν μπορούμε να λάβουμε το Άγιο Πνεύμα [βλέπε Πράξεις 2:38].

»Υπάρχει μια διαφορά ανάμεσα στο Άγιο Πνεύμα και στη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Ο Κορνήλιος έλαβε το Άγιο Πνεύμα προτού βαπτιστεί, πράγμα που ήταν η πειστική δύναμη του Θεού προς αυτόν για την αλήθεια του Ευαγγελίου, ωστόσο δεν μπορούσε να λάβει τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος μέχρι να βαπτιστεί. Εάν δεν είχε λάβει επάνω του αυτό το σημείο ή τη διάταξη, το Άγιο Πνεύμα που τον έπεισε για την αλήθεια του Θεού, θα τον είχε εγκαταλείψει. [Βλέπε Πράξεις 10:1-48]. Μέχρι να υπακούσει στις διατάξεις αυτές και να λάβει τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, με χειροθεσία, κατά την τάξη του Θεού, δε θα μπορούσε να έχει θεραπεύσει τον άρρωστο ή να διατάξει ένα πονηρό πνεύμα να βγει από έναν άνθρωπο και να τον υπακούσει: διότι τα πνεύματα μπορεί να του απαντούσαν, όπως έκαναν με τους γιους του Σκευά: 'Τον Ιησού τον γνωρίζω, και τον Παύλο τον ξέρω εσείς, όμως, ποιοι είστε;' [Βλέπε Πράξεις 19:13-15.]»¹⁵

Τον Δεκέμβριο του 1839, ενώ βρίσκονταν στην Ουάσιγκτον D.C., για να ζητήσουν αποζημίωση για τις αδικίες απέναντι στους Αγίους του Μισσούρι, ο Τζόζεφ Σμιθ και ο Ελάιας Χίγκμπι έγραψαν τα ακόλουθα στον Χάουριμ Σμιθ: «Στη συνάντησή μας με τον Πρόεδρο [των Ηνωμένων Πολιτειών], μάς ρώτησε σε ποια σημεία διέφερε η θρησκεία μας από τις άλλες θρησκείες της εποχής. Ο αδελφός Τζόζεφ είπε ότι οι διαφορές μας αφορούσαν στον τρόπο βαπτίσματος και στη δωρεά του Αγίου Πνεύματος με χειροθεσία. Θεωρήσαμε ότι όλες οι άλλες διαφορές περιλαμβάνονταν στη δωρεά του Αγίου Πνεύματος»¹⁶.

Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος φέρνει ειρήνη, χαρά, ουράνια καθοδήγηση και άλλες δωρεές στη ζωή μας.

«Πιστεύουμε ότι απολαμβάνουμε τώρα τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, όσο και κατά τις ημέρες των Αποστόλων. Πιστεύουμε ότι [η δωρεά του Αγίου Πνεύματος] είναι απαραίτητη για να δημιουργήσουμε και να οργανώσουμε την Ιερουσόλη, ότι κανένας άνδρας δεν μπορεί να κληθεί να αναλάβει οποιαδήποτε θέση στη διακονία χωρίς αυτή. Πιστεύουμε, επίσης, στην προφητεία, στο χάρισμα των γλωσσών, στα οράματα και στις αποκαλύψεις, στα χαρίσματα και στις ιάσεις· και ότι αυτά δεν μπορεί να τα απολαύσει κάποιος χωρίς τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Πιστεύουμε ότι οι άγιοι άνθρωποι της παλαιάς εποχής μίλησαν οδηγούμενοι από το Άγιο Πνεύμα και πως άγιοι άνθρωποι στην εποχή μας μιλούν υπό την ίδια παρακίνηση. Πιστεύουμε ότι το Άγιο Πνεύμα είναι ο παράκλητος και αυτός που δίνει μαρτυρία, ότι μας τα υπενθυμίζει όλα, μας οδηγεί σε κάθε αλήθεια και μας δείχνει τα μελλοντικά. Πιστεύουμε ότι ‘κανένας δεν μπορεί να πει τον Ιησού Κύριο, παρά μονάχα διαμέσου του Αγίου Πνεύματος’. [Βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 12:3.] Πιστεύουμε σ’ αυτήν [τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος] σε όλη την πληρότητά της, τη δύναμη, τη μεγαλοσύνη και τη δόξα»¹⁷.

Τον Φεβρουάριο του 1847, σχεδόν τρία χρόνια μετά το μαρτυρικό θάνατο του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, παρουσιάστηκε ο ίδιος στον ύπνο του Πρόεδρου Μπρίγκαμ Γιανγκ και του έδωσε αυτό το μήνυμα: «Πες στους ανθρώπους να είναι ταπεινοί και πιστοί και να διατηρούν ακλόνητοι το Πνεύμα του Κυρίου κι εκείνο θα τους οδηγήσει σωστά. Να είσαι προσεκτικός και μην απορρίπτεις τη σιγαλή σαν αύρα φωνή· θα [σου] διδάξει [τι] να κάνεις και πού να πας· θα αποφέρει τους καρπούς του βασιλείου. Πες στους αδελφούς να κρατούν την καρδιά τους πρόθυμη να πεισθεί για την

αλήθεια, ώστε όταν έρθει σε αυτούς το Άγιο Πνεύμα, οι καρδιές τους να είναι έτοιμες να το δεχθούν. Μπορούν να ξεχωρίσουν το Πνεύμα του Κυρίου από όλα τα άλλα πνεύματα. Θα ψιθυρίσει ειρήνη και χαρά μέσα στην ψυχή τους και θα διώξει μοχθηρία, μίσος, φθόνο, διαμάχη και κάθε κακό από την καρδιά τους· και μόνη επιθυμία τους θα είναι να κάνουν το καλό, να παράγουν χρησιμότητα και να οικοδομούν τη βασιλεία του Θεού. Πες στους αδελφούς ότι αν ακολουθούν το Πνεύμα του Κυρίου, θα προχωρήσουν σωστά»¹⁸.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Επανεξετάστε τις σελίδες 97-100, όπου ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ εξέφραζε τα συναισθήματά του, όταν βαπτίστηκε ο ίδιος και ο Ολιβερ Κάουντερυ και όταν βαπτίστηκε ο πατέρας του. Ποιες είναι οι αναμνήσεις σας από τη βάπτισή σας ή τις βαπτίσεις των μελών της οικογένειας και των φίλων; Σκεφθείτε να γράψετε αυτές τις αναμνήσεις στο ημερολόγιό σας ή την ιστορία της ζωής σας.
- Οι δηλώσεις στις σελίδες 100-104 έχουν ληφθεί από μηνύματα του Τζόζεφ Σμιθ σε ανθρώπους που είχαν ήδη βαπτιστεί. Γιατί νομίζετε ότι θα πρέπει να υπενθυμίζονται αυτές οι αλήθειες σε μέλη της Εκκλησίας που έχουν βαπτιστεί; Ποιες νέες εσώτερες γνώσεις αποκτήσατε, μελετώντας αυτές τις διδασκαλίες;
- Τι θα λέγατε σε κάποιο φίλο που πιστεύει ότι δεν είναι απαραίτητο το βάπτισμα; Τι θα λέγατε σε κάποιο φίλο που πιστεύει ότι τα νήπια πρέπει να βαπτίζονται; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 104-106.)
- Διαβάστε ολόκληρη τη δεύτερη παράγραφο στη σελίδα 104. Γιατί το βάπτισμα «δεν έχει καμία αξία» χωρίς τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος; Ο Τζόζεφ Σμιθ είπε: «Υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο Άγιο Πνεύμα και στη δωρεά του Αγίου Πνεύματος (σελίδα 106). Από την εμπειρία σας, ποιες είναι μερικές από τις ευλογίες που μπορούν να έρθουν στη ζωή μας, όταν έχουμε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος;

- Επανεξετάστε τη δεύτερη παράγραφο στη σελίδα 106. Γιατί ο τρόπος βαπτίσματος αποτελεί σημαντική διαφορά ανάμεσα στην αποκατεστημένη Εκκλησία και τις άλλες εκκλησίες; Γιατί η δωρεά του Αγίου Πνεύματος είναι μια σημαντική διαφορά; Κατά ποιους τρόπους «όλες οι άλλες διαφορές... περιλαμβάνονταν στη δωρεά του Αγίου Πνεύματος»;
- Μελετήστε την τελευταία παράγραφο στο κεφάλαιο (σελίδα 107). Σκεφθείτε πώς μπορείτε να ζείτε ώστε να είστε άξιοι να λαμβάνετε και να αναγνωρίζετε τις παροτρύνσεις του Αγίου Πνεύματος.

Συχετιζόμενες γραφές: Κατά Ιωάννην 15:26, Προς Ρωμαίους 6:3-6, Νεφί Β΄ 31:13, Νεφί Γ΄ 11:18-41, Μορόνι 8:1-23

Σημειώσεις

1. *History of the Church*, 1:44, από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 19, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
2. *History of the Church*, 1:51, από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 23, Αρχαία Εκκλησίας.
3. Lucy Mack Smith, “The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet,” 1844-45 manuscript, book 9, σελ. 12, Αρχαία Εκκλησίας.
4. *History of the Church*, 6:316, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 7 Απριλίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ, Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, Τόμας Μπούλοκ και Ουίλιαμ Κλέιτον.
5. *History of the Church*, 4:554-55, διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 20 Μαρτίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
6. «Βάπτισμα», κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Σεπτεμβρίου 1842, σελ. 903-5. Εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου, η πλάγια γραφή προστέθηκε. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
7. «Βάπτισμα», κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Σεπτεμβρίου 1842, σελ. 904-5. Εκουγχρονισμένη στίξη, η πλάγια γραφή αφαιρέθηκε. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
8. *History of the Church*, 5:499, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, στις 9 Ιουνίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
9. *History of the Church*, 4:554, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 20 Μαρτίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
10. Διδαχή και Διαθήκες, 137:1, 10, όραμα που δόθηκε στον Τζόζεφ Σμιθ στις 21 Ιανουαρίου 1836, στο ναό του Κίρτλαντ στο Οχάιο.
11. *History of the Church*, 5:499, εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, στις 9 Ιουλίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
12. Daniel Tyler, “Recollections of the Prophet Joseph Smith,” *Juvenile Instructor*, 1^η Φεβρουαρίου 1892, σελ. 93-94. Εκουγχρονισμένη ορθογραφία και στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου.
13. *History of the Church*, 3:392, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, περίπου τον Ιούλιο του 1839, στο Κομέρς του

- Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
14. *History of the Church*, 3:379, διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου, Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, στις 27 Ιουνίου 1839, στο Κομέρς του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
  15. *History of the Church*, 4:555, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 20 Μαρτίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ.
  16. *History of the Church*, 4:42, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και του Ελάιας Χίγκμπι προς τον Χάυρομ Σμιθ και άλλους ηγέτες της Εκκλησίας, 5 Δεκεμβρίου 1839, Ουάσιγκτον D.C. Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών την εποχή εκείνη ήταν ο Μάρτιν Βαν Μπούρεν.
  17. *History of the Church*, 5:27. Πρώτη και τρίτη ομάδα λέξεων σε αγκύλες, στο πρωτότυπο. Από το "Gift of the Holy Ghost", ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Ιουνίου 1842, σελ. 823. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
  18. Παρατέθηκε από τον Μπρίγκαμ Γιανγκ, στο Brigham Young, Office Files, Brigham Young, Vision, 17 Φεβρουαρίου 1847, Αρχεία Εκκλησίας.

Η παντοτινή Ιεροσύνη

«Η Μελχισεδική Ιεροσύνη... είναι ο διάυλος μέσω του οποίου αποκαλύπτεται από τους ουρανούς κάθε γνώση, διδαχή, το σχέδιο σωτηρίας και κάθε σημαντικό ζήτημα».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Αφού έλαβε την Ααρωνική Ιεροσύνη και τη διάταξη του βαπτίσματος, ο Τζόζεφ Σμιθ και ο Όλιβερ Κάουντερ βίωσαν ευλογίες που όμοιές τους δεν είχαν ποτέ ξανά γνωρίσει. Ο Προφήτης κατέγραψε: «Τώρα που ο νους μας είχε φωτιστεί, αρχίσαμε να έχουμε διάπλστα ανοιχτές στη διανόσή μας τις γραφές, και την αληθινή έννοια και πρόθεση των πιο απόκρυφων περικοπών τους να αποκαλύπτονται σε μας, με τρόπο που ποτέ δεν μπορούσαμε να επιτύχουμε, ούτε ποτέ πριν είχαμε διανοηθεί» (Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:74). Με αυτή την επιπρόσθετη εσώτερη γνώση, προχώρησαν στο έργο της μετάφρασης του Βιβλίου του Μόρμον. Ωστόσο ο Προφήτης δεν είχε λάβει ακόμα μία σημαντική ευλογία - η οποία ήταν απαραίτητη ώστε να οργανώσει την Εκκλησία, να θεοπίσει βαθμούς ιεροσύνης και απαρτίες και να απονέμει τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Έπρεπε να λάβει τη Μελχισεδική Ιεροσύνη.

Κατά την υπόσχεση του Ιωάννη του Βαπτιστή, η ευλογία αυτή δόθηκε στον Τζόζεφ και στον Όλιβερ λίγο αφότου έλαβαν την Ααρωνική Ιεροσύνη. Οι αρχαίοι Απόστολοι Πέτρος, Ιάκωβος και Ιωάννης, εμφανίστηκαν σε αυτούς σε μια απομονωμένη τοποθεσία, κοντά στον ποταμό Σασκουεαχάννα και τους απένειμαν τη Μελχισεδική Ιεροσύνη. Ο Τζόζεφ δήλωσε αργότερα ότι άκουσε τη «φωνή του Πέτρου, του Ιακώβου και του Ιωάννου στην ερημιά, ανάμεσα στο Άρμονυ της επαρχίας Σασκουεαχάννα, και στο Κόλεσβιλ της επαρχίας Μπρουμ στον ποταμό Σασκουεαχάννα, που δήλωσαν ότι κατέχουν τα κλειδιά της βασιλείας, και της θεϊκής νομής της πληρότητας των καιρών!» (Δ&Δ 128:20).

Οι αρχαίοι Απόστολοι Πέτρος, Ιάκωβος και Ιωάννης, απένειμαν τη Μελχιοεδική Ιεροσύνη στον Τζόζεφ Σμιθ και τον Όλιβερ Κάουντερν. «Τα κλειδιά [της ιεροσύνης]», διακήρυξε ο Προφήτης, «πρέπει να έρχονται από τους ουρανούς κάθε φορά που στέλνεται το ευαγγέλιο».

Κατά τα έτη που ακολούθησαν, ο Τζόζεφ Σμιθ δέχθηκε την επίσκεψη πολλών άλλων φερόντων την ιεροσύνη, από την αρχαία εποχή. Οι αγγελιαφόροι αυτοί του Θεού ήρθαν για να αποκαταστήσουν τα κλειδιά της ιεροσύνης, τα οποία ήταν απαραίτητα ώστε να γίνουν διαθέσιμες στα τέκνα του Θεού οι πλήρεις ευλογίες του ευαγγελίου. Ήρθαν, επίσης, για να διδάξουν τον προφήτη, ο οποίος θα ίστατο στην κεφαλή της θείκης νομής της πληρότητας των καιρών.

Ο Πρόεδρος Τζων Τέηλορ, ο τρίτος Πρόεδρος της Εκκλησίας, εξήγησε: «Ο Μωυσής, ο Ηλίας ο Θεοβίτης, ο Ηλίας και πολλές άλλες ηγετικές μορφές που αναφέρονται στις γραφές, οι οποίοι διακονήσαν σε διάφορες θείκες νομές, ήρθαν και απένειμαν στον Τζόζεφ τα διάφορα κλειδιά, δυνάμεις, δικαιώματα, προνόμια και [άδειες], τα οποία απολάμβαναν στην εποχή τους. ...Οτιδήποτε αφορούσε στη γνώση, τη νοημοσύνη, την Ιεροσύνη, τις δυνάμεις, τις αποκαλύψεις, που απονεμήθηκαν στους άνδρες αυτούς κατά διάφορες εποχές, αποκαταστάθηκαν ξανά στη γη με τη διακονία και μέσω της διαμεσολάβησης εκείνων οι οποίοι έφεραν την αγία Ιεροσύνη του Θεού στις διάφορες θείκες νομές όπου ζούσαν»¹.

Ο Πρόεδρος Τέηλορ δήλωσε επίσης: «Εάν ρωτούσατε τον Τζόζεφ πώς ήταν ο Αδάμ, θα σας απαντούσε αμέσως. Θα σας έλεγε για την όψη και το παρουσιαστικό του και τα πάντα για αυτόν. Ίσως να τον ρωτούσατε πώς ήταν ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης και μπορεί να σας έλεγε: 'Γιατί;' Επειδή τους είχε δει»².

Τον Σεπτέμβριο του 1842, ο Προφήτης έγραψε μία επιστολή προς την Εκκλησία, εκφράζοντας τη χαρά του καθώς συλλογιζόταν τη γνώση και τα κλειδιά της ιεροσύνης που είχαν τώρα αποκατασταθεί στη γη: «Και πάλι, τι ακούμε; Χαρμόсуνα νέα από την Κουμώρα! Ο Μορόνι, ένας άγγελος από τους ουρανοί, που διακηρύσσει την εκπλήρωση των προφητών - το βιβλίο που θα αποκαλυφθεί. ...Και η φωνή του Μιχαήλ, του αρχαγγέλου, η φωνή του Γαβριήλ και του Ραφαήλ, και διαφόρων αγγέλων, από τον Μιχαήλ, δηλαδή τον Αδάμ, μέχρι τον παρόντα καιρό, όλοι δηλώνοντας τη θείκη νομή τους, τα δικαιώματά τους, τα κλειδιά τους, τις τιμές τους, τη μεγαλοσύνη και δόξα τους, και τη δύναμη της ιεροσύνης τους, δίνοντας γραμμή επάνω στη γραμμή, δίδαγμα επάνω στο δίδαγμα, λίγο εδώ και λίγο εκεί, δίνοντάς μας παρηγοριά με το να ανακοινώνουν αυτό που πρόκειται να έλθει, επιβεβαιώνοντας την ελπίδα μας!» (Δ&Δ 128:20-21).

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Η Ιεροσούνη είναι αιώνια και την έφεραν προφήτες σε κάθε θεϊκή νομή.

«Υπάρχει μία αλυσίδα εξουσίας και δύναμης, από τον Αδάμ έως την παρούσα εποχή»³.

«Η Ιεροσούνη δόθηκε καταρχάς στον Αδάμ, ο οποίος έλαβε τη θέση της Πρώτης Προεδρίας και κρατούσε τα κλειδιά αυτής από γενεά σε γενεά. Την έλαβε κατά τη Δημιουργία, προτού πλαστεί ο κόσμος, κατά τη Γένεση 1:26, 27, 28. Του είχε δοθεί εξουσία επάνω σε όλα τα ζώοντα πλάσματα. Είναι ο Μιχαήλ ο Αρχάγγελος, τον οποίο αναφέρουν οι γραφές. Κατόπιν στον Νώε, ο οποίος είναι ο Γαβριήλ. Στέκει ίσος σε εξουσία με τον Αδάμ στην Ιεροσούνη. Κλήθηκε από τον Θεό στη θέση αυτή και ήταν ο πατέρας κάθε ζώντος ανθρώπου στην εποχή του. Και σε αυτόν, επίσης, δόθηκε η εξουσία. Οι άνδρες αυτοί κρατούσαν τα κλειδιά, πρώτα στη γη και κατόπιν στους ουρανούς.

»Η Ιεροσούνη είναι μία αιώνια αρχή και υπήρχε με τον Θεό από την αιωνιότητα και θα υπάρχει στην αιωνιότητα, χωρίς αρχή ημερών ούτε τέλος ετών [βλέπε Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ, Προς Εβραίους 7:3]. Τα κλειδιά πρέπει να έρχονται από τους ουρανούς όποτε στέλνεται το ευαγγέλιο. Όταν αποκαλύπτονται από τους ουρανούς, είναι από την εξουσία του Αδάμ.

»Ο Δανιήλ, στο έβδομο κεφάλαιό του μιλά για τον Παλιό των Ημερών. Εννοεί τον γηραιότερο άνθρωπο, τον Πατέρα μας, Αδάμ, τον Μιχαήλ. Αυτός θα συγκεντρώσει τα παιδιά του και θα κάνει συμβούλιο μαζί τους, για να τα προετοιμάσει για τον ερχομό του Υιού του Ανθρώπου [βλέπε Δανιήλ 7:9-14]. Εκείνος (ο Αδάμ) είναι ο πατέρας της οικογένειας των ανθρώπων και προεδρεύει των πνευμάτων όλων των ανθρώπων και όλοι όσοι είχαν τα κλειδιά πρέπει να σταθούν εμπρός του σε αυτό το μέγα συμβούλιο. ...Ο Υιός του Ανθρώπου στέκει εμπρός του και του δίνεται δόξα και κυριαρχία. Ο Αδάμ παραδίδει την υπευθυνότητα διαχείρισης στον Χριστό, εκείνη η οποία είχε παραδοθεί σε αυτόν ως φέροντα τα κλειδιά του σύμπαντος, ωστόσο διατηρεί τη θέση του ως κεφαλή της οικογένειας των ανθρώπων.

»...Ο Πατέρας κάλεσε εμπρός Του όλα τα πνεύματα κατά τη δημιουργία του ανθρώπου και τα οργάνωσε. (Ο Αδάμ) είναι η κεφαλή

και του είπε να πληθύνεται. Τα κλειδιά δόθηκαν αρχικά σε αυτόν και μέσω αυτού σε άλλους. Θα πρέπει να δώσει αναφορά για τη διαχείρισή του και εκείνοι σε αυτόν.

»Η Ιερουσόνη είναι αιώνια. Ο Σωτήρας, ο Μωυσής και ο Ηλίας [ο Ηλίας ο Θεοβίτης] έδωσαν τα κλειδιά στον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη στο όρος, όταν μεταμορφώθηκαν εμπρός του. Η Ιερουσόνη είναι αιώνια - χωρίς αρχή ημερών ούτε τέλος ετών χωρίς πατέρα, μητέρα, κ.λπ. Εάν δεν υπάρχει αλλαγή στις διατάξεις, δεν υπάρχει αλλαγή στην Ιερουσόνη. Εκεί όπου χορηγούνται οι διατάξεις του ευαγγελίου, υπάρχει και η Ιερουσόνη.

»Πώς λάβαμε την Ιερουσόνη κατά τις τελευταίες ημέρες; Ήρθε στη γη κατά τη σωστή τάξη, σύμφωνα με θεοπισμένους νόμους. Δόθηκε στον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη και εκείνοι την έδωσαν σε άλλους. Ο Χριστός είναι ο Μέγας Αρχιερέας. Ο Αδάμ είναι ο επόμενος. Ο Παύλος λέει για την Εκκλησία, ότι ενοποιείται με μία αναρίθμητη συντροφιά αγγέλων -με τον Θεό, τον Κριτή όλων- με τα πνεύματα των δικαίων που τελειοποιήθηκαν με τον Ιησού το Μεσολαβητή της νέας διαθήκης [βλέπε Προς Εβραίους 12:22-24]»⁴.

**Οι προφήτες οι οποίοι έφεραν τα κλειδιά της ιερουσόνης
κατά τους αρχαίους καιρούς, ενώθηκαν για να
πραγματοποιήσουν το έργο της τελευταίας θείκης νομής.**

«Είδα τον Αδάμ στην κοιλάδα του Άνταμ-όντι-Άχμαν. Συγκέντρωσε τα παιδιά του και τα ευλόγησε με μία πατριαρχική ευλογία. Ο Κύριος εμφανίστηκε ανάμεσά τους και εκείνος (ο Αδάμ) τους ευλόγησε όλους και προείπε για τα μέλλοντα να γίνουν κατά την τελευταία γενεά.

»Για το λόγο αυτό ο Αδάμ ευλόγησε τους απογόνους του. Ήθελε να τους φέρει στην παρουσία του Θεού. Εκείνοι περίμεναν την πόλη, κ.λπ. [‘της οποίας τεχνίτης και δημιουργός είναι ο Θεός’ - Προς Εβραίους 11:10]. Ο Μωυσής επιζήτησε να φέρει τα τέκνα του Ισραήλ στην παρουσία του Θεού, μέσω της δύναμης της ιερουσόνης, αλλά δεν μπόρεσε. Στα πρώτα χρόνια του κόσμου, προσπάθησαν να πραγματοποιήσουν το ίδιο πράγμα και εμφανίστηκαν ο Ηλίας και ο Ηλίας ο Θεοβίτης, οι οποίοι προσπάθησαν να αποκαταστήσουν αυτές τις ίδιες δόξες, ωστόσο δεν τις έλαβαν όμως προφήτευσαν για μία ημέρα όπου αυτή η δόξα θα αποκαλύπτετο. Ο Παύλος μίλησε για τη

«Είδα τον Αδάμ στην κοιλάδα του Ανταμόντι-Αχμαν. Συγκέντρωσε τα παιδιά του και τα ελόγησε με μία πατριαρχική ευλογία. Ο Κύριος εμφανίστηκε ανάμεσά τους».

θεική νομή της πληρότητας των καιρών, όταν ο Θεός θα συγκέντρω-
νε τα πάντα σε ένα, κ.λπ. [βλέπε Προς Εφεσίους 1:10]. Και οι άνδρες
εκείνοι, στους οποίους είχαν δοθεί αυτά τα κλειδιά, θα έπρεπε να βρι-
σκονται εκεί· και εκείνοι χωρίς εμάς δεν μπορούν να γίνουν τέλειοι.

»Οι άνδρες αυτοί βρίσκονται στους ουραμούς, όμως τα τέκνα τους
είναι επάνω στη γη. Οι καρδιές τους λαχταρούν για μας. Ο Θεός
στέλνει ανθρώπους για αυτό το λόγο. ‘Ο Υιός του ανθρώπου θα στεί-
λει τους αγγέλους του, και θα μαζέψουν από τη βασιλεία του όλα τα
σκάνδαλα, κι εκείνους που πράττουν την ανομία’. [Κατά Ματθαίον
13:41.] Όλα αυτά τα άτομα θα έρθουν στη γη και θα ενωθούν με
εμάς, ώστε να πραγματοποιηθεί αυτό το έργο.

»Η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια με έναν κόκκο σιναπιού. Ο
κόκκος σιναπιού είναι μικρός, όμως παράγει ένα μεγάλο δέντρο και
τα πουλιά φωλιάζουν στα κλαδιά του. [Βλέπε Κατά Μάρκον
4:30-32.] Τα πουλιά είναι οι άγγελοι. Έτσι, οι άγγελοι έρχονται στη
γη, συνεργάζονται για να συγκεντρώσουν τα τέκνα τους και τα συ-
γκεντρώνουν. Δεν μπορούμε να γίνουμε τέλειοι χωρίς εκείνους ούτε
εκείνοι χωρίς εμάς. Όταν γίνουν αυτά, ο Υιός του ανθρώπου θα

κατέλθει, ο Παλαιός των ημερών θα καθίσει. Μπορεί να έχουμε μυριάδες αγγέλους για συντροφιά μας, να επικοινωνήσουμε με αυτούς και να λάβουμε οδηγίες από αυτούς»⁵.

Οι διατάξεις της ιεροσύνης έχουν θεσπιστεί από τις απαρχές και πρέπει να τηρηθούν κατά τον τρόπο που όρισε ο Θεός.

«Ο Αδάμ... ήταν ο πρώτος άνθρωπος για τον οποίο μιλά ο Δανιήλ ως τον 'Παλαιό των ημερών' [Δανιήλ 7:9] ή, με άλλα λόγια, ο πρώτος και παλαιότερος όλων, ο μέγας πρόγονος για τον οποίο αναφέρεται σε κάποιο άλλο σημείο ότι είναι ο Μιχαήλ, διότι ήταν ο πρώτος και πατέρας όλων, όχι μόνο ως πρόγονος, αλλά ο πρώτος που κρατούσε τις πνευματικές ευλογίες, προς τον οποίο έγινε γνωστό το σχέδιο των διατάξεων για τη σωτηρία των απογόνων του έως το τέλος των ετών και στον οποίο αποκαλύφθηκε πρώτα ο Χριστός και μέσω του οποίου ο Χριστός αποκαλύφθηκε από τους ουρανοί και θα εξακολουθήσει να αποκαλύπτεται εις το εξής. Ο Αδάμ κρατά τα κλειδιά της θεικής νομής της πληρότητας των καιρών· δηλαδή, η θεική νομή όλων των καιρών αποκαλύφθηκε και θα αποκαλύπτεται μέσω αυτού από τις απαρχές στον Χριστό και από τον Χριστό έως το τέλος όλων των θεικών νομών που πρόκειται να αποκαλυφθούν.

«...[Ο Θεός] όρισε τις διατάξεις, ώστε να είναι οι ίδιες παντοτινά και όρισε ώστε ο Αδάμ να τις επιβλέπει, να τις αποκαλύπτει από τους ουρανοί στον άνθρωπο ή να στέλνει αγγέλους για να τις αποκαλύπτουν. 'Δεν είναι όλοι λειτουργικά πνεύματα, που αποστέλλονται προς υπηρεσία, για εκείνους που πρόκειται να κληρονομήσουν σωτηρία;' [Προς Εβραίους 1:14.]

»Αυτοί οι άγγελοι είναι υπό την καθοδήγηση του Μιχαήλ ή Αδάμ, ο οποίος ενεργεί υπό την καθοδήγηση του Κυρίου. Από το ανωτέρω παράθεμα μαθαίνουμε ότι ο Παύλος κατανόησε απόλυτα τους σκοπούς του Θεού σε ό,τι αφορά στη σχέση του με τον άνθρωπο και ακόμα, εκείνη την ένδοξη και τέλεια τάξη την οποία Εκείνος θέσπισε προς τον Εαυτό του, διά της οποίας απέστειλε δύναμη, αποκαλύψεις και δόξα.

»Ο Θεός δε θα αναγνωρίσει εκείνο το οποίο δεν έχει ζητήσει, ορίσει και επιλέξει. Στην αρχή ο Θεός κάλεσε τον Αδάμ με την ίδια τη φωνή Του. 'Και ο Κύριος ο Θεός κάλεσε τον Αδάμ, και του είπε: Πού είσαι; Κι εκείνος είπε: Άκουσα τη φωνή σου στον παράδεισο, και

φοβήθηκα, επειδή είμαι γυμνός· και κρύφτηκα'. [Γένεση 3:9-10.] Ο Αδάμ έλαβε εντολές και οδηγίες από τον Θεό: αυτή ήταν η τάξη από την αρχή.

»Το ότι έλαβε αποκαλύψεις, εντολές και διατάξεις από την αρχή, δεν επιδέχεται αμφισβήτηση. Διαφορετικά πώς άρχισαν να προσφέρουν θυσίες στον Θεό κατά τρόπο αποδεκτό; Και εάν προσέφεραν θυσίες, θα πρέπει να είχαν την εξουσιοδότηση μέσω χειροτόνησης. Διαβάζουμε στο Γένεση [4:4] ότι ο Άβελ προσέφερε τα πρωτότοκα των προβάτων του και από το πάχος τους και ο Κύριος κοίταξε με ευμένεια επάνω στον Άβελ και επάνω στην προσφορά του...

»Αυτή είναι, λοιπόν, η φύση της Ιεροσύνης. Κάθε άνδρας κρατά την προεδρεύουσα εξουσία της θείκης νομής του και ένας άνδρας κρατά την προεδρεύουσα εξουσία όλων, δηλαδή ο Αδάμ. Και ο Αδάμ λαμβάνει την προεδρεύουσα εξουσία και δικαιοδοσία από τον Κύριο, αλλά δεν μπορεί να λάβει μία πληρότητα έως ότου παρουσιάσει ο Χριστός τη βασιλεία στον Πατέρα, το οποίο θα γίνει κατά το τέλος της τελευταίας θείκης νομής.

»Η δύναμη, η δόξα και οι ευλογίες της Ιεροσύνης δεν μπορούν να εξακολουθήσουν να συνοδεύουν εκείνους οι οποίοι έλαβαν χειροτόνηση, παρά μόνο εφόσον εξακολουθούν να είναι ενάρετοι· διότι και ο Κάιν είχε εξουσιοδοτηθεί να προσφέρει θυσία, ωστόσο μην προσφέροντάς την με χρησιμότητα, καταδικάστηκε. Αυτό σημαίνει λοιπόν, ότι οι διατάξεις πρέπει να τηρούνται ακριβώς κατά τον τρόπο που όρισε ο Θεός· διαφορετικά, η Ιεροσύνη τους θα αποδειχθεί καταδική αντί για ευλογία»⁶.

Η Μελχισεδική Ιεροσύνη είναι ο δίαυλος μέσω του οποίου ο Θεός αποκαλύπτει τον Εαυτό του και τους σκοπούς του.

«Υπάρχουν δύο Ιεροσύνες στις οποίες αναφέρονται οι γραφές, δηλαδή η Μελχισεδική και η Ααρωνική ή Λευιτική. Μολονότι υπάρχουν δύο Ιεροσύνες, ωστόσο η Μελχισεδική Ιεροσύνη συμπεριλαμβάνει την Ααρωνική ή Λευιτική Ιεροσύνη και είναι η μεγάλη κεφαλή και φέρει την υψηλότερη εξουσία σε ό,τι αφορά στα της Ιεροσύνης και στα κλειδιά της βασιλείας του Θεού σε όλες τις εποχές του κόσμου, έως τον τελευταίο απόγονο επάνω στη γη και αποτελεί το δίαυλο μέσω του οποίου αποκαλύπτεται από τους ουρανούς κάθε γνώση, διδαχή, το σχέδιο σωτηρίας και κάθε σημαντικό θέμα.

»Η θέοπισή της προηγήθηκε [της θεμελίωσης της γης] [ή] όταν τα άστρα της αυγής έψαλλαν μαζί, και όλοι οι γιοι του Θεού αλάλαζαν' [βλέπε Ιώβ 38:4-7] και είναι η υψηλότερη και αγιότερη Ιεροσύνη και είναι κατά την τάξη του Υιού του Θεού και όλες οι άλλες Ιεροσύνες αποτελούν τμήματα μόνο, υποδιαίρέσεις, δυνάμεις και ευλογίες που ανήκουν στην ίδια Ιεροσύνη και κρατούνται, ελέγχονται και κατευθύνονται από αυτήν. Είναι ο διάυλος μέσω του οποίου ο Μεγαλοδύναμος άρχισε να αποκαλύπτει τη δόξα Του κατά την αρχή της δημιουργίας αυτής της γης και μέσω της οποίας Εκείνος εξακολούθησε να αποκαλύπτεται στα τέκνα των ανθρώπων στην παρούσα εποχή και μέσω της οποίας Εκείνος θα κάνει γνωστούς τους σκοπούς Του έως το τέλος των ετών»⁷.

«Η δύναμη της Μελχισεδικής Ιεροσύνης είναι να έχουμε τη δύναμη 'ατελεότητας ζωής', διότι η παντοτινή διαθήκη δεν μπορεί καταπατηθεί. ...Ποια ήταν η δύναμη της Μελχισεδικής; 'Δεν ήταν η Ιεροσύνη του Ααρών, η οποία χορηγεί εξωτερικές διατάξεις και την προσφορά θυσιών. Εκείνοι οι οποίοι κρατούν την πληρότητα της Μελχισεδικής Ιεροσύνης είναι βασιλείς και ιερείς του Υψίστου Θεού, που κρατούν τα κλειδιά της εξουσίας και τις ευλογίες. Στην πραγματικότητα, η ιεροσύνη αυτή είναι ένας τέλειος νόμος θεοκρατίας και στέκει ως ο Θεός, για να δώσει νόμους στους ανθρώπους, χορηγώντας ατελεότητα ζωή στους γιους και τις κόρες του Αδάμ...

»Χωρίς πατέρα, χωρίς μητέρα, χωρίς γενεαλογία· μη έχοντας ούτε αρχή ημερών ούτε τέλος ζωής· αλλ' αφομοιωμέν[η] με τον Υιό του Θεού· μένει ιερέας πάντοτε'. [Προς Εβραίους 7:3.] Η Μελχισεδική Ιεροσύνη φέρει το δικαίωμα από τον αιώνιο Θεό και όχι εκ καταγωγής από πατέρα και μητέρα· και η ιεροσύνη αυτή είναι αιώνια όσο και ο Ίδιος ο Θεός, μη έχοντας αρχή ημερών ούτε τέλος ζωής...

»...Η Λευιτική [Ααρωνική] Ιεροσύνη, αποτελούμενη από ιερείς για να χορηγούν σε εξωτερική διάταξη, γίνεται χωρίς ορκωμοσία· όμως η Ιεροσύνη του Μελχισεδέκ είναι με ορκωμοσία και διαθήκη»⁸.

«Η Μελχισεδική Ανώτερη Ιεροσύνη δεν είναι άλλη από την Ιεροσύνη του Υιού του Θεού, ...υπάρχουν ορισμένες διατάξεις οι οποίες ανήκουν στην Ιεροσύνη, από την οποία απορρέουν ορισμένα αποτελέσματα. ...Ένα μεγάλο προνόμιο της Ιεροσύνης είναι να λαμβάνει αποκαλύψεις από το νου και το θέλημα του Θεού. Αποτελεί, επίσης, προνόμιο της Μελχισεδικής Ιεροσύνης να επιτιμά, να επιπλήττει και να νουθετεί, καθώς και να λαμβάνει αποκάλυψη»⁹.

«Κάθε ιεροσύνη είναι Μελχισεδική· όμως υπάρχουν διαφορετικά τμήματα ή βαθμοί αυτής. ...Όλοι οι προφήτες έφεραν τη Μελχισεδική Ιεροσύνη»¹⁰.

«Συμβουλευώ όλους να προοδεύσουν προς την τελειότητα και να ερευνήσουν όλο και βαθύτερα στα μυστήρια της θεϊκότητας. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να κάνει τίποτα για τον εαυτό του, αν δεν τον κατευθύνει ο Θεός στο σωστό δρόμο· και η ιεροσύνη υπάρχει για αυτό το σκοπό»¹¹.

**Ο άνθρωπος πρέπει να εξουσιοδοτηθεί από τον Θεό
και να χειροτονηθεί στην ιεροσύνη, για τη
χορήγηση των διατάξεων της σωτηρίας.**

Άρθρα της Πίστης 1:5: «Πιστεύουμε ότι ο άνθρωπος πρέπει να κληθεί από το Θεό, με προφητεία, και με τη χειροθεσία εκείνων που έχουν εξουσία, για να κηρύττει το Ευαγγέλιο και να τελεί τις διατάξεις του»¹².

«Πιστεύουμε ότι κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να χορηγήσει σωτηρία μέσω του ευαγγελίου στις ψυχές των ανθρώπων, στο όνομα του Ιησού Χριστού, εκτός και αν είναι εξουσιοδοτημένος από τον Θεό, με αποκάλυψη, ή αν έχει χειροτονηθεί από κάποιον τον οποίο έχει στείλει με αποκάλυψη ο Θεός, όπως έχει γραφεί από τον Παύλο στο Προς Ρωμαίους 10:14: 'Και πώς θα πιστέψουν ο' εκείνον, για τον οποίο δεν άκουσαν; Και πώς θα ακούσουν, χωρίς να υπάρχει εκείνος που κηρύττει; Και πώς θα κηρύξουν, αν δεν αποσταλούν;' Και θα ρωτήσω, πώς μπορούν να σταλούν χωρίς αποκάλυψη ή κάποια ορατή φανέρωση της θεϊκής εκδήλωσης από τον Θεό; Και ξανά, στο Προς Εβραίους 5:4: 'Γιατί κανένας δεν παίρνει αυτή την τιμή για τον εαυτό του, εκτός και αν κληθεί από το Θεό, όπως ο Ααρών'. Και θα ρωτούσα, πώς κλήθηκε ο Ααρών, αν όχι μέσω αποκάλυψης;»¹³

«Ο άγγελος είπε στον καλό Κορνήλιο ότι θα έπρεπε να ζητήσει να έρθει ο Πέτρος, ώστε να μάθει πώς θα σωθεί [βλέπε Πράξεις 10:21-22]: Ο Πέτρος μπορούσε να βαπτίσει και οι άγγελοι δεν μπορούσαν, εφόσον υπήρχαν νόμιμοι κατέχοντες υπεύθυνη θέση κατά τη σάρκα, φέροντας τα κλειδιά της βασιλείας ή την εξουσία της ιεροσύνης. Υπάρχει ακόμα μία απόδειξη στο σημείο αυτό και είναι ότι ο ίδιος ο Ιησούς, όταν εμφανίστηκε στον Παύλο στο δρόμο του για τη

«Πιστεύουμε ότι ο άνθρωπος πρέπει να κληθεί από το Θεό, με προφητεία, και με τη χειροθεσία εκείνων που έχουν εξουσία, για να κηρύττει το Ευαγγέλιο και να τελεί τις διατάξεις του».

Δαμασκό, δεν τον πληροφόρησε πώς μπορούσε να σωθεί. Είχε ορίσει στην εκκλησία πρώτα Αποστόλους και μετά προφήτες για το έργο της διακονίας, της τελειοποίησης των αγίων, κ.λπ. [βλέπε Προς Εφεσίους 4:11-12]. Και καθώς ο μέγας κανόνας των ουρανών ήταν ότι τίποτα δεν θα έπρεπε ποτέ να γίνει στη γη χωρίς να αποκαλύψει το απόκρυφό του στους δούλους του, σύμφωνα με το Αμώς 3:7, έτσι και ο Παύλος δεν μπορούσε να μάθει τόσα πολλά από τον Κύριο σχετικά με το καθήκον του στην κοινή σωτηρία του ανθρώπου, όσο θα μπορούσε από έναν από τους πρεσβευτές του Χριστού, ο οποίος θα είχε κληθεί με την ίδια ουράνια κλήση από τον Κύριο και θα είχε προικιστεί με την ίδια δύναμη από ψηλά – ώστε ό,τι αν έλυναν επάνω στη γη, θα ήταν λυμένο στους ουρανούς· και ό,τι αν έδεναν επάνω στη γη, θα ήταν δεμένο στους ουρανούς [βλέπε Κατά Ματθαίον 16:19]»¹⁴.

Αποτελεί μεγάλο προνόμιο να μεγαλύνουμε κάθε θέση της ιεροσύνης.

«Η Ιεροσύνη... μπορεί να επεξηγηθεί, χρησιμοποιώντας το παράδειγμα του ανθρωπίνου σώματος, το οποίο έχει διαφορετικά μέλη, τα οποία έχουν διαφορετικούς ρόλους να επιτελέσουν. Όλα είναι απαραίτητα, το καθένα στη θέση του και το σώμα δεν είναι άρτιο χωρίς όλα τα μέλη του. ...Αν ένας ιερέας κατανοεί το καθήκον του, την κλήση και τη διακονία του και κηρύττει με το Άγιο Πνεύμα, η χαρά του είναι τόσο μεγάλη, σαν να ήταν ένας από την Προεδρία και οι υπηρεσίες του είναι απαραίτητες στο σώμα [της εκκλησίας], όπως αυτές των διδασκάλων και των διακόνων»¹⁵.

Η Ιλάντσα Σνόου, ανέφερε: «[Ο Τζόζεφ Σμιθ έδωσε] οδηγίες ως προς τις διαφορετικές θέσεις και την ανάγκη ώστε κάθε άτομο να ενεργεί στη σφαίρα ευθύνης που του/της έχει ανατεθεί και να πληροί τις διάφορες θέσεις στις οποίες έχει διοριστεί. Μίλησε για την τάση πολλών ανθρώπων να θεωρούν τις χαμηλότερες θέσεις στην Εκκλησία όχι τιμητικές και να κοιτάζουν με ζήλια τη θέση των άλλων που έχουν κληθεί να προεδρεύουν σε αυτούς. Είπε ότι αποτελούσε ανοησία και παραλογισμό της ανθρώπινης καρδιάς, να φιλοδοξεί ένα άτομο άλλες θέσεις από εκείνες που έχει κληθεί από τον Θεό να καλύψει. Ότι ήταν καλύτερο να μεγαλύνουν τα άτομα τις κλήσεις που κατέχει ο καθένας. ...Ο καθένας θα πρέπει να φιλοδοξεί να μεγαλώνει τη δική του θέση και κλήση»¹⁶.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Επανεξετάστε την αφήγηση του Πέτρου, Ιακώβου και Ιωάννη που απονέμουν τη Μελχισεδική Ιεροσύνη στον Τζόζεφ Σμιθ και στον Όλιβερ Κάουντερυ (σελίδα 111). Ποιες ευλογίες λάβατε εσείς και η οικογένειά σας από την αποκατάσταση της Μελχισεδικής Ιεροσύνης;
- Σε όλο το κεφάλαιο αυτό, ο Τζόζεφ Σμιθ δίνει μαρτυρία για μία αλυσίδα εξουσίας της ιεροσύνης μέσω μιας αδιάκοπης σειράς προφητών. Γιατί νομίζετε ότι ήταν σημαντική αυτή η διδαχή για

εκείνον, να την διδάξει στην εποχή του; Γιατί πρέπει να κατανοήσουμε αυτή τη διδασχή στην εποχή μας; Πώς η αλυσίδα της εξουσίας την οποία περιγράφει ο Τζόζεφ Σμιθ σχετίζεται με τη σειρά εξουσίας της ιεροσύνης ενός ανθρώπου;

- Καθώς διαβάζετε αυτό το κεφάλαιο, σημειώστε τη χρήση των λέξεων *παντοτινός*, *αιώνιος* και *αιωνιότητα*. Τι σημαίνουν για σας αυτοί οι όροι σχετικά με τη φύση και τη σπουδαιότητα της ιεροσύνης;
- Ο Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε ότι ο Θεός «όρισε τις διατάξεις, να είναι οι ίδιες για πάντα» και πως «οι διατάξεις πρέπει να τηρηθούν κατά τον τρόπο ακριβώς που όρισε ο Θεός» (σελίδες 117-18). Πώς αυξάνουν αυτές οι διδασκαλίες την κατανόησή σας για τις διατάξεις του ευαγγελίου;
- Επανεξετάστε τις διδασκαλίες του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ για τη Μελχισεδική Ιεροσύνη (σελίδες 118-20). Σκεφθείτε πώς είναι απαραίτητη η Μελχισεδική Ιεροσύνη σε όλες τις πτυχές του ευαγγελίου. Ποιες είναι οι σκέψεις και τα συναισθήματά σας καθώς συλλογίζεστε κατ' αυτόν τον τρόπο τη Μελχισεδική Ιεροσύνη;
- Επανεξετάστε τις τελευταίες δύο παραγράφους στο κεφάλαιο (σελίδα 122). Πώς έχετε δει κάθε μέλος της Εκκλησίας να παίζει σημαντικό ρόλο στο έργο του Κυρίου; Τι αποτέλεσμα μπορεί να υπάρξει αν «κοιτάζουμε με ζήλια» εκείνους οι οποίοι έχουν κληθεί να υπηρετήσουν ως ηγέτες στην Εκκλησία; Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε για να μεγαλώνετε την κλήση σας.

Συχετιζόμενες γραφές: Άλμα 13:1-12, Δ&Δ 27:5-14, 84:33-44, 109-10, 107:6-20, 121:34-46

Σημειώσεις

1. Τζων Τέηλορ, *Deseret News: Semi-Weekly*, 18 Απριλίου 1882, σελ. 1. Διαφοροποίηση υποδιαρρέσεων παραγράφου.
2. Τζων Τέηλορ, *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 Μαρτίου 1877, σελ. 1.
3. *History of the Church*, 4:425, από τα πρακτικά μιας συνέλευσης της Εκκλησίας, η οποία έλαβε χώρα στις 3 Οκτωβρίου 1841, στη Ναβού του Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Οκτωβρίου 1841, σελ. 577.
4. *History of the Church*, 3:385-88. Εκουγχρονισμένη στίξη, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, περίπου τον Ιούλιο του 1839, στο Κομέρς του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
5. *History of the Church*, 3:388-89. Το πρώτο μέρος των λέξεων εντός παρενθέσεων στη δεύτερη παράγραφο στο πρωτότυπο. Εκουγχρονισμένη στίξη, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, περίπου τον Ιούλιο του 1839, στο Κομέρς του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
6. *History of the Church*, 4:207-9, εκουγχρονισμένη στίξη. Από μία ομιλία που προετοίμασε ο Τζόζεφ Σμιθ και διάβασε σε μία συνέλευση της Εκκλησίας, η οποία

- έλαβε χώρα στις 5 Οκτωβρίου 1840, στη Ναβού του Ιλλινόις.
7. *History of the Church*, 4:207, εκουγχρονισμένη στίξη και ορθογραφία. Από μία ομιλία που προετοίμασε ο Τζόζεφ Σμιθ και διάβασε σε μία συνέλευση της Εκκλησίας, η οποία έλαβε χώρα στις 5 Οκτωβρίου 1840, στη Ναβού του Ιλλινόις.
  8. *History of the Church*, 5:554-55, εκουγχρονισμένη γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα, διαφοροποίηση υποδιαρέσεων παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 27 Αυγούστου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλαρντ Ρίτσαρντς και Ουίλιαμ Κλέιτον. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
  9. *History of the Church*, 2:477, εκουγχρονισμένη στίξη. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 6 Απριλίου 1837, στο Κίρτλαντ του Οχάιο. Αναφέρθηκε στο *Messenger and Advocate*, Απρίλ. 1837, σελ. 487.
  10. Παρατέθηκε από τον Ουίλιαμ Κλέιτον, κατά την αναφορά του σε μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 5 Ιανουαρίου 1841, στη Ναβού του Ιλλινόις. Στο Λ.Τζων Νιούταλ, "Extracts from William Clayton's Private Book", σελ. 5, Αρχαία καταγραφής γεγονότων Λ. Τζων Νιούταλ, 1857-1904, Λ. Τομ Πέρι, Ειδική Συλλογή, Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ, Πρόβο, Γιούτα, αντίγραφο στα Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
  11. *History of the Church*, 6:363, από μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, στις 12 Μαΐου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Τόμας Μπούλοκ.
  12. Άρθρα της Πίστης 1:5.
  13. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Αϊζακ Γκάλλαντ, 22 Μαρτίου 1839, φυλακή Λίμπερτυ, Μισσοούρι. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, Φεβρ. 1840, σελ. 54, εκουγχρονισμένη στίξη και γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα.
  14. «Βάπτισμα», κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Σεπτεμβρίου 1842, σελ. 905. Εκουγχρονισμένη γραμματική. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
  15. *History of the Church*, 2:478, διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 6 Απριλίου 1837, στο Κίρτλαντ του Οχάιο. Αναφέρθηκε στο *Messenger and Advocate*, Απρίλ. 1837, σελ. 487.
  16. *History of the Church*, 4:603, 606, διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 28 Απριλίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.

Τα χαρίσματα του Πνεύματος

*«Αν υπακούτε στο ευαγγέλιο με ειλικρινή καρδιά,
σας υπόσχομαι στο όνομα του Κυρίου ότι θα σας
ακολουθούν τα χαρίσματα, έτσι όπως τα έχει
υποσχεθεί ο Σωτήρας μας».*

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Η σελίδα τίτλου του Βιβλίου του Μόρμον εξηγεί πώς θα γινόταν διαθέσιμο στον κόσμο αυτό το αξιοσημείωτο βιβλίο γραφών. Στους αρχαίους καιρούς, οι χρυσές πλάκες ήταν «γραμμέν[ες] και σφραγισμέν[ες], και φυλαγμέν[ες] προς τον Κύριο, ώστε να μην καταστραφούν». Κατά τις τελευταίες ημέρες, θα «αποκαλ[ύπτονταν] με τη δωρεά και δύναμη του Θεού» και θα μεταφράζονταν «με τη χάρη του Θεού». Προς εκπλήρωση αυτών των προφητειών, ο Θεός επέλεξε τον Τζόζεφ Σμιθ για να μεταφράσει τα ιερά χρονικά. Είναι φανερό ότι η ικανότητα του Τζόζεφ να μεταφράσει τα αρχαία γράμματα δεν ήταν προϊόν μορφώσεως: οι γνώσεις του στην ανάγνωση, τη γραφή και την αριθμητική ήταν επιπέδου Δημοτικού. Η ικανότητά του να μεταφράσει χρονικά γραμμένα αιώνες πριν, σε μία γλώσσα την οποία αγνοούσε, ήρθε ως χάρισμα από τον Ίδιο τον Θεό.

Η Έμμα Σμιθ, γραφέας τον πρώτο καιρό στο έργο του συζύγου της, έδωσε μαρτυρία για το ουράνιο αυτό χάρισμα: «Κανένας άνθρωπος δε θα μπορούσε να υπαγορεύσει το κείμενο των χειρογράφων, αν δεν είχε ουράνια έμπνευση. Διότι όταν ήμουν γραφέας του, [ο Τζόζεφ] μου υπαγόρευε με τις ώρες· και όταν επέστρεφε μετά τα γεύματα ή μετά από κάποια διακοπή, συνέχιζε αμέσως από εκεί που είχε σταματήσει, χωρίς ούτε να έχει δει το χειρόγραφο ούτε να του έχω διαβάσει κάποιο τμήμα του»¹.

Ο Κύριος έδωσε στον Προφήτη την απαραίτητη υλική βοήθεια, η οποία θα του επέτρεπε να προχωρήσει στο έργο της μετάφρασης. Ο Τζόζεφ Νάητ, ο πρεσβύτερος, ένας φίλος του Προφήτη, έδωσε στον

tasted you and i beheld that the fruit thereof was white
 to exceed all the whiteness that i had ever seen and as
 i partook of the fruit thereof it gave my soul with ex-
 ceeding great joy wherefore i began to be desirous that my
 brethren should partake of it also for i knew that it was desirable
 above all other fruit and as i cast my eyes around
 me that perhaps i might discover my brethren also
 and i beheld a river of water and it ran along and it was
 near the tree of which i was partaking the fruit and
 i looked to behold from whence it came and i saw the
 head thereof a little way off and at the head thereof i
 beheld your mother sarrah and your and nephew and they
 stood as if they knew not whether they should go and
 it came to pass that i beckoned unto them and i also
 did say unto them with a loud voice that they should
 come unto me and partake of the fruit which was
 desirable above all other fruit and it came to pass
 that they did come unto me and partake of the fruit
 also and it came to pass that i was a river that cumen
 and lemmuel should come and partake of the fruit also
 therefore i cast mine eyes toward the head of the river
 that perhaps i might see them and it came to pass
 that i saw them but they would not come unto
 me and partake of the fruit and i beheld a rod of
 iron and it extended along the bank of the river
 and led to the tree in which i stood and i also be-
 held a strait and narrow path which came along
 by the rod of iron even to the tree in which i stood
 and it also led by the head of the fountain unto a
 large and spacious field as if it had been a world
 and i saw numberless concourses of people many of
 whom are pressing forward that they might obtain
 the path which led unto the tree in which i stood
 and it came to pass that they did come forth and con-
 menced in the path which led to the tree and it came
 to pass that there were many that were

Τμήμα μιας σελίδας από το πρωτότυπο χειρόγραφο του Βιβλίου του Μάρκον.
 Οι λέξεις που φαίνονται, αποτελούν τμήμα της αφήγησης του Λεχί για το
 όραμά του, του δέντρου της ζωής, όπως βρισκονται στο Νεφί Α' 8:11-23.

Τζόζεφ χρήματα και φαγητό σε αρκετές περιστάσεις. Σε κάποια ιδιαίτερα απελπιστική περίπτωση, ο αδελφός Νάητ ταξίδεψε μέχρι την κατοικία του Προφήτη, για να δώσει στον Τζόζεφ και στον Όλιβερ «ένα βαρέλι σκουμπριά και χαρτί για γράψιμο», μαζί με «εννέα ή δέκα μπούσελ σιτάρι και πέντε ή έξι μπούσελ πατάτες». Ο αδελφός Νάητ θυμόταν: «Ο Τζόζεφ και ο Όλιβερ... επέστρεψαν σπίτι και με βρήκαν εκεί με προμήθειες και χάρηκαν, γιατί τους είχαν τελειώσει»².

Κατά τη διάρκεια του Απριλίου και Μαΐου του 1829, η καταδίωξη διέκοπτε ολοένα και περισσότερο το μεταφραστικό έργο του Προφήτη στο σπίτι του στο Άρμονυ της Πενουλβάνια. Ο Όλιβερ Κάουντερυ έγραψε σε έναν φίλο, τον Ντέηβιντ Ουίτμερ, σχετικά με το ιερό έργο και του ζητούσε να επιτρέψει τη συνέχιση του έργου στην κατοικία του Ουίτμερ, στο Φαγιέτ της Νέας Υόρκης. Στα τέλη Μαΐου ή αρχές Ιουνίου 1829, ο Προφήτης και ο Όλιβερ ταξίδεψαν με το μόνιπλο του Ντέηβιντ Ουίτμερ στο αγρόκτημα του πατέρα του Ντέηβιντ, Πήτερ Ουίτμερ του πρεσβύτερου. Κατά τη διάρκεια του Ιουνίου, σε ένα δωμάτιο του επάνω πατώματος της κατοικίας του Ουίτμερ, ολοκληρώθηκε η μετάφραση με το χάρισμα και τη δύναμη του Θεού.

Ο Όλιβερ περιέγραψε τη θαυμαστή εμπειρία να υπηρετεί ως γραφέας του Προφήτη: «Ήταν ημέρες αλησιμόνητες - να καθόμαστε κάτω από τον ήχο μιας φωνής που υπαγορευόταν από ουράνια έμπνευση, ήταν κάτι που αφύπνιζε μια υπέρτατη ευγνωμοσύνη μέσα μου! Μέρα τη μέρα συνέχιζα αδιάκοπα να γράφω τα λόγια που άκουγα από το στόμα του, καθώς μετέφραζε με το Ουρίμ και Θουμμίμ... την ιστορία ή χρονικό που ονομαζόταν 'Το Βιβλίο του Μόρμον'»³.

Κατά τη διάρκεια αυτής της εποχής ο Τζόζεφ Σμιθ έμαθε ότι το ουράνιο χάρισμα ήταν σε αυτόν, μόνο όταν ήταν άξιος να καθοδηγείται από το Πνεύμα. Ο Ντέηβιντ Ουίτμερ αφηγείται: «Ένα πρωινό, καθώς [ο Τζόζεφ Σμιθ] ετοιμαζόταν να συνεχίσει τη μετάφραση, κάτι δεν πήγαινε καλά μέσα στο σπίτι και ήταν αναστατωμένος. Ήταν κάτι που είχε κάνει η Έμμα, η σύζυγός του. Ο Όλιβερ κι εγώ ανεβήκαμε επάνω και ο Τζόζεφ ήρθε μετά από λίγο επάνω για να συνεχίσει τη μετάφραση, όμως δεν μπορούσε να κάνει τίποτα. Του ήταν αδύνατο να μεταφράσει έστω και μία απλή συλλαβή. Κατέβηκε ξανά κάτω, βγήκε στο δεινόδρομη και ικέτευσε τον Κύριο. Έλειψε περίπου μία ώρα - επέστρεψε στο σπίτι, ζήτησε συγγνώμη από την Έμμα και στη συνέχεια ανέβηκε επάνω σε μας και η μετάφραση συνεχίστηκε κανονικά. Δεν μπορούσε να κάνει τίποτα, αν δεν ήταν ταπεινός και γεμάτος πίστη»⁴.

Με ταπεινότητα και πίστη, χρησιμοποιώντας το χάρισμα που του έδωσε ο Θεός, ο νεαρός Προφήτης ολοκλήρωσε το φαινομενικά αδύνατο έργο της μετάφρασης ολόκληρου σχεδόν του Βιβλίου του Μόρμον ανάμεσα στις αρχές Απριλίου και τα τέλη Ιουνίου του 1829.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Στον καθένα δίνονται χαρίσματα του Πνεύματος. Τα χαρίσματα κάθε ατόμου είναι απαραίτητα στην Εκκλησία.

Άρθρα της Πίστης 1:7: «Πιστεύουμε στο χάρισμα των γλωσσών, της προφητείας, της αποκάλυψης, των οραμάτων, της θεραπείας, της ερμηνείας γλωσσών και λοιπά»⁵.

«...Πιστεύουμε στην προφητεία, στις γλώσσες, στα οράματα και στις αποκαλύψεις, στα χαρίσματα και στην ίαση και ότι αυτά δεν μπορούμε να τα απολαύσουμε χωρίς τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος»⁶.

Ο Αμάσα Πότερ θυμόταν: «Θυμάμαι τον Προφήτη, να σηκώνεται για να κηρύξει σε ένα μεγάλο εκκλησίασμα στο δάσος δυτικά του Ναού της Ναβού. Δήλωσε ότι θα κήρυττε για τα πνευματικά χαρίσματα. ...Ο Τζόζεφ δήλωσε ότι κάθε Άγιος των Τελευταίων Ημερών είχε ένα χάρισμα και ζώντας μια ενάρετη ζωή και ζητώντας να μάθει για αυτό, το Άγιο Πνεύμα θα το αποκάλυπτε σε αυτόν»⁷.

«Ο Παύλος λέει: ‘Σε άλλον δίνεται το χάρισμα των γλωσσών, σε άλλον το χάρισμα της προφητείας και σε άλλον το χάρισμα της θεραπείας’. Και πάλι: ‘Μήπως όλοι είναι προφήτες; Μήπως όλοι μιλούν γλώσσες; Μήπως όλοι διερμηνεύουν;’ Θέλοντας προφανώς να δείξει ότι όλοι δεν διαθέτουν αυτά τα διάφορα χαρίσματα, αλλά ότι ένας λαμβάνει ένα χάρισμα και άλλος λαμβάνει άλλο χάρισμα - όλοι δεν προφητεύουν, όλοι δε μιλούν γλώσσες, όλοι δεν απεργάζονται θαύματα: όμως όλοι λαμβάνουν το χάρισμα του Αγίου Πνεύματος. Κάποιες φορές μιλούσαν διάφορες γλώσσες και προφήτευαν κατά την εποχή των Αποστόλων και κάποιες φορές όχι...

»Η Εκκλησία είναι ένα συμπαγές σώμα, αποτελούμενο από διαφορετικά μέλη, απόλυτα ανάλογο προς το ανθρώπινο σύστημα και ο Παύλος, αφού μίλησε για τα διάφορα χαρίσματα, λέει: ‘Κι εσείς είστε σώμα του Χριστού, και μέλη από μέρους. Και άλλους μεν έβαλε ο Θεός μέσα στην εκκλησία, πρώτον αποστόλους, δεύτερον προφήτες, τρίτον δασκάλους, έπειτα θαύματα, έπειτα χαρίσματα θεραπείας,

βοήθειας, διακυβερνήσεις, γένη γλωσσών. Μήπως όλοι είναι δάσκαλοι; Μήπως όλοι κάνουν θαύματα; Μήπως όλοι μιλούν γλώσσες; Μήπως όλοι διερμηνεύουν; Είναι προφανές ότι δεν κάνουν όλοι το ίδιο· κι ωστόσο είναι όλοι μέλη ενός σώματος. Όλα τα μέλη του φυσικού σώματος δεν είναι το μάτι, το αφτί, το κεφάλι ή το χέρι· ωστόσο, το μάτι δεν μπορεί να πει στο αφτί, δε σε έχω ανάγκη ούτε το κεφάλι στο πόδι, δε σε έχω ανάγκη. Συνιστούν όλα μέρη της τέλει μηχανής - του ενός σώματος. Και αν ένα μέλος πάσχει, το σύνολο των μελών συμπάσχει: και αν ένα μέλος τιμάται, όλα τα μέλη χαίρονται με αυτό. [Βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 12:9-10, 18-21, 26-30.]

»Αυτά, λοιπόν, είναι όλα χαρίσματα· προέρχονται από τον Θεό· είναι του Θεού· είναι όλα, τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος»⁸.

Λαμβάνουμε τα χαρίσματα του Πνεύματος μέσω της υπακοής και της πίστης.

«Ελπίδή λείπει η πίστη, λείπουν και οι καρποί της. Κανένας άνθρωπος από τις απαρχές του κόσμου δεν είχε πίστη χωρίς κάτι άλλο να τη συνοδεύει. Οι πιστοί στην αρχαία εποχή συνέτριψαν τη βία της φωτιάς, διέφυγαν από την κόψη του σπαθιού, γυναίκες πήραν τους νεκρούς τους, αφού αναστήθηκαν, κ.λπ. Με την πίστη χτίστηκαν οι κόσμοι. [Βλέπε Προς Εβραίους 11:3, 34-35.] Ο άνθρωπος, ο οποίος δεν έχει κανένα από τα χαρίσματα, δεν έχει πίστη· και εξαπατά τον εαυτό του, αν υποθέτει ότι έχει. Η πίστη λείπει όχι μόνο ανάμεσα στους ειδωλολάτρες, αλλά και σε εκείνους που ισχυρίζονται ότι έχουν πίστη ανάμεσα στους χριστιανούς, ώστε γλώσσες, ίαση, προφητείες, προφήτες και απόστολοι και όλα τα χαρίσματα και οι ευλογίες, λείπουν»⁹.

«Ο χειμώνας αυτός [1832-33] αναλώθηκε στη μετάφραση των Γραφών· στη Σχολή των Προφητών και στη συμμετοχή σε συνελεύσεις. Βίωσα πολλές λαμπρές περιστάσεις ανανέωσης σε σφρίγος νου και πνεύματος. Τα χαρίσματα τα οποία ακολουθούν αυτούς που πιστεύουν και υπακούν στο Ευαγγέλιο, ως εμφανή σημεία ότι ο Κύριος είναι πάντοτε ο ίδιος στις συμφωνίες Του με τους ταπεινούς αγαπώντες και οπαδούς της αλήθειας, άρχισαν να εκχύνονται ανάμεσά μας, όπως κατά τις αρχαίες ημέρες»¹⁰.

Ο Έντουαρντ Στίβενσον ήταν παρών όταν ο Τζόζεφ Σμιθ κήρυξε στο Πόντιακ του Μίσιγκαν, το 1834. Θυμάται αυτά τα λόγια του Προφήτη: «Αν υπακούτε στο ευαγγέλιο με ειλικρινή καρδιά, σας υπόσχομαι στο όνομα του

Κυρίου ότι θα σας ακολουθούν τα χαρίσματα, έτσι όπως τα έχει υποσχεθεί ο Σωτήρας μας και με αυτό μπορείτε να μου αποδείξετε ότι είστε αληθινός υπηρέτης του Θεού»¹¹.

Τα χαρίσματα του Πνεύματος λαμβάνονται συνήθως ήσυχα και σε ιδιωτικό επίπεδο, χωρίς εξωτερικές θεϊκές εκδηλώσεις.

«Ποικίλες και αντικρουόμενες είναι οι απόψεις των ανθρώπων σχετικά με τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Ορισμένοι άνθρωποι συνηθίζουν να θεωρούν κάθε υπερφυσική θεϊκή εκδήλωση ως αποτέλεσμα του Πνεύματος του Θεού, ενώ υπάρχουν άλλοι οι οποίοι πιστεύουν ότι δεν υπάρχει θεϊκή εκδήλωση που να σχετίζεται με όλα αυτά. Ότι δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια απλή παρόρμηση του νου ή ένα εσωτέρο συναίσθημα, μια εντύπωση ή μια κρυφή μαρτυρία ή απόδειξη, την οποία διαθέτουν οι άνθρωποι και πως δεν υπάρχει εξωτερική θεϊκή εκδήλωση.

»Δεν προκαλεί έκπληξη η άγνοια, σε μεγάλο βαθμό, των ανθρώπων ως προς τις αρχές της σωτηρίας και ειδικότερα ως προς τη φύση, τη θέση, την επιρροή, τα χαρίσματα και τις ευλογίες από τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, όταν σκεφθούμε ότι η ανθρωπότητα ήταν βυθισμένη σε βαθύ σκοτάδι και άγνοια επί πολλούς αιώνες, χωρίς αποκάλυψη ή οποιοδήποτε σωστό κριτήριο [μέσω του οποίου] να φθάσουν στη γνώση των πραγμάτων του Θεού, τα οποία μπορούν να γίνουν γνωστά μόνο με το Πνεύμα του Θεού. Γι' αυτό το λόγο, συμβαίνει συχνά, όταν οι Πρεσβύτεροι αυτής της Εκκλησίας κηρύττουν στους κατοίκους του κόσμου ότι αν υπακούν στο ευαγγέλιο, θα λάβουν τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, οι άνθρωποι περιμένουν να δουν να επιτελείται κάποια εκκλησιαστική θεϊκή εκδήλωση, κάποια σπουδαία επίδειξη δυνάμεως ή κάποιο εξαιρετικό θαύμα...

»Οι άνθρωποι είναι ιδιαίτερα επιρρεπείς να φθάσουν στα άκρα, ειδικά για θρησκευτικά ζητήματα και επομένως οι άνθρωποι, γενικά, είτε ζητούν κάποια θαυματουργή επίδειξη είτε δεν πιστεύουν καθόλου στη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Εάν κάποιος Πρεσβύτερος θέσει τα χέρια του επάνω στο κεφάλι ενός ατόμου, πολλοί νομίζουν ότι το άτομο αμέσως θα σηκωθεί και θα μιλήσει σε γλώσσες και θα προφητεύει. Η ιδέα αυτή σχηματίστηκε όταν ο Παύλος έθεσε τα χέρια του επάνω σε ορισμένα άτομα, τα οποία (όπως δήλωναν) είχαν προηγουμένως βαπτιστεί στο βάπτισμα του Ιωάννη· τα άτομα δε αυτά, στη συνέχεια 'μιλούσαν γλώσσες και προφήτευαν' [Βλέπε Πράξεις 19:1-6.]...

»Πιστεύουμε ότι το Άγιο Πνεύμα απονέμεται με τη χειροθεσία εκείνων που έχουν εξουσία και πως το χάρισμα των γλωσσών και επίσης το χάρισμα της προφητείας είναι χαρίσματα του Πνεύματος και λαμβάνονται μέσω αυτού. Όμως το να πούμε ότι πάντοτε οι άνθρωποι προφήτευαν και μιλούσαν γλώσσες όταν υπήρχε χειροθεσία, θα ήταν σαν να ισχυριζόμασταν κάτι αναληθές, αντίθετο με την πρακτική των Αποστόλων και σε ασυμφωνία με την άγια γραφή...

»...Όλα τα χαρίσματα του Πνεύματος δεν είναι αναγνωρίσιμα στη φυσική όραση ή στην κατανόηση του ανθρώπου. Πράγματι, πολύ λίγα είναι ορατά. ...Μερικά μπορούν να τα αναγνωρίσουν όλοι οι άνθρωποι. Ο Πέτρος και ο Ιωάννης ήταν Απόστολοι, ωστόσο το ιουδαϊκό δικαστήριο τους τιμώρησε σκληρά ως απατεώνες. Ο Παύλος ήταν και Απόστολος και Προφήτης, όμως τον λιθοβόλησαν και τον φυλάκισαν. Ο κόσμος δεν ήξερε τίποτα για αυτό, μολοντί διέθετε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Ο Σωτήρας μας [εχρίσθη] με λάδι αγαλλίασης περισσότερο από τους μετόχους [τ]ου' [Προς Εβραίους 1:9], ωστόσο οι άνθρωποι ήσαν τόσο αδαείς ως προς το Ποιος ήταν, ώστε είπαν ότι ήταν ο Βεελζεβούλ και τον σταύρωσαν ως απατεώνα. Ποιος μπορεί να διακρίνει έναν πάστορα, ένα διδάσκαλο ή έναν ευαγγελιστή ιερέα από την εμφάνισή του, που ωστόσο έχουν τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος;

»Όμως, για να μιλήσουμε για τα άλλα μέλη της Εκκλησίας και να εξετάσουμε τα χαρίσματα, όπως αναφέρθηκαν από τον Παύλο, βλέπουμε ότι ο κόσμος σε γενικές γραμμές δεν γνωρίζει τίποτα για αυτά και πως υπάρχουν ένα ή δύο τα οποία μπορούν αμέσως να αναγνωριστούν, εάν επρόκειτο όλα μαζί να εκχυθούν αμέσως μετά τη χειροθεσία. Στο [Προς Κορινθίους Α' 12:4-11], ο Παύλος λέει: 'Υπάρχουν διαιρέσεις χαρισμάτων, το Πνεύμα όμως *είναι* το ίδιο· υπάρχουν και διαιρέσεις διακονιών, ο Κύριος όμως *είναι* ο ίδιος· υπάρχουν και διαιρέσεις ενεργημάτων, ο Θεός όμως *είναι* ο ίδιος που ενεργεί τα πάντα μέσα σε όλους. Σε κάθε έναν, όμως, δίνεται η φανέρωση του Πνεύματος προς το συμφέρον. Επειδή, σε άλλον μεν δίνεται διαμέσου του Πνεύματος λόγος σοφίας, σε άλλον δε λόγος γνώσης, σύμφωνα με το ίδιο Πνεύμα· σε άλλον δε πίστη, διαμέσου του ίδιου Πνεύματος· σε άλλον δε ενέργειες θαυμάτων, σε άλλον δε προφητεία, σε άλλον δε διακρίσεις πνευμάτων, σε άλλον δε ερμηνεία γλωσσών· και όλα αυτά τα ενεργεί το ένα και το ίδιο Πνεύμα, που διανέμει, ξεχωριστά σε κάθε έναν, όπως *αυτό* θέλει'.

«Η δύναμη, το μεγαλείο ή η δόξα του Θεού πολύ σπάνια εκδηλώνονται δημοσίως. ...Όταν ο Κύριος εμφανίστηκε στον Αβραάμ, ήταν στην είσοδο της σκηνής του [βλέπε Γένεση 18:1]».

»Υπάρχουν αρκετά χαρίσματα που αναφέρθηκαν εδώ, ωστόσο ποιο από αυτά θα μπορούσε να αναγνωριστεί από έναν παρατηρητή κατά τη χειροθεσία; Ο λόγος σοφίας και ο λόγος της γνώσης, είναι εξίσου χαρίσματα όσο και όλα τα άλλα, όμως εάν ένα άτομο διέθετε και τα δύο αυτά χαρίσματα ή τα λάμβανε με τη χειροθεσία, ποιος θα το ήξερε; Κάποιος άλλος θα μπορούσε να λάβει το χάρισμα της πίστης και θα μπορούσαν να το αγνοούν κι αυτό. Ή αν κάποιος άνθρωπος είχε το χάρισμα της θεραπείας ή τη δύναμη να πραγματοποιεί θαύματα – αυτό δε θα ήταν γνωστό κατά τη χειροθεσία. Θα απαιτούσε χρόνο και κατάλληλες συνθήκες για να λειτουργήσουν αυτά τα χαρίσματα. Ας υποθέσουμε ότι ένας άνθρωπος είχε τη διάκριση των πνευμάτων – ποιος θα μπορούσε να το διακρίνει; Ή αν είχε το χάρισμα της διερμηνείας – αν δεν υπήρχε κάποιος να μιλήσει σε μία άγνωστη γλώσσα, ο ίδιος, φυσικά, θα έπρεπε να παραμείνει σιωπηλός. Υπάρχουν μόνο δύο χαρίσματα τα οποία μπορούν να γίνουν

ορατά - το χάρισμα των γλωσσών και το χάρισμα της προφητείας. Αυτά είναι πράγματα που έχουν συζητηθεί περισσότερο και όμως εάν ένα άτομο μιλούσε σε μια άγνωστη γλώσσα, σύμφωνα με τη μαρτυρία του Παύλου, θα φαινόταν βάρβαρος στους παρευρισκομένους [βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 14:11]. Θα έλεγαν ότι ήταν αουναρτησίες· και αν προφήτευε, θα τα αποκαλούσαν ανοησίες. Το χάρισμα των γλωσσών είναι ίσως το μικρότερο χάρισμα από το σύνολο και όμως είναι αυτό που επιζητείται περισσότερο.

»Επομένως, σύμφωνα με τη μαρτυρία της Γραφής και τις θεϊκές εκδηλώσεις του Πνεύματος στην αρχαία εποχή, λιγιστά είναι εκείνα που μπορούν να γίνουν γνωστά για αυτό [το χάρισμα του Αγίου Πνεύματος] από το γύρω πλήθος, με εξαίρεση κάποια εξαιρετική περίπτωση, όπως κατά την ημέρα της Πεντηκοστής. Για τα μεγαλύτερα, τα καλύτερα και τα χρησιμότερα χαρίσματα, ένας παρατηρητής δε θα γνώριζε τίποτα...

»Οι θεϊκές εκδηλώσεις της δωρεάς του Αγίου Πνεύματος, η διακονία των αγγέλων ή η εμφάνιση της δύναμης, του μεγαλείου ή της δόξας του Θεού σπανιότατα εκδηλώθηκαν δημοσίως και όταν εκδηλώθηκαν, εκδηλώθηκαν γενικά στο λαό του Θεού, όπως και στους Ισραηλίτες. Όμως, γενικότερα, όταν ήρθαν άγγελοι ή όταν ο Θεός αποκάλυψε τον Εαυτό του, έγινε προς τα άτομα ιδιωτικώς, στο δωμάτιό τους, στην ερημιά ή στους αγρούς και αυτό, γενικώς, χωρίς θόρυβο ή αναταραχή. Ο άγγελος ελευθέρωσε τον Πέτρο από τη φυλακή στο σκοτάδι της νύχτας· ήρθε στον Παύλο απαρατήρητος από τον υπόλοιπο κόσμο· εμφανίστηκε στη Μαρία και στην Ελισάβετ χωρίς να το γνωρίζουν οι άλλοι· μίλησε στον Ιωάννη τον Βαπτιστή, ενώ οι άνθρωποι γύρω του, το αγνοούσαν.

»Όταν ο Ελισσαί είδε τις άμαξες του Ισραήλ και τους ιππείς, οι άλλοι δεν το γνώριζαν. Όταν ο Κύριος παρουσιάστηκε στον Αβραάμ, ήταν στην είσοδο της σκηνής του· όταν οι άγγελοι πήγαν στον Λωτ, κανένας δεν το γνώριζε εκτός από τον ίδιο, όπως πιθανόν να συνέβη με τον Αβραάμ και τη σύζυγό του· όταν ο Κύριος εμφανίστηκε στον Μωυσή, ήταν σε μία φλεγόμενη βάτο, στο σκήνωμα ή στην κορυφή του όρους· όταν ο Ηλίας ο Θεοβίτης ανελήφθη σε μία άμαξα φωτιάς, έμεινε απαρατήρητο από τον κόσμο· και όταν ήταν σε μία σχισμή βράχου, ακούστηκε δυνατός κεραυνός, αλλά ο Κύριος δεν ήταν μέσα στον κεραυνό· έγινε σεισμός, αλλά ο Κύριος δεν ήταν μέσα στο

σεισμό· και μετά ήταν ήχος λεπτού αέρα, ο οποίος ήταν η φωνή του Κυρίου που έλεγε: ‘Τι κάνεις εδώ, Ηλία;’ [Βλέπε Βασιλέων Α΄ 19:11-13.]

»Ο Κύριος δεν μπορεί να γίνεται πάντοτε γνωστός από τον κεραυνό της φωνής Του, από τη φανέρωση της δόξας Του ή από τη θεϊκή εκδήλωση της δύναμής Του. Και αυτοί που ανυπομονούν περισσότερο να τα δουν αυτά, είναι οι λιγότερο προετοιμασμένοι να τα συναντήσουν και εάν επρόκειτο ο Κύριος να εκδηλώσει τη δύναμή Του, όπως έκανε προς τα τέκνα του Ισραήλ, αυτοί οι άνθρωποι θα ήταν οι πρώτοι που θα έλεγαν: ‘Ας μη μιλήσει σε μας ο Θεός, για να μη πεθάνουμε’. [Βλέπε Έξοδος 20:19.]»¹²

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Ο Κύριος έδωσε στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ ένα χάρισμα, ώστε να μπορεί να μεταφράσει τις χρυσές πλάκες (σελίδες 125-28). Πότε σας έδωσε ο Κύριος χαρίσματα, ώστε να σας βοηθήσει να συμμετάσχετε στο έργο Του;
- Τι μπορούμε να μάθουμε από την ιστορία που αναφέρθηκε από τον Ντέιβιντ Ουίτμερ στη σελίδα 127; Ποιες εμπειρίες σας στη ζωή, σας δίδαξαν ότι πρέπει να είστε άξιοι, ώστε να χρησιμοποιείτε τα πνευματικά χαρίσματά σας;
- Επανεξετάστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 128. Με ποιους τρόπους ωφελείται η Εκκλησία, όταν έχει μέλη με διαφορετικά χαρίσματα του Πνεύματος; Πώς έχετε ωφεληθεί από τα πνευματικά χαρίσματα των άλλων; Πότε είδατε άτομα με διαφορετικά χαρίσματα να συνεργάζονται για να βοηθήσουν το ένα το άλλο;
- Μελετήστε το τμήμα στη σελίδα 129. Σκεφθείτε κάποια πνευματικά χαρίσματα που θα σας ενδυνάμωναν προσωπικά ή θα σας βοηθούσαν να υπηρετήσετε τον Κύριο και άλλους. Αποφασίστε τι θα κάνετε για να «επιζητάτε ειλικρινά τα καλύτερα χαρίσματα» (Δ&Δ 46:8).
- Επανεξετάστε το τμήμα που αρχίζει στο τέλος της σελίδας 129. Σκεφθείτε ή συζητήστε τη συγκεκριμένη συμβουλή σχετικά με το πώς εκδηλώνονται τα πνευματικά χαρίσματα. Γιατί είναι

σημαντικό να θυμόμαστε ότι τα πνευματικά χαρίσματα «πολύ σπάνια εκδηλώνονται δημοσίως;» (σελίδα 133). Γιατί νομίζετε ότι πολλά πνευματικά χαρίσματα έρχονται ήσυχα και ιδιωτικώς; Γιατί είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι πολλά χαρίσματα απαιτούν «χρόνο και τις κατάλληλες περιστάσεις ώστε να βγουν στην επιφάνεια;» (σελίδα 133).

- Αφού διαβάσετε αυτό το κεφάλαιο, ποιοι θα λέγατε ότι είναι μερικοί από τους σκοπούς των πνευματικών χαρισμάτων;

Συχετιζόμενες γραφές: Προς Κορινθίους Α΄ 12:1-31, Νεφί Γ΄ 29:6, Μορόνι 10:6-23, Δ&Δ 46:8-33

Σημειώσεις

1. Έμμα Σμιθ, συνέντευξη υπό Τζόζεφ Σμιθ III, Φεβρ. 1879, *Saints' Herald* (περιοδικό το οποίο εξεδίδετο από την Αναδιοργανωμένη Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, η οποία τώρα ονομάζεται Κοινότητα του Χριστού), 1^η Οκτωβρίου 1879, σελ. 290.
2. Joseph Knight, *Reminiscences*, σελ. 6, Αρχαία Εκκλησία, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέκκ Σίτυ, Γιούτα.
3. Ολιβερ Κάουντερυ, παρατέθηκε στο Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:71, υποσημείωση. Από μία επιστολή του Ολιβερ Κάουντερυ στον Ουίλιαμ Φελπς, 7 Σεπτεμβρίου 1834, Νόρτον, Οχάιο, που δημοσιεύθηκε στο *Messenger and Advocate*, Οκτ. 1834, σελ. 14.
4. David Whitmer, συνέντευξη υπό Ουίλιαμ Κίλυ και Τζωρτζ Μπλέικολι, 15 Σεπτεμβρίου 1881, *Saints' Herald*, 1^η Μαρτίου 1882, σελ. 68.
5. Άρθρα της Πίστης 1:7.
6. *History of the Church*, 5:27, από το "Gift of the Holy Ghost", ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Ιουνίου 1842, σελ. 823. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
7. Amasa Potter, "A Reminiscence of the Prophet Joseph Smith," *Juvenile Instructor*, 15 Φεβρουαρίου 1894, σελ. 132.
8. *History of the Church*, 5:28-29, από το "Gift of the Holy Ghost", ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Ιουνίου 1842, σελ. 823-24. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
9. *History of the Church*, 5:218, από οδηγίες του Τζόζεφ Σμιθ στις 2 Ιανουαρίου 1843, στο Σπρίνγκφιλντ του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
10. *History of the Church*, 1:322, οι ημερομηνίες σε αγκύλες στο πρωτότυπο. Από το "History of the Church" (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 270, Αρχαία Εκκλησία.
11. Παρατέθηκε από τον Edward Stevenson, *Reminiscences of Joseph, the Prophet, and the Coming Forth of the Book of Mormon* (1893), σελ. 4.
12. *History of the Church*, 5:26-31, οι λέξεις σε αγκύλες στη δεύτερη παράγραφο στο πρωτότυπο. Εκουγχρονισμένη στίξη και γραμματική, διαφοροποίηση υποδιαφύσεων παραγράφων. Από το "Gift of the Holy Ghost", ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Ιουνίου 1842, σελ. 823-25. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.

Τον Ιούνιο του 1829, ο Όλιβερ Κάουντερν, ο Ντέηβιντ Ονίτμερ και ο Τζόζεφ Σμιθ είχαν το προνόμιο να δουν τον Μορόνι και τις χρυσές πλάκες. Λίγο αργότερα την ίδια ημέρα, ο Μάρτιν Χάρρις είδε κι αυτός τον άγγελο και τις πλάκες.

Προσευχή και προσωπική αποκάλυψη

«Αποτελεί προνόμιο των τέκνων του Θεού να έρθουν προς το Θεό και να λάβουν αποκάλυψη».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Έως τον Ιούνιο του 1829, πολλά σημαντικά γεγονότα στην εξελισσόμενη αποκατάσταση του ευαγγελίου είχαν ήδη συμβεί. Οι ουρανοί είχαν ανοίξει κατά την εποχή του Πρώτου Οράματος και ο Θεός είχε ξανά μιλήσει στους ανθρώπους επάνω στη γη. Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είχε λάβει τις πλάκες του Βιβλίου του Μόρμον και μετέφραζε το ιερό μήνυμά τους. Η άγια ιεροσύνη είχε αποκατασταθεί και η διάταξη του βαπτίσματος ήταν διαθέσιμη στα τέκνα του Θεού. Το κάθε ένα από τα γεγονότα αυτά είχε συμβεί ως απάντηση σε προσευχή, καθώς ο Προφήτης επιζητούσε καθοδήγηση από τον Κύριο.

Καθώς το έργο της μετάφρασης έφθανε στο τέλος, ο Προφήτης επιζήτησε για μια ακόμα φορά καθοδήγηση από τον Κύριο. Επειδή ο Μορόνι είχε δώσει οδηγίες στον Τζόζεφ να μη δείξει τις πλάκες σε κανέναν, εκτός και αν λάμβανε εντολή να το κάνει, ο Τζόζεφ είχε αισθανθεί πολλή μοναξιά και βαρύ φορτίο στους ώμους του με την ευθύνη αυτή, καθώς μετέφραζε από τις πλάκες. Παρ' όλα αυτά, είχε ανακαλύψει μόνος του από το ίδιο το χρονικό, ότι ο Κύριος θα παρείχε τρεις ειδικούς μάρτυρες, οι οποίοι θα έδιναν μαρτυρία στον κόσμο ότι το Βιβλίο του Μόρμον ήταν αληθινό (βλέπε Νεφί Β' 11:3, Εθέρ 5:2-4).

«Σχεδόν αμέσως μόλις κάναμε αυτή την ανακάλυψη», θυμόταν ο Τζόζεφ Σμιθ, «ο Όλιβερ Κάουντερ, ο Ντέιβιντ Ουίτμερ και... ο Μάρτιν Χάρρις (οι οποίοι είχαν έρθει για να μάθουν σχετικά με την πρόδοό μας στο έργο) παρακινήθηκαν να με βάλουν να ρωτήσω τον Κύριο, για να μάθω εάν θα λάμβαναν από εκείνον το προνόμιο να είναι αυτοί οι τρεις ειδικοί μάρτυρες»¹. Ο Προφήτης προσευχήθηκε για

καθοδήγηση και έλαβε μια αποκάλυψη που διαβεβαίωνε ότι θα επιτρεπόταν στους τρεις άνδρες να δουν τις πλάκες, καθώς και το σπαθί του Λάβαν, το Ουρίμ και Θουμίμ και τη Λιαχόνα (βλέπε Δ&Δ 17).

Λίγες ημέρες αργότερα, ο Προφήτης και οι τρεις άνδρες πήγαν στο δάσος, κοντά στην κατοικία του Ουίτμερ στο Φαγιέτ της Νέας Υόρκης και άρχισαν να προσεύχονται για το μεγάλο αυτό προνόμιο, ώστε να τους δοθεί. Ο Μάρτιν αποσύρθηκε, νιώθοντας ανάξιος. Ο Προφήτης κατέγραψε τι συνέβη τότε: «...Δεν είχε περάσει πολλή ώρα αφότου αρχίσαμε να προσευχόμαστε, όταν, έπειτα από λίγο, είδαμε ένα φως πάνω από εμάς στον αέρα, εξαιρετικής λαμπρότητας. Και να, ένας άγγελος [ο Μορόνι] στάθηκε εμπρός μας. Στα χέρια του κρατούσε τις πλάκες για τις οποίες προσευχόμασταν να τις δουν αυτοί οι άνδρες. Γύρισε τα φύλλα ένα-ένα, ώστε να μπορούμε να τα δούμε και να διακρίνουμε ευκρινώς τις εγγαράξεις επάνω σε αυτά»². Οι άνδρες άκουσαν, επίσης, τη φωνή του Θεού να δίνει μαρτυρία για την αλήθεια της μετάφρασης και να τους προστάζει να δώσουν μαρτυρία για όσα είχαν δει και ακούσει. Στη συνέχεια ο Τζόζεφ πήγε να βρει τον Μάρτιν, ο οποίος προσευχόταν κάπου αλλού στο δάσος. Προσευχήθηκαν μαζί και είδαν το ίδιο όραμα και άκουσαν την ίδια φωνή.

Η μητέρα του Τζόζεφ Σμιθ, η οποία είχε πάει να επισκεφθεί τον Προφήτη στο Φαγιέτ εκείνη την εποχή, θυμόταν τη χαρά και την ανακούφιση του γιου της μετά από αυτή τη θεϊκή εκδήλωση: «Όταν ο Τζόζεφ μπήκε [στην κατοικία του Ουίτμερ], ήρθε και κάθισε ανακουφισμένος δίπλα μου. 'Πατέρα! Μητέρα!' είπε, 'δε φαντάζεστε πόσο ευτυχιμένος είμαι. Ο Κύριος έκανε ώστε να δειχθούν οι πλάκες σε τρία άλλα άτομα εκτός από εμένα, οι οποίοι είδαν, επίσης, έναν άγγελο και θα πρέπει να δώσουν μαρτυρία για την αλήθεια των όσων είπα, γιατί γνωρίζουν από μόνοι τους ότι δεν ενεργώ με σκοπό να εξαπατήσω τους ανθρώπους. Αισθάνομαι σαν να ανακουφίστηκα από ένα τρομακτικό φορτίο, το οποίο ήταν πολύ βαρύ να το αντέξω. Όμως τώρα θα πρέπει να σηκώσουν κι αυτοί ένα μέρος του κι αυτό κάνει την ψυχή μου να αγαλλιιάζει, διότι δεν είμαι πια ολομόναχος στον κόσμο'»³.

Σε όλη τη ζωή του, ο Τζόζεφ Σμιθ προσέφευγε στον Θεό με προσευχή, για να ζητήσει τη βοήθεια και την καθοδήγηση που χρειαζόταν. Ένα μέλος της Εκκλησίας θυμόταν ότι τον άκουσε να προσεύχεται στο Κίρτλαντ του Οχάιο, σε μια εποχή μεγάλων προσωπικών

δυσκολιών: «Ποτέ μέχρι τότε δεν είχα ακούσει έναν άνθρωπο να απευθύνεται στο Δημιουργό του σαν Εκείνος να ήταν παρών και να άκουγε, όπως ένας καλοσυνάτος πατέρας θα άκουγε τις στενοχώριες ενός υπάκουου παιδιού. ...Δεν υπήρχε καμία διάθεση επίδειξης ούτε ύψωση τη φωνή του σαν από ψεύτικο ενθουσιασμό, αλλά διατηρούσε έναν ανεπιτήδευτο τόνο συζήτησης, όπως ένας άνθρωπος θα απευθυνόταν σε κάποιο φίλο που ήταν παρών. Μου φαινόταν πως, αν ήταν δυνατόν να αποτραβηχτεί ο πέπλος, θα μπορούσα να δω τον Κύριο να στέκει απέναντι στον ταπεινότερο από όλους τους υπηρέτες που είχα δει ποτέ»⁴.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Ο Θεός θα εισακούσει τις προσευχές μας και θα μας μιλήσει στις ημέρες μας, όπως ακριβώς μίλησε στους αρχαίους Αγίους.

«Δεδομένου ότι ο Κύριος δεν έδωσε ποτέ στον κόσμο να καταλάβει, με οτιδήποτε έχει αποκαλυφθεί μέχρι τώρα, ότι έχει σταματήσει να μιλά στα δημιουργήματά του, όταν το επιζητούν με τον αρμόζοντα τρόπο, γιατί θα μπορούσε να θεωρηθεί κάτι το απίστευτο ότι θα ευαρεστείτο να μιλήσει ξανά ετούτες τις τελευταίες ημέρες για τη σωτηρία τους;

»Πιθανόν να εκπλαγείτε με τον ισχυρισμό αυτό, ότι λέω για τη σωτηρία των δημιουργημάτων του ετούτες τις τελευταίες ημέρες, εφόσον έχουμε ήδη στην κατοχή μας ένα μεγάλο βιβλίο με το λόγο του, τον οποίο έχει δώσει στο παρελθόν. Όμως θα πρέπει να παραδεχθείτε ότι ο λόγος που ειπώθηκε στον Νώε δεν ήταν αρκετός για τον Αβραάμ ή ότι δεν απαιτείτο από τον Αβραάμ να αφήσει τη γη των προγόνων του και να ζητήσει κληρονομιά σε μια ξένη χώρα κατά το λόγο που ειπώθηκε στον Νώε, αλλά ο ίδιος έλαβε υποσχέσεις από το χέρι του Κυρίου και προχώρησε σε αυτήν την τελειότητα, ώστε ονομάστηκε φίλος του Θεού. Από τον Ισαάκ, το υπεσχημένο σπέρμα, δεν απαιτήθηκε να βασίσει την ελπίδα του επάνω στις επαγγελίες που έγιναν στον πατέρα του, Αβραάμ, αλλά είχε το προνόμιο να λάβει τη διαβεβαίωση της έγκρισης των ουρανών προς το πρόσωπό του, ακούγοντας απευθείας τη φωνή του Κυρίου που απευθυνόταν προς αυτόν.

»Εάν ένας άνθρωπος μπορεί να ζήσει επάνω στις αποκαλύψεις που δόθηκαν σε έναν άλλο, δε θα μπορούσα κι εγώ ανάλογα να ρωτήσω, ποια ήταν η ανάγκη τότε να μιλήσει ο Κύριος στον Ισαάκ, όπως

έκανε, καθώς έχει καταγραφεί στο 26^ο κεφάλαιο της Γένεσης; Διότι ο Κύριος εκεί επαναλαμβάνει ή μάλλον υπόσχεται ξανά, να εκπληρώσει τον όρκο τον οποίο είχε προηγουμένως δώσει στον Αβραάμ. Και γιατί αυτή η επανάληψη στον Ισαάκ; Γιατί η πρώτη υπόσχεση δεν ήταν το ίδιο βέβαιη για τον Ισαάκ, όσο ήταν για τον Αβραάμ; Δεν ήταν ο Ισαάκ, ο γιος του Αβραάμ; Και δεν μπορούσε να έχει ανεπιφύλακτη εμπιστοσύνη στο λόγο του πατέρα του, ως ανθρώπου του Θεού; Ίσως να πείτε ότι ήταν ένας πολύ ιδιαίτερος και διαφορετικός άνθρωπος από πολλούς ετούτες τις τελευταίες ημέρες. Επομένως, ο Κύριος τον ευνόησε με ευλογίες ιδιαίτερες και διαφορετικές, καθώς ήταν διαφορετικός από τους ανθρώπους της εποχής μας. Παραδέχομαι ότι ήταν ένας ιδιαίτερος άνθρωπος και ήταν όχι μόνο ξεχωριστά ευλογημένος, αλλά σπουδαία ευλογημένος. Όμως όλη η ιδιαιτερότητα που μπορώ να ανακαλύψω στον άνθρωπο αυτό ή όλη η διαφορά ανάμεσα σε εκείνον και στους ανθρώπους αυτής της εποχής, είναι ότι εκείνος ήταν περισσότερο άγιος και περισσότερο τέλειος ενώπιον του Θεού και ήρθε προς αυτόν με καθαρότερη καρδιά και περισσότερο πίστη από όσο οι άνθρωποι αυτής της εποχής.

»Το ίδιο θα μπορούσε να ειπωθεί ως προς την ιστορία του Ιακώβ. Γιατί μίλησε σε αυτόν ο Κύριος, σχετικά με την ίδια υπόσχεση, αφού την είχε δώσει μια φορά στον Αβραάμ και την ανανέωσε με τον Ισαάκ; Δε θα μπορούσε ο Ιακώβ να αρκεστεί στο λόγο που ειπώθηκε στους πατέρες του;

»Όταν πλησίαζε ο χρόνος της υπόσχεσης για την ελευθέρωση των τέκνων του Ισραήλ από τη γη της Αιγύπτου, γιατί ήταν απαραίτητο να αρχίσει να μιλά ο Κύριος σε αυτούς; Η υπόσχεση ή ο λόγος προς τον Αβραάμ ήταν ότι το σπέρμα του θα υπηρετούσε υποδουλωμένο και θα καταθλιβόταν επί τετρακόσια χρόνια και μετά από αυτά, θα βγουν με πολλά υπάρχοντα. Γιατί δεν βασιίστηκαν επάνω σε αυτή την υπόσχεση και, αφού παρέμειναν υποδουλωμένοι στην Αίγυπτο επί τετρακόσια χρόνια, να βγουν χωρίς να περιμένουν περαιτέρω αποκάλυψη, αλλά να ενεργήσουν βασιισμένοι απόλυτα στην υπόσχεση που δόθηκε στον Αβραάμ ότι θα έπρεπε να βγουν;

»...Μπορεί να πιστεύω ότι ο Ενώχ περπάτησε με τον Θεό. Μπορεί να πιστεύω ότι ο Αβραάμ επικοινωνήσε με τον Θεό και συνδιαλέχθηκε με αγγέλους. Μπορεί να πιστεύω ότι ο Ισαάκ έλαβε ανανέωση της διαθήκης που έγινε στον Αβραάμ άμεσα, με τη φωνή του Κυρίου.

Μπορεί να πιστεύω ότι ο Ιακώβ συνδιαλέχθηκε με άγιους αγγέλους και άκουσε το λόγο του Δημιουργού του, ότι πάλεψε με τον άγγελο μέχρις ότου υπερίσχυσε και έλαβε μια ευλογία. Μπορεί να πιστεύω ότι ο Ηλίας ο Θεοβίτης ανελήφθη στους ουρανοί με μια άμαξα φωτιάς και άλογα φωτιάς. Μπορεί να πιστεύω ότι οι άγιοι είδαν τον Κύριο και συνδιαλέχθηκαν μαζί του, πρόσωπο με πρόσωπο, μετά την ανάστασή του. Μπορεί να πιστεύω ότι η εβραϊκή εκκλησία προσήλθε στο βουνό Σιών και σε πόλη του ζώντος Θεού, την επουράνια Ιερουσαλήμ, και σε μυριάδες αγγέλων. Μπορεί να πιστεύω ότι κοίταξαν στην αιωνιότητα και είδαν τον Κριτή όλων και τον Ιησού, το Μεσίτη καινούργιας διαθήκης.

»Όμως μπορούν όλα αυτά να μου δώσουν τη διαβεβαίωση ή να με φέρουν στους τόπους της αιώνιας ημέρας, με τα ενδύματά μου ακηλίδωτα, αγνά και λευκά; Ή μήπως θα πρέπει να λάβω για τον εαυτό μου, μέσω της δικής μου πίστης και επιμέλειας στην τήρηση των εντολών του Κυρίου, μία διαβεβαίωση σωτηρίας για εμένα; Κι άλλωστε, δεν έχω το ίδιο προνόμιο με τους αρχαίους αγίους; Κι άλλωστε, δε θα ακούσει ο Κύριος τις προσευχές μου και δε θα αφουγκραστεί τις κραυγές μου, όπως έκανε πάντοτε με τις δικές τους, αν έρθω προς αυτόν κατά τον τρόπο που ήρθαν εκείνοι;»⁵

Μπορούμε να κάνουμε τα πάντα που υποσχόμαστε για ένα θέμα για το οποίο προσευχόμαστε.

Η Σάρα Γκρέιντζερ Κίμπαλ ανέφερε: «Στη Σχολή των Προφητών... όταν ο Τζόζεφ Σμιθ έδινε οδηγίες στους αδελφούς, τους είπε να κάνουν τα πάντα που υπόσχονται για ένα θέμα σχετικά με το οποίο προσεύχονται»⁶.

«Επιζητήστε να γνωρίσετε τον Θεό στους κρυφούς χώρους σας, επικαλεστείτε τον όταν είστε στους αγρούς. Ακολουθήστε τις οδηγίες του Βιβλίου του Μόρμον και προσευχηθείτε και για την οικογένειά σας, για τα βόδια σας, τα κοπάδια σας, τις αγέλες σας, τα σιτηρά σας και όλα όσα κατέχετε [βλέπε Άλμα 34:18-27]. Ζητήστε την ευλογία του Θεού για όλους τους μόχθους σας και για όλα με όσα ενασχολείστε»⁷.

«Μην αμελείτε τα καθήκοντά σας στην οικογένειά σας, αλλά επικαλεστείτε τον Θεό για τις ευλογίες του επάνω σε σας και στην οικογένειά σας, επάνω στα κοπάδια και τις αγέλες σας και σε όσα σας

«Μην παραμελείτε τα καθήκοντά σας στην οικογένειά σας, αλλά επικαλεστείτε τον Θεό για τις ευλογίες του επάνω σε σας και την οικογένειά σας».

ανήκουν –ώστε να έχετε ειρήνη και ευημερία– και ενόσω το πράττετε, ‘ζητάτε την ειρήνη της Ιερουσαλήμ· ας ευτυχούν εκείνοι που [την] αγαπούν’. [Βλέπε Ψαλμοί 122:6.]»⁸

Μία προσευχή την οποία κατέγραψε ο Προφήτης τον Αύγουστο του 1842, δείχνει την επιθυμία του για σοφία από τον Θεό: «Ω Εσύ, που βλέπεις και γνωρίζεις τις καρδιές όλων... κοίταξε το δούλο Σου, Τζόζεφ, ετούτη την ώρα· και ας δοθεί πίστη σε αυτόν, στο όνομα του Υιού Σου, Ιησού Χριστού, σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι ο δούλος Σου γνώρισε ποτέ, δηλαδή η πίστη του Ηλία του Θεοβίτου· και ας ανάψει μέσα στην καρδιά του το φως της αιώνιας ζωής και να μην αφαιρεθεί ποτέ· και ας εκχυθούν τα λόγια της αιώνιας ζωής επάνω στην ψυχή του δούλου Σου, ώστε να γνωρίσει το θέλημά Σου, τα θεσπίματά Σου, τις εντολές Σου και τις κρίσεις Σου, για να τα πράττει. Όπως οι δροσοσταλίδες επάνω στο Όρος Χέρμον, έτσι είτε να εκχυθούν επάνω στην κεφαλή του δούλου Σου οι δωρεές της θείας χάρις Σου, της δόξας και της τιμής, κατά την αφθονία της ευσπλαχνίας Σου, της δύναμης και της καλοσύνης»⁹.

**Όταν προσευχόμαστε με πίστη και απλότητα,
λαμβάνουμε τις ευλογίες που ο Θεός θεωρεί
αρμόζουσες να απονεύσει σε εμάς.**

«Παρακαλέστε ταπεινά στο θρόνο της χάρις, ώστε το Πνεύμα του Κυρίου να παραμένει πάντοτε επάνω σας. Να θυμάστε πως αν δεν ζητάμε, δεν μπορούμε να λάβουμε τίποτα· γι' αυτό, να ζητάτε με πίστη και θα λάβετε τις ευλογίες που ο Θεός θεωρεί αρμόζουσες να απονεύσει σε σας. Μην προσεύχετε με άπληστη καρδιά, ώστε να δαπανήσετε στους πόθους σας, αλλά να προσεύχετε ειλικρινά για τα καλύτερα χαρίσματα [βλέπε Δ&Δ 46:8-9]»¹⁰.

«Η αρετή είναι από τις πιο εξέχουσες αρχές, η οποία μας καθιστά ικανούς να έχουμε εμπιστοσύνη πλησιάζοντας τον Πατέρα μας, που είναι στους ουρανούς, ώστε να ζητήσουμε σοφία από το χέρι του. Για το λόγο αυτό, αν φυλάς με στοργή αυτή την αρχή στην καρδιά σου, θα μπορέσεις να ζητήσεις με κάθε πεποίθηση ενώπιόν του και θα εκχυθεί επάνω σου [βλέπε Δ&Δ 121:45-46]»¹¹.

«Άφησε τις προσευχές των Αγίων να ακουστούν στους ουρανούς, ώστε να φθάσουν στα αφτιά του Κυρίου Σαβαώθ, γιατί οι δεήσεις των δικαίων που γίνονται ένθερμα, πολύ ισχύουν [βλέπε Ιακώβου 5:16]»¹².

Ο Χέρντ Μπίγκλερ θυμόταν: «Σχετικά με την προσευχή στον Πατέρα μας στους ουρανούς, άκουσα κάποτε την παρατήρηση του Τζόζεφ Σμιθ: 'Να είστε ειλικρινείς και απλοί και να ζητάτε αυτό που θέλετε, όπως θα πηγαίνατε σε έναν γείτονα και θα λέγατε, θέλω να δανειστώ το άλογό σου για να πάω στο μύλο'»¹³.

**Μπορούμε να λάβουμε προσωπική μαρτυρία
μέσω του Αγίου Πνεύματος.**

«Αποτελεί προνόμιο των τέκνων του Θεού να έρθουν προς τον Θεό και να λάβουν αποκάλυψη... ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης· όλοι έχουμε το ίδιο προνόμιο»¹⁴.

«Πιστεύουμε ότι έχουμε δικαίωμα σε αποκαλύψεις, οράματα και όνειρα από τον Θεό, τον Επουράνιο Πατέρα μας· και φώτιση και ευφύια μέσω της δωρεάς του Αγίου Πνεύματος, στο όνομα του Ιησού Χριστού, σε όλα τα ζητήματα που αφορούν στην πνευματική ευημερία μας, εφόσον τηρούμε τις εντολές του, ώστε να καταστούμε άξιοι στα μάτια του»¹⁵.

«Ένα άτομο μπορεί να ωφεληθεί, παρατηρώντας την πρώτη νύξη του πνεύματος της αποκάλυψης. Για παράδειγμα, όταν αισθάνεστε να ρέει μέσα σας καθαρή ευφυΐα, το πνεύμα της αποκάλυψης μπορεί να σας δώσει ξαφνικά ιδέες, ώστε παρατηρώντας αυτό, μπορεί να δείτε να πραγματοποιούνται οι ιδέες την ίδια ημέρα ή σύντομα· (δηλαδή) εκείνα τα οποία παρουσιάστηκαν στο νου σας με το Πνεύμα του Θεού, θα συμβούν και έτσι, μαθαίνοντας το Πνεύμα του Θεού και κατανοώντας το, μπορεί να αναπτυχθείτε πνευματικά στην αρχή της αποκάλυψης, έως ότου γίνετε τέλειοι εν Χριστώ»¹⁶.

«Έχω μια παλιά έκδοση της Καινής Διαθήκης στη Λατινική, Εβραϊκή, Γερμανική και Ελληνική γλώσσα. ...Ευχαριστώ τον Θεό διότι έχω στην κατοχή μου αυτό το παλαιό βιβλίο. Όμως τον ευχαριστώ περισσότερο για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Έχω το παλαιότερο βιβλίο στον κόσμο. Όμως έχω το παλαιότερο βιβλίο στην καρδιά μου, δηλαδή τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. ...Το Άγιο Πνεύμα... είναι μέσα μου και κατανοεί περισσότερα από όλο τον κόσμο· και θα συναναστραφώ με αυτό»¹⁷.

«Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να λάβει το Άγιο Πνεύμα χωρίς να λαμβάνει αποκάλυψις. Το Άγιο Πνεύμα είναι ένας αποκαλυπτής»¹⁸.

Ο Τζων Τέηλορ, ενώ υπηρετούσε ως Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα, ανέφερε: «Θα θυμάμαι μία παρατήρηση του Τζόζεφ Σμιθ προς εμένα, περισσότερο από σαράντα χρόνια πριν. Μου είπε: 'Πρεσβύτερε Τέηλορ, βαπτίστηκες, έλαβες χειροθεσία στην κεφαλή σου για τη λήψη του Αγίου Πνεύματος και χειροτονήθηκες στην άγια ιεροσούνη. Εάν τώρα συνεχίσεις να ακολουθείς τις παροτρύνσεις αυτού του πνεύματος, θα σε καθοδηγεί πάντοτε σωστά. Κάποιες φορές μπορεί να είναι αντίθετα με την κρίση σου· μη δώσεις σημασία, ακολούθησε όπως σου υπαγορεύει· και αν σταθείς ειλικρινής στους ψιθύρους του, θα γίνει με την πάροδο του χρόνου μία αρχή αποκάλυψης, ώστε θα γνωρίζεις τα πάντα'»¹⁹.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Σημειώστε τη σπουδαιότητα της προσευχής κατά την εμπειρία του Τζόζεφ Σμιθ και των Τριών Μαρτύρων του Βιβλίου του Μόρμον (σελίδες 137-39). Πώς η προσευχή έχει επηρεάσει τις δικές σας εμπειρίες με το Βιβλίο του Μόρμον; Ποιες άλλες πτυχές της ζωής σας επηρεάστηκαν από την προσευχή;
- Ποιες είναι οι σκέψεις σας καθώς διαβάσετε την παράγραφο στο τέλος της σελίδας 139; Καθώς συλλογίζεστε αυτή τη δήλωση, σκεφθείτε τι θα μπορούσατε να κάνετε για να βελτιώσετε τον τρόπο με τον οποίο «απευθύνεστε στο Δημιουργό [σας]».
- Γιατί δεν μπορούμε να βασιζόμαστε αποκλειστικά σε αποκαλύψεις από το παρελθόν; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 139-41.) Γιατί χρειαζόμαστε συνεχή, προσωπική αποκάλυψη;
- Επανεξετάστε το τμήμα το οποίο αρχίζει στη σελίδα 141. Βρείτε τις διδασκαλίες του Προφήτη σχετικά με το *πότε* θα πρέπει να προσευχόμαστε και *για ποιο πράγμα* θα πρέπει να προσευχόμαστε. Πώς μπορούν αυτές οι διδασκαλίες να σας βοηθήσουν στις προσωπικές προσευχές σας; Πώς θα μπορούσαν να βοηθήσουν τις οικογένειες στην οικογενειακή προσευχή τους;
- Μελετήστε τις διδασκαλίες του Προφήτη, στις σελίδες 143-44 σχετικά με το *πώς* θα πρέπει να προσευχόμαστε. Ποια είναι η αξία να χρησιμοποιούμε «ειλικρινή και απλή» γλώσσα όταν προσευχόμαστε; Πώς η ενάρετη ζωή μάς δίνει πεποίθηση στην προσέγγιση του Επουράνιου Πατέρα μας με προσευχή; Τι σας βοήθησε να αποκτήσετε μαρτυρία ότι ο Θεός ακούει και απαντά στις προσευχές;
- Διαβάστε ολόκληρη την τρίτη παράγραφο στη σελίδα 143. Πότε ωφεληθήκατε, παρατηρώντας «την πρώτη νύξη» του Πνεύματος που σας παρότρυνε; Πώς μπορούμε να μάθουμε να αναγνωρίζουμε άμεσα τους ψιθύρους του Πνεύματος όταν έρχονται;

Συχετιζόμενες γραφές: Βασιλέων Α΄ 19:11-12, Ιακώβου 1:5-6, Ήλαμαν 5:30, Νεφί Γ΄ 18:18-21, Δ&Δ 6:22-23, 8:2-3, 88:63-65

Σημειώσεις

1. *History of the Church*, 1:52-53, από το "History of the Church" (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 23, Αρχαία Εκκλησία, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέικ Σίτυ, Γιούτα.
2. *History of the Church*, 1:54, από το "History of the Church" (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 24-25, Αρχαία της Εκκλησίας.
3. Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet," 1844-45 manuscript, book 8, σελ. 11, Αρχαία Εκκλησίας.
4. Daniel Tyler, στο "Recollections of the Prophet Joseph Smith," *Juvenile Instructor*, 15 Φεβρουαρίου 1892, σελ. 127.
5. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στο Θείο του, Σίλας Σμιθ, 26 Σεπτεμβρίου 1833, Kirtland, Ohio, στο Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet," 1845 manuscript, σελ. 229-32, Αρχαία Εκκλησίας.
6. Sarah Granger Kimball, στο "R. S. Report," *Woman's Exponent*, 15 Αυγούστου 1892, σελ. 30.
7. *History of the Church*, 5:31, από το "Gift of the Holy Ghost", ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Ιουνίου 1842, σελ. 825. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
8. "To the Saints of God", κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Οκτωβρίου 1842, σελ. 952. Εκουγχρονισμένη στίξη. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
9. *History of the Church*, 5:127-28, διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου. Από καταχώριση στο ημερολόγιο του Τζόζεφ Σμιθ, 23 Αυγούστου 1842, κοντά στη Ναβού του Ιλλινόις. Η καταχώριση αυτή έχει λανθασμένη ημερομηνία 22 Αυγούστου 1842 στο *History of the Church*.
10. Επιστολή των Τζόζεφ Σμιθ και Τζων Ουίτμερ προς τους Αγίους στο Κόλεσβιλ, Νέα Υόρκη, 20 Αυγούστου 1830, Αρμον, Πενουλβάνια στο Newel Knight, *Autobiography and Journal*, περίπου 1846-47, σελ. 129, Αρχαία της Εκκλησίας.
11. Δήλωση γραμμένη από τον Τζόζεφ Σμιθ τον Φεβρουάριο του 1840 στη Φιλαδέλφεια της Πενουλβάνια. Το πρωτότυπο σε ιδιωτική συλλογή.
12. *History of the Church*, 6:303, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 7 Απριλίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφοντ Γούντροφ, Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, Τόμας Μπούλοκ και Ουίλιαμ Κλέιτον.
13. Henry W. Bigler, στο "Recollections of the Prophet Joseph Smith," *Juvenile Instructor*, 1^η Μαρτίου 1892, σελ. 151-52.
14. Ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, περίπου τον Ιούλιο του 1839, στο Κομέρς του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς στο Willard Richards, *Pocket Companion*, σελ. 78-79, Αρχαία Εκκλησίας.
15. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Αιζακ Γκάλαντ, 22 Μαρτίου 1839, φυλακή Λίμπερτυ, Μισσοούρι. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, Φεβρ. 1840, σελ. 54.
16. *History of the Church*, 3:381, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, στις 27 Ιουνίου 1839, στο Κομέρς του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
17. *History of the Church*, 6:307-8, διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 6 Απριλίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφοντ Γούντροφ, Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, Τόμας Μπούλοκ και Ουίλιαμ Κλέιτον.
18. *History of the Church*, 6:58, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 15 Οκτωβρίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
19. Τζων Τήλορ, *Deseret News: Semi-Weekly*, 15 Ιανουαρίου 1878, σελ. 1.

Η οργάνωση και ο προορισμός της αληθινής και ζώσης Εκκλησίας

«Δεν ξέρετε τίποτα περισσότερο σχετικά με τον προορισμό αυτής της Εκκλησίας και του βασιλείου, από ό,τι ένα μωρό στην αγκαλιά της μητέρας του. Δεν το κατανοείτε. ...Αυτή η Εκκλησία θα γεμίσει τη Βόρεια και τη Νότια Αμερική – θα γεμίσει τον κόσμο».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Τον Ιούνιο του 1829, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ ολοκλήρωσε τη μετάφραση του Βιβλίου του Μόρμον. «Όταν η μετάφρασή μας πλησίαζε στο τέλος της», δήλωσε ο Προφήτης, «πήγαμε στην Παλμύρα, της επαρχίας Γουέιν, της Νέας Υόρκης, εξασφαλίσαμε τα πνευματικά δικαιώματα και συμφωνήσαμε με τον κύριο Έγκμπερτ Γκράντιν να τυπώσουμε πέντε χιλιάδες αντίτυπα αντί του ποσού των τριών χιλιάδων δολαρίων»¹. Ο Έγκμπερτ Γκράντιν ήταν ένας νέος άνδρας, ένα χρόνο νεότερος από τον Τζόζεφ Σμιθ, ιδιοκτήτης ενός τυπογραφείου στην Παλμύρα. Είχε μόλις αγοράσει ένα νέο πιεστήριο, η τεχνολογία του οποίου έκανε τη διαδικασία εκτύπωσης σημαντικά ταχύτερη. Ήταν αξιοσημείωτο ότι ο Προφήτης κατόρθωσε να βρει ένα τυπογραφείο στην αγροτική πόλη της Παλμύρα, ικανό να τυπώσει τόσα πολλά αντίτυπα ενός μεγάλου τόμου όπως το Βιβλίο του Μόρμον. Επειδή η εκτύπωση του Βιβλίου του Μόρμον ήταν τόσο μεγάλο και δαπανηρό έργο, ο Μάρτιν Χάρρις υποθήκευσε το αγρόκτημά του στον κύριο Γκράντιν, για να διασφαλιστεί η πληρωμή του κόστους της έκδοσης.

Προς τα τέλη του καλοκαιριού του 1829, ο Τζόζεφ Σμιθ, ο Μάρτιν Χάρρις και μερικοί άλλοι συγκεντρώθηκαν στο τυπογραφείο για να ελέγξουν το τυπογραφικό δοκίμιο της σελίδας τίτλου του Βιβλίου του Μόρμον, την πρώτη σελίδα του υπό εκτύπωση βιβλίου. Όταν ο Προφήτης δήλωσε ότι ήταν ικανοποιημένος με την εμφάνιση της

Στα τέλη του καλοκαιριού του 1829, ο Τζόζεφ Σμιθ, ο Μάρτιν Χάρις και μερικοί άλλοι συγκεντρώθηκαν με τον τυπογράφο του Βιβλίου του Μόρμον, Εγκριπετ Γκράντιν, για να εξετάσουν το τυπογραφικό δοκίμιο της σελίδας τίτλου του Βιβλίου του Μόρμον, της πρώτης σελίδας που θα τυπωνόταν.

σελίδας, η εκτύπωση προχώρησε όσο το δυνατόν ταχύτερα. Απαιτήθηκαν περίπου επτά μήνες για την ολοκλήρωση του έργου και αντίτυπα του Βιβλίου του Μόρμον ήταν διαθέσιμα προς πώληση στο κοινό, στις 26 Μαρτίου 1830.

Με το έργο της μετάφρασης και της έκδοσης του Βιβλίου του Μόρμον ολοκληρωμένο τώρα, ο Τζόζεφ Σμιθ προχώρησε στην οργάνωση της Εκκλησίας. Στην αποκάλυψη που βρίσκουμε τώρα στο τμήμα 20 του Διδαχί και Διαθήκης, ο Κύριος αποκάλυψε στον Προφήτη «την ακριβή ημερομηνία κατά την οποία, σύμφωνα με το θέλημά του και την εντολή του, έπρεπε να προβούμε στη διοργάνωση της Εκκλησίας του ακόμα μια φορά εδώ, επάνω στη γη»². Η ημέρα που καθορίστηκε ήταν η 6^η Απριλίου 1830.

«...Κάναμε γνωστό στους αδελφούς μας», είπε ο Προφήτης, «ότι είχαμε λάβει εντολή να οργανώσουμε την Εκκλησία. Επομένως, συγκεντρωθήκαμε για το σκοπό αυτό στην κατοικία του κυρίου Πήτερ Ουίτμερ του πρεσβύτερου (ήμασταν έξι τον αριθμό), την Τρίτη, έκτη ημέρα του Απριλίου, μ.Χ., του χίλια οκτακόσια τριάντα»³. Περίπου 60 άτομα συγκεντρώθηκαν στην κατοικία του Ουίτμερ στο Φαγιέτ της Νέας Υόρκης, γεμίζοντας δύο ολόκληρα δωμάτια της κατοικίας. Έξι από τους παρόντες άνδρες ορίστηκαν ιδρυτικά μέλη της νέας Εκκλησίας, ώστε να πληρούν τις προϋποθέσεις του νόμου της Νέας Υόρκης - ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ, ο Ολιβερ Κάουντερυ, ο Χάουρουμ Σμιθ, ο Πήτερ Ουίτμερ ο νεότερος, ο Σάμιουελ Σμιθ και ο Ντέηβιντ Ουίτμερ⁴.

Μολονότι η Εκκλησία ήταν πολύ μικρή στις αρχές, ο Τζόζεφ Σμιθ είχε την προφητική αίσθηση του μεγαλειώδους προορισμού της. Ο Ουίλφορντ Γούντροφ, θυμόταν ότι κατά τη διάρκεια μιας συγκεντρώσης ιεροσύνης στο Κίρτλαντ του Οχάιο, τον Απρίλιο του 1834, ο Προφήτης προσπάθησε να αφυπνίσει τους αδελφούς, ώστε να αντιληφθούν τη μελλοντική κατάσταση του βασιλείου του Θεού στη γη:

«Ο Προφήτης κάλεσε όλους όσοι έφεραν την Ιεροσύνη να συγκεντρωθούν στο μικρό ξύλινο σχολικό οίκημα που είχαν εκεί. Ήταν ένα μικρό σπίτι, ίσως 18 τετραγωνικά μέτρα. Όμως χώρεσε όλους όσοι έφεραν την Ιεροσύνη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, οι οποίοι βρίσκονταν τότε στην πόλη του Κίρτλαντ. ...Όταν συγκεντρωθήκαμε, ο Προφήτης κάλεσε τους πρεσβύτερους του Ισραήλ να δώσουν μαρτυρία για το έργο αυτό.

...Όταν τελείωσαν, ο Προφήτης είπε: 'Αδελφοί, εξυψώθηκα πνευματικά και διδάχθηκα πολύ από τις μαρτυρίες σας εδώ απόψε, όμως θέλω να σας πω ενώπιον του Κυρίου, ότι δε γνωρίζετε τίποτα περισσότερο σχετικά με τον προορισμό αυτής της Εκκλησίας και του βασιλείου, από ό,τι ένα μωρό στην αγκαλιά της μητέρας του. Δεν το κατανοείτε'. Ήμουν κάπως έκπληκτος. Ο Προφήτης είπε: 'Εδώ απόψε, δε βλέπετε παρά μια χούφτα άνδρες της Ιερουσλήμ, όμως αυτή η Εκκλησία θα γεμίσει τη Βόρεια και τη Νότια Αμερική - θα γεμίσει τον κόσμο'»⁵.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Η αληθινή Εκκλησία του Ιησού Χριστού οργανώθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ κατά τη θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών.

Ο Τζόζεφ Σμιθ ανέφερε τα γεγονότα της συγκέντρωσης που έλαβε χώρα στις 6 Απριλίου 1830, για να οργανώσει την Εκκλησία: «Αφού κάναμε την έναρξη της συγκέντρωσης με επίσημη προσευχή προς τον Επουράνιο Πατέρα μας, προχωρήσαμε σύμφωνα με προηγούμενη εντολή και ζητήσαμε από τους αδελφούς μας να γνωρίσουν εάν αποδέχονταν εμάς ως διδασκάλους τους στα του Βασιλείου του Θεού και εάν ήταν ικανοποιημένοι ώστε να προχωρήσουμε και να οργανωθούμε ως Εκκλησία, σύμφωνα με την ίδια εντολή, την οποία είχαμε λάβει. Σε αυτά τα προταθέντα, συναίνεσαν ομόφωνα.

»Τότε έθεσα τα χέρια μου επάνω στον Όλιβερ Κάουντερυ και τον χειροτόνησα Πρεσβύτερο της 'Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών'. Κατόπιν, εκείνος με χειροτόνησε στη θέση του Πρεσβυτέρου της ίδιας Εκκλησίας. Μετά πήραμε άρτο, τον ευλογήσαμε και τον κόψαμε σε κομμάτια, παρουσία τους· επίσης, κρασί, το οποίο ευλογήσαμε και ήπιαμε παρουσία τους. Στη συνέχεια, θέσαμε τα χέρια μας επάνω σε κάθε μέλος της Εκκλησίας, χωριστά, που ήταν παρόν, ώστε να λάβουν τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος και να επικυρωθούν μέλη της Εκκλησίας του Χριστού. Το Άγιο Πνεύμα εκχύθηκε επάνω μας σε πολύ μεγάλο βαθμό - κάποιοι προφήτευσαν, ενώ όλοι δοξάζαμε τον Κύριο και αγαλλιάζαμε υπέρμετρα...

»Μετά προχωρήσαμε στην κλήση και τη χειροτόνηση κάποιων άλλων από τους αδελφούς σε διαφορετικές θέσεις της Ιερουσλήμ, σύμφωνα με την εκδήλωση του Πνεύματος προς εμάς: και μετά από κάποιες ευτυχημένες στιγμές που περάσαμε γενόμενοι μάρτυρες και

αισθανόμενοι μέσα μας τις δυνάμεις και ευλογίες του Αγίου Πνεύματος μέσω της χάρις του Θεού που απονεμήθηκε σε εμάς, κλείσαμε τη συγκέντρωση, με τη χαρούμενη γνώση ότι ήμασταν τώρα ο καθένας μέλος της αποδεκτής από τον Θεό, 'Εκκλησίας του Ιησού Χριστού', οργανωμένης σύμφωνα με τις εντολές και τις αποκαλύψεις που δόθηκαν από Εκείνον προς εμάς ετούτες τις τελευταίες ημέρες, καθώς και σύμφωνα με την τάξη της Εκκλησίας, όπως καταγράφεται στην Καινή Διαθήκη»⁶.

Κατά την πρώτη γενική συνέλευση της Εκκλησίας, η οποία έλαβε χώρα στο Φαγιέτ της Νέας Υόρκης, στις 9 Ιουνίου 1830, διεξήχθη η μετάληψη, αρκετοί επικυρώθηκαν μέλη της Εκκλησίας, άλλοι χειροτονήθηκαν σε θέσεις στην ιεροσύνη και το Άγιο Πνεύμα εκχύθηκε επάνω στους Αγίους. Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ κατέγραψε: «Εμπειρίες όπως αυτές επέδρασαν στην καρδιά μας, πλημμυρίζοντάς την με χαρά ανείπωτη και μας γέμισαν δέος και ευλάβεια για εκείνο το Παντοδύναμο Άτομο, μέσω της χάρις του οποίου είχαμε κληθεί για να χρησιμεύσουμε ως μέσον, ώστε τα τέκνα των ανθρώπων να απολαύσουν τέτοιες ένδοξες ευλογίες, όπως αυτές οι οποίες εκχύθηκαν τώρα σε εμάς. Βρεθήκαμε να υπηρετούμε αυτή την ίδια τάξη πραγμάτων, όπως είχε τηρηθεί από τους αγίους Απόστολους της παλαιάς εποχής· αντιληφθήκαμε τη σπουδαιότητα και ιεροπρέπεια αυτών των διαδικασιών· υπήρξαμε μάρτυρες και αισθανθήκαμε με τις φυσικές αισθήσεις μας, τις ίδιες ένδοξες θείκες εκδηλώσεις των δυνάμεων της Ιεροσύνης, τα χαρίσματα και τις ευλογίες του Αγίου Πνεύματος καθώς και την καλοσύνη και συγκατάβαση ενός ελεήμονος Θεού προς εκείνους οι οποίοι υπακούν το αιώνιο Ευαγγέλιο του Κυρίου μας, Ιησού Χριστού, πράγματα τα οποία συνδυάστηκαν ώστε να δημιουργήσουν μέσα μας αισθήματα υπέρμετρης ευγνωμοσύνης και να μας εμπνεύσουν νέο ζήλο και ενέργεια για το σκοπό της αλήθειας»⁷.

Η Εκκλησία του Χριστού οργανώθηκε σύμφωνα με την τάξη του Θεού.

«Ο Χριστός ήταν η κεφαλή της Εκκλησίας, ο κεντρικός θολόλιθος, ο πνευματικός βράχος επάνω στον οποίο οικοδομήθηκε η Εκκλησία και οι πύλες του άδη δεν θα υπερισχύσουν εναντίον της [βλέπε Κατά Ματθαίον 16:18, Προς Εφεσίους 2:20]. Εκείνος οικοδόμησε το Βασίλειο, επέλεξε Αποστόλους και τους χειροτόνησε στη Μελχισεδική Ιεροσύνη, δίνοντάς τους δύναμη για να χορηγούν στις διατάξεις του ευαγγελίου»⁸.

Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών οργανώθηκε επίσημα από τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, στις 6 Απριλίου 1830, στην κατοικία του Πήτερ Ονίτμερ, του πρεσβύτερου, στο Φαγιέτ της Νέας Υόρκης. Η Εκκλησία των Τελευταίων Ημερών οργανώθηκε κατά τον ίδιο τρόπο με την Εκκλησία της εποχής του Σωτήρα, με «αποστόλους, προφήτες, ποιμένες, δασκάλους, ευαγγελιστές και λοιπά».

«Ο Χριστός... έδωσε άλλους μεν αποστόλους, άλλους δε προφήτες, άλλους δε ευαγγελιστές, άλλους δε ποιμένες και δασκάλους' [Προς Εφεσίους 4:11]. Και πώς επιλέχθηκαν οι απόστολοι, οι προφήτες, οι ποιμένες, οι δάσκαλοι και οι ευαγγελιστές; Με προφητεία (αποκάλυψη) και με χειροθεσία: με ουράνια επικοινωνία και ουράνια διορισμένη διάταξη, μέσω της ιεροσύνης, οργανωμένη κατά την τάξη του Θεού, με ουράνια ανάθεση»⁹.

«[Το Βιβλίο του Μόρμον] μας λέει ότι ο Σωτήρας μας παρουσιάστηκε σε αυτή την ήπειρο [την αμερικανική] μετά την ανάστασή Του.

Ότι εδραίωσε εδώ το ευαγγέλιο στην πληρότητά του, στην αφθονία του, στη δύναμη και στην ευλογία του. Ότι είχαν Αποστόλους, Προφήτες, Ποιμένες, Διδασκάλους και Ευαγγελιστές, την ίδια τάξη, την ίδια ιεροσύνη, τις ίδιες διατάξεις, δωρεές, δυνάμεις και ευλογίες, όπως τις απολάμβαναν στην ανατολική ήπειρο»¹⁰.

«Ο ευαγγελιστής είναι ένας πατριάρχης. ...Οπουδήποτε στη γη εδραιώνεται η Εκκλησία του Χριστού, πρέπει να υπάρχει ένας Πατριάρχης προς όφελος των απογόνων των Αγίων, όπως ήταν με τον Ιακώβ που έδωσε την πατριαρχική ευλογία του στους γιους του»¹¹.

Άρθρα της Πίστης 1:6: «Πιστεύουμε στην ίδια οργάνωση η οποία υφίστατο στην Πρωταρχική Εκκλησία, δηλαδή, αποστόλους, προφήτες, ποιμένες, διδασκάλους, ευαγγελιστές και λοιπά»¹².

Η Εκκλησία καθοδηγείται από την Πρώτη Προεδρία, την Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων και τις Απαρτίες των Εβδομήκοντα.

«Πιστεύω ακλόνητα στους προφήτες και τους αποστόλους, με τον Ιησού Χριστό ως κεντρικό θολόλιθο, να μιλά ως κάτοχος εξουσίας ανάμεσά τους και όχι όπως οι γραμματείς»¹³.

«Οι Πρόεδροι της [Πρώτης] Προεδρίας ηγούνται της Εκκλησίας. Αποκαλύψεις για το σκοπό και το θέλημα του Θεού για την Εκκλησία έρχονται μέσω της Προεδρίας. Αυτή είναι η τάξη των ουρανών και η δύναμη και το προνόμιο της [Μελχισηδικής] Ιεροσύνης»¹⁴.

«Ποια είναι η σπουδαιότητα η οποία προορίζεται στην κλήση αυτών των Δώδεκα Αποστόλων, η οποία την διαφοροποιεί από τις άλλες κλήσεις ή άλλους κατέχοντες υπεύθυνη θέση στην Εκκλησία; ...Υπάρχουν οι Δώδεκα Απόστολοι, οι οποίοι καλούνται στη θέση του Ταξιδεύοντος Ανωτέρου Συμβουλίου, οι οποίοι προεδρεύουν των εκκλησιών των Αγίων. ...Κρατούν τα κλειδιά αυτής της διακονίας, ξεκλειδώνουν την πόρτα της βασιλείας των ουρανών σε όλα τα έθνη και κηρύττουν το ευαγγέλιο σε κάθε πλάσμα. Αυτή είναι η δύναμη, εξουσία και αρετή της ιδιότητάς τους ως απόστολοι»¹⁵.

Ο Όροσν Πρατ, ο οποίος υπηρέτησε στην Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων, ανέφερε: «Ο Κύριος... έδωσε οδηγία ότι η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων θα έπρεπε να οργανωθεί και έργο της θα ήταν να

κηρύττει το ευαγγέλιο στα έθνη, πρώτα στους Εθνικούς και ύστερα στους Ιουδαίους. Μετά την οικοδόμηση του Ναού του Κίρτλαντ, τα μέλη της Ιεροσύνης κλήθηκαν να συγκεντρωθούν και μιλώντας για τους Δώδεκα Αποστόλους, ο Προφήτης Τζόζεφ είπε ότι είχαν λάβει την ιδιότητα του Αποστόλου, με όλες τις δυνάμεις που αφορούσαν σε αυτήν, όπως οι αρχαίοι Απόστολοι»¹⁶.

Ο Ουίλφορντ Γούντροφ, τέταρτος Πρόεδρος της Εκκλησίας, ανέφερε: «Ο Τζόζεφ κάλεσε δώδεκα Αποστόλους. Ποιοι ήταν αυτοί; Ο Κύριος είπε σ' αυτόν: 'Οι Δώδεκα είναι εκείνοι που θα επιθυμούν να πάρουν επάνω τους το όνομά μου με πλήρη πρόθεση καρδιάς. Και αν επιθυμούν να πάρουν επάνω τους το όνομά μου με πλήρη πρόθεση καρδιάς, καλούνται να πάνε σε όλον τον κόσμο, να κηρύξουν το ευαγγέλιό μου σε κάθε πλάσμα'. [Δ&Δ 18:27-28.] ...Όταν ο Προφήτης Τζόζεφ οργάνωσε την Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων, δίδαξε [την] αρχή της ενότητας σε αυτούς. Τους έδωσε να καταλάβουν ότι πρέπει να είναι με μια καρδιά και ένα νου και ότι πρέπει να πάρουν απόλυτα επάνω τους το όνομα του Χριστού. Ότι αν ο Θεός τούς πρόσταζε να κάνουν οτιδήποτε, θα έπρεπε να πάνε και να το κάνουν»¹⁷.

«Οι Εβδομήκοντα αποτελούν ταξιδεύουσες απαρτίες, για να πάνε σε όλη τη γη, όπου και αν τους καλέσουν να πάνε οι Δώδεκα Απόστολοι»¹⁸.

«Οι Εβδομήκοντα δεν καλούνται να υπηρετήσουν σε τραπέζια [βλέπε Πράξεις 6:1-2], ...αλλά να κηρύττουν το ευαγγέλιο και να οικοδομούν [τις εκκλησίες] και να ορίζουν άλλους, οι οποίοι δεν ανήκουν στις απαρτίες αυτές, να προεδρεύουν [των εκκλησιών], οι οποίοι είναι Αρχιερείς. Οι Δώδεκα είναι επίσης για να... φέρουν τα κλειδιά της βασιλείας σε όλα τα έθνη και να ξεκλειδώνουν την πόρτα του ευαγγελίου σε αυτούς και να καλούν τους Εβδομήκοντα να ακολουθούν μετά από αυτούς και να τους βοηθούν»¹⁹.

Μολονότι οι δυνάμεις του κακού μπορεί να επιζητούν να καταστρέψουν την Εκκλησία, «κανένα ανίερο χέρι δεν μπορεί να σταματήσει την πρόοδο του έργου».

«Από την οργάνωση της Εκκλησίας του Χριστού... στις 6 Απριλίου 1830, είχαμε την ικανοποίηση να σταθούμε μάρτυρες της εξάπλωσης της αλήθειας σε διάφορες περιοχές της χώρας μας, παρόλο που οι εχθροί της, αδιάκοπα και επιμελώς, θέλησαν να σταματήσουν την πο-

ρεία της και να εμποδίσουν την πρόδοό της. Μολονότι κακώς διατεθειμένα και κακόβουλα άτομα συνεργάστηκαν για να καταστρέψουν τους αθώους... ωστόσο το ένδοξο ευαγγέλιο στην πληρότητά του, εξαπλώνεται και καθημερινά κερδίζει νεοφώτιστους. Η προσευχή μας στο Θεό είναι να εξακολουθήσει αυτό και να προστεθούν πολλοί σε αυτούς που θα σωθούν αιώνια»²⁰.

«Το πρότυπο της αλήθειας ανηγέρθη κανένα ανίερο χέρι δεν μπορεί να σταματήσει την πρόοδο του έργου· οι καταδιώξεις μπορεί να μαίνονται, όχλοι να συνεργάζονται, στρατοί να ενώνονται, συκοφαντίες να δυσφημίζουν, όμως η αλήθεια του Θεού θα πάει μπροστά με θάρρος, ευγένεια και ανεξάρτητα, έως ότου διεισδύσει σε κάθε ήπειρο, επισκεφθεί κάθε περιοχή της γης, σαρώσει κάθε χώρα και ακουστεί σε κάθε αφτί, μέχρις ότου οι σκοποί του Θεού εκπληρωθούν και ο Μεγάλος Ιεχωβά πει ότι το έργο έγινε»²¹.

«Και ξανά, μια άλλη παραβολή έθεσε εμπρός τους [ο Σωτήρας] για τη βασιλεία, η οποία πρέπει να τεθεί ακριβώς πριν ή κατά την εποχή του θερισμού, η οποία έχει ως εξής: 'Η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια με έναν κόκκο σιναπιού, τον οποίο, καθώς τον πήρε ένας άνθρωπος, τον έσπειρε στο χωράφι του· το οποίο είναι μεν μικρότερο από όλα τα σπέρματα· όταν, όμως, αυξηθεί, είναι μεγαλύτερο από τα λαχανικά, και γίνεται δέντρο, ώστε τα πουλιά του ουρανού έρχονται και κάνουν φωλιές στα κλαδιά του'. [Κατά Ματθαίον 13:31-32.] Τώρα μπορούμε να καταλάβουμε απόλυτα ότι αυτός ο συμβολισμός δόθηκε ώστε να αντιπροσωπεύει την Εκκλησία, καθώς θα έρθει μπροστά κατά τις τελευταίες ημέρες. Ιδού, η Βασιλεία των Ουρανών παρομοιάζεται με αυτό. Όμως, ποιο μοιάζει με αυτό;

»Ας πάρουμε το Βιβλίο του Μόρμον, το οποίο ένας άνθρωπος πήρε και έκρυψε στον αγρό του, διασφαλίζοντάς το με την πίστη του, για να αποκαλυφθεί ξαφνικά κατά τις τελευταίες ημέρες ή κατά το χρόνο που πρέπει. Ας το δούμε να ξεπροβάλλει από το έδαφος, όπως πράγματι περιγράφηκε, ως ο μικρότερος από τους σπόρους, όμως ιδού, βγάζει κλαδιά, ναι, υψώνεται ψηλά επάνω, με εντυπωσιακά κλαδιά και μεγαλοπρέπεια όμοια με του Θεού, μέχρις ότου, όπως ο σπόρος του σιναπιού, γίνει το μεγαλύτερο από όλα τα χορτάρια. Και είναι αλήθεια και αναβλάστησε και βγήκε από τη γη και δικαιοσύνη θα σκύψει από τον ουρανό [βλέπε Ψαλμοί 85:11, Μωυσή 7:62] και ο Θεός στέλνει κάτω τις δυνάμεις Του, τα χαρίσματα και αγγέλους να φωλιάσουν στα κλαδιά του.

»Η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια με έναν κόκκο σιναπιού. Ίδου, λοιπόν, δεν είναι αυτό η Βασιλεία των Ουρανών, η οποία υψώνει το κεφάλι της κατά τις τελευταίες ημέρες κατά τη μεγαλοπρέπεια του Θεού της, δηλαδή η Εκκλησία των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, όμοια με έναν αδιαπέραστο, αμετακίνητο βράχο στο μέσον του μεγάλου βάθους του ωκεανού, εκτεθειμένο στις θύελλες και τις καταγίδες του Σατανά, ο οποίος έχει μέχρι τώρα παραμείνει ακλόνητος και ακόμα παρουσιάζει επιδεικτικά τα τεράστια κύματα της αντίθεσης, τα οποία καθοδηγούνται από τους θυελλώδεις ανέμους της απατηλής πανουργίας, που ξέσπασαν ορμητικά και εξακολουθούν να ξεσπούν ορμητικά με πελώριους αφρούς ενάντια στην θριαμβευτική Εκκλησία, παρακινούμενα με διπλάσια μανία από τον εχθρό της δικαιοσύνης;»²²

Ως μέρος της προσευχής του κατά την αφιέρωση του Ναού του Κίρτλαντ, η οποία αργότερα καταγράφηκε στο Διδαχά και Διαθήκες 109:72-76, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είπε: «Θυμήσου όλη την εκκλησία σου, Ω Κύριε, με όλες τις οικογένειές τους και όλους τους άμεσους συγγενείς τους, με όλους τους ασθενείς και βασανισμένους τους, με όλους τους φτωχούς και πράους της γης· ώστε η βασιλεία την οποία δημιούργησες χωρίς χέρια, να γίνει ένα μεγάλο βουνό και να πλημμυρίσει ολόκληρη τη γη· ώστε η εκκλησία σου να έρθει εμπρός μέσα από την ερημιά του σκότους και να λάμπει ωραία σαν το φεγγάρι, λαμπερή σαν τον ήλιο και τρομερή σαν στρατός με σημαίες· και να είναι στολισμένη σαν νύφη για την ημέρα εκείνη, όπου θα αποκαλύψεις τους ουρανούς και θα κάνεις ώστε τα βουνά να διαλυθούν στην παρουσία σου και οι κοιλάδες να υπερυψωθούν, οι τραχείς τόποι να γίνουν ομαλοί· ώστε η δόξα σου να πλημμυρίσει τη γη· ώστε όταν η σάλλπιγγα ηχήσει για τους νεκρούς, να αρπαχτούμε στο σύννεφο για να σε συναντήσουμε, ώστε να μπορούμε πάντοτε να είμαστε με τον Κύριο· ώστε τα ενδύματά μας να είναι αγνά, ώστε να μπορέσουμε να ενδυθούμε χιτώνα χρηστότητας, με φοίνικες στα χέρια μας και στέμμα δόξας επάνω στο κεφάλι μας και να θερίσουμε αιώνια χαρά για όλες τις οδύνες μας»²³.

Ο καθένας μας έχει την ευθύνη να ενδυναμώνει την Εκκλησία και να κάνει αυτό που του αναλογεί για την οικοδόμηση της βασιλείας του Θεού.

«Ο σκοπός του Θεού είναι ένας κοινός σκοπός, για τον οποίο ενδιαφέρονται εξίσου οι Άγιοι. Είμαστε όλοι μέλη ενός σώματος και

«Η προώθηση του σκοπού του Θεού και η οικοδόμηση της Σιών αφορά στο ίδιο ένα άτομο, όσο και ένα άλλο. Η μόνη διαφορά είναι πως ο ένας καλείται να εκπληρώσει ένα καθήκον και ο άλλος ένα άλλο καθήκον».

όλοι μετέχουμε του ίδιου πνεύματος, βαπτιζόμαστε σε ένα βάπτισμα και διαθέτουμε εξίσου την ίδια ένδοξη ελπίδα. Η προώθηση του σκοπού του Θεού και η οικοδόμηση της Σιών ενδιαφέρει το ίδιο κάθε άτομο. Η μόνη διαφορά είναι πως ο ένας καλείται να εκπληρώσει ένα καθήκον και ο άλλος ένα άλλο. ‘Και είτε ένα μέλος πάσχει, όλα τα μέλη συμπάσχουν’ είτε ένα μέλος τιμάται, όλα τα μέλη χαίρονται μαζί. Και δεν μπορεί το μάτι να πει στο χέρι: Δεν σε έχω ανάγκη’ ή, πάλι, το κεφάλι να πει στα πόδια: Δεν σας έχω ανάγκη’. Αντίθετα συναισθήματα διαφόρων ομάδων, διαφορετικά συμφέροντα, αποκλειστικά σχέδια θα πρέπει να παραμεριστούν μπροστά στον ένα και μοναδικό σκοπό, προς όφελος του συνόλου [βλέπε Προς Κορινθίους Α’ 12:21, 26]»²⁴.

«Αδελφοί και αδελφές, να είστε πιστοί, να είστε επιμελείς, να αγωνίζεστε για την πίστη, η οποία μια φορά για πάντα παραδόθηκε στους Αγίους [βλέπε Ιούδα 1:3]. Ας καταλάβει κάθε άνδρας, γυναίκα και παιδί τη σπουδαιότητα του έργου και να ενεργούν σαν να εξαρτάτο η επιτυχία από την ατομική προσπάθεια του καθενός και μόνο. Ας αισθανθούν όλοι ενδιαφέρον για αυτό και μετά να οκεφθούν ότι ζουν στην ημέρα αυτή, η οποία ζωογονούσε τις ψυχές βασιλιάδων,

προφητών και ενάρετων ανθρώπων όταν την συλλογίζονταν, χιλιάδες χρόνια πριν -η προοπτική της οποίας ενέπνεε τις γλυκύτερες νότες μουσικής τους και τα πλέον υπερυψωμένα τραγούδια και τους έκανε να μιλούν ορμητικά με τόσο εκοτατικό τρόπο, όπως αναφέρεται στις Γραφές· και σύντομα θα πρέπει να αναφωνούμε με λόγια έμπνευσης-

»Ο Κύριος έφερε πάλι τη Σιών. Ο Κύριος λύτρωσε πάλι το λαό του, τον Ισραήλ'. [Δ&Δ 84:99.]»²⁵

Όπως θυμάται ο Ουίλφορντ Γούντροφ, ο Τζόζεφ Σμιθ έκανε την ακόλουθη διακήρυξη προς τα μέλη των Δώδεκα, οι οποίοι αναχωρούσαν για μια ιεραποστολή στη Μεγάλη Βρετανία το 1839: «Ό,τι και αν σας συμβεί, προετοιμαστείτε να το αντέξετε και πάντοτε να στηρίζετε και να υπερασπίζεστε τα συμφέροντα της Εκκλησίας και της βασιλείας του Θεού»²⁶.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Φανταστείτε πώς θα ήταν αν παρευρισκόσασταν στη συγκέντρωση ιεροσύνης που περιγράφηκε στη σελίδα 149. Πώς νομίζετε ότι θα είχατε αισθανθεί, αν είχατε ακούσει τον Τζόζεφ Σμιθ να προφητεύει ότι η Εκκλησία θα γέμιζε τον κόσμο μια ημέρα; Θυμούμενοι τώρα εκείνη την προφητεία, ποιες είναι οι σκέψεις ή τα συναισθήματά σας;
- Επανεξετάστε τις σελίδες 150-51, παρατηρώντας τις ενέργειες που έγιναν κατά την οργάνωση της Εκκλησίας και κατά την πρώτη γενική συνέλευση. Ο Τζόζεφ Σμιθ είπε: «Εμπειρίες όπως αυτές επέδρασαν στην καρδιά μας, πλημμυρίζοντάς την με χαρά ανείπωτη και μας γέμισαν δέος και ευλάβεια για [τον Θεό]» (σελίδα 151). Πότε είχατε τα συναισθήματα που περιέγραψε ο Τζόζεφ Σμιθ;
- Επανεξετάστε τις διδασκαλίες του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ για την Εκκλησία την εποχή του Ιησού και κατά τις ημέρες του Βιβλίου του Μόρμον (σελίδες 151-53). Με ποιο τρόπο η Εκκλησία ακολουθεί σήμερα το ίδιο πρότυπο;
- Γιατί νομίζετε ότι χρειαζόμαστε ηγέτες, οι οποίοι προεδρεύουν της παγκόσμιας Εκκλησίας; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 153-54.) Με ποιο τρόπο ευλογηθήκατε μέσω της υπηρετήσης της

Πρώτης Προεδρίας, της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, των Απαρτιών των Εβδομήκοντα και της Προεδρεύουσας Επισκοπικής Ηγεσίας;

- Ποιες είναι οι σκέψεις ή τα συναισθήματά σας καθώς διαβάσετε τις προφητείες του Τζόζεφ Σμιθ για τον προορισμό της Εκκλησίας; (Βλέπε σελίδες 154-56.) Με ποιους τρόπους μπορούμε να συμμετάσχουμε σε αυτό το έργο; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 156-58.)
- Ο Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε: «Ας καταλάβει κάθε άνδρας, γυναίκα και παιδί τη σπουδαιότητα του έργου και να ενεργούν σαν να εξαρτάτο η επιτυχία από την ατομική προσπάθεια του καθενός και μόνο» (σελίδα 156). Σκεφθείτε συγκεκριμένους τρόπους για να μπορέσετε να εφαρμόσετε αυτή τη συμβουλή στη ζωή σας.
- Αν κάποιος σας ρωτούσε γιατί είστε μέλος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, τι θα λέγατε;

Συνοχετιζόμενες γραφές: Δανιήλ 2:31-45, Μωσία 18:17-29, Δ&Δ 20:1-4, 65:1-6, 115:4-5

Σημειώσεις

1. *History of the Church*, 1:71, από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 34, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
2. *History of the Church*, 1:64, από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 29, Αρχαία Εκκλησίας.
3. *History of the Church*, 1:75-77, από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 37, Αρχαία Εκκλησίας.
4. Ο νόμος της Νέας Υόρκης απατούσε από τρία έως εννέα άτομα να οργανώσουν ή να διεκπεραιώσουν τις υποθέσεις μιας εκκλησίας. Ο Προφήτης επέλεξε να χρησιμοποιήσει έξι άτομα.
5. Ουίλφορντ Γούντροφ, στο Conference Report, Απρ. 1898, σελ. 57, εκουγχρονισμένη στίξη και γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα.
6. *History of the Church*, 1:77-79, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 37-38, Αρχαία Εκκλησίας.
7. *History of the Church*, 1:85-86, από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 42, Αρχαία Εκκλησίας.
8. Ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις 23 Ιουλίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Joseph Smith, Collection, Addresses, 23 Ιουλίου 1843, Αρχαία Εκκλησίας.
9. *History of the Church*, 4:574, από το “Try the Spirits”, ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Απριλίου 1842, σελ. 744-45. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
10. *History of the Church*, 4:538, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ, συνταχθείσα κατόπιν αιτήματος των Τζων Ουέντουορθ και Τζωρτζ Μπάρστοου, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Μαρτίου 1842, σελ. 707-8.
11. *History of the Church*, 3:381, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, στις 27 Ιουνίου 1839, στο Κομέρς του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσοαρντς.
12. Άρθρα της Πίστης 1:6.
13. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Αϊζακ Γκάλλαντ, 22 Μαρτίου 1839, φυλακή Λίμπερτυ, Μισσόρι.

- Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, Φεβρ. 1840, σελ. 53, εκουγχρονισμένη στίξη και γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα.
14. *History of the Church*, 2:477, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 7 Απριλίου 1837, στο Κίρτλαντ του Οχάιο. Αναφέρθηκε στο *Messenger and Advocate*, Απρ. 1837, σελ. 487.
  15. *History of the Church*, 2:200, διαφοροποίηση υποδιαίρεσεων παραγράφου. Από τα πρακτικά ενός συμβουλίου της Εκκλησίας, το οποίο έλαβε χώρα στις 27 Φεβρουαρίου 1835, στο Κίρτλαντ του Οχάιο. Αναφέρθηκε από τον Ολιβερ Κάουντερυ.
  16. Οροον Πρατ, *Millennial Star*, 10 Νοεμβρίου 1869, σελ. 732.
  17. Ουίλφορντ Γούντροφ, *Deseret Weekly*, 30 Αυγούστου 1890, σελ. 306, εκουγχρονισμένη γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα.
  18. *History of the Church*, 2:202, από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book B-1, σελ. 577, Αρχαία Εκκλησίας.
  19. *History of the Church*, 2:431-32, από οδηγίες του Τζόζεφ Σμιθ στις 30 Μαρτίου 1836, στο Κίρτλαντ του Οχάιο.
  20. *History of the Church*, 2:22, από το “The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad”, 22 Ιανουαρίου 1834, που δημοσιεύθηκε στο *Evening and Morning Star*, Απρ. 1834, σελ. 152.
  21. *History of the Church*, 4:540, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ, συνταχθείσα κατόπιν αιτήματος των Τζων Ουέντουορθ και Τζωρτζ Μπάροτσοου, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Μαρτίου 1842, σελ. 709.
  22. *History of the Church*, 2:268, η τελευταία λέξη σε αγκύλες, στο πρωτότυπο. Εκουγχρονισμένη στίξη, γραμματική και κεφαλαία γράμματα. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τους Πρεσβύτερους της Εκκλησίας, Δεκ. 1834, Κίρτλαντ, Οχάιο, που δημοσιεύθηκε στο *Messenger and Advocate*, Δεκ. 1835, σελ. 227.
  23. Διδαχή και Διαθήκες, 109:72-76. Προσευχή που προσφέρθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις 27 Μαρτίου 1836, κατά την αφιέρωση του ναού του Κίρτλαντ στο Οχάιο.
  24. *History of the Church*, 4:609, από το “The Temple”, ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 2 Μαΐου 1842, σελ. 776. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
  25. *History of the Church*, 4:214, από μία αναφορά του Τζόζεφ Σμιθ και των συμβούλων του στην Πρώτη Προεδρία, 4 Οκτωβρίου 1840, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, Οκτ. 1840, σελ. 188.
  26. Παρατέθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ, *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 Μαρτίου 1883, σελ. 1.

Διακηρύξτε χαράς ευαγγέλια μεγάλης αγαλλίασης σε όλο τον κόσμο

*«Οι ψυχές είναι το ίδιο πολύτιμες στα μάτια του Θεού,
όπως ήταν πάντοτε· και οι Πρεσβύτεροι [θα πρέπει]
...να πείσουν και να προσκαλέσουν όλους τους
ανθρώπους παντού να μετανοήσουν, ώστε να
γίνουν κληρονόμοι της σωτηρίας».*

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Μετά την οργάνωση της Εκκλησίας, στις 6 Απριλίου 1830, ο Τζόζεφ Σμιθ συνέχισε να διακηρύσσει χαράς ευαγγέλια μεγάλης αγαλλίασης. Κατά τη διάρκεια του Απριλίου, ταξίδεψε στο Κόλεοβιλ της Νέας Υόρκης, για να επισκεφθεί το φίλο του, Τζόζεφ Νάητ, τον πρεσβύτερο, ο οποίος μαζί με την οικογένειά του είχε ενδιαφερθεί για το ευαγγέλιο. Ο Προφήτης είχε συναντήσεις στην περιοχή και «πολλοί άρχισαν να προσεύχονται ένθερμα στον Παντοδύναμο Θεό, ώστε να τους δώσει σοφία για να καταλάβουν την αλήθεια»¹. Περίπου δύο μήνες αργότερα, σε μία δεύτερη επίσκεψη στο Κόλεοβιλ, ο Προφήτης είδε ότι αρκετοί άνθρωποι οι οποίοι είχαν ακούσει το ευαγγέλιο, επιθυμούσαν τώρα να βαπτιστούν. Για αυτούς τους καινούργιους νεοφώτιστους, η αποδοχή του ευαγγελίου απαιτήσε πίστη και θάρρος, καθώς κατέγραψε ο Προφήτης:

«Κανονίσαμε μία συγκέντρωση για την Ημέρα του Κυρίου και το απόγευμα του Σαββάτου κατασκευάσαμε ένα φράγμα σε ένα ρυάκι που ήταν εκεί κοντά, ώστε να πραγματοποιηθεί εκεί η διάταξη του βαπτίσματος. Όμως στη διάρκεια της νύχτας συγκεντρώθηκε κάποιος όχλος και γκρέμισε το φράγμα μας, εμποδίζοντάς μας έτσι να πραγματοποιήσουμε το βάπτισμα κατά την Ημέρα του Κυρίου. ...Νωρίς το πρωί της Δευτέρας δραστηριοποιηθήκαμε και προτού καταλάβουν οι εχθροί μας τι κάναμε, είχαμε επισκευάσει το φράγμα

*Είτε κήρυττε σε ανθρώπους γύρω του είτε έστειλε ιεραπόστολους στον κόσμο,
ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ αγαπούσε το ιεραποστολικό έργο.*

και βαπτίστηκαν τα εξής δεκατρία άτομα από τον Όλιβερ Κάουντερυ, δηλαδή: η Έμμα Σμιθ, ο Εζεκάια Πεκ και η σύζυγός του, ο Τζόζεφ Νάητ, ο πρεσβύτερος και η σύζυγός του, ο Ουίλιαμ Στρίνγκαμ και η σύζυγός του, ο Τζόζεφ Νάητ, ο νεότερος, ο Ααρών Κούλβερ και η σύζυγός του, ο Λεβί [Χωλ], η Πόλυ Νάιτ και η Τζούλια Στρίνγκαμ»².

Εκείνο το φθινόπωρο, ο Κύριος αποκάλυψε στον Τζόζεφ Σμιθ ότι οι Όλιβερ Κάουντερυ, Πήτερ Ουίτμερ, ο νεότερος, Πάρλεϋ Πρατ και Ζάιμπα Πήτερσον θα έπρεπε να «π[άνε] στους Λαμανίτες και να κηρύξ[ουν] σ' αυτούς το ευαγγέλιό μου» (Δ&Δ 28:8, 30:5-6, 32:1-3). Οι ιεραπόστολοι αυτοί ταξίδεψαν περίπου 2.400 χιλιόμετρα, κηρύττοντας εν συντομία ανάμεσα σε διάφορες ινδιάνικες φυλές, συμπεριλαμβανομένων των Σενέκα στη Νέα Υόρκη, των Γουαϊντότ στο Οχάιο και των Ντελαγουέαρ και Σονί σε ινδιάνικο έδαφος. Ωστόσο, η μεγαλύτερη επιτυχία των ιεραποστόλων ήρθε όταν σταμάτησαν στην περιοχή του Κίρτλαντ του Οχάιο. Εκεί βάπτισαν περίπου 130 νεοφώτιστους, κυρίως από το εκκλησίασμα Μεταρρυθμιστών Βαπτιστών του Σίδνεϋ Ρίγκντον, εγκαινιάζοντας έτσι αυτό το οποίο θα απέβαινε ένας τόπος συγκέντρωσης για εκατοντάδες μέλη της Εκκλησίας το επόμενο έτος. Οι ιεραπόστολοι βρήκαν, επίσης, κάποιους νεοφώτιστους ανάμεσα στους αποίκους στην επαρχία Τζάκσον του Μισσούρι, όπου θα ιδρύετο αργότερα η πόλη της Σιών.

Είτε κήρυττε σε ανθρώπους γύρω του είτε έστελνε ιεραπόστολους στον κόσμο, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ αγαπούσε το ιεραποστολικό έργο. Ο Πρεσβύτερος Πάρλεϋ Πρατ κατέγραψε την ακόλουθη εμπειρία, η οποία συνέβη το 1839: «Όταν επισκεπτόμουν με τον αδελφό Τζόζεφ τη Φιλαδέλφεια [στην Πενσυλβάνια], άνοιξαν για εκείνον μια πολύ μεγάλη εκκλησία για να κηρύξει και εκεί συγκεντρώθηκαν περίπου τρεις χιλιάδες άτομα για να τον ακούσουν. Πρώτος μίλησε ο αδελφός Ρίγκντον και αναφέρθηκε στο ευαγγέλιο, επεξηγώντας τη διδαχή του με τη Βίβλο. Όταν τελείωσε, ο αδελφός Τζόζεφ σηκώθηκε επάνω σαν λιοντάρι έτοιμο να αρχίσει να βρυχάται και όντας πλήρης από το Άγιο Πνεύμα, μίλησε με μεγάλη δεινότητα, δίνοντας μαρτυρία για τα οράματα που είχε δει, για τη διακονία των αγγέλων την οποία είχε απολαύσει και για το πώς είχε βρει τις πλάκες του Βιβλίου του Μόρμον και τις είχε μεταφράσει με τη δωρεά και τη δύναμη του Θεού. Άρχισε, λέγοντας: 'Εάν κανένας άλλος δεν είχε το θάρρος να καταθέσει μαρτυρία για ένα τόσο ένδοξο μήνυμα από τους ουρανοί και για την εύρεση ενός τόσο

ένδοξου χρονικού, εκείνος αισθάνθηκε την υποχρέωση και την επιθυμία να το πράξει, για να συμπεριφερθεί δίκαια απέναντι στους ανθρώπους και να αφήσει στον Θεό το ζήτημα για το πώς έλαβε τη μαρτυρία του'.

»Το εκκλησίασμα είχε μείνει κατάπληκτο· ηλεκτρισμένο και κατακυριευμένο από την αίσθηση της αλήθειας και της δύναμης με την οποία είχε μιλήσει και τα θαυμαστά τα οποία αφηγήθηκε. Μια διαρκής εντύπωση παρέμεινε· πολλές ψυχές ήρθαν στο ποίμνιο. Και καταθέτω μαρτυρία ότι εκείνος, με την ισχυρή και πιστή μαρτυρία του, καθάρισε τα ιμάτιά του από το αίμα τους. Πλήθη ανθρώπων βαπτίστηκαν στη Φιλαδέλφεια και στις γύρω περιοχές»³.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Επειδή ο κόσμος βρίσκεται σε πνευματικό σκοτάδι, θα πρέπει να είμαστε επιμελείς στην κήρυξη του ευαγγελίου.

Το 1834, ο Τζόζεφ Σμιθ και άλλοι Πρεσβύτεροι της Εκκλησίας στο Κίρτλαντ, έστειλαν την ακόλουθη επιστολή στους αδελφούς άλλων περιοχών: «Μολονότι η επικοινωνία μας μαζί σας είναι μάλλον συχνή, ωστόσο πιστεύουμε ότι θα γίνεται δεκτή από μέρους σας με αδελφικά αισθήματα· και ότι θα επιτρέψετε να υπάρχει ένας λόγος προτροπής μέσα στην καρδιά σας, από εμάς, τους ανάξιους αδελφούς σας, καθώς βλέπετε το μέγα εύρος της δύναμης και κυριαρχίας του πρίγκιπα του σκότους και συνειδητοποιείτε πόσο μεγάλος είναι ο αριθμός εκείνων οι οποίοι συνωσιάζονται στην οδό του θανάτου, χωρίς καν να έχουν δώσει ποτέ προσοχή στο χαρμόσυνο ήχο του ευαγγελίου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

»Συλλογιστείτε για μια στιγμή, αδελφοί, την εκπλήρωση των λόγων του προφήτη· διότι βλέπουμε ότι σκοτάδι καλύπτει τη γη και παχύ σκοτάδι το νου των κατοίκων της [βλέπε Ησαΐας 60:2], ότι εγκλήματα κάθε είδους αυξάνονται ανάμεσα στους ανθρώπους· αχρειότητες μεγάλου μεγέθους διαπράττονται· η ανερχόμενη γενιά μεγαλώνει σε πλήρη υπερηφάνεια και αλαζονεία· οι ηλικιωμένοι χάνουν τα βέβαια πιστεύω τους και προφανώς εξοστρακίζουν κάθε σκέψη για μία ημέρα κρίσεως· η ασωτία, η ανηθικότητα, η υπερβολή, η υπερηφάνεια, η τυφλότητα της καρδιάς, η ειδωλολατρία, η ασπλαχνία, η αγάπη για αυτόν τον κόσμο και η αδιαφορία για τα της αιωνιότητας, αυξάνουν ανάμεσα σε εκείνους οι οποίοι πρεοβεύουν πίστη στη θρησκεία των ουρανών και η απιστία εξαπλώνεται εξαιτίας αυτού· οι άνθρωποι επιδίδονται σε πράξεις του αισχρότερου είδους και ενέργειες αίσχιστες,

βλασφημώντας, εξαπατώντας, κατακρημνίζοντας τη φήμη του πλησίον, κλέβοντας, καταληστεύοντας, δολοφονώντας, συνηγορώντας στο σφάλμα και αντιτιθέμενοι στην αλήθεια, εγκαταλείποντας τη διαθήκη των ουρανών και αρνούμενοι την πίστη του Ιησού - και εν τω μέσω όλων, η ημέρα του Κυρίου πλησιάζει γοργά, όπου σε κανέναν εκτός από εκείνους που φορούν το γαμήλιο ένδυμα δεν θα επιτραπεί να φάει και να πει στην παρουσία του Νυμφίου, του Αρχοντα Ειρήνης!

»Φωτισμένοι από την αλήθεια αυτών των γεγονότων, ποια μπορεί να είναι τα συναισθήματα εκείνων οι οποίοι υπήρξαν μέτοχοι της ουράνιας δωρεάς και γεύτηκαν τον καλό λόγο του θεού και τις δυνάμεις του μέλλοντα κόσμου; [Βλέπε Προς Εβραίους 6:4-5.] Μόνον εκείνοι οι οποίοι μπορούν να δουν τον τρομακτικό γκρεμό δίπλα στον οποίο στέκει η ανθρωπότητα σε τούτη τη γενιά, μπορούν να μοχθήσουν στην άμπελο του Κυρίου χωρίς να αισθάνονται την αξιοθρήνητη κατάσταση του κόσμου. Μόνον εκείνοι οι οποίοι έχουν σωστά σκεφθεί τη συγκατάβαση του Πατέρα των πνευμάτων μας στο να παράσχει μια θυσία για τα δημιουργήματά Του -ένα σχέδιο σωτηρίας, μία δύναμη εξιλέωσης, ένα πλαίσιο σωτηρίας, το οποίο έχει ως σπουδαίους στόχους του να φέρει τους ανθρώπους πίσω στην παρουσία του Βασιλιά των ουρανών, στεφανώνοντάς τους με τη σελέστια δόξα και κάνοντάς τους συγκληρονόμους με τον Υιό σε μία κληρονομία άφθαρτη και αμόλυντη και αμάρταντη [βλέπε Πέτρου Α΄ 1:4]- μόνον εκείνοι μπορούν να καταλάβουν τη σπουδαιότητα μιας τέλει συμπεριφοράς ενώπιον όλων των ανθρώπων και μια επιμέλεια να καλέσουν όλους τους ανθρώπους να συμμετάσχουν σε αυτές τις ευλογίες. Πόσο απερίγραπτα ένδοξα είναι αυτά για την ανθρωπότητα! Αλήθεια, μπορούν να θεωρηθούν χαρμόσυνο μήνυμα μεγάλης αγαλλίασης για όλους τους ανθρώπους· και χαρμόσυνο μήνυμα, το οποίο θα πρέπει να γεμίσει τη γη και να χαροποιήσει την καρδιά κάθε ανθρώπου, όταν ηχήσει στα αφτιά του»⁴.

«Οι υπηρέτες του Θεού δε θα έχουν πάει σε όλα τα κράτη των Εθνικών με προειδοποιητική φωνή, όταν ο καταστροφέας άγγελος θα αρχίσει να αφανίζει τους κατοίκους της γης και, όπως έχει πει ο προφήτης: 'Και μονάχα να ακούσει κάποιος τη βοή, θα είναι φρίκη'. [Βλέπε Ησαΐας 28:19.] Μιλώ κατ' αυτόν τον τρόπο γιατί νοιάζομαι για τους συνανθρώπους μου. Το πράττω στο όνομα του Κυρίου, παρακινημένος από το Άγιο Πνεύμα. Ω να μπορούσα να τους αρπάξω από τη δίνη της αθλιότητας, μέσα στην οποία τους βλέπω να βυθίζονται από τις αμαρτίες τους. Να κατόρθωνα με φωνή προειδοποίησης να γίνω το

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ νουθέτησε τους Αγίους να καλέσουν όλους τους ανθρώπους να μετάσχουν των ευλογιών του ευαγγελίου. «Πόσο απερίγραπτα ένδοξα είναι αυτά για την ανθρωπότητα!»

όργανο που θα τους φέρει σε γνήσια μετάνοια, ώστε να έχουν πίστη να σταθούν κατά την πονηρή ημέρα!»⁵

«Είθε ο Θεός να μας αξιώσει να πραγματοποιήσουμε τους όρκους και τις διαθήκες μας ο ένας προς τον άλλον, με κάθε πιστότητα και χρησιμότητα ενώπιόν Του, ώστε η επίδρασή μας να γίνει αισθητή ανάμεσα στα έθνη της γης, με δύναμη μεγάλη, για να καταστραφούν τα βασίλεια του σκότους και να θριαμβεύσουμε κάθε απάτης και πνευματικής ανομίας στους υψηλούς τόπους και να κατακερματίσουμε όλα τα βασίλεια τα οποία αντιτίθενται στη βασιλεία του Χριστού και να εξαπλώσουμε το φως και την αλήθεια του αιώνιου ευαγγελίου, από τους ποταμούς, μέχρι τα πέρατα της γης»⁶.

Ο Ουίλφορντ Γούντροφ, τέταρτος Πρόεδρος της Εκκλησίας, θυμόταν τα εξής λόγια του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ: «Ο κόσμος είναι γεμάτος σκότος. Η αμαρτία και η ανομία κατακλύζουν τον κόσμο, όπως τα νερά σκεπάζουν το μέγα βάθος. Ο διάβολος κυβερνά στον κόσμο σε μεγάλο ποσοστό. Ο κόσμος θα πολεμήσει εναντίον σας: ο διάβολος θα πολεμήσει, η γη και η κόλαση θα πολεμήσουν. Όμως... εσείς πρέπει να κηρύττετε το ευαγγέλιο, να πράττετε το καθήκον σας και ο Κύριος θα σταθεί στο πλευρό σας. Η γη και οι πύλες της κόλασης δε θα υπεριοχύσουν εναντίον σας»⁷.

Καθήκον μας είναι να προσκαλέσουμε όλους τους ανθρώπους να μετανοήσουν, να βαπτιστούν, να λάβουν το Άγιο Πνεύμα και να γίνουν κληρονόμοι της σωτηρίας.

«Αυτό πιστεύουμε ότι είναι το καθήκον μας - να διδάξουμε σε όλους τους ανθρώπους τη διδαχή της μετάνοιας, την οποία πρέπει να προσπαθήσουμε να δείξουμε από τα ακόλουθα παραθέματα:

»Τότε, διάνοιξε τον νου τους, για να καταλάβουν τις γραφές. Και τους είπε: έτοι είναι γραμμένο, και έτοι έπρεπε να πάθει ο Χριστός, και να αναστηθεί από τους νεκρούς την τρίτη ημέρα, και να κηρυχθεί στο όνομά του μετάνοια και άφεση αμαρτιών σε όλα τα έθνη, ξεκινώντας από την Ιερουσαλήμ' [Κατά Λουκάν 24:45-47].

»Από αυτό μαθαίνουμε ότι ήταν αναγκαίο να υποφέρει ο Χριστός και να σταυρωθεί και να αναστηθεί πάλι κατά την τρίτη ημέρα, με συγκεκριμένο σκοπό να κηρυχτεί η μετάνοια και άφεση αμαρτιών σε όλα τα έθνη.

»Και ο Πέτρος είπε σ' αυτούς: Μετανοήστε, και κάθε ένας από σας ας βαπτιστεί στο όνομα του Ιησού Χριστού, σε άφεση αμαρτιών· και θα λάβετε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος· επειδή η υπόσχεση είναι προς εσάς και προς τα παιδιά σας, και προς όλους εκείνους που είναι μακριά, όσους θα προσκαλέσει ο Κύριος ο Θεός μας' [Πράξεις 2:38-39].

»Από αυτό μαθαίνουμε ότι η υπόσχεση του Αγίου Πνεύματος ήταν προς όλους στους οποίους θα κηρυσσόταν η διδαχή της μετάνοιας, που ήταν σε όλα τα έθνη. ...Για το λόγο αυτό πιστεύουμε στο να κηρύττουμε τη διδαχή της μετάνοιας σε όλο τον κόσμο, σε νέους και ηλικιωμένους, σε πλούσιους και φτωχούς, σε ελεύθερους και υπόδουλους»⁸.

«Οι ψυχές είναι το ίδιο πολύτιμες στα μάτια του Θεού, όπως ήταν πάντοτε· και οι Πρεσβύτεροι δεν κλήθηκαν ποτέ για να οδηγήσουν κάποιον στην κόλαση, αλλά για να πείσουν και να προσκαλέσουν όλους τους ανθρώπους παντού να μετανοήσουν, ώστε να γίνουν κληρονόμοι της σωτηρίας. Είναι ο ευπρόσδεκτος χρόνος στον Κύριο: να κηρύξουμε ελευθερία στους αιχμαλώτους, ώστε να ψάλλουν ωσαννά [βλέπε Ησαΐας 61:1-2]»⁹.

«Θα πρέπει να αποτελέσει καθήκον του Πρεσβύτερου να σταθεί με θάρρος για το σκοπό του Χριστού και να προειδοποιήσει τους ανθρώπους, ώστε ομόφωνα να μετανοήσουν και να βαπτιστούν για την άφεση αμαρτιών και για το Άγιο Πνεύμα»¹⁰.

«Συνεχίζω για να σας πω ότι ο Κύριος το απαιτεί από όλους τους ανθρώπους, κάθε κοινωνικής τάξης, πλούσιους και φτωχούς, άνδρες και γυναίκες, διακονούντες και λαό, από αυτούς που ισχυρίζονται ότι ανήκουν σε μια θρησκεία και από όσους δεν το ισχυρίζονται, ώστε να μπορέσουν να απολαύσουν το Άγιο Πνεύμα του Θεού σε μία πληρότητα και να διαφύγουν τις κρίσεις του Θεού, οι οποίες είναι σχεδόν έτοιμες να ξεσπάσουν επάνω στα έθνη της γης. Μετανοήστε για όλες τις αμαρτίες σας και βαπτιστείτε με νερό προς άφεση αυτών, στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος και λάβετε τη διάταξη της χειροθεσίας από εκείνον ο οποίος έχει χειροτονηθεί και επισφραγιστεί σε αυτή τη δύναμη, ώστε να λάβετε το Άγιο Πνεύμα του Θεού· και αυτό είναι σύμφωνα με τις Άγιες Γραφές και το Βιβλίο του Μόρμον· και ο μόνος τρόπος ώστε να εισέλθει ο άνθρωπος στο σελέστιο βασίλειο. Αυτά είναι τα απαιτούμενα της νέας διαθήκης ή οι πρώτες αρχές του ευαγγελίου του Χριστού»¹¹.

«Απαιτείται από όλους τους ανθρώπους να έχουν πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό· να μετανοήσουν για όλες τις αμαρτίες τους και να βαπτιστούν (από κάποιον που έχει την εξουσία) στο όνομα του Ιησού Χριστού, για την άφεση αμαρτιών και να υπάρχει χειροθεσία σε αυτούς για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, ώστε να καταστούν μέλη στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών»¹².

Υπηρέτες του Κυρίου πηγαίνουν σε όλο τον κόσμο για να βρουν εκείνους οι οποίοι είναι πρόθυμοι να αποδεχθούν το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού.

«Στείλτε κάποιον στην Κεντρική Αμερική και σε όλη την ισπανόφωνη Αμερική και μην αφήσετε ούτε μία γωνιά της γης χωρίς ιεραποστολή»¹³.

«Δε ζητάμε από κανέναν να πετάξει ό,τι καλό έχει· απλώς τους ζητάμε να έρθουν και να λάβουν περισσότερα. Πώς θα ήταν αν όλος ο κόσμος δεχόταν αυτό το ευαγγέλιο; Θα έβλεπαν τότε μάτι προς μάτι και οι ευλογίες του Θεού θα εκχέοντο επάνω στους ανθρώπους, πράγμα που είναι η επιθυμία όλης της ψυχής μου»¹⁴.

«Χιλιάδες άνθρωποι που άκουσαν το ευαγγέλιο, έχουν γίνει υπάκουοι προς αυτό και ευφραίνονται με τις δωρεές και τις ευλογίες του. Η προκατάληψη, με τα πονηρά που την συνοδεύουν, υποχωρεί εμπρός στη δύναμη της αλήθειας, οι καλές και ευγενικές ακτίνες της

οποίας διαπερνούν τα έθνη στα πέρατα της γης. ...Υπήρξε εποχή όπου μας αντιμετώπιζαν ως απατεώνες και πίστευαν ότι ο 'Μορμονισμός' σύντομα θα πέθαινε, θα αποτύχαινε και θα ξεχνιόταν. Όμως αυτός ο καιρός πέρασε, όταν τον αντιμετώπιζαν σαν κάτι το παροδικό ή σαν τις φυσαλίδες του αφρού επάνω στο κύμα και τώρα στηρίζεται γερά στις καρδιές και στα συναισθήματα όλων εκείνων οι οποίοι είναι υψηλόφρονες αρκετά, ώστε να παραμερίσουν την προκατάληψη που τους δίδαξαν και να ερευνήσουν το θέμα με αμεροληψία και εντιμότητα»¹⁵.

«Κάποιοι από τους Δώδεκα και άλλοι έχουν ήδη ξεκινήσει για την Ευρώπη [τον Σεπτέμβριο του 1839] και το υπόλοιπο της αποστολής εκείνης, αναμένουμε να αναχωρήσει σε λίγες ημέρες. ...Το έργο του Κυρίου προοδεύει με τρόπο πολύ ικανοποιητικό, τόσο σε αυτή, όσο και στην παλαιά ήπειρο. Στην Αγγλία πολλές εκατοντάδες έχουν τελευταία προστεθεί στα μέλη μας. Όμως έτσι, έτσι πρέπει να γίνει, γιατί 'ο Εφραίμ, αυτός ανακατεύτηκε μαζί με τους λαούς' [Ωσηέ 7:8]. Και ο Σωτήρας, είπε: 'Τα δικά μου πρόβατα ακούν τη φωνή μου' [Κατά Ιωάννην 10:27] και ακόμα 'όποιος ακούει εσάς, ακούει εμένα' [Κατά Λουκάν 10:16] και 'να εγώ θα τους φέρω από τη γη του βορρά, και θα τους συγκεντρώσω από τα έσοχα της γης' [Ιερεμίας 31:8]. Και όπως ο Ιωάννης άκουσε τη φωνή να λέει: 'Βγείτε έξω απ' αυτή, ο λαός μου' [Αποκάλυψη 18:4], έτσι όλα πρέπει να εκπληρωθούν· ώστε ο λαός του Κυρίου να ζήσει όταν '[Θα πέσει], [θα πέσει] η Βαβυλώνα η μεγάλη' [Αποκάλυψη 18:2]»¹⁶.

Σε μία επιστολή γραμμένη από τη φυλακή Λίμπερτυ, τον Μάρτιο του 1839, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ δήλωσε τα ακόλουθα, τα οποία αργότερα καταγράφηκαν στο Διδαχή και Διαθήκες 123:12: «Γιατί υπάρχουν ακόμη πολλοί επάνω στη γη μέσα σε όλες τις αιρέσεις, τα κόμματα, και τις θρησκείες, που έχουν τυφλωθεί από την πολυμήχανη πανουργία των ανθρώπων, με την οποία καιροφυλακτούν για να εξαπατήσουν, και οι οποίοι έχουν κρατηθεί μακριά από την αλήθεια γιατί δεν ξέρουν πού να τη βρουν»¹⁷.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Επανεξετάστε τη δεύτερη και τρίτη παράγραφο στη σελίδα 163. Γιατί μερικές φορές απαιτείται θάρρος για να μιλήσουμε σχετικά με τις μαρτυρίες μας για την Αποκατάσταση και το Βιβλίο του Μόρμον; Πώς μπορούμε να αναπτύξουμε αυτό το θάρρος;
- Ο Τζόζεφ Σμιθ περιέγραψε το πνευματικό σκοτάδι του κόσμου. Μετά κατέθεσε μαρτυρία για «χαράς ευαγγέλια, μεγάλης αγαλλίασης» στο αποκατεστημένο ευαγγέλιο (σελίδες 164-66). Πώς θα μπορούσαν αυτές οι δύο σκέψεις να μας εμπνεύσουν, ώστε να ανοίξουμε το στόμα μας και να μιλήσουμε για το ευαγγέλιο;
- Διαβάστε την πρώτη παράγραφο στη σελίδα 167. Πότε στάθηκε στο πλευρό σας ο Κύριος κατά τις ιεραποστολικές προσπάθειές σας;
- Συλλογιστείτε τα εδάφια της γραφής τα οποία παράθεσε ο Τζόζεφ Σμιθ για να μας θυμίζει το καθήκον μας να διδάσκουμε το ευαγγέλιο σε όλους τους ανθρώπους (σελίδες 167-68). Σκεφθείτε ή συζητήστε τι μπορείτε να κάνετε εσείς και η οικογένειά σας για να διαδώσετε το ευαγγέλιο σε άλλους.
- Διαβάστε την τέταρτη παράγραφο στη σελίδα 167, όπου ο Προφήτης μιλά για το ιεραποστολικό έργο ως μία προσπάθεια να ελευθερωθούν οι αιχμάλωτοι. Με ποιους τρόπους μπορεί κάποιος άνθρωπος να θεωρηθούν αιχμάλωτοι; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 164-66.) Με ποιους τρόπους μπορούν να τους ελευθερώσουν οι πρώτες αρχές και οι διατάξεις του ευαγγελίου;
- Ξαναδιαβάστε την πρόσκληση του Προφήτη στην τρίτη παράγραφο της σελίδας 168. Πώς θα μπορούσε αυτή η πρόσκληση να παροτρύνει τους ανθρώπους να μάθουν περισσότερα για το αποκατεστημένο ευαγγέλιο; Επανεξετάστε την τέταρτη παράγραφο στη σελίδα 168 και την τελευταία παράγραφο του κεφαλαίου. Τι μπορούμε να κάνουμε ώστε να βοηθήσουμε τους ανθρώπους να «θέσουν παράμερα την προκατάληψή [τους]» για την Εκκλησία; Πώς θα μπορούσαν οι πράξεις μας να βοηθήσουν τους ανθρώπους να μάθουν πού θα βρουν τη αλήθεια;
- Ποιες ευλογίες ήρθαν στη ζωή σας ως αποτέλεσμα των προσπαθειών σας να κηρύξετε το ευαγγέλιο;

Συνοχετιζόμενες γραφές: Κατά Μάρκον 16:15-20, Νεφί Β΄ 2:8, Άλμα 26:1-9, 26-37, Δ&Δ 42:6-9, 11-14, 88:77-83

Σημειώσεις

1. *History of the Church*, 1:81, από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 39-40, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
2. *History of the Church*, 1:86-88, στίξη εκουγχρονισμένη, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 42-43, Αρχαία Εκκλησίας.
3. Parley P. Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt*, εκδ. Parley P. Pratt Jr. (1938), σελ. 298-99, εκουγχρονισμένη γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα.
4. *History of the Church*, 2:5-6, εκουγχρονισμένη στίξη. Από το “The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad”, 22 Ιανουαρίου 1834, που δημοσιεύθηκε στο *Evening and Morning Star*, Φεβρ. 1834, σελ. 135.
5. *History of the Church*, 2:263, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στους Πρεσβύτερους της Εκκλησίας, Νοέμβρ. 1835, Κίρτλαντ, Οχάιο, που δημοσιεύθηκε στο *Messenger and Advocate*, Νοέμβρ. 1835, σελ. 211.
6. *History of the Church*, 2:375, από τα πρακτικά ενός συμβουλίου της Πρώτης Προεδρίας και των Δώδεκα, το οποίο έλαβε χώρα στις 16 Ιανουαρίου 1836, στο Κίρτλαντ του Οχάιο. Αναφέρθηκε από τον Ουόρεν Πάρις.
7. Παρατέθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ, *Deseret News*, 30 Ιουλίου 1884, σελ. 434.
8. *History of the Church*, 2:255-56, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στους Πρεσβύτερους της Εκκλησίας, Σεπτ. 1834, Κίρτλαντ, Οχάιο, που δημοσιεύθηκε στο *Messenger and Advocate*, Σεπτ. 1835, σελ. 180-81.
9. *History of the Church*, 2:229, υποσημείωση. Από το “To the Saints Scattered Abroad”, *Messenger and Advocate*, Ιούνιος 1835, σελ. 138.
10. *History of the Church*, 2:263, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στους Πρεσβύτερους της Εκκλησίας, Νοέμβρ. 1835, Κίρτλαντ, Οχάιο, που δημοσιεύθηκε στο *Messenger and Advocate*, Νοέμβρ. 1835, σελ. 211.
11. *History of the Church*, 1:314-15, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Ν. Σάξτον, 4 Ιανουαρίου 1833, Κίρτλαντ, Οχάιο. Το όνομα του κυρίου Σάξτον έχει δοθεί λανθασμένα ως “N. E. Seaton” στο *History of the Church*.
12. Απάντηση εκδότη σε μία επιστολή από τον Ρίτσαρντ Σάβαρι, στο *Times and Seasons*, 15 Μαρτίου 1842, σελ. 732. Εκουγχρονισμένη γραφή κεφαλαίων γραμμάτων. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
13. *History of the Church*, 5:368, από οδηγίες του Τζόζεφ Σμιθ στις 19 Απριλίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Ρίτσαρντς.
14. *History of the Church*, 5:259, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 22 Ιανουαρίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ.
15. *History of the Church*, 4:336-37, εκουγχρονισμένη ορθογραφία, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία αναφορά του Τζόζεφ Σμιθ και των συμβούλων του προς την Πρώτη Προεδρία, 7 Απριλίου 1841, Ναβού, Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Απριλίου 1841, σελ. 384.
16. *History of the Church*, 4:8-9, εκουγχρονισμένη στίξη. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Άιζακ Γκάλλαντ, 11 Σεπτεμβρίου 1839, Κομέρς, Ιλλινόις.
17. Διδαχή και Διαθήκες, 123:12, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και άλλων προς τον Έντουαρντ Πάρτριτζ και την Εκκλησία, 20 Μαρτίου 1839, φυλακή Λίμπερτυ, Λίμπερτυ, Μισσοούρι.

Τον Φεβρουάριο του 1831, ο Τζόζεφ Σμιθ έφθασε στο Κίρ.λαντ του Οχάιο, μπήκε στο κατάστημα του Νιούελ Ονίγν και είπε: «Είμαι ο Τζόζεφ, ο Προφήτης. ...Προσευχήθηκες να έρθω εδώ; τι ζήτάς, λοιπόν από εμένα;»

Υπακοή: «Όταν ο Κύριος προστάζει, κάνε το»

«Να ζείτε με απόλυτη υπακοή προς τις εντολές του Θεού και να περπατάτε με ταπεινότητα ενώπιόν Του».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Από τον Δεκέμβριο του 1827 έως τον Αύγουστο του 1830, ο Τζόζεφ και η Έμμα Σμιθ ζούσαν στο Αρμονι της Πενσυλβάνια, ενώ ο Προφήτης ταξίδευε κατά καιρούς στη Νέα Υόρκη για να φροντίζει θέματα της Εκκλησίας. Τον Σεπτέμβριο του 1830, ο Τζόζεφ και η Έμμα μετακόμισαν στο Φαγιέτ της Νέας Υόρκης, για να βρίσκονται κοντά στους Αγίους που ζούσαν στη δυτική Νέα Υόρκη. Τον επόμενο Δεκέμβριο, ο Προφήτης έλαβε μία αποκάλυψη όπου ζητείτο από τα μέλη της Εκκλησίας στη Νέα Υόρκη να προβούν σε μεγάλες θυσίες. Θα έπρεπε να αφήσουν τα σπιτικά τους, τα αγροκτήματα και τις επιχειρήσεις τους και να συγκεντρωθούν στο Κίρτλαντ του Οχάιο (βλέπε Δ&Δ 37). Εκεί θα ενώνονταν με νεοφώτιστους που ζούσαν στη γύρω περιοχή για να οικοδομήσουν την Εκκλησία και, όπως είχε επαγγελθεί από τον Κύριο, «να ενδυθ[ούν] με δύναμη από τα ύψη» (Δ&Δ 38:32). Ο Τζόζεφ και η Έμμα Σμιθ ήταν ανάμεσα στους πρώτους που υπάκουσαν στην εντολή του Κυρίου, αφήνοντας τη Νέα Υόρκη προς τα τέλη Ιανουαρίου 1831. Ταξίδεψαν περισσότερο από 400 χιλιόμετρα για το Κίρτλαντ με έλκηθρο, στην καρδιά ενός δριμύτατου χειμώνα, ενώ η Έμμα ήταν έγκυος στα δίδυμα.

Ο κάτοικος του Κίρτλαντ, Νιούελ Ουίτνυ, ήταν από τους πρώτους που καλωσόρισαν τον Προφήτη, όπως περιέγραψε ο εγγονός του, Ορσον Ουίτνυ: «Περίπου την πρώτη Φεβρουαρίου του 1831, ένα έλκηθρο με τέσσερα άτομα, διέσχισε τους δρόμους του Κίρτλαντ και σταμάτησε στην πόρτα της εμπορικής επιχείρησης των Γκίλμπερτ και Ουίτνυ. ...Ένας από τους άνδρες, ένα νεαρό και γεροδεμένο

άτομο, βγήκε από το έλκηθρο και ανεβαίνοντας γρήγορα τα σκαλοπάτια, μπήκε στο κατάστημα και πλησίασε τον δεύτερο από τους συνεταίρους.

»Νιούελ Ουίτνυ! Εσύ είσαι, λοιπόν!» αναφώνησε, προτείνοντας εγκάρδια το χέρι του, σαν σε έναν παλιό καλό φίλο.

»Βλέπω ότι έχεις το πλεονέκτημα, αποκρίθηκε ο [αποθηκάριος], σφίγγοντας μηχανικά το χέρι που του έτειναν –με ένα ύφος λίγο αμήχανο, λίγο ευχαριστημένο, που καθρεφτιζόταν στην όψη του– ‘εγώ δεν μπορώ να σε αποκαλέσω με τ’ όνομά σου, όπως εσύ με το δικό μου’.

»Είμαι ο Τζόζεφ, ο Προφήτης’, είπε ο ξένος χαμογελώντας. ‘Προσευχήθηκες να έρθω εδώ· τι ζητάς, λοιπόν από εμένα;’

»Εκπληκτος αλλά και εξίσου χαρούμενος, ο κύριος Ουίτνυ, μόλις καταλάγιασε η έκπληξή του, οδήγησε τους νεοφερμένους... απέναντι, στο σπίτι του στη γωνία και τους γνώρισε στη σύζυγό του [Ελίζαμπεθ Ανν]. Και εκείνη έμεινε το ίδιο έκπληκτη και εκστατική. Ο Τζόζεφ είπε για το συμβάν εκείνο: ‘Μας υποδέχθηκαν καλοσυνάτα και μας καλωσόρισαν στο σπίτι του αδελφού Ν. Κ. Ουίτνυ. Η σύζυγός μου κι εγώ ζήσαμε με την οικογένεια του αδελφού Ουίτνυ αρκετές εβδομάδες και τύχαμε κάθε καλοσύνης και φροντίδας που θα μπορούσαμε να περιμένουμε’. [Βλέπε, *History of the Church*, 1:145-46.]»¹

Ο Όροσν Ουίτνυ, δήλωσε: «Μέσω ποιας δύναμης αυτός ο αξιόλογος άνδρας, ο Τζόζεφ Σμιθ, αναγνώρισε κάποιον τον οποίο δεν είχε ποτέ πριν δει στη ζωή του; Γιατί δεν τον αναγνώρισε ο Νιούελ Ουίτνυ; Επειδή ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν βλέπων, ένας εκλεκτός βλέπων· είχε πράγματι δει τον Νιούελ Ουίτνυ, γονατιστό, εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά, να προσεύχεται για τον ερχομό του στο Κίρτλαντ. Θαυμαστό – όμως αληθινό!»²

Έως τον Μάιο, σχεδόν περισσότεροι από 200 Άγιοι από τη Νέα Υόρκη είχαν κατευθυνθεί στο Κίρτλαντ – ορισμένοι με έλκηθρα ή άμαξες, όμως κυρίως με φορηγίδες στη Διόρυγα Έρη και στη συνέχεια με ατμόπλοιο ή οκούνα, διασχίζοντας τη Λίμνη Έρη. Στη μετακίνηση αυτή προς το Κίρτλαντ, όπως και σε πολλές άλλες δύσκολες περιστάσεις της ζωής του, ο Τζόζεφ Σμιθ οδήγησε τους Αγίους ακολουθώντας εντολές του Θεού, όσο δύσκολο και αν ήταν το έργο.

Τέσσερα χρόνια αργότερα, εν τω μέσω πολλών πιέσεων να ηγηθεί της αυξανόμενης Εκκλησίας στο Κίρτλαντ, ο Προφήτης εξέφρασε

την πελοίθηση, η οποία χαρακτήριζε τη ζωή του: «Κανένας άλλος μήνας δε με βρήκε περισσότερο πολυάσχολο από τον Νοέμβριο. Όμως, επειδή η ζωή μου χαρακτηριζόταν από δραστηριότητα και αδιάκοπες προσπάθειες, έκανα αυτό ως κανόνα μου: *Όταν ο Κύριος προστάζει, κάνε το*»³.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Όταν επιζητούμε να γνωρίσουμε το θέλημα του Θεού και κάνουμε ό,τι μας προστάζει, οι ευλογίες των ουρανών θα ακουμπήσουν επάνω μας.

«Για να έχουμε σωτηρία, θα πρέπει όχι μόνο να κάνουμε ορισμένα πράγματα, αλλά όλα όσα έχει προστάξει ο Θεός. Μπορεί οι άνθρωποι να κηρύττουν και να πράττουν τα πάντα, εκτός από εκείνα τα οποία μας προστάζει να κάνουμε ο Θεός και στο τέλος θα είναι καταδικασμένοι. Μπορεί να αποδεκατίζουμε το δυόσμο και τον απήγανο και κάθε λάχανο και να μην υπακούμε στις εντολές του Θεού [βλέπε Κατά Λουκάν 11:42]. Σκοπός μου είναι να υπακούω και να διδάσκω τους άλλους να υπακούν τον Θεό σε όσα ακριβώς μας λέει να κάνουμε. Δεν έχει σημασία αν η αρχή είναι σε εμάς προσφιλής ή μη προσφιλής. Πάντοτε θα υποστηρίξω μια αληθινή αρχή, έστω και αν είμαι ο μόνος που την υποστηρίζω»⁴.

«Ως Εκκλησία και λαός, είναι απαραίτητο και αρμόζει σε εμάς να είμαστε συνετοί και να επιζητούμε να μάθουμε το θέλημα του Θεού και στη συνέχεια να είμαστε πρόθυμοι να το κάνουμε. Διότι: 'Μακάριοι είναι μάλλον αυτοί που ακούν τον λόγο του Θεού και τον φυλάττουν', λένε οι Γραφές. 'Αγρυπνείτε, λοιπόν, δεόμενοι σε κάθε καιρό', λέει ο Σωτήρας μας, 'για να καταξιωθείτε να ξεφύγετε όλα τούτα που πρόκειται να γίνουν, και να σταθείτε μπροστά στον Υιό του ανθρώπου'. [Βλέπε Κατά Λουκάν 11:28, 21:36.] Εάν ο Ενώχ, ο Αβραάμ, ο Μωυσής και τα τέκνα του Ισραήλ και όλος ο λαός του Θεού σώθηκαν τηρώντας τις εντολές του Θεού, εμείς, εάν είναι να σωθούμε, θα σωθούμε επάνω στην ίδια αρχή. Όπως ο Θεός διακυβέρνησε τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ ως οικογένειες και τα τέκνα του Ισραήλ ως έθνος - έτσι και εμείς, ως Εκκλησία, θα πρέπει να είμαστε υπό την καθοδήγησή Του για να ευημερήσουμε, να προφυλαχθούμε και να υποστηριχθούμε. Η πελοίθησή μας μπορεί να είναι μόνο προς τον Θεό. Τη σοφία μας, την λάβαμε μόνο από Εκείνον και μόνον

Εκείνος πρέπει να είναι ο προστάτης και φύλακας μας, ως προς τα πνευματικά και τα εγκόσμια, διαφορετικά θα πέσουμε.

»Έχουμε τιμωρηθεί από το χέρι του Θεού στο παρελθόν, για την ανυπακοή μας στις εντολές Του, μολοντί δεν παραβιάσαμε ποτέ κανέναν ανθρώπινο νόμο ούτε καταπατήσαμε κάποια ανθρώπινη γενική αρχή. Παρ' όλα αυτά, αντιμετωπίσαμε με ελαφρότητα τις εντολές Του και απομακρυνθήκαμε από τις διατάξεις Του και ο Κύριος μας τιμώρησε αυστηρά και αισθανθήκαμε το βραχίονά του και αποδεχτήκαμε με υποταγή την τιμωρία. Ας φανούμε συνετοί στο μέλλον και πάντοτε να θυμόμαστε ότι 'η υποταγή είναι καλύτερη από τη θυσία· η υπακοή, παρά το πάχος των κριαριών'. [Σαμουήλ Α' 15:22.]»⁵

«Όταν μας δοθεί εντολή, πρέπει να υπακούσουμε εκείνη τη φωνή, να τηρήσουμε τους νόμους της βασιλείας του Θεού, ώστε η ευλογία των ουρανών να είναι επάνω μας. Όλοι θα πρέπει να ενεργούν συλλογικά, ειδάλλως τίποτα δεν μπορεί να γίνει και θα πρέπει να ενεργούν σύμφωνα με την αρχαία Ιερουσόνη. Για το λόγο αυτό, οι Άγιοι θα πρέπει να είναι ένας εκλεκτός λαός, μακριά από όλες τις πονηρίες του κόσμου - επιλεκτικοί, ενάρετοι και άγιοι. Ο Κύριος θα κάνει την Εκκλησία του Ιησού Χριστού βασίλειο ιεράτευμα, έθνος άγιο, εκλεκτή γενιά [βλέπε Έξοδος 19:6, Πέτρου Α' 2:9], όπως κατά τις ημέρες του Ενώχ, έχουσα όλα τα χαρίσματα όπως διευκρινίζεται προς την Εκκλησία, στις επιστολές και τις διδασκαλίες του Παύλου προς τις εκκλησίες της εποχής του»⁶.

«Οποιοσδήποτε άνθρωπος μπορεί να πιστεύει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού και να είναι ευτυχής πιστεύοντας αυτό και ωστόσο να μην υπακούει τις εντολές του και τελικά να καταδικαστεί εξαιτίας της ανυπακοής του προς τα χρηστά απαιτούμενα από τον Κύριο»⁷.

«Να είστε ενάρετοι και αγνοί· να είστε άνθρωποι ακέραιοι και ειλικρινείς· να τηρείτε τις εντολές του Θεού και κατόπιν θα μπορείτε να κατανοείτε τελειότερα τη διαφορά μεταξύ σωστού και λάθους - μεταξύ των πραγμάτων του Θεού και τα των ανθρώπων· και ο δρόμος σας θα είναι ο δρόμος των δικαίων, ο οποίος λάμπει φωτεινός, περισσότερο και περισσότερο μέχρις ότου γίνει τέλεια ημέρα [βλέπε Παροιμίες 4:18]»⁸.

Ο Ουίλφορντ Γούντροφ, ενώ υπηρετούσε ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα, αναφέρει: «Ο Πρόεδρος Τζόζεφ... διάβασε την παραβολή της αμπέλου

«Όταν ο Κύριος προστάξει, κάνει το», διακήρυξε ο Τζόζεφ Σμιθ. Ο νόμος των δεκάτων, όπως όλες οι εντολές που δόθηκαν από τον Κύριο, φέρνει μεγάλες ευλογίες σε εκείνους που τον υπακούν.

και των κλάδων της [βλέπε Κατά Ιωάννην 15:1-8] και την εξήγησε και είπε: ‘Αν τηρούμε τις εντολές του Θεού, θα παράγουμε καρπούς και θα γίνουμε φίλοι του Θεού και θα γνωρίζουμε τι έπραξε ο Κύριός μας’⁹.

Ο Θεός δίνει νόμους οι οποίοι θα μας προετοιμάσουν για τη σελέστια ανάπαυση, αν τους υπακούμε.

«Ο Θεός δεν θα δώσει εντολή για τίποτα, εκτός από αυτό που είναι ιδιαίτερα εναρμονισμένο, ώστε να βελτιώσει την κατάσταση κάθε ανθρώπου υπό οιοδήποτε συνθήκες και αν βρίσκεται αυτός, ασχέτως βασιλείου ή χώρας στην οποία ζει»¹⁰.

«Ο νόμος των ουρανών παρουσιάστηκε στον άνθρωπο και ως νόμος ουρανών εγγυάται σε όλους όσοι τον υπακούν, μία ανταμοιβή που υπερβαίνει κάθε γήινη ανταπόδοση, μολοντί δεν υπόσχεται ότι ο πιστός κάθε εποχής θα εξαιρείται από οδύνες και βάσανα τα οποία αναφύονται για διάφορους λόγους, ως αποτέλεσμα των πράξεων άνομων ανθρώπων επάνω στη γη. Μ’ όλα αυτά, στο μέσον όλων αυτών των θλίψεων υπάρχει μια υπόσχεση η οποία στηρίζεται στο γεγονός ότι είναι ο νόμος των ουρανών, ο οποίος υπερβαίνει το νόμο

των ανθρώπων, όσο η αιώνια ζωή τα εγκόσμια· και όσο οι ευλογίες τις οποίες είναι εις θεσίν να δώσει ο Θεός είναι μεγαλύτερες από εκείνες που μπορούν να δοθούν από τον άνθρωπο. Βεβαίως, εάν ο νόμος του ανθρώπου είναι δεσμευτικός για τον άνθρωπο, όταν τον έχει αποδεχθεί, πόσο περισσότερο δεσμευτικός θα πρέπει να είναι ο νόμος των ουρανών! Και εφόσον ο νόμος των ουρανών είναι τελειότερος του νόμου του ανθρώπου, τόσο μεγαλύτερη θα πρέπει να είναι η ανταμοιβή, αν υπακούσουμε σε αυτόν. ...Ο νόμος του Θεού υπόσχεται ζωή η οποία είναι αιώνια, δηλαδή κληρονομία στα δεξιά του Θεού, διασφαλισμένη από όλες τις δυνάμεις του πονηρού.

»...Ο Θεός κρατά ένα χρόνο ή μία περίοδο καθορισμένη, όπου θα φέρει όλους τους υπηρέτες του, οι οποίοι υπάκουσαν στη φωνή Του και τήρησαν τις εντολές Του, στη σελέστια ανάπαυσή Του. Η ανάπαυση αυτή χαρακτηρίζεται από τόση τελειότητα και δόξα, ώστε ο άνθρωπος χρειάζεται μια προετοιμασία προτού μπορέσει, σύμφωνα με τους νόμους εκείνου του βασιλείου, να εισέλθει και να απολαύσει τις ευλογίες του. Σύμφωνα με αυτό, ο Θεός έχει δώσει ορισμένους νόμους στους ανθρώπους, οι οποίοι, αν τηρηθούν, αρκούν ώστε να τους προετοιμάσουν για να κληρονομήσουν αυτήν την ανάπαυση. Αυτός, λοιπόν, καταλήγουμε, ήταν ο σκοπός του Θεού όταν μας έδωσε τους νόμους Του. ...Όλες οι εντολές που περιλαμβάνονται στο νόμο του Θεού, περιλαμβάνουν κι αυτές τη βέβαιη υπόσχεση μιας ανταμοιβής προς όλους όσοι υπακούν, βασισιμένης στο γεγονός ότι είναι πράγματι οι υποσχέσεις ενός Ατόμου το οποίο δεν μπορεί να πει ψέματα, ενός Ατόμου το οποίο είναι εν αφθονία ικανό να εκπληρώσει κάθε ίωτα και κάθε κεραία του λόγου Του»¹¹.

Ο Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε τα ακόλουθα τον Απρίλιο του 1843, τα οποία καταγράφηκαν αργότερα στο Διδαχή και Διαθήκες 130:20-21: «Υπάρχει ένας νόμος, αμετάκλητα θεοπισμένος στους ουρανούς πριν τη θεμελίωση του κόσμου τούτου, κατά τον οποίο όλες οι ευλογίες αποτελούν αναγκαίο επακόλουθο - Και όταν αποκτάμε οποιαδήποτε ευλογία από το Θεό, είναι μέσω της υπακοής στο νόμο αυτόν του οποίου αυτή αποτελεί αναγκαίο επακόλουθο»¹².

«Όλες οι ευλογίες οι οποίες θεοπίστηκαν για τον άνθρωπο από το Συμβούλιο των Ουρανών, δίνονταν με την προϋπόθεση της υπακοής στο νόμο αυτό»¹³.

Εκείνοι που είναι πιστοί μέχρι τέλους, θα λάβουν το στέμμα της δικαιοσύνης.

«Να ζείτε με απόλυτη υπακοή προς τις εντολές του Θεού και να περπατάτε με ταπεινότητα ενώπιόν Του και Εκείνος θα σας υπερυψώσει κατά τον δικό Του χρόνο»¹⁴.

«Πόσο προσεκτικοί θα πρέπει να είναι οι άνθρωποι σε όσα πράττουν κατά τις τελευταίες ημέρες, ώστε να μην τους αποστερηθούν οι προσδοκίες τους και ώστε εκείνοι οι οποίοι θεωρούν ότι έχουν εύνοια Θεού, να μην πέσουν, διότι δεν τηρούσαν τις εντολές του Κυρίου. Ενώ εσείς οι οποίοι πράττετε το θέλημα του Κυρίου και τηρείτε τις εντολές Του, θα πρέπει να αγαλλιάζετε με ανείπωτη χαρά, διότι άνθρωποι όπως εσείς θα υπερυψωθείτε πολύ και θα εξυψωθείτε θριαμβευτικά υπεράνω όλων των βασιλείων αυτού του κόσμου»¹⁵.

«Στο 22^ο κεφάλαιο της [Κατά Ματθαίον] αφήγησης του Μεσσία, βλέπουμε να παρομοιάζεται η βασιλεία των ουρανών με έναν άνθρωπο βασιλιά που έκανε γάμους στον γιο του [βλέπε Κατά Ματθαίον 22:2-14]. Ότι αυτός ο γιος ήταν ο Μεσσίας, δεν αμφισβητείται, δεδομένου ότι ήταν το βασίλειο των ουρανών αυτό που παρουσιαζόταν στην παραβολή· και ότι οι Άγιοι ή αυτοί που βρέθηκαν πιστοί στον Κύριο είναι τα άτομα τα οποία θα βρεθούν άξια να κληρονομήσουν μία θέση στο γαμήλιο δείπνο, είναι προφανές από τα λόγια του Ιωάννη στην Αποκάλυψη, όπου παρουσιάζει τον ήχο που άκουσε στους ουρανούς να είναι σαν φωνή από 'μεγάλο πλήθος' ή σαν 'φωνή από ισχυρές βροντές, που έλεγαν: Αλληλούια, επειδή βασιλεύσε ο Κύριος ο Θεός, ο Παντοκράτορας. Ας χαιρόμαστε κι ας νιώθουμε αγαλλίαση κι ας δώσουμε σ' αυτόν τη δόξα· επειδή ήρθε ο γάμος του Αρνίου, και η γυναίκα του ετοίμασε τον εαυτό της. Και της δόθηκε να ντυθεί με εκλεκτής ποιότητας λινό καθαρό και λαμπερό· επειδή το εκλεκτής ποιότητας λινό είναι τα δικαιώματα των Αγίων' [Αποκάλυψη 19:6-8].

»Ότι εκείνοι οι οποίοι τηρούν τις εντολές του Κυρίου και περπατούν στα νομοθετήματά Του μέχρι τέλους, είναι τα μόνα άτομα στα οποία επιτρέπεται να καθίσουν σε αυτό το εορταστικό δείπνο, είναι προφανές από τα ακόλουθα στην τελευταία επιστολή του Παύλου προς τον Τιμόθεο, η οποία γράφτηκε μόλις πριν το θάνατό του. Εκεί, λέει: 'Τον καλό αγώνα αγωνίστηκα, τον δρόμο τελείωσα, την πίστη διατήρησα· τώρα πλέον μου απομένει το στεφάνι της δικαιοσύνης, το

οποίο ο Κύριος θα μου αποδώσει κατά την ημέρα εκείνη, ο δίκαιος κριτής· και όχι μονάχα σε μένα, αλλά και σε όλους όσους επιποθούν την επιφάνειά του'. [Προς Τιμόθεον Β' 4:7-8.] Κανένας ο οποίος πιστεύει την αφήγηση δεν θα αμφιβάλει ούτε μία στιγμή για τη διαβεβαίωση του Παύλου, η οποία έγινε -όπως ήξερε- λίγο πριν αφήσει αυτόν τον κόσμο. Μολονότι κάποτε, σύμφωνα με τα λόγια του, κατεδίωξε την Εκκλησία του Θεού και την κακοποιούσε, ωστόσο αφού ενοστερνίστηκε την πίστη, μόχθησε ακατάπαυστα για να διαδώσει τα ένδοξα νέα: και όπως ο πιστός στρατιώτης, όταν κλήθηκε να δώσει τη ζωή του για το σκοπό τον οποίο ασπάστηκε, την παρέδωσε, όπως λέει, με τη βεβαιότητα για το αιώνιο στεφάνι.

»Ακολουθήστε το κοπιαστικό έργο αυτού του Αποστόλου από την μεταστροφή του έως την ώρα του θανάτου του και θα έχετε ένα ωραίο παράδειγμα για την επιμέλεια και την υπομονή της προκήρυξης του ευαγγελίου του Χριστού. Έχοντας χλευαστεί, μαστιγωθεί και λιθοβοληθεί, τη στιγμή όπου διέφυγε από τα χέρια των διωκτών του, με μεγαλύτερο ζήλο παρά ποτέ διακήρυξε τη διδαχή του Σωτήρα. Και όλοι μπορούν να γνωρίζουν ότι δεν ενοστερνίστηκε την πίστη για διάκριση σε αυτή τη ζωή ούτε για το κέρδος επίγειων αγαθών. Τι θα μπορούσε, λοιπόν, να τον παρακινήσει, ώστε να υποφέρει όλο αυτό το επίπονο έργο; Ήταν, όπως είπε, ώστε να λάβει το στεφάνι της δικαιοσύνης από το χέρι του Θεού. Κανένας, συμπεραίνουμε, δε θα αμφιβάλει για την πίστη του Παύλου μέχρι τέλους. Κανένας δε θα πει ότι δεν τήρησε την πίστη, ότι δεν πολέμησε την καλή μάχη, ότι δεν κήρυξε και έπεισε μέχρι τέλους της ζωής του. Και τι θα λάμβανε; Ένα στεφάνι δικαιοσύνης...

»Συλλογιστείτε για μια στιγμή, αδελφοί, και εξετάστε αν θα θεωρούσατε τον εαυτό σας άξιο μιας θέσης στο γαμήλιο δείπνο με τον Παύλο και άλλους όπως αυτός, αν ήσασταν άπιστοι. Αν δεν είχατε πολεμήσει την καλή μάχη και τηρήσει την πίστη, θα αναμένατε να λάβετε τις ίδιες ευλογίες; Έχετε μια υπόσχεση να λάβετε το στεφάνι της δικαιοσύνης από το χέρι του Κυρίου, με την Εκκλησία του Πρωτότοκου; Εδώ, λοιπόν, καταλαβαίνουμε ότι ο Παύλος εναπόθεσε την ελπίδα του στον Χριστό, διότι είχε κρατήσει την πίστη και επιποθήσει την επιφάνειά του και από το χέρι Του είχε την υπόσχεση ότι θα λάβει ένα στεφάνι δικαιοσύνης.

»...Οι αρχαίοι, μολοντί καταδιώχθηκαν και υπέστησαν δεινά από τους ανθρώπους, έλαβαν από τον Θεό υποσχέσεις τέτοιας σπουδαιότητας και δόξας, ώστε οι καρδιές μας πλημμυρίζουν συχνά με ευγνωμοσύνη και μόνο που μας επιτράπη να μάθουμε γι' αυτούς, ενώ συλλογιζόμαστε ότι Εκείνος δεν είναι προσωπολήπτης και πως σε κάθε έθνος όποιος φοβόταν το Θεό και έζησε με χρησιμότητα, είναι αποδεκτός από Εκείνον [βλέπε Πράξεις 10:34-35]...

»Μπορούμε να βγάλουμε το συμπέρασμα ότι θα υπάρξει μία ημέρα όπου όλοι θα κριθούν για τα έργα τους και θα ανταμειφθούν ανάλογα: ότι εκείνοι οι οποίοι τήρησαν την πίστη, θα στεφανωθούν με στεφάνι δικαιοσύνης: θα ντυθούν με λευκό ένδυμα: θα γίνουν δεκτοί στο γαμήλιο δείπνο: θα ελευθερωθούν από κάθε βάσανο και θα βασιλεύσουν με τον Χριστό στη γη, όπου, σύμφωνα με την αρχαία υπόσχεση, θα γευθούν τον καρπό της νέας αμπέλου στο ένδοξο βασίλειο με Εκείνον· τουλάχιστον, θεωρούμε ότι αυτές οι υποσχέσεις δόθηκαν στους αρχαίους Αγίους. Και μολοντί δεν μπορούμε να διεκδικήσουμε αυτές τις υποσχέσεις, οι οποίες δόθηκαν στους αρχαίους, διότι δεν αποτελούν ιδιοκτησία μας απλώς επειδή δόθηκαν στους αρχαίους Αγίους, ωστόσο εάν είμαστε τέκνα του Υψίστου και καλούμαστε με την ίδια κλήση με την οποία κλήθηκαν εκείνοι και ασπαζόμαστε την ίδια διαθήκη την οποία ασπάσθηκαν εκείνοι και είμαστε πιστοί στη μαρτυρία του Κυρίου μας, όπως ήταν εκείνοι, μπορούμε να πλησιάσουμε τον Πατέρα στο όνομα του Χριστού, όπως Τον πλησίασαν εκείνοι και να λάβουμε τις ίδιες υποσχέσεις για εμάς.

»Αυτές οι υποσχέσεις, όταν ληφθούν, αν ποτέ τις λάβουμε, δε θα είναι επειδή ο Πέτρος, ο Ιωάννης και οι άλλοι Αποστόλοι... έζησαν με φόβο Θεού και είχαν δύναμη και πίστη, οι οποίες υπερίσχυαν και τις έλαβαν· αλλά θα είναι διότι εμείς οι ίδιοι έχουμε πίστη και πλησιάζουμε τον Θεό στο όνομα του Υιού Του, Ιησού Χριστού, όπως έκαναν εκείνοι· και όταν ληφθούν αυτές οι υποσχέσεις, θα είναι υποσχέσεις άμεσα προς εμάς, διαφορετικά δε μας χρησιμεύουν. Θα δοθούν προς όφελός μας, θα είναι η ιδιοκτησία μας (μέσω της δωρεάς του Θεού), θα έχουν αποκτηθεί με τη δική μας επιμέλεια στην τήρηση των εντολών Του και διότι θα βαδίζουμε ορθώς ενώπιόν Του»¹⁶.

«Θα σας υπενθυμίζαμε, αδελφοί, τους μόχθους, τις δοκιμασίες, τις στερήσεις και τις καταδιώξεις τις οποίες υπέμειναν οι αρχαίοι άγιοι με μοναδικό σκοπό να πείσουν τους ανθρώπους για την υπεροχή και

*Ο Παύλος καταθέτει μαρτυρία μπροστά στο βασιλιά Αγρίππα.
«Κανένας», είπε ο Τζόζεφ Σμιθ, «δεν θα αμφιβάλλει για την πίστη του
Παύλου μέχρι τέλους. ...Και τι θα λάμβανες; Ένα στεφάνι δικαιοσύνης».*

την ορθότητα της πίστης στον Χριστό, εάν ήταν κατά τη γνώμη μας απαραίτητο ή εάν θα εξυπηρετούσε κατά οιονδήποτε τρόπο, ώστε να σας παρακινήσουμε να εργαστείτε στον αμπελώνα του Κυρίου με περισσότερη επιμέλεια. Ωστόσο έχουμε λόγους να πιστεύουμε (εάν κάνατε τις άγιες Γραφές σημαντικό τμήμα της μελέτης σας), ότι η εγκάρτηση των αρχαίων αγίων είναι γνωστή σε όλους σας: όπως, επίσης, ότι ήταν πρόθυμοι να θυσιάσουν τις διαθέσιμες τιμές και απολαύσεις αυτού του κόσμου, ώστε να μπορέσουν να λάβουν τη διαβεβαίωση ενός στέμματος ζωής από το χέρι του Κυρίου μας: και το εξαίρετο παράδειγμα που έδωσαν μοχθώντας, το οποίο μας φανερώνει το ζήλο τους στο σκοπό που αφιερώθηκαν, προσπαθείτε καθημερινά να μιμηθείτε. Και ελπίζουμε ότι όχι μόνο αυτά τα παραδείγματα των Αγίων, αλλά και οι εντολές του Κυρίου μας είναι αδιάκοπα αντικείμενο συλλογισμού μέσα στην καρδιά σας, διδάσκοντάς

σας, όχι μόνον το θέλημά Του στη διακήρυξη του ευαγγελίου Του, αλλά την πραότητα και την τέλεια ζωή Του πρωτίτως, ακόμα και σε εκείνους τους καιρούς των άγριων καταδιώξεων και της κακομεταχείρισης που συσσωρεύτηκαν επάνω Του από μία άνομη και διεφθαρμένη γενεά.

»Να θυμάστε, αδελφοί, ότι Εκείνος σας έχει καλέσει σε αγιότητα και -χρειάζεται να το πούμε;- να είμαστε όπως Εκείνος σε αγνότητα. Με πόση σύνεση, πόση αγιότητα, πόση καθαρότητα και πόση τελειότητα θα πρέπει, λοιπόν, να συμπεριφέρεστε στα μάτια Του. Και να θυμάστε, ότι το βλέμμα Του είναι αδιάκοπα επάνω σας. Εξετάζοντας τα γεγονότα αυτά κάτω από τη σωστή οπτική γωνία, δεν μπορείτε να παραμένετε αδιάφοροι στο γεγονός ότι χωρίς την αυστηρή τήρηση όλων των ουράνιων απαιτούμενων από Εκείνον, στο τέλος θα βρεθείτε ελλιπείς σε χρησιμότητα. Και εάν συμβεί αυτό, θα παραδεχθείτε ότι η τύχη σας θα είναι ίδια με την τύχη των αχρείων δούλων. Σας ικετεύουμε, λοιπόν, αδελφοί, να βελτιωθείτε σε όλα για τα οποία έχετε επιφορτιστεί, ώστε να μην απωλέσετε την ανταμοιβή σας»¹⁷.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Διαβάστε την τελευταία παράγραφο στη σελίδα 174 επικεντρώνοντας στον κανόνα που υιοθέτησε ο Τζόζεφ Σμιθ για τη ζωή του. Σκεφθείτε συγκεκριμένες εντολές που έχετε πρόσφατα λάβει μέσω των λόγων των ζωντανών προφητών ή των προτροπών του Αγίου Πνεύματος. Πώς ευλογηθήκατε, όταν υπακούσατε χωρίς να διαστάσετε στις εντολές αυτές;
- Ξαναδιαβάστε την πρώτη παράγραφο στη σελίδα 175. Γιατί πρέπει κάποιες φορές να «σταθούμε μόνοι» για να «υποστηρίξουμε μια αληθινή αρχή»; Κατά ποιον τρόπο δεν είμαστε μόνοι σε τέτοιες περιστάσεις; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 175-77.) Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τα παιδιά και τους νέους να σταθούν πιστοί στις αρχές του ευαγγελίου, ακόμα κι όταν δεν είναι δημοφιλές να πράξουμε έτσι;

- Μελετήστε το τμήμα που αρχίζει στη σελίδα 177. Για ποιους λόγους μας δίνει εντολές ο Θεός; Γιατί θα πρέπει να υπακούμε στις εντολές Του;
- Επανεξετάστε τις διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ για το Κατά Ματθαίον 22:2-14 και Προς Τιμόθεον Β΄ 4:7-8 (σελίδες 179-83). Συλλογιστείτε πώς θα αισθανόσασταν, αν γινόσασταν δεκτοί στο γαμήλιο δείπνο. Τι είδους άνθρωποι πρέπει να είμαστε, ώστε να είμαστε άξιοι να γίνουμε δεκτοί; Τι νομίζετε ότι σημαίνει να πολεμήσουμε τον καλό αγώνα και να κρατήσουμε την πίστη; Σκεφθείτε κάποιον που ξέρετε ότι πολέμησε τον καλό αγώνα και κράτησε την πίστη. Τι μπορείτε να μάθετε από αυτό το άτομο;
- Ο Προφήτης Τζόζεφ μας παρότρυνε να θυμόμαστε ότι ο Κύριος «μας έχει καλέσει σε αγιότητα» (σελίδα 183). Τι σημαίνει για εσάς να κληθείτε σε αγιότητα; Πώς θα μπορούσε η ενθύμηση αυτής της «κλήσης» να φέρει μια αλλαγή στη ζωή μας; Στη ζωή των μελών της οικογένειάς μας και των φίλων μας;

Συνοχετιζόμενες γραφές: Έξοδος 20:1-17, Κατά Ιωάννην 7:17, Νεφί Α΄ 3:7, Δ&Δ 58:26-29, Αβραάμ 3:25

Σημειώσεις

1. Orson F. Whitney, “Newel K. Whitney,” *Contributor*, Ιαν. 1885, σελ. 125, στίξη και γραμματική εκουγχρονισμένη.
2. Orson F. Whitney, στο Conference Report, Απρ. 1912, σελ. 50.
3. *History of the Church*, 2:170, από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book B-1, σελ. 558, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
4. *History of the Church*, 6:223, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 21 Φεβρουαρίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ και Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
5. *History of the Church*, 5:65, από το “The Government of God”, ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Ιουλίου 1842, σελ. 857. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
6. *History of the Church*, 4:570, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 30 Μαρτίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλιάδα Σνούο. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
7. *History of the Church*, 5:426, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 11 Ιουνίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ και Ουίλαρντ Ρίτσαρντς. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
8. *History of the Church*, 5:31, από το “Gift of the Holy Ghost”, ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Ιουνίου 1842, σελ. 825. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
9. *History of the Church*, 4:478, εκουγχρονισμένη γραφή κεφαλαίων γραμμάτων. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 19 Δεκεμβρίου 1841, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ.
10. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Αιζακ Γκάλλαντ, 22 Μαρτίου 1839, φυλακή Λίμπερτυ, Μισούρι. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, Φεβρ. 1840, σελ. 54.

11. *History of the Church*, 2:7-8, 12. Από το “The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad”, 22 Ιανουαρίου 1834, που δημοσιεύθηκε στο *Evening and Morning Star*, Φεβρ. 1834, σελ. 135-36.
12. Διδαχή και Διαθήκες, 130:20-21, οδηγίες δοθείσες υπό Τζόζεφ Σμιθ στις 2 Απριλίου 1843, στο Ράμους του Ιλλινόις.
13. Ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις 16 Ιουλίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Φράνκλιν Ρίτσαρντς στο Franklin Dewey Richards, *Scriptural Items*, περίπου 1841-44, Αρχαία Εκκλησίας.
14. *History of the Church*, 1:408, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στη Βιένα Ζακ, 4 Σεπτεμβρίου 1833, Κίρτλαντ, Οχάιο. Το επίθετο της αδελφής Ζακ αναφέρεται μερικές φορές και με διαφορετική γραφή, όπως στο *History of the Church*.
15. *History of the Church*, 1:299, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Ουίλιαμ Φελπς, 27 Νοεμβρίου 1832, στο Κίρτλαντ του Οχάιο.
16. *History of the Church*, 2:19-22, εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από το “The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad”, 22 Ιανουαρίου 1834, που δημοσιεύθηκε στο *Evening and Morning Star*, Μάρτ. 1834, σελ. 144.
17. *History of the Church*, 2:13, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από το “The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad”, 22 Ιανουαρίου 1834, που δημοσιεύθηκε στο *Evening and Morning Star*, Μάρτ. 1834, σελ. 142.

Ο Τζόζεφ και η Έμμα Σμιθ με τα δίδυμα που υιοθέτησαν λίγο μετά το θάνατο των δικών τους διδύμων βρεφών. Ο Τζόζεφ και η Έμμα πήραν με ευγνωμοσύνη τον Τζόζεφ και την Τζούλια στην οικογένειά τους, όμως ο μικρός Τζόζεφ πέθανε τον Μάρτιο του 1832.

Λόγια ελπίδας και παρηγοριάς κατά την ώρα του θανάτου

«Τι έχουμε για να μας παρηγορεί σε ό,τι αφορά στους νεκρούς; Έχουμε λόγους να διατηρούμε τη μεγαλύτερη ελπίδα και παρηγοριά για τους νεκρούς μας – κάθε λαός της γης».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Η απώλεια λόγω θανάτου αγαπημένων προσώπων, άγγιξε επανειλημμένα τη ζωή του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Στις 15 Ιουνίου 1828, στο Άρμονι της Πενσυλβάνια, ο πρώτος γιος του Τζόζεφ και της Έμμα, ο Άλβιν, πέθανε λίγο καιρό μετά τη γέννησή του. Όταν ο Τζόζεφ και η Έμμα μετακόμισαν από τη Νέα Υόρκη στο Κίρτλαντ του Οχάιο, τον Φεβρουάριο του 1831, η Έμμα ήταν ξανά έγκυος, με δίδυμα αυτή τη φορά. Λίγο μετά την άφιξη του Τζόζεφ και της Έμμα στο Κίρτλαντ, μετακόμισαν σε ένα ξύλινο σπιτάκι στο αγρόκτημα ενός μέλους της Εκκλησίας, του Άιζακ Μόρλεϋ. Εκεί, στις 30 Απριλίου, γεννήθηκαν ο μικρός Θαδδαίος και η μικρή Λουΐζα, ωστόσο δεν έζησαν πολύ και πέθαναν λίγες ώρες μετά τη γέννησή τους.

Συγχρόνως, στην κοντινή πόλη Ουώρρενσβιλ του Οχάιο, ο αδελφός Τζων Μούρντοκ είχε χάσει τη σύζυγό του, Τζούλια, η οποία είχε μόλις γεννήσει υγιέστατα δίδυμα. Με μία οικογένεια η οποία είχε ήδη πέντε παιδιά, ο αδελφός Μούρντοκ αδυνατούσε να φροντίσει τα νεοφερμένα μωρά και ζήτησε από τον Τζόζεφ και την Έμμα να τα υιοθετήσουν. Αυτό και έκαναν ο Τζόζεφ και η Έμμα. Πήραν με ευγνωμοσύνη στην οικογένειά τους τα δύο βρέφη, τον Τζόζεφ και την Τζούλια. Δυστυχώς, έντεκα μήνες αργότερα, τον Μάρτιο του 1832, ο μικρός Τζόζεφ πέθανε μετά από έκθεση στον κρύο νυκτερινό αέρα ενώ ήταν άρρωστος με ιλαρά, τότε που κάποιος όχλος είχε αλείψει με ζεστή πίσσα και κολλήσει πούπουλα στον Προφήτη. Με αυτόν το θάνατο, οι θλιμμένοι γονείς έθαψαν το τέταρτο από τα πρώτα πέντε

παιδιά τους και η Τζούλια ήταν πια το μοναδικό παιδί τους που είχε επιζήσει.

Από τα έντεκα παιδιά του Τζόζεφ και της Έμμα -εννέα δικά τους και δύο υιοθετημένα- μόνο πέντε θα ζούσαν για να φθάσουν στην ενηλικίωση: η Τζούλια, γεννημένη το 1831· ο Τζόζεφ ΙΙΙ, γεννημένος το 1832· ο Φρέντερικ, γεννημένος το 1836· ο Αλεξάντερ, γεννημένος το 1838· και ο Ντέιβιντ, γεννημένος τον Νοέμβριο του 1844, πέντε μήνες μετά το θάνατο του πατέρα του. Ο 14μηνος γιος του Τζόζεφ και της Έμμα, ο Δον Κάρλος, πέθανε το 1841 και ένας άλλος γιος τους, γεννημένος το 1842, πέθανε την ημέρα που γεννήθηκε.

Κατά τη διάρκεια της ζωής του, ο Τζόζεφ Σμιθ έχασε, επίσης, τρεις αδελφούς από πρόωρο θάνατο. Ο Εφραίμ πέθανε λίγο καιρό μετά τη γέννησή του, το 1810. Ο μεγαλύτερος αδελφός του Τζόζεφ, ο Άλβιν, πέθανε το 1823 σε ηλικία 25 ετών και ο μικρότερος αδελφός του, Δον Κάρλος, πέθανε το 1841, επίσης 25 ετών.

Ο Προφήτης βίωσε άλλη μία μεγάλη απώλεια, όταν ο πατέρας του, στον οποίο βασιζόταν για συμβουλές και κουράγιο, πέθανε στη Ναβού του Ιλλινόις το 1840. Όταν ο πατέρας Σμιθ κατάλαβε ότι πλησίαζε το τέλος του, κάλεσε την οικογένειά του στο προσκέφαλό του. Μίλησε στη σύζυγό του και είπε: «Όταν κοιτάζω τα παιδιά μου και συνειδητοποιώ ότι μολονότι ανατράφηκαν για να κάνουν το έργο του Κυρίου και ωστόσο πρέπει να περάσουν ταλαιπωρίες και βάσανα όσο ζουν επάνω στη γη, η καρδιά μου πονάει και φοβάμαι να σας αφήσω περιτριγυρισμένους τόσο πολύ από εχθρούς»¹.

Μετά μίλησε στον καθέναν από τους γιους και τις κόρες του με τη σειρά, δίνοντάς τους την τελευταία ευλογία του. Όπως αναφέρθηκε από τη μητέρα του Προφήτη, είπε αυτά τα καθησυχαστικά λόγια στον Προφήτη Τζόζεφ:

«Τζόζεφ, γιε μου, έχεις κληθεί σε μία υψηλή και άγια κλήση. Έχεις κληθεί να κάνεις το έργο του Κυρίου. Κρατήσου πιστός και θα ευλογηθείς, εσύ και τα παιδιά σου μετά από εσένα. Θα ζήσεις για να τελειώσεις το έργο σου».

»Στα λόγια αυτά ο Τζόζεφ φώναξε δυνατά, θρηνώντας: 'Ω πατέρα μου, θα ζήσω;' 'Ναι', είπε ο πατέρας του, 'θα ζήσεις για να φέρεις εις πέρας το σχέδιο όλου του έργου το οποίο σου ανέθεσε ο Θεός. Αυτή είναι η τελευταία ευλογία μου τώρα που πεθαίνω, στο όνομα του Ιησού'»².

Έλκοντας από αυτές τις δύσκολες εμπειρίες από τη ζωή του και την εμπνευσμένη κατανόησή του για την Εξιλέωση του Σωτήρα, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ μπόρεσε να δώσει την τόσο απαραίτητη παρηγοριά σε πολλούς πενθούντες Αγίους.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Όταν πεθαίνουν αγαπημένα μέλη της οικογένειας ή φίλοι, νιώθουμε μεγάλη παρηγοριά γνωρίζοντας ότι θα τους συναντήσουμε ξανά στην άλλη ζωή.

Ο Προφήτης μίλησε σε μία συνέλευση της Εκκλησίας, στη Ναβού, στις 7 Απριλίου 1844. Μίλησε για το φίλο του Κινγκ Φόλετ, ο οποίος είχε πρόσφατα πεθάνει: «Αγαπημένοι Αγιοι: Θα ήθελα την προσοχή αυτού του εκκλησιασματος καθώς απευθύνομαι σε σας σχετικά με το θέμα των νεκρών. Η απώλεια του αγαπημένου αδελφού μας, Πρεσβύτερου Κινγκ Φόλετ, ο οποίος συνετρίβη σε ένα πηγάδι όταν έπεσε ένας μεγάλος βράχος, ήταν ο άμεσος λόγος που με έκανε να αναφερθώ σε αυτό το θέμα. Μου ζητήθηκε από τους φίλους και τους συγγενείς του να μιλήσω, όμως δεδομένου ότι υπάρχουν πολλοί σε αυτό το εκκλησίασμα, οι οποίοι ζουν σε τούτη την πόλη καθώς και αλλού, οι οποίοι έχουν χάσει φίλους, αισθάνομαι την επιθυμία να αναφερθώ γενικά στο θέμα και να σας προσφέρω τις ιδέες μου, ανάλογα με την ικανότητά μου και ανάλογα με την έμπνευση από το Άγιο Πνεύμα να θίξω αυτό το θέμα. Ζητώ τις προσευχές και την πίστη σας, για να έχω την καθοδήγηση του Παντοδύναμου Θεού και τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, ώστε να διατυπώσω πράγματα που είναι αληθινά, τα οποία μπορούν εύκολα να γίνουν κατανοητά από εσάς και ώστε η μαρτυρία να φέρει στο νου και την καρδιά σας τη βεβαιότητα για την αλήθεια όσων θα πω.

«...Γνωρίζω ότι η μαρτυρία μου είναι αληθινή. Γι' αυτό, όταν μιλώ σε αυτούς τους πενθούντες - τι έχουν χάσει; Οι συγγενείς και οι φίλοι τους έχουν αποχωριστεί από το σώμα τους για ένα σύντομο διάστημα: το πνεύμα τους, το οποίο υπήρχε με τον Θεό, εγκατέλειψε το σκῆνωμα από πηλό μόνο για μια μικρή στιγμή, συγκριτικά μιλώντας και τώρα υπάρχουν σε ένα χώρο όπου συνδιαλέγονται όπως και εμείς στη γη.

«...Τι έχουμε για να μας παρηγορεί σε ό,τι αφορά στους νεκρούς; Έχουμε λόγους να διατηρούμε τη μεγαλύτερη ελπίδα και παρηγοριά για τους νεκρούς μας - κάθε λαός της γης. Διότι τους έχουμε δει να

περπατούν άξια ανάμεσά μας και τους έχουμε δει να κοιμούνται στην αγκάλη του Ιησού...

»Εσείς που πενθείτε, έχετε λόγο να αγαλλιάζεστε, μιλώντας για το θάνατο του Πρεσβύτερου Κινγκ Φόλετ. Διότι ο σύζυγος και πατέρας σας έχει φύγει για να περιμένει έως την ανάσταση των νεκρών - έως να τελειοποιηθεί. Γιατί κατά την ανάσταση ο φίλος σας θα εγερθεί σε τέλεια ευδαιμονία και θα πάει σε σελέστια δόξα...

»Είμαι εξουσιοδοτημένος να πω, με την εξουσία του Αγίου Πνεύματος, ότι δεν έχετε λόγο να φοβάστε· γιατί εκείνος πήγε στην κατοικία του δικαίου. Μην πενθείτε, μη θρηνείτε. Το γνωρίζω από τη μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος, το οποίο είναι εντός μου· και μπορείτε να περιμένετε τους φίλους σας να έρθουν να σας συναντήσουν στην αυγή του σελέστιου κόσμου...

»Έχω έναν πατέρα, αδελφούς, παιδιά και φίλους οι οποίοι έχουν πάει σε έναν κόσμο πνευμάτων. Είναι απόντες μόνο για μια στιγμή. Είναι πνεύματα και θα συναντηθούμε σύντομα ξανά. Γρήγορα θα έρθει ο καιρός όπου θα ηχήσει η σάλπιγγα. Όταν αναχωρήσουμε, θα χαιρετίσουμε τη μητέρα, τον πατέρα, τους φίλους και όλους όσους αγαπάμε, οι οποίοι εκοιμήθησαν εν Χριστώ. Δε θα υπάρχει ο φόβος του όχλου, των καταδιώξεων ή μοχθηρές δίκες και συλλήψεις· αλλά θα υπάρχει μια αιωνιότητα ευδαιμονίας»³.

Ο Πρεσβύτερος Λορέντζο Μπαρνς πέθανε ενώ υπηρετούσε ως ιεραπόστολος στην Αγγλία. Ο Προφήτης μίλησε για την εκδημία του, σε μία συγκέντρωση στον ημιτελή Ναό της Ναβού: «Θα σας πω τι θέλω. Εάν αύριο κληθώ να ξαπλώσω στον τάφο, την αυγή της ανάστασης θα δώσω τα χέρια με τον πατέρα μου και θα αναφωνήσω: 'Πατέρα μου' και εκείνος θα πει 'γιε μου, γιε μου', μόλις ανοίξει ο τάφος και προτού βγούμε από τα μνήματά μας.

»Και θα μπορούσαμε να συλλογιστούμε έτσι αυτά τα πράγματα; Ναι, εάν μάθουμε πώς να ζούμε και πώς να πεθαίνουμε. Όταν πλαγιαζουμε, συλλογίζομαστε πώς θα σηκωθούμε το πρωί. Και είναι ευχάριστο στους φίλους να πλαγιαζουν τυλιγμένοι στην αγκάλη της αγάπης, να κοιμούνται και να ξυπνούν στην αγκάλη ο ένας του άλλου και να ανανεώνουν τη συνομιλία τους.

»Θα το βρίσκατε παράξενο αν σας εξιστορούσα τι έχω δει σε όραμα, σχετικά με το ενδιαφέρον αυτό ζήτημα; Εκείνοι οι οποίοι πέθαναν εν Χριστώ, μπορούν να αναμένουν ότι θα εισέλθουν σε όλη αυτή

την καρποφορία χαράς –όταν βγουν από τον τάφο– την οποία διέθεταν ή περίμεναν όταν βρίσκονταν σε τούτη τη ζωή.

»Τόσο ξεκάθαρο ήταν το όραμα, ώστε πράγματι είδα ανθρώπους προτού εγερθούν από τον τάφο και ανέλθουν, σαν να σηκώνονταν αργά-αργά. Έπιασαν ο ένας τον άλλο από το χέρι και είπαν ο ένας στον άλλο: 'Πατέρα μου, γιε μου, μητέρα μου, κόρη μου, αδελφέ μου, αδελφή μου'. Και όταν η φωνή καλέσει τους νεκρούς να εγερθούν, υποθέστε ότι κείτομαι πλάι στον πατέρα μου – ποια θα ήταν η πρώτη χαρά της καρδιάς μου; Να συναντήσω τον πατέρα μου, τη μητέρα μου, τον αδελφό μου, την αδελφή μου· και όταν βρεθούν δίπλα μου, να τους αγκαλιάσω κι αυτοί εμένα...

»Οδυνηρότερες είναι για μένα οι σκέψεις του απόλυτου αφανισμού παρά του θανάτου. Εάν δεν προσδοκώ να δω τον πατέρα, τη μητέρα, τους αδελφούς, τις αδελφές και τους φίλους μου ξανά, η καρδιά μου θα έσπαζε σε μια στιγμή και θα κατέβαινα στον τάφο μου. Η προσδοκία να δω τους φίλους μου την αυγή της ανάστασης, χαροποιεί την ψυχή μου και μπορώ να υπομείνω τα δεινά της ζωής. Είναι σαν να βρίσκονται σε μακρινό ταξίδι και στην επιστροφή τους θα συναντηθούμε ξανά με μεγαλύτερη χαρά...

»Προς τον Μαρσέλου Μπίιτς [ένα μέλος της Εκκλησίας, η γυναίκα του οποίου είχε πεθάνει] επιτρέψτε μου να δώσω παρηγοριά. Σύντομα θα έχεις τη συντροφιά της συντρόφου σου σε έναν κόσμο δόξας και το ίδιο διακηρύσσω για τους φίλους του αδελφού Μπαρνς και όλους τους Αγίους που πενθούν. Ήταν μια φωνή προειδοποίησης προς όλους εμάς, να είμαστε σοβαροί και επιμελείς και να αφήσουμε κατά μέρος τις θορυβώδεις φαιδρότητες, την κενοδοξία και την αφροσύνη και να είμαστε προετοιμασμένοι να πεθάνουμε αύριο»⁴.

**Οι γονείς που χάνουν λόγω θανάτου τα παιδιά τους,
θα τα λάβουν κατά την ανάσταση ακριβώς
όπως τα εναπέθεσαν στον τάφο.**

Στην κηδεία της δίχρονης Μάριαν Λάιον, ο Προφήτης είπε: «Ήχησε ξανά ανάμεσά μας η φωνή προειδοποίησης, η οποία δείχνει την αβεβαιότητα της ανθρώπινης ζωής. Και στις στιγμές του ελεύθερου χρόνου μου, συλλογίστηκα το ζήτημα αυτό και υπέβαλα την ερώτηση, γιατί να παίρνουν από εμάς τα βρέφη, τα αθώα παιδιά, ιδιαίτερα εκείνα που δείχνουν να είναι τα εξυπνότερα και πιο σπουδαία. Οι

ισχυρότεροι λόγοι που εντυπώθηκαν στο νου μου είναι οι εξής: Αυτός ο κόσμος είναι ένας πολύ άνομος κόσμος και... γίνεται ολοένα πιο άνομος και διεφθαρμένος. ...Ο Κύριος παίρνει πολλούς μακριά, ακόμα και στη βρεφική ηλικία, ώστε να διαφύγουν το φθόνο των ανθρώπων, τις θλίψεις και τις ανομίες τούτου του κόσμου. Είναι πολύ αγνά, πολύ αξιαγάπητα για να ζήσουν στη γη. Γι' αυτό, εάν σωστά το θεωρήσα, αντί να πενθούμε, έχουμε λόγους να χαιρόμαστε διότι ελευθερώθηκαν από το κακό και σύντομα θα τα έχουμε πάλι μαζί μας.

»...Η μόνη διαφορά ανάμεσα στο θάνατο ενός ηλικιωμένου και ενός νέου είναι ότι ο ένας ζει περισσότερο στους ουρανούς και στο αιώνιο φως και δόξα από τον άλλο και ελευθερώνεται λίγο πιο σύντομα από τούτο τον άθλιο, άνομο κόσμο. Παρ' όλη αυτή τη δόξα, εμείς για μια στιγμή την χάνουμε από εμπρός μας και πενθούμε για την απώλεια, όμως δεν πενθούμε σαν αυτούς που δεν έχουν ελπίδα»⁵.

«Μπορεί να τεθεί η ερώτηση: 'Οι μητέρες θα έχουν τα παιδιά τους στην αιωνιότητα;' Ναι! Ναι! Μητέρες, θα έχετε τα παιδιά σας· διότι θα έχουν αιώνια ζωή, γιατί το χρέος τους είναι πληρωμένο»⁶.

«Τα παιδιά... θα εγερθούν ίδια όπως όταν πέθαναν. Μπορούμε εκεί να χαιρετίσουμε τα αγαπημένα μωρά μας με την ίδια δόξα - την ίδια χαρά στη σελέστια δόξα»⁷.

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ, έκτος Πρόεδρος της Εκκλησίας, ανέφερε: «Ο Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε τη διδαχή ότι το βρέφος που πέθανε θα προαχθεί κατά την ανάσταση σε παιδί. Και δείχνοντας τη μητέρα ενός άψυχου παιδιού, της είπε: 'Θα έχεις τη χαρά, την ευχαρίστηση και την ικανοποίηση να γαλουχήσεις αυτό το παιδί μετά την ανάστασή του, έως ότου φθάσει στο πλήρες πνευματικό ανάστημά του'...

»Το 1854 συνάντησα τη θεία μου [Αγκνες Σμιθ], τη σύζυγο του θείου μου, Δον Κάρλος Σμιθ, που ήταν η μητέρα εκείνου του μικρού κοριτσιού [της Σωφρονίας], για την οποία μιλούσε ο Τζόζεφ Σμιθ ο Προφήτης, όταν είπε στη μητέρα ότι θα είχε τη χαρά, την ευχαρίστηση και την ικανοποίηση να αναθρέψει εκείνο το παιδί μετά την ανάσταση, έως ότου έφθανε στο πλήρες πνευματικό ανάστημά του· και πως θα ήταν μια κατά πολύ μεγαλύτερη χαρά από ό,τι θα είχε πιθανόν στη θνητότητα, διότι θα ήταν ελεύθερη από τη θλίψη, το φόβο και τις ανεπάρκειες της θνητής ζωής και θα ήξερε περισσότερα από όσα μπορούσε να γνωρίζει σε αυτή τη ζωή. Συνάντησα εκείνη τη χήρα, τη μητέρα αυτού του παιδιού, μου μίλησε για την περίπτωση

Ο Τζόζεφ Σμιθ διδάξε ότι τα μικρά παιδιά «θα εγερθούν ίδια όπως όταν πέθαναν» και ότι οι γονείς θα χαρετίσουν τα παιδιά τους με «την ίδια χαρά στη σελόστια δόξα».

εκείνη και μου έδωσε μαρτυρία ότι αυτά ήταν που είπε ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ όταν μίλησε στην κηδεία της μικρής κόρης της»⁸.

Η Μαίρη Ιζαμπέλα Χορν και η Λιονόρα Κάνον Τέιλορ, έχασαν η κάθε μία ένα μικρό παιδί. Η αδελφή Χορν θυμήθηκε ότι ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είπε στις δύο αδελφές αυτά τα παρηγορητικά λόγια: «Μας είπε ότι θα είχαμε αυτά τα παιδιά κατά την αυγή της ανάστασης, όπως ακριβώς τα θέσαμε στον τάφο, αγνά και αθώα και ότι θα τα γαλουχούσαμε και θα φροντίζαμε για αυτά σαν μητέρες τους. Είπε ότι τα παιδιά θα εγείροντο κατά την ανάσταση, όπως ακριβώς τα θάψαμε και ότι θα λάβαιναν όλη την απαραίτητη διάνοια για να καταλάβουν θρόνους, κυριαρχίες και δυνάμεις»⁹.

Καθώς πενθούμε όταν αγαπημένα μας πρόσωπα πεθαίνουν, μπορούμε να έχουμε την πεποίθηση ότι «ο Θεός όλης της γης θα πράξει σωστά».

Στην κηδεία του 24χρονου Εφραίμ Μαρξ, ο Προφήτης διακήρυξε: «Είναι μια στιγμή φοβερή, που προκαλεί δέος. Ποτέ δεν αισθάνθηκα περισσότερο δέος. Φέρνει στο νου μου το θάνατο του μεγαλύτερου αδελφού μου, Άλβιν, που πέθανε στη Νέα Υόρκη και του μικρότερου αδελφού μου, Δον Κάρλος, που πέθανε στη Ναβού. Είναι σκληρό για μένα

να ζω στη γη και να βλέπω αυτούς τους νέους άνδρες στους οποίους βασισηθήκαμε σαν στήριγμα και παρηγοριά, να φεύγουν από κοντά μας μέσα στη νιότη τους. Ναι, ήταν δύσκολο να συμφιλιωθώ με αυτά τα πράγματα. Σκέφθηκα μερικές φορές ότι θα μπορούσα να το αποδεχτώ καλύτερα, αν είχα κληθεί να φύγω κι εγώ, αν ήταν το θέλημα του Θεού. Ωστόσο, ξέρω ότι θα πρέπει να παραμείνουμε σιωπηλοί και να γνωρίζουμε ότι εξαρτάται από τον Θεό και να συμφιλιωθούμε με το θέλημά Του. Όλα είναι σωστά. Σύντομος θα είναι ο χρόνος μέχρι να κληθούμε όλοι κατά τον ίδιο τρόπο: θα είναι το ίδιο για μένα, όπως και για σας»¹⁰.

Στις 6 Ιουνίου 1832, ο Τζόζεφ Σμιθ έγραφε στην Έμμα Σμιθ: «Με θλίψη έμαθα ότι ο Χάιρουμ έχασε το μικρό παιδί του. Νομίζω ότι μπορούμε έως ένα βαθμό να τον συμπονεόσουμε, όμως θα πρέπει όλοι να συμφιλιωθούμε με τη μοίρα μας και να πούμε ας γίνει το θέλημα του Κυρίου»¹¹.

Στις 20 Ιανουαρίου 1840, ο Τζόζεφ Σμιθ έγραφε στην Έμμα Σμιθ: «Έλαβα μία επιστολή από τον Χάιρουμ, η οποία χαροποίησε την καρδιά μου, γιατί έμαθα ότι στην οικογένειά μου όλοι είναι καλά και ζουν. Παρ' όλα αυτά, η καρδιά μου πενθεί για εκείνους που έφυγαν από κοντά μας, όμως υπάρχει ελπίδα, διότι θα τους ξαναδώ και θα είμαι μαζί τους. Γι' αυτό, μπορούμε να αποδεχθούμε καλύτερα τα όσα έχει κατά νου ο Θεός»¹².

«Σχετικά με τους θανάτους στη Σιών, πενθούμε με εκείνους που πενθούν, όμως να θυμάστε ότι ο Θεός όλης της γης θα πράξει σωστά»¹³.

«Υπήρξαν πολλοί θάνατοι που μας αφήνουν μια γεύση πικρής μελαγχολίας, όμως δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα για αυτό. Όταν ο Θεός μιλά από τους ουρανόους για να φύγουμε από τη θνητότητα, θα πρέπει να υποταχθούμε στην εντολή Του»¹⁴.

Στην κηδεία του Τζέιμς Άνταμς, ο Προφήτης είπε: «Τον είδα για πρώτη φορά στο Σπρίνγκφιλντ [του Ιλλινόις], πηγαίνοντας από το Μισσοούρι στην Ουάσινγκτον. Θέλησε να με βοηθήσει, εμένα, έναν άγνωστο, με πήρε στο σπίτι του, με ενεθάρρυνε και μου έδωσε κουράγιο και χρήματα. Υπήρξε ένας πολύ στενός φίλος. ...Είχε αποκαλύψει σχετικά με την εκδημία του και έφυγε για ένα σημαντικότερο έργο. Όταν οι άνθρωποι είναι προετοιμασμένοι, είναι σε καλύτερη κατάσταση για να φύγουν από τη θνητότητα. Ο αδελφός Άνταμς έφυγε για να ανοίξει έναν πιο αποτελεσματικό δρόμο για τους νεκρούς. Τα πνεύματα των

δικαίων υπερυψώνονται σε ένα σπουδαιότερο και ενδοξότερο έργο· γι' αυτό ευλογούνται με την αναχώρησή τους στον κόσμο των πνευμάτων»¹⁵.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Ποιες είναι οι σκέψεις ή τα συναισθήματά σας καθώς διαβάσετε τις αφηγήσεις στις σελίδες 187-89; Πώς μπορεί να επηρέασαν οι εμπειρίες αυτές τον τρόπο με τον οποίο δίδαξε ο Προφήτης Τζόζεφ για το θάνατο και την ανάσταση;
- Το κεφάλαιο αυτό περιέχει μηνύματα τα οποία απηύθυνε ο Τζόζεφ Σμιθ σε ανθρώπους που πενθούσαν το θάνατο αγαπημένων προσώπων (σελίδες 189-95). Στα μηνύματα αυτά, ο Προφήτης προσέφερε «ελπίδα και παρηγοριά», διδάσκοντας διδαχές του ευαγγελίου και δείχνοντας στους ακροατές του πώς ίσχυαν οι διδαχές αυτές στη ζωή τους. Καθώς συλλογίζεστε αγαπημένα πρόσωπα που έχουν πεθάνει ή τα οποία μπορεί σύντομα να πεθάνουν, ποιες αλήθειες του ευαγγελίου σας δίνουν παρηγοριά; Γιατί είναι σημαντικές για σας αυτές οι αλήθειες;
- Διαβάστε τη συμβουλή που έδωσε ο Τζόζεφ Σμιθ όταν μιλούσε για το θάνατο του πρεσβύτερου Μπαρνς, συμπεριλαμβανομένης της συμβουλής του για το «πώς να ζεις και πώς να πεθαίνεις» (σελίδες 190-91). Τι σημαίνει για σας αυτή η συμβουλή; Σκεφθείτε πώς θα μπορούσε να αλλάξει η ζωή σας όταν θυμάστε τη συμβουλή του.
- Επανεξετάστε τα λόγια του Προφήτη προς τους γονείς των οποίων είχαν πεθάνει τα μικρά παιδιά τους (σελίδες 191-93). Πώς μπορούν οι διδαχές αυτές να δώσουν ελπίδα στους γονείς που πενθούν;
- Μελετήστε τη συμβουλή του Τζόζεφ Σμιθ σχετικά με το να συμφιλιωνόμαστε με το θέλημα του Θεού, όταν πεθαίνουν αγαπημένα πρόσωπα (σελίδες 193-95). Πώς η απόφασή μας να αποδεχτούμε το θέλημα του Θεού θα επηρεάσει τα συναισθήματά μας; Τα λόγια και τις πράξεις μας; Με ποιους τρόπους θα μπορούσε η απόφασή μας να βοηθήσει τους άλλους;

Συνοχετιζόμενες γραφές: Κατά Ιωάννην 20:1-29, Μωσία 16:7-8, Άλμα 40:11-12, Μορόνι 8:11-20, Δ&Δ 42:45-46

Σημειώσεις

1. Τζόζεφ Σμιθ ο πρεσβύτερος, παρατέθηκε στο Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet", 1844-45 χειρόγραφο, βιβλίο 18, σελ. 5, Αρχαία Εκκλησία, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
2. Ευλογία του Τζόζεφ Σμιθ του πρεσβύτερου, που δόθηκε στον Τζόζεφ Σμιθ λίγο πριν το θάνατο του Τζόζεφ Σμιθ του πρεσβύτερου, στις 14 Σεπτεμβρίου 1840, στη Ναβού του Ιλλινόις. Παρατέθηκε στο Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet", 1845 χειρόγραφο, σελ. 298, Αρχαία Εκκλησία.
3. *History of the Church*, 6:302-3, 310-11, 315-16. Η λέξη σε αγκύλες στο πρωτότυπο, διαφοροποίηση στις υποδιακρίσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 7 Απριλίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ, Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, Τόμας Μπούλοκ και Ουίλιαμ Κλείτον. Βλέπε, επίσης, παράρτημα αυτού του βιβλίου, σελίδα 611, αριθμός 3.
4. *History of the Church*, 5:361-63, διαφοροποίηση στις υποδιακρίσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 16 Απριλίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ και Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
5. *History of the Church*, 4:553-54, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 20 Μαρτίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ.
6. *History of the Church*, 6:316, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 7 Απριλίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ, Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, Τόμας Μπούλοκ και Ουίλιαμ Κλείτον. Βλέπε, επίσης, παράρτημα αυτού του βιβλίου, σελίδα 611, αριθμός 3.
7. *History of the Church*, 6:366, από μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, στις 12 Μαΐου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Τόμας Μπούλοκ.
8. Joseph F. Smith, "Status of Children in the Resurrection," *Improvement Era*, Μάιος 1918, σελ. 571.
9. Μάιρη Ιζαμπέλα Χορν, παρατέθηκε στο *History of the Church*, 4:556, υποσημείωση. Από τη δήλωσή της στις 19 Νοεμβρίου 1896, στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
10. *History of the Church*, 4:587, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 9 Απριλίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ.
11. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στην Έμμα Σμιθ, 6 Ιουνίου 1832, Γκρίνβιλ, Ιντιάνα, Chicago Historical Society, Σικάγο, Ιλλινόις.
12. Επιστολή Τζόζεφ Σμιθ προς την Έμμα Σμιθ, 20 Ιανουαρίου 1840, Επαρχία Τσόστερ, Πενσυλβάνια, Chicago Historical Society, Σικάγο, Ιλλινόις.
13. *History of the Church*, 1:341, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στους αδελφούς στο Μισσοούρι 21 Απριλίου 1833, στο Κίρτλαντ του Οχάιο.
14. *History of the Church*, 4:432, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Σμιθ Τατλ, 9 Οκτωβρίου 1841, στη Ναβού του Ιλλινόις.
15. *History of the Church*, 6:51-52, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 9 Οκτωβρίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς και το *Times and Seasons*, 15 Σεπτεμβρίου 1843, σελ. 331. Το τεύχος αυτό του *Times and Seasons* δημοσιεύθηκε καθυστερημένα.

Εδραιώνοντας το σκοπό της Σιών

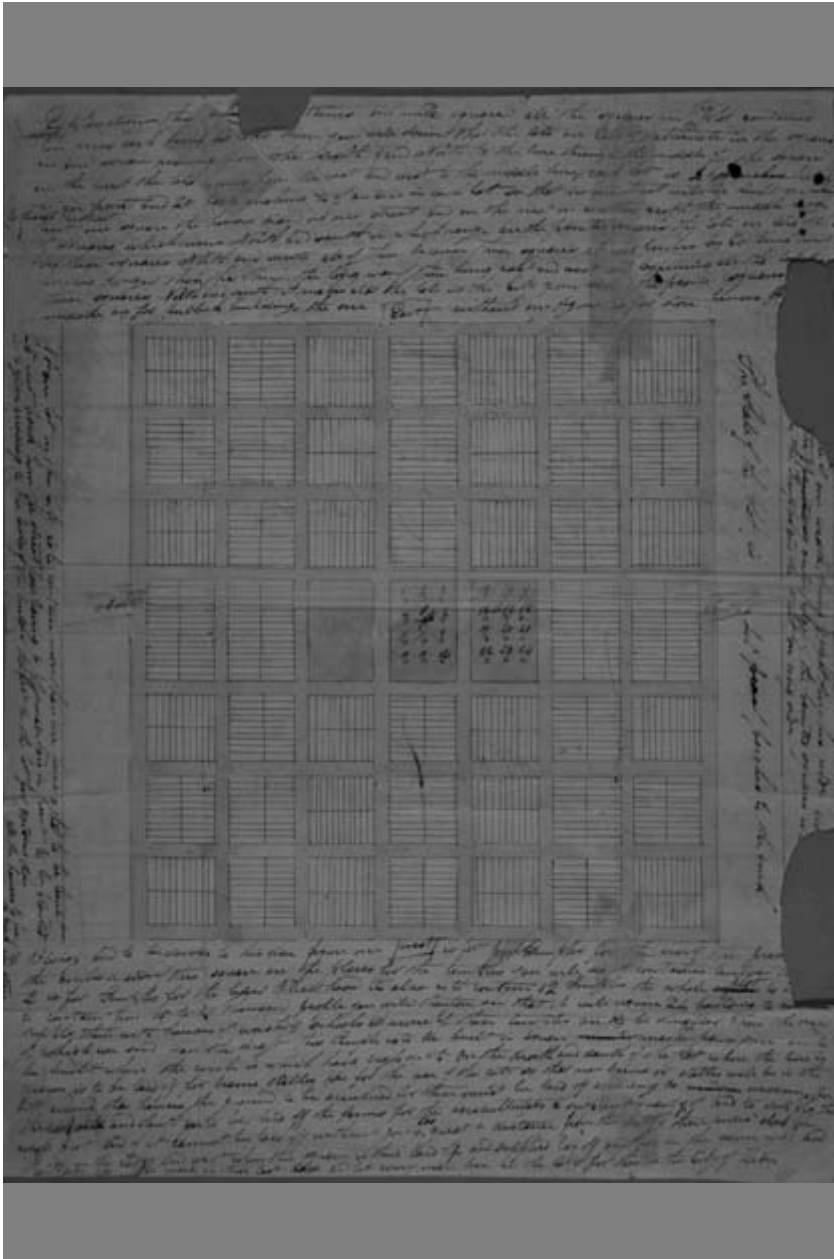
«Η οικοδόμηση της Σιών είναι ένας σκοπός ο οποίος κίνησε το ενδιαφέρον του λαού του Θεού σε κάθε εποχή. Είναι ένα ζήτημα με το οποίο ασχολήθηκαν με ιδιαίτερη και μεγάλη ευχαρίστηση προφήτες, ιερείς και βασιλείς».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Στις αρχές Ιουνίου του 1831, λίγες μόλις εβδομάδες μετά την ολοκλήρωση της συνάθροισης από τη Νέα Υόρκη στο Οχάιο, οι Άγιοι συγκεντρώθηκαν στο Κίρτλαντ για μια συνέλευση της Εκκλησίας. Στις 7 Ιουνίου, την επομένη της συνέλευσης, ο Τζόζεφ Σμιθ έλαβε μια αποκάλυψη η οποία έστρεψε τις σκέψεις των μελών της Εκκλησίας προς τη Σιών: «Η επόμενη συνέλευση... [θ]α λάβει χώρα στο Μισσούρι, στη γη την οποία εγώ θα αφιερώσω στο λαό μου» (Δ&Δ 52:2).

Οι Άγιοι ενδιαφέρονταν θερμά να εδραιώσουν τη Σιών - μια άγια πόλη, ένα ήσυχο καταφύγιο για τους ενάρετους που έφευγαν μακριά από την ανομία του κόσμου. Για να προετοιμάσει τους Αγίους, ο Κύριος τους είχε επανειλημμένα συμβουλευσει να «επιδιώκ[ουν] να φέρ[ουν] σε φως και να εδραιώσ[ουν] το σκοπό της Σιών» (Δ&Δ 6:6, 11:6, 12:6. Βλέπε, επίσης, 14:6). Τώρα οι ηγέτες της Εκκλησίας θα έφευγαν χωρίς καθυστέρηση, για να καθορίσουν την τοποθεσία της Σιών. Ο Τζόζεφ Σμιθ, ο Σίδνεϋ Ρίνγκτον και άλλοι, ξεκίνησαν στις 19 Ιουνίου ένα ταξίδι 1.448 χιλιομέτρων προς το Τζάκσον Κάουντυ του Μισσούρι, ταξιδεύοντας με πλοίο, άμαξα και για πολλά χιλιόμετρα, πεζή. Το ταξίδι ήταν δύσκολο και επίπονο, όμως ο Προφήτης αισθανόταν την προστατευτική φροντίδα του Κυρίου: «Παρά τη διαφθορά και τις εξευτελιστικές πράξεις των καιρών και το αρνητικό πνεύμα που εκδηλωνόταν προς εμάς εξαιτίας της πίστης μας στο Βιβλίο του Μόρμον, σε πολλούς τόπους και ανάμεσα σε διάφορα άτομα, ο Κύριος εξακολουθούσε να δείχνει σε εμάς την προστατευτική φροντίδα και τη στοργική καλοσύνη του καθημερινά. Και το κάναμε μόνιμη συνήθεια, όποτε βρισκόταν η ευκαιρία, να διαβάζουμε

Το 1833, ο Τζόζεφ Σμιθ και ο Φρέντερικ Ουίλιαμς, ετοίμασαν αυτόν το χάρτη για την πόλη της Σιάν, για να οικοδομηθεί στο Τζάκσον Κάουντι του Μισσούρι. Οι δημόσιοι χώροι στο κέντρο περιβάλλονται από οικοδομικά τετράγωνα 40 στρεμμάτων, με μισό στρέμμα εκτάσεις για κατοικίες. Η πόλη δεν κτίστηκε ποτέ, ωστόσο πολλές από τις βασικές ιδέες του σχεδίου χρησιμοποιήθηκαν αργότερα σε οικισμούς των Αγίων των Τελευταίων Ημερών.

ένα κεφάλαιο από τη Βίβλο και να προσευχόμαστε. Και αυτές οι στιγμές λατρείας μας έδιναν μεγάλη παρηγοριά»¹.

Στα μέσα Ιουλίου ο Προφήτης έφθασε στο δυτικό Μισσούρι, μια όμορφη περιοχή με εύφορα κυματιστά λιβάδια και άφθονα λουλούδια. Εκεί, σε απάντηση των ικεσιών του να μάθει τη συγκεκριμένη τοποθεσία της Σιών, ο Κύριος αποκάλυψε ότι «ο τόπος που τώρα λέγεται Ιντιπέντενς είναι το επίκεντρο. Και ένα σημείο για το ναό βρίσκεται δυτικά, σε ένα οικόπεδο που δεν είναι μακριά από το δικαστήριο» (Δ&Δ 57:3) και ότι αυτές οι εκτάσεις γης πρέπει να αγοραστούν. Στις 2 Αυγούστου, ο Τζόζεφ Σμιθ και άλλοι συναντήθηκαν για να ξεκινήσουν την οικοδόμηση της Σιών. Ο Προφήτης κατέγραψε: «Βοήθησα τον κλάδο Κόλεσβιλ της Εκκλησίας να θέσει τον πρώτο κορμό δέντρου για μία κατοικία, ως θεμέλιο της Σιών στην κομητεία Κο, τριάντα δύο χιλιόμετρα δυτικά του Ιντιπέντενς. Ο κορμός του δέντρου μεταφέρθηκε και τοποθετήθηκε από δώδεκα άνδρες, προς τιμήν των δώδεκα φυλών του Ισραήλ. Συγχρόνως, μέσω προσευχής, η γη της Σιών καθαγιασθηκε και αφιερώθηκε από τον Πρεσβύτερο Σίδνεϋ Ρίνγκτον για τη συνάθροιση των Αγίων. Ήταν στιγμές χαράς για τους παρόντες και πρόσφερε μια φευγαλέα ματιά του μέλλοντος που θα ξετυλιγόταν προς ικανοποίηση των πιστών»². Την επομένη, ο Προφήτης αφιέρωσε την τοποθεσία του ναού.

Οι Άγιοι από το Κόλεσβιλ της Νέας Υόρκης, ήταν ανάμεσα στα πρώτα μέλη της Εκκλησίας που θα εγκαθίσταντο στο Μισσούρι. Είχαν πραγματοποιήσει το επίπονο ταξίδι από τη Νέα Υόρκη στο Κίρτλαντ του Οχάιο, όμως είχαν ζήσει στο Οχάιο για ένα σύντομο μόνο χρονικό διάστημα πριν προσταχθούν να ταξιδέψουν στο Μισσούρι. Η Πόλυ Νάητ, ένα μέλος από τον κλάδο Κόλεσβιλ, ταξίδεψε μέχρι τη γη της Σιών, για να πεθάνει εκεί μια εβδομάδα αργότερα. Αν και η υγεία της έφθινε, ήταν αποφασισμένη να κρατήσει. Ο γιος της έγραψε: «Κοιμήθηκε ειρηνικά, αγαλλιάζοντας στη νέα και παντοτινή διαθήκη του ευαγγελίου και δοξολογώντας τον Θεό που είχε ζήσει για να αντικρίσει τη γη της Σιών. ...Ο αδελφός Τζόζεφ Σμιθ παρευρέθηκε στην κηδεία της μητέρας μου και μας μίλησε με παρηγορητικά και άξια λόγια»³. Μολονότι ο Προφήτης επέστρεψε σύντομα στο Κίρτλαντ και εξακολούθησε να ηγείται της Εκκλησίας από εκεί, μέχρι το 1838, πολλοί Άγιοι συνέχισαν να μετακινούνται προς το Μισσούρι.

Οι Άγιοι εργάστηκαν με φιλοπονία για να οικοδομήσουν τη Σιών, όμως έως τα τέλη του 1833 είχαν εκδιωχθεί με σκληρότητα από τα σπίτια τους στο Τζάκσον Κάουντυ, αφήνοντας πίσω τα όνειρά τους για την εδραίωση της Σιών και την οικοδόμηση εκεί ενός ναού. Μέσω του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, ο Κύριος αποκάλυψε ότι οι προϋποθέσεις για τη λύτρωση της Σιών στη γη εκείνη, δεν είχαν ακόμα εκπληρωθεί και ότι η εδραίωση της Σιών θα έπρεπε «να περιμέν[ει] για ένα μικρό διάστημα» (Δ&Δ 105:9).

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Ο Κύριος υπέδειξε το Τζάκσον Κάουντυ του Μισσούρι ως τη γη της Σιών – έναν τόπο όπου θα μπορούσαν να συναθροιστούν οι Άγιοι της εποχής του Τζόζεφ Σμιθ και όπου θα χτιζόταν τελικά η άγια πόλη της Σιών.

«Έλαβα με ουράνιο όραμα μία εντολή τον Ιούνιο [του 1831], να ταξιδέψω στα δυτικά σύνορα της Πολιτείας του Μισσούρι και εκεί να καθορίσω το ακριβές σημείο το οποίο θα γινόταν ο κεντρικός τόπος για την αρχή της συνάθροισης εκείνων που ενστερνίζονται την πληρότητα του αιώνιου ευαγγελίου. Σύμφωνα με αυτά ανέλαβα να πραγματοποιήσω το ταξίδι με ορισμένους από τους αδελφούς μου και μετά από ένα μακρύ και κοπιαστικό ταξίδι, υποφέροντας από στερήσεις και κακουχίες, έφθασα στο Τζάκσον Κάουντυ του Μισσούρι και αφού εξέτασα την περιοχή, επιζητώντας με επιμέλεια με το χέρι του Θεού, Εκείνος φανέρωσε τον Εαυτό του σε μας και υπέδειξε σε εμένα και σε άλλους το ακριβές σημείο όπου προόριζε να ξεκινήσει το έργο της συνάθροισης και η ανοικοδόμηση μιας ‘ιερής πόλης’, η οποία θα αποκαλείτο Σιών – Σιών, επειδή είναι ένας τόπος χρησιμότητας, και όλοι όσοι οικοδομούν εκεί θα λατρεύουν τον αληθινό και ζώντα Θεό και όλοι θα πιστεύουν σε μία διδαχή, δηλαδή στη διδαχή του Κυρίου και Σωτήρα μας, Ιησού Χριστού. ‘Οι φύλακές σου θα υψώσουν φωνή· μέσα στις φωνές θα αλαλάζουν μαζί· επειδή, θα δουν μάτι προς μάτι, όταν ο Κύριος ανορθώσει τη Σιών’ [Ησαΐας 52:8]»⁴.

Στις αρχές της δεκαετίας του 1830, οι Άγιοι αποπειράθηκαν να θέσουν τα θεμέλια της Σιών στο Τζάκσον Κάουντυ του Μισσούρι, όπως διατάχθηκε από τον Κύριο, όμως δεν το κατόρθωσαν επειδή δεν ήταν πνευματικά προετοιμασμένοι. Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είπε τα ακόλουθα σχετικά με το χρόνο όπου θα ιδρύετο η Σιών: «Δεν μπορώ να μάθω από κάποια επικοινωνία με το Πνεύμα

ότι η Σιών στερήθηκε της διεκδικήσεώς της να γίνει ένα σελέστιο στέμμα, παρόλο που ο Κύριος έκανε ώστε να πληγεί έτσι, παρά μόνο ότι ίσως υπήρξαν κάποια άτομα τα οποία βάδισαν με ανυπακοή και απαρνήθηκαν τη νέα διαθήκη· όλα αυτά θα φανερωθούν από τα έργα τους εν ευθέτω χρόνω. Πάντοτε περίμενα ότι η Σιών θα υπέφερε κάποιου είδους βάσανα, από όσο μπορώ να μάθω από τις εντολές, οι οποίες δόθηκαν. Όμως θα σας υπενθύμιζα κάποια λόγια σε μία επικοινωνία μου, που λένε ότι ύστερα από *πολλά* βάσανα έρχεται η ευλογία [βλέπε Δ&Δ 58:4]. Από αυτή την επικοινωνία καθώς και από άλλες, ακόμα και από κάποια την οποία έλαβα πρόσφατα, γνωρίζω ότι η Σιών, κατά το χρόνο του Κυρίου, θα λυτρωθεί. Όμως πόσες θα είναι οι ημέρες της κάθαρσής της, των βασάνων και των θλίψεών της – αυτό ο Κύριος το κράτησε κρυφό από τα μάτια μου· και όταν ρωτώ σχετικά με το θέμα αυτό, η φωνή του Κυρίου είναι: Ηουχάστε, και γνωρίστε ότι εγώ είμαι Θεός. Όλοι όσοι υποφέρουν για χάρη του ονόματός μου θα βασιλεύσουν με εμένα, και όποιος δώσει τη ζωή του για το σκοπό μου, θα τη βρει πάλι. ...Είθε ο Θεός να δώσει ώστε παρ' όλες τις μεγάλες θλίψεις και οδύνες μας, τίποτα δε θα μας χωρίσει από την αγάπη του Χριστού [βλέπε Προς Ρωμαίους 8:35-39]»⁵.

**Οικοδομούμε το σκοπό της Σιών όταν είμαστε ένας λαός
αγνός στην καρδιά και όταν εργαζόμαστε επιμελώς,
με μία καρδιά και ένα νου.**

«Η οικοδόμηση της Σιών είναι ένας σκοπός, ο οποίος ενδιέφερε το λαό του Θεού σε κάθε εποχή. Είναι ένα ζήτημα με το οποίο ασχολήθηκαν με ιδιαίτερη και μεγάλη ευχαρίστηση προφήτες, ιερείς και βασιλείς. Περίμεναν ανυπόμονα, με χαρούμενη προσδοκία την εποχή στην οποία ζούμε σήμερα. Και εμπνεόμενοι από ουράνιες και χαρούμενες προσδοκίες, έψαλλαν, έγραψαν και προφήτευσαν για τις ημέρες μας. Όμως πέθαναν χωρίς να δουν αυτήν την ημέρα. Είμαστε οι ευνοημένοι άνθρωποι που επέλεξε ο Θεός για να επέλθει η δόξα των Τελευταίων Ημερών. Μένει σε εμάς να δούμε, να συμμετάσχουμε και να βοηθήσουμε να προχωρήσει η δόξα των Τελευταίων Ημερών»⁶.

«Σε όποιον τόπο συγκεντρώνονται οι Άγιοι είναι η Σιών, την οποία κάθε ενάρετος άνθρωπος θα οικοδομήσει ως τόπο ασφάλειας για τα παιδιά του»⁷.

«Σε όποιο τόπο συγκεντρώνονται οι Άγιοι είναι η Σιών, την οποία κάθε ενάρετος άνθρωπος θα οικοδομήσει ως τόπο ασφάλειας για τα παιδιά του».

«Θα υπάρχει εδώ κι εκεί ένας πάσσαλος [της Σιών] για τη συνάθροιση των Αγίων. ...Εκεί θα ευλογηθούν τα παιδιά σας και εσείς εν μέσω φίλων θα μπορέσετε να ευλογηθείτε. Το δίκτυ του ευαγγελίου μαζεύει από κάθε είδος.

»...Ο σπουδαιότερος στόχος μας θα πρέπει να είναι η οικοδόμηση της Σιών. ...Ο καιρός είναι εγγύς, όπου κανένας άνθρωπος δεν θα έχει ειρήνη παρά μόνο στη Σιών και τους πασσάλους της»⁸.

«Όσον αφορά στην οικοδόμηση της Σιών, θα πρέπει να γίνει με τη συμβουλή του Ιεχωβά, μέσω αποκαλύψεων από τους ουρανοί»⁹.

«Αν η Σιών δεν εξαγνιστεί, ώστε να είναι αποδεκτή στα πάντα από τον Θεό, Εκείνος θα αναζητήσει άλλο λαό. Διότι το έργο Του θα εξακολουθήσει έως ότου συναθροιστεί ο Ισραήλ και αυτοί που δε θα ακούσουν τη φωνή Του, θα πρέπει να αναμένουν να αισθανθούν την οργή Του. Επιτρέψτε μου να σας πω, επιζητήστε να εξαγνισθείτε καθώς και όλοι οι κάτοικοι της Σιών, μην και ο θυμός του Κυρίου εξαφθεί σε μεγάλη οργή. Μετανοήστε, μετανοήστε, είναι η φωνή του Θεού προς τη Σιών. Και παρόλο που θα φανεί παράξενο, ωστόσο είναι αληθινό, οι άνθρωποι θα επιμένουν να δικαιολογούν τον εαυτό τους, έως ότου αποκαλυφθούν όλες οι ανομίες τους, έως ότου ο

χαρακτήρας τους γίνει τόσο άνομος ώστε δε θα υπάρχει λύτρωση και αυτό το οποίο αποκρύπτουν στην καρδιά τους αποκαλυφθεί στα μάτια των ανθρώπων. Λέω σε σας (και αυτό που λέω σε σας, το λέω σε όλους) ακούστε την προειδοποιητική φωνή του Θεού, μην και έλθει η πτώση της Σιών και ο Κύριος ορκιστεί στην οργή του ότι δε θα εισέλθουν στην ανάπαυσή Του οι κάτοικοι της Σιών»¹⁰.

«Όσο καιρό υφίστανται άνομες πράξεις στην Εκκλησία, δεν μπορεί να καθαγιαστεί ούτε μπορεί η Σιών να λυτρωθεί»¹¹.

«Ας εργαστεί ο καθένας, ώστε να προετοιμαστεί για την άμπελο, διαθέτοντας λίγο χρόνο για να παρηγορεί τους πενθούντες· να γιαιτρέψει αυτούς με τη συντετριμμένη καρδιά· να σώσει τον διεφθαρμένο· να φέρει πίσω τον περιπλανώμενο· να προσκαλέσει ξανά στο βασίλειο αυτούς που έχουν αποκοπεί, ενθαρρύνοντάς τους να προσπαθήσουν ενόσω διαρκεί η ημέρα και να εργαστούν έργα δίκαια και με μια καρδιά και ένα νου να προετοιμαστούν να βοηθήσουν στη λύτρωση της Σιών, αυτή την όμορφη γη της επαγγελίας, όπου οι πρόθυμοι και οι υπάκουοι θα ευλογηθούν...

»Προσευχόμαστε στον επουράνιο Πατέρα μας, ώστε να προσεύχετε πολύ, να είστε πολύ ταπεινοί και φιλόανθρωποι. Να εργαζέστε με επιμέλεια, πνευματικά και υλικά, για τη λύτρωση της Σιών, ώστε οι καθαροί στην καρδιά να επιστρέψουν με τραγούδια αιώνιας αγαλλίασης για να ανοικοδομήσουν τους ερημωμένους τόπους της και να συναντήσουν τον Κύριο όταν έρθει στη δόξα Του [βλέπε Δ&Δ 101:18]»¹².

Η Σιών, η Νέα Ιερουσαλήμ, θα ανοικοδομηθεί στην αμερικανική ήπειρο.

Άρθρα της Πίστης 1:10: «Πιστεύουμε στην κυριολεκτική συνάθροιση του Ισραήλ και στην αποκατάσταση των Δέκα Φυλών, ότι η Σιών (η Νέα Ιερουσαλήμ) θα χτιστεί επάνω στην Αμερικανική ήπειρο»¹³.

«Η πόλη της Σιών για την οποία μίλησε ο Δαβίδ στον εκατοστό δεύτερο Ψαλμό, θα χτιστεί στη γη της Αμερικής: 'Και οι λυτρωμένοι του Κυρίου θα επιστρέψουν και θάρθουν στη Σιών με αλαλαγμό· και αιώνια ευφροσύνη θα είναι επάνω στο κεφάλι τους' [Ησαΐας 35:10]. Και τότε θα ελευθερωθούν από τη μάστιγα που διαβαίνει πλημμυρίζοντας. Όμως ο Ιούδας θα ελευθερωθεί στην Ιερουσαλήμ. [Βλέπε Ιωήλ 2:32, Ησαΐας 26:20-21, Ιερεμίας 31:12, Ψαλμοί 1:5, Ιεζεκιήλ

34:11-13.] Αυτές είναι μαρτυρίες τις οποίες θα δώσει στα πρόβατά Του ο Καλός Ποιμένας και θα τα οδηγήσει από όλα τα έθνη στα οποία διασκορπίστηκαν μια συννεφιασμένη και σκοτεινή ημέρα, στη Σιών και στην Ιερουσαλήμ»¹⁴.

«Θα αρχίσω παραθέτοντας από την προφητεία του Ενώχ, που μιλά για τις τελευταίες ημέρες: 'Και τη χρησιότητα θα στείλω από τους ουρανούς, και την αλήθεια θα στείλω από τη γη, να δώσουν μαρτυρία για το Μονογενή μου, την ανάστασή του από τους νεκρούς, μάλιστα, όπως επίσης και την ανάσταση όλων των ανθρώπων. Και θα κάνω να σαρώσει τη γη η χρησιότητα και η αλήθεια σαν με κατακλυσμό, να συνάξει τους εκλεκτούς μου από τα τέσσερα άκρα της γης, σε έναν τόπο τον οποίο θα ετοιμάσω, μια Άγια Πόλη, ώστε ο λαός μου να ζώσει την οσφύ του και να προσμένει την ώρα του ερχομού μου. Γιατί εκεί θα είναι το σκήνωμά μου, και θα ονομάζεται Σιών, μια Νέα Ιερουσαλήμ' [Μωυσή 7:62].

»Τώρα καταλαβαίνω από αυτό το παράθεμα ότι... η χρησιότητα και η αλήθεια θα σαρώσουν τη γη σαν με κατακλυσμό. Και τώρα, ρωτώ, πώς η χρησιότητα και η αλήθεια θα σαρώσουν τη γη σαν με κατακλυσμό; Θα απαντήσω. Άνθρωποι και άγγελοι θα συνεργαστούν στην πραγματοποίηση αυτού του σπουδαίου έργου και η Σιών θα προετοιμαστεί, δηλαδή μια νέα Ιερουσαλήμ, για να συναθροιστούν οι εκλεκτοί από τα τέσσερα σημεία της γης και να εδραιωθεί μια άγια πόλη, διότι το σκήνωμα του Κυρίου θα είναι μαζί τους.

»... 'Και ιδέστε, αυτόν το λαό θα εγκαταστήσω σε τούτη τη χώρα, για την εκπλήρωση της διαθήκης την οποία έκανα με τον πατέρα σας Ιακώβ. Και θα είναι μια Νέα Ιερουσαλήμ'. [Νεφί Γ' 20:22.] Τώρα μαθαίνουμε από το Βιβλίο του Μόρμον την ταυτόσημη ήπειρο και τόπο στη γη, όπου θα σταθεί η Νέα Ιερουσαλήμ και θα πρέπει να ανελήφθη στους ουρανούς σύμφωνα με το όραμα του Ιωάννη στο νησί της Πάτμου.

»Πολλοί θα θελήσουν να πουν ότι αυτή η Νέα Ιερουσαλήμ για την οποία γίνεται αναφορά, είναι η Ιερουσαλήμ που χτίστηκε από τους Ιουδαίους στην ανατολική ήπειρο. Όμως θα δείτε από το Αποκάλυψη 21:2, ότι υπήρχε μια Νέα Ιερουσαλήμ που κατέβαινε από τον Θεό, από τον ουρανό, στολισμένη σαν νύφη για τον άνδρα της. Ότι μετά από αυτό, ο Αποκαλυπτής μεταφέρθηκε με το Πνεύμα σε ένα μεγάλο και ψηλό βουνό και είδε τη μεγάλη και άγια πόλη να κατεβαίνει

από τον Θεό, από τον ουρανό. Υπάρχουν δύο πόλεις στις οποίες γίνεται αναφορά εδώ. Επειδή οτιδήποτε σχετικά με το θέμα αυτό δεν μπορεί να γραφεί σε μια επιστολή, θα πω εν συντομία ότι υπάρχει μια Νέα Ιερουσαλήμ που θα εδραιωθεί σε αυτή την ήπειρο και ότι η Ιερουσαλήμ θα ξαναχτιστεί στην ανατολική ήπειρο [βλέπε Εθέρ 13:1-12]. Ίδέστε, ο Εθέρ είδε τις ημέρες του Χριστού... και μίλησε επίσης για τον οίκο του Ισραήλ, και την Ιερουσαλήμ από την οποία θα ερχόταν ο Λεχί - που αφού καταστρεφόταν θα ξαναχτιζόταν, άγια πόλη προς τον Κύριο. Οπότε, δεν μπορούσε να είναι μια νέα Ιερουσαλήμ γιατί υπήρξε την παλαιά εποχή'. [Εθέρ 13:4-5.]¹⁵

«Οι Προφύτες είπαν σχετικά με τη Σιών κατά τις τελευταίες ημέρες: πώς η δόξα του Λιβάνου θα έρθει σε αυτήν, το έλατο, το πεύκο, και ο πύξος μαζί, για να στολίσουν τον τόπο του αναπαυτηρίου Του· και ότι θα δοξάσει τον τόπο των ποδιών Του [βλέπε Ησαΐας 60:13]. Αντί για χαλκό, Εκείνος θα φέρει χρυσάφι, και αντί για σίδηρο θα φέρει ασημί, και αντί για ξύλο, χαλκό, και αντί για πέτρες, σίδηρο [βλέπε Ησαΐας 60:17]· και θα κάνει ευωχία από παχιά για τους δικαίους [βλέπε Ησαΐας 25:6]· ναι, όταν θεωρήσουμε το μεγαλείο του Κυρίου για το καλό του λαού Του, οι υπολογισμοί των ανθρώπων και η μάταιη δόξα του κόσμου εξαφανίζονται καθώς αναφωνούμε: ‘Από τη Σιών, που είναι η εντέλεια της ωραιότητας, έλαμψε ο Θεός’. [Ψαλμοί 50:2.]»¹⁶

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Στο κεφάλαιο αυτό, παρατηρήστε πώς χρησιμοποιεί ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ τη λέξη *Σιών* για να αναφερθεί σε συγκεκριμένους τόπους και στο λαό του Κυρίου. Πώς οι χρήσεις της λέξης σάς βοηθούν να καταλάβετε τι σημαίνει να οικοδομήσουμε τη Σιών; (Καθώς συλλογίζεστε ή συζητάτε αυτή την ερώτηση, σκεφθείτε να διαβάσετε το Διαχρή και Διαθήκες 97:21.)
- Στην παράγραφο που αρχίζει στο τέλος της σελίδας 200, ο Τζόζεφ Σμιθ μιλά για την επιθυμία του να μάθει πότε θα εδραιωθεί η πόλη της Σιών στο Τζάκσον Κάουντυ του Μισσούρι.

Τι μπορούμε να μάθουμε από την απάντηση του Κυρίου στις προσευχές του Τζόζεφ Σμιθ;

- Διαβάστε ολόκληρη τη δεύτερη παράγραφο στη σελίδα 201 και μετά προσδιορίστε μερικούς τόπους όπου συναθροίζονται οι Άγιοι. Πώς μπορούμε να οικοδομήσουμε τη Σιών σε αυτούς τους τόπους;
- Ξαναδιαβάστε ολόκληρες την τρίτη και τέταρτη παράγραφο στη σελίδα 201 και σκεφθείτε πώς οι πάσσαλοι στην Εκκλησία παρέχουν ασφάλεια και ειρήνη. Με ποιους τρόπους ευλογηθήκατε όταν συγκεντρώνεστε με άλλα μέλη του πασσάλου σας;
- Με ποιους τρόπους ισχύει για το σπιτικό μας η συμβουλή του Προφήτη σχετικά με την οικοδόμηση της Σιών;
- Ο Προφήτης Τζόζεφ δίδαξε ότι μέρος της προσπάθειας για την οικοδόμηση της Σιών, είναι να καθαρήσει ο καθένας τον εαυτό του. Ποιοι είναι μερικοί τρόποι με τους οποίους μπορούμε να ακολουθήσουμε αυτή τη συμβουλή; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 201-03.) Γιατί θα πρέπει τα άτομα να είναι αγνά ώστε να λυτρωθεί η Σιών;
- Επανεξετάστε τις προφητείες του Τζόζεφ Σμιθ για τις δύο άγιες πόλεις (σελίδες 203-05). Τι ρόλο παίζουμε στην εκπλήρωση αυτών των προφητειών;

Συχετιζόμενες γραφές: Αποκάλυψη 21:1-27, Δ&Δ 45:65-71, 97:18-25, 103:1-7, Μωυσή 7:16-21, 62-69

Σημειώσεις

1. *History of the Church*, 1:188-89, από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 126-27, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
2. *History of the Church*, 1:196, από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 137, Αρχαία Εκκλησίας.
3. Newel Knight, *Autobiography and Journal*, περίπου 1846, σελ. 32, 34, Αρχαία Εκκλησίας.
4. *History of the Church*, 2:254, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στους πρεσβύτερους της Εκκλησίας, Σεπτ. 1835, Κίρτλαντ, Οχάιο, που δημοσιεύθηκε στο *Messenger and Advocate*, Σεπτ. 1835, σελ. 179-80.
5. *History of the Church*, 1:453-54. Διαφοροποίηση στις υποδιαιρέσεις παραγράφου. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Έντουαρντ Πάρτριτζ και άλλους, 10 Δεκεμβρίου 1833, στο Κίρτλαντ του Οχάιο.
6. *History of the Church*, 4:609-10, από το “The Temple”, ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 2 Μαΐου 1842, σελ. 776. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
7. Παρατέθηκε από τη Μάρθα Τζέιν Νόλτον Κόρεϊ, η οποία ανέφερε μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στη Ναβού του Ιλλινόις. Martha Jane Knowlton Coray, *Notebook*, Αρχαία Εκκλησίας. Η ομιλία αυτή έχει ημερομηνία 19 Ιουλίου 1840 στο σημειωματάριο

- της αδελφής Κόρεϊ, αλλά η ομιλία δόθηκε πιθανόν σε μεταγενέστερη ημερομηνία.
8. *History of the Church*, 3:390-91. Οι λέξεις σε αγκύλες στο πρωτότυπο. Διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, περίπου τον Ιούλιο του 1839, στο Κομέρς του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλμντ Ρίτσαρντς.
  9. *History of the Church*, 5:65, από το “The Government of God”, ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Ιουλίου 1842, σελ. 858. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
  10. *History of the Church*, 1:316. Εκουγχρονισμένη ορθογραφία. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Ουίλιαμ Φελπς, 11 Ιανουαρίου 1833, Κίρτλαντ, Οχάιο. Η επιστολή αυτή έχει λανθασμένη ημερομηνία 14 Ιανουαρίου 1833, στο *History of the Church*.
  11. *History of the Church*, 2:146, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Λάυμαν Ουάιτ και άλλους, 16 Αυγούστου 1834, Κίρτλαντ, Οχάιο.
  12. *History of the Church*, 2:229-30, υποσημείωση. Εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από το “To the Saints Scattered Abroad”, *Messenger and Advocate*, Ιούνιος 1835, σελ. 138.
  13. Άρθρα της Πίστις 1:10.
  14. *History of the Church*, 1:315, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Ν. Σάξτον, 4 Ιανουαρίου 1833, Κίρτλαντ, Οχάιο. Το όνομα του κυρίου Σάξτον έχει δοθεί λανθασμένα ως “N. E. Seaton” στο *History of the Church*.
  15. *History of the Church*, 2:260-62. Εκουγχρονισμένη στίξη. Η πρώτη ομάδα λέξεων σε αγκύλες στην πρώτη παράγραφο, στο πρωτότυπο. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τους προβύτερους της Εκκλησίας, Νοέμβρ. 1835, Κίρτλαντ, Οχάιο, που δημοσιεύθηκε στο *Messenger and Advocate*, Νοέμβρ. 1835, σελ. 209-10.
  16. *History of the Church*, 1:198. Εκουγχρονισμένη στίξη. Από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 139, Αρχαία Εκκλησίας.

Όταν ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ λάμβανε αποκαλύψεις, βρισκόταν συχνά μπροστά σε άλλους ηγέτες της Εκκλησίας και κάποιος κατέγραφε τα λόγια του καθώς τα λάμβανε από τον Κύριο.

Αποκάλυψη και ο ζωντανός Προφήτης

«Ο μεγάλος κανόνας των ουρανών [είναι] ότι τίποτα δε θα πρέπει να γίνει ποτέ στη γη χωρίς να αποκαλυφθεί το μυστικό στους υπηρέτες του, τους προφήτες».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Στο Κίρτλαντ του Οχάιο, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ έλαβε πληθώρα αποκάλυψεων που έκαναν αυτή τη χρονική περίοδο μεγάλης σπουδαιότητας για την εδραίωση της διδαχής και της διακυβέρνησης της Εκκλησίας. Όταν λάμβανε ο Προφήτης αυτές τις αποκάλυψεις, βρισκόταν συχνά μπροστά σε άλλους ηγέτες της Εκκλησίας και κάποιος κατέγραφε τα λόγια του καθώς τα λάμβανε από τον Κύριο. Συχνά οι αποκάλυψεις έρχονταν σε αυτόν ως απάντηση σε προσευχή. Ο Πάρλεϋ Πρατ, ο οποίος αργότερα έγινε μέλος των Δώδεκα, ήταν παρών όταν ο Προφήτης έλαβε την αποκάλυψη, η οποία τώρα αποτελεί το τμήμα 50 του Διδαχή και Διαθήκης. Ο Πρεσβύτερος Πρατ θυμόταν:

«Αφού προσευχηθήκαμε όλοι μαζί στο δωμάτιο όπου μετέφραζε, υπαγόρευσε παρουσία μας την ακόλουθη αποκάλυψη. Κάθε πρόταση προφέρθηκε αργά και πολύ καθαρά και με παύση από τη μία πρόταση στην άλλη, αρκετά μεγάλη ώστε να γίνει η καταγραφή από έναν συνήθη γραφέα, με κανονικό τρόπο γραφής. ...Δεν υπήρξε ποτέ κάποια διστακτικότητα, αναθεώρηση ή επανάληψη, ώστε να διατηρείται η συνεκτικότητα στη ροή του θέματος»¹.

Μολοντί κάποιες αποκάλυψεις αντιγράφηκαν με το χέρι για προσωπική χρήση, τα μέλη της Εκκλησίας γενικά, δεν τις είχαν. Ο Τζόζεφ Σμιθ γνώριζε ότι οι αποκάλυψεις του Θεού ήταν τόσο μεγάλης σπουδαιότητας, ώστε έπρεπε να διαφυλαχθούν προσεκτικά και να γίνουν διαθέσιμες στον κόσμο. Τον Νοέμβριο του 1831, σε μια ειδική συνέλευση που έλαβε χώρα στο Χάιραμ του Οχάιο, ο Προφήτης και άλλοι

ηγέτες της Εκκλησίας αποφάσισαν να εκδώσουν μία συλλογή των αποκαλύψεων που είχε λάβει ο Προφήτης έως τότε. Όταν ελήφθη αυτή η απόφαση, ο Προφήτης είχε μία ουράνια επικοινωνία την οποία ο Κύριος αποκάλυψε «ο πρόλογός μου στο βιβλίο των εντολών μου» (Δ&Δ 1:6). Αυτή η αποκάλυψη, η οποία αποτελεί τώρα το τμήμα 1 του Διδαχή και Διαθήκης, καθιστούσε γνωστή την έγκριση του Κυρίου για τη δημοσίευση των αποκαλύψεων και εξηγούσε τους σκοπούς Του για τους οποίους τις έδωσε. «Ερευνήστε τις εντολές», διακήρυξε ο Κύριος, «γιατί είναι αληθινές και πιστές, και όλες οι προφητείες και οι υποσχέσεις που είναι μέσα σ' αυτές θα εκπληρωθούν» (Δ&Δ 1:37). Όταν άκουσε να του ξαναδιαβάσουν την αποκάλυψη τη δεύτερη ημέρα της συνέλευσης, ο Προφήτης «σηκώθηκε και εξέφρασε τα συναισθήματά του ευγνωμοσύνης» για αυτή την εκδήλωση της έγκρισης του Κυρίου².

Μετά από αυτή τη συνέλευση, ο Προφήτης θυμόταν: «Ήμουν συνεχώς απασχολημένος να επανεξετάζω τις εντολές και να παρευρίσκομαι στη συνέλευση επί δύο εβδομάδες σχεδόν. Διότι από την πρώτη έως τις δώδεκα Νοεμβρίου είχαμε τέσσερις ειδικές συνελεύσεις. Κατά την τελευταία... η συνέλευση ψήφισε ότι οι αποκαλύψεις αξίζουν κατά την εκτίμησή τους... τα πλούτη όλης της γης». Οι παρευρεθέντες στη συνέλευση διακήρυξαν, επίσης, ότι οι αποκαλύψεις αποτελούν «το θεμέλιο της Εκκλησίας σε τούτες τις τελευταίες ημέρες και όφελος για τον κόσμο, διότι δείχνει ότι τα μυστήρια του βασιλείου του Σωτήρα μας έχουν εμπιστευθεί ξανά στον άνθρωπο· και ότι τα πλούτη της αιωνιότητας είναι προσβάσιμα σε εκείνους οι οποίοι είναι πρόθυμοι να ζουν με τον κάθε λόγο που προφέρεται από το στόμα του Θεού»³.

Τα χειρόγραφα αντίγραφα των αποκαλύψεων δόθηκαν στον Ουίλιαμ Φελπς στο Μισσούρι, για να εκδοθούν ως το Βιβλίο των Εντολών. Ο αδελφός Φελπς, ο οποίος είχε προσταχθεί από τον Κύριο να πάει στο Μισσούρι και να γίνει τυπογράφος της Εκκλησίας (βλέπε Δ&Δ 57:11), άρχισε σύντομα να στοιχειοθετεί το βιβλίο. Παρ' όλα αυτά, στις 20 Ιουλίου του 1833, ένας όχλος κατέστρεψε το τυπογραφείο και πολλά από τα τυπωμένα φύλλα. Ορισμένα από τα άδετα φύλλα διασώθηκαν από μέλη της Εκκλησίας και δέθηκαν ξεχωριστά, ωστόσο το βιβλίο δεν εκδόθηκε ποτέ επισήμως. Το 1835 οι αποκαλύψεις που θα περιείχε το Βιβλίο των Εντολών, καθώς και πολλές

επιπρόσθετες αποκαλύψεις, εκδόθηκαν στο Κίρτλαντ ως το Διδαχή και Διαθήκες. Με επιπλέον αποκαλύψεις οι οποίες προστέθηκαν από το 1835 και μετά, το βιβλίο αυτό είναι ένας μάρτυρας ότι ο Θεός μιλά σήμερα μέσω του ζωντανού προφήτη Του, του Προέδρου της Εκκλησίας, προς ευλογία και καθοδήγηση της Εκκλησίας Του.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Ο Θεός καθοδηγούσε πάντοτε το λαό Του και την Εκκλησία Του μέσω αποκάλυψης.

Άρθρα της Πίστεως 1:9: «Πιστεύουμε όλα όσα ο Θεός έχει αποκαλύψει, όλα όσα τώρα αποκαλύπτει, και πιστεύουμε ότι θα αποκαλύψει ακόμη και άλλα πολλά μεγάλα και σημαντικά πράγματα που αφορούν τη Βασιλεία του Θεού»⁴.

«Δεν μπορούμε ποτέ να κατανοήσουμε τα του Θεού και των ουρανών, παρά μόνο με αποκάλυψη. Θα μπορούσαμε να εκφράσουμε πράγματα που θα έχουν το μανδύα της πνευματικότητας και να διατυπώνουμε απόψεις παντοτινά, όμως αυτό δεν συνιστά εξουσία»⁵.

«Η διδαχή της αποκάλυψης υπερτερεί κατά πολύ της διδαχής περί μη υπάρξεως αποκάλυψεως. Διότι μία αλήθεια αποκεκαλυμμένη από τους ουρανούς αξίζει όσο όλες οι περιορισμένες ιδέες στη θνητή ύπαρξη»⁶.

«Σωτηρία δεν μπορεί να έρθει χωρίς αποκάλυψη. Ματαιοπονούν όσοι θεωρούν πως μπορούν να διακονήσουν χωρίς αυτή. ...Κανένας δεν μπορεί να είναι διάκονος του Ιησού Χριστού, παρά μόνον εάν έχει τη μαρτυρία του Ιησού. Και αυτό είναι το πνεύμα της προφητείας [βλέπε Αποκάλυψη 19:10]. Όποτε χορηγήθηκε σωτηρία, έγινε με μαρτυρία. Άνδρες της εποχής μας δίνουν μαρτυρία για τον παράδεισο και την κόλαση και δεν έχουν ποτέ δει κανένα από αυτά· και θα πω ότι κανένας άνθρωπος δεν γνωρίζει αυτά τα πράγματα χωρίς αποκάλυψη»⁷.

«Ο Ιησούς λέει στις διδασκαλίες Του: ‘Κι επάνω σ’ αυτή την πέτρα θα χτίσω την εκκλησία μου· και πύλες άδη δεν θα υπεριοχύσουν εναντίον της’. [Κατά Ματθαίον 16:18.] Ποια πέτρα; Αποκάλυψη»⁸.

«Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών ιδρύθηκε με κατευθείαν αποκάλυψη, όπως αρχικά ιδρύθηκε η αληθινή Εκκλησία του Θεού, σύμφωνα με τις Γραφές (Αμώς 3:7 και

Πράξεις 1:2)· και μέσω του θελήματος και των ευλογιών του Θεού, είμαι ένα όργανο στα χέρια Του έως τώρα, για να προωθήσω το σκοπό της Σιών»⁹.

Ο Προφήτης μίλησε σε μία συνέλευση της Εκκλησίας, τον Απρίλιο του 1834:
«Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Σμιθ, ο νεότερος, διάβασε το δεύτερο κεφάλαιο της προφητείας του Ιωήλ, προσευχήθηκε και απευθύνθηκε στη συνέλευση ως εξής: ...Είμαστε διαφορετικά τοποθετημένοι από οποιονδήποτε άλλο λαό που υπήρξε ποτέ στη γη. Συνεπώς, εκείνες οι προηγούμενες αποκαλύψεις δεν ταιριάζουν στις περιστάσεις μας. Δόθηκαν σε έναν άλλο λαό, ο οποίος έζησε πριν από εμάς. Όμως κατά τις τελευταίες ημέρες, ο Θεός θα προσκαλέσει να συναθροιστεί ένα υπόλειμμα των τέκνων του Ισραήλ, στα οποία θα υπάρξει σωτηρία, όπως και στην Ιερουσαλήμ και στη Σιών [βλέπε Ιωήλ 2:32]. Όμως αν ο Θεός δεν θελήσει να δώσει άλλες αποκαλύψεις, πού θα βρούμε τη Σιών και αυτό το υπόλειμμα; ...»

»Στη συνέχεια ο Πρόεδρος μίλησε σχετικά με την απόκτηση και μετάφραση του Βιβλίου του Μόρμον, την αποκάλυψη της Ιεροσύνης του Ααρών, την οργάνωση της Εκκλησίας το 1830, την αποκάλυψη της Ανώτερης Ιεροσύνης και τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, η οποία εκχύθηκε επάνω στην Εκκλησία και είπε: «Αφαιρέστε το Βιβλίο του Μόρμον και τις αποκαλύψεις και τότε πού είναι η θρησκεία μας; Δεν έχουμε»¹⁰.

Στον Πρόεδρο της Εκκλησίας έχει ανατεθεί να λαμβάνει αποκάλυψη από τον Θεό για την Εκκλησία. Τα άτομα μπορεί να λάβουν αποκάλυψη για τη δική τους σφαίρα ευθυνών.

«Ο Ιησούς... όρισε στην εκκλησία πρώτα Αποστόλους και μετά προφήτες, για το έργο της διακονίας, την τελειοποίηση των αγίων, κ.λπ. ...Ο μέγας κανόνας των ουρανών [είναι] πως τίποτα δεν θα γίνει ποτέ στη γη χωρίς να αποκαλύψει το απόκρυφό του στους δούλους του, τους προφήτες, σύμφωνα με το Αμώς 3:7»¹¹.

Τον Σεπτέμβριο του 1830, ο Τζόζεφ και η Έμμα Σμιθ μετακόμισαν από το Αρμον της Πενσυλβάνια στο Φαγιέτ της Νέας Υόρκης. Όταν έφθασαν, ανακάλυψαν ότι κάποιοι Άγιοι είχαν εξαπατηθεί από ψευδείς αποκαλύψεις: «Προς μεγάλη μας θλίψη... σύντομα ανακαλύψαμε ότι ο Σατανάς καιροφυλακτούσε για να εξαπατήσει και αναζητούσε ποιον θα μπορούσε να

κατανικήσει. Ο αδελφός Χάιραμ Πέιτζ είχε στην κατοχή του κάποια πέτρα, μέσω της οποίας είχε λάβει ορισμένες 'αποκαλύψεις' σχετικά με την ανοικοδόμηση της Σιών, την τάξη της Εκκλησίας, κ.λπ. Όλες αυτές έρχονταν σε απόλυτη αντίφαση με την τάξη του οίκου του Θεού, όπως τέθηκε στην Καινή Διαθήκη, καθώς και στις τελευταίες αποκαλύψεις μας. Καθώς είχε οριστεί μία συνέλευση για την 26^η του Σεπτεμβρίου, θεώρησα συνετό να μην πράξω τίποτα περισσότερο από το να συνομιλήσω με τους αδελφούς επί του θέματος, έως ότου πραγματοποιηθεί η συνέλευση. Βλέποντας, ωστόσο, ότι πολλοί, ιδιαίτερα η οικογένεια Ουίτμερ και ο Όλιβερ Κάουντερ, πίστευαν πολλά από αυτά που είχαν διατυπωθεί από αυτή την πέτρα, θεωρήσαμε προτιμότερο να ρωτήσουμε τον Κύριο αναφορικά με ένα τόσο σημαντικό ζήτημα και πριν τη σύγκληση της συνέλευσης, λάβαμε τα ακόλουθα:

»Αποκάλυψη προς τον Όλιβερ Κάουντερ, που δόθηκε στο Φαγιέτ της Νέας Υόρκης, τον Σεπτέμβριο του 1830.

»'...Ιδές, αληθινά, αληθινά, σου λέω, κανένας δεν πρόκειται να προσδιοριστεί να λαβαίνει εντολές και αποκαλύψεις σε αυτήν την εκκλησία εκτός από το δούλο μου Τζόζεφ Σμιθ το νεότερο, γιατί τις λαβαίνει όπως και ο Μωυσής. Και πρέπει να υπακούεις σε αυτά τα οποία θα του δώσω...

»'Και δεν πρέπει να προστάξεις αυτόν που είναι επικεφαλής σου, και επικεφαλής της εκκλησίας. Γιατί του έχω δώσει τα κλειδιά των μυστηρίων, και των αποκαλύψεων οι οποίες είναι σφραγισμένες, μέχρι να τους προσδιορίσω έναν άλλον στη θέση του...

»'Και πάλι, να πάρεις τον αδελφό σου, τον Χάιραμ Πέιτζ, μεταξύ εσένα και εκείνου μόνο, και να του πεις ότι αυτά που έχει γράψει από εκείνη την πέτρα δεν είναι από εμένα και ότι ο Σατανάς τον εξαπάτησε. Γιατί, ιδές, αυτά δεν έχουν ανατεθεί σε αυτόν, ούτε πρόκειται τίποτα να ανατεθεί σε κανέναν αυτής της εκκλησίας αντίθετα με τις διαθήκες της εκκλησίας.

»'Γιατί τα πάντα πρέπει να γίνονται με τάξη, και με κοινή συναίνεση μέσα στην εκκλησία, με την προσευχή της πίστης'. [Δ&Δ 28:2-3, 6-7, 11-13.] ...

»Τελικά συγκλήθηκε η συνέλευσή μας. Συζητήθηκε το ζήτημα της πέτρας το οποίο αναφέρθηκε προηγουμένως και μετά από λεπτομερή εξέταση του θέματος, ο αδελφός Πέιτζ καθώς και όλα τα μέλη της Εκκλησίας τα οποία ήταν παρόντα, αποκήρυξαν την εν λόγω

πέτρα και όλα όσα σχετίζονταν με αυτή, προς ικανοποίηση και ευχαρίστηση όλων μας»¹².

«Οι Πρόεδροι της [Πρώτης] Προεδρίας ηγούνται της Εκκλησίας. Αποκαλύψεις για το σκοπό και το θέλημα του Θεού για την Εκκλησία έρχονται μέσω της Προεδρίας. Αυτή είναι η τάξη των ουρανών και η δύναμη και το προνόμιο της [Μελχισηδικής] Ιεροσύνης. Αποτελεί, επίσης, προνόμιο οποιουδήποτε κατέχοντος υπεύθυνη θέση σε αυτή την Εκκλησία να λαμβάνει αποκαλύψεις, αναφορικά με τη συγκεκριμένη κλήση και το καθήκον του στην Εκκλησία»¹³.

«Δε θεωρούμε τον εαυτό μας δεομευμένο να λαμβάνουμε οποιαδήποτε αποκάλυψη από κανέναν άνδρα ή γυναίκα, αν το άτομο αυτό δεν είναι νόμιμα διορισμένο και χειροτονημένο ως προς αυτήν την εξουσία και δεν έχει δώσει επαρκή απόδειξη για αυτό.

»...Είναι αντίθετο προς την οικονομία του Θεού για κάθε μέλος της Εκκλησίας, ή οποιονδήποτε, να λαμβάνει οδηγίες για εκείνους που έχουν εξουσία υψηλότερη από τη δική τους. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, πόσο ανάρμοστο είναι να δίνουμε προσοχή σε αυτούς, όμως εάν ένα άτομο έχει κάποιο όραμα ή κάποια επίσκεψη από ουράνιο αγγελιαφόρο, θα πρέπει να είναι προς το δικό του όφελος και καθοδήγηση. Διότι οι θεμελιώδεις αρχές, η διακυβέρνηση και η διδασχία της Εκκλησίας, ελέγχονται από τα κλειδιά του βασιλείου»¹⁴.

Ο Πρόεδρος της Εκκλησίας μεταφέρει το λόγο του Θεού σε εμάς, για την εποχή και τη γενιά μας.

Χίμπερ Κίμπαλ

Ο Χίμπερ Κίμπαλ, ενόσω υπηρετούσε ως σύμβουλος στον Πρόεδρο Μπρίγκαμ Γιανγκ, ανέφερε: «Πολλές φορές ο αδελφός Τζόζεφ Σμιθ είπε στον αδελφό Μπρίγκαμ, σε εμένα και σε άλλους, ότι ήταν αντιπρόσωπος του Θεού σε εμάς, να μας διδάσκει, να μας κατευθύνει και να επιπλήττει όσους κάνουν σφάλματα»¹⁵.

Ο Ουίλφορντ Γούντροφ, τέταρτος Πρόεδρος της Εκκλησίας, ανέφερε: «Θα αναφερθώ σε κάποια συγκέντρωση όπου παρευρέθηκα,

στην πόλη του Κίρτλαντ πριν από χρόνια. Στη συγκέντρωση εκείνη έγιναν κάποιες παρατηρήσεις... αναφορικά με τους υπάρχοντες χρησμούς και αναφορικά με το γραπτό λόγο του Θεού. ...Ένα ηγετικό μέλος της Εκκλησίας σηκώθηκε και μίλησε σχετικά με το θέμα και είπε: 'Έχετε το λόγο του Θεού εδώ μπροστά σας, στη Βίβλο, στο Βιβλίο του Μόρμον και στο Διδαχή και Διαθήκες. Έχετε το γραπτό λόγο του Θεού και εσείς οι οποίοι δίνετε αποκαλύψεις, θα πρέπει να δίνετε αποκαλύψεις σύμφωνα με εκείνα τα βιβλία, διότι όσα είναι γραμμένα σε εκείνα τα βιβλία, είναι ο λόγος του Θεού. Θα πρέπει να περιοριστούμε σε αυτά'.

»Όταν τελείωσε, ο αδελφός Τζόζεφ στράφηκε στον αδελφό Μπρίγκαμ Γιανγκ και είπε: 'Αδελφέ Μπρίγκαμ, θέλω να έρθεις στο βήμα και να μας πεις τις απόψεις σου σχετικά με τους υπάρχοντες χρησμούς και το γραπτό λόγο του Θεού'. Ο αδελφός Μπρίγκαμ ανέβηκε στο βήμα, πήρε τη Βίβλο και την άφησε κάτω. Πήρε το Βιβλίο του Μόρμον και το άφησε κάτω. Πήρε και το Διδαχή και Διαθήκες, και το άφησε κάτω μπροστά του, λέγοντας: 'Υπάρχει ο γραπτός λόγος του Θεού προς εμάς, σχετικά με το έργο του Θεού από την απαρχή του κόσμου, σχεδόν, έως τις ημέρες μας. Και τώρα', είπε, 'συγκρινόμενα με τους [υπάρχοντες] χρησμούς, εκείνα τα βιβλία δεν είναι τίποτα για μένα. Εκείνα τα βιβλία δεν μεταφέρουν άμεσα σε εμάς τώρα το λόγο του Θεού, όπως συμβαίνει με τα λόγια ενός Προφήτη ή ενός άνδρα που φέρει την Αγία Ιεροσούνη στην ελοχή και στη γενιά μας. Θα προτιμούσα να έχω τους υπάρχοντες χρησμούς από όλα τα κείμενα στα βιβλία'. Αυτό ήταν το πνεύμα της ομιλίας του. Όταν τελείωσε, ο αδελφός Τζόζεφ είπε στο εκκλησίασμα: 'Ο αδελφός Μπρίγκαμ σας είπε το λόγο του Κυρίου και σας είπε την αλήθεια'»¹⁶.

Ο Μπρίγκαμ Γιανγκ, ο δεύτερος Πρόεδρος της Εκκλησίας, θυμόταν: «Πριν από πολλά χρόνια, ο Προφήτης Τζόζεφ παρατήρησε πως, αν οι άνθρωποι είχαν λάβει τις αποκαλύψεις που είχε στην κατοχή του και ενεργούσαν με σύνεση ως προς αυτές, κατά την υπαγόρευση του Κυρίου, θα μπορούσαν να είναι πολλά χρόνια πιο μπροστά σε σύγκριση με αυτό που ήταν σε θέση τώρα, ανάλογα με τις ικανότητές τους, να πράξουν και να κατανοήσουν»¹⁷.

Υποστηρίζουμε τον Πρόεδρο της Εκκλησίας και άλλους ηγέτες της Εκκλησίας, προσευχόμενοι για αυτούς και λαμβάνοντας υπ' όψιν τη συμβουλή τους.

Ο Τζόζεφ Σμιθ κατέγραψε ότι τα ακόλουθα συνέβησαν κατά την αφιέρωση του Ναού του Κίρτλαντ, στις 27 Μαΐου 1836: «Στη συνέχεια μίλησα εν συντομία και κάλεσα τις διάφορες απαρτίες και όλο το εκκλησίασμα των Αγίων να αναγνωρίσουν την [Πρώτη] Προεδρία ως προφήτες και αποκαλυπτές και να τους στηρίξουν με τις προσευχές τους. Όλοι υποσχέθηκαν να το πράξουν, εγερθέντες.

»Στη συνέχεια, κάλεσα τις απαρτίες και το εκκλησίασμα των Αγίων να αναγνωρίσουν τους Δώδεκα Αποστόλους οι οποίοι ήταν παρόντες, ως προφήτες, βλέποντες, αποκαλυπτές και ειδικούς μάρτυρες προς όλα τα έθνη της γης, φέροντες τα κλειδιά της βασιλείας, για να την ξεκλειδώσουν ή να προκαλέσουν ώστε να γίνει, ανάμεσά τους, και να τους στηρίξουν με τις προσευχές τους, πράγμα στο οποίο συναίνεσαν εγερθέντες.

»Στη συνέχεια, κάλεσα τις απαρτίες και το εκκλησίασμα των Αγίων να αναγνωρίσουν τους προέδρους των Εβδομήκοντα... και να τους στηρίξουν με τις προσευχές τους, πράγμα το οποίο έκαναν, εγερθέντες...

»Η ψήφος ήταν ομόφωνη σε κάθε περίπτωση και προφήτευσα προς όλους ότι καθόσον θα στήριζαν αυτούς τους άνδρες στα διάφορα καθήκοντά τους... ο Κύριος θα τους ευλογούσε· μάλιστα, στο όνομα του Χριστού, οι ευλογίες των ουρανών θα ήταν δικές τους»¹⁸.

«Σαν εκείνους που υποβάσταζαν τα χέρια του Μωυσή [βλέπε Έξοδος 17:8-13], έτσι ας υποβαστάζουμε τα χέρια εκείνων οι οποίοι έχουν οριστεί να κατευθύνουν τις υποθέσεις της βασιλείας, ώστε να ενδυναμωθούν και να καταστούν ικανοί να φέρουν εις πέρας τα μεγάλα σχέδιά τους και να είναι χρήσιμοι ως όργανα στην πραγματοποίηση του σπουδαίου έργου των τελευταίων ημερών»¹⁹.

«Όμως σχετικά με τα άτομα εκείνα που πράττουν κάποια πράγματα μόνο και μόνο επειδή τους συμβούλευσαν να τα κάνουν και παρ' όλα αυτά, μουρμουρίζουν συνεχώς όταν τα πράττουν, δεν ωφελεί διόλου· καλύτερα να μην τα κάνουν. Υπάρχουν εκείνοι που διατείνονται ότι είναι Άγιοι, οι οποίοι είναι ιδιαίτερα επιρρεπείς στο να μουρμουρίζουν και να βρίσκουν λάθη όταν δίνεται κάποια συμβουλή

που έρχεται σε αντίθεση με τα συναισθήματά τους, ακόμα και όταν εκείνοι οι ίδιοι ζητούν τη συμβουλή· πόσο μάλλον όταν η συμβουλή δίνεται χωρίς να ζητηθεί, πράγμα το οποίο δεν συμφωνεί με την ιδέα τους για τα πράγματα. Όμως, αδελφοί, ελπίζουμε τα καλύτερα από τους περισσότερους από εσάς. Ευελπιστούμε ότι επιθυμείτε συμβουλή από καιρού εις καιρόν και πως με ευχάριστη διάθεση θα συμμορφωθείτε σε αυτή, όποτε τη λαμβάνετε από την αρμόζουσα πηγή»²⁰.

Η Ιλίου Σνόου, κατέγραψε: «[Ο Τζόζεφ Σμιθ] είπε πως, αν ο Θεός τον διόρισε και τον επέλεξε ως όργανο, να ηγηθεί της Εκκλησίας, γιατί να μην τον αφήσει να ηγηθεί σε όλη τη διάρκεια του διορισμού του; Γιατί να σταθεί στο δρόμο, όταν είναι διορισμένος να κάνει κάτι; Ποιος γνωρίζει το νου του Θεού; Μήπως Εκείνος δεν αποκαλύπτει πράγματα, με διαφορετικό τρόπο από εκείνο που περιμένουμε; [Ο Προφήτης] παρατήρησε ότι συνεχώς υπερνικούσε τις δυσκολίες, μολονότι όλα τον έριχναν κάτω, ορθώνονταν στο δρόμο του και του εναντιώνονταν. Παρ' όλη αυτή την εναντίωση, πάντοτε υπερτερεί στο τέλος...

»Επέπληξε εκείνους που είχαν την τάση να βρίσκουν σφάλματα στη διαχείριση των υποθέσεων της Εκκλησίας, λέγοντας ότι ο Θεός τον είχε καλέσει να ηγηθεί της Εκκλησίας και θα ηγείτο κατά τον σωστό τρόπο. Όσοι αναλάβουν την ευθύνη να παρέμβουν στη διοίκηση της Εκκλησίας, θα ντροπιαστούν όταν φανερωθεί η ανόητη πράξη τους»²¹.

**Εκείνοι οι οποίοι απορρίπτουν το ζωντανό προφήτη,
δε θα προουδέσουν και θα επισύρουν στον
εαυτό τους τις κρίσεις του Θεού.**

«Μολονότι, κυριολεκτικά μιλώντας, κάθε γνώση έρχεται από τον Θεό, ωστόσο όταν αποκαλύφθηκε, δεν την πίστεψαν όλοι οι άνθρωποι ως αποκάλυψη κατά τον καιρό που αποκαλύφθηκε...

»Ο Νώε ήταν ένας τέλειος άνθρωπος και η γνώση του ή η αποκάλυψη σχετικά με τα όσα θα λάμβαναν χώρα επάνω στη γη, του έδωσαν δύναμη να προετοιμάσει και να σώσει τον ίδιο και την οικογένειά του από την καταστροφή του κατακλυσμού. Αυτή η γνώση ή αποκάλυψη... δεν έγινε πιστευτή από τους κατοίκους της γης. Γνώριζαν ότι ο Αδάμ ήταν ο πρώτος άνθρωπος που πλάστηκε κατ' εικόνα του Θεού· ότι ήταν ένας καλός άνθρωπος· ότι ο Ενώχ

«Ο Νάε ήταν ένας τέλειος άνθρωπος και η γνώση του ή η αποκάλυψη σχετικά με τα όσα θα λάμβαναν χώρα επάνω στη γη... δεν έγιναν πιστευτά από τους κατοίκους της γης».

περπάτησε μαζί με τον Θεό τριακόσια εξήντα πέντε χρόνια και μετετέθη στους ουρανούς χωρίς να γευτεί το θάνατο. Όμως δεν ανέχονταν τη νέα αποκάλυψη: τις παλιές αποκαλύψεις τις πιστεύουμε, επειδή τις πίστευαν οι πατέρες μας, αλλά μακριά από τις νέες αποκαλύψεις. Και ο κατακλυσμός τους αφάνισε...

»Η ίδια αρχή... φανερώθηκε με αξιοπρόσεκτο τρόπο στους Ιουδαίους, όταν ήρθε κατά τη σάρκα ο Σωτήρας. Καυχώνταν για τις παλιές αποκαλύψεις, στόλιζαν τα μνήματα των νεκρών, αποδεκάζονταν το δυόσμο και τον άνηθο, αναλώνονταν σε μακροσκελείς προσευχές προσποιούμενοι τους ευσεβείς και διέσχιζαν γη και θάλασσα για να κερδίσουν προσήλυτους, ωστόσο όταν ήρθε η νέα αποκάλυψη κατευθείαν από το στόμα του ίδιου του μεγάλου «εγώ είμαι ο Ων», δεν μπορούσαν να την αποδεχτούν - ήταν πάρα πολύ. Η νέα αποκάλυψη έδειχνε τη διαφθορά εκείνης της γενεάς, όπως είχε δείξει άλλων παλαιότερων γενεών, και κραύγασαν άρον, άρον, σταύρωσέ τον!...

»Για μια ακόμα φορά, η ίδια πορεία, η ίδια γλώσσα χρησιμοποιήθηκαν όταν ήρθε σε τούτη τη γενεά το Βιβλίο του Μόρμον. Η

παλαιά γενεά, οι παλαιοί πατριάρχες, προσκνητές και απόστολοι ευλογήθηκαν. Πιστεύουμε σε αυτούς, όμως τους νέους δεν μπορούμε να τους ακούσουμε»²².

«Πάντοτε ο κόσμος παρανοούσε τους ψευδείς προφήτες για αληθινούς και εκείνοι που είχαν σταλεί από τον Θεό, θεωρούνταν ως ψευδείς προφήτες, γι' αυτό και σκότωναν, λιθοβολούσαν, τιμωρούσαν και φυλάκιζαν τους αληθινούς προφήτες κι εκείνοι αναγκάζονταν να κρύβονται 'σε ερημιές... και σε σπήλαια και στις τρύπες της γης' [βλέπε Προς Εβραίους 11:38] και, μολοντί οι εντιμότεροι άνθρωποι στη γη, τους εξοστράκιζαν από την κοινωνία τους ως αγύρτες, ενώ περιέθαλλαν, τιμούσαν και στήριζαν ανέντιμους, αγύρτες, υποκριτές, απατεώνες και το εξουθένημα των ανθρώπων»²³.

«Δεν ξέρω, αλλά εάν ο Χριστός ερχόταν στη γη και κήρυττε τόσο αυστηρά, όσο κήρυξε στους Ιουδαίους, αυτή η γενεά θα Τον απέρριπτε εξαιτίας αυτής της αυστηρότητας. ...Πολλοί άνθρωποι θα πουν: 'Δεν θα σε εγκαταλείψω ποτέ, αλλά θα σταθώ πλάι σου στα πάντα'. Αλλά από τη στιγμή που θα τους διδάξετε κάποια από τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού, τα οποία κρατούνται στους ουραμούς και θα αποκαλυφθούν στα τέκνα των ανθρώπων όταν είναι προετοιμασμένα για αυτά, θα είναι οι πρώτοι που θα σας λιθοβολήσουν και θα σας θανατώσουν. Ήταν αυτή η ίδια αρχή η οποία σταύρωσε τον Κύριο Ιησού Χριστό και θα είναι η αιτία να σκοτώσουν οι άνθρωποι τους προφήτες σε τούτη τη γενεά.

»Πολλά πράγματα είναι [ανεξήγητα] για τα τέκνα των ανθρώπων κατά τις τελευταίες ημέρες: για παράδειγμα, ότι ο Θεός θα εγείρει τους νεκρούς. [Λημονούν] ότι πράγματα κρατήθηκαν κρυμμένα πριν από τη θεμελίωση του κόσμου, τα οποία θα αποκαλυφθούν στα βρέφη κατά τις τελευταίες ημέρες.

»Υπάρχουν, επίσης, πολλοί σοφοί άνδρες και γυναίκες ανάμεσά μας, οι οποίοι είναι πολύ σοφοί ώστε να διδαχθούν. Γι' αυτό θα πρέπει να πεθάνουν μέσα στην άγνοιά τους και κατά την ανάσταση θα ανακαλύψουν το λάθος τους. Πολλοί σφραγίζουν τη θύρα των ουρανών, λέγοντας: Ας αποκαλύψει ο Θεός τα πράγματα μέχρις ενός σημείου και θα πιστέψω...

»Πάντοτε συνέβαινε όταν ένας άνδρας αποστελλόταν από τον Θεό με την ιεροσύνη και άρχιζε να κηρύττει την πληρότητα του ευαγγελίου, να τον αποδιώξουν οι φίλοι του, οι οποίοι είναι έτοιμοι να τον

σφαγιάσουν αν διδάσκει πράγματα τα οποία θεωρούν λανθασμένα· και ο Ιησούς σταυρώθηκε βάσει αυτής της αρχής»²⁴.

«Αλίμονο, αλίμονο στον άνδρα εκείνο ή στους άνδρες οι οποίοι υψώνουν τα χέρια τους εναντίον του Θεού και του μάρτυρα Αυτού σε τούτες τις τελευταίες ημέρες: διότι σχεδόν θα παραπλανήσουν τους κατ' εξοχήν επιλεγμένους!

«...Όταν ένας άνθρωπος περιδιαβαίνει προφητεύοντας και διατάζει τους ανθρώπους να υπακούσουν στις διδασκαλίες του, θα πρέπει είτε να είναι αληθινός είτε ψευδής προφήτης. Οι ψευδείς προφήτες εμφανίζονται πάντοτε για να εναντιωθούν στους αληθινούς προφήτες και θα προφητεύσουν τόσο πολύ κοντά στην αλήθεια, ώστε σχεδόν θα εξαπατήσουν τους κατ' εξοχήν επιλεγμένους»²⁵.

«Ως συνέπεια της απόρριψης του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού και των προφητών τους οποίους έστειλε ο Θεός, οι κρίσεις του Θεού παρέμειναν επάνω σε λαούς, πόλεις και έθνη μέσα στους αιώνες, όπως ήταν η περίπτωση με τις πόλεις των Σοδόμων και Γομόρρων, οι οποίες καταστράφηκαν διότι απέρριψαν τους προφήτες»²⁶.

Ο Ονίλιαμ ΜακΙντάιρ ανέφερε: «[Ο Τζόζεφ Σμιθ] προφήτευσε ότι όλοι εκείνοι που αντιμετώπισαν ως ασήμαντες τις αποκαλύψεις οι οποίες δόθηκαν καθώς και εκείνον και τα λόγια του, πολύ σύντομα θα κλάψουν και θα θρηνήσουν ...λέγοντας: 'Ω ας είχαμε ακούσει τα λόγια του Θεού και τις αποκαλύψεις που δόθηκαν'»²⁷.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Επανεξετάστε την αφήγηση στις σελίδες 209-11, σημειώνοντας πώς αισθάνονταν τα μέλη της πρωτοούστατης Εκκλησίας σχετικά με τις αποκαλύψεις τις οποίες έλαβαν μέσω του Τζόζεφ Σμιθ. Ποια είναι τα συναισθήματά σας για το Διδαχή και Διαθήκες;
- Διαβάστε την τέταρτη παράγραφο στη σελίδα 211. Γιατί νομίζετε ότι «η σωτηρία δεν μπορεί να έρθει χωρίς αποκάλυψη»;
- Ξαναδιαβάστε τις σελίδες 212-14. Γιατί νομίζετε ότι μερικές φορές οι άνθρωποι επιτρέπουν στον εαυτό τους να εξαπατηθεί, όπως στην ιστορία με τον Χάιραμ Πέιτς; Τι μπορούμε να κάνουμε ώστε

να μην εξαπατηθούμε από ψευδείς προφήτες ή ψευδείς διδασκαλίες;

- Ξαναδιαβάστε τις τελευταίες δύο ολόκληρες παραγράφους στη σελίδα 213 και την παράγραφο η οποία συνεχίζει στη σελίδα 214. Πώς ωφελούμαστε όταν έχουμε μόνον έναν άνθρωπο, ο οποίος μπορεί να λάβει αποκαλύψεις για ολόκληρη την Εκκλησία; Ποιες εμπειρίες μπορείτε να αναφέρετε, όπου ο Κύριος σας καθοδήγησε σε συγκεκριμένες ευθύνες σας;
- Διαβάστε στις σελίδες 214-15, πώς αντέδρασαν ο Τζόζεφ Σμιθ και ο Μπρίγκαμ Γιανγκ όταν ένας άνθρωπος είπε ότι θα πρέπει να περιοριστούμε στις αποκαλύψεις που είναι γραμμένες στις γραφές. Τι θα έλειπε από τη ζωή σας, αν περιοριζόσασταν στα βασικά έργα των γραφών χωρίς να ακούτε τα λόγια του ζωντανού προφήτη; Τι μπορούμε να κάνουμε ώστε να ακολουθήσουμε το πνεύμα της συμβουλής του Μπρίγκαμ Γιανγκ;
- Τι μπορούμε να κάνουμε για να στηρίζουμε τον Πρόεδρο της Εκκλησίας και άλλους ηγέτες της Εκκλησίας; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 216-17.) Τι συμβουλή έδωσε στην τελευταία γενική συνέλευση ο Πρόεδρος της Εκκλησίας; Με ποιους τρόπους ευλογηθήκατε όταν ακολουθήσατε τον προφήτη και άλλους ηγέτες της Εκκλησίας;
- Ποιοι είναι μερικοί από τους τρόπους με τους οποίους οι άνθρωποι απορρίπτουν τους προφήτες του Θεού; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 217-20.) Ποιες είναι οι πιθανές συνέπειες, αν επιλέγουμε να μην ακολουθήσουμε τη συμβουλή εκείνων τους οποίους έχει επιλέξει ο Κύριος για να ηγούνται της Εκκλησίας Του;

Συσχετιζόμενες γραφές: Παροιμίες 29:18, Ιακώβ 4:8, Νεφί Γ' 28:34, Μόρμον 9:7-9, Δ&Δ 21:1-6

Σημειώσεις

1. Parley P. Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt*, εκδ. Parley P. Pratt Jr. (1938), σελ. 62. Εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου.
2. "The Conference Minutes and Record Book of Christ's Church of Latter Day Saints 1838-39, 1844," καταχώριση 2 Νοεμβρίου 1831, σελ. 16. Αναφέρθηκε υπό Τζων Ουίτμερ, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέικ Σίτυ, Γιούτα. Αυτό το βιβλίο καταγραφών περιέχει καταχωρίσεις από το 1830 έως το 1844.
3. *History of the Church*, 1:235, από το "History of the Church" (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 172-73, Αρχαία Εκκλησίας.

4. Άρθρα της Πίστης 1:9.
5. *History of the Church*, 5:344, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 8 Απριλίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφοντ Ρίτσοαρντς και Ουίλιαμ Κλείτον.
6. *History of the Church*, 6:252, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 10 Μαρτίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφοντ Γούντροφ.
7. *History of the Church*, 3:389-90, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, περίπου στις 27 Ιουλίου 1839, στο Κομέρς του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφοντ Ρίτσοαρντς.
8. *History of the Church*, 5:258, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 22 Ιανουαρίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφοντ Γούντροφ.
9. *History of the Church*, 6:9, από το, Τζόζεφ Σμιθ, "Latter Day Saints," στο I. Daniel Rupp, συλλογή, *He Pasa Ekklesia [The Whole Church]: An Original History of the Religious Denominations at Present Existing in the United States* (1844), σελ. 404.
10. *History of the Church*, 2:52. Εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από τα πρακτικά μιας συνέλευσης της Εκκλησίας, η οποία έλαβε χώρα στις 21 Απριλίου 1834, στο Νόρτον του Οχάιο. Αναφέρθηκε από τον Όλιβερ Κάουντερν.
11. «Βάπτισμα», κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Σεπτεμβρίου 1842, σελ. 905. Εκουγχρονισμένη γραμματική. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
12. *History of the Church*, 1:109-11, 115, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από το "History of the Church" (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 53-55, 58, Αρχαία Εκκλησία. Η ημερομηνία της άφιξης του Τζόζεφ και της Έμμα στο Φαγιέτ έχει δοθεί λανθασμένα ως Αύγουστος 1830 στο *History of the Church*.
13. *History of the Church*, 2:477, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 6 Απριλίου 1837, στο Κίρτλαντ του Οχάιο. Αναφέρθηκε στο *Messenger and Advocate*, Απρ. 1837, σελ. 487.
14. *History of the Church*, 1:338, από μία επιστολή των Τζόζεφ Σμιθ και Φρέντερικ Ουίλιαμς στον Τζων Κάρτερ, 13 Απριλίου 1833, στο Κίρτλαντ του Οχάιο.
15. Heber C. Kimball, *Deseret News*, 5 Νοεμβρίου 1856, σελ. 274.
16. Wilford Woodruff, στο *Conference Report*, Οκτ. 1897, σελ. 22-23. Εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου.
17. Brigham Young, *Deseret News*, 9 Δεκεμβρίου 1857, σελ. 316.
18. *History of the Church*, 2:417-18, από μία καταχώριση ημερολογίου του Τζόζεφ Σμιθ στις 27 Μαρτίου 1836, στο Κίρτλαντ του Οχάιο. Βλέπε, επίσης, *Messenger and Advocate*, Μάρτ. 1836, σελ. 277.
19. *History of the Church*, 4:186, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και των συμβούλων του στην Πρώτη Προεδρία προς τους Αγίους, Σεπτ. 1841, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, Οκτ. 1840, σελ. 178.
20. *History of the Church*, 4:45, υποσημείωση, από μία επιστολή της Πρώτης Προεδρίας και του ανωτέρου συμβουλίου προς τους Αγίους οι οποίοι ζούσαν δυτικά του Κίρτλαντ του Οχάιο, 8 Δεκεμβρίου 1839, στο Κομέρς του Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, Δεκ. 1839, σελ. 29.
21. *History of the Church*, 4:603-4, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 28 Απριλίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνού. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
22. "Knowledge Is Power", κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Αυγούστου 1842, σελ. 889-90. Εκουγχρονισμένη στίξη, ορθογραφία και γραμματική. Η πλάγια γραφή αφαιρέθηκε. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
23. *History of the Church*, 4:574, εκουγχρονισμένη στίξη. Από το "Try the Spirits", ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Απριλίου 1842, σελ. 744. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
24. *History of the Church*, 5:423-25, εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, στις 11 Ιουνίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφοντ Γούντροφ και Ουίλφοντ Ρίτσοαρντς. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
25. *History of the Church*, 6:364, από μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, στις 12 Μαΐου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Τόμας Μπούλοκ.

26. *History of the Church*, 5:256-57, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 22 Ιανουαρίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ.
27. Παρατέθηκε υπό Ουίλιαμ Μακλντάρ, ο οποίος ανέφερε μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις αρχές του 1841, στη Ναβού του Ιλλινόις. Ουίλιαμ Πάτεροον Μακλντάρ, Notebook 1840-45. Αρχαία Εκκλησία.

«Και ο Κύριος ο Θεός μίλησε στο Μωσή, και είπε: ...Γιατί ιδές, τούτο είναι το έργο μου και η δόξα μου - να πραγματοποιήσω την αθανασία και αιώνια ζωή του ανθρώπου».

Το μεγάλο σχέδιο σωτηρίας

«Το μεγάλο σχέδιο σωτηρίας είναι ένα ζήτημα το οποίο θα πρέπει να τύχει ιδιαίτερης προσοχής από εμάς και να θεωρηθεί ως ένα από τα καλύτερα δώρα των ουρανών προς τους ανθρώπους».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Τον Σεπτέμβριο του 1831, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ και η οικογένειά του μετακόμισαν 48 χιλιόμετρα νοτιοανατολικά του Κίρτλαντ, στο Χάιραμ του Οχάιο, όπου έζησαν ένα χρόνο περίπου στην κατοικία του Τζων και της Άλις (γνωστής, επίσης, ως Έλσα) Τζόνσον. Στην κατοικία αυτή, ο Προφήτης ολοκλήρωσε ένα μεγάλο μέρος του έργου του, Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ της Βίβλου.

Το αξιόλογο αυτό έργο, το οποίο ο Προφήτης ονόμαζε «κλάδος της κλήσης μου»¹, συνεισφέρει σημαντικά στην κατανόησή μας του σχεδίου σωτηρίας. Ο Προφήτης ξεκίνησε αυτό το έργο τον Ιούνιο του 1830, όταν ο Κύριος του έδωσε εντολή να αρχίσει μια εμπνευσμένη αναθεώρηση της έκδοσης Βασιλέως Ιακώβου της Βίβλου. Ο Προφήτης γνώριζε από καιρό ότι η Βίβλος δεν υπήρξε πάντοτε σαφής σε ορισμένα σημαντικά θέματα. Είχε παρατηρήσει ότι ο Μορόνι παρέθεσε κάποια εδάφια της Βίβλου σε αυτόν «με μια μικρή παραλλαγή από το πώς είναι γραμμένο στη Βίβλο μας» (Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:36). Ενώ μετέφραζε το Νεφί Α΄ 13:23-29, έμαθε ότι πολλά «τμήματα τα οποία είναι απλά και πάρα πολύ πολύτιμα» είχαν αφαιρεθεί από τη Βίβλο, συμπεριλαμβανομένων «πολλ[ών] διαθηκ[ών] του Κυρίου» (Νεφί Α΄ 13:26).

Αργότερα ο Προφήτης είπε: «Πιστεύω στη Βίβλο όπως γράφτηκε από την γραφίδα των αρχικών συγγραφέων. Αδαιείς μεταφραστές, απρόσεκτοι γραφείς ή δόλιοι και διεφθαρμένοι ιερείς διέπραξαν πολλά λάθη. ...Προσέξτε το [Προς Εβραίους 6:1] για να δείτε τις αντιφάσεις: 'Τί' αυτό, αφού αφήσουμε την αρχική διδασκαλία του

Χριστού, ας προχωρούμε προς την τελειότητα'. Αν ένας άνθρωπος αφήσει την αρχική διδασκαλία της διδαχής του Χριστού, πώς μπορεί να σωθεί ως προς την αρχική διδασκαλία; Αυτό αποτελεί αντίφαση. Δεν το πιστεύω. Θα το αποδώσω όπως θα έπρεπε να είναι: 'Γι' αυτό, χωρίς να αφήσουμε την αρχική διδασκαλία του Χριστού, ας προχωρούμε προς την τελειότητα'»².

Κατά την καθοδήγηση του Πνεύματος, ο Τζόζεφ δαπάνησε τρία περίπου χρόνια εξετάζοντας τη Βίβλο, κάνοντας χιλιάδες διορθώσεις στο κείμενο και αποκαθιστώντας πληροφορίες οι οποίες είχαν χαθεί. Αυτή η αποκατεστημένη πληροφόρηση ρίχνει θαυμαστό φως σε πολλές διδαχές, οι οποίες δεν παρουσιάζονται με σαφήνεια στη Βίβλο, όπως υπάρχει σήμερα. Αυτές οι εμπνευσμένες αναθεωρήσεις στο κείμενο της Βίβλου είναι γνωστές ως Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ της Βίβλου. Εκατοντάδες εδάφια από τη Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ της Βίβλου περιλαμβάνονται τώρα στην έκδοση Βασιλέως Ιακώβου της Βίβλου, των Αγίων των Τελευταίων Ημερών.

Η μετάφραση της Βίβλου από τον Προφήτη, ήταν ένα σημαντικό μέρος της δικής του πνευματικής μόρφωσης και της αποκατάστασης της αλήθειας του ευαγγελίου, που ερχόταν στο φως. Καθώς αναθεωρούσε την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη, λάμβανε συχνά αποκαλύψεις οι οποίες διασαφήνιζαν ή επεξέτειναν το νόημα βιβλικών εδαφίων. Με αυτόν τον τρόπο ο Προφήτης έλαβε πολλές διδαχές από τον Κύριο, συμπεριλαμβανομένων εκείνων οι οποίες βρίσκονται τώρα στο Διδαχή και Διαθήκες 74, 76, 77, 86 και 91 και σε παραγράφους πολλών άλλων τμημάτων του Διδαχή και Διαθήκες.

Όταν ο Προφήτης άρχισε για πρώτη φορά τη μετάφρασή του της Βίβλου, τον Ιούνιο του 1830, ο Κύριος αποκάλυψε σε αυτόν ένα μακροσκελές εδάφιο από τα κείμενα του Μωυσή. Αυτό το εδάφιο έγινε το κεφάλαιο 1 του βιβλίου του Μωυσή στο Πολύτιμο Μαργαριτάρι. Καταγράφεται ένα όραμα όπου ο Μωυσής είδε και συνομίλησε με τον Θεό - ένα όραμα τόσο σημαντικό, ώστε ο Τζόζεφ Σμιθ το αποκάλυψε «πολύτιμο κομμάτι» και «εφόδιο δύναμης»³. Σε αυτό το όραμα, ο Θεός δίδαξε στον Μωυσή το θεμελιώδη σκοπό του μεγάλου σχεδίου της σωτηρίας:

«Και ο Κύριος ο Θεός μίλησε στο Μωυσή, και είπε: ...Γιατί ιδές, τούτο είναι το έργο μου και η δόξα μου - να πραγματοποιήσω την αθανασία και αιώνια ζωή του ανθρώπου» (Μωυσή 1:37, 39).

Οι διδαχές, οι διατάξεις και οι υποσχέσεις οι οποίες συνιστούν το σχέδιο σωτηρίας, αποκαλύφθηκαν στη γη ετούτες τις τελευταίες ημέρες μέσω του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Ως άνθρωπος, ο οποίος κατανοούσε ξεκάθαρα τη σπουδαιότητα αυτού του σχεδίου, ο Προφήτης διακήρυξε: «Το μεγάλο σχέδιο σωτηρίας είναι ένα ζήτημα το οποίο θα πρέπει να τύχει ιδιαίτερης προσοχής από εμάς και να θεωρηθεί ως ένα από τα καλύτερα δώρα των ουρανών προς τους ανθρώπους»⁴.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Στην προγήνη ζωή ο Ιησούς Χριστός επιλέχθηκε να είναι ο Σωτήρας και εμείς επιλέξαμε να αποδεχτούμε το σχέδιο σωτηρίας.

«Κατά την πρώτη οργάνωση στους ουρανούς ήμασταν όλοι παρόντες και είδαμε να επιλέγεται και να διορίζεται ο Σωτήρας, να γίνεται το σχέδιο σωτηρίας και το επιδοκιμάσαμε»⁵.

«Ο Κύριος [είναι] ιερέας στον αιώνα σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ και ο κεχρισμένος Υιός του Θεού, πριν από τη θεμελίωση του κόσμου [βλέπε Ψαλμοί 110:4]»⁶.

«Η σωτηρία του Ιησού Χριστού κατεργάστηκε για όλους τους ανθρώπους, ώστε να θριαμβεύσει του διαβόλου ...Όλοι θα δοκιμαστούν μέχρις ότου υπακούσουν στον ίδιο τον Χριστό.

»Η διαφωνία στους ουρανούς ήταν - ο Ιησούς είπε ότι θα υπάρξουν κάποιες ψυχές που δε θα σώζονταν. Και ο διάβολος είπε ότι θα τους έσωζε όλους και υπέβαλε τα σχέδιά του ενώπιον του μεγάλου συμβουλίου, το οποίο ψήφισε υπέρ του Ιησού Χριστού. Ο διάβολος, λοιπόν, επαναστάτησε εναντίον του Θεού και εκδιώχθηκε, μαζί με όλους όσους τον ακολούθησαν»⁷.

Είμαστε αιώνιες υπάρξεις. Μπορούμε να προσδεύσουμε προς την υπερύψωση όταν ακολουθούμε τους νόμους του Θεού.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ έλαβε την ακόλουθη αποκάλυψη από τον Κύριο, τον Μάιο του 1833, η οποία αργότερα καταγράφηκε στο Διδαχή και Διαθήκες 93:29: «Ο άνθρωπος επίσης ήταν από την αρχή με το Θεό. Η διάνοια, δηλαδή το φως της αλήθειας, δεν πλάστηκε ούτε δημιουργήθηκε, ούτε πράγματι μπορεί». Τον Απρίλιο του 1844, ο Προφήτης δίδαξε: «Έχω ένα άλλο θέμα να σας αναφέρω, το οποίο έχει μελετηθεί για να υπερυψώσει τον άνθρωπο ...Συνδέεται με το θέμα της ανάστασης των νεκρών - δηλαδή με την

ψυχή, το νου του ανθρώπου, το αθάνατο πνεύμα. Πώς προήλθε; Όλοι οι λόγοι και οι καθηγητές της θεολογίας λένε ότι ο Θεός την έπλασε κατά τη δημιουργία· όμως δεν είναι έτσι: αυτή καθαυτή η ιδέα μειώνει τον άνθρωπο κατά την εκτίμησή μου. Δεν πιστεύω τη διδαχή· γνωρίζω καλύτερα. Ακούστε το, σεις τα πέρατα της γης· διότι ο Θεός μου το είπε. Και αν δεν πιστεύετε εμένα, δεν θα κάνει να μην έχει η αλήθεια αποτέλεσμα...

»Παραμένω στα της αθανασίας του πνεύματος του ανθρώπου. Είναι λογικό να πούμε ότι η διάνοια των πνευμάτων είναι αθάνατη και ωστόσο ότι έχει μία αρχή; Η διάνοια των πνευμάτων δεν έχει αρχή ούτε και θα έχει τέλος. Αυτό είναι ένας σωστός λογικός συνειρμός. Εκείνο το οποίο έχει μια αρχή μπορεί να έχει ένα τέλος. Δεν υπήρξε ποτέ εποχή όπου δεν υπήρχαν πνεύματα.

»...Βγάζω τη βέρα από το δάχτυλό μου και το συγκρίνω με το νου του ανθρώπου - το αθάνατο μέρος, διότι δεν έχει αρχή. Ας υποθέσουμε ότι το κόβετε στα δύο. Τότε έχει αρχή και τέλος. Όμως ενώστε το ξανά και εξακολουθεί ο αέναος κύκλος. Το ίδιο συμβαίνει με το πνεύμα του ανθρώπου. Όπως ο Κύριος ζει, εάν είχε αρχή, θα είχε και τέλος. Όλοι οι ανόητοι και λόγοι και σοφοί άνδρες από τις απαρχές της δημιουργίας, οι οποίοι λένε ότι το πνεύμα του ανθρώπου είχε αρχή, αποδεικνύουν ότι θα πρέπει να έχει και τέλος. Και αν αυτή η διδαχή είναι αληθινή, τότε η διδαχή ότι το πνεύμα του ανθρώπου μπορεί να παύσει να υπάρχει, θα ήταν αληθινή. Όμως εάν έχω δίκιο, θα μπορούσα με θάρρος να διακηρύξω από τις στέγες των σπιτιών, ότι ο Θεός δεν είχε ποτέ τη δύναμη να δημιουργήσει καν το πνεύμα του ανθρώπου. Ο ίδιος ο Θεός δεν θα μπορούσε να δημιουργήσει τον εαυτό του.

»Η διάνοια είναι αιώνια και βασιλεύει σε αυθύπαρκτη αρχή. Είναι ένα πνεύμα από αιώνα σε αιώνα και δεν έχει δημιουργηθεί. Όλοι οι νόες και τα πνεύματα τα οποία έστειλε ποτέ ο Θεός στον κόσμο υπόκεινται σε διεύρυνση.

»Οι πρώτες αρχές του ανθρώπου είναι αυθύπαρκτες μαζί με τον Θεό. Ο ίδιος ο Θεός, βλέποντας ότι βρισκόταν εν τω μέσω πνευμάτων και δόξας, διότι είχε ανώτερη διάνοια, θεώρησε αρμόζον να θεσπίσει νόμους με τους οποίους οι υπόλοιποι θα είχαν το προνόμιο να εξελιχθούν όπως εκείνος. Η σχέση την οποία έχουμε με τον Θεό, μας θέτει σε μία κατάσταση ώστε να προοδεύσουμε σε γνώση. Έχει τη

δύναμη να θεσπίζει νόμους προς καθοδήγηση των ασθενέστερων δια-
νοιών, ώστε να μπορέσουν να υπερυψωθούν όπως ο ίδιος, ώστε να
μπορέσουν να έχουν τη μία δόξα μετά την άλλη και όλη αυτήν τη
γνώση, δύναμη, δόξα και διάνοια, τα οποία είναι αναγκαία προϋπό-
θεση ώστε να τους σώσει στον κόσμο των πνευμάτων»⁸.

«Θεωρούμε ότι ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο με νου ικανό προς εκ-
παίδευση και με πνευματική ικανότητα η οποία μπορεί να διευρυνθεί
ανάλογα με την προσοχή και την επιμέλεια που δίνεται στο φως το
οποίο στέλλεται εξ ουρανών προς τη διάνοια. Και όσο εγγύτερα ο άν-
θρωπος φθάνει στην τελειότητα, τόσο διαυγέστερη είναι η θεώρησή
του και τόσο μεγαλύτερες είναι οι τέρψεις του, μέχρις ότου υπερνικά
τις πονηρίες της ζωής του και αποβάλλει κάθε επιθυμία για αμαρτία.
Και όπως οι αρχαίοι άγιοι, φθάνει στο σημείο εκείνο της πίστης, όπου
περιτυλίγεται στη δύναμη και δόξα του Δημιουργού του και αρπάζε-
ται για να κατοικήσει με Εκείνον. Όμως θεωρούμε ότι αυτή είναι μία
κατάσταση στην οποία ποτέ, κανένας άνθρωπος δεν έφθασε σε μια
στιγμή»⁹.

Ήρθαμε στη γη για να λάβουμε ένα σώμα, να αποκτήσουμε γνώση και να υπερνικούμε μέσω της πίστης.

«Όλοι οι άνθρωποι γνωρίζουν ότι πρέπει να πεθάνουν. Και είναι
σημαντικό να καταλάβουμε τους λόγους και τις αιτίες της έκθεσής
μας στις μεταπτώσεις της ζωής και του θανάτου και τα σχέδια και
τους σκοπούς του Θεού κατά τον ερχομό μας στον κόσμο, τα βά-
σανά μας εδώ και την αναχώρησή μας από αυτόν τον κόσμο. Ποιος
είναι ο σκοπός του ερχομού μας στη ζωή, εν συνεχεία ο θάνατος και
η αναχώρηση από αυτόν τον κόσμο, όπου δε θα βρισκόμαστε εδώ
πια; Είναι λογικό να υποθέτουμε ότι ο Θεός θα αποκάλυπτε κάτι
αναφορικά με το θέμα και είναι ένα ζήτημα το οποίο θα έπρεπε να
μελετήσουμε περισσότερο από όποιο άλλο. Θα έπρεπε να το μελε-
τούμε μέρα και νύχτα, γιατί ο κόσμος είναι αδαής ως προς την πραγ-
ματική κατάσταση και σχέση του [με τον Θεό]»¹⁰.

«Το σχέδιο του Θεού πριν από τη θεμελίωση του κόσμου ήταν ότι
θα έπρεπε να λάβουμε σκηνώματα [σώματα], ότι μέσω της πίστης θα
έπρεπε να νικήσουμε και έτσι να έχουμε ανάσταση εκ νεκρών και κατ'
αυτόν τον τρόπο να λάβουμε δόξα, τιμή, δύναμη και κυριαρχία»¹¹.

«Το σχέδιο του Θεού πριν από τη θεμελίωση του κόσμου ήταν ότι θα έπρεπε να λάβουμε σκηνώματα [σώματα], ότι μέσω της πίστης θα έπρεπε να νικήσουμε».

«Ήρθαμε σε αυτήν τη γη ώστε να μπορέσουμε να έχουμε ένα σώμα και να το παρουσιάσουμε αγνό ενώπιον του Θεού στο σελέστιο βασίλειο. Η μεγάλη αρχή της ευτυχίας συνίσταται στο να έχουμε ένα σώμα. Ο διάβολος δεν έχει σώμα και αυτή είναι η τιμωρία του. Ευχαριστείται όταν μπορεί να λάβει το σκηνώμα του ανθρώπου και όταν εκδιώχθηκε από το Σωτήρα ζήτησε να πάει σε ένα κοπάδι χοίρων, δείχνοντας ότι θα προτιμούσε το σώμα ενός χοίρου από το να μην έχει καθόλου. Όλα τα άτομα που έχουν σώμα, έχουν δύναμη επάνω σε εκείνα που δεν έχουν»¹².

«Σωτηρία για τον άνθρωπο είναι να σωθεί από όλους τους εχθρούς του. Διότι αν ένας άνθρωπος δεν μπορεί να θριαμβεύσει του θανάτου, δεν έχει σωθεί...

»Τα πνεύματα στον αιώνιο κόσμο είναι σαν τα πνεύματα αυτού του κόσμου. Όταν εκείνοι έρθουν σε αυτόν τον κόσμο και λάβουν σκηνώματα και εν συνεχεία πεθάνουν και αναστηθούν ξανά και λάβουν ένδοξα σώματα, θα έχουν ισχύ έναντι των πνευμάτων τα οποία δεν έχουν λάβει σώματα ή δε διατήρησαν την πρώτη κατάσταση τους, όπως ο διάβολος. Η τιμωρία του διαβόλου ήταν ότι δε θα είχε ένα κατοικητήριο, όπως οι άνθρωποι»¹³.

«Η αρχή της γνώσης είναι η αρχή της σωτηρίας. Αυτή η αρχή μπορεί να κατανοηθεί από τους πιστούς και επιμελείς· και κάθε ένας ο οποίος δεν λαμβάνει γνώση επαρκή ώστε να σωθεί, θα είναι καταδικασμένος. Η αρχή της σωτηρίας μάς δίνεται μέσω της γνώσης του Ιησού Χριστού.

»Η σωτηρία δεν είναι τίποτα περισσότερο ή λιγότερο από το θρίαμβο επάνω σε όλους τους εχθρούς μας και η δυνατότητά μας να τους κατανικήσουμε. Και όταν έχουμε δύναμη να κατανικήσουμε όλους τους εχθρούς σε αυτόν τον κόσμο και τη γνώση να θριαμβεύσουμε εφ' όλων των πονηρών πνευμάτων στη μετέπειτα ζωή, τότε έχουμε σωθεί, όπως στην περίπτωση του Ιησού, ο οποίος θα βασίλευε μέχρις ότου βάλει όλους τους εχθρούς του κάτω από τα πόδια του και ο τελευταίος εχθρός ήταν ο θάνατος [βλέπε Προς Κορινθίους Α' 15:25-26].

»Ίσως να υπάρχουν στο θέμα αυτό αρχές, τις οποίες λιγούστοι άνθρωποι έχουν συλλογιστεί. Κανένα άτομο δεν μπορεί να έχει αυτή τη σωτηρία παρά μόνον μέσω ενός σκηνώματος.

»Στον κόσμο αυτό, οι άνθρωποι είναι εκ φύσεως εγωιστές, φιλόδοξοι και προσπαθούν να υπερτερήσουν ο ένας επί του άλλου, όμως κάποιοι είναι πρόθυμοι να οικοδομήσουν άλλους, καθώς και τον εαυτό τους. Επομένως, στην άλλη ζωή υπάρχει μία ποικιλία πνευμάτων. Κάποιοι επιζητούν να υπερτερούν. Αυτή ήταν η περίπτωση με τον Εωσφόρο, όταν έπεσε. Επεδίωξε πράγματα τα οποία ήταν άνομα. Για το λόγο αυτό ρίχτηκε κάτω και λέγεται ότι παρέσυρε πολλούς μαζί του. Και το σπουδαίο της τιμωρίας του είναι ότι δε θα αποκτήσει σκήνωμα. Αυτή είναι η τιμωρία του»¹⁴.

Ο Θεός μάς έχει δώσει ηθική ελευθερία επιλογής και τη δύναμη να επιλέγουμε το καλό έναντι του κακού.

«Εάν οι άνθρωποι επρόκειτο να κερδίσουν τη σωτηρία, θα υπόκειντο, προτού φύγουν από αυτόν τον κόσμο, σε ορισμένους κανόνες και αρχές, οι οποίες ορίστηκαν από ένα αμετάβλητο θέσπισμα πριν τη θεμελίωση του κόσμου. ...Η οργάνωση των πνευματικών και επουράνιων κόσμων και των πνευματικών και επουράνιων ατόμων ήταν σύμφωνη προς την τελειότερη τάξη και αρμονία: τα όρια και τα σύνορά τους ορίστηκαν αμετάκλητα, και θεληματικά το αποδέχτηκαν στην ουράνια κατάστασή τους και συμφώνησαν, από τους πρώτους

γονείς μας, να είναι επάνω στη γη. Γι' αυτό και η σπουδαιότητα να αποδεχτούν και να συμφωνήσουν σε αρχές αιώνιας αλήθειας όλοι οι άνθρωποι επάνω στη γη, οι οποίοι αναμένουν αιώνια ζωή»¹⁵.

«Όλα τα άτομα έχουν δικαίωμα στην ελευθερία επιλογής, διότι έτσι έχει θεσπίσει ο Θεός. Έχει κάνει τους ανθρώπους μέσον ηθικής και τους έχει δώσει δύναμη να επιλέγουν το καλό ή το κακό. Να επιζητούν αυτό το οποίο είναι καλό, ακολουθώντας το μονοπάτι της αγιότητας σε αυτήν τη ζωή, το οποίο φέρνει ειρήνη του νου και χαρά του Αγίου Πνεύματος εδώ και μία πληρότητα χαράς και ευτυχίας στα δεξιά Του στη μετέπειτα ζωή· ή να ακολουθούν μία κακή πορεία, εξακολουθώντας να αμαρτάνουν και να επαναστατούν εναντίον του Θεού, επιφέροντας κατ' αυτόν τον τρόπο καταδίκη στην ψυχή τους σε τούτο τον κόσμο και αιώνια απώλεια στην επόμενη ζωή»¹⁶.

«Ο Σατανάς δεν μπορεί να μας αποπλανήσει δελεάζοντάς μας, εκτός κι αν εμείς μέσα στην καρδιά μας συγκατανεύσουμε και υποκύψουμε. Είμαστε έτσι πλασμένοι, ώστε μπορούμε να αντισταθούμε στο διάβολο. Αν δεν ήταν έτσι η φύση μας, δε θα ήμασταν ελεύθεροι να αποφασίζουμε και να ενεργούμε»¹⁷.

«Ο διάβολος έχει δύναμη επάνω μας, μόνον όσο του επιτρέπουμε να έχει. Τη στιγμή που επαναστατούμε σε οτιδήποτε προέρχεται από τον Θεό, ο διάβολος αποκτά δύναμη»¹⁸.

Στις 16 Μαΐου του 1841, ο Προφήτης απευθύνθηκε στους Αγίους: «Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Σμιθ... παρατήρησε ότι ο Σατανάς κατηγορείτο γενικώς για τις πονηρίες που διέπραττε, όμως αν εκείνος ήταν η αιτία κάθε ανομίας μας, οι άνθρωποι δε θα μπορούσαν να καταδικαστούν. Ο διάβολος δεν θα μπορούσε να εξαναγκάσει τους ανθρώπους να πράξουν το κακό· όλα γίνονταν θεληματικά. Εκείνοι οι οποίοι αντιστέκονταν στο Πνεύμα του Θεού, θα υπόκειντο στον πειρασμό και τότε η συντροφιά των ουρανών θα αποσυρόταν από αυτούς που αρνήθηκαν να είναι συμμετοχοί μιας τόσο μεγάλης δόξας. Ο Θεός δεν θα ασκούσε εξαναγκασμό και ο διάβολος δεν θα μπορούσε. Και ιδέες σαν κι αυτή που γεννιούνται στο νου πολλών ανθρώπων [επάνω σε αυτά τα ζητήματα] ήταν άτοπες»¹⁹.

Η Ηλιάζα Σνόου κατέγραψε: «[Ο Τζόζεφ Σμιθ] είπε ότι δεν τον ενδιέφερε τόσο γρήγορα τρέχουμε στο μονοπάτι της αρετής. Αντισταθείτε στο διάβολο και δεν υπάρχει κίνδυνος. Ο Θεός, οι άνθρωποι και οι άγγελοι δε θα καταδικάσουν εκείνους που αντιστέκονται σε καθετί

κακό και οι δαίμονες δεν μπορούν. Όσο μπορεί ο διάβολος να εκθρονίσει τον Ιεχωβά, άλλο τόσο να καταρρίψει μια αθώα ψυχή η οποία αντιστέκεται σε καθετί το οποίο είναι κακό»²⁰.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Ποιες είναι μερικές από τις συγκεκριμένες αλήθειες σχετικά με το σχέδιο της σωτηρίας και το σκοπό της ζωής που γνωρίζουμε, χάρη στις αποκαλύψεις προς τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ; Πώς σας βοήθησαν αυτές οι αλήθειες;
- Ο Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε ότι το σχέδιο σωτηρίας είναι «ένα θέμα που θα έπρεπε να μελετήσουμε περισσότερο από όποιο άλλο» (σελίδα 229) και «ένα ζήτημα το οποίο θα έπρεπε να τύχει της ιδιαίτερης προσοχής μας» (σελίδα 226). Με ποιους τρόπους μπορούμε να μελετήσουμε το σχέδιο σωτηρίας; Καθώς ασχολούμαστε με τις καθημερινές δραστηριότητές μας, τι μπορούμε να κάνουμε ώστε να τύχει ιδιαίτερης προσοχής από εμάς το σχέδιο σωτηρίας; Ποιοι είναι μερικοί τρόποι με τους οποίους μπορούμε να διδάξουμε σε άλλους το σχέδιο σωτηρίας;
- Επανεξετάστε τις διδασκαλίες του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ σχετικά με το Συμβούλιο στους Ουρανοί και την αιώνια φύση μας (σελίδες 227-30). Πώς θα μπορούσε η γνώση αυτών των διδαχών να είναι μια ευλογία για εσάς, στη ζωή σας στη γη;
- Ο Προφήτης Τζόζεφ έδωσε μαρτυρία: «Όλοι οι νόες και τα πνεύματα τα οποία έστειλε ποτέ ο Θεός στον κόσμο υπόκεινται σε διεύρυνση» (σελίδα 228). Τι νομίζετε ότι σημαίνει αυτό; Πώς θα μπορούσε αυτή η αλήθεια να επηρεάσει τον τρόπο που αντιμετωπίζετε τις δυσκολίες; Τον τρόπο που αισθάνεστε για τη δική σας αξία και τις ικανότητες; Τον τρόπο που συμπεριφέρεστε στους άλλους;
- Διαβάστε την παράγραφο που αρχίζει στο τέλος της σελίδας 229. Σκεφθείτε τις ευλογίες που λαμβάνουμε καθώς δίνουμε «προσοχή και είμαστε επιμελείς... προς το φως το οποίο μεταδίδεται σε εμάς από τους ουρανοί».

- Επανεξετάστε τις διδασκαλίες του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ για τη σημασία να έχουμε ένα υλικό σώμα (σελίδες 229-31). Πώς θα μπορούσε αυτή η γνώση να επηρεάσει τον τρόπο που φροντίζουμε το σώμα μας;
- Διαβάστε την δεύτερη παράγραφο στη σελίδα 232 και την τρίτη παράγραφο στη σελίδα 232. Σκεφθείτε τι σημαίνουν αυτές οι διδασκαλίες για εσάς καθώς ασκείτε την ελευθερία επιλογής σας. Ποια είναι μερικά συγκεκριμένα πράγματα που μπορούμε να κάνουμε ώστε να αντισταθούμε στην επιρροή του Σατανά;

Συχετιζόμενες γραφές: Νεφί Β΄ 2:25, 9:6-12, Άλμα 34:31-33, Δ&Δ 76:25-32, 101:78, Αβραάμ 3:22-25

Σημειώσεις

1. *History of the Church*, 1:238, από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 175, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
2. *History of the Church*, 6:57-58, διαφοροποίηση στις υλοδιαρέσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 15 Οκτωβρίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφοντ Γούντροφ, Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
3. *History of the Church*, 1:98, από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, ποικίλα έγγραφα, Αρχαία Εκκλησίας.
4. *History of the Church*, 2:23, από το “The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad”, 22 Ιανουαρίου 1834, που δημοσιεύθηκε στο *Evening and Morning Star*, Απρ. 1834, σελ. 152.
5. Παρατέθηκε υπό Ουίλιαμ Κλείτον, ο οποίος ανέφερε μία αχρονολογητή ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, στη Ναβού του Ιλλινόις. Στο Λ. Τζων Νιούταλ, “Extracts from William Clayton’s Private Book”, σελ. 7, Αρχαία καταγραφής γεγονότων Λ. Τζων Νιούταλ, 1857-1904, Λ. Τομ Πέρι, Ειδική Συλλογή, Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ, Πρόβο, Γιούτα, αντίγραφο στα Αρχαία Εκκλησίας.
6. «Βάπτισμα», κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Σεπτεμβρίου 1842, σελ. 905. Εκσυγχρονισμένη ορθογραφία και γραφή κεφαλαίων γραμμάτων. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
7. *History of the Church*, 6:314, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 7 Απριλίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφοντ Γούντροφ, Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, Τόμας Μπούλοκ και Ουίλιαμ Κλείτον.
8. *History of the Church*, 6:310-12, εκσυγχρονισμένη γραφή κεφαλαίων γραμμάτων. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 7 Απριλίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφοντ Γούντροφ, Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, Τόμας Μπούλοκ και Ουίλιαμ Κλείτον. Βλέπε, επίσης, παράρτημα αυτού του βιβλίου, σελίδα 611, τμήμα 3.
9. *History of the Church*, 2:8, από το “The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad”, 22 Ιανουαρίου 1834, που δημοσιεύθηκε στο *Evening and Morning Star*, Φεβρ. 1834, σελ. 135.
10. *History of the Church*, 6:50, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 9 Οκτωβρίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς και το *Times and Seasons*, 15 Σεπτεμβρίου 1843, σελ. 331. Το τεύχος αυτό του *Times and Seasons* δημοσιεύθηκε καθυστερημένα.
11. Παρατέθηκε από τη Μάρθα Τζέιν Νόουλτον Κόρεϊ, η οποία ανέφερε μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις 21 Μαΐου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Martha Jane Knowlton Coray, Notebook, Αρχαία Εκκλησίας.
12. Παρατέθηκε υπό Ουίλιαμ Κλείτον, ο οποίος ανέφερε μία αχρονολογητή ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ,

- στη Ναβού του Ιλλινόις. Στο Λ. Τζων Νιούταλ, "Extracts from William Clayton's Private Book", σελ. 7-8, Αρχεία καταγραφής γεγονότων Λ. Τζων Νιούταλ, 1857-1904, Λ. Τομ Πέρι, Ειδική Συλλογή, Πανεπιστήμιο Μπρίγκκαμ Γιανγκ, Πρόβο, Γιούτα, αντίγραφο στα Αρχεία Εκκλησίας.
13. *History of the Church*, 5:403, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, στις 21 Μαΐου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσοαρντς. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
  14. *History of the Church*, 5:387-88, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, στις 14 Μαΐου 1843, στο Γιέλρομ του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
  15. *History of the Church*, 6:50-51, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 9 Οκτωβρίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσοαρντς και το *Times and Seasons*, 15 Σεπτεμβρίου 1843, σελ. 331. Το τεύχος αυτό του *Times and Seasons* δημοσιεύθηκε καθυστερημένα. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
  16. *History of the Church*, 4:45, υλοσημείωση, από μία επιστολή της Πρώτης Προεδρίας και του ανωτέρου συμβουλίου προς τους Αγίους οι οποίοι ζούσαν δυτικά του Κίρτλαντ στο Οχάιο, 8 Δεκεμβρίου 1839, στο Κομέρς του Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, Δεκ. 1839, σελ. 29.
  17. Παρατέθηκε υπό Ουίλιαμ ΜακΙντάιρ, ο οποίος ανέφερε μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις αρχές του 1841, στη Ναβού του Ιλλινόις. Ουίλιαμ Πάτερσον ΜακΙντάιρ, Σημειωματάριο 1840-45. Αρχεία Εκκλησίας.
  18. Παρατέθηκε υπό Ουίλιαμ Κλέιτον, ο οποίος ανέφερε μία χρονολογητή ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, στη Ναβού του Ιλλινόις. Στο Λ. Τζων Νιούταλ, "Extracts from William Clayton's Private Book", σελ. 8, Αρχεία καταγραφής γεγονότων Λ. Τζων Νιούταλ, 1857-1904, Λ. Τομ Πέρι, Ειδική Συλλογή, Πανεπιστήμιο Μπρίγκκαμ Γιανγκ, Πρόβο, Γιούτα, αντίγραφο στα Αρχεία Εκκλησίας.
  19. *History of the Church*, 4:358, οι λέξεις σε αγκύλες στο πρωτότυπο, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, στις 16 Μαΐου 1841, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Ιουνίου 1841, σελ. 429.
  20. *History of the Church*, 4:605, εκουγχρονισμένη στίξη. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 28 Απριλίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάνια Σνόου.

*Η αναστηλωμένη κατοικία του Τζων Τζόνσον στο Χάιραμ του Οχάιο.
Στην κατοικία των Τζόνσον τον Φεβρουάριο του 1832, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είδε ένα
όραμα για τους τρεις βαθμούς δόξας που έχει προετοιμάσει ο Θεός για τα τέκνα Του.*

Πέρα από τον πέπλο: Η ζωή στην αιωνιότητα

«[Οι ενάρετοι, οι οποίοι πέθαναν] θα εγερθούν ξανά για να κατοικήσουν μαζί με τις αιώνιες καύσεις σε αθάνατη δόξα, όχι για να θλιβόνται, να υποφέρουν ή να πεθάνουν πια, αλλά θα είναι κληρονόμοι του Θεού και συγκληρονόμοι του Ιησού Χριστού».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Το έργο του Τζόζεφ Σμιθ της μετάφρασης της Βίβλου οδήγησε σε ένα ιδιαίτερα αξιοσημείωτο όραμα της ζωής στην αιωνιότητα. Στις 16 Φεβρουαρίου 1832, ο Προφήτης μετέφραζε τη Βίβλο με τον Σίδνεϋ Ρίγκντον ως γραφέα του, στην κατοικία του Τζων Τζόνσον στο Χάιραμ του Οχάιο. Μετέφραζε το Κατά Ιωάννην ευαγγέλιο. «Από διάφορες αποκαλύψεις οι οποίες ελήφθησαν», είπε αργότερα ο Προφήτης, «ήταν προφανές ότι πολλά σημαντικά σημεία αφορώντα στη σωτηρία του ανθρώπου, είχαν αφαιρεθεί από τη Βίβλο ή είχαν χαθεί προτού συλλεχθούν [σε τόμο]. Ήταν φανερό από τις αλήθειες που είχαν εναπομείνει, ότι αν ο Θεός αντάμειβε τον καθέναν σύμφωνα με τις πράξεις του κατά τη θνητότητα, ο όρος ‘Ουρανοί’, όπως προορίζετο για αιώνια κατοικία των Αγίων, θα έπρεπε να περιλαμβάνει περισσότερα βασίλεια του ενός»¹.

Ο Προφήτης μετέφρασε το Κατά Ιωάννην 5:29, το οποίο περιγράφει πώς όλοι «θα βγουν έξω» κατά την ανάσταση – «εκείνοι που έπραξαν τα αγαθά, σε ανάσταση ζωής· εκείνοι δε που έπραξαν τα φαύλα, σε ανάσταση κρίσης». Καθώς συλλογιζόταν μαζί με τον Σίδνεϋ αυτή τη γραφή, ανοίχτηκε σε αυτούς ένα θαυμαστό όραμα. Όπως κατέγραψε ο Προφήτης: «Με τη δύναμη του Πνεύματος τα μάτια μας ανοίχτηκαν και η διανόησή μας φωτίστηκε, έτσι ώστε να δούμε και να καταλάβουμε τα του Θεού – ακόμη και εκείνα τα οποία υπήρχαν από την αρχή, πριν την καταβολή του κόσμου, τα οποία ορίστηκαν

από τον Πατέρα, μέσω του Μονογενούς του Υιού, ο οποίος ήταν στους κόλπους του Πατέρα από την αρχή» (Δ&Δ 76:12-13).

Σε αυτό το ένδοξο όραμα, ο Προφήτης και ο Σίδνεϋ Ρίγκντον είδαν τον Υιό του Θεού στα δεξιά του Πατέρα και «[έλαβαν] από την πληρότητα» (Δ&Δ 76:20). Είδαν τα τρία βασίλεια της δόξας τα οποία είχε προετοιμάσει ο Θεός για τα τέκνα Του και έμαθαν ποιος θα κληρονομούσε αυτά τα βασίλεια. Είδαν ακόμα τον Σατανά να εκδιώκεται από την παρουσία του Θεού και τα βάσανα εκείνων οι οποίοι επιτρέπουν στον εαυτό τους να υπερνικηθεί από τον Σατανά.

Αυτό το όραμα έγινε αργότερα το τμήμα 76 του Διδαχή και Διαθήκης. Ο Προφήτης εξήγησε: «Τίποτα δεν θα μπορούσε να είναι περισσότερο ευχάριστο για τους Αγίους ως προς την τάξη της βασιλείας του Κυρίου, από το φως το οποίο εκχύθηκε στον κόσμο μέσω του προηγούμενου οράματος. Κάθε νόμος, κάθε εντολή, κάθε υποσχηση, κάθε αλήθεια και κάθε σημείο το οποίο αγγίζει τον προορισμό του ανθρώπου, από τη Γένεση έως την Αποκάλυψη, όπου η καθαρότητα των γραφών παραμένει ασύλητη από την αφροσύνη των ανθρώπων... μαρτυρά το γεγονός ότι το έγγραφο αυτό είναι επίσημο αντίγραφο από τα καταγεγραμμένα κείμενα του αιώνιου κόσμου. Η ανυπέρβλητη υπεροχή των ιδεών, η καθαρότητα της γλώσσας, το πεδίο δράσης που αφήνεται στους ανθρώπους, η ασταμάτητη διάρκεια προς τελειοποίηση, ώστε οι κληρονόμοι της σωτηρίας να δοξολογήσουν τον Κύριο και να κλίνουν το γόνυ, οι ανταμοιβές της πίστης και οι τιμωρίες για τα αμαρτήματα, είναι τόσο πολύ πέραν του περιορισμένου νου των ανθρώπων, ώστε κάθε έντιμος άνθρωπος αναγκάζεται να αναφωνήσει: *‘Ηλιθε εκ Θεού’*».²

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Ο Θεός έχει προετοιμάσει τρεις βαθμούς δόξας για τα τέκνα Του.

«Το κείμενό μου αφορά στην ανάσταση των νεκρών, που θα βρείτε στο 14^ο κεφάλαιο του Κατά Ιωάννην: ‘Στο σπίτι του Πατέρα μου υπάρχουν πολλά οικήματα’. [Κατά Ιωάννην 14:2.] Θα έπρεπε να είναι: ‘Στο βασίλειο του Πατέρα μου υπάρχουν πολλά βασίλεια’, ώστε να μπορείτε να είστε κληρονόμοι μεν του Θεού, συγκληρονόμοι δε μαζί μου. ...Υπάρχουν οικήματα για εκείνους που υπακούν ένα σελέστιο

νόμο και υπάρχουν άλλα οικήματα για εκείνους που δεν υπακούν το νόμο, κάθε άνθρωπος κατά τη δική του τάξη»³.

«Όμως, θα πει κάποιος, 'πιστεύω σε έναν γενικό παράδεισο και κόλαση, όπου πηγαίνουν όλοι και όπου όλοι είναι όμοιοι, και είναι εξίσου δυστυχείς ή εξίσου ευτυχείς'.

»Πώς; Εκεί όπου όλοι είναι συνωτισμένοι – έντιμοι και ενάρετοι, φονιάδες και πόρνοι, όταν είναι γραμμένο ότι θα κριθούν σύμφωνα με τις πράξεις τους κατά τη σάρκα; Όμως ο Άγιος Παύλος μάς πληροφορεί για τρεις δόξες και τρεις ουραμούς. Γνώριζε έναν άνθρωπο, ο οποίος αρπάχτηκε μέχρι τον τρίτο ουρανό [βλέπε Προς Κορινθίους Α' 15:40-41, Προς Κορινθίους Β' 12:2-4]. ...Ο Ιησούς είπε στους μαθητές Του: 'Στο σπίτι του Πατέρα μου υπάρχουν πολλά οικήματα· ειδάλλως, θα σας έλεγα· πηγαίνω να σας ετοιμάσω τόπο. Και αφού πάω και σας ετοιμάσω τόπο, έρχομαι πάλι, και θα σας παραλάβω κοντά σε μένα, για να είστε κι εσείς, όπου είμαι εγώ'. [Βλέπε Κατά Ιωάννην 14:2-3.]»⁴

«Πηγαίνετε και διαβάστε το όραμα στο [Διδαχή και Διαθήκες 76]. Απεικονίζεται εμφανώς εκεί η δόξα επάνω στη δόξα – μία δόξα του ήλιου, μία άλλη δόξα του φεγγαριού και μία δόξα των αστερών. Και όπως το ένα αστέρι διαφέρει από ένα άλλο σε δόξα, το ίδιο εκείνοι στον τελέστιο κόσμο διαφέρουν σε δόξα και κάθε άνθρωπος που βασιλεύει στη σελέστιο δόξα είναι ένας Θεός στην επικράτειά του...

»Ο Παύλος λέει: 'Άλλη είναι η δόξα του ήλιου, και άλλη η δόξα του φεγγαριού, και άλλη η δόξα των αστεριών' επειδή, αστέρι από αστέρι διαφέρει σε δόξα. Έτσι και η ανάσταση των νεκρών'. [Προς Κορινθίους Α' 15:41-42.]»⁵

**Εκείνοι οι οποίοι λαμβάνουν τη μαρτυρία του Ιησού,
λαμβάνουν τις διατάξεις του ευαγγελίου και νικητές μέσω
της πίστης, θα κληρονομήσουν το σελέστιο βασίλειο.**

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είδε τα ακόλουθα σε όραμα, το οποίο καταγράφηκε αργότερα στο Διδαχή και Διαθήκες 76:50-59, 62, 68-70: «Και πάλι καταθέτουμε μαρτυρία – γιατί είδαμε και ακούσαμε και τούτη είναι η μαρτυρία του ευαγγελίου του Χριστού, σχετικά με εκείνους που θα προσέλθουν σε ανάσταση των δικαίων – αυτοί είναι εκείνοι που δέχτηκαν τη μαρτυρία του Ιησού, και πίστεψαν στο όνομά του και βαφτίστηκαν κατά το είδος της ταφής του, αφού θάφτηκαν σε νερό στο όνομά του,

και τούτο σύμφωνα με την εντολή την οποία εκείνος έδωσε – ώστε με την τήρηση των εντολών να μπορέσουν να πλυθούν και να καθαριστούν από όλες τις αμαρτίες τους, και να λάβουν το Άγιο Πνεύμα με τη χειροθεσία εκείνου που έχει χειροτονηθεί και επισφραγιστεί σ' αυτήν την εξουσία. Και οι οποίοι νικούν με την πίστη, και σφραγίζονται από το Άγιο Πνεύμα της υπόσχεσης, το οποίο ο Πατέρας εκχύνει επάνω σε όλους εκείνους όσοι είναι δίκαιοι και αληθινοί.

»Αυτοί είναι εκείνοι που είναι η εκκλησία του Πρωτογενούς. Αυτοί είναι εκείνοι στα χέρια των οποίων ο Πατέρας έχει δώσει τα πάντα – αυτοί είναι εκείνοι που είναι ιερείς και βασιλείς, που έλαβαν από την πληρότητά του, και από τη δόξα του. Και είναι ιερείς του Υψίστου, κατά την τάξη του Μελχισεδέκ, που ήταν κατά την τάξη του Ενώχ, που ήταν κατά την τάξη του Μονογενούς Υιού.

»Επομένως, όπως έχει γραφτεί, είναι θεοί, γιοι του Θεού – γι' αυτό, τα πάντα είναι δικά τους, είτε ζωή είτε θάνατος, ή τα παρόντα ή τα μελλοντικά, όλα είναι δικά τους, και αυτοί είναι του Χριστού, και ο Χριστός είναι του Θεού...

»Αυτοί θα κατοικούν στην παρουσία του Θεού και του Χριστού του στον αιώνα του αιώνα. ...Αυτοί είναι εκείνοι των οποίων τα ονόματα έχουν γραφτεί στους ουραμούς, όπου ο Θεός και ο Χριστός είναι ο κριτής των πάντων. Αυτοί είναι εκείνοι οι οποίοι είναι δίκαιοι άνθρωποι, που έγιναν τέλειοι μέσω του Ιησού, του μεσάζοντα της νέας διαθήκης, ο οποίος εκτέλεσε αυτήν την τέλεια εξιλέωση χύνοντας το ίδιο του το αίμα. Αυτοί είναι εκείνοι των οποίων τα σώματα είναι σελέστια, των οποίων η δόξα είναι η δόξα του ήλιου στο στερέωμα, δηλαδή η δόξα του Θεού, του υψηλότερου πάντων, για τον οποίο έχει γραφτεί ότι η δόξα του ήλιου είναι χαρακτηριστική της δόξας του»⁶.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε τα ακόλουθα, τον Μάιο του 1843, τα οποία αργότερα καταγράφηκαν στο Δίδαχτή και Διαθήκες 131:1-4: «Στη σελέστια δόξα υπάρχουν τρεις ουρανοί δηλαδή βαθμοί. Και προκειμένου να αποκτήσει τον υψηλότερο, ο άνθρωπος πρέπει να μπει σ' αυτήν την τάξη της ιεροσύνης [δηλαδή την καινούργια και αιώνια διαθήκη του γάμου]. Και αν δεν το κάνει αυτό, δεν μπορεί να τον αποκτήσει. Μπορεί να μπει μέσα στον άλλο, όμως αυτό είναι το τέλος της βασιλείας του. Δεν μπορεί να έχει αύξηση»⁷.

Εκείνοι οι οποίοι κληρονομούν το αελεύσιο βασίλειο είναι «εκείνοι των οποίων τα σώματα είναι αελεύσια, των οποίων η δόξα είναι η δόξα του ήλιου στο στερέωμα, δηλαδή η δόξα του Θεού, του υψηλότερου πάντων».

«Εδώ, λοιπόν, είναι η αιώνια ζωή – να γνωρίζουμε το μόνο σοφό και αληθινό Θεό. Και πρέπει να μάθετε πώς να γίνετε οι ίδιοι θεοί και βασιλείς και ιερείς στον Θεό... προχωρώντας από λίγο σε λίγο και από μια μικρή ικανότητα σε μια μεγάλη. Από χάρη σε χάρη, από υπερύψωση σε υπερύψωση, έως ότου φθάσετε στην ανάσταση των νεκρών και είστε σε θέση να κατοικήσετε μαζί με τις αιώνιες καύσεις και να καθίσετε σε δόξα, όπως κάνουν εκείνοι που κάθονται ενθρονισμένοι σε αιώνια εξουσία...

»[Οι ενάρετοι, οι οποίοι πέθαναν] θα εγερθούν ξανά για να κατοικήσουν μαζί με τις αιώνιες καύσεις σε αθάνατη δόξα, όχι για να θλιβονται, να υποφέρουν ή να πεθάνουν πια, αλλά θα είναι κληρονόμοι του Θεού και συγκληρονόμοι του Ιησού Χριστού. Τι είναι αυτό; Να κληρονομήσετε την ίδια δύναμη, την ίδια δόξα και την ίδια υπερύψωση, έως ότου φθάσετε στη θέση ενός θεού και ανέλθετε το θρόνο της αιώνιας εξουσίας, το ίδιο όπως εκείνοι που πέρασαν από αυτή τη διαδικασία πριν από σας»⁸.

«Εκείνοι οι οποίοι θα έχουν μια ένδοξη ανάσταση εκ νεκρών, είναι υπερυψωμένοι πέρα και πάνω από αρχές, εξουσίες, θρόνους, κυριότη-

τες και αγγέλους και ανακηρύσσονται με σαφήνεια ως κληρονόμοι του Θεού και συγκληρονόμοι του Ιησού Χριστού, έχοντας όλοι αιώνια εξουσία [βλέπε Προς Ρωμαίους 8:17]»⁹.

Οι «έντιμοι άνθρωποι της γης», εκείνοι οι οποίοι δεν είναι θαρραλέοι στη μαρτυρία του Ιησού, θα κληρονομήσουν το τερρέστριο βασίλειο.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είδε τα ακόλουθα σε όραμα, το οποίο καταγράφηκε αργότερα στο Διδαχή και Διαθήκες 76:71-79: «Και πάλι, είδαμε τον τερρέστριο κόσμο, και ιδέστε και να, αυτοί είναι εκείνοι οι οποίοι είναι του τερρέστριου, των οποίων η δόξα διαφέρει από τη δόξα της εκκλησίας του Πρωτογενούς, που έχουν λάβει την πληρότητα του Πατέρα, ακριβώς όπως και η δόξα της σελήνης διαφέρει από του ήλιου στο στερέωμα.

»Ιδέστε, αυτοί είναι εκείνοι οι οποίοι πέθαναν χωρίς νόμο. Επίσης και εκείνοι οι οποίοι είναι τα πνεύματα των ανθρώπων που έμειναν στη φυλακή, τους οποίους επισκέφτηκε ο Υιός, και τους κήρυξε το ευαγγέλιο, ώστε να μπορέσουν να κριθούν σύμφωνα με τους ανθρώπους κατά τη σάρκα, αλλά τη δέχτηκαν αργότερα.

»Αυτοί είναι εκείνοι οι οποίοι είναι έντιμοι άνθρωποι της γης, οι οποίοι είχαν τυφλωθεί από την πανουργία των ανθρώπων. Αυτοί είναι εκείνοι οι οποίοι λαβαίνουν τη δόξα του, αλλά όχι την πληρότητά του. Αυτοί είναι εκείνοι οι οποίοι λαβαίνουν την παρουσία του Υιού, αλλά όχι την πληρότητα του Πατέρα.

»Γι' αυτό είναι σώματα τερρέστρια, και όχι σώματα σελέστια, και διαφέρουν κατά τη δόξα όπως η σελήνη διαφέρει από τον ήλιο. Αυτοί είναι εκείνοι οι οποίοι δεν είναι σταθεροί στη μαρτυρία του Ιησού. Επομένως, δεν αποκτούν το στέφανο επί της βασιλείας του Θεού μας»¹⁰.

Εκείνοι που είναι άνομοι και δεν λαμβάνουν το ευαγγέλιο ή τη μαρτυρία του Ιησού, θα κληρονομήσουν το τελέστιο βασίλειο.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είδε το ακόλουθο σε όραμα, το οποίο αργότερα καταγράφηκε στο Διδαχή και Διαθήκες 76:81-85, 100-106, 110-12: «Και πάλι, είδαμε τη δόξα των τελεστίων, η οποία είναι δόξα των κατωτέρων,

ακριβώς όπως η δόξα των αστέρων διαφέρει από εκείνη της δόξας της σελήνης του στερεώματος.

»Αυτοί είναι εκείνοι οι οποίοι δεν δέχτηκαν το ευαγγέλιο του Χριστού, ούτε τη μαρτυρία του Ιησού. Αυτοί είναι εκείνοι οι οποίοι δεν αρνούνται το Άγιο Πνεύμα. Αυτοί είναι εκείνοι που ρίχνονται κάτω στην κόλαση. Αυτοί είναι εκείνοι που δεν θα λυτρωθούν από το διάβολο μέχρι την τελευταία ανάσταση, ώπου ο Κύριος, ο Χριστός, το Αρνίο, να έχει τελειώσει το έργο του...

»Αυτοί είναι εκείνοι οι οποίοι λένε ότι μερικοί είναι του ενός και μερικοί του άλλου - μερικοί του Χριστού και μερικοί του Ιωάννου, και μερικοί του Μωυσή, και μερικοί του Ηλία, και μερικοί του Ησαΐου, και μερικοί του Ησαΐα, και μερικοί του Ενώχ. Όμως δεν δέχτηκαν το ευαγγέλιο, ούτε τη μαρτυρία του Ιησού, ούτε τους προφήτες, ούτε την αιώνια διαθήκη.

»Τέλος, αυτοί όλοι είναι εκείνοι οι οποίοι δεν θα συναθροιστούν με τους αγίους, να αρπαχθούν ψηλά προς την εκκλησία του Πρωτογενούς, και να γίνουν δεκτοί μέσα στο σύννεφο.

»Αυτοί είναι εκείνοι οι οποίοι είναι ψεύτες και μάγοι, και μοιχοί και πόρνοι, και οποιοσδήποτε αγαπάει και κάνει το ψέμα. Αυτοί είναι εκείνοι οι οποίοι υφίστανται την οργή του Κυρίου επάνω στη γη. Αυτοί είναι εκείνοι οι οποίοι υφίστανται την εκδίκηση της αιώνιας φωτιάς. Αυτοί είναι εκείνοι οι οποίοι ρίχνονται στην κόλαση και υφίστανται την οργή του Θεού του Παντοκράτορα, μέχρι την πληρότητα των καιρών, όταν ο Χριστός θα έχει καθυποτάξει όλους τους εχθρούς κάτω από τα πόδια του και θα έχει τελειοποιήσει το έργο του...

»Και ακούσαμε τη φωνή του Κυρίου που έλεγε: Όλοι ετούτοι θα κλίνουν το γόνατο, και κάθε γλώσσα θα ομολογήσει προς εκείνον ο οποίος κάθεται επάνω στο θρόνο στον αιώνα του αιώνα. Γιατί θα κριθούν σύμφωνα με τα έργα τους, και κάθε άνθρωπος θα λάβει ανάλογα με τα δικά του έργα, τη δική του κυριαρχία, στους τόπους διαμονής που έχουν προετοιμαστεί. Και θα είναι δούλοι του Υψίστου. Αλλά εκεί όπου ο Θεός και ο Χριστός κατοικούν δεν μπορούν να έλθουν, κόσμοι χωρίς τέλος»¹¹.

Το βάσανο των ανόμων είναι να γνωρίζουν ότι απέτυχαν να λάβουν τη δόξα που θα μπορούσαν να είχαν απολαύσει.

«Ο Θεός έχει θεοπίσει ώστε όλοι εκείνοι που δε θα υπακούσουν στη φωνή Του, να μη διαφύγουν την καταδίκη της κόλασης. Τι είναι η καταδίκη της κόλασης; Να πάνε με εκείνους οι οποίοι δεν υπάκουσαν τις εντολές Του. ...Γνωρίζω ότι όλοι οι άνθρωποι θα είναι καταδικασμένοι, αν δεν εισέλθουν από την οδό την οποία εκείνος άνοιξε και είναι η οδός που καθορίζεται από το λόγο του Κυρίου»¹².

«Η μεγάλη δυστυχία των πνευμάτων που έχουν αναχωρήσει στον κόσμο των πνευμάτων, όπου πηγαίνουν μετά το θάνατο, είναι να γνωρίζουν ότι απέτυχαν να λάβουν τη δόξα την οποία απολαμβάνουν άλλοι και που θα μπορούσαν να απολάμβαναν κι αυτοί και είναι οι ίδιοι κατήγοροι του εαυτού τους»¹³.

«Δεν υπάρχει πόνος τόσο φοβερός, όσο αυτός της αβεβαιότητας. Αυτή είναι η τιμωρία των ανόμων. Η αμφιβολία τους, η ψυχική οδύνη και η αβεβαιότητα προκαλούν κλάμα και θρήνο και τρίζιμο δοντιών»¹⁴.

«Ο άνθρωπος είναι ο ίδιος βασανιστής του εαυτού του και ο ίδιος καταδικάζει τον εαυτό του. Για το λόγο αυτό, λέγεται ότι θα πάνε μέσα στη λίμνη που καίγεται με φωτιά και θειάφι [βλέπε Αποκάλυψη 21:8]. Το μαρτύριο της απογοήτευσης στο νου του ανθρώπου είναι τόσο έντονο, όσο μια λίμνη που καίγεται με φωτιά και θειάφι. Το λέω, έτσι είναι το μαρτύριο του ανθρώπου.

«... Κάποιοι θα κατοικήσουν μαζί με τις αιώνιες καύσεις του Θεού, διότι ο Θεός κατοικεί μαζί με τις αιώνιες καύσεις και κάποιοι θα κατοικήσουν στην καταδίκη της δικής τους ρυπαρότητας, πράγμα το οποίο είναι ένα τόσο έντονο βασανιστήριο, όπως η λίμνη που καίγεται με φωτιά και θειάφι»¹⁵.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς ετοιμάζετε να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Ο Τζόζεφ Σμιθ και ο Σίννεϋ Ρίγκντον συλλογίζονταν κάποιο εδάφιο των γραφών όταν έλαβαν την αποκάλυψη που είναι καταγεγραμμένη στο Διδαχή και Διαθήκες 76 (σελίδες 123-129. Βλέπε,

επίσης, Δ&Δ 76:15-19). Ποιες προσωπικές εμπειρίες σάς βοήθησαν να καταλάβετε ότι συλλογιζόμενοι μπορείτε να οδηγηθείτε σε αυξημένη κατανόηση; Καθώς μελετάτε ή συζητάτε αυτό το κεφάλαιο, όπως και άλλα κεφάλαια, αφιερώστε χρόνο για να στοχεύετε τις αλήθειες που διαβάσατε.

- Διαβάστε το Κατά Ιωάννην 14:2-3 και Προς Κορινθίους Α΄ 15:40-41. Πώς σας βοηθούν οι διδασκαλίες στο κεφάλαιο αυτό να κατανοήσετε αυτούς τους στίχους;
- Στην περιγραφή εκείνων που θα κληρονομήσουν τη σελέστια, τερρέστρια και τελέστια δόξα, η φράση «η μαρτυρία του Ιησού» χρησιμοποιείται πέντε φορές (σελίδες 239-44). Ποια είναι τα χαρακτηριστικά ενός ατόμου το οποίο είναι «σταθερό στη μαρτυρία του Ιησού;» Ποιες υποσχέσεις δίνονται σε εκείνους οι οποίοι είναι σταθεροί στη μαρτυρία του Ιησού;
- Διαβάστε την τελευταία παράγραφο στη σελίδα 239, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στη φράση «νικούν με την πίστη». Ποια είναι μερικά πράγματα που θα χρειαζόμασταν, ώστε να νικήσουμε; Πώς μας βοηθά η πίστη στον Ιησού Χριστό, ώστε να υπερνικήσουμε τα προβλήματά μας σε αυτή τη ζωή;
- Διαβάστε ολόκληρη την προ τελευταία παράγραφο στη σελίδα 241. Στην αιώνια πρόοδό μας, γιατί νομίζετε ότι χρειάζεται να βελτιωνόμαστε «προχωρώντας από λίγο σε λίγο»; Τι εμπειρίες είχατε, οι οποίες διευκρινίζουν την ανάγκη μας να μάθουμε και να αναπτυχθούμε πνευματικά με τον τρόπο αυτό;
- Επανεξετάστε τη δεύτερη παράγραφο στη σελίδα 242, όπου περιγράφονται κάποιοι άνθρωποι οι οποίοι θα κληρονομήσουν το τερρέστριο βασίλειο. Πώς μπορούμε να αποφύγουμε να «τυφλω[θούμε] από την πανουργία των ανθρώπων»; Τι μπορούμε να κάνουμε ώστε να βοηθήσουμε τους άλλους να μην τυφλωθούν;
- Αναζητήστε στη σελίδα 244 λέξεις και φράσεις τις οποίες χρησιμοποίησε ο Τζόζεφ Σμιθ για να περιγράψει την κατάσταση των ανόμων στη μετέπειτα ζωή. Τι νόημα σας μεταφέρουν αυτές οι λέξεις και οι φράσεις; Πώς μπορεί ένας άνθρωπος να είναι «ο ίδιος βασανιστής του εαυτού του και ο ίδιος να καταδικάζει τον εαυτό του»;

Συνοχετιζόμενες γραφές: Άλμα 41:2-8, Δ&Δ 14:7, 76:20-49, 88:15-39

Σημειώσεις

1. *History of the Church*, 1:245, εκουγχρονισμένη στίξη. Από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 183, Αρχαία Εκκλησία, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέκκ Σίτυ, Γιούτα.
2. *History of the Church*, 1:252-53. Από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 192, Αρχαία Εκκλησία.
3. *History of the Church*, 6:365, διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 12 Μαΐου, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Τόμας Μπούλοκ.
4. *History of the Church*, 5:425-26. Εκουγχρονισμένη στίξη. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 11 Ιουνίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ και Ουίλαρντ Ρίτσοαρντς. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
5. *History of the Church*, 6:477-78. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 16 Ιουνίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Τόμας Μπούλοκ. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
6. Διδαχή και Διαθήκες 76:50-59, 62, 68-70. Όραμα που δόθηκε στους Τζόζεφ Σμιθ και Σίδνεϋ Ρίγκντον στις 16 Φεβρουαρίου 1832, στο Χάιραμ του Οχάιο.
7. Διδαχή και Διαθήκες 131:1-4. Οι λέξεις σε αγκύλες στο πρωτότυπο. Οδηγίες που δόθηκαν από τον Τζόζεφ Σμιθ στις 16 και 17 Μαΐου 1843, στο Ράμους του Ιλλινόις.
8. *History of the Church*, 6:306. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 7 Απριλίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ, Ουίλαρντ Ρίτσοαρντς, Τόμας Μπούλοκ και Ουίλιαμ Κλέιτον.
9. *History of the Church*, 6:478. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 16 Ιουνίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Τόμας Μπούλοκ. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
10. Διδαχή και Διαθήκες 76:71-79. Όραμα που δόθηκε στους Τζόζεφ Σμιθ και Σίδνεϋ Ρίγκντον στις 16 Φεβρουαρίου 1832, στο Χάιραμ του Οχάιο.
11. Διδαχή και Διαθήκες 76:81-85, 100-106, 110-12. Όραμα που δόθηκε στους Τζόζεφ Σμιθ και Σίδνεϋ Ρίγκντον στις 16 Φεβρουαρίου 1832, στο Χάιραμ του Οχάιο.
12. *History of the Church*, 4:554-55. Διαφοροποίηση υποδιαρέσεων παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 20 Μαρτίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
13. *History of the Church*, 5:425. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 11 Ιουνίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ και Ουίλαρντ Ρίτσοαρντς. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
14. *History of the Church*, 5:340. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 8 Απριλίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλαρντ Ρίτσοαρντς και Ουίλιαμ Κλέιτον.
15. *History of the Church*, 6:314, 317. Εκουγχρονισμένη στίξη. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 7 Απριλίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ, Ουίλαρντ Ρίτσοαρντς, Τόμας Μπούλοκ και Ουίλιαμ Κλέιτον.

Σταθείτε ακλόνητοι στις θύελλες της ζωής

«Σταθείτε ακλόνητοι, σεις Άγιοι του Θεού, υπομείνετε λίγο ακόμα και η θύελλα της ζωής θα γίνει παρελθόν και θα ανταμειφθείτε από εκείνον τον Θεό του οποίου είστε υπηρέτες».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Το βράδυ της 24^{ης} Μαρτίου 1832, ο Τζόζεφ Σμιθ είχε μείνει ξύπνιος ως αργά, φροντίζοντας τον έντεκα μηνών γιο του, Τζόζεφ, ο οποίος ήταν άρρωστος με ιλαρά. Η οικογένεια Σμιθ ζούσε τότε στην κατοικία του Τζων Τζόνσον, στο Χάιραμ του Οχάιο. Ο Προφήτης είχε τελικά πάει να πλαγιάσει σε ένα χαμηλό κρεβάτι με ρόδες, όταν ένας όχλος δώδεκα ή περισσότερων ανδρών που είχαν πει ουίσκι, εισέβαλαν στο σπίτι. Αργότερα ο Προφήτης περιέγραψε τα γεγονότα εκείνης της τρομακτικής νύχτας:

«Ο όχλος ορθάνοιξε βίαια την πόρτα, περικύκλωσε το κρεβάτι σε ένα λεπτό και... το πρώτο που κατάλαβα ήταν ότι με έβγαζαν από την πόρτα στα χέρια ενός μανιασμένου όχλου. Προσπάθησα απελπισμένα να αντισταθώ καθώς με έβγαζαν έξω με τη βία, να ελευθερωθώ από αυτούς, όμως κατόρθωσα να ελευθερώσω μόνο ένα πόδι, με το οποίο κλότοησα έναν άνδρα που έπεσε στα σκαλιά της πόρτας. Στη στιγμή πήραν ξανά εκείνοι τον έλεγχο και έβριζαν... θα με σκότωναν, αν δεν καθόμουν ακίνητος κι έτσι ηούχασα...

»Τότε με άρπαξαν από το λαιμό και με κράτησαν έτσι μέχρι που έπεσα αναίσθητος. Όταν συνήλθα, καθώς περπατούσαν δίπλα μου, περίπου εκατόν πενήντα μέτρα από το σπίτι μου, είδα τον Πρεοβύτερο Ρίγκντον ξαπλωμένο στο έδαφος, εκεί όπου τον είχαν σύρει από τις φτέρνες. Υπέθεσα ότι ήταν νεκρός. Άρχισα να τους ικετεύω, λέγοντας: 'Λυπηθείτε με και χαρίστε μου τη ζωή'. Στα λόγια μου αυτά, απάντησαν: '...Φώναξε τον Θεό σου για βοήθεια, από μας δεν θα δεις οίκτο'».

Το βράδυ της 24^{ης} Μαρτίου 1832 στο Χάραμ του Οχάι, ο Τζόζεφ Σμιθ σύρθηκε έξω από το σπίτι του από έναν εξαγριωμένο όχλο που τον άλειψε με πίσσα και τον σκέπασε με πούπουλα.

Μετά από κάποιες συζητήσεις, ο όχλος «κατέληξε να μη με σκοτώσει», αφηγείτο ο Προφήτης, «αλλά να με χτυπήσουν και να με γρατζουνίσουν άσχημα, να σκίσουν το πουκάμισο και τα εσώρουχά μου και να με αφήσουν γυμνό. ...Έτρεξαν και έφεραν τον κουβά με την πίσσα, όταν ένας τους φώναξε, λέγοντας κάποια βρισιά: ‘Να βάλουμε πίσσα στο στόμα του’. Προσπάθησαν βίαια να βάλουν στο στόμα μου το ξύλο με την πίσσα. Γύριζα γύρω-γύρω το κεφάλι μου για να τους αποφύγω κι εκείνοι φώναζαν: ‘...Μην κουνάς το κεφάλι σου, να σου βάλουμε την πίσσα’. Μετά προσπάθησαν να βάλουν βίαια στο στόμα μου ένα μπουκαλάκι και να το σπάσουν στα δόντια μου. Έσκισαν όλα τα ρούχα μου, εκτός από το κολάρο του πουκαμίσου μου και ένας άνδρας όρμησε πάνω μου και ξέσκισε το σώμα μου με τα νύχια του σαν άγρια γάτα...

»Μετά με άφησαν και προσπάθησα να σηκωθώ αλλά έπεσα ξανά. Έβγαλα την πίσσα από τα χείλη μου, ώστε να μπορώ να αναπνέω κάπως καλύτερα και έπειτα από λίγο άρχισα να συνέρχομαι και σηκώθηκα επάνω. Τότε είδα δύο φώτα. Κατευθύνθηκα προς το ένα από αυτά και είδα ότι ήταν το σπίτι του πατέρα Τζόνσον. Όταν έφθασα στην πόρτα... η πίσσα με έκανε να φαίνομαι σαν να είμαι γεμάτος αίματα και όταν με είδε η σύζυγός μου, νόμισε πως είχα κατασυντριβεί και λιποθύμησε...

»Οι φίλοι μου πέρασαν τη νύχτα ζύνοντας και αφαιρώντας την πίσσα, πλένοντας και καθαρίζοντας το σώμα μου, ώστε μέχρι το πρωί να είμαι έτοιμος να φορέσω πάλι τα ρούχα μου».

Ακόμα και μετά από αυτή τη μεγάλη δοκιμασία, ο Προφήτης εξακολούθησε με πίστη να φέρνει εις πέρας τις υποχρεώσεις του απέναντι στον Κύριο. Η επομένη ήταν η Ημέρα του Κυρίου. «Ο κόσμος συγκεντρώθηκε τη συνηθισμένη ώρα της λατρείας», κατέγραψε ο Προφήτης, «και ανάμεσά τους ήταν και τα άτομα του όχλου. ...Με το δέρμα μου γεμάτο γρατζουνιές και πληγές και παραμορφωμένο, κήρυξα στο εκκλησίασμα ως συνήθως και το απόγευμα της ίδιας ημέρας βάφτισα τρία άτομα»¹. Ο γιος του Τζόζεφ και της Έμμα, ο Τζόζεφ, πέθανε πέντε ημέρες μετά την επίθεση του όχλου, καθώς εκτέθηκε στον κρύο νυκτερινό αέρα, ενώ ήταν άρρωστος με ιλαρά.

Ο Ουίλφορντ Γούντροφ, τέταρτος Πρόεδρος της Εκκλησίας, είπε: «Ο Κύριος είπε στον Τζόζεφ ότι θα Τον έθετε υπό δοκιμασία, για να δει αν θα παρέμενε στη διαθήκη Του ή όχι, ακόμα και μέχρι θανάτου.

Και τον έθεσε υπό δοκιμασία. Μολονότι [ο Τζόζεφ] είχε όλο τον κόσμο να τον μάχεται και έπρεπε να αντιστέκεται στο δόλο ψευδών φίλων, μολονότι ολόκληρη η ζωή του ήταν μία σκηνή προβλημάτων, αγωνίας και έγνοιας, ωστόσο σε όλα τα βάσανα, τις φυλακίσεις, τις επιθέσεις των όχλων και την κακομεταχείριση που υπέστη, ήταν πάντοτε πιστός στον Θεό του»².

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Εκείνοι οι οποίοι ακολουθούν τον Ιησού Χριστό θα δοκιμαστούν και πρέπει να αποδειχθούν πιστοί στον Θεό.

«Δεν υπάρχει ασφάλεια, παρά μόνο στον βραχίονα του Ιεχωβά. Κανένας άλλος δεν μπορεί να απελευθερώσει και δεν θα μας απελευθερώσει, αν δεν αποδειχθούμε πιστοί προς εκείνον στη δυσκολότερη δοκιμασία μας. Γιατί εκείνος που θα πλύνει τη στολή του [και θα τη λευκάνει] στο αίμα του Αρνίου, πρέπει να έρθει από τη μεγάλη θλίψη [βλέπε Αποκάλυψη 7:13-14], δηλαδή τη μεγαλύτερη από όλες τις θλίψεις»³.

«Το πεπρωμένο όλων των ανθρώπων βρίσκεται στα χέρια ενός δικαίου Θεού και Εκείνος δεν θα φανεί άδικος σε κανέναν· και τούτο το πράγμα είναι βέβαιο, ότι εκείνοι που θα ζουν με τρόπο ευσεβή εν Χριστώ, θα διωχθούν [βλέπε Προς Τιμόθεον Β΄ 3:12]. Και προτού οι στολές τους λευκανθούν στο αίμα του Αρνίου, αναμένεται, σύμφωνα με τον Ιωάννη τον Αποκαλυπτή, να περάσουν μεγάλες δοκιμασίες [βλέπε Αποκάλυψη 7:13-14]»⁴.

«Οι άνθρωποι θα πρέπει να υποφέρουν, ώστε να μπορέσουν να έρθουν στο Όρος Σιών και να υπερψυθθούν των ουρανών»⁵.

Ενώ υπέφερε αφάνταστα κατά τη φυλάκισή του στη φυλακή Λίμπερτυ το χειμώνα του 1838-39, ο Τζόζεφ Σμιθ έγραψε σε μέλη της Εκκλησίας: «Αγαπητοί αδελφοί, σας λέγουμε πως εφόσον ο Θεός έχει πει ότι θα είχε ένα λαό που θα έχει δοκιμαστεί, ότι θα τους στραγγίσει όπως ο χρυσός [βλέπε Μαλαχίας 3:3], τώρα νομίζουμε πως τη φορά αυτή έχει επιλέξει τη δική του αυστηρή δοκιμασία, με την οποία δοκιμαζόμαστε. Και νομίζουμε ότι εάν το ξεπεράσουμε με κάποια ασφάλεια και έχουμε κρατήσει την πίστη, θα είναι ένα σημείο για αυτή τη γενιά, απόλυτα αρκετό να τους αφήσει χωρίς δικαιολογία για τις αμαρτίες τους. Και νομίζουμε ακόμα πως θα είναι μια δοκιμασία της πίστης μας ίση με εκείνη του Αβραάμ και πως οι αρχαίοι Άγιοι δεν θα είναι εις θέσιν να

υπερηφανεύονται απέναντί μας κατά την ημέρα της κρίσεως, ότι εκλήθησαν να υπομείνουν βαρύτερα βάσανα· ώστε θα μπορούμε να κριθούμε το ίδιο άξιοι με εκείνους»⁶.

«Οι δοκιμασίες απλώς θα μας δώσουν την απαιτούμενη γνώση να κατανοήσουμε τη σκέψη των αρχαίων. Όσο για μένα, νομίζω ότι ποτέ δεν θα μπορούσα να αισθανθώ όπως τώρα, αν δεν είχα υποφέρει τα άδικα τα οποία υπέφερα. Τα πάντα θα πρέπει να συνεργάζονται για το καλό εκείνων που αγαπούν τον Θεό [βλέπε Προς Ρωμαίους 8:28]»⁷.

Τζων Τέηλορ

Ο Τζων Τέηλορ, τρίτος Πρόεδρος της Εκκλησίας, είπε: «Άκουσα τον Προφήτη Τζόζεφ να λέει, μιλώντας στους Δώδεκα, σε μία περίπτωση: 'Θα χρειαστεί να περάσετε κάθε είδους δοκιμασία. Και είναι απόλυτα απαραίτητο για εσάς να δοκιμαστείτε, όπως ήταν για τον Αβραάμ και άλλους ανθρώπους του Θεού και ο Θεός έχει πει ότι θα σας δοκιμάσει και θα θέσει σε δοκιμασία τα βαρύτερα συναισθήματα και επιθυμίες σας και αν δεν μπορείτε να

το αντέξετε, δεν θα είστε άξιοι για την κληρονομία στο Σελέστιο Βασίλειο του Θεού'. ...Ο Τζόζεφ Σμιθ δεν γνώρισε ποτέ πολλούς μήνες ειρήνης από τότε που έλαβε την αλήθεια και τελικά δολοφονήθηκε στη φυλακή Κάρθατζ»⁸.

Ο Θεός θα στηρίξει και θα ευλογήσει εκείνους που Τον εμπιστεύονται σε εποχές δοκιμασίας τους.

«Η δύναμη του ευαγγελίου θα μας καταστήσει ικανούς να σταθούμε και να υπομείνουμε με υπομονή τη μεγάλη συμφορά που έρχεται σε μας από παντού. ...Όσο σκληρότερη είναι η καταδίωξη, τόσο μεγαλύτερα τα δώρα του Θεού επάνω στην εκκλησία του. Ναι, τα πάντα θα συνεργαστούν για το καλό εκείνων που είναι πρόθυμοι να δώσουν τη ζωή τους για χάρη του Χριστού»⁹.

«Η μοναδική ελπίδα και πεποίθησή μου είναι σε αυτόν τον Θεό, ο οποίος μου έδωσε ζωή, στον οποίο βρίσκεται κάθε δύναμη, ο οποίος τώρα είναι παρών μπροστά μου και η καρδιά μου είναι αδιάκοπα γυμνή μπροστά στα μάτια του. Είναι ο παρηγορητής μου και δε με εγκαταλείπει»¹⁰.

«Ξέρω ποιον εμπιστεύομαι. Στέκω επάνω στην πέτρα· τα ποτάμια δεν μπορούν, όχι, δε θα με ανατρέψουν»¹¹.

Όταν ο Προφήτης ελευθερώθηκε από τη φυλάκισή του στη φυλακή Λίμπερτυ, είπε τα ακόλουθα για την εμπειρία του: «Ευχαριστώ τον Θεό που ελευθερωθήκαμε. Και μολονότι κάποιοι από τους αγαπημένους αδελφούς μας χρειάστηκε να σφραγίσουν τη μαρτυρία τους με το αίμα τους και πέθαναν μάρτυρες στο σκοπό της αλήθειας-

»Σύντομος, αν και πικρός ήταν ο πόνος τους, παντοτινή είναι η χαρά τους.

»Ας μη θλιβόμαστε όπως ‘και οι υπόλοιποι, που δεν έχουν ελπίδα’ [βλέπε Προς Θεσσαλονικείς Α΄ 4:13]. Γρήγορα έρχεται καιρός όπου θα τους δούμε ξανά και θα αγαλλιάσουμε μαζί, χωρίς να φοβόμαστε άνομους ανθρώπους. Ναι, εκείνους οι οποίοι κοιμήθηκαν εν Χριστώ, θα τους πάρει μαζί Του, όταν έρθει για να δοξαστεί στους Αγίους Του και να τον θαυμάσουν όλοι εκείνοι που πιστεύουν, αλλά θα πάρει εκδίκηση επάνω στους εχθρούς Του και όλους εκείνους οι οποίοι δεν υπακούν στο ευαγγέλιο.

»Τότε η καρδιά της χήρας και του ορφανού θα παρηγορηθεί και κάθε δάκρυ θα σκουπιστεί από το πρόσωπό τους. Οι δοκιμασίες που χρειάστηκε να υποστούν θα εργαστούν για το καλό τους και θα τους προετοιμάσουν για την κοινωνία εκείνων που έχουν εξέλθει από μεγάλα βάσανα και έπλυναν τις στολές τους και τις λεύκαναν στο αίμα του Αρνίου. [Βλέπε Προς Ρωμαίους 8:28, Αποκάλυψη 7:13-14, 17.]»¹²

Ο Προφήτης έγραψε τα ακόλουθα σε μία επιστολή προς τους Αγίους, την 1^η Σεπτεμβρίου 1842, η οποία αργότερα καταγράφηκε στο Διδαχή και Διαθήκες 127:2: «Και όσο για τους κινδύνους τους οποίους καλούμαι να περάσω, φαίνονται σαν μικρό πράγμα σε μένα, αφού η ζηλοφθονία και η οργή του ανθρώπου υπήρξαν το συνηθισμένο πεπρωμένο όλων των ημερών της ζωής μου. ...Σε βαθιά νερά με θέλουν να κολυμπώ. Όλα αυτά έχουν γίνει δευτέρα φύση για μένα, και αισθάνομαι, σαν τον Παύλο, να καυχίμαι για τα βάσανα, γιατί ως ετούτη την ημέρα, ο Θεός των πατέρων μου με ελευθέρωσε απ’ όλα τους, και θα με ελευθερώσει από εδώ κι εμπρός. Γιατί ιδέστε και να, θα θριαμβεύσω όλων των εχθρών μου, γιατί ο Κύριος ο Θεός το είπε»¹³.

**Οι πιστοί δεν μουρμουράνε στα βάσανα,
αλλά είναι ευγνώμονες για την καλοσύνη του Θεού.**

Στις 5 Δεκεμβρίου 1833, ο Προφήτης έγραψε στους ηγέτες της Εκκλησίας που προήδρευαν των Αγίων, οι οποίοι καταδιώκονταν στο Μισσούρι: «Να θυμάστε και να μη μουρμουράτε για τις συμφωνίες του Θεού με τα δημιουργήματά του. Ακόμα δεν έχετε βιώσει περιστάσεις δοκιμασίας τόσο δύσκολες, όσο οι αρχαίοι προφήτες και απόστολοι. Θυμηθείτε τον Δανιήλ, τα τρία εβραίοπουλα [Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ], τον Ιερεμία, τον Παύλο, τον Στέφανο και πολλούς άλλους, αναρίθμητους ώστε να μπορώ να τους αναφέρω, οι οποίοι λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, πέρασαν από πειρασμούς, πέθαναν με σφαγή μάχαιρας και [οι οποίοι] περιπλανιόνταν με προβιές προβάτου και προβιές αιγών επάνω τους, με στερήσεις, με θλίψεις, με κακουχίες, για τους οποίους ο κόσμος δεν ήταν άξιος. Περιπλανήθηκαν μέσα σε ερημιές και σε βουνά και κρύβονταν σε σπήλαια και στις τρύπες της γης. Όμως όλοι έλαβαν καλή μαρτυρία διαμέσου της πίστης [βλέπε Προς Εβραίους 11:37-39]. Και μέσα σε όλες αυτές τις δοκιμασίες τους, αγαλλίαζαν γιατί θεωρήθηκαν άξιοι να δεχτούν διώξεις για χάρη του Χριστού.

»Δε γνωρίζουμε τι θα κληθούμε να υπομείνουμε έως ότου ελευθερωθεί και εγκαθιδρυθεί η Σιών. Γι' αυτό, είναι μεγάλη ανάγκη να ζούμε κοντά στον Θεό και πάντοτε να υπακούμε αυστηρά όλες τις εντολές Του, ώστε να μπορούμε να έχουμε τη συνείδησή μας καθαρή από κάθε παράπτωμα απέναντι στον Θεό και σε άνθρωπο.

»...Η εμπιστοσύνη μας είναι στον Θεό και είμαστε αποφασισμένοι, αν η χάρη Του μας στηρίζει, να προχωρήσουμε το έργο του Θεού και να παραμείνουμε πιστοί έως το τέλος, ώστε να μπορέσουμε να στεφθούμε με στέμματα σελέστιας δόξας και να εισέλθουμε στην ανάπαυση η οποία είναι προετοιμασμένη για τα τέκνα του Θεού»¹⁴.

Πέντε ημέρες αργότερα, ο Προφήτης έγραψε στους ηγέτες της Εκκλησίας και στους Αγίους στο Μισσούρι: «Ας αισθανόμαστε ευγνώμονες που είμαστε καλά και ακόμα ζωντανοί και ίσως ο Θεός έχει σωρεύσει πολλά καλά για εμάς σε αυτή τη γενιά και ίσως παραχωρήσει ώστε να μπορούμε ακόμα να δοξάζουμε το όνομά Του. Νιώθω ευγνώμων διότι δεν υπάρχουν άλλα άτομα που αρνήθηκαν την πίστη. Προσεύχομαι στον Θεό, στο όνομα του Ιησού να κρατηθείτε όλοι στην πίστη μέχρι τέλους»¹⁵.

Στο ημερολόγιο του Προφήτη, αναφέρεται την 1^η Ιανουαρίου 1836: «Με την αρχή μιας νέας χρονιάς, η καρδιά μου πλημμυρίζει από ευγνωμοσύνη

στον Θεό, ο οποίος έχει διατηρήσει τη ζωή μου και τη ζωή της οικογένειάς μου, ενώ άλλος ένας χρόνος έφυγε. Υποστηριχθήκαμε και κρατηθήκαμε σε καλή κατάσταση ανάμεσα σε μια άνομη και διεστραμμένη γενεά, μολονότι εκτεθειμένοι σε κάθε είδους βάσανα, πειρασμούς και δυστυχία, τα οποία εκ φύσεως είναι μέρος της ανθρωπίνης ζωής. Γι' αυτό, ταπεινώνω τον εαυτό μου με χόμα και στάχτη, μεταφορικά μιλώντας, ενώπιον του Κυρίου»¹⁶.

Σχετικά με την ανάρρωσή του από μία ασθένεια, τον Ιούνιο του 1837, ο Προφήτης είπε: «Είναι μία από τις πολλές φορές όπου, όντας υγιής, βρέθηκα ξαφνικά στο χείλος του θανάτου και το ίδιο ξαφνικά η υγεία μου αποκαταστάθηκε, πράγμα για το οποίο η καρδιά μου πλημμυρίζει από ευγνωμοσύνη προς τον επουράνιο Πατέρα μου και αισθάνομαι αναζωογονημένος, ώστε να μπορώ να αφιερώσω τον εαυτό μου και όλες τις δυνάμεις μου στην υπηρεσία Του»¹⁷.

**Η εμπιστοσύνη στη δύναμη, τη σοφία και την αγάπη
του Θεού, θα μας βοηθήσει να αποφύγουμε την
αποθάρρυνση σε εποχές δοκιμασίας.**

«Κάθε δυσκολία, η οποία θα μπορούσε να εμφανιστεί και θα εμφανιζόταν στο δρόμο μας, θα έπρεπε να υπερνικηθεί. Ακόμα κι αν τεθεί σε δοκιμασία η ψυχή κι αν λιποψυχήσει η καρδιά και τα χέρια κρέμονται κάτω, δεν πρέπει να κάνουμε πίσω. Θα πρέπει η αποφασιστικότητά μας να παραμείνει ακλόνητη»¹⁸.

«Έχοντας πελοίθηση στη δύναμη, τη σοφία και την αγάπη του Θεού, οι Άγιοι κατόρθωσαν να προχωρήσουν μέσα στις πιο αντίξοες περιστάσεις και συχνά, όταν όλα έδειχναν πως τίποτε άλλο δε φαινόταν μπροστά τους παρά μόνο ο θάνατος, και η συμφορά [έμοιαζε] αναπόφευκτη, φανερωνόταν η δύναμη του Θεού, αποκαλυπτόταν η δόξα Του και ο λυτρωμός ερχόταν. Και οι Άγιοι, σαν τα τέκνα του Ισραήλ που βγήκαν από τη γη της Αιγύπτου διασχίζοντας την Ερυθρά Θάλασσα, τραγουδούσαν άσμα δοξαστικό στο άγιο όνομά του»¹⁹.

«Ξέρω ότι το σύννεφο θα διαλυθεί και το βασίλειο του Σατανά θα γκρεμιστεί σε ερείπια, μαζί με όλα τα σκοτεινά σχέδιά του. Και πως οι Άγιοι θα έρθουν εμπρός σαν χρυσός καθαρισμένος επτά φορές στο χωνευτήρι, γενόμενοι τέλειοι μέσα από βάσανα και πειρασμούς και πως οι ευλογίες των ουρανών και της γης θα πολλαπλασιαστούν επάνω στα κεφάλια τους· πράγμα το οποίο είθε ο Θεός να παραχωρήσει για χάρη του Χριστού»²⁰.

«Η εμπιστοσύνη μας είναι στον Θεό και είμαστε αποφασισμένοι, αν η χάρη Του μας στηρίξει, να προχωρήσουμε το έργο του Θεού και να παραμείνουμε πιστοί έως το τέλος».

«Παραμείνετε ακλόνητοι, σεις Άγιοι του Θεού, υπομείνετε λίγο ακόμα και η καταγίδα της ζωής θα είναι παρελθόν και θα ανταμειφθείτε από εκείνον τον Θεό του οποίου είστε υπηρέτες και ο οποίος θα εκτιμήσει δεόντως όλους τους μόχθους και τις θλίψεις σας για χάρη του Χριστού και του ευαγγελίου. Τα ονόματά σας θα περάσουν στους απογόνους ως Άγιοι του Θεού»²¹.

Ο Τζωρτζ Σμιθ, ο οποίος υπηρέτησε ως σύμβουλος του Προέδρου Μπρίγκαμ Γιανγκ, έλαβε την ακόλουθη συμβουλή από τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ σε μία εποχή μεγάλων δυσκολιών: «Μου είπε ότι δε θα έπρεπε ποτέ να αποθαρρύνομαι, όποιες δυσκολίες κι αν με περιτριγύριζαν. Αν βρισκόμουν μέσα στον πιο βαθύ λάκκο της Νέας Σκωτίας και συσσωρεύονταν επάνω μου όλα τα Βραχώδη Όρη, δε θα έπρεπε να αποθαρρυνθώ αλλά να επιμείνω, να ασκήσω πίστη και να διατηρήσω το κουράγιο μου και τελικά θα έβγαινα επάνω από το σωρό»²².

Λίγες μόνο ημέρες πριν βρει μαρτυρικό θάνατο ο Προφήτης, σε μια εποχή όπου ο ίδιος και οι Άγιοι ήξεραν ότι η ζωή του κινδύνευε, ο Τζόζεφ έπιασε το χέρι του Αβραάμ Χοτζ και είπε: «Και τώρα, αδελφέ Χοτζ, ό,τι είναι να έρθει, ας έρθει· μην αρνηθείς την πίστη και όλα θα πάνε καλά»²³.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Ξαναδιαβάστε την αφήγηση στις σελίδες 247-50. Γιατί νομίζετε ότι ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ μπόρεσε να υπομείνει τις δοκιμασίες που βίωσε; Ποιες είναι οι σκέψεις ή τα συναισθήματά σας καθώς τον φαντάζεστε με «το δέρμα του γεμάτο γρατζουνιές και πληγές και παραμορφωμένο» να διδάσκει στο εκκλησίασμα;
- Διαβάστε την τρίτη παράγραφο στη σελίδα 250. Γιατί νομίζετε ότι τα βάσανα μάς βοηθούν να προετοιμαστούμε για την υπερύψωση; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 250-51.) Τι μάθατε από τις δοκιμασίες σας;
- Τρεις φορές στο κεφάλαιο αυτό, ο Τζόζεφ Σμιθ μας διαβεβαιώνει ότι «οι δοκιμασίες που αναγκαστήκαμε να περάσουμε, θα συνεργαστούν για το καλό [μας]» (σελίδα 253. Βλέπε, επίσης, σελίδα 251). Πώς βλέπετε την αλήθεια αυτής της δήλωσης;
- Διαβάστε ολόκληρη την τελευταία παράγραφο στη σελίδα 251, και την πρώτη παράγραφο στη σελίδα 252. Ποιες εμπειρίες μπορείτε να αναφέρετε, όπου ο Κύριος σάς παρηγόρησε σε εποχές δοκιμασίας; Τι σημαίνει για σας, να «σταθείτε επάνω στην πέτρα»;
- Ο Τζόζεφ Σμιθ συμβούλευσε τους Αγίους να μη μωρμουρίζουν ή να παραπονιούνται για τις συμφωνίες του Θεού με εμάς (σελίδες 252-54). Με ποιους τρόπους μπορεί να μας επηρεάσει το να μωρμουρίζουμε; Ποιοι είναι μερικοί τρόποι με τους οποίους μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τις δοκιμασίες; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 252-55.)
- Τι σημαίνει να «δείξουμε σταθερότητα χαρακτήρα», όταν αντιμετωπίζουμε δυσκολίες; (σελίδα 254).
- Διαβάστε τη συμβουλή του Προφήτη προς τον Τζωρτζ Σμιθ (σελίδα 255). Πώς θα μπορούσε να σας βοηθήσει αυτή η συμβουλή όταν αντιμετωπίζετε δοκιμασίες;

Συχετιζόμενες γραφές: Ψαλμοί 55:22, Κατά Ιωάννην 16:33, Άλμα 36:3, Ήλαμαν 5:12, Δ&Δ 58:2-4, 90:24, 122:5-9

Σημειώσεις

1. *History of the Church*, 1:261-64. Η πλάγια γραφή διαγράφηκε. Από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 205-8, Αρχεία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
2. Ουίλφορντ Γούντροφ, *Deseret News: Semi-Weekly*, 18 Οκτωβρίου 1881, σελ. 1, εκσυγχρονισμένη στίξη και γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα.
3. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Ουίλιαμ Φελπς και άλλους, 18 Αυγούστου 1833, Κίρτλαντ, Οχάιο, Joseph Smith, Collection, Αρχεία Εκκλησίας.
4. *History of the Church*, 1:449, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Έντουαρντ Πάρτριτζ και άλλους, 5 Δεκεμβρίου 1833, στο Κίρτλαντ του Οχάιο.
5. *History of the Church*, 5:556, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 27 Αυγούστου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλσον Ρίτσορντς και Ουίλιαμ Κλέιτον.
6. *History of the Church*, 3:294, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και άλλων προς τον Έντουαρντ Πάρτριτζ και την Εκκλησία, 20 Μαρτίου 1839, φυλακή Λίμπερτυ, Λίμπερτυ, Μισσοούρι.
7. *History of the Church*, 3:286, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς την Πρισέντια Χάντινγκτον Μπούελ, 15 Μαρτίου 1839, φυλακή Λίμπερτυ, Λίμπερτυ, Μισσοούρι. Το επίθετο της αδελφής Μπούελ έχει εσφαλμένως γραφεί «Μπουλ» στο *History of the Church*.
8. Τζων Τέηλορ, *Deseret News: Semi-Weekly*, 21 Αυγούστου 1883, σελ. 1.
9. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Ουίλιαμ Φελπς και άλλους, 18 Αυγούστου 1833, Κίρτλαντ, Οχάιο, Joseph Smith, Collection, Αρχεία Εκκλησίας.
10. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Ουίλιαμ Φελπς, 31 Ιουλίου 1832, Χάραμ, Οχάιο, Joseph Smith, Collection, Αρχεία Εκκλησίας.
11. *History of the Church*, 2:343, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Ουίλιαμ Σμιθ, 18 Δεκεμβρίου 1835, στο Κίρτλαντ του Οχάιο.
12. *History of the Church*, 3:330-31, εκσυγχρονισμένη στίξη. Από “Extract, from the Private Journal of Joseph Smith Jr.,” *Times and Seasons*, Νοέμβρ. 1839, σελ. 8.
13. Δίδαχη και Διαθήκες 127:2, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τους Αγίους, 1^η Σεπτεμβρίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις.
14. *History of the Church*, 1:450, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Έντουαρντ Πάρτριτζ και άλλους, 5 Δεκεμβρίου 1833, στο Κίρτλαντ του Οχάιο.
15. *History of the Church*, 1:455. Διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Έντουαρντ Πάρτριτζ και άλλους, 10 Δεκεμβρίου 1833, στο Κίρτλαντ του Οχάιο.
16. *History of the Church*, 2:352, από μία καταχώριση ημερολογίου του Τζόζεφ Σμιθ την 1^η Ιανουαρίου 1836, στο Κίρτλαντ του Οχάιο.
17. *History of the Church*, 2:493, από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book B-1, σελ. 762-63, Αρχεία Εκκλησίας.
18. *History of the Church*, 4:570, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 30 Μαρτίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου.
19. *History of the Church*, 4:185, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και των συμβούλων του στην Πρώτη Προεδρία προς τους Αγίους, Σεπτ. 1840, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, Οκτ. 1840, σελ. 178.
20. *History of the Church*, 2:353, από μία καταχώριση ημερολογίου του Τζόζεφ Σμιθ την 1^η Ιανουαρίου 1836, στο Κίρτλαντ του Οχάιο.
21. *History of the Church*, 4:337, από μία αναφορά του Τζόζεφ Σμιθ και των συμβούλων του στην Πρώτη Προεδρία στις 7 Απριλίου 1841, Ναβού, Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Απριλίου 1841, σελ. 385.
22. George A. Smith, “History of George Albert Smith by Himself,” σελ. 49, George Albert Smith, Papers, 1834-75, Αρχεία Εκκλησίας.
23. *History of the Church*, 6:546. Εκσυγχρονισμένη στίξη. Από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book F-1, σελ. 147, Αρχεία Εκκλησίας.

Οι πολλές ευθύνες του Προφήτη, καθώς και οι καταδιώξεις που αντιμετώπιζε, συχνά τον κρατούσαν μακριά από την οικογένειά του. Ενώ ο ίδιος και ο αδελφός του, Χάγρονι, ήταν φυλακισμένοι στη φυλακή Λίμπερτυ, η σύζυγος του Προφήτη, Έμμα, και ο γιος τους, Τζόζεφ, ήρθαν να τον επισκεφθούν.

Μια καρδιά γεμάτη αγάπη και πίστη: Οι επιστολές του Προφήτη στην οικογένειά του

«Να θυμάσαι ότι είμαι παντοτινά ένας ειλικρινής και αφοσιωμένος φίλος για σένα και τα παιδιά. Η καρδιά μου θα είναι για πάντα ένα με τη δική σου. Ω είθε ο Θεός να σας ευλογεί όλους».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Σε αυτή την προφητική κλήση ο Τζόζεφ Σμιθ χρειάστηκε να ταξιδεύει πάρα πολύ για να καλύπτει τις ανάγκες μιας ταχύτατα επεκτεινόμενης οργάνωσης. Αφού προσδιόρισε το Ιντιπέντενς του Μισσοούρι ως τον τόπο για την οικοδόμηση της Σιών, το καλοκαίρι του 1831, η Εκκλησία αυξήθηκε γρήγορα εκεί, όπως και στο Κίρτλαντ του Οχάιο. Από το 1831 έως το 1838, η Εκκλησία είχε δύο πληθυσμιακά κέντρα, το ένα στο Μισσοούρι και το άλλο στο Κίρτλαντ, όπου ζούσε ο Προφήτης. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, ο Προφήτης πραγματοποίησε πέντε φορές ένα δύσκολο ταξίδι περίπου 1.450 χιλιομέτρων στο Μισσοούρι, για να επιβλέπει την ανάπτυξη της Εκκλησίας εκεί.

Το 1833 και ξανά το 1837, ο Τζόζεφ Σμιθ επισκέφθηκε τον Άνω Καναδά, διδάσκοντας το ευαγγέλιο και ενδυναμώνοντας τους κλάδους. Το 1834 και 1835, ταξίδεψε στο Μίσιγκαν για να επισκεφθεί μέλη της Εκκλησίας. Επί αρκετά έτη κήρυττε το ευαγγέλιο και διηύθυνε τις υποθέσεις της Εκκλησίας στο Σπρίνγκφιλντ του Ιλλινόις, στη Βοστώνη και στο Σάλεμ της Μασσαχουσέττης, στο Μόνμαουθ Κάουντυ του Νιου Τζέρσεϊ, στην πόλη της Νέας Υόρκης και στο Άλμπανυ της Νέας Υόρκης, στο Σινοινάτι του Οχάιο, στη Φιλαδέλφεια της Πενσυλβάνια, στην Ουάσινγκτον D.C. και σε διάφορες άλλες τοποθεσίες.

Τα ταξίδια του Προφήτη τον κρατούσαν συχνά μακριά από το σπιτικό και την οικογένειά του, όπως και οι καταδιώξεις που

επανειλημμένα αντιμετώπιζε. Αναρίθμητες φορές συνελήφθη και φυλακίστηκε αδίκως και υπήρξε θύμα δεκάδων αβάσιμων μηνύσεων. Για παράδειγμα, στις 27 Ιουλίου 1837, ο Προφήτης και αρκετοί άλλοι ηγέτες της Εκκλησίας, έφυγαν από το Κίρτλαντ για να επισκεφθούν τους Αγίους στον Καναδά. Όταν έφθασαν στο Πέινσβιλ του Οχάιο, «κακεντρεχείς και οχληρές μηνύσεις τους καθυστέρησαν όλη την ημέρα». Δεδομένου ότι δεν ήταν μακριά από το Κίρτλαντ, ξεκίνησαν να επιστρέψουν στα σπίτια τους για να ξεκουραστούν και μετά να αρχίσουν πάλι το ταξίδι τους την επομένη. «Προς το ηλιοβασίλεμα, μπήκα στην άμαξά μου για να επιστρέψω σπίτι μου στο Κίρτλαντ», έγραφε ο Προφήτης. «Εκείνη τη στιγμή ο σερίφης όρμησε στην άμαξα, άρπαξε τα χαλινάρια και μου επέδωσε άλλο ένα ένταλμα»¹.

Οι πολλές απουσίες του Προφήτη από το σπίτι του, ήταν μια σκληρή δοκιμασία για τον ίδιο και την οικογένειά του. Οι επιστολές του στην Έμμα αποκαλύπτουν τη μοναξιά που βίωνε και τη λαχτάρα του για τα παιδιά και τη σύζυγό του. Έγραφε συνεχώς για τη μεγάλη αγάπη του προς την οικογένειά του και την πίστη του στον Θεό. Επίσης έστελνε λόγια ενθαρρυντικά, καθηουχάζοντας την οικογένειά του, εκφράζοντας την αισιοδοξία του για το μέλλον, παρά τις αντιξοότητες που αντιμετώπιζαν.

Την 1^η Απριλίου 1832, ο Προφήτης έφυγε από το σπίτι του για το δεύτερο ταξίδι του στο Μισσούρι, μόλις μια εβδομάδα αφότου ένας όχλος τον είχε αλείψει με πίσσα και καλύψει με πούπουλα, δύο μόλις ημέρες μετά το θάνατο του υιοθετημένου γιου του. Σίγουρα η καρδιά του θα ήταν βαριά από λύπη και έγνοια για τη σύζυγό του, Έμμα, και το μοναδικό εν ζωή παιδί του, την Τζούλια. Ενώ επέστρεφε σπίτι του τον επόμενο μήνα, ανυπόμονος να ξαναδεί την οικογένειά του, τον σταμάτησαν για αρκετές εβδομάδες στην Γκρίνβιλ της Ιντιάνα. Ο επίσκοπος Νιούελ Ουίτνυ, ένας από τους συνταξιδιώτες του Προφήτη, είχε τραυματιστεί σοβαρά στο πόδι σε κάποιο ατύχημα με άμαξα και έπρεπε να αναρρώσει προτού συνεχίσει το ταξίδι. Στο διάστημα αυτό, ο Προφήτης δηλητηριάστηκε με κάποιο τρόπο και ο εμετός ήταν τόσο σφοδρός, ώστε έπαθε εξάρθρωση στο σαγόνι του. Πήγε να δει τον επίσκοπο Ουίτνυ, ο οποίος, μολονότι κληνίρης ακόμα, έδωσε στον Τζόζεφ μια ευλογία ιεροσύνης. Ο Προφήτης αμέσως θεραπεύθηκε.

Λίγο μετά την εμπειρία του αυτή, ο Προφήτης έγραψε αυτά τα λόγια στη σύζυγό του: «Ο αδελφός Μάρτιν [Χάρρις] έφθασε εδώ και

έφερε τα ευχάριστα νέα ότι οι οικογένειές μας ήταν καλά όταν έφυγε από εκεί, πράγμα το οποίο έδωσε αφάνταστη χαρά στην καρδιά μας και αναζωογόνησε το πνεύμα μας. Ευχαριστούμε τον Επουράνιο Πατέρα μας για την καλοσύνη του απέναντι σε εμάς και σε όλους σας. ...Η κατάσταση που βιώνω εδώ είναι πολύ δυσάρεστη, μολονότι θα προσπαθήσω πολύ να αντισταθώ, με τη συμπαράσταση του Κυρίου. ...Θα ήθελα να δω τη μικρή Τζούλια, να την κρατήσω στα γόνατά μου για άλλη μια φορά και να κουβεντιάσω μαζί σου. ...Υπογράφω ως ο αφοσιωμένος σύζυγός σου. Είθε ο Κύριος να σας ευλογεί, η ειρήνη να είναι μαζί σας και σας στέλνω τους χαιρετισμούς μου μέχρι να επιστρέψω»².

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Τα μέλη της οικογένειας προσεύχονται, παρηγορούν και ενδυναμώνουν το ένα τ' άλλο.

Προς την Έμμα Σμιθ, στις 13 Οκτωβρίου 1832, από την πάλη της Νέας Υόρκης, Νέα Υόρκη: «Σήμερα περπατούσα στο πιο θαυμάσιο μέρος της πόλης της Νέας Υόρκης. Τα κτήρια είναι πραγματικά σπουδαία και εξαιρετα και εκπλήσσουν κάθε περαστικό. ...Αφού είδα όλα όσα επιθυμούσα να δω, επέστρεψα στο δωμάτιό μου να συλλογιστώ και να ηρεμήσει ο νους μου. Και να, σκέψεις για το σπίτι μου, για την Έμμα και την Τζούλια, ορμούν και κατακλύζουν το νου μου σαν πλημμύρα και για ένα λεπτό ευχήθηκα να ήμουν μαζί τους. Ο κόρφος μου κατακλύζεται από όλα τα συναισθήματα και την τρυφερότητα του γονέα και συζύγου και αν ήμουν μαζί σας, θα σας έλεγα πολλά...

»Αισθάνομαι πως θα ήθελα να σου πω κάτι για να σε παρηγορήσω στην ιδιαίτερη δοκιμασία και στην παρούσα θλίψη σου [η Έμμα ήταν έγκυος εκείνη την εποχή]. Ελπίζω ότι ο Θεός θα σου δώσει δύναμη ώστε να μην καταβληθείς. Προσεύχομαι στον Θεό να μαλακώσει τις καρδιές εκείνων που είναι γύρω σου, ώστε να δείξουν καλοσύνη και να απομακρύνουν το βάρος από τους ώμους σου όσο είναι δυνατόν και να μη σε λυπήσουν. Έχω έγνοια για σένα, διότι ξέρω την κατάσταση σου, ενώ οι άλλοι όχι, όμως θα πρέπει να παρηγορήσεις τον εαυτό σου, γνωρίζοντας ότι ο Θεός είναι ο φίλος σου στους ουρανούς και έχεις έναν ειλικρινή ζωντανό φίλο επάνω στη γη, το σύζυγό σου»³.

Στην Έμμα Σμιθ, στις 12 Νοεμβρίου 1838, από το Ρίτομοντ του Μισσούρι, όπου κρατείτο στη φυλακή: «Έλαβα το γράμμα σου, το οποίο διάβασα

ξανά και ξανά. Ήταν κάτι πολύτιμο για εμένα. Ω Θεέ, δώσε ώστε να έχω το προνόμιο να δω ξανά την αγαπημένη οικογένειά μου, απολαμβάνοντας τις χαρές της ελευθερίας και της κοινωνικής ζωής. Να τους σφίξω στην αγκαλιά μου και να φιλήσω τα αγαπημένα μάγουλα, θα γέμιζε την καρδιά μου με ανείπωτη ευγνωμοσύνη. Πες στα παιδιά ότι είμαι ζωντανός και ευελπιστώ ότι σύντομα θα έρθω να τα δω. Παρηγόρησε όσο μπορείς την καρδιά τους και προσπάθησε να παρηγορηθείς κι εσύ όσο μπορείς...

»Υστερόγραφο: Γράφε μου όσο συχνότερα μπορείς και αν είναι δυνατόν, έλα να με δεις και φέρε και τα παιδιά, αν είναι δυνατόν. Να ενεργείς σύμφωνα με τα αισθήματά σου και χρησιμοποιώντας όσο καλύτερα μπορείς την κρίση σου και προσπάθησε να παρηγορείσαι, αν γίνεται, και έχω την πεποίθηση ότι όλα θα καταλήξουν στο καλύτερο για εμάς»⁴.

Στην Έμμα Σμιθ, στις 4 Απριλίου 1839, από τη φυλακή στο Λίμπερτυ του Μισσούρι: «Αγαπητή μου Έμμα, σε σκέφτομαι καθώς και τα παιδιά συνεχώς. ...Θέλω να δω το μικρό Φρέντερικ, τον Τζόζεφ, την Τζούλια και τον Αλεξάντερ, την Τζοάνα [ένα ορφανό που ζούσε με τους Σμιθ] και το γερο-Μέιτζορ [το σκύλο της οικογένειας]. Και όσο για εσένα, αν θέλεις να ξέρεις πόσο πολύ θέλω να σε δω, εξέτασε τα αισθήματά σου, πόσο πολύ θέλεις να με δεις και κρίνε από μόνη σου. Ευχαρίστως θα ερχόμουν με τα πόδια από εδώ σε εσένα, ξυπόλυτος και ημίγυμνος για να σε δω και θα το θεωρούσα μεγάλη ευχαρίστηση και ποτέ δεν θα το λογάριαζα σαν κάτι το επίπονο. ...Φέρω με καρτερία κάθε καταπίεση το ίδιο κι εκείνοι που είναι μαζί μου. Ούτε ένας μας δεν έχει χάσει το κουράγιο του»⁵.

Στην Έμμα Σμιθ, στις 20 Ιανουαρίου 1840, από το Τσέστερ Κάουντυ της Πενσυλβάνια: «Ανυπομονώ πολύ να σας δω όλους, για άλλη μια φορά σε αυτόν τον κόσμο. Μου φαίνεται τόσοσ πολύς ο καιρός που έχω στερηθεί τη συντροφιά σας, όμως με τη βοήθεια του Κυρίου δεν θα αργήσω να σας δω. ...Με πλημμυρίζει μια διαρκής ανησυχία που θα με διακατέχει μέχρι να έρθω σπίτι. Προσεύχομαι στον Θεό να σας έχει όλους καλά μέχρι να έρθω σπίτι. Αγαπητή μου Έμμα, η καρδιά μου είναι απόλυτα κοντά σε εσένα και τα παιδιά μας. Θέλω να με θυμάστε. Πες σε όλα τα παιδιά ότι τα αγαπώ και θα έρθω σπίτι το συντομότερο δυνατόν. Δικός σου στα δεσμά της αγάπης, ο σύζυγός σου»⁶.

Η ευθύνη να διδάσκουμε τα παιδιά μας είναι πάντοτε σε εμάς.

Στην Έμμα Σμιθ, στις 12 Νοεμβρίου 1838, από το Ρίτομοντ του Μισσούρι, όπου κρατείτο φυλακισμένος: «Πες στο μικρό Τζόζεφ ότι πρέπει να είναι καλό παιδί. Ο πατέρας του τον αγαπά με απaráμιλλη αγάπη. Είναι ο μεγαλύτερος και δεν πρέπει να πληγώνει τα μικρότερα αδέρφια του, αλλά να τα παρηγορεί. Πες στο μικρό Φρέντερικ ότι ο πατέρας του τον αγαπά με όλη την καρδιά του. Είναι ένα αξιαγάπητο αγόρι. Η Τζούλια είναι ένα αξιαγάπητο κοριτσάκι. Κι εκείνη την αγαλώ. Είναι ένα πολλά υποσχόμενο παιδί. Να της πεις ότι ο πατέρας θέλει να την θυμάται και να είναι καλό κορίτσι. Πες σε όλα τα άλλα ότι τα σκέφτομαι και προσεύχομαι για όλα τους. ...Ο μικρός Αλεξάντερ είναι διαρκώς στη σκέψη μου. Ω αγαπημένη μου Έμμα, θέλω να θυμάσαι ότι είμαι πάντοτε ένας ειλικρινής και αφοσιωμένος φίλος για εσένα και τα παιδιά. Η καρδιά μου είναι απόλυτα κοντά σου, παντοτινά. Ω είτε ο Θεός να σας ευλογεί όλους, αμήν. Είμαι ο σύζυγός σου και βρίσκομαι σε δεσμά και θλίψεις»⁷.

Στην Έμμα Σμιθ, στις 4 Απριλίου 1839, από τη φυλακή Λίμπερτυ του Μισσούρι: «Θέλω να μην αφήσεις αυτά τα παιδιά να με ξεχάσουν. Πες τους ότι ο πατέρας τα αγαπά με απaráμιλλη αγάπη και κάνει ό,τι είναι δυνατόν για να διαφύγει από τον όχλο και να έρθει κοντά τους. Δίδαξε [τα παιδιά] όλα όσα μπορείς, ώστε να αποκτήσουν σωστό χαρακτήρα. Να είσαι τρυφερή και καλοσυνάτη μαζί τους. Μη θυμώνεις εύκολα μαζί τους, αλλά να αφουγκράζεσαι τις ανάγκες τους. Να τους πεις ότι ο πατέρας λέει πως πρέπει να είναι καλά παιδιά και να υπακούν τη μητέρα τους. Αγαπητή μου Έμμα, είναι μεγάλη η ευθύνη που πέφτει επάνω σου να στέκεις απέναντί τους με εντιμότητα και νηφαλιότητα και να τα διδάσκεις σωστά πράγματα που θα διαμορφώσουν το νεαρό και τρυφερό χαρακτήρα τους, ώστε να ξεκινήσουν στο σωστό δρόμο και να μη μολυνθούν όταν είναι νεαρά, από ασεβή παραδείγματα»⁸.

Στην Έμμα Σμιθ στις 9 Νοεμβρίου 1839, από το Σπρίνγκφιλντ του Ιλλινόις: «Θα με πλημμυρίζει μια διαρκής ανησυχία για εσένα και τα παιδιά, μέχρι να λάβω ειδήσεις σου και κυρίως ειδήσεις για το μικρό Φρέντερικ. Ήταν τόσο οδυνηρό να τον αφήσω άρρωστο. Ελπίζω ότι θα προέχεις αυτά τα τρυφερά βλαστάρια, με τρόπο ο οποίος αρμόζει σε μια μητέρα και αγία και θα προσπαθείς να καλλιεργήσεις το

νου τους και [να τους διδάσκει] ανάγνωση και ηπιότητα. Μην αφήσεις να εκτεθούν στο κρύο και αρρωστήσουν και προσπαθήστε να ξεκουράξετε όσο μπορείτε. Θα είναι μακρύς και μοναχικός ο καιρός στη διάρκεια της απουσίας μου από κοντά σας. ...Κάνε υπομονή μέχρι να έρθω και πράττε το καλύτερο που μπορείς. Δεν μπορώ να γράψω όλα όσα θέλω, όμως, πίστεψέ με, τα αισθήματά μου είναι τα καλύτερα για όλους σας»⁹.

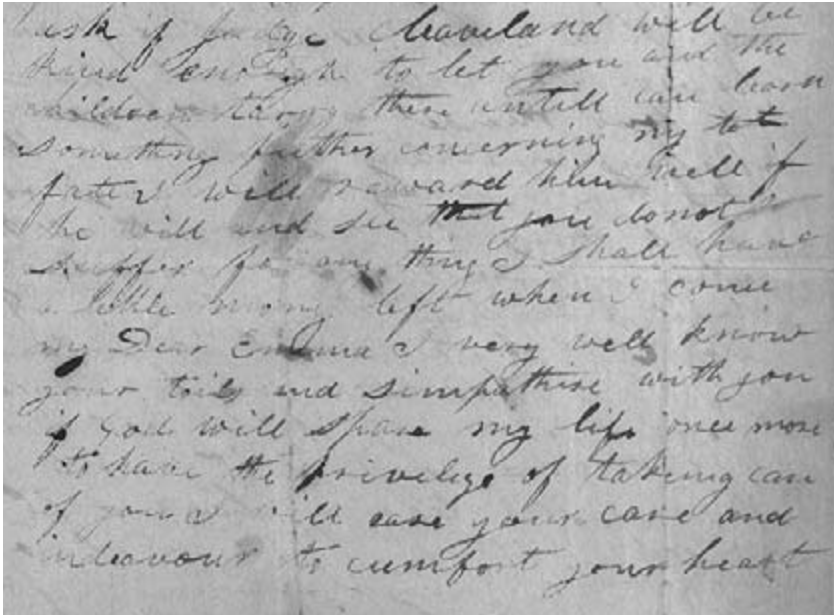

Ο Θεός είναι ο φίλος μας και μπορούμε να Τον εμπιστευόμαστε σε καιρούς αντιξοότητας.

Στην Έμμα Σμιθ, στις 6 Ιουνίου 1832, από την Γκρίνβιλ της Ιντιάνα:
«Επισκέπτομαι σχεδόν καθημερινά ένα αλούλλιο που βρίσκεται πίσω από την πόλη, όπου μπορώ να απομονωθώ από τα μάτια κάθε θνητού και να δώσω διέξοδο σε όλα τα συναισθήματα της καρδιάς μου με περιουλλογή και προσευχή. Έφερα στο νου όλες τις στιγμές του παρελθόντος της ζωής μου και απόμεινα να πενθώ και να χύνω δάκρυα θλίψης για την αφροσύνη μου να επιτρέψω στον ενάντιο της ψυχής μου να έχει τόσο πολλή δύναμη επάνω μου, όπως συνέβη στο παρελθόν. Όμως ο Θεός είναι ευοπλαχνικός και έχει συγχωρήσει τις αμαρτίες μου και αγαλλιάζω διότι απέστειλε τον Παράκλητο σε όλους όσοι πιστεύουν και ταπεινώνουν τον εαυτό τους ενώπιόν του...

»Θα προσπαθήσω να αρκεστώ στη μοίρα μου, γνωρίζοντας ότι ο Θεός είναι ο φίλος μου. Σ' αυτόν θα βρω παρηγοριά. Έχω αφήσει τη ζωή μου στα χέρια του. Είμαι προετοιμασμένος να πάω όταν με καλέσει. Επιθυμώ να είμαι με τον Χριστό. Δε θεωρώ πολύτιμη τη ζωή μου [παρά μόνον] για να κάνω το θέλημά του»¹⁰.

Στην Έμμα Σμιθ, στις 4 Ιουνίου 1834, από τις όχθες του ποταμού Μισισσιπή, στο δυτικό Ιλλινόις. Ο Προφήτης Τζόζεφ ταξίδευε με το στρατόπεδο της Σιών:
«Κάθε τόσο οι σκέψεις μας στέκουν με απεριγράπτη αγωνία στις συζύγους και τα παιδιά μας -τους εξ αίματος συγγενείς μας, που έχουμε μέσα στην καρδιά μας- κι ακόμα τους αδελφούς και φίλους μας. ...Πες στον πατέρα Σμιθ και σε όλη την οικογένεια και στον αδελφό Ολιβερ [Κάουντερν], να έχουν θάρρος και να προσβλέπουν στην ημέρα όπου οι δοκιμασίες και οι θλίψεις αυτής της ζωής θα φθάσουν στο τέλος τους και θα απολαμβάνουμε όλοι τους καρπούς του μόχθου μας, αν παραμείνουμε πιστοί μέχρι τέλους και είτε αυτή να είναι -προσεύχομαι- η ευτυχισμένη τύχη όλων μας»¹¹.

Ένα τμήμα της επιστολής που έγραψε ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ στην Έμμα Σμιθ από τη φυλακή Λίμπερτι, στις 21 Μαρτίου 1839.

Στην Έμμα Σμιθ, στις 4 Νοεμβρίου 1838, από το Ιντιπέντενς του Μισσούρι, όπου κρατείτο φυλακισμένος: «Ακριβή και πολυαγαπημένη σύντροφε της καρδιάς μου στη θλίψη και τη δοκιμασία, θέλω να σε πληροφορήσω ότι είμαι καλά και πως το ηθικό όλων μας είναι καλό σε σχέση με τη μοίρα μας. ...Νιώθω μεγάλη ανησυχία για σένα και τα αξιαγάπητα παιδιά μου. Η καρδιά μου πενθεί και αιμορραγεί για τους αδελφούς και τις αδελφές και για τη σφαγή του λαού του Θεού. ...Τι πρόκειται να κάνει για εμάς ο Θεός, δε γνωρίζω, όμως ελπίζω για το καλύτερο πάντοτε, σε κάθε περίπτωση. Μολονότι βαδίζω προς το θάνατο, έχω πεποίθηση στον Θεό. Τι έκτροπα μπορεί να διαπραχθούν από τον όχλο δε γνωρίζω, όμως αναμένω ότι θα υπάρχει ελάχιστος, αν μη δόλου περιορισμός. Ω είτε ο Θεός να δείξει ευσπλαχνία σε εμάς. ...Ο Θεός διαφύλαξε μερικούς από εμάς μέχρι τώρα. Ίσως να εκτείνει την ευσπλαχνία του έως ένα βαθμό ακόμα...

»Δεν έχω επακριβή πληροφόρηση στην κατάσταση στην οποία βρίσκομαι και μπορώ μόνο να προσεύχομαι για απελευθέρωση μέχρι να δοθεί και να δέχομαι τα πάντα όπως έρχονται, με υπομονή και καρτερία. Ελπίζω ότι θα είσαι γεμάτη πίστη και ειλικρινής - άξια κάθε

εμπιστοσύνης. Δεν μπορώ να γράψω πολλά στην κατάσταση που βρίσκομαι. Να χειρίζεσαι κάθε ζήτημα ανάλογα με τις απαιτήσεις των περιστάσεων και τις ανάγκες. Είθε ο Θεός να σου δίνει σοφία, σύνεση και νηφαλιότητα, για τα οποία έχω κάθε λόγο να πιστεύω ότι θα τα έχεις.

»Αυτά τα μικρά παιδιά είναι διαρκώς στο επίκεντρο των συλλογισμών μου. Πες τους ότι ο πατέρας είναι ακόμα ζωντανός. Να δώσει ο Θεός ώστε να μπορέσει να τα ξαναδεί. Ω Έμμα... μην εγκαταλείψεις ούτε εμένα ούτε την αλήθεια, αλλά να με θυμάσαι. Αν δε σε ξανασυναντήσω σε αυτή τη ζωή, είθε να δώσει ο Θεός ώστε να συναντηθούμε στους ουρανούς. Δεν μπορώ να εκφράσω τα συναισθήματά μου· η καρδιά μου ξεχειλίζει. Έχε γεια, ω καλή μου και στοργική Έμμα. Είμαι δικός σου παντοτινά, ο σύζυγος και ο αληθινός φίλος σου»¹².

Στην Έμμα Σμιθ, στις 21 Μαρτίου 1839, από τη φυλακή Λίμπερτυ του Μισσούρι: «Αγαπητή μου Έμμα, γνωρίζω πολύ καλά το μόχθο σου και σε συμπονώ. Αν ο Θεός μου χαρίσει τη ζωή για μια ακόμα φορά ώστε να έχω το προνόμιο να σε φροντίσω, θα καθηουχάσω τις έγνοιες σου και θα προσπαθήσω πολύ να παρηγορήσω την καρδιά σου. Θέλω να φροντίζεις όσο καλύτερα μπορείς την οικογένεια. Πιστεύω ότι θα κάνεις ό,τι είναι δυνατόν. Λυπήθηκα μαθαίνοντας ότι ο Φρέντερικ ήταν άρρωστος, όμως πιστεύω πως είναι πάλι καλά και πως όλοι είστε καλά. Θέλω να προσπαθήσεις να βρεις χρόνο και να μου γράψεις ένα μεγάλο γράμμα, να μου πεις όλα όσα μπορείς, ακόμα κι αν ο γερο-Μέιτζορ ζει και τι λένε τα μικρά που έρχονται και σε σφιχταγκαλιάζουν. ...Πες τους ότι βρίσκομαι στη φυλακή, ώστε να σωθεί η ζωή τους...

»Ο Θεός κυβερνά τα πάντα κατά το θέλημά του. Η εμπιστοσύνη μου είναι σε αυτόν. Η σωτηρία της ψυχής μου είναι μεγάλης σπουδαιότητας για εμένα, δεδομένου ότι ξέρω με βεβαιότητα για τα αιώνια πράγματα. Δεν έχει σημασία για μένα αν οι ουρανοί αργοπορήσουν. Πρέπει να οδηγήσω με ασφάλεια το σκάφος μου, πράγμα που προτίθεμαι να κάνω. Θέλω να κάνεις το ίδιο κι εσύ. Δικός σου παντοτινά»¹³.

Στην Έμμα Σμιθ, στις 16 Αυγούστου 1842, κοντά στη Ναβού του Ιλλινόις. Ο Προφήτης Τζόζεφ κρυβόταν από τους εχθρούς του: «Παίρνω το θάρρος να σου εκφράσω τα ειλικρινή ευχαριστήριά μου για τις δύο σημαντικές και παρηγορητικές επισκέψεις που μου έκανες κατά τη διάρκεια της εξορίας μου εδώ, θα έλεγα. Τα λόγια δεν μπορούν να εκφράσουν την ευγνωμοσύνη της καρδιάς μου για την ολόθερμη και από καρδιάς φιλία που

έδειξες απέναντί μου σε όλα αυτά. Ο χρόνος, από τότε που έφυγες, πέρασε με ευχαρίστηση μέχρι τώρα. Ο δε νους μου, έχει απόλυτα συμπιλωθεί με τη μοίρα μου - ας γίνει ό,τι είναι να συμβεί...

»Πες στα παιδιά ότι ο πατέρας τους είναι καλά προς το παρόν και ότι παραμένει προσευχόμενος ένθερμα στον Παντοδύναμο Θεό για την ασφάλεια τη δική του και για εσένα και για εκείνα. Πες στη μητέρα Σμιθ ότι θα είναι καλά με το γιο της, είτε στη ζωή είτε στο θάνατο· γιατί έτσι λείει ο Κύριος ο Θεός. Να της πεις ότι την θυμάμαι συνέχεια, καθώς και τη Λούση [την αδελφή του Τζόζεφ] και όλους τους υπόλοιπους. Όλοι θα πρέπει να έχουν καλή διάθεση. ...Δικός σου, κλείνοντας βιαστικά το γράμμα, ο στοργικός σύζυγός σου μέχρι το θάνατο, σε όλη την αιωνιότητα και ακόμα περισσότερο»¹⁴.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Επανεξετάστε εν συντομία αυτό το κεφάλαιο, παρατηρώντας τα αισθήματα του Τζόζεφ Σμιθ προς την Έμμα και τα παιδιά τους. Τι διδάσκει το παράδειγμά του σχετικά με το πώς θα πρέπει να μιλάμε και να ενεργούμε στην οικογένειά μας; Τι μπορούμε να μάθουμε από τις προσπάθειες του Τζόζεφ και της Έμμα Σμιθ να αλληλογραφούν και να συναντούν ο ένας τον άλλο; Ποια είναι μερικά πράγματα που έχετε κάνει για να δείξετε στα μέλη της οικογένειας ότι τα αγαπάτε;
- Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είπε στην Έμμα ότι ήταν «πάντοτε ένας ειλικρινής και αφοσιωμένος φίλος για εσένα και τα παιδιά» και την ευχαρίστησε για την «ολόθερμη και από καρδιάς φιλία» της (σελίδες 262, 266). Τι μπορούν να κάνουν οι σύζυγοι μεταξύ τους για να γαλουχήσουν τη φιλία τους;
- Στις επιστολές του, ο Τζόζεφ Σμιθ έδειχνε εμπιστοσύνη στην Έμμα, εκφράζοντας την πεποίθηση ότι θα έπαιρνε σωστές αποφάσεις και θα έπραττε ό,τι καλύτερο μπορούσε για τη φροντίδα της οικογένειας (σελίδα 266). Πώς θα μπορούσαν παρόμοιες εκφράσεις εμπιστοσύνης να επηρεάσουν τη σχέση των δύο συζύγων;

- Διαβάστε το μήνυμα του Προφήτη προς τα παιδιά του, στην πρώτη παράγραφο της σελίδας 267. Πώς θα βοηθούσε τα παιδιά του, όταν λάμβαναν αυτά τα νέα; Σε εποχές δοκιμασίας, τι μπορούν να κάνουν οι γονείς ώστε να δείξουν στα παιδιά τους ότι έχουν πίστη στον Θεό;
- Επανεξετάστε τις εκφράσεις εμπιστοσύνης του Τζόζεφ Σμιθ που βρίσκονται στις σελίδες 263-67. Βρείτε μερικές από αυτές τις εκφράσεις, οι οποίες σας συγκινούν ιδιαίτερα. Πώς μπορείτε να εφαρμόσετε αυτές τις αλήθειες στη ζωή σας;

Συχετιζόμενες γραφές: Γένεση 2:24, Προς Κορινθίους Α΄ 11:11, Προς Εφesoίους 5:25, Μωοία 4:14-15, Δ&Δ 25:5, 9, 14, 68:25-28

Σημειώσεις

1. *History of the Church*, 2:502.
Εκουγχρονισμένη τίτση. Από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book B-1, σελ. 767 και παραρτήματα, σελ. 6, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
2. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στην Έμμα Σμιθ, 6 Ιουνίου 1832, Γκρίνβιλ, Ιντιάνα, Chicago Historical Society, Σικάγο, Ιλλινόις.
3. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς την Έμμα Σμιθ, 13 Οκτωβρίου 1832, πόλη της Νέας Υόρκης, Νέα Υόρκη, Αρχαία Κοινότητας Χριστού, Ιντιπέντενς, Μισσοούρι.
4. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς την Έμμα Σμιθ, 12 Νοεμβρίου 1838, Ρίτμοντ, Μισσοούρι, Αρχαία Κοινότητας Χριστού, Ιντιπέντενς, Μισσοούρι.
5. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς την Έμμα Σμιθ, 4 Απριλίου 1839, φυλακή Λίμπερτυ, Λίμπερτυ, Μισσοούρι. Βιβλιοθήκη Μπέινκε, Πανεπιστήμιο Γέιλ, Νιου Χέιβεν, Κοννέκτικατ. Αντίγραφο στα Αρχαία Εκκλησίας. Το πλήρες όνομα της Τζοάνα ήταν Τζοάνα Κάρτερ. Ήταν η ορφανή κόρη του Τζων Σ. και της Ελίζαμπεθ Κένιον Κάρτερ.
6. Επιστολή Τζόζεφ Σμιθ προς την Έμμα Σμιθ, 20 Ιανουαρίου 1840, Επαρχία Τόστερ, Πενουλβάνια, Chicago Historical Society, Σικάγο, Ιλλινόις.
7. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς την Έμμα Σμιθ, 12 Νοεμβρίου 1838, Ρίτμοντ, Μισσοούρι, Αρχαία Κοινότητας Χριστού, Ιντιπέντενς, Μισσοούρι.
8. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς την Έμμα Σμιθ, 4 Απριλίου 1839, φυλακή Λίμπερτυ, Λίμπερτυ, Μισσοούρι. Βιβλιοθήκη Μπέινκε, Πανεπιστήμιο Γέιλ, Νιου Χέιβεν, Κοννέκτικατ. Αντίγραφο στα Αρχαία Εκκλησίας.
9. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς την Έμμα Σμιθ, 12 Νοεμβρίου 1839, Σπρίνγκφιλντ, Ιλλινόις, Αρχαία Κοινότητας Χριστού, Ιντιπέντενς, Μισσοούρι. Αντίγραφο στα Αρχαία Εκκλησίας.
10. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στην Έμμα Σμιθ, 6 Ιουνίου 1832, Γκρίνβιλ, Ιντιάνα, Chicago Historical Society, Σικάγο, Ιλλινόις.
11. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς την Έμμα Σμιθ, στις 4 Ιουνίου 1834, από τις όχθες του ποταμού Μισοισπή, στο δυτικό Ιλλινόις. Letter Book 2, 1837-43, σελ. 58, Joseph Smith, Collection, Αρχαία Εκκλησίας.
12. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς την Έμμα Σμιθ, 4 Νοεμβρίου 1838, Ιντιπέντενς, Μισσοούρι. Αρχαία Κοινότητας Χριστού, Ιντιπέντενς, Μισσοούρι. Αντίγραφο στα Αρχαία Εκκλησίας.
13. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς την Έμμα Σμιθ, 21 Μαρτίου 1839, φυλακή Λίμπερτυ, Λίμπερτυ, Μισσοούρι. Joseph Smith, Collection, Αρχαία Εκκλησίας.
14. *History of the Church*, 5:103, 105, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στην Έμμα Σμιθ, 16 Αυγούστου 1842, κοντά στη Ναβού του Ιλλινόις.

Η Δευτέρα Παρουσία και η Χιλιετία

«Θα πρέπει... να διακρίνουμε τα σημεία των καιρών στη διάρκεια της ζωής μας, ώστε η ημέρα του Κυρίου να μη μας 'αιφνιδιά[σ]ει ...σαν κλέφτης στη νύχτα'».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Τον Σεπτέμβριο του 1832, ο Τζόζεφ και η Έμμα Σμιθ μαζί με τη δεκαέξι μηνών κόρη τους, Τζούλια, μετακόμισαν από το αγρόκτημα του Τζόνσον στο Χάιραμ του Οχάιο, πίσω στο Κίρτλαντ. Εκεί μετακόμισαν στο κατάστημα γενικού εμπορίου, που ιδιοκτήτης του ήταν ο Νιούελ Ουίτνυ, όπου θα ζούσαν περισσότερο από ένα χρόνο. Η οικογένεια Σμιθ ζούσε στο δεύτερο όροφο του καταστήματος και σε ένα τμήμα του πρώτου πατώματος το οποίο δεν χρησιμοποιείτο για εμπορική δραστηριότητα. Ο γιος του Τζόζεφ και της Έμμα, ο Τζόζεφ Σμιθ ΙΙΙ, γεννήθηκε ενόσω η οικογένεια ζούσε στο κατάστημα αυτό. Επίσης, ο Προφήτης έλαβε πολλές αποκαλύψεις εκεί.

Μία από τις αποκαλύψεις εκείνες ήρθε την ημέρα των Χριστουγέννων του 1832. Ο προφήτης πέρασε ένα μέρος αυτής της ημέρας στο σπίτι, σε βαθιά περιουλλογή για τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετώπιζαν τα έθνη του κόσμου εκείνη την εποχή. «Η παρουσία προβλημάτων μεταξύ των εθνών έγινε περισσότερο ορατή αυτή την εποχή από ό,τι κατά το παρελθόν, αφότου η Εκκλησία άρχισε να γίνεται γνωστή», είπε ο Προφήτης¹. Τα γεγονότα στις Ηνωμένες Πολιτείες οδηγούσαν σε εμφύλιο πόλεμο και θανατηφόρες επιδημίες που ξεσπούσαν, εξαπλώνονταν σε όλο τον κόσμο. Ενώ «προσευχόταν ένθερμα ως προς το θέμα αυτό»², ο Προφήτης έλαβε την αποκάλυψη που βρίσκουμε τώρα στο τμήμα 87 του Διδαχί και Διαθήκης. Ο Κύριος αποκάλυψε στον Τζόζεφ ότι πριν τη Δευτέρα Παρουσία, ο πόλεμος θα εξαπλωνόταν σε όλα τα έθνη και μεγάλες φυσικές καταστροφές θα τιμωρούσαν τους ανθρώπους:

Άνω δωμάτιο στο αποκατεστημένο κατάστημα του Νιούελ Ουίνι. Ο Τζόζεφ και η Έμμα Σμιθ έζησαν στο κατάστημα αυτό περισσότερο από ένα έτος και ο Προφήτης έλαβε πολλές αποκαλύψεις, συμπεριλαμβανομένων αποκαλύψεων σχετικά με την έλευση του Κυρίου.

«Και έτσι, με το σπαθί και με την αιματοχυσία οι κάτοικοι της γης θα πενθούν. Και με πείνα και βαριά αρρώστια και με σεισμό, και με τη βροντή των ουρανών, και με τον ορμητικό και απότομο κεραυνό επίσης, οι κάτοικοι της γης θα αναγκαστούν να αισθανθούν την οργή, και την αγανάκτηση και το τιμωρό χέρι ενός Παντοδύναμου Θεού, ώσπου ο αφανισμός που έχει διαταχτεί να φέρει ολοκληρωτικό τέλος σε όλα τα έθνη. ...Γι' αυτό, σταθείτε σε άγιους τόπους, και μη μετακινήθετε, ώσπου να έλθει του Κυρίου η ημέρα. Γιατί ιδέστε, έρχεται γρήγορα, λέει ο Κύριος» (Δ&Δ 87:6, 8).

Δύο ημέρες αργότερα, στις 27 Δεκεμβρίου, ο Προφήτης έλαβε μία ακόμα αποκάλυψη, η οποία περιελάμβανε πλήθος πληροφοριών σχετικά με τη Δευτέρα Παρουσία. Εκείνη την ημέρα είχε γίνει μία συνέλευση αρχιερέων στο «δωμάτιο μετάφρασης» του Προφήτη, το δωμάτιο στο κατάστημα του Ουίτνυ, όπου ο Τζόζεφ μετέφρασε ένα μεγάλο μέρος του έργου του, Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ της Βίβλου. Τα πρακτικά της συνέλευσης αναφέρουν: «Ο αδελφός Τζόζεφ σηκώθηκε και είπε ότι για να λάβουμε αποκάλυψη και τις ευλογίες των ουρανών ήταν απαραίτητο να είμαστε προσηλωμένοι στον Θεό και να ασκούμε πίστη και να έχουμε όλοι μια καρδιά και ένα νου. Γι' αυτό, συνέστησε σε όλους τους παρόντες να προσευχηθούν ξεχωριστά και φωναχτά στον Κύριο, ώστε [Εκείνος] να αποκαλύψει το θέλημά Του σε εμάς, σχετικά με την ανοικοδόμηση της Σιών και προς όφελος των Αγίων».

Κάθε αρχιερέας «έκλινε το κεφάλι ενώπιον του Κυρίου» και μετά μίλησε για τα συναισθήματα και την αποφασιστικότητά του να τηρεί τις εντολές του Θεού³. Σε λίγο ο Προφήτης άρχισε να λαμβάνει την αποκάλυψη από τον Θεό, η οποία αργότερα θα γινόταν το τμήμα 88 του Διδαχή και Διαθήκες. Αυτή η αποκάλυψη περιέχει ορισμένες από τις λεπτομερέστερες προφητείες των γραφών αναφορικά με την έλευση του Κυρίου και την εδραίωση μιας χιλιετούς περιόδου ειρήνης (βλέπε Δ&Δ 88:86-116).

Μέσω του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, ο Κύριος αποκάλυψε πολλές προφητείες αφορώσες στη Δευτέρα Παρουσία, τη Χιλιετία και τον καιρό δοκιμασίας, ο οποίος θα προηγείτο αυτών των γεγονότων. Αυτή η μεγάλη έκχυση αποκάλυψης αποτελεί μαρτυρία ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν πραγματικά βλέπων, τον οποίο είχε αποκαλύψει ο Θεός. Όπως μαρτυρεί το Βιβλίο του Μόρμον, «ο βλέπων μπορεί να ξέρει για πράγματα παρελθόντα, και επίσης για πράγματα που πρόκειται να

συμβούν, και με αυτούς θα αποκαλυφτούν τα πάντα, δηλαδή, μάλλον, μυστικά πράγματα θα φανερωθούν, και κρυμμένα πράγματα θα έλθουν σε φως, και πράγματα που δεν είναι γνωστά θα γίνουν γνωστά με αυτούς, και επίσης θα γίνουν γνωστά με αυτούς πράγματα τα οποία δε θα μπορούσαν να γίνουν γνωστά αλλιώς» (Μωσία 8:17).

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

**Τα σημεία της έλευσης του Σωτήρα εκπληρώνονται.
Οι πιστοί θα αναγνωρίσουν αυτά τα σημεία και θα
έχουν ειρήνη σε επικίνδυνους καιρούς.**

«Θα πρέπει... να διακρίνουμε τα σημεία των καιρών στη διάρκεια της ζωής μας, ώστε η ημέρα του Κυρίου να μη μας ‘αιφνιδιά[σ]ει...σαν κλέφτης στη νύχτα’. [Βλέπε Δ&Δ 106:4-5.]»⁴

«Θα προφητεύσω ότι τα σημεία της έλευσης του Υιού του Ανθρώπου έχουν ήδη αρχίσει να παρουσιάζονται. Ο ένας λοιμός θα αφανίζει μετά τον άλλο. Σύντομα θα έχουμε πόλεμο και αιματοχυσία. Η σελήνη θα γίνει αίμα. Καταθέτω μαρτυρία για αυτά και για το ότι η έλευση του Υιού του Ανθρώπου είναι εγγύς, δηλαδή στις θύρες σας. Εάν η ψυχή και το σώμα μας δεν προσβλέπουν στην έλευση του Υιού του Ανθρώπου και εάν μετά το θάνατό μας δεν προσβλέπουμε σ’ αυτό, θα συγκαταλεχθούμε ανάμεσα σε εκείνους οι οποίοι λένε προς τις πέτρες να πέσουν επάνω τους [βλέπε Αποκάλυψη 6:15-17]»⁵.

«Προσφιλείς και αγαπητοί αδελφοί, βλέπουμε ότι επικίνδυνοι καιροί έχουν έρθει, κατά τη μαρτυρία που κατέθεσα [βλέπε προς Τιμόθεον Β΄ 3:1]. Θα μπορούσαμε, λοιπόν, να ατενίζουμε με τη μεγαλύτερη βεβαιότητα προς την εκπλήρωση όλων όσων έχουν γραφεί και με περισσότερη πεποίθηση παρά ποτέ άλλοτε· υψώστε τα μάτια σας στη φωτεινή πηγή της ημέρας και πείτε μέσα στην καρδιά σας: σύντομα θα συγκαλύψεις την κοκκινισμένη όψη σου. Εκείνος ο οποίος είπε: ‘Ας γίνει φως’ και έγινε φως [βλέπε Γένεση 1:3], έχει προφέρει αυτό το λόγο. Και πάλι: Εσύ σελήνη, εσύ μουντό φως, εσύ φωτεινή πηγή της νύχτας, θα γίνεις αίμα.

»Βλέπουμε ότι τα πάντα εκπληρώνονται· και πως σύντομα θα έρθει ο καιρός όπου ο Υιός του Ανθρώπου θα έρχεται επάνω στα σύννεφα του ουρανού»⁶.

«Η γη σύντομα θα θεριστεί – δηλαδή οι άνομοι πρέπει σύντομα να αφανιστούν από το πρόσωπο της γης, διότι ο Κύριος το είπε και

ποιος μπορεί να σταματήσει το χέρι του Κυρίου ή ποιος είναι αυτός που μπορεί να συγκριθεί με τη δύναμη του Μεγαλοδύναμου, διότι στις εντολές του οι ουρανοί και η γη πρέπει να υποκύψουν. Έρχεται γρήγορα η ημέρα, όπου θα πραγματοποιηθεί η αποκατάσταση των πάντων, για την οποία προφήτευσαν όλοι οι άγιοι προφήτες, έως τη συνάθροιση του οίκου του Ισραήλ. Και τότε θα γίνει ώστε το λιοντάρι θα συγκατοικεί με το αρνί, κ.λπ.

»Όμως, αδελφοί, μην αποθαρρύνεστε όταν σας μιλώ για επικίνδυνους καιρούς, διότι πρέπει σύντομα να έρθουν, διότι η μάχαιρα, η πείνα και ο λοιμός πλησιάζουν. Θα γίνουν μεγάλες καταστροφές επάνω στο πρόσωπο ετούτης της γης, διότι δεν θα πρέπει να υποθέτετε ότι έστω και ένα γιώτα και μια μικρή στιγμή από τις προφητείες όλων των αγίων προφητών θα αποτύχουν και υπάρχουν πολλές ακόμα να πραγματοποιηθούν. Ο Κύριος έχει πει ότι γρήγορα θα ολοκληρώσει το έργο και οι δίκαιοι θα διαφυλαχθούν έστω κι αν γίνει σαν με φωτιά [βλέπε Προς Ρωμαίους 9:28, Νεφί Α΄ 22:17]»⁷.

«Η γραφή θα πραγματοποιηθεί όταν μεγάλοι πόλεμοι, πείνα, λοιμοί, μεγάλη απελπισία, κρίσεις, κ.λπ., ξεχυθούν επάνω στους κατοίκους της γης»⁸.

«Βλέπουμε ότι αυτοί οι επικίνδυνοι καιροί έχουν πραγματικά έρθει και τα όσα περιμέναμε τόσο πολύ καιρό, έχουν επιτέλους αρχίσει να συμβαίνουν. Όμως όταν δείτε να εκβλαστάνουν τα φύλλα της συκιάς, μπορείτε να γνωρίζετε ότι το καλοκαίρι είναι εγγύς [βλέπε Κατά Ματθαίον 24:32-33]. Γρήγορα θα ολοκληρωθεί το έργο επάνω στη γη. Έχει τώρα ξεκινήσει. Υποθέτω ότι σύντομα θα υπάρξει σύγχυση σε όλη τη γη. Ας μην ατονεί η καρδιά σας, όταν επισυμβαίνουν αυτά σε εμάς, διότι πρέπει να έρθουν, διαφορετικά ο λόγος δεν μπορεί να εκπληρωθεί»⁹.

«Ρώτησα τον Κύριο σχετικά με την έλευσή Του. Και ενώ ρωτούσα τον Κύριο, έδωσε ένα σημείο και είπε: 'Κατά τις ημέρες του Νώε, έθεσα ένα ουράνιο τόξο ως σημείο και ένδειξη ότι κάθε έτος όπου δεν θα βλέπετε το τόξο, δεν θα έρχεται ο Κύριος. Όμως θα υπάρξει καιρός σποράς και συγκομιδής κατά το έτος εκείνο: όμως, όποτε θα βλέπετε να αποσύρεται το τόξο, θα είναι ένδειξη πείνας, λοιμού και μεγάλης δυστυχίας ανάμεσα στα έθνη και ότι η έλευση του Μεσοία δεν είναι μακριά'»¹⁰.

«Ο Ιούδας πρέπει να επιστρέψει, η Ιερουσαλήμ πρέπει να ανοικοδομηθεί, και ο ναός, και νερό να κατεβαίνει κάτω από το ναό και τα νερά της Νεκράς Θάλασσας να γιατρευτούν [βλέπε Ιεζεκιήλ 47:1-9]. Θα απαιτηθεί κάποιος χρόνος για να ξαναχτιστούν τα τείχη της πόλης και ο ναός, κ.λπ. Και όλα αυτά πρέπει να γίνουν προτού κάνει την εμφάνισή Του ο Υιός του Ανθρώπου. Θα υπάρξουν πόλεμοι και φήμες πολέμων, σημεία στους ουρανούς επάνω και στη γη κάτω, ο ήλιος θα σκοτεινιάσει και η σελήνη θα γίνει αίμα, σεισμοί θα γίνουν σε διάφορους τόπους, οι θάλασσες θα ξεχύνονται πέρα από τα όριά τους. Κατόπιν θα εμφανιστεί ένα μέγα σημείο του Υιού του Ανθρώπου στους ουρανούς. Όμως τι θα κάνει ο κόσμος; Θα πουν ότι είναι ένας πλανήτης, ένας κομήτης, κ.λπ. Όμως ο Υιός του Ανθρώπου θα έρθει ως το σημείο της έλευσης του Υιού του Ανθρώπου, το οποίο θα είναι όπως το φως του πρωινού που βγαίνει από την ανατολή [βλέπε Τζόζεφ Σμιθ-Κατά Ματθαίον 1:26]»¹¹.

«Εξήγησα σχετικά με την έλευση του Υιού του Ανθρώπου. Επίσης, ότι είναι εσφαλμένη η άποψη ότι οι Άγιοι θα διαφύγουν όλες τις κρίσεις, ενώ οι άνομοι θα υποφέρουν· διότι κάθε σάρκα υπόκειται σε δεινά και 'οι άγιοι επίσης με δυσκολία θα γλιτώσουν' [βλέπε Δ&Δ 63:34]. Παρ' όλα αυτά, πολλοί από τους Αγίους θα διαφύγουν, διότι οι δίκαιοι θα ζήσουν με την πίστη [βλέπε Αβακκούμ 2:4]. Ωστόσο, πολλοί από τους δικαίους θα πέσουν βορά ασθενειών, λοιμών, κ.λπ., εξαιτίας της αδυναμίας της σάρκας και όμως θα σωθούν στο Βασίλειο του Θεού. Ωστόσο είναι ανίερο να λέμε ότι αυτό το άτομο και το άλλο άτομο υπέπεσαν σε παράβαση, διότι υπήρξαν βορά ασθένειας ή θανάτου, διότι κάθε σάρκα υπόκειται στο θάνατο. Και ο Σωτήρας έχει πει: 'Μη κρίνετε για να μη κριθείτε'. [Βλέπε Κατά Ματθαίον 7:1]»¹².

Ο Κύριος δεν θα έρθει μέχρι να εκπληρωθούν τα πάντα σε προετοιμασία της έλευσής Του.

«Η έλευση του Υιού του Ανθρώπου δεν θα πραγματοποιηθεί - δεν μπορεί ποτέ να πραγματοποιηθεί μέχρις ότου εκχυθούν οι κρίσεις οι οποίες έχουν αναφερθεί για αυτόν τον καιρό της έλευσης: οι οποίες κρίσεις έχουν ξεκινήσει. Ο Παύλος λέει: 'Όλοι εσείς είστε γιοι του φωτός... δεν είμαστε του σκότους... ώστε η ημέρα να σας καταφτάσει σαν κλέφτης'. [Βλέπε Προς Θεσσαλονικείς Α' 5:4-5.] Δεν αποτελεί σχέδιο του Παντοδύναμου να έρθει στη γη και να την κατασυντρίψει και

να την κονιορτοποιήσει, αλλά θα αποκαλύψει το απόκρυφό του στους δούλους του, τους προφήτες [βλέπε Αμώς 3:7]»¹³.

«Ο Ιησούς Χριστός ποτέ δεν αποκάλυψε σε κανέναν άνθρωπο την ώρα και την ημέρα που θα έλθει [βλέπε Κατά Ματθαίον 24:36, Δ&Δ 49:7]. Πηγαίνετε και διαβάστε τις γραφές και δεν θα βρείτε τίποτα που θα προσδιορίζει την ακριβή ώρα κατά την οποία θα έρθει Εκείνος. Και όλοι όσοι το λένε αυτό είναι ψευδοδιδάσκαλοι»¹⁴.

Σχετικά με έναν άνδρα ο οποίος ισχυρίστηκε ότι έχει δει το σημείο του Υιού του Ανθρώπου, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είπε: «Δεν έχει δει το σημείο του Υιού του Ανθρώπου, όπως προείπε ο Ιησούς. Ούτε κανένας άνθρωπος έχει δει ούτε θα δει ποτέ άνθρωπος, παρά μόνο αφότου ο ήλιος σκοτεινιασεί και η σελήνη γίνει αίμα. Διότι ο Κύριος δεν μου έχει δείξει κανένα παρόμοιο σημείο. Και καθώς είπε ο προφήτης, έτσι πρέπει να γίνει - 'Βέβαια, ο Κύριος ο Θεός δεν θα κάνει τίποτε, χωρίς να αποκαλύψει το απόκρυφό του στους δούλους του τους προφήτες'. (Βλέπε Αμώς 3:7.) Γι' αυτό, άκουσε τούτο, ω γη: Ο Κύριος δεν θα έρθει να βασιλεύσει επί των δικαίων σε τούτο τον κόσμο, το 1843, όχι μέχρι να είναι τα πάντα έτοιμα για το Νυμφίο»¹⁵.

Εκείνοι οι οποίοι είναι συνετοί και πιστοί θα είναι προετοιμασμένοι όταν έρθει ξανά ο Κύριος.

«Όταν συλλογίζομαι την ταχύτητα με την οποία προχωρεί η σπουδαία και ένδοξη ημέρα της έλευσης του Υιού του Ανθρώπου, όταν Εκείνος θα έρθει να λάβει τους Αγίους Του προς Αυτόν, όπου θα κατοικήσουν στην παρουσία Του και θα στεφανωθούν με δόξα και αθανασία. Όταν συλλογίζομαι ότι σύντομα οι ουρανοί θα σειστούν και η γη θα τρέμει και θα τρικλίζει πέρα-δώθε, και οι ουρανοί επίσης θα ξετυλιχτούν σαν περγαμηνή που ήταν τυλιγμένη και κάθε βουνό και νησί θα φύγουν, φωνάζω μέσα από την καρδιά μου: Ποιοι πρέπει να είμαστε σε άγια διαγωγή και ευσέβεια! [Βλέπε Πέτρου Β' 3:11.]»¹⁶

«Η γη βογγά κάτω από τη διαφθορά, την καταπίεση, την τυραννία και την αιματοχυσία. Και ο Θεός βγαίνει έξω από την κρυψώνα του, όπως έχει πει ότι θα κάνει, και θα πλήξει τα έθνη της γης. Ο Δανιήλ στο όραμά του, είδε ορυμαγδό επάνω στον ορυμαγδό: 'Θωρούσα, μέχρις ότου τέθηκαν οι θρόνοι, και ο Παλαιός των ημερών κάθισε' και έφεραν μπροστά του έναν σαν Υιό ανθρώπου εμπρός του· και όλα τα έθνη, οι όμοιοι, οι γλώσσες και οι λαοί Τον λάτρευαν

και Τον υπάκουαν [βλέπε Δανιήλ 7:9-14]. Μας πρέπει να είμαστε ενάρετοι, ώστε να είμαστε συνετοί και να κατανοούμε· διότι κανένας από τους ανόμους δεν θα καταλάβει. Όμως οι συνετοί θα καταλάβουν και αυτοί που επιστρέφουν πολλούς σε δικαιοσύνη, θα λάμπουν παντοτινά, όπως τα αστέρια [βλέπε Δανιήλ 12:3]»¹⁷.

«Ας προσέχουν πώς ζουν οι πλούσιοι και οι μορφωμένοι, οι σοφοί και οι ευγενείς, οι φτωχοί και οι έχοντες ανάγκη, οι σκλάβοι και οι ελεύθεροι, οι μαύροι και οι λευκοί και ας προσκολλώνται στη γνώση του Θεού και ας εφαρμόζουν δικαιοσύνη και κρίση επάνω στη γη με χρησιμότητα και να προετοιμάζονται για να συναντήσουν τον κριτή των ζωντανών και νεκρών, διότι η ώρα της έλευσής Του πλησιάζει»¹⁸.

«Ας είμαστε συνετοί στα πάντα και ας τηρούμε όλες τις εντολές του Θεού, ώστε η σωτηρία μας να είναι βέβαιη. Όντες θωρακισμένοι και προετοιμασμένοι για τον καιρό που υποδείχθηκε και έχοντας την πανοπλία της δικαιοσύνης, θα μπορέσουμε να σταθούμε εκείνη την ημέρα της δοκιμασίας [βλέπε Προς Εφεσίους 6:13]»¹⁹.

Τον Δεκέμβριο του 1830, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είπε τα ακόλουθα σε μία επιστολή προς τα μέλη της Εκκλησίας, στο Κόλεσβιλ της Νέας Υόρκης: «Είθε να είστε όλοι πιστοί και να περιμένετε τον χρόνο του Κυρίου μας, διότι η εμφάνισή του πλησιάζει.

»Όμως για το χρόνο και τον καιρό, αδελφοί, δεν χρειάζεται να σας τον γράψω, γιατί εσείς οι ίδιοι γνωρίζετε απόλυτα ότι η ημέρα του Κυρίου έρχεται όπως ο κλέφτης στην νύχτα: γιατί όταν θα πουν ειρήνη και ασφάλεια, τότε ξαφνικά έρχεται επάνω τους καταστροφή, όπως οι ωδίνες του τοκετού σε μια γυναίκα, όμως δεν θα διαφύγουν.

»Όμως εσείς, αδελφοί, δεν είστε στο σκοτάδι. ...Γι' αυτό ας μην κοιμόμαστε, όπως κάνουν οι άλλοι, αλλά ας αγρυπνούμε και να είμαστε νηφάλιοι, διότι εκείνοι που κοιμούνται, κοιμούνται κατά τη νύχτα και εκείνοι που μεθούν, μεθούν τη νύχτα.

»Αλλά εμείς που είμαστε της ημέρας, ας κρατούμεθα νηφάλιοι, φορώντας το θώρακα της πίστης και της αγάπης και για κράνος, την ελπίδα σωτηρίας. Διότι ο Θεός δεν μας προσδιόρισε για οργή, αλλά για να λάβουμε σωτηρία διαμέσου του Κυρίου μας, Ιησού Χριστού'. [Προς Θεσσαλονικείς Α' 5:1-4, 6-9.]

»Για το λόγο αυτό, παρηγορήστε ο ένας τον άλλον, έτσι όπως κάνετε, διότι οι επικίνδυνοι καιροί είναι κοντά. ...Η ειρήνη έχει εν μέρει

αφαιρεθεί από τη γη και σύντομα θα αφαιρεθεί εν τω συνόλω της. Ναι, οι καταστροφές χτυπούν την πόρτα μας και σε λίγο θα βρίσκονται στα σπίτια των ανόμων και εκείνων οι οποίοι δεν γνωρίζουν τον Θεό.

»Ναι, σηκώστε το κεφάλι σας και αγαλλιάστε, γιατί η λύτρωσή σας πλησιάζει. Είμαστε οι πλέον ευνοημένοι άνθρωποι από τη θεμελίωση του κόσμου, αν παραμείνουμε πιστοί στην τήρηση των εντολών του Θεού μας. Μάλιστα, ακόμα και ο Ενώχ, έβδομος μετά τον Αδάμ, είδε την εποχή μας και αγαλλίασε [βλέπε Μωυσή 7:65-67], και οι προφήτες από εκείνη την εποχή και έπειτα προφήτευσαν για τη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου και Σωτήρα μας, Ιησού Χριστού, και αγαλλίασαν για την εποχή των υπολοίπων από τους Αγίους. Μάλιστα, και ο Απόστολος του Σωτήρα μας, αγαλλίασε επίσης στον ερχομό του μέσα σε ένα σύννεφο με τις στρατιές των ουρανών, για να κατοικήσει με τον άνθρωπο στη γη για χίλια έτη [βλέπε Αποκάλυψη 1:7]. Γι' αυτό, έχουμε λόγο να αγαλλιάζουμε.

»Ιδέστε, οι προφητείες του Βιβλίου του Μόρμον εκπληρώνονται τόσο γρήγορα, όσο ο χρόνος μπορεί να το επιτύχει. Το Πνεύμα του ζωντανού Θεού είναι επάνω μου. Γι' αυτό, ποιος θα πει ότι δεν θα προφητεύω; Ο καιρός έρχεται σύντομα όπου θα πρέπει να τρέξουμε μακριά, όπου επιθυμεί ο Κύριος, για ασφάλεια. Μη φοβάστε εκείνους που σας κάνουν φταίχτη για ένα λόγο [βλέπε Ησαΐας 29:20-21], αλλά να είστε πιστοί στη μαρτυρία σας, σε μια ανέντιμη και διεστραμμένη γενεά, ότι η ημέρα της έλευσης του Κυρίου και Σωτήρα μας πλησιάζει. Ναι, προετοιμάστε το δρόμο του Κυρίου, κάντε ίσια τα μονοπάτια του [βλέπε Κατά Ματθαίον 3:3].

»Ποιος θα φοβηθεί εξαιτίας των σκανδάλων, επειδή τα σκάνδαλα είναι ανάγκη να έρθουν, όμως αλίμονο σε αυτούς διαμέσου των οποίων έρχονται, γιατί η πέτρα πρέπει να πέσει επάνω τους και να τους κατασυντρίψει [βλέπε Κατά Ματθαίον 18:7, 21:43-44]. Γιατί έχουν φθάσει οι καιροί των Εθνικών και συμφορές θα είναι σε αυτούς, εάν δεν μετανοήσουν και βαπτισθούν στο όνομα του Κυρίου και Σωτήρα μας, Ιησού Χριστού, προς άφεση των αμαρτιών τους και δεν εισέλθουν από τη στενή πύλη και δεν αριθμηθούν με τον οίκο του Ισραήλ. Γιατί ο Θεός δεν πρόκειται να εμπαιχθεί και να μην εκχύσει την οργή του επάνω σε εκείνους οι οποίοι βλασφημούν το άγιο όνομά του, διότι η μάχαιρα, οι λιμοί και ο αφανισμός σύντομα θα τους προφτάσουν στις αμαρτωλές επιδιώξεις τους, διότι ο Θεός θα εκδικηθεί

και θα ξεχύσει στη γη τις φιάλες του θυμού του, και θα σώσει τους εκλεκτούς του [βλέπε Αποκάλυψη 16:1].

»Και όλοι εκείνοι που θα υπακούσουν στις εντολές του είναι οι εκλεκτοί του, και σύντομα θα τους συγκεντρώσει από τους τέσσερις ανέμους του ουρανού, από τη μία άκρη της γης μέχρι την άλλη [βλέπε Κατά Ματθαίον 24:31], σε έναν τόπο, όποιον εκείνος θελήσει. Γι' αυτό, με την υπομονή σας, αποκτήστε τις ψυχές σας [βλέπε Κατά Λουκάν 21:19]»²⁰.

Η Χιλιετία θα είναι ένας καιρός ειρήνης, όταν ο Σωτήρας θα βασιλεύσει επάνω στη γη.

Άρθρα της Πίστης 1:10: «Πιστεύουμε... ότι ο Χριστός θα βασιλεύσει αυτοπροσώπως επάνω στη γη, και ότι η γη θα ανανεωθεί και θα λάβει την παραδεισιακή της δόξα»²¹.

«Τα σχέδια του Θεού... είναι... να εδραιώσει την ειρήνη και την ευδοκία ανάμεσα στους ανθρώπους. Να προωθήσει τις αρχές της αιώνιας αλήθειας. Να επιφέρει μία κατάσταση πραγμάτων, η οποία θα ενώσει τον άνθρωπο με το συνάνθρωπό του. Να κάνει τον κόσμο ώστε να 'σφυρηλατήσουν τις μάχαιρές τους σε υνία, και τις λόγχες τους σε δρεπάνια' [βλέπε Ησαΐας 2:4], να κάνει τα έθνη της γης να κατοικούν εν ειρήνη και να επέλθει η δόξα της χιλιετίας, όταν 'η γη θα δίνει το προϊόν της, θα ανακτήσει την [παραδεισιακή] δόξα της και θα γίνει σαν τον κήπο του Κυρίου'...

»Ήταν το σχέδιο του Ιεχωβά, από τις απαρχές του κόσμου και σκοπός Του είναι τώρα να ρυθμίσει τις υποθέσεις του κόσμου κατά το δικό Του χρόνο, να σταθεί ως η κεφαλή του σύμπαντος και να κρατήσει στα χέρια Του τα ηνία της διακυβέρνησης. Όταν πραγματοποιηθεί αυτό, η κρίση θα απονεμηθεί με δικαιοσύνη. Η αναρχία και η σύγχυση θα εξολοθρευθούν και 'τα έθνη δεν θα μάθουν πλέον τον πόλεμο' [Βλέπε Ησαΐας 2:4.]

»...Ο Μωυσής έλαβε το λόγο του Κυρίου από τον Ίδιο τον Θεό. Ήταν η φωνή του Θεού προς τον Ααρών και ο Ααρών δίδαξε το λαό, τόσο για τις εγκόσμιες, όσο και για τις εκκλησιαστικές υποθέσεις. Ήταν ένα αυτά τα δύο, δεν υπήρχε διάκριση· το αυτό θα γίνει όταν εκπληρωθούν οι σκοποί του Θεού: όταν 'ο Κύριος θα είναι βασιλιάς επάνω σε ολόκληρη τη γη' και '[η] Ιερουσαλήμ θρόνο[ς] του Κυρίου'.

*«Η ημέρα έρχεται σύντομα όπου θα εκπληρωθεί η αποκατάσταση των πάντων.
...Τότε θα γίνει ώστε το λιοντάρι θα ξαπλώνει δίπλα με το αρνί».*

‘Από τη Σιών θα βγει νόμος, και από την Ιερουσαλήμ λόγος του Κυρίου’. [Βλέπε Ζαχαρίας 14:9, Ιερεμίας 3:17, Μιχαίας 4:2.]

»...‘Εκείνος στον οποίο ανήκει, θα κατέχει το βασίλειο, και θα βασιλεύσει μέχρις ότου τα υποτάξει όλα κάτω από τα πόδια Του’ [βλέπε Ιεζεκιήλ 21:27, Προς Κορινθίους Α΄ 15:27]. Η ανομία θα κρύψει το λευκόφαιο κεφάλι της, ο Σατανάς θα δεθεί και τα έργα του σκότους θα καταστραφούν. Η δικαιοσύνη και η κρίση θα αποτελέσουν το πρότυπο και ‘εκείνος που έχει φόβο Κυρίου, αυτός μόνον θα υπερυψωθεί κατά την ημέρα εκείνη’. [Βλέπε Ησαΐας 2:11, 28:17.]»²²

«Δεν είναι αλήθεια ότι ο Ιησούς θα είναι κάτοικος της γης επί χίλια [χρόνια] μαζί με τους Αγίους, όμως θα βασιλεύσει στους Αγίους και θα κατέλθει και θα διδάξει, καθώς έκανε με τους πεντακόσιους αδελφούς [βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 15:6] και εκείνοι της πρώτης ανάστασης θα βασιλεύσουν κι αυτοί μαζί του στους Αγίους»²³.

Μετά τη Χιλιετία, η γη θα αλλάξει προς μία εξαγνισμένη, σελέστια κατάσταση.

«Κατά την ώρα του δείπνου, παρατήρησα στην οικογένειά μου και στους φίλους, οι οποίοι ήταν παρόντες, πως όταν εξαγνιστεί η γη και

γίνει σαν μια σφαίρα σαν θάλασσα, θα γίνει ένα μεγάλο Ουρίμ και Θουμίμ και οι Άγιοι θα μπορούν να κοιτάζουν σε αυτήν και να βλέπουν όπως βλέπονται»²⁴.

«Αυτή η γη θα κυλήσει πίσω, στην παρουσία του Θεού και θα στεφθεί με σελέστια δόξα»²⁵.

«Όταν εκπνεύσει το σύντομο διάστημα [της τελευταίας ανταρσίας του Σατανά] και η γη υποστεί την τελευταία αλλαγή της και δοξαστεί, τότε όλοι οι πράοι θα κληρονομήσουν τη γη, όπου θα κατοικούν οι δίκαιοι»²⁶.

Ο Προφήτης δίδαξε τα ακόλουθα στις 2 Απριλίου 1834, τα οποία αργότερα καταγράφηκαν στο Διδαχή και Διαθήκες 130:9: «Ετούτη η γη, κατά την εξαγνισμένη και αθάνατη της κατάσταση, θα γίνει σαν κρύσταλλο και θα αποτελεί Ουρίμ και Θουμίμ για τους κατοίκους που θα κατοικούν επάνω της, μέσω του οποίου όλα όσα αφορούν σε ένα καλύτερο βασίλειο, δηλαδή όλα τα βασίλεια κατώτερης τάξης, θα φανερώνονται σε εκείνους που κατοικούν σε αυτήν. Και αυτή η γη θα είναι του Χριστού»²⁷.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Διαβάστε ολόκληρες τις δύο πρώτες παραγράφους στη σελίδα 271 και σημειώστε την προετοιμασία των αρχιερέων για να λάβουν την αποκάλυψη, η οποία αποτελεί τώρα το τμήμα 88 του Διδαχή και Διαθήκες. Σκεφθείτε πώς ισχύει για σας αυτή η αφήγηση, στις προσπάθειές σας να κατανοήσετε τις προφητείες της Δευτέρας Παρουσίας.
- Διαβάστε τις προφητείες του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ για τους επικίνδυνους καιρούς πριν από την έλευση του Κυρίου (σελίδες 272-74). Πώς μπορούμε να παραμείνουμε εν ειρήνη, ακόμα και κατά τη διάρκεια τέτοιων δοκιμασιών; Γιατί νομίζετε ότι χρειάζεται να γνωρίζουμε και να κατανοούμε τα σημεία της Δευτέρας Παρουσίας; Ποια σημεία της Δευτέρας Παρουσίας εκπληρώθηκαν ή εκπληρώνονται;

- Διαβάστε ολόκληρη την πρώτη παράγραφο στη σελίδα 275 και την δεύτερη παράγραφο στη σελίδα 275. Τι υπονοεί για την έλευση του Κυρίου, η φράση «σαν κλέφτης στη νύχτα;» Γιατί νομίζετε ότι η ημέρα του Κυρίου δεν θα προσπεράσει τους γιους του φωτός, ώστε να σας καταφτάσει σαν κλέφτης;
- Πώς μπορούμε να προετοιμαστούμε για τη Δευτέρα Παρουσία του Σωτήρα; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 275-78.) Σκεφθείτε πώς θα αισθανθείτε βλέποντας τον Σωτήρα, αν είστε προετοιμασμένοι για την έλευσή Του. Καθώς προετοιμαζόμαστε για τη Δευτέρα Παρουσία, πώς μπορούμε να αποφύγουμε συναισθήματα φόβου ή ανηυχίας;
- Επανεξετάστε τις προφητείες του Τζόζεφ Σμιθ για τη Χιλιετία (σελίδες 278-79). Ποιες είναι οι σκέψεις και τα συναισθήματά σας καθώς συλλογίζεστε αυτή τη χρονική στιγμή;

Συχετιζόμενες γραφές: Μιχαίας 4:1-7, Δ&Δ 29:9-25, 45:36-71, 88:95-98, 110-15, Τζόζεφ Σμιθ-Κατά Ματθαίον 1:21-55

Σημειώσεις

1. *History of the Church*, 1:301, από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 244, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέικ Σίτυ, Γιούτα.
2. Διδαχή και Διαθήκες 130:13, οδηγίες δοθείσες υπό Τζόζεφ Σμιθ στις 2 Απριλίου 1843, στο Ράμους του Ιλλινόις.
3. Kirtland High Council, Minutes Δεκ. 1832-Νοέμβρ. 1837, καταχώριση της 27^{ης} Δεκεμβρίου 1832, σελ. 3-4. Αναφέρθηκε από τον Φρέντερικ Ουίλιαμς, Αρχαία της Εκκλησίας.
4. *History of the Church*, 3:331. Από το “Extract, from the Private Journal of Joseph Smith Jr.,” *Times and Seasons*, Νοέμβρ. 1839, σελ. 9.
5. *History of the Church*, 3:390, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, περίπου στις 27 Ιουλίου 1839, στο Κομέρς του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
6. *History of the Church*, 3:291, εκουχρονισμένη στίξη. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και άλλων προς τον Έντουαρντ Πάρτριτζ και την Εκκλησία, 20 Μαρτίου 1839, φυλακή Λίμπερτυ, Λίμπερτυ, Μισσοούρι.
7. Επιστολή των Τζόζεφ Σμιθ και Τζων Ουίτμπερ προς τους Αγίους στο Κόλεσβιλ, Νέα Υόρκη, 20 Αυγούστου 1830, Αρμον, Πενσυλβάνια, Στο Newel Knight, *Autobiography and Journal*, περίπου 1846-47, σελ. 133-36, Αρχαία Εκκλησίας.
8. *History of the Church*, 6:364, από μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις 12 Μαΐου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Τόμας Μπούλοκ.
9. *History of the Church*, 3:286, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς την Προϊέντια Χάντινγκτον Μπούελ, 15 Μαρτίου 1839, φυλακή Λίμπερτυ, Λίμπερτυ, Μισσοούρι. Το επίθετο της αδελφής Μπούελ έχει εσφαλμένα γραφεί «Μπούλ» στο *History of the Church*.
10. *History of the Church*, 6:254, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 10 Μαρτίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
11. *History of the Church*, 5:337, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 6 Απριλίου

- 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
12. *History of the Church*, 4:11, εκουγχρονομένη στίξη. Από οδηγίες του Τζόζεφ Σμιθ στις 29 Σεπτεμβρίου 1839, στο Κομέρς του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Τζέιμς Μιούχολαντ.
  13. *History of the Church*, 5:336-37, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 6 Απριλίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
  14. *History of the Church*, 6:254, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 10 Μαρτίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ.
  15. *History of the Church*, 5:291, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον εκδότη του *Times and Seasons*, 28 Φεβρουαρίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Μαρτίου 1843, σελ. 113.
  16. *History of the Church*, 1:442, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Μόουζες Νίκερσον, 19 Νοεμβρίου 1833, στο Κίρτλαντ του Οχάιο.
  17. *History of the Church*, 5:65, από το “The Government of God”, ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Ιουλίου 1842, σελ. 857. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
  18. *History of the Church*, 6:93, από μία έκκληση του Τζόζεφ Σμιθ προς την Πολιτεία του Βερμόντ, 29 Νοεμβρίου 1843, Ναβού, Ιλλινόις, δημοσιευθείσα ως *General Joseph Smith’s Appeal to the Green Mountain Boys* (1843), σελ. 7.
  19. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και άλλων στον Εζεκάια Πεκ, 31 Αυγούστου 1835, Κίρτλαντ, Οχάιο. Στο “The Book of John Whitmer”, σελ. 80, Αρχαία Κοινότητας Χριστού, Ιντιπέντενς, Μισσοούρι. Αντίγραφο του “The Book of John Whitmer” σε Αρχαία Εκκλησίας.
  20. Επιστολή των Τζόζεφ Σμιθ και Τζων Ονίτμερ προς τους Αγίους στο Κόλεσβιλ, Νέα Υόρκη, 2 Δεκεμβρίου 1830, Φαγιέτ, Νέα Υόρκη. Στο *Newel Knight, Autobiography and Journal*, περίπου 1846-47, σελ. 198-206, Αρχαία Εκκλησίας.
  21. Άρθρα της Πίστης 1:10.
  22. *History of the Church*, 5:61, 63-65, εκουγχρονομένη στίξη. Από το “The Government of God”, ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Ιουλίου 1842, σελ. 855-57. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
  23. Παρατέθηκε υπό Ουίλιαμ ΜακΙντάιρ, ο οποίος ανέφερε μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις αρχές του 1841, στη Ναβού του Ιλλινόις. Ουίλιαμ Πάτερσον ΜακΙντάιρ, Σημειωματάριο 1840-45, Αρχαία Εκκλησίας.
  24. *History of the Church*, 5:279, από μία καταχώριση ημερολογίου του Τζόζεφ Σμιθ στις 18 Φεβρουαρίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις.
  25. Παρατέθηκε υπό Ουίλιαμ Κλέιτον, ο οποίος ανέφερε μία αχρονολόγητη ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, στη Ναβού του Ιλλινόις. Στο Λ. Τζων Νιούταλ, “Extracts from William Clayton’s Private Book”, σελ. 8, Αρχαία καταγραφής γεγονότων Λ. Τζων Νιούταλ, 1857-1904, Λ. Τομ Πέρι, Ειδική Συλλογή, Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ, Πρόβο, Γιούτα, αντίγραφο στα Αρχαία Εκκλησίας.
  26. Παρατέθηκε υπό Ουίλιαμ ΜακΙντάιρ, ο οποίος ανέφερε μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις αρχές του 1841, στη Ναβού του Ιλλινόις. Ουίλιαμ Πάτερσον ΜακΙντάιρ, Σημειωματάριο 1840-45, Αρχαία Εκκλησίας.
  27. Διδαχή και Διαθήκες 130:9. Οδηγίες δοθείσες υπό Τζόζεφ Σμιθ στις 2 Απριλίου 1843, στο Ράμους του Ιλλινόις.

Απόκτηση γνώσης των αιώνιων αληθειών

«Μόνο αποκτώντας γνώση σώζεται ένας άνθρωπος».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ «αγαπούσε τη μάθηση», έγραφε ο Τζωρτζ Κάνον. «Αγαπούσε τη γνώση για τη δύναμη που προέρχεται από τη χρηστή χρήση της. Μέσα από τις δοκιμασίες οι οποίες τον περιτριγύριζαν από την ημέρα που γνωστοποίησε για πρώτη φορά σε ένα σκεπτικιστικό κόσμο την επικοινωνία του με τους ουρανούς, προόδευε αδιάκοπα στην απόκτηση νοημοσύνης. Ο Κύριος τον είχε προστάξει να μελετά και εκείνος υπάκουε. ...Ο νους του, σε εγρήγορση από το Άγιο Πνεύμα, έδραττε άμεσα όλες τις αληθινές αρχές και ένα μετά το άλλο κατείχε τέλεια αυτά τα πεδία μελέτης και γινόταν διδάσκαλος σε αυτά»¹.

Το 1833, ο Προφήτης και μία ομάδα Αγίων του Κίρτλαντ, είχαν μια μοναδική ευκαιρία να μελετήσουν το ευαγγέλιο. Τον Ιανουάριο εκείνου του έτους, σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου (βλέπε Δ&Δ 88:127-41), ο Προφήτης οργάνωσε τη Σχολή Προφητών για την εκπαίδευση των φερόντων την ιεροσύνη στο έργο τους της διακονίας και για την προετοιμασία τους της κήρυξης του ευαγγελίου. Η σχολή στεγαζόταν σε ένα δωμάτιο στο δεύτερο πάτωμα του καταστήματος του Νιούελ Ουίτνι, όπου ζούσε ο Προφήτης. Τα μαθήματα παρακολούθησαν περίπου 25 αδελφοί, μερικοί από τους οποίους ταξίδεψαν εκατοντάδες χιλιόμετρα, για να έχουν το προνόμιο να μελετήσουν το ευαγγέλιο σε ένα δωμάτιο όχι μεγαλύτερο από 3,35 επί 4,27 μέτρα. Πολλοί από τους άνδρες αυτούς έγιναν αργότερα Απόστολοι, Εβδομήκοντα και άλλοι ηγέτες της Εκκλησίας. Μολονότι ο Προφήτης και οι άλλοι αδελφοί μελετούσαν περιστασιακά τη γλώσσα, επικεντρώθηκαν κυρίως στη μάθηση των διδαχών του ευαγγελίου, παρακολουθώντας με επιμέλεια τα μαθήματά τους από νωρίς το

Σε μία συγκέντρωση στη Σχολή των Προφητών στις 27 Φεβρουαρίου 1833, ο Προφήτης έλαβε την αποκάλυψη γνωστή ως ο Λόγος Σοφίας, παρουσία αρκετών αδελφών. Στη συνέχεια προχώρησε στο κύριο δωμάτιο και διάβασε την αποκάλυψη στους συναθροισμένους αδελφούς.

πρωί μέχρι αργά το απόγευμα. Αυτή η σχολή λειτούργησε τέσσερις μήνες και παρόμοιες σχολές άνοιξαν αργότερα στο Κίρτλαντ και στο Μισσοούρι, όπου παρακολούθησαν εκατοντάδες άτομα.

Κατά τη συγκέντρωση στη σχολή, που πραγματοποιήθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 1833, ο Προφήτης έλαβε μια σημαντική αποκάλυψη. Κατά τις πρώτες ημέρες [της ίδρυσης] της Εκκλησίας, ήταν διαδεδομένη η χρήση αλκοόλ, καπνού, καφέ και τσαγιού στην κοινωνία και ανάμεσα στα μέλη της Εκκλησίας. Βλέποντας ο Προφήτης τους αδελφούς να κάνουν χρήση καπνού στη σχολή, μπήκε σε περιουλλογή. Ο Μπρίγκαμ Γιανγκ θυμόταν: «Όταν συγκεντρώθηκαν σε αυτό το δωμάτιο μετά το πρόγευμα, το πρώτο που έκαναν ήταν να ανάψουν τις πίπες τους και ενώ κάπνιζαν, μιλούσαν για τα σπουδαία θέματα της βασιλείας. ...Συχνά, όταν ο Προφήτης έμπαινε στο δωμάτιο για οδηγίες προς τη σχολή, έβλεπε να τον περιτυλίγει ένα σύννεφο καπνού. Αυτό και τα παράπονα της συζύγου του που αναγκαζόταν να καθαρίζει ένα τόσο βρόμικο πάτωμα [από τον ταμπάκο που μασούσαν], έκανε τον Προφήτη να συλλογιστεί το ζήτημα και ζήτησε να μάθει από τον Κύριο σχετικά με τη συμπεριφορά των πρεσβυτέρων στη χρήση του καπνού. Το αποτέλεσμα αυτής της αναζήτησής του ήταν η αποκάλυψη, γνωστή ως Λόγος Σοφίας»².

Εκατομμύρια ανθρώπων ακολούθησαν τη συμβουλή σε αυτή την αποκάλυψη και έλαβαν υλικές και πνευματικές ευλογίες, συμπεριλαμβανομένης «σοφία[ς] και μεγάλ[ων] θησαυρ[ών] γνώσεων», υπεσχημένα σε εκείνους οι οποίοι βαδίζουν με υπακοή στις εντολές του Θεού (Δ&Δ 89:19).

Θησαυροί πνευματικής γνώσης εκχύθηκαν στους αδελφούς, οι οποίοι παραβρέθηκαν στη Σχολή των προφητών και έκαναν μεγάλη πρόοδο ως προς την κατανόηση του ευαγγελίου. Κατά τη συγκέντρωση στη σχολή που πραγματοποιήθηκε στις 18 Μαρτίου 1833, ο Σίδνεϋ Ρίγκντον και ο Φρέντερικ Ουίλιαμς, ξεχωρίστηκαν ως σύμβουλοι του Προφήτη στην Πρώτη Προεδρία. Κατόπιν, ο Προφήτης «προέτρεψε τους αδελφούς να τηρούν με πίστη και επιμέλεια τις εντολές του Θεού και έδωσε πολλές οδηγίες προς όφελος των Αγίων, με την υπόσχεση ότι οι αγνοί στην καρδιά θα έβλεπαν ένα ουράνιο όραμα. Και αφού προσευχήθηκε για λίγο μυστικά, η υπόσχεση πραγματοποιήθηκε· διότι πολλοί παρόντες είδαν να ανοίγουν τα μάτια της κατανόησής τους από το Πνεύμα του Θεού, ώστε να δουν πολλά

πράγματα. ...Πολλοί από τους αδελφούς είδαν σε ουράνιο όραμα το Σωτήρα και αναρίθμητες στρατιές αγγέλων και πολλά άλλα»³.

Ο Προφήτης εξήγησε: «Μεγάλη χαρά και ικανοποίηση έλαμπε αδιάκοπα στην όψη των ανθρώπων στη Σχολή των Προφητών και των Αγίων, εξαιτίας των όσων αποκαλύφθηκαν και λόγω της προόδου μας στη γνώση του Θεού»⁴.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού περικλείει πάσα αλήθεια. Οι πιστοί αποδέχονται τις αλήθειες που έχει αποκαλύψει ο Θεός και αφήνουν κατά μέρος τις ψευδείς παραδόσεις.

«Ο μορμονισμός είναι η αλήθεια· και κάθε άνθρωπος ο οποίος τον ασπάζεται, αισθάνεται ελεύθερος να ασπαστεί κάθε αλήθεια: συνεπώς, τα δεσμά της προκατάληψης, του φανατισμού, της άγνοιας και της ιεροκαπηλίας, φεύγουν αμέσως από επάνω του· και τα μάτια του ανοίγουν για να δει την αλήθεια και η αλήθεια υπερισχύει κατάφωρα της ιεροκαπηλίας.

»...Ο μορμονισμός είναι η αλήθεια, με άλλα λόγια η διδαχή των Αγίων των Τελευταίων Ημερών είναι η αλήθεια. ...Η πρώτη και θεμελιώδης αρχή της αγίας θρησκείας μας είναι ότι πιστεύουμε πως έχουμε το δικαίωμα να ασπασθούμε πάσα αλήθεια και κάθε μέρος της αλήθειας χωρίς όρια ή χωρίς να περιοριζόμαστε ή να εμποδιζόμαστε από τα δόγματα ή τις προκατειλημμένες απόψεις των ανθρώπων ή από την κυριαρχία της μιας επί της άλλης, όταν η αλήθεια αυτή ξεκάθαρα καταδεικνύεται στο νου μας και έχουμε τον υπέρτατο βαθμό απόδειξης αυτής της αλήθειας»⁵.

Τον Ιανουάριο του 1843, ο Τζόζεφ Σμιθ είχε μια συνομιλία με ορισμένους ανθρώπους, οι οποίοι δεν ήταν μέλη της Εκκλησίας: «Δήλωσα ότι η πλέον καταφανής διαφορά στη γνώμη ανάμεσα στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών και στους οχισματικούς ήταν ότι οι τελευταίοι περιορίζονταν όλοι από κάποιο ιδιόρρυθμο δόγμα, το οποίο στερούσε από τα μέλη του το προνόμιο να πιστεύουν σε οτιδήποτε δεν περιεχόταν σε αυτό, ενώ οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών... είναι έτοιμοι να πιστέψουν όλες τις αληθείς αρχές που υπάρχουν, καθώς αυτές φανερώνονται από καιρού εις καιρόν»⁶.

«Δεν μπορώ να πιστέψω κανένα από τα δόγματα των διαφορετικών θρησκευτικών ομάδων, διότι όλα έχουν κάποια πράγματα σε

αυτά, τα οποία δεν μπορώ να αποδεχθώ, μολονότι όλα τους έχουν κάποια αλήθεια. Θέλω να έρθω στην παρουσία του Θεού και να μάθω τα πάντα. Όμως τα δόγματα θέτουν πασσάλους [όρια] και λένε: 'Μέχρις εδώ θα έρχεσαι, και δεν θα υπερβείς' [Ιώβ 38:11], πράγμα το οποίο δεν μπορώ να αποδεχθώ»⁷.

«Λέω σε όλους εκείνους οι οποίοι έχουν την τάση να ανορθώνουν πασσάλους για τον Παντοδύναμο - θα αποτύχετε να λάβετε τη δόξα του Θεού. Για να γίνει κάποιος συγκληρονόμος του Υιού, θα πρέπει να εγκαταλείψει όλες τις ψευδείς παραδόσεις του»⁸.

«Το σπουδαίο πράγμα που θα πρέπει να γνωρίζουμε, είναι να κατανοήσουμε τι καθιέρωσε ο Θεός πριν από τη θεμελίωση του κόσμου. Ποιος το γνωρίζει; Είναι η εγγενής τάση των ανθρώπων να θέτουν πασσάλους και όρια στα έργα και τους τρόπους του Παντοδύναμου. ...Εκείνα τα οποία δεν αποκαλύφθηκαν από καταβολής κόσμου, αποκαλύπτονται στα μωρά και τα θηλάζοντα βρέφη κατά τις τελευταίες ημέρες [βλέπε Δ&Δ 128:18]»⁹.

«Όταν οι άνθρωποι μιλούν εναντίον [της αλήθειας], δεν βλάπτουν εμένα, αλλά βλάπτουν τον εαυτό τους. ...Όταν πράγματα μεγάλης σπουδαιότητας προσπερνώνται από μικρόνοες ανθρώπους χωρίς δεύτερη σκέψη, θέλω να δω την αλήθεια και κάθε επίδρασή της και να την κρατήσω σφιχτά στον κόρφο μου. Πιστεύω όλα όσα έχει έως τώρα αποκαλύψει ο Θεός και ποτέ δεν άκουσα έως τώρα να είναι καταδικασμένος ένας άνθρωπος διότι πιστεύει τόσο πολύ· όμως είναι καταδικασμένοι εξαιτίας της απιστίας»¹⁰.

«Όταν ο Θεός προσφέρει μια ευλογία ή γνώση σε έναν άνθρωπο και εκείνος αρνείται να τη λάβει, θα είναι καταδικασμένος. Οι Ισραηλίτες προσεύχονταν ώστε ο Θεός να μιλήσει στον Μωυσή και όχι σε αυτούς· ως αποτέλεσμα, εκείνος τους καταράστηκε με το νόμο των σαρκικών εντολών»¹¹.

«Είχα πάντοτε την ικανοποίηση να βλέπω την αλήθεια να θριαμβεύει επί του σφάλματος και το σκοτάδι να υποχωρεί μπροστά στο φως»¹².

Η απόκτηση της γνώσης των αιώνιων αληθειών, είναι απαραίτητη για να λάβουμε σωτηρία.

«Η γνώση είναι απαραίτητη για τη ζωή και την ευσέβεια. Αλίμονο, 'οις ιερείς και κληρικοί που κηρύττετε ότι η γνώση δεν είναι

απαραίτητη για τη ζωή και τη σωτηρία. Διώξτε μακριά τους Αποστόλους, κ.λπ., διώξτε μακριά τη γνώση, και θα βρεθείτε άξιοι για την καταδίκη της κόλασης. Η γνώση είναι αποκάλυψη. Ακούστε όλοι εσείς, αδελφοί, ετούτο το σπουδαίο μυστικό: η γνώση είναι η δύναμη του Θεού προς σωτηρία»¹³.

«Η γνώση εξαλείφει το σκοτάδι, την αβεβαιότητα και την αμφιβολία· διότι αυτά δεν μπορούν να υπάρξουν εκεί όπου υπάρχει γνώση. ...Στη γνώση υπάρχει δύναμη. Ο Θεός έχει περισσότερη δύναμη από όλα τα άλλα άτομα, διότι Εκείνος έχει μεγαλύτερη γνώση· και επομένως, γνωρίζει πώς να υποτάσσει όλα τα άλλα άτομα σε Εκείνον. Έχει δύναμη επί των πάντων»¹⁴.

«Καθώς εκφυλιζόμαστε από τον Θεό, κατερχόμαστε στο επίπεδο του διαβόλου και χάνουμε γνώση και χωρίς γνώση δεν μπορούμε να σωθούμε και όσο η καρδιά μας είναι γεμάτη με το κακό και μελετούμε το κακό, δεν υπάρχει χώρος στην καρδιά μας για το καλό ή για τη μελέτη του καλού. Δεν είναι καλός ο Θεός; Τότε να είστε κι εσείς καλοί. Αν Εκείνος είναι πιστός, τότε να είστε κι εσείς πιστοί. Προσθέστε στην πίστη σας την αρετή, στην αρετή δε τη γνώση και επιζητείτε καθετί καλό [βλέπε Πέτρου Β΄ 1:5].

«...Μόνο αποκτώντας γνώση σώζεται ένας άνθρωπος, διότι αν δεν αποκτήσει γνώση, θα αιχμαλωτιστεί από κάποια πονηρή δύναμη στον άλλο κόσμο, καθώς τα πονηρά πνεύματα θα έχουν περισσότερη γνώση και συνεπώς περισσότερη δύναμη από πολλούς ανθρώπους που βρίσκονται στη γη. Γι' αυτό, χρειαζόμαστε αποκάλυψη, ώστε να μας βοηθήσει και να μας δώσει γνώση για τα πράγματα του Θεού»¹⁵.

Ο Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε τα ακόλουθα τον Απρίλιο του 1843, τα οποία καταγράφηκαν αργότερα στο Διδαχή και Διαθήκες 130:18-19: «Οτιδήποτε στοιχείο διάνοιας αποκτήσουμε σε τούτη τη ζωή, θα αναστηθεί μαζί μας κατά την ανάσταση. Και αν ένα άτομο αποκτήσει γνώση και διάνοια σε τούτη τη ζωή περισσότερο από ένα άλλο, μέσω της επιμέλειας και υπακοής του, τόσο μεγαλύτερο θα έχει αυτό το πλεονέκτημα στο μελλοντικό κόσμο»¹⁶.

Ο Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε τα ακόλουθα τον Μάιο του 1843, τα οποία καταγράφηκαν αργότερα στο Διδαχή και Διαθήκες 131:6: «Είναι αδύνατο ένας άνθρωπος να σωθεί μέσα σε άγνοια»¹⁷.

Αποκτούμε γνώση των αιώνιων αληθειών μέσω της επιμελούς μελέτης και προσευχής.

Όταν ο Τζωρτζ Σμιθ υπηρετούσε στην Πρώτη Προεδρία, ανέφερε: «Ο Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε ότι κάθε άνδρας και γυναίκα θα πρέπει να επιζητούν τον Κύριο για σοφία, ώστε να μπορέσουν να αποκτήσουν γνώση από Εκείνον ο οποίος είναι η πηγή της γνώσης. Και οι υποσχέσεις του ευαγγελίου, όπως έχει αποκαλυφθεί, μας επιτρέπουν να πιστεύουμε ότι ακολουθώντας αυτήν την πορεία, θα κατακτήσουμε το στόχο της επιδίωξής μας»¹⁸.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ έγραψε τα ακόλουθα σε έναν άνδρα, ο οποίος είχε πρόσφατα προσχωρήσει στην Εκκλησία: «Θυμάστε τη μαρτυρία την οποία κατέθεσα στο όνομα του Κυρίου Ιησού, αναφορικά με το μέγα έργο το οποίο Εκείνος έφερε στο φως κατά τις τελευταίες ημέρες. Γνωρίζετε τον τρόπο επικοινωνίας μου, πώς με αίσθημα ανεπάρκειας και απλότητα, διακήρυξα προς εσάς αυτά τα οποία ο Κύριος έκανε γνωστά σε εμένα μέσω της διακονίας των άγιων αγγέλων Του για ετούτη τη γενεά. Προσεύχομαι ώστε ο Κύριος να σας δώσει τη δυνατότητα να αποθησαυρίσετε αυτά τα πράγματα στο νου σας, διότι γνωρίζω ότι το Πνεύμα Του θα δώσει μαρτυρία σε όλους όσοι επιζητούν επιμελώς τη γνώση από Εκείνον»¹⁹.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ έγραψε τα ακόλουθα σε έναν άνδρα, ο οποίος ζητούσε να μάθει περισσότερα σχετικά με την Εκκλησία: «Μελετήστε τη Βίβλο και όσα περισσότερα βιβλία μας μπορείτε να βρείτε. Να προσεύχεστε στον Πατέρα, στο όνομα του Ιησού Χριστού, να έχετε πίστη στις υποσχέσεις που δόθηκαν στους πατέρες μας και ο νους σας θα καθοδηγείται στην αλήθεια»²⁰.

«Τα πράγματα του Θεού είναι μεγίστης σπουδαιότητας· και ο χρόνος, η εμπειρία, οι προσεκτικές και βαθυστόχαστες και καταναυκτικές σκέψεις, μόνον αυτές μπορούν να τα ανακαλύψουν. Για τούτο, πρόσεχε ω άνθρωπε! Για να οδηγήσεις μία ψυχή στη σωτηρία, πρέπει να εκταθείς τόσο ψηλά, όσο τα ανώτατα ουράνια και να ερευνήσεις και να μελετήσεις τη σκοτεινότερη άβυσσο, και το μέγα εύρος της αιωνιότητας - πρέπει να επικοινωνήσεις με τον Θεό. Πόσο πολύ περισσότερο εξυψωτικές και ευγενείς είναι οι σκέψεις του Θεού, από τις μάταιες φαντασίες της ανθρώπινης καρδιάς!...

«Γνωρίζω ότι το Πνεύμα Του θα δώσει μαρτυρία σε όλους όσοι επιζητούν επιμελώς γνώση από Εκείνον».

«...Είθε η εντιμότητα και η νηφαλιότητα, η ανυποκρισία και η ιεροπρέπεια, η αρετή και η καθαρότητα, η πραότητα και η απλότητα να στεφανώνουν την κεφαλή μας σε κάθε τόπο· και τελικά να γίνουμε σαν τα μικρά παιδιά, χωρίς μοχθηρία, ενοχή ή υποκρισία. Και τώρα, αδελφοί, μετά από τις δοκιμασίες σας, εάν πράξετε αυτά τα πράγματα, και ασκήσετε ένθερμη προσευχή και πίστη ενώπιον του Θεού πάντοτε, Εκείνος θα σας δώσει γνώσεις με το Άγιο Πνεύμα Του, μάλιστα, με την ανείπωτη δωρεά του Αγίου Πνεύματος [Δ&Δ 121:26]»²¹.

**Αποκτούμε γνώση των αιώνων αληθειών λίγο κάθε φορά.
Μπορούμε να μάθουμε τα πάντα, τόσο γρήγορα,
όσο μπορούμε να τα αντέξουμε.**

«Δεν αποτελεί σοφία να μας προσφέρουν όλη τη γνώση διαμιάς. Αλλά θα πρέπει να έχουμε από λίγη κάθε φορά· τότε μπορούμε να την κατανοήσουμε»²².

«Όταν σκαρφάζοντε σε μια σκάλα, πρέπει να ξεκινήσετε από το κάτω σκαλοπάτι και να ανεβείτε σκαλί-σκαλί, μέχρι να φτάσετε στην κορυφή. Το ίδιο συμβαίνει με τις αρχές του ευαγγελίου - πρέπει να

αρχίσετε με την πρώτη και να συνεχίσετε, μέχρι να μάθετε όλες τις αρχές της υπερύψωσης. Όμως θα περάσει ένα μεγάλο διάστημα, αφότου θα έχετε περάσει από την άλλη πλευρά του πέπλου μέχρι να τις έχετε μάθει. Δεν θα τα κατανοήσουμε όλα σε τούτο τον κόσμο· θα αποτελέσει ένα μεγάλο έργο το να μάθουμε για τη σωτηρία και την υπερύψωσή μας, ακόμα και πέρα από τον τάφο»²³.

Ο Τζόζεφ Σμιθ και οι σύμβουλοί του στην Πρώτη Προεδρία έδωσαν τις ακόλουθες οδηγίες στους Αγίους που είχαν συγκεντρωθεί στη Ναβού: «Προς εκείνους οι οποίοι... μπορούν να συμβάλλουν σε αυτό το μεγάλο έργο, λέμε, ας έλθουν σε τούτο τον τόπο. Έτσι όχι μόνο θα συμβάλλουν στην πρόοδο του Βασιλείου, αλλά θα είναι σε θέση να έχουν τα πλεονεκτήματα της διδασκαλίας από την Προεδρία και άλλων εχόντων εξουσία στην Εκκλησία και θα ανέλθουν όλο και υψηλότερα στις βαθμίδες της διάνοιας, έως ότου να μπορέσουν να ‘καταλάβουν μαζί με όλους τους αγίους, ποιο είναι το πλάτος και το μήκος, και το βάθος και το ύψος· και να γνωρίσουν την αγάπη του Χριστού, που υπερβαίνει κάθε γνώση’. [Προς Εφεσίους 3:18-19.]»²⁴

«Ο Θεός δεν αποκάλυψε τίποτα στον Τζόζεφ παρά αυτά τα οποία Εκείνος θα κάνει γνωστά στους Δώδεκα και ακόμα και ο ελάχιστος Άγιος θα μπορεί να γνωρίζει τα πάντα τόσο γρήγορα, όσο μπορεί να τα αντέξει, διότι πρέπει να έρθει η ημέρα όπου κανένας άνθρωπος δεν θα χρειαστεί να πει στον πλησίον του: ‘Γνωρίστε τον Κύριο· επειδή, όλοι αυτοί θα με γνωρίζουν, από τον μικρό τους, μέχρι τον μεγάλο τους’ [βλέπε Ιερεμίας 31:34]»²⁵.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Διαβάστε την δεύτερη παράγραφο στη σελίδα 287. Σκεφθείτε συνήθειες ή ιδέες οι οποίες μπορούν να «θέσουν όρια στα έργα και τους τρόπους του Παντοδύναμου» στη ζωή σας. Τι νομίζετε ότι πρέπει να κάνουμε ώστε να ασπασθούμε όλη την αλήθεια που θα μας δώσει ο Κύριος;
- Ξαναδιαβάστε ολόκληρη την πρώτη παράγραφο στη σελίδα 288. Πότε η γνώση έδιωξε το σκοτάδι και την αμφιβολία από τη ζωή

σας; Γιατί νομίζετε ότι η απόκτηση της γνώσης της αλήθειας είναι απαραίτητη για να λάβουμε τη σωτηρία; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 287-88.)

- Από τις διδασκαλίες του Προφήτη Τζόζεφ, μπορούμε να καταλάβουμε ότι ο Σατανάς θέλει να χάσουμε γνώση (σελίδες 287-88) και ότι ο Κύριος θέλει να μας δώσει γνώση (σελίδες 289-90). Τι μπορούμε να μάθουμε από αυτή την αντίθεση;
- Τι μπορούμε να κάνουμε ώστε να αυξήσουμε τη γνώση μας της αλήθειας; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 283-86, 289-90.) Ξαναδιαβάστε την πρώτη παράγραφο που αρχίζει στη σελίδα 290. Επιλέξτε μερικά από τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται στην παράγραφο αυτή. Πώς μας προετοιμάζει το καθένα από αυτά τα χαρακτηριστικά για να λάβουμε γνώση;
- Διαβάστε ολόκληρη τη τρίτη παράγραφο στη σελίδα 290. Τι μπορούμε να μάθουμε συγκρίνοντας τη μάθηση των αρχών του ευαγγελίου με το να σκαρφαλώνουμε σε μία οκάλα; Τι έχετε κάνει ώστε να αυξάνετε συνεχώς τη γνώση σας του ευαγγελίου;
- Ποιες είναι οι σκέψεις ή τα συναισθήματά σας καθώς συλλογίζεστε την τελευταία παράγραφο σε αυτό το κεφάλαιο;

Συνοχτιζόμενες γραφές: Παροιμίες 1:7, Προς Τιμόθεον Α΄ 2:3-4, Νεφί Β΄ 28:29-31, Άλμα 5:45-47, Δ&Δ 88:118

Σημειώσεις

1. George Q. Cannon, *The Life of Joseph Smith, the Prophet* (1888), σελ. 189.
2. Brigham Young, *Deseret News: Semi-Weekly*, 25 Φεβρουαρίου 1868, σελ. 2, εκουγχροσιμένη γραφή κεφαλαίων.
3. *History of the Church*, 1:334-35. Από τα πρακτικά μιας συγκέντρωσης της Σχολής Προφητών, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 18 Μαρτίου 1833, στο Κίρτλαντ του Οχάιο. Αναφέρθηκε από τον Φρέντερικ Ουίλιαμς.
4. *History of the Church*, 1:334. Από το "History of the Church" (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 281, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
5. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Ισαάκ Γκάλαντ, 22 Μαρτίου 1839, φυλακή Λίμπερτ, Λίμπερτ, Μισσούρι. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, Φεβρ. 1840, σελ. 53-54. Εκουγχροσιμένη ορθογραφία και γραμματική.
6. *History of the Church*, 5:215, από το "History of the Church" (χειρόγραφο), book D-1, σελ. 1433, Αρχαία Εκκλησίας.
7. *History of the Church*, 6:57, εκουγχροσιμένη στίξη. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, στις 15 Οκτωβρίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
8. *History of the Church*, 5:554. Διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφων. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 27 Αυγούστου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς και τον Ουίλιαμ Κλέιτον.
9. *History of the Church*, 5:529-30. Διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφων. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 13 Αυγούστου 1843, στη

- Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσοαρντς.
10. *History of the Church*, 6:477. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 16 Ιουνίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Τόμας Μπούλοκ. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
  11. *History of the Church*, 5:555. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 27 Αυγούστου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσοαρντς και τον Ουίλιαμ Κλέιτον.
  12. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Όλιβερ Κάουντερν, 24 Σεπτεμβρίου 1834, Κίρτλαντ, Οχάιο. Δημοσιεύθηκε στο *Evening and Morning Star*, Σεπτ. 1834, σελ. 192.
  13. Παρατέθηκε υπό Μάρθα Τζέιν Νόλτον Κόρρεϊ, η οποία ανέφερε μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, στις 21 Μαΐου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Martha Jane Knowlton Coray, Notebook, Αρχαία Εκκλησίας.
  14. *History of the Church*, 5:340. Εκουγχρονισμένη γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα, διαφοροποίηση υποδιαίρεσεων παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 8 Απριλίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσοαρντς και τον Ουίλιαμ Κλέιτον.
  15. *History of the Church*, 4:588. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 10 Απριλίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ουίλφορντ Γούντροφ.
  16. Διδαχή και Διαθήκες 130:18-19. Οδηγίες δοθείσες υπό Τζόζεφ Σμιθ στις 2 Απριλίου 1843, στο Ράμους του Ιλλινόις.
  17. Διδαχή και Διαθήκες 131:6. Οδηγίες δοθείσες υπό Τζόζεφ Σμιθ στις 16 και 17 Μαΐου 1843, στο Ράμους του Ιλλινόις.
  18. George A. Smith, *Deseret News: Semi-Weekly*, 29 Νοεμβρίου 1870, σελ. 2.
  19. *History of the Church*, 1:442. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Μόουζες Νικερσον, 19 Νοεμβρίου 1833, Κίρτλαντ, Οχάιο.
  20. *History of the Church*, 6:459. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Ουάσινγκτον Τάκερ, 12 Ιουνίου 1844, Ναβού, Ιλλινόις.
  21. *History of the Church*, 3:295-96, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και άλλων στον Έντουαρντ Πάρτρικτς και την Εκκλησία, 20 Μαρτίου 1839, φυλακή Λίμπερτυ, Λίμπερτυ, Μισσούρι. Τμήματα αυτής της επιστολής περιελήφθησαν αργότερα στο Διδαχή και Διαθήκες ως τμήματα 121, 122 και 123.
  22. *History of the Church*, 5:387. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 14 Μαΐου 1843, στο Γιέλρομ του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ.
  23. *History of the Church*, 6:306-7. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 7 Απριλίου 1833, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ουίλφορντ Γούντροφ, Ουίλαρντ Ρίτσοαρντς, Τόμας Μπούλοκ και Ουίλιαμ Κλέιτον. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
  24. *History of the Church*, 4:186. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και των συμβούλων του στην Πρώτη Προεδρία προς τους Αγίους, Σεπτ. 1840, Ναβού, Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, Οκτ. 1840, σελ. 179.
  25. *History of the Church*, 3:380. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 27 Ιουνίου 1839, στο Κομέρς του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσοαρντς.

Όταν ο Τζόζεφ Σμιθ εξήγησε το σχέδιο του Ναού στο Κίρτλαντ, όπως αποκαλύφθηκε από τον Κύριο, ο Χάιρονιμ Σμιθ έτρεξε να φέρει ένα δρεπάνι, αναφωνώντας: «Ετοιμαζόμαστε να οικοδομήσουμε έναν οίκο για τον Κύριο και είμαι αποφασισμένος να είμαι ο πρώτος που θα εργαστεί για αυτό».

«Πόσο καλό και πόσο ευχάριστο είναι... να κατοικούμε μαζί σε ενότητα»

«Ας εργαστούμε όλοι μαζί, δυνατά και με διάρκεια».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Στις 27 Δεκεμβρίου 1832, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ έλαβε εντολή από τον Κύριο να αρχίσουν οι Άγιοι την οικοδόμηση ενός ναού στο Κίρτλαντ (βλέπε Δ&Δ 88:119). Την 1^η Ιουνίου 1833, ο Κύριος έδωσε περαιτέρω οδηγίες στον Προφήτη: «Λοιπόν εδώ είναι σοφία, και ο νους του Κυρίου - ας οικοδομηθεί ο οίκος, όχι κατά τον τρόπο του κόσμου, γιατί δε σας δίνω εντολή να ζείτε κατά τον τρόπο του κόσμου» (Δ&Δ 95:13-14).

Μερικές ημέρες αργότερα, ο Κύριος εκπλήρωσε την υπόσχεσή Του, δίνοντας στον Τζόζεφ και τους συμβούλους του στην Πρώτη Προεδρία ένα αξιοσημείωτο όραμα στο οποίο είδαν λεπτομερή σχέδια του ναού. Ο Φρέντερικ Ουίλιαμς, Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, θυμόταν αργότερα: «Ο Τζόζεφ [Σμιθ] έλαβε το λόγο του Κυρίου προς αυτόν, να πάρει τους δύο συμβούλους του, [Φρέντερικ] Ουίλιαμς και [Σίδνεϋ] Ρίγκντον και να έρθουν ενώπιον του Κυρίου και Εκείνος θα τους έδειχνε το σχέδιο ή το υπόδειγμα του οίκου για να οικοδομηθεί. Γονατίσαμε, επικαλεστήκαμε τον Κύριο και το οικοδόμημα εμφανίστηκε εντός του πεδίου ορατότητός μας και εγώ ήμουν ο πρώτος που το ανακάλυψε. Κατόπιν το είδαμε όλοι μαζί. Αφού κοιτάξαμε καλά το εξωτερικό του, το οικοδόμημα φάνηκε να έρχεται ακριβώς επάνω από εμάς»¹.

Όταν ο Τζόζεφ Σμιθ εξήγησε σε ένα συμβούλιο αρχιερέων το μεγαλοπρεπές σχέδιο το οποίο είχε αποκαλυφθεί στην Πρώτη Προεδρία, οι αδελφοί αγαλλίασαν και πήγαν αμέσως να επιλέξουν μια τοποθεσία - ένα σημείο σε έναν αγρό με σιτάρι, τον οποίο είχαν σπείρει οι αδελφοί Σμιθ το προηγούμενο φθινόπωρο. Αμέσως ο

Χάουρουμ Σμιθ έτρεξε να πάρει ένα δρεπάνι για να αρχίσει το καθάρισμα της έκτασης που θα οικοδομείτο, δηλώνοντας: «Ετοιμαζόμαστε να χτίσουμε έναν οίκο για τον Κύριο και αποφάσισα να είμαι ο πρώτος που θα εργαστεί για αυτό»².

Αυτός ο ενθουσιασμός έγινε ένα ενωτικό συναίσθημα καθώς οι Άγιοι εργαζόνταν και έκαναν θυσίες, για να οικοδομήσουν τον πρώτο ναό σε αυτή τη θεϊκή νομή. Υπό την καθοδήγηση της Έμμα Σμιθ, οι γυναίκες έφτιαχναν κάλτσες, παντελόνια και ζακέτες για τους εργάτες στο ναό. Οι γυναίκες έφτιαζαν, επίσης, τις κουρτίνες και τα χαλιά για το ναό, ενώ οι εργασίες στο εσωτερικό του ναού γίνονταν υπό την επίβλεψη του Μπρίγκαμ Γιανγκ. Ο αδελφός Τζων Τάνερ πούλησε το αγρόκτημά του στη Νέα Υόρκη, εκτάσεως 890,31 εκταρίων, φθάνοντας έγκαρα στο Κίρτλαντ για να δανείσει στον Προφήτη τα 2.000 δολάρια που απαιτούνταν για να αρθεί η υποθήκη στο οικοδομικό τετράγωνο του ναού, διότι επέκειτο η κατάσχεση. Για να προστατεύσουν το ναό από τους απειλητικούς όχλους, άνδρες φύλαγαν το βράδυ το ναό, ενώ κοιμούνταν με τα ίδια ρούχα, τα οποία φορούσαν εργαζόμενοι την ημέρα ως εργάτες.

Ο Προφήτης δήλωσε: «Μεγάλες προετοιμασίες είχαν γίνει για να αρχίσουν οι εργασίες οικοδόμησης ενός οίκου του Κυρίου· και μολονότι η Εκκλησία ήταν φτωχή, η αρμονία και η φιλανθρωπία αφθονούσαν, ώστε να μας ενδυναμώσουν να εκτελέσουμε τις εντολές του Θεού»³.

Ο Χίμπερ Κίμπαλ, ο οποίος έγινε μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα ένα χρόνο πριν την αφιέρωση του ναού, περιέγραψε τη μεγάλη προσπάθεια: «Ολόκληρη η εκκλησία ενώθηκε σε αυτό το εγχείρημα και κάθε άνδρας προσέφερε βοήθεια. Εκείνοι οι οποίοι δεν είχαν ζώα ζεμένα για να σύρουν βαρύ φορτίο, πήγαιναν να εργαστούν στο λατομείο και προετοίμαζαν τις πέτρες για τη μεταφορά τους στον οίκο [του Θεού]»⁴. Ο Πρεσβύτερος Κίμπαλ θυμόταν, επίσης: «Ο Τζόζεφ είπε: Έλάτε, αδελφοί, ας πάμε στο λατομείο και να εργαστούμε για τον Κύριο'. Και ο Προφήτης, φορώντας λινά ρούχα εργασίας, πήγε ο ίδιος και εργάστηκε στο λατομείο πέτρας, όπως οι υπόλοιποι από εμάς. Κάθε Σάββατο βγάσαμε όλα τα ζεμένα ζώα που είχαμε για να μεταφέρουν πέτρα στο Ναό και έτσι εξακολουθήσαμε έως ότου τελείωσε ο οίκος· και οι σύζυγοί μας έπλεκαν συνεχώς, έγνεθαν και έραβαν και... έκαναν κάθε είδους εργασία»⁵.

Οι προσπάθειες των Αγίων του Κίρτλαντ ήταν χαρακτηριστικές της ενότητας, της θυσίας και της αφιέρωσης, τα οποία θα καθιστούσαν δυνατή την εκπλήρωση των σκοπών του Κυρίου τα μετέπειτα χρόνια. Ήταν μία από τις πολλές φορές όπου οι Άγιοι θα προσπαθούσαν μαζί, λαμβάνοντας υπ' όψιν την παραίνεση του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ: «Ας εργαστούμε όλοι μαζί, δυνατά και με διάρκεια»⁶.

Δδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Όταν εργαζόμαστε μαζί με ομόνοια, μπορούμε να πραγματοποιήσουμε καλύτερα τους σκοπούς του Θεού.

«Αισθανόμαστε μεγάλη χαρά διότι συναντούμε τους Αγίους σε μια ακόμα Γενική Συνέλευση [Οκτώβριος 1840]. ...Οι Άγιοι είναι ενθουσιώδεις, ακούραστοι και δραστήριοι όσο ποτέ, στο μέγα έργο των τελευταίων ημερών και [αυτό] μας δίνει χαρά και παρηγοριά και εξαιρετικά μας ενθαρρύνει, ενώ αγωνιζόμαστε με τις δυσκολίες, οι οποίες κατ' ανάγκην βρίσκονται στο δρόμο μας.

»Ας εκδηλώνουν πάντοτε οι αδελφοί αυτό το πνεύμα, και ας μας στηρίζουν και εμείς πρέπει, θα πάμε μπροστά. Το έργο του Κυρίου θα προχωρήσει, ο Ναός του Κυρίου θα ανεγερθεί, οι Πρεσβύτεροι του Ισραήλ θα εμψυχωθούν, η Σιών θα ανοικοδομηθεί και θα γίνει η ευλογία και η τιμή και η δόξα ολόκληρης της γης· και το άσμα του εγκωμίου, της δόξας, της τιμής και του μεγαλείου προς Εκείνον, ο οποίος κάθεται στο θρόνο, και προς το Αρνίο στους αιώνες των αιώνων, θα αντηχήσει από λόφο σε λόφο, από βουνό σε βουνό, από νησί σε νησί, και από ήπειρο σε ήπειρο, και οι βασιλείες αυτού του κόσμου θα γίνουν το βασίλειο του Θεού μας και του Χριστού Του [βλέπε Αποκάλυψη 11:15].

»Είμαστε πράγματι χαρούμενοι διότι γνωρίζουμε ότι υπάρχει αυτό το πνεύμα της ενότητας σε όλες τις εκκλησίες, στην πατρίδα και στο εξωτερικό, σε τούτη την ήπειρο, καθώς και στα νησιά της θάλασσας. Διότι μέσω αυτής της αρχής και μέσω της επικέντρωσης στη δράση, θα είμαστε σε θέση να πραγματοποιήσουμε τους σκοπούς του Θεού μας»⁷.

«[Ο Ναός της Ναβού] προχωρεί με μεγάλη ταχύτητα· έντονες προσπάθειες καταβάλλονται από τον καθέναν, προκειμένου να διευκολυνθεί η ανέγερσή του και υλικά κάθε είδους ετοιμάζονται πυρετωδώς να αποσταλούν και έως το επόμενο φθινόπωρο αναμένουμε να

δούμε το κτήριο περιβεβλημένο. ...Υπήρξαν συχνά, κατά τη διάρκεια του χειμώνα, έως και εκατό χέρια που εξόρυσσαν πέτρα, ενώ συγχρόνως πλήθη άλλων απασχολούνταν με τη μεταφορά και με άλλα είδη εργασίας...

»Ενώ τα πλήθη, πολυάσχολα, απασχολούνταν σε διάφορους τομείς, εκτελώντας το καθημερινό έργο τους και καλύπτοντας το ένα δέκατο του χρόνου τους, άλλοι, με όχι λιγότερη προθυμία, έφερναν τα δέκατά τους και τις αφιερώσεις τους για τον ίδιο σπουδαίο σκοπό. Ποτέ άλλοτε από την εδραίωση αυτής της Εκκλησίας, δεν είδαμε να εκδηλώνεται μεγαλύτερη προθυμία να συμμορφωθούμε με τις απαιτήσεις του Ιεχωβά, μια τόσο ένθερμη επιθυμία να κάνουμε το θέλημα του Θεού, περισσότερο έντονες προσπάθειες να καταβάλλονται ή μεγαλύτερες θυσίες να γίνονται από αυτές που έγιναν αφότου ο Κύριος είπε: 'Να χτιστεί ένας οίκος... από τα δέκατα του λαού μου'. [Βλέπε Δ&Δ 97:10-11.] Ήταν σαν να είχε ταυτόχρονα ακουμπήσει το πνεύμα της τολμηρής προσπάθειας, της φιλανθρωπίας και της υπακοής επάνω σε νέους και γέρους· και αδελφοί και αδελφές, αγόρια και κορίτσια, ακόμα και ξένοι, οι οποίοι δεν ήταν στην Εκκλησία, ενώθηκαν με μία απaráμιλλη γενναιοδωρία στην επίτευξη αυτού του σπουδαίου έργου· και σε πολλές περιπτώσεις δεν μπορούσες ούτε τη χήρα να εμποδίσεις να ρίξει τα δύο λεπτά από το ισχυρό βαλάντιό της.

»Αισθανόμαστε αυτή τη στιγμή την ανάγκη να προσφέρουμε σε όλους, νέους και γέρους, τόσο μέσα στην Εκκλησία, όσο και έξω από αυτή, τις ειλικρινείς ευχαριστίες μας για την απaráμιλλη γενναιοδωρία, καλοσύνη, επιμέλεια και υπακοή, τις οποίες τόσο επίκαιρα εκδήλωσαν στην παρούσα περίπτωση. Όχι ότι έχουμε προσωπικά ή ατομικά ωφεληθεί από χρηματικής απόψεως, αλλά όταν οι αδελφοί, όπως στην περίπτωση αυτή, δείχνουν μια ενότητα σε σκοπό και πρόθεση και όλοι ρίχνονται στη δουλειά, η φροντίδα μας, η εργασία, ο μόχθος και η αγωνία μας μειώνονται σημαντικά, ο ζυγός μας είναι καλός και το φορτίο μας ελαφρύ [βλέπε Κατά Ματθαίον 11:30]»⁸.

«Επιτρέψτε μου τώρα να πω μια για πάντα, όπως ο παλαιός Ψαλμωδός: 'Να, τι καλό και τι τερπνό, να συγκατοικούν με ομόνοια αδελφοί'. 'Είναι σαν το πολύτιμο μύρο επάνω στο κεφάλι, που κατεβαίνει επάνω στο πηγούνι του Ααρών· που κατεβαίνει στο στόμα του ενδύματός του· όπως η δροσιά του Αερμών, που κατεβαίνει επάνω στα βουνά της Σιών', αυτή η ομόνοια· 'επειδή, εκεί ο Κύριος διόρισε

την ευλογία, ζωή μέχρι τον αιώνα!’ Η ομόνοια είναι δύναμη. [Βλέπε Ψαλμοί 133:1-3.]»⁹

Αυξανόμαστε σε ομόνοια καθώς προσπαθούμε να είμαστε υπάκουοι στους νόμους του Θεού και να υπερνικήσουμε τα εγωιστικά συναισθήματά μας και τις προκαταλήψεις μας.

Τον Δεκέμβριο του 1840 ο Προφήτης έγραψε σε μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα και σε άλλους ηγέτες της ιεροσύνης που υπηρετούσαν σε ιεραποστολές στη Μεγάλη Βρετανία: «Είναι... πολύ ικανοποιητικό όταν σκέπτομαι ότι υπάρχει τόσο μεγάλη κατανόηση ανάμεσά σας και ότι οι Άγιοι έδωσαν προσοχή στη συμβουλή με τόση χαρά και [έκαναν μεγάλες προσπάθειες] μεταξύ τους για αυτό το μόχθο αγάπης και για την προώθηση της αλήθειας και της χρηστότητας. Είναι όπως θα έπρεπε να είναι στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού· η ομόνοια είναι δύναμη. ‘Να, τι καλό και τι τερπνό, να συγκατοικούν με ομόνοια αδελφοί!’ [Ψαλμοί 133:1.] Ας καλλιεργούν πάντοτε αυτή την αρχή οι Άγιοι του Υψίστου και τότε οι ενδοξότερες ευλογίες θα προκύψουν, όχι μόνο σε αυτούς ατομικά, αλλά και σε ολόκληρη την Εκκλησία – η τάξη του βασιλείου θα διατηρηθεί, οι κατέχοντες υπεύθυνη θέση του θα είναι σεβαστοί και όσα απαιτούνται από αυτό θα γίνονται δεκτά με προθυμία και χαρά...

»Ας θυμούνται οι Άγιοι ότι σπουδαία πράγματα εξαρτώνται από την ατομική προσπάθειά τους και ότι έχουν κληθεί να είναι συνάδελφοι εργαζόμενοι με εμάς και με το Άγιο Πνεύμα στην πραγματοποίηση του μεγάλου έργου των τελευταίων ημερών. Και σκεπτόμενοι προσεκτικά το μέγεθος, τις ευλογίες και τη δόξα αυτού του ίδιου μεγάλου έργου, είτε κάθε εγωιστικό συναίσθημα όχι μόνο να θάβεται, αλλά και να εκμηδενίζεται· και είτε να επικρατεί η αγάπη προς τον Θεό και τον άνθρωπο, και να βασιλεύει θριαμβευτικά σε κάθε νου, ώστε οι καρδιές τους να γίνουν όπως του Ενώχ του παλαιού, και να κατανοούν τα πάντα, παρόντα, παρελθόντα και μέλλοντα και να μη μένουν πίσω σε κανένα χάρισμα, προσμένοντας την αποκάλυψη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού [βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 1:7].

»Το έργο στο οποίο απασχολούμαστε ενωμένοι, δεν είναι συνηθισμένο. Οι εχθροί τους οποίους μαχόμαστε είναι ύπουλοι και ιδιαίτερα επιδέξιοι στα τεχνάσματα. Το σωστό για εμάς είναι να επαγρυπνούμε για να συγκεντρώσουμε τις δυνάμεις μας και να φροντίσουμε

ώστε να υπάρχουν τα καλύτερα συναισθήματα ανάμεσά μας. Και τότε, με τη βοήθεια του Παντοδύναμου, θα προχωρούμε από νίκη σε νίκη και από κατάκτηση σε κατάκτηση. Τα άνομα πάθη μας θα καθυποταχθούν, οι προκαταλήψεις μας θα αποχωρήσουν. Δε θα βρίσκουμε χώρο στην καρδιά μας για μίσος. Η αχρειότητα θα κρύψει το δύσμορφο κεφάλι της, και θα σταθούμε βρίσκοντας επιδοκιμασία στην όψη των ουρανών, και θα αναγνωριστούμε γιοι του Θεού.

«Ας συνειδητοποιήσουμε ότι δεν είμαστε για να ζούμε για τον εαυτό μας, αλλά για τον Θεό· πράττοντας αυτό, θα επικαθίσουν σε εμάς οι μεγαλύτερες ευλογίες στον παρόντα καιρό και στην αιωνιότητα»¹⁰.

«Θα λέγαμε στους Αγίους οι οποίοι έρχονται εδώ [στη Ναβού], ότι έχουμε θέσει το θεμέλιο για τη συνάθροιση του λαού του Θεού σε τούτο τον τόπο και αναμένουμε πως όταν έρθουν οι Άγιοι, θα είναι υπό το σχέδιο δράσης το οποίο έχει ορίσει ο Θεός. ...Προσπαθούμε εδώ να ζώσουμε την οσφύ μας και να απαλλαγούμε από τους εργάτες της ανομίας· και ελπίζουμε πως όταν φθάσουν από το εξωτερικό οι αδελφοί μας, θα μας βοηθήσουν να ωθήσουμε αυτό το καλό έργο και να φέρουμε εις πέρας αυτό το μεγάλο σχέδιο, ώστε 'η Σιών να μπορέσει να οικοδομηθεί με χρηστότητα· και να συναθροιστούν χιλιάδες στο λάβαρό της· ώστε ως λαός του Θεού, υπό τη διεύθυνσή Του, και υπάκουοι στο νόμο Του, να μπορέσουμε να αυξηθούμε σε χρηστότητα και αλήθεια· ώστε όταν εκπληρωθούν οι σκοποί Του, να λάβουμε μια κληρονομιά ανάμεσα σε εκείνους οι οποίοι έχουν εξαγνιστεί»¹¹.

«Όλοι εμείς έχουμε τους φίλους μας, τις γνωριμίες μας, τις οικογένειες και τους συνεργάτες μας· και βλέπουμε πως τα δεσμά της φιλίας... και της αδελφούσνης, μας έχουν ενώσει σταθερά με χιλιάδες πολύ αγαπητούς συνεργάτες. Έχουμε ενστερνιστεί τη μία κοινή πίστη, αυτή την ίδια, η οποία 'μια φορά για πάντα παραδόθηκε στους αγίους'. [Ιούδα 1:3.] Μας δόθηκε το προνόμιο να ακούσουμε το αιώνιο ευαγγέλιο, το οποίο παραχωρήθηκε σε εμάς μέσω του πνεύματος της προφητείας, μέσω του ανοίγματος των ουρανών, μέσω της δωρεάς του Αγίου Πνεύματος, μέσω της διακονίας των αγγέλων και μέσω της δύναμης του Θεού. ...Μια συγγενική συμπόνια χαρακτηρίζει ολόκληρο το σώμα, δηλαδή το σώμα του Χριστού, το οποίο, σύμφωνα με τη δήλωση του Παύλου, είναι η εκκλησία του· και κανένα μέλος του σώματος δεν μπορεί να τραυματιστεί χωρίς τα άλλα μέλη να

*«Η ομόνοια είναι δύναμη. Τι καλό και τι τερπνό, να συγκατοικούν με ομόνοια αδελφοί!
Ας καλλιεργούν πάντοτε αυτήν την αρχή οι Άγιοι του Υψίστου».*

αισθανθούν τον πόνο, διότι, λείπει ο Παύλος, εάν ένα μέλος υποφέρει, όλα τα μέλη υποφέρουν· και εάν ένα μέλος χαίρεται, όλα τα υπόλοιπα μέλη τιμούνται με αυτό [βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 12:12-27]¹².

Οι μεγαλύτερες υλικές και πνευματικές ευλογίες ρέουν πάντοτε από την ενωμένη προσπάθεια.

Τον Ιανουάριο του 1841, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ και οι σύμβουλοί του στην Πρώτη Προεδρία έδωσαν καθοδήγηση στους Αγίους, οι οποίοι έρχονταν στη Ναβού από διαφορετικά μέρη του κόσμου: «Μόνο με τη συνολική δράση και την ομόνοια της προσπάθειας μπορούμε να επιτύχουμε το μεγάλο έργο των τελευταίων ημερών... ενώ τα συμφέροντά μας, τόσο υλικά, όσο και πνευματικά, θα επαυξηθούν εξαιρετικά και οι ευλογίες του ουρανού θα ρέουν σε εμάς σαν ένα αδιάκοπο ποτάμι. Για αυτό, νομίζω, ότι δεν υπάρχει αμφισβήτηση.

»Οι μεγαλύτερες υλικές και πνευματικές ευλογίες, οι οποίες ρέουν πάντα από την πίστη και την ενωμένη προσπάθεια, ποτέ δεν συνόδευσαν την ατομική προσπάθεια ή το τολμηρό εγχείρημα. Η ιστορία όλων των περασμένων εποχών, πλουσιοπάροχα αποδεικνύει αυτό το γεγονός...

»Θα ευχόμασταν να καταλάβουν οι Άγιοι πως όταν έρθουν εδώ, δε θα πρέπει να περιμένουν την τελειότητα ή ότι όλα θα τα διέπει η αρμονία, η ειρήνη και η αγάπη. Αν εντρυφούν σε τέτοιες ιδέες, αναμφίβολα θα παραπλανηθούν, διότι εδώ υπάρχουν άτομα, όχι μόνο από διαφορετικές πολιτείες, αλλά και από διαφορετικά έθνη, τα οποία μολονότι αισθάνονται ιδιαίτερα προσκολλημένοι στο σκοπό της αλήθειας, έχουν τις μορφωτικές προκαταλήψεις τους και, επομένως, απαιτεί κάποιο διάστημα προκειμένου να υπερνικηθούν αυτά. Επίσης, υπάρχουν πολλοί οι οποίοι εισχώρησαν λαθραία και προσπαθούν να σπείρουν διαφωνίες, διαμάχη και εχθρότητα ανάμεσά μας και πράττοντας αυτό, φέρνουν το κακό επάνω στους Αγίους. ...Για το λόγο αυτό, ας είναι εκείνοι οι οποίοι έρχονται σε τούτο τον τόπο αποφασισμένοι να τηρούν τις εντολές του Θεού και να μην αποθαρρύνονται από εκείνα τα πράγματα που απαριθμήσαμε και τότε θα ευημερήσουν - η νοημοσύνη των ουρανών θα μεταδοθεί σε αυτούς και τελικά θα δουν μάτι προς μάτι και θα αγαλλιάσουν με την πλήρη καρποφορία εκείνης της δόξας, η οποία φυλάσσεται για τους ενάρετους.

»Για την ανέγερση του Ναού του Κυρίου, μέγας αγώνας θα απαιτηθεί εκ μέρους των Αγίων, ώστε να οικοδομηθεί ένας οίκος, ο οποίος θα είναι αποδεκτός από τον Παντοδύναμο και στον οποίο θα εκδηλώνεται η δύναμη και η δόξα Του. Γι' αυτό, εκείνοι οι οποίοι μπορούν ελεύθερα να θυσιάσουν από το χρόνο, τα ταλέντα και την ιδιοκτησία τους για την ευημερία του βασιλείου και για την αγάπη που έχουν προς το σκοπό της αλήθειας... ας ενωθούν μαζί μας στο μεγάλο έργο των τελευταίων ημερών και ας μοιραστούν τις δοκιμασίες, ώστε τελικά να μοιραστούν τη δόξα και το θρίαμβο»¹³.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Σκεφθείτε τη δήλωση του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ: «Όλοι μαζί, δυνατά και με διάρκεια (σελίδα 296). Τι συμβαίνει όταν μια προσπάθεια δεν διαρκεί αρκετά ή δεν είναι αρκετά δυνατή; Τι συμβαίνει όταν οι άνθρωποι τραβούν προς διαφορετικές κατευθύνσεις; Πώς θα μπορούσαμε να εφαρμόσουμε τη δήλωση του Προφήτη στο σπιτικό μας; Στις κλήσεις μας στην Εκκλησία;
- Διαβάστε ολόκληρη την δεύτερη παράγραφο στη σελίδα 298. Γιατί γίνεται ελαφρύτερο το φορτίο μας, όταν εργαζόμαστε όλοι μαζί; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 295-98.) Ποιες αρχές σας βοήθησαν να εργαστείτε με μεγαλύτερη ενότητα με τους άλλους;
- Επανεξετάστε ολόκληρη την δεύτερη παράγραφο στη σελίδα 299. Ποιοι είναι οι κίνδυνοι του εγωισμού; Τι μπορούμε να κάνουμε ώστε να εκμηδενίσουμε τα εγωιστικά συναισθήματα μέσα μας; Πώς αισθάνεστε όταν «αφήνετε να υπεριοχύει η αγάπη στον Θεό και τον άνθρωπο» μέσα στην καρδιά σας;
- Επανεξετάστε την παράγραφο που αρχίζει στο τέλος της σελίδας 300. Με ποιους τρόπους ωφεληθήκατε από «τα δεσμά της φιλίας» και «τις αγαπητές σχέσεις» στον τομέα ή τον κλάδο σας; Πώς ωφελούνται οι τομείς και οι κλάδοι όταν «μία συγγενική συμπόνια διαπερνά ολόκληρο το σώμα;»
- Μελετήστε την δεύτερη παράγραφο στη σελίδα 302. Γιατί νομίζετε ότι είναι αούνετο να περιμένουμε την τελειότητα από τα μέλη στους τομείς και τους κλάδους μας; Πότε έχετε δει μια ομάδα ανθρώπων που δεν είναι τέλειοι να χρησιμοποιούν τα διαφορετικά ταλέντα και τις ικανότητές τους για έναν κοινό σκοπό; Ποια ήταν τα αποτελέσματα αυτής της ενωμένης προσπάθειας;

Συνοχετιζόμενες γραφές: Κατά Ματθαίον 18:19-20, Κατά Ιωάννην 17:6-26, Μωσία 18:21, Νεφί Γ' 11:29-30, Δ&Δ 38:24-27, Μωυσή 7:18

Σημειώσεις

1. Φρέντερικ Ουίλιαμς. Αναφέρθηκε υπό Truman O. Angell, in Truman Osborn Angell, *Autobiography* 1884, σελ. 14-15, Αρχαία Εκκλησία, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σολτ Λέκκ Σίτυ, Γιούτα.
2. Χάουρουμ Σμιθ, παρατέθηκε στο Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet," 1844-45 χειρόγραφο, βιβλίο 14, σελ. 1-2, Αρχαία Εκκλησία.
3. *History of the Church*, 1:349, από το "History of the Church" (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 296-97, Αρχαία Εκκλησία.
4. Heber C. Kimball, "Extracts from H. C. Kimball's Journal," *Times and Seasons*, 15 Απριλίου 1845, σελ. 867-68.

5. Heber C. Kimball, *Deseret News*, 27 Μαΐου 1863, σελ. 377, εκουγχρονισμένη στίξη και γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα.
6. Παρατέθηκε υπό Brigham Young, *Deseret News: Semi-Weekly*, 20 Απριλίου 1867, σελ. 2, στίξη εκουγχρονισμένη.
7. *History of the Church*, 4:212-13, εκουγχρονισμένη ορθογραφία, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία αναφορά του Τζόζεφ Σμιθ και των συμβούλων του προς την Πρώτη Προεδρία, 4 Οκτωβρίου 1840, Ναβού, Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, Οκτ. 1840, σελ. 187.
8. *History of the Church*, 4:608-9. Εκουγχρονισμένη στίξη και γραμματική. Από το “The Temple”, ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 2 Μαΐου 1842, σελ. 775-76. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
9. *History of the Church*, 6:70. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στους Αγίους, 1^η Νοεμβρίου 1843, Ναβού, Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Νοεμβρίου 1, 1843, σελ. 376-77. Η επιστολή αυτή έχει λανθασμένα χρονολογηθεί 8 Νοεμβρίου 1843 στο *History of the Church*.
10. *History of the Church*, 4:227, 230-31. Εκουγχρονισμένη ορθογραφία. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στους Δώδεκα, 15 Δεκεμβρίου 1840, Ναβού, Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Ιανουαρίου 1841, σελ. 258, 260-61. Η επιστολή αυτή έχει λανθασμένα χρονολογηθεί 19 Οκτωβρίου 1840, στο *History of the Church*.
11. *History of the Church*, 5:65-66. Από το “The Government of God”, ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Ιουλίου 1842, σελ. 868. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
12. “To the Saints of God”, ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Οκτωβρίου 1842, σελ. 951. Εκουγχρονισμένη ορθογραφία, στίξη και γραφή κεφαλαίων γραμμάτων. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
13. *History of the Church*, 4:272-73. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και των συμβούλων του στην Πρώτη Προεδρία, 15 Ιανουαρίου 1841, Ναβού, Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Ιανουαρίου 1841, σελ. 276-77.

Καθοδηγώντας κατά τον τρόπο του Κυρίου

*«Τους διδάσκω σωστές αρχές και κυβερνούν
τον εαυτό τους».*

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Ενώ οι Άγιοι στο Κίρτλαντ άρχισαν να εργάζονται και να κάνουν θυσίες για να οικοδομήσουν ένα ναό ανάμεσά τους, οι Άγιοι στο Τζάκσον Κάουντυ του Μισσούρι, αντιμετώπιζαν δριμεία καταδίωξη. Καθώς ο ολοένα αυξανόμενος αριθμός των μελών της Εκκλησίας μετακινείτο προς το Μισσούρι, άρχισαν να δημιουργούνται εντάσεις με τους μακροχρόνια διαμένοντες αποίκους. Οι κάτοικοι του Μισσούρι φοβούνταν την απώλεια πολιτικού ελέγχου, αντιμετώπιζαν με καχυποψία τις μη οικείες για αυτούς θρησκευτικές πεποιθήσεις της Εκκλησίας και αντιπαθούσαν την τάση των Αγίων να εμπορεύονται αναμεταξύ τους. Οι όχλοι γίνονταν όλο και περισσότερο βίαιοι στην καταδίωξη των Αγίων και τον Νοέμβριο του 1833, τους εξανάγκασαν να φύγουν από τα σπίτια τους. Αφήνοντας πίσω τους τα περισσότερα από τα ζώα τους και τα υπάρχοντά τους, οι Άγιοι κατέφυγαν βόρεια, αρχικά στο Κλή Κάουντυ του Μισσούρι, όπου βρήκαν καταφύγιο για ένα διάστημα.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ, ο οποίος ζούσε στο Κίρτλαντ, ήταν βαθιά ανήσυχος για τα δεινά των Αγίων στο Μισσούρι και επιθυμούσε με όλη του την καρδιά να τους βοηθήσει. Τον Φεβρουάριο του 1834, ο Κύριος του αποκάλυψε ότι έπρεπε να οργανώσει μια ομάδα Αγίων για να προελάσουν στο Τζάκσον Κάουντυ. Η ομάδα αυτή που ονομάστηκε Στρατόπεδο της Σιών, επρόκειτο να βοηθήσει στην ανάκτηση γης και περιουσίας που είχαν παράνομα αφαιρεθεί από μέλη της Εκκλησίας. (Βλέπε Δ&Δ 103:21-40.) Το στρατόπεδο οργανώθηκε επίσημα στις 6 Μαΐου 1834 και τελικά συμπεριέλαβε περισσότερα από 200 άτομα. Οι προελαύνοντες, οι οποίοι ήταν οπλισμένοι

Οι ηγέτες στο βασίλειο του Κυρίου «θα πρέπει να είναι προικισμένοι με σοφία, γνώση και κατανόηση, ώστε να διδάσκουν και να οδηγούν το λαό του Θεού».

οργανωμένοι ως στρατιωτικό σώμα, έφθασαν κοντά στο Τζάκσον Κάουντυ στα μέσα Ιουνίου, μετά από ένα ταξίδι περισσοτέρων των 1.500 χιλιομέτρων.

Τα μέλη του στρατοπέδου βιάδιζαν μεγάλες αποστάσεις καθημερινά, συχνά με εξαντλητικά υψηλές θερμοκρασίες, με ανεπαρκές φαγητό και κακής ποιότητας νερό για να τους συντηρεί. Η στενή συναναστροφή του ενός με τον άλλο επί πολλές εβδομάδες ταξιδιού, συνοδευόμενη από την κόπωση και την πείνα, οδήγησε μερικούς από τους άνδρες σε τσακωμούς μεταξύ τους και σε κριτική προς τον Προφήτη.

Παρά τα προβλήματα αυτού του επικίνδυνου και δύσκολου ταξιδιού, ο Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε στα μέλη του στρατοπέδου σημαντικές αρχές ηγεσίας, καθοδηγώντας τους καθημερινά. Ο Ουίλφορντ Γούντροφ, μέλος του Στρατοπέδου της Σιών, ο οποίος αργότερα έγινε ο τέταρτος Πρόεδρος της Εκκλησίας, διακήρυξε: «Αποκτήσαμε μια εμπειρία, την οποία δεν θα μπορούσαμε ποτέ να αποκτήσουμε με κανέναν άλλο τρόπο. Είχαμε το προνόμιο να βλέπουμε το πρόσωπο του Προφήτη και είχαμε το προνόμιο να ταξιδεύουμε χιλιάδες μίλια μαζί του και να δούμε τα έργα του Πνεύματος του Θεού μαζί του και τις αποκαλύψεις του Ιησού Χριστού προς αυτόν και την εκπλήρωση εκείνων των αποκαλύψεων»¹.

Όταν η ομάδα έφθασε στο Μισσοούρι, άρχισαν οι διαπραγματεύσεις με τους αξιωματούχους της πολιτείας, όμως οι προσπάθειες αυτές για ειρηνική επίλυση του προβλήματος απέτυχαν. Όταν φάνηκε αναπόφευκτη η ένοπλη σύρραξη, ο Προφήτης προσευχήθηκε για καθοδήγηση και στις 22 Ιουνίου 1834 έλαβε μία αποκάλυψη για διάλυση του στρατοπέδου και τη διακήρυξη ότι η Σιών δεν μπορούσε να λυτρωθεί εκείνη τη χρονική στιγμή (βλέπε Δ&Δ 105). Αναφορικά με τα μέλη του στρατοπέδου, ο Κύριος είπε: «Άκουσα τις προσευχές τους, και θα αποδεχτώ την προσφορά τους. Και είναι σκόπιμο κατ' εμέ το ότι έπρεπε να φθάσουν ως αυτό το σημείο για να δοκιμαστεί η πίστη τους» (Δ&Δ 105:19).

Το Στρατόπεδο της Σιών δεν ολοκλήρωσε τους πολιτικούς στόχους του, αλλά είχε μακροπρόθεσμα πνευματικά αποτελέσματα. Τον Φεβρουάριο του 1835, όταν ο Προφήτης οργάνωσε την Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων και την Απαρτία των Εβδομήκοντα, εννέα από τους Δώδεκα Αποστόλους και όλοι οι Εβδομήκοντα είχαν υπηρετήσει

στο Στρατόπεδο της Σιών. Όπως θυμόταν ο Τζόζεφ Γιανγκ, ένα από τα αρχικά μέλη των Εβδομήκοντα, ο Προφήτης εξήγησε σε μία ομάδα των αδελφών αυτών: «Ο Θεός δεν ήθελε να πολεμήσετε. Δεν μπορούσε να οργανώσει το βασιλείο Του με δώδεκα άνδρες να ανοίξουν την πόρτα του Ευαγγελίου στα έθνη της γης και με εβδομήντα άνδρες υπό τη διεύθυνσή τους να ακολουθούν στα βήματά τους, εκτός και αν τους έπαιρνε από ένα σώμα ανδρών οι οποίοι είχαν προσφέρει τη ζωή τους και οι οποίοι είχαν κάνει μια τόσο μεγάλη θυσία, όπως ο Αβραάμ»².

Ήταν στο Στρατόπεδο της Σιών που ο Μπρίγκαμ Γιανγκ, ο Χήμπερ Κίμπαλ, ο Ουίλφορντ Γούντροφ και άλλοι απέκτησαν πρακτική εμπειρία, η οποία τους έδωσε τη δυνατότητα να οδηγήσουν τους Αγίους από το Μισσοούρι στο Ιλλινόις το 1839 και αργότερα στην Κοιλάδα Σωλτ Λέηκ. Από την εμπειρία τους με τον Προφήτη, οι αδελφοί αυτοί είχαν μάθει να καθοδηγούν κατά τον τρόπο του Κυρίου.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Οι ηγέτες διδάσκουν τις σωστές αρχές και βοηθούν εκείνους που καθοδηγούν, να μάθουν να κυβερνούν τον εαυτό τους.

Ο Τζων Τέηλορ, ο τρίτος Πρόεδρος της Εκκλησίας, ανέφερε: «Πριν από μερικά χρόνια στη Ναβού, κάποιος κύριος, παρουσία μου, μέλος του νομοθετικού σώματος, ρώτησε τον Τζόζεφ Σμιθ πώς κατόρθωνε να κυβερνά τόσους πολλούς ανθρώπους και να διατηρεί μια τόσο τέλεια τάξη, παρατηρώντας συγχρόνως ότι ήταν αδύνατο σε αυτούς να το κάνουν οπουδήποτε αλλού. Ο κύριος Σμιθ παρατήρησε ότι ήταν πολύ εύκολο να το κάνει. ‘Πώς;’ ρώτησε ο κύριος, ‘σε εμάς είναι πολύ δύσκολο’. Ο κύριος Σμιθ αποκρίθηκε: ‘Τους διδάσκω σωστές αρχές και εκείνοι κυβερνούν τον εαυτό τους’»³.

Ο Μπρίγκαμ Γιανγκ, ο δεύτερος Πρόεδρος της Εκκλησίας, ανέφερε: «Το ερώτημα τέθηκε πολλές φορές στον Τζόζεφ Σμιθ από κυρίους οι οποίοι έρχονται να δουν τον ίδιο και τους ανθρώπους του: ‘Πώς μπορείτε να ελέγχετε τόσο εύκολα τους ανθρώπους σας; Φαίνεται ότι δεν κάνουν τίποτα παρά αυτό που λέτε. Πώς μπορείτε να τους διακυβερνάτε τόσο εύκολα;’ Κι εκείνος είπε: ‘Δεν τους διακυβερνώ καθόλου. Ο Κύριος έχει αποκαλύψει ορισμένες αρχές από τους ουρανούς, με τις οποίες πρέπει να ζούμε ετούτες τις τελευταίες ημέρες.

Ο καιρός πλησιάζει, όπου ο Κύριος θα συναθροίσει το λαό Του από τους ανόμους, και θα κάνει γρήγορο λογαριασμό με δικαιοσύνη και οι αρχές τις οποίες αποκάλυψε, τις δίδαξα στο λαό και προσπαθούν να ζουν σύμφωνα με αυτές και ελέγχουν τον εαυτό τους⁴.

Σε απάντηση στην κατηγορία ότι επιζητούσε δύναμη, ο Τζόζεφ Σμιθ είπε: «Αναφορικά με τη δύναμη που ασκώ στο νου των ανθρώπων, θα έλεγα: είναι αποτέλεσμα της δύναμης της αλήθειας των διδαχών για τις οποίες είμαι ένα όργανο στα χέρια του Θεού για να τις παρουσιάσω σε αυτούς και όχι εξαιτίας κάποιου καταναγκασμού από μέρους μου. ...Ρωτώ: άσκησα ποτέ οιοδήποτε είδους καταναγκασμό επάνω σε οιονδήποτε άνθρωπο; Δεν του έδωσα την ελευθερία να δυσπιστήσει σε οποιαδήποτε διδαχή κήρυξα, αν το θεωρούσε αρμόζον; Γιατί δεν επιτίθενται οι εχθροί μου στη διδαχή; Δεν μπορούν να το κάνουν: είναι αλήθεια και προκαλώ όλους να ανατρέψουν τη διδαχή⁵.

«Ένας αδελφός, ο οποίος εργάζεται στα γραφεία της *St. Louis Gazette*... θέλησε να μάθει από ποια αρχή απέκτησα τόσο πολλή δύναμη. ...Του είπα ότι απέκτησα δύναμη από τις αρχές της αλήθειας και της αρετής, οι οποίες θα παραμείνουν όταν εγώ θα έχω πεθάνει⁶.

Οι ηγέτες λαμβάνουν τη σοφία που χρειάζονται από το Πνεύμα και αναγνωρίζουν τις ευλογίες του Κυρίου προς αυτούς.

«Ο άνθρωπος του Θεού θα πρέπει να προικιστεί με σοφία, γνώση και κατανόηση, ώστε να διδάσκει και να καθοδηγεί το λαό του Θεού⁷.

Ο Τζόζεφ Σμιθ έγραψε σε μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα και σε άλλους ηγέτες της ιεροσύνης, οι οποίοι υπηρετούσαν σε ιεραποστολές στη Μεγάλη Βρετανία: «Μπορώ να πω ότι καθόσον μου έγιναν γνωστές οι ενέργειές σας, είμαι απόλυτα ικανοποιημένος ότι διαπράχθηκαν με σύνεση και δεν έχω αμφιβολία ότι το Πνεύμα του Κυρίου σας κατηύθυνε και αυτό αποδεικνύει στο νου μου ότι υπήρξατε ταπεινοί και οι επιθυμίες σας ήταν για τη σωτηρία του συνανθρώπου σας και όχι για τη δική σας άνοδο και ιδιοτελή συμφέροντα. Εφόσον οι Άγιοι εκδηλώνουν αυτή τη διάθεση, οι συμβουλές τους επιδοκιμάζονται και οι προσπάθειές τους στεφανώνονται με επιτυχία.

»Υπάρχουν πολλά πράγματα μεγάλης σπουδαιότητας για τα οποία ζητάτε συμβουλή, αλλά για αυτά νομίζω ότι θα είστε απόλυτα

ικανοί να αποφασίσετε εσείς, καθώς είστε περισσότερο εξοικειωμένοι από ό,τι εγώ, με τις ιδιόζουσες περιστάσεις· και αισθάνομαι μεγάλη πεποίθηση για την ενωμένη σύνεσή σας...

»Αγαπητοί αδελφοί, θα πρέπει να γνωρίζετε μέχρις ενός σημείου τα συναισθήματά μου, όταν συλλογίζομαι το σπουδαίο έργο το οποίο τώρα εξελίσσεται και τη σχέση που έχω προς αυτό, ενώ εκτείνεται σε μακρινές χώρες και χιλιάδες το αποδέχονται. Συνειδητοποιώ έως ένα βαθμό την ευθύνη μου και την ανάγκη στήριξης εκ των άνω που έχω, και τη σοφία από ψηλά, ώστε να είμαι εις θέσιν να διδάξω σε αυτό το λαό, ο οποίος έχει γίνει τώρα ένας μεγάλος λαός, τις αρχές της δικαιοσύνης, και να τον οδηγήσω εύαρεστα προς το θέλημα των Ουρανών· ούτως ώστε να μπορέσουν να τελειοποιηθούν και να προετοιμαστούν να συναντήσουν τον Κύριο Ιησού Χριστό, όταν θα εμφανιστεί με μεγάλη δόξα. Μπορώ να βασισιτώ στις προσευχές σας προς τον επουράνιο Πατέρα για λογαριασμό μου και σε όλες τις προσευχές των αδελφών μου στην Αγγλία (που δεν τους έχω δει, ωστόσο τους αγαπώ), ώστε να καταστεί δυνατό να διαφύγω κάθε στρατήγημα του Σατανά, να υπερνικήσω κάθε δυσκολία και να φέρω ετούτο το λαό στην απόλαυση εκείνων των ευλογιών οι οποίες κρατούνται για τους δικαίους; Το ζητώ αυτό από εσάς, στο όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού»⁸.

Το 1833, ο Προφήτης και άλλοι ηγέτες της Εκκλησίας έγραψαν σε μέλη στο Τόμπσον του Οχάιο, λέγοντάς τους ότι ο αδελφός Σάλμον Τζι είχε οριστεί να προεδρεύει αυτών: «Ο αγαπημένος αδελφός μας, Σάλμον... έχει χειροτονηθεί από εμάς για να σας καθοδηγεί και να σας διδάσκει αυτά που είναι σύμφωνα με την ευσέβεια, στον οποίο έχουμε μεγάλη πεποίθηση, όπως αναμένουμε ότι και εσείς θα έχετε. Για το λόγο αυτό σας λέμε -μάλιστα, όχι μόνο εμείς αλλά και ο Κύριος- να τον δεχθείτε ως το διορισμένο ηγέτη σας στον οποίο έχουμε μεγάλη πεποίθηση, γνωρίζοντας ότι ο Κύριος τον έχει διορίσει στη θέση του για το καλό σας, υποστηρίζοντάς τον με τις προσευχές σας, προσευχόμενοι για αυτόν συνεχώς, ώστε να προικιστεί με σοφία και κατανόηση στη γνώση του Κυρίου, ώστε μέσω εκείνου να διαφυλάσσετε από τα πονηρά πνεύματα και κάθε διαφωνία και διαμάχη και να αυξάνεστε σε χάρη και σε γνώση του Κυρίου μας και Σωτήρα, Ιησού Χριστού.

»...Τελικά, αδελφοί, προσευχηθείτε για εμάς, ώστε να καταστούμε ικανοί να κάνουμε αυτό το έργο στο οποίο έχουμε κληθεί, ώστε να

μπορείτε να απολαμβάνετε τα μυστήρια του Θεού, δηλαδή μία πληρότητα»⁹.

Ο Προφήτης έδωσε την ακόλουθη συμβουλή σε μία ομάδα ηγετών ιερουσύνης, για να τους καθοδηγήσει στις συζητήσεις τους: «Ο καθένας πρέπει να μιλά με τη σειρά του και κατά τη θέση του, και κατά το χρόνο και την κατάλληλη ώρα του, ώστε να υπάρχει τέλεια τάξη στα πάντα· και... κάθε άνδρας... θα πρέπει να είναι βέβαιος ότι μπορεί να ρίξει φως στο ζήτημα παρά να διασπείρει σκότος... πράγμα το οποίο μπορεί να γίνει από άνδρες οι οποίοι προσηλώνονται στη μελέτη της πρόθεσης και του θελήματος του Κυρίου, το Πνεύμα του οποίου πάντοτε εκδηλώνεται και καταδεικνύει την αλήθεια προς κατανόηση όλων όσοι διαθέτουν το Πνεύμα»¹⁰.

«Όταν οι Δώδεκα ή όποιοι άλλοι μάρτυρες στέκουν ενώπιον των εκκλησιασμάτων της γης, και κηρύττουν με τη δύναμη και επίδειξη του Πνεύματος του Θεού, και οι άνθρωποι εκπλήσσονται και υπάρχει σύγχυση με τη διδαχή, και λένε, ‘αυτός ο άνδρας κήρυξε έναν ισχυρό λόγο, μια σπουδαία ομιλία’, τότε αφήστε εκείνον τον άνδρα ή εκείνους τους άνδρες να αναλάβουν, διότι δεν αποδίδουν τη δόξα στον εαυτό τους, αλλά να είστε προσεκτικοί ώστε να είναι ταπεινοί και να αποδίδουν τον έπαινο και τη δόξα στον Θεό και στο Αρνίο· διότι μέσω της δύναμης της Αγίας Ιερουσύνης και του Αγίου Πνεύματος είναι που έχουν τη δύναμη να μιλούν κατ’ αυτόν τον τρόπο. Τι άλλο είσαι, ω άνθρωπε, παρά σκόνη; Και από ποιον έλαβες τη δύναμη και τις ευλογίες σου, παρά μόνον από τον Θεό;»¹¹

Οι ηγέτες στο βασίλειο του Κυρίου αγαπούν εκείνους που υπηρετούν.

«Καθώς μεγαλώνω, η καρδιά μου γίνεται όλο και πιο τρυφερή για εσένα. Είμαι πάντοτε πρόθυμος να εγκαταλείψω καθετί λανθασμένο, διότι επιθυμώ να έχει ετούτος ο λαός έναν ενάρετο ηγέτη. Έδωσα ελευθερία στο νου σας, κάνοντάς σας γνωστά τα πράγματα του Χριστού Ιησού. ...Δεν έχω στην καρδιά μου παρά καλά συναισθήματα»¹².

«Οι σχισματικοί ιερείς κραυγάζουν αναφορικά με εμένα και ρωτούν: ‘Γιατί αυτός ο σπερμολόγος αποκτά τόσοους οπαδούς και τους διατηρεί;’ Και απαντώ: Διότι διαθέτει την αρχή της αγάπης. Το μόνο που έχω να προσφέρω στον κόσμο είναι μια καλή καρδιά και ένα θερμό χαιρετισμό»¹³.

Λίγες ημέρες προτού μπει στη φυλακή Κάρθατζ, ο Προφήτης εξέφρασε την αγάπη του για τους Αγίους: «Ο Θεός σας έχει δοκιμάσει. Είστε ένας καλός λαός· γι' αυτό, σας αγαπώ με όλη την καρδιά μου. Μεγαλύτερη από τούτη την αγάπη δεν έχει κανένας, το να βάλει κάποιος την ψυχή του για χάρη των φίλων του [βλέπε Κατά Ιωάννην 15:13]. Σταθήκατε πλάι μου την ώρα της δοκιμασίας και είμαι πρόθυμος να θυσιάσω τη ζωή μου για τη διατήρησή σας»¹⁴.

Οι ηγέτες στο βασίλειο του Κυρίου διδάσκουν μέσω της υπηρετήσης και του παραδείγματος τους.

Καθώς τα μέλη του Στρατοπέδου της Σιών προήλαιναν από το Κίρτλαντ του Οχάιο στο Μισσούρι, έμαθαν πολλές αρχές ηγεσίας από τη συναναστροφή τους με τον Τζόζεφ Σμιθ. Ο Τζωρτζ Σμιθ, ένα μέλος του Στρατοπέδου της Σιών, θυμόταν: «Ο Προφήτης Τζόζεφ βίωσε πλήρως όλες τις κακουχίες ολόκληρου του ταξιδιού. Εκτός από τη φροντίδα να παρέχει για το Στρατόπεδο και να προεδρεύει αυτού, βιάδιζε τον περισσότερο καιρό και είχε πλήρες μερίδιο στα πονεμένα, με φουσκάλες, ματωμένα πόδια, φυσικό αποτέλεσμα των 40 με 64 χιλιομέτρων πεζοπορίας καθημερινά, μια ζεστή εποχή του έτους. Ωστόσο, σε ολόκληρο το ταξίδι ουδέποτε ξεστόμισε κάποιο παράπονο ούτε μουρμούριζε, ενώ οι περισσότεροι από τους άνδρες στο Στρατόπεδο παραπονούνταν σε αυτόν για τα πονεμένα πόδια τους, για τις φουσκάλες στα πόδια τους, για τις μακρές πορείες, τις πενιχρές προμήθειες, το κακής ποιότητας ψωμί, το άσχημο καλαμποκίσιο ψωμί, το χαλασμένο βούτυρο, το κακής γεύσης μέλι, το σκουληκιασμένο μπέικον και τυρί, κ.λπ. Ούτε ένας σκύλος δεν μπορούσε να γαβγίσει σε μερικούς άνδρες χωρίς να παραπονεθούν στον Τζόζεφ. Εάν έπρεπε να κατασκοηνώσουν με κακής ποιότητας νερό, ήταν σχεδόν αιτία ανταρσίας. Ωστόσο, ήμασταν το Στρατόπεδο της Σιών και πολλοί από εμάς ήταν επιπόλαιοι, απερίσκεπτοι, αμελείς, απρόσεκτοι, ανόητοι ή ύπουλοι και ωστόσο δεν το γνωρίζαμε. Ο Τζόζεφ έπρεπε να μας ανέχεται και να μας καθοδηγεί σαν παιδιά. Ωστόσο, υπήρχαν πολλοί στο Στρατόπεδο, οι οποίοι δεν μουρμούριζαν ποτέ και ήταν πάντοτε έτοιμοι και πρόθυμοι να πράξουν όπως επιθυμούσε ο ηγέτης μας»¹⁵.

Τα ακόλουθα αποτελούν αποσπάσματα από τα ιστορικά γεγονότα που κατέγραψε ο Προφήτης για τον Μάιο του 1834: «Κάθε βράδυ, προτού αποσυρθώ για να αναπαυθώ, με τον ήχο της σάλπιγγας, κλίναμε το κεφάλι ενώπιον του Κυρίου στις διάφορες σκηνές και προσφέραμε τις ευχαριστίες

«Ο Προφήτης ήταν ο πρώτος που τραβούσε το σχοινί με γυμνά πόδια», θυμόταν ένα μέλος του Στρατοπέδου της Σιών. «Ήταν κάτι που τον χαρακτήριζε σε όλες τις δύσκολες στιγμές».

μας με προσευχή και ικεσία· και στον ήχο της πρωινής οάλπιγγας, περίπου στις τέσσερις η ώρα, κάθε άνδρας γονάτιζε ξανά ενώπιον του Κυρίου, ικετεύοντας την ευλογία Του για την ημέρα»¹⁶.

27 Μαΐου 1834: «Παρότι οι εχθροί μας ακατάπαυστα ξεστομίζαν φοβέρες βίας, δεν φοβηθήκαμε ούτε διατάσαμε να φέρουμε εις πέρας το ταξίδι μας, διότι ο Θεός ήταν μαζί μας, και οι άγγελοί Του προχωρούσαν μπροστά μας, και η πίστη του μικρού λόχου μας ήταν αδιασάλευτη. Γνωρίζουμε ότι οι άγγελοι ήταν η συντροφιά μας, διότι τους είδαμε»¹⁷.

29 Μαΐου 1834: «Ανακάλυψα ότι ένα τμήμα του λόχου μου υπηρετούσε τρώγοντας ξινομένο ψωμί, ενώ εγώ είχα λάβει καλό, γλυκό ψωμί από την ίδια φουρνιά. Επέπληξα τον αδελφό Ζέμπεντι Κόλτριν για τη μεροληπτικότητα αυτή, διότι ήθελα να τρώγουν οι αδελφοί μου το ίδιο καλά με εμένα»¹⁸.

Ο Τζων Τοάιντεστερ, μέλος του Στρατοπέδου της Σιών, θυμόταν: «Το Στρατόπεδο της Σιών, διασχίζοντας την Πολιτεία της Ιντιάνα, έπρεπε να διαβεί πολύ άσχημους βαλτότοπους. Για το λόγο αυτό χρειάστηκε

να δέσουμε σχοινιά στις άμαξες για να βοηθήσουμε να προχωρήσουν και ο Προφήτης ήταν ο πρώτος που τραβούσε το σχοινί με γυμνά πόδια. Ήταν κάτι που τον χαρακτήριζε σε όλες τις δύσκολες στιγμές.

»Συνεχίσαμε το ταξίδι μας έως ότου φθάσαμε στον ποταμό [Ουακέντα], έχοντας διανύσει σαράντα χιλιόμετρα χωρίς ανάπαυση και φαγητό. Ήμασταν αναγκασμένοι να διασχίσουμε με πλοίο αυτό το ποτάμι· και στην απέναντι όχθη βρήκαμε ένα ιδιαίτερα επιθυμητό τόπο για να κατασκηνώσουμε, πράγμα το οποίο ήταν πηγή ικανοποίησης για τους αποκαμωμένους και πεινασμένους πλέον άνδρες. Φθάνοντας στο μέρος αυτό, ο Προφήτης ανήγγειλε στους άνδρες του Στρατοπέδου ότι αισθανόταν την παρότρυνση να εξακολουθήσουν το ταξίδι· και ξεκινώντας πρώτος, προσκάλεσε τους αδελφούς να τον ακολουθήσουν.

»Αυτό δίχασε το στρατόπεδο. Ο Λάιμαν Γουάιτ και άλλοι αρνήθηκαν αρχικά να ακολουθήσουν τον Προφήτη, όμως τελικά δέχθηκαν. Τα κατοπινά συμβάντα έδειξαν ότι ο Προφήτης είχε την παρότρυνση να προχωρήσει σε μια απόσταση έντεκα περίπου χιλιομέτρων. Αργότερα αναφέρθηκε σε εμάς ότι δώδεκα χιλιόμετρα πιο κάτω από το σημείο όπου διασχίσαμε τον ποταμό, ήταν οργανωμένο ένα σώμα ανδρών για να μας επιτεθεί εκείνο το βράδυ»¹⁹.

Κατά τη διάρκεια της προέλασης του Στρατοπέδου της Σιάν, μερικοί από τους συμμετέχοντες μουρμούριζαν και παραπονούντο. Ο Προφήτης επέκρινε τους αναμειγμένους και προειδοποίησε ότι επερχόταν καταστροφή, εάν δεν μετανοούσαν. Μολοντί ορισμένοι άκουσαν τη συμβουλή του, κάποιοι άλλοι δεν το έκαναν. Σύντομα ξέσπασε χολέρα και κάποια μέλη του στρατοπέδου πέθαναν. Ο Όρσον Χάυντ, ο οποίος αργότερα υπηρέτησε στην Απαρτία των Δώδεκα, θυμόταν: «Έπαψε ο Προφήτης να αγωνιά για την ευημερία του στρατοπέδου; Απομακρύνθηκε ως προς τα συναισθήματά του από τους φίλους του, στην ώρα της τιμωρίας και της δοκιμασίας τους; Έγινε εχθρός τους, επειδή είχε μιλήσει με σκληρά λόγια εναντίον τους; Οχι! Η καρδιά του έλιωνε από συμπόνια – ο κόρφος του εξαπτόταν από αγάπη, συμπόνια και καλοσύνη· και με ζήλο και πίστη, τα οποία ταίριαζαν σε έναν αφοσιωμένο φίλο κατά την ώρα του κινδύνου, διακόνησε προσωπικά τον άρρωστο και τον ετοιμοθάνατο· και βοήθησε στην ταφή των νεκρών. Κάθε πράξη του στη διάρκεια αυτής της σοβαρής δοκιμασίας, έδινε επιπλέον διαβεβαιώσεις στο στρατόπεδο ότι παρά τα λάθη τους, εκείνος τους αγαπούσε πάντα»²⁰.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Διαβάστε την πρώτη παράγραφο στη σελίδα 308. Ποια δύναμη βλέπετε στην προσέγγιση που είχε ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ για την ηγεσία; Πώς νομίζετε ότι ανταποκρίνονται οι περισσότεροι άνθρωποι σε αυτού του είδους την ηγεσία;
- Επανεξετάστε τις διδασκαλίες του Προφήτη Τζόζεφ σχετικά με την ανάγκη των ηγετών να λάβουν σοφία από το Πνεύμα (σελίδες 309-11). Τι μπορεί να βοηθήσει τους ηγέτες να λάβουν τη σοφία που χρειάζονται;
- Επανεξετάστε ολόκληρη τη δεύτερη παράγραφο στη σελίδα 309. Γιατί η ταπεινότητα και η ανιδιοτέλεια είναι απαραίτητα χαρακτηριστικά των ηγετών; Ποια άλλα χαρακτηριστικά νομίζετε ότι πρέπει να έχουν οι ηγέτες;
- Ο Τζόζεφ Σμιθ μίλησε ανοιχτά για την αγάπη και τα τρυφερά αισθήματά του για τους Αγίους (σελίδα 311). Πώς ξέρετε όταν ένας ηγέτης σας αγαπά αληθινά; Πότε ευλογηθήκατε μέσω της αγάπης ενός ηγέτη;
- Μελετήστε τις αναφορές του Στρατοπέδου της Σιών στις σελίδες 305-08 και 311-14. Ποια προτερήματα ηγεσίας έδειξε ο Προφήτης;
- Σκεφθείτε τις ευθύνες σας ηγεσίας στην οικογένειά σας, την Εκκλησία, το επάγγελμά σας, το σχολείο σας, την κοινότητα ή αλλού. Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε ώστε να ακολουθήσετε το παράδειγμα του Τζόζεφ Σμιθ.

Συχετιζόμενες γραφές: Έξοδος 18:13-26, Παροιμίες 29:2, Κατά Ματθαίον 20:25-28, Άλμα 1:26, Δ&Δ 107:99-100

Σημειώσεις

1. Ουίλφορντ Γούντροφ, *Deseret News: Semi-Weekly*, 21 Δεκεμβρίου 1869, σελ. 1, εκουγχρονισμένη στίξη και γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα.
2. Παρατέθηκε υπό Τζόζεφ Σμιθ στο *History of the Church*, 2:182, υποσημείωση. Από τον Τζόζεφ Γιανγκ τον προεβύτερο, *History of the Organization of the Seventies* (1878), σελ. 14.
3. John Taylor, "The Organization of the Church," *Millennial Star*, 15 Νοεμβρίου 1851, σελ. 339.
4. Brigham Young, *Deseret News: Semi-Weekly*, 7 Ιουνίου 1870, σελ. 3.
5. *History of the Church*, 6:273, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 24 Μαρτίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ.
6. *History of the Church*, 6:343, από μία καταχώριση ημερολογίου του Τζόζεφ Σμιθ στις 25 Απριλίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις.
7. *History of the Church*, 5:426, από μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, στις 11 Ιουνίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ και Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
8. *History of the Church*, 4:228-30. Εκουγχρονισμένη ορθογραφία και γραμματική. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στους Δώδεκα, 15 Δεκεμβρίου 1840, στη Ναβού του Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*,^{1η} Ιανουαρίου 1841, σελ. 259-60. Η επιστολή αυτή έχει λανθασμένη ημερομηνία 19 Οκτωβρίου 1840, στο *History of the Church*.
9. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και άλλων προς τα μέλη της Εκκλησίας στο Τόμπσον του Οχάιο, 6 Φεβρουαρίου 1833, Κίρτλαντ, Οχάιο. Βιβλίο Επιστολών 1, 1829-35, σελ. 25-26, Joseph Smith, Collection, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέικ Σίτυ, Γιούτα.
10. *History of the Church*, 2:370, από μία καταχώριση ημερολογίου του Τζόζεφ Σμιθ στις 15 Ιανουαρίου 1836, στο Κίρτλαντ του Οχάιο.
11. *History of the Church*, 3:384, από μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις 2 Ιουλίου 1839, στο Μοντρούζ της Αϊόβα. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ και Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
12. *History of the Church*, 6:412, από μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις 26 Μαΐου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Τόμας Μπούλοκ.
13. *History of the Church*, 5:498, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 9 Ιουνίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
14. *History of the Church*, 6:500, από μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις 18 Ιουνίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Εκείνοι οι οποίοι συνέλεξαν σε τόμο το *History of the Church*, συνένωσαν προφορικές αναφορές από διαφόρους αυτόπτες μάρτυρες σε μία αφήγηση της ομιλίας.
15. George A. Smith, "History of George Albert Smith by Himself," σελ. 30, George Albert Smith, Papers, 1834-75, Αρχαία Εκκλησίας.
16. *History of the Church*, 2:64-65, από το Χίμπερ Κίμπάλ, "Elder Kimball's Journal," *Times and Seasons*, 15 Ιανουαρίου 1845, σελ. 771.
17. *History of the Church*, 2:73, από το Χίμπερ Κίμπάλ, "Elder Kimball's Journal," *Times and Seasons*, 15 Ιανουαρίου 1845, σελ. 772.
18. *History of the Church*, 2:75, από το George A. Smith, "History of George Albert Smith by Himself," σελ. 17, George Albert Smith, Papers, 1834-75, Αρχαία Εκκλησίας.
19. John M. Chidester, στο "Recollections of the Prophet Joseph Smith," *Juvenile Instructor*, 1^η Μαρτίου 1892, σελ. 151, εκουγχρονισμένη στίξη.
20. Orson Hyde, *Deseret News*, 30 Ιουλίου 1853, σελ. 66.

Αλήθειες από τις παραβολές του Σωτήρα στο Κατά Ματθαίον 13

«Οι τροχοί του άρματος του Βασιλείου εξακολουθούν να κυλούν, ωθούμενοι από τον ισχυρό βραχίονα του Ιεχωβά· και παρ' όλες τις εναντιώσεις, θα εξακολουθήσουν να κυλούν μέχρι να εκπληρωθούν όλα τα λόγια Του».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Καθώς η οικοδόμηση του Ναού του Κίρτλαντ πλησίαζε στην ολοκλήρωσή της, ο Τζόζεφ Σμιθ και οι Άγιοι άρχισαν να προετοιμάζονται για τις μεγάλες ευλογίες που θα λάμβαναν εκεί. Για να μπορέσουν να προετοιμαστούν οι αδελφοί για την αφιέρωση του ναού, άρχισε μια σειρά μαθημάτων στη Σχολή Πρεσβυτέρων, τον Νοέμβριο του 1835. Η σχολή αυτή είχε ιδρυθεί το 1834, μια συνέχεια της Σχολής Προφητών που είχε λειτουργήσει πρωτότερα.

Μεταξύ άλλων θεμάτων, ο Τζόζεφ Σμιθ και οι άλλοι αδελφοί μελέτησαν Εβραϊκά, τη γλώσσα στην οποία είχε αρχικά γραφεί το μεγαλύτερο μέρος της Παλαιάς Διαθήκης. Το ημερολόγιο του Προφήτη αυτής της περιόδου, δείχνει ότι μελετούσε Εβραϊκά σχεδόν καθημερινά, συχνά πολλές ώρες την ημέρα. Οι καταχωρίσεις στο ημερολόγιο του περιλαμβάνουν φράσεις, όπως «πέρασα την ημέρα διαβάζοντας Εβραϊκά» ή «παρευρέθηκα στη σχολή και διάβασα Εβραϊκά»¹. Στις 19 Ιανουαρίου 1836, αναφέρει: «Πέρασα την ημέρα στη σχολή. Ο Κύριος μάς ευλόγησε στις σπουδές μας. Σήμερα αρχίσαμε να διαβάζουμε από τις Βίβλους μας στα Εβραϊκά με μεγάλη επιτυχία. Φαίνεται σαν να ανοίγει με θαυμαστό τρόπο ο Κύριος το νου μας, ώστε να κατανοήσουμε το λόγο Του στο πρωτότυπο κείμενο»². Ένα μήνα αργότερα, έγραφε: «Παρευρέθηκα στη σχολή και διάβασα και μετέφρασα με τους υπόλοιπους στην τάξη, ως συνήθως. Η ψυχή μου αγαλλιάζει διαβάζοντας το λόγο του Κυρίου στο πρωτότυπο»³.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ διδάσκει μία ομάδα αδελφών, συμπεριλαμβανομένου του Μπρίγκαμ Γιαγκ (αριστερά). Ο Μπρίγκαμ Γιαγκ είπε ότι ο Προφήτης μπορούσε «να πάρει τις γραφές και να τις κάνει τόσο απλές και σαφείς, ώστε να μπορούν όλοι να τις καταλάβουν».

Η εμπειρία του Τζόζεφ Σμιθ στη Σχολή των Πρεσβυτέρων είναι μία απόδειξη της αγάπης του για τις γραφές. Μελέτησε επιμελώς τις γραφές, βρίσκοντας σε αυτές ανακούφιση, γνώση και έμπνευση σε όλη τη ζωή του. Κυρίως ήταν ένα εδάφιο από τη Βίβλο, το οποίο τον οδήγησε να αναζητήσει σοφία από τον Θεό και να λάβει το Πρώτο Οραμα, όταν ήταν μόνο 14 ετών (βλέπε Ιακώβου 1:5).

Τα κείμενα και οι ομιλίες του Προφήτη είναι γεμάτα με παραθέματα γραφών και ερμηνείες, διότι είχε μελετήσει τις γραφές σε τόσο έκταση, ώστε απέβησαν αναπόσπαστο τμήμα της σκέψης του. Στις διδασκαλίες του, παρέθετε απευθείας κείμενα γραφών, έκανε αναφορές σε αυτές, παρέφραζε και τις χρησιμοποιούσε ως θεμέλιο των ομιλιών του. «Γνωρίζω τις γραφές και τις κατανοώ», διακήρυξε τον Απρίλιο του 1844⁴.

Η εξαιρετική γνώση του των γραφών, του επέτρεπε να τις διδάσκει και να τις ερμηνεύει με μεγάλη δύναμη και ευκρίνεια και πολλοί οι οποίοι τον άκουγαν να μιλά, θυμούνταν αυτή την ικανότητά του. Ο Πρόεδρος Μπρίγκκμ Γιανγκ θυμόταν ότι ο Προφήτης μπορούσε «να πάρει τις γραφές και να τις κάνει τόσο απλές και σαφείς, ώστε να μπορούν όλοι να τις καταλάβουν»⁵.

Ο Γουάντλ Μείς θυμόταν: «Άκουσα τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ δημοσίως και ιδιωτικώς, με λιακάδα και με βροχή, όπως πολλοί άλλοι καθώς τους δίδασκε από τον άμβωνα. Τον είχα γνωρίσει και στο σπίτι μου και στο σπίτι του... και ξέρω ότι κανένας άνθρωπος δεν θα μπορούσε να εξηγήσει τις γραφές, να τις κάνει τόσο εύκολα κατανοητές, ώστε κανείς να μην παρερμηνεύσει τις έννοιές τους και να καταλάβει αυτά που εκείνος είχε διδαχθεί από τον Θεό.

»Μερικές φορές αισθάνθηκα ντροπή για τον εαυτό μου, διότι έχοντας μελετήσει τόσο πολύ τις γραφές, από παιδί ακόμα, δεν είχα δει αυτό που ήταν τόσο ξεκάθαρο όταν εκείνος τις εξηγούσε. Εκείνος γύριζε το κλειδί και η πόρτα της γνώσης ορθάνοιγε, αποκαλύπτοντας πολύτιμες αρχές, τόσο νέες, όσο και παλιές»⁶.

Η γνώση του Προφήτη για τις γραφές είναι προφανής στην ακόλουθη επιστολή, όπου έδωσε μια προφητική ερμηνεία των παραβολών του Σωτήρα στο Κατά Ματθαίον 13. Δίδαξε ότι αυτές οι παραβολές περιγράφουν την εδραίωση της Εκκλησίας κατά την εποχή του Σωτήρα και τη θαυμαστή ανάπτυξη και τον προορισμό της κατά τις τελευταίες ημέρες.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Ο Σωτήρας δίδαξε με παραβολές, ώστε εκείνοι που πίστεψαν στις διδασκαλίες Του να μπορούν να κερδίσουν το μεγαλύτερο φως, ενώ εκείνοι οι οποίοι απέρριψαν τις διδασκαλίες Του να τους αφαιρεθεί το φως που είχαν.

«Και καθώς οι μαθητές του ήρθαν κοντά του, του είπαν: Γιατί τους μιλάς με παραβολές; [Θα παρατηρήσω εδώ ότι το «τους» που χρησιμοποιήθηκε στην ερώτηση αυτή... αναφέρεται στο πλήθος.] Κι εκείνος, απαντώντας, είπε σ' αυτούς [δηλαδή στους μαθητές]: Επειδή, σε *σας* δόθηκε να γνωρίσετε τα μυστήρια της βασιλείας των ουρανών, σ' *εκείνους* [δηλαδή τους μη πιστεύοντες] όμως δεν δόθηκε. Επειδή, όποιος έχει, θα του δοθεί κι άλλο, και θα έχει περίσσιο· όποιος, όμως, δεν έχει, και ό,τι έχει, θα αφαιρεθεί απ' αυτόν'. [Κατά Ματθαίον 13:10-12.]

»Από τα λεγόμενα αυτά, καταλαβαίνουμε ότι εκείνοι οι οποίοι προηγουμένως περίμεναν με ελπίδα να έρθει ένας Μεσσίας, σύμφωνα με τη μαρτυρία των Προφητών, και εκείνη την εποχή περίμεναν με ελπίδα έναν Μεσσία, αλλά δεν είχαν επαρκές φως εξαιτίας της απιστίας τους, ώστε να Τον διακρίνουν ως Σωτήρα τους και ως τον αληθινό Μεσσία, θα έπρεπε ως συνέπεια να απογοητευθούν και να χάσουν κάθε γνώση ή να αφαιρεθεί από όλους τους το φως, η κατανόηση και η πίστη την οποία είχαν επάνω στο θέμα αυτό. Συνεπώς, εκείνος ο οποίος δεν θα λάβει το μεγαλύτερο φως, θα πρέπει να του έχει αφαιρεθεί όλο το φως που έχει και εάν το φως το οποίο είναι σε *σας*, γίνει σκοτάδι, ιδέστε, πόσο μεγάλο είναι αυτό το σκοτάδι! 'Γι' αυτό', λέει ο Σωτήρας, 'τους μιλάω με παραβολές, επειδή βλέποντας δεν βλέπουν, και ακούοντας, δεν ακούν ούτε καταλαβαίνουν. Και εκπληρώνεται επάνω τους η προφητεία του Ησαΐα, που λέει: Θα ακούσουν με την ακοή, αλλά δεν θα εννοήσουν· και βλέποντας θα δουν, και δεν θα καταλάβουν'. [Κατά Ματθαίον 13:13-14.]

»Τώρα ανακαλύπτουμε ότι ο λόγος ο οποίος προσδιορίστηκε από αυτόν τον προφήτη [Ησαΐα] ότι δεν θα δεχθούν τον Μεσσία, ήταν επειδή δεν καταλάβαιναν ή δεν ήθελαν να καταλάβουν· και βλέποντας, δεν κατάλαβαν· επειδή η καρδιά αυτού του λαού πάχυνε, και με τα αφτιά βαριάκουσαν, και έκλεισαν τα μάτια τους, μήπως και

δουν με τα μάτια, και ακούσουν με τα αφτιά, και καταλάβουν με την καρδιά, και επιστρέψουν, και τους γιατρέψω'. [Κατά Ματθαίον 13:15.] Όμως τι είπε Εκείνος στους μαθητές Του; 'Τα δικά σας μάτια, όμως, είναι μακάρια, για τον λόγο ότι βλέπουν' και τα αφτιά σας, για τον λόγο ότι ακούν. Επειδή, σας διαβεβαιώνω ότι πολλοί προφήτες και δίκαιοι επιθύμησαν να δουν όσα εσείς βλέπετε, και δεν είδαν' και να ακούσουν όσα εσείς ακούτε, και δεν άκουσαν'. [Κατά Ματθαίον 13:16-17.]

»Ξανά κάνουμε ένα σχόλιο εδώ –διότι βλέπουμε ότι η αρχή επάνω στην οποία οι μαθητές θεωρήθηκαν ευλογημένοι, ήταν επειδή τους επιτράπη να δουν με τα μάτια τους και να ακούσουν με τα αφτιά τους– ότι η καταδίκη η οποία στάθηκε επάνω στο πλήθος που δεν έλαβε τα λόγια Του, ήταν επειδή υπήρξαν απρόθυμοι να δουν με τα μάτια τους και να ακούσουν με τα αφτιά τους· όχι επειδή δεν μπορούσαν, και δεν είχαν το προνόμιο να βλέπουν και να ακούν, αλλά επειδή η καρδιά τους ήταν γεμάτη ανομία και βδελύγματα, 'όπως οι πατέρες σας, έτσι κι εσείς'. [Πράξεις 7:51.] Ο προφήτης, προβλέποντας ότι θα σκλήρυναν έτσι την καρδιά τους, το διακήρυξε με σαφήνεια· και αυτή είναι η κρίση του κόσμου· ότι το φως ήρθε στον κόσμο και οι άνθρωποι επέλεξαν το σκοτάδι από το φως, επειδή τα έργα τους ήταν πονηρά. Αυτό έχει διδαχθεί με τόσο σαφήνεια από το Σωτήρα, ώστε κι ένας απλός πεζοπόρος να μην κάνει λάθος.

»...Οι άνθρωποι έχουν τη συνήθεια, όταν εκτίθεται η αλήθεια από τους υπηρέτες του Θεού, να λένε: τα πάντα είναι ένα μυστήριο· μίλησαν με παραβολές και γι' αυτό δεν είναι κατανοητοί. Είναι αληθές ότι έχουν μάτια να βλέπουν και δε βλέπουν, όμως κανένας δεν είναι τόσο τυφλός, όσο εκείνοι που δε θέλουν να δουν· και μολονότι ο Σωτήρας μίλησε έτσι σε αυτούς τους ανθρώπους, ωστόσο στους μαθητές Του το ανέπτυξε με σαφήνεια· και έχουμε λόγους να είμαστε πραγματικά ταπεινοί ενώπιον του Θεού των πατέρων μας, διότι άφησε καταγεγραμμένα αυτά τα πράγματα για εμάς, τόσο ξεκάθαρα, ώστε παρ' όλες τις προσπάθειες και τη συνδυασμένη επιρροή των ιερέων του Βάαλ, δεν έχουν δύναμη να τυφλώσουν τα μάτια μας και να σουκοτίσουν την κατανόησή μας, εάν απλώς ανοίξουμε τα μάτια μας και διαβάσουμε με ανυποκρισία για μία στιγμή»⁷.

**Η παραβολή του σπορέα δείχνει τα αποτελέσματα της
κήρυξης του ευαγγελίου. Δείχνει, επίσης, ότι ο
Σωτήρας εδραίωσε τη βασιλεία Του κατά
το μεσουράνημα του χρόνου.**

«Κατά την εποχή που ο Σωτήρας είπε αυτές τις ωραίες παροιμίες και παραβολές που περιλαμβάνονται στο [Κατά Ματθαίον 13], Τον βρίσκουμε καθισμένο μέσα σε ένα πλοίο εξαιτίας του πλήθους που συνωστιζόταν γύρω Του για να ακούσει τα λόγια Του· και άρχισε να τους διδάσκει, λέγοντας:

»‘Να, βγήκε αυτός που σπέρνει για να σπείρει. Κι ενώ έσπερνε, άλλα μεν έπεσαν κοντά στον δρόμο· και ήρθαν τα πουλιά του ουρανού, και τα κατέφαγαν. Άλλα, όμως, έπεσαν επάνω στα πετρώδη μέρη, όπου δεν είχαν χώμα· κι αμέσως φύτρωσαν, επειδή δεν είχαν βάθος γης· και όταν ανέτειλε ο ήλιος, κάηκαν, και, επειδή δεν είχαν ρίζα, ξεράθηκαν. Και άλλα έπεσαν επάνω στα αγκάθια, και τα αγκάθια μεγάλωσαν και τα κατέπνιξαν. Άλλα, όμως, έπεσαν επάνω σε καλή γη· και έδιναν καρπό, το ένα 100, το άλλο 60, και το άλλο 30. Αυτός που έχει αφτιά για να ακούει, ας ακούει’ [Κατά Ματθαίον 13:3-9.] ...

»Όμως ακούστε την εξήγηση της παραβολής του Σπορέα: ‘Σε καθέναν που ακούει τον λόγο της βασιλείας, και δεν καταλαβαίνει, έρχεται ο πονηρός, και αρπάζει το σπαρμένο στην καρδιά του’. Προσέξτε εδώ την έκφραση – ‘το σπαρμένο στην καρδιά του’. ‘Αυτός είναι που σπάρθηκε κοντά στον δρόμο’. [Κατά Ματθαίον 13:19.] Οι άνθρωποι που δεν έχουν μέσα τους την αρχή της χρηστότητας και των οποίων οι καρδιές είναι γεμάτες ανομία, και δεν έχουν επιθυμία για τις αρχές της αλήθειας, δεν καταλαβαίνουν το λόγο της αλήθειας όταν τον ακούν. Ο διάβολος αφαιρεί από τις καρδιές τους το λόγο της αλήθειας, επειδή δεν υπάρχει επιθυμία για χρηστότητα σε αυτούς.

»‘Κι εκείνος ο σπόρος που σπάρθηκε επάνω σε πετρώδες μέρος, αυτός είναι που ακούει τον λόγο, κι αμέσως με χαρά τον δέχεται· δεν έχει, όμως, μέσα του ρίζα, αλλ’ είναι πρόσκαιρος· και όταν γίνει θλίψη ή διωγμός εξαιτίας του λόγου, αμέσως σκανδαλίζεται. Κι εκείνος που σπάρθηκε στα αγκάθια, αυτός είναι που ακούει τον λόγο· έπειτα, η μέριμνα αυτού του αιώνα και η απάτη του πλούτου συμπνίγει τον λόγο, και γίνεται άκαρπος. Κι εκείνος που σπάρθηκε επάνω στην καλή γη, αυτός είναι που ακούει τον λόγο, και καταλαβαίνει· ο

«Να, βγήκε αυτός που σπέρνει για να σπείρει. Κι ενώ έσπερνε, άλλα μεν έπεσαν κοντά στον δρόμο. ...Αλλά, όμως, έπεσαν επάνω σε καλή γη και έδιναν καρπό».

οποίος και καρποφορεί, και κάνει ο ένας μεν 100, ο άλλος 60, και ο άλλος 30'. [Κατά Ματθαίον 13:20-23.]

»Έτσι ο Ίδιος ο Σωτήρας εξήγησε στους μαθητές Του την παραβολή την οποία έθεσε, και δεν άφησε μυστήριο ή σκοτάδι επάνω στο νου εκείνων που σταθερά πιστεύουν τα λόγια Του.

»Εξάγουμε, λοιπόν, το συμπέρασμα ότι ο λόγος αυτός καθαυτόν που τα πλήθη ή ο κόσμος, όπως χαρακτηρίστηκαν από το Σωτήρα, δεν έλαβαν μια εξήγηση των παραβολών Του, ήταν εξαιτίας της

απιστίας. Σε εσάς, λέει Εκείνος (μιλώντας στους μαθητές Του), δόθηκε να γνωρίσετε τα μυστήρια της βασιλείας των ουρανών [βλέπε Κατά Ματθαίον 13:11]. Και γιατί; Εξαιτίας της πίστης και της πεποίθησης που είχαν σε Αυτόν. Αυτή η παραβολή ειπώθηκε για να καταδείξει τα αποτελέσματα που παράγονται από την κήρυξη του λόγου· και πιστεύουμε ότι έχει μια νύξη άμεσα προς το ξεκίνημα ή την εδραίωση της Βασιλείας εκείνη την εποχή· για το λόγο αυτό, θα συνεχίσουμε να ακολουθούμε τα λεγόμενά Του σχετικά με αυτή τη Βασιλεία από εκείνη την εποχή και έπειτα, δηλαδή έως το τέλος του κόσμου»⁸.

Η παραβολή για το σιτάρι και τα ζιζάνια, διδάσκει ότι οι ενάρετοι και οι άνομοι θα αυξάνονται μαζί έως το τέλος του κόσμου, όταν οι ενάρετοι θα συναθροιστούν και οι άνομοι θα καούν.

«Τους παρέθεσε μια άλλη παραβολή, λέγοντας [η οποία παραβολή έχει μία νύξη για την εδραίωση της Βασιλείας, επίσης κατά την εποχή εκείνη του κόσμου]: Η βασιλεία των ουρανών ομοιώθηκε με έναν άνθρωπο, που έσπειρε στο χωράφι του καλόν σπόρο· αλλ' ενώ οι άνθρωποι κοιμόνταν, ήρθε ο εχθρός του, και έσπειρε ζιζάνια ανάμεσα στο σιτάρι, και αναχώρησε. Και όταν βλάστησε το χορτάρι, και έκανε καρπό, φάνηκαν τότε και τα ζιζάνια. Κι αφού ήρθαν κοντά του, οι δούλοι του οικοδεσπότη είπαν σ' αυτόν: Κύριε, καλόν σπόρο δεν έσπειρες στο χωράφι σου; Από πού, λοιπόν, έχει τα ζιζάνια; Κι εκείνος είπε σ' αυτούς: Ένας εχθρός άνθρωπος το έκανε. Και οι δούλοι του είπαν: Θέλεις να πάμε και να τα μαζέψουμε; Κι εκείνος είπε: Όχι, μήπως και, μαζεύοντας τα ζιζάνια, ξεριζώσετε μαζί τους και το σιτάρι. Αφήστε να αυξάνονται και τα δύο μαζί μέχρι τον θερισμό· και κατά τον καιρό του θερισμού θα πω στους θεριστές· Μαζέψτε πρώτα τα ζιζάνια, και δέστε τα σε δέομες, για να τα κατακάψετε· το σιτάρι, όμως, συγκεντρώστε το στην αποθήκη μου'. [Κατά Ματθαίον 13:24-30.]

»Μαθαίνουμε, λοιπόν, από αυτή την παραβολή όχι μόνο την εδραίωση της Βασιλείας κατά τις ημέρες του Σωτήρα, η οποία απεικονίζεται με τον καλό σπόρο που παρήγαγε καρπό, αλλά και τη διαφθορά της Εκκλησίας, η οποία απεικονίζεται με τα ζιζάνια που έσπειρε ο εχθρός, τα οποία οι μαθητές Του με ευχαρίστηση θα ξερίζωναν ή θα καθάριζαν την Εκκλησία από αυτά, εάν η γνώμη τους είχε τύχει

εύνοιας από το Σωτήρα. Όμως Εκείνος, γνωρίζοντας τα πάντα, λέει: μην το κάνετε. Ήταν σαν να έλεγε Εκείνος, οι απόψεις σας δεν είναι σωστές, η Εκκλησία βρίσκεται σε νηπιακή ηλικία, και εάν κάνετε αυτή τη βεβιασμένη κίνηση, θα καταστρέψετε το σιτάρι ή την Εκκλησία μαζί με τα ζιζάνια. Γι' αυτό, είναι προτιμότερο να τα αφήσετε να αυξάνονται μαζί μέχρι το θερισμό ή το τέλος του κόσμου, το οποίο σημαίνει την καταστροφή των ανόμων, η οποία δεν έχει εκπληρωθεί ακόμα...

»...Και ήρθαν κοντά του οι μαθητές του, λέγοντας: Εξήγησέ μας την παραβολή των ζιζανίων του χωραφιού. Κι εκείνος, αποκρινόμενος τους είπε: Αυτός που σπέρνει τον καλό σπόρο, είναι ο Υιός του ανθρώπου· και το χωράφι είναι ο κόσμος· και ο καλός σπόρος είναι οι γιοι της βασιλείας· και τα ζιζάνια είναι οι γιοι του πονηρού'. [Κατά Ματθαίον 13:36-38.]

»Ας σημειώσουν τώρα οι αναγνώστες μας την έκφραση - 'και το χωράφι είναι ο κόσμος... και τα ζιζάνια είναι οι γιοι του πονηρού' και ο εχθρός που τα έσπειρε είναι ο διάβολος· και ο θερισμός είναι η συντέλεια του αιώνα [ας σημειώσουν με προσοχή αυτή την έκφραση - *η συντέλεια του αιώνα*]' και οι θεριστές είναι οι άγγελοι'. [Κατά Ματθαίον 13:38-39.]

»Οι άνθρωποι δεν μπορούν να έχουν κάποιο πιθανό έρεισμα, ώστε να πουν ότι αυτό είναι μεταφορικό ή ότι δε σημαίνει αυτό που λέει, διότι Εκείνος εξηγεί τώρα αυτό που προηγουμένως είπε με παραβολές· και σύμφωνα με αυτά τα λόγια, η συντέλεια του κόσμου είναι η καταστροφή των ανόμων. Ο θερισμός και η συντέλεια του κόσμου κάνουν ευθέως νύξη για τους ανθρώπους κατά τις τελευταίες ημέρες, αντί για τη γη, όπως πολλοί φαντάστηκαν, και αυτού το οποίο θα προηγηθεί της έλευσης του Υιού του Ανθρώπου και της αποκατάστασης των πάντων, που ειπώθηκε από το στόμα όλων των άγιων προφητών από τις απαρχές του κόσμου· και οι άγγελοι θα έχουν κάτι να κάνουν σε τούτο το μέγα έργο, διότι είναι οι θεριστές.

»Όπως, λοιπόν, μαζεύονται τα ζιζάνια, και κατακαίγονται στη φωτιά, έτσι θα είναι στη συντέλεια αυτού του αιώνα' [Κατά Ματθαίον 13:40]. Δηλαδή, όπως οι υπηρέτες του Θεού πηγαίνουν εμπρός προειδοποιώντας τα έθνη, τόσο ιερείς, όσο και λαό, και όσο εκείνοι σκληραίνουν τις καρδιές τους και απορρίπτουν το φως της αλήθειας, πρώτοι αυτοί θα παραδοθούν στη βροχή των χτυπημάτων

του Σατανά, και εφόσον ο νόμος και η μαρτυρία έχουν σφραγιστεί... αφήνονται στο σκοτάδι και παραδίδονται στην ημέρα της φωτιάς. Και επειδή είναι έτοιμοι δεμένοι από τις πεποιθήσεις τους, και τα δεμάτια τους έχουν γερά δεσμά εξαιτίας των ιερών τους, είναι προετοιμασμένοι για την εκπλήρωση των λόγων του Σωτήρα - 'Ο Υιός του ανθρώπου θα στείλει τους αγγέλους του, και θα μαζέψουν από τη βασιλεία του όλα τα σκάνδαλα, κι εκείνους που πράττουν την ανομία' και θα τους ρίξουν στο καμίνι της φωτιάς· εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών'. [Κατά Ματθαίον 13:41-42.]

»Καταλαβαίνουμε ότι το έργο της συγκέντρωσης του σιταριού σε αχυρώνες ή σιταποθήκες, θα λάβει χώρα ενόσω τα ζιζάνια είναι δεμένα και έτοιμα για την ημέρα της φωτιάς· ώστε μετά την ημέρα της φωτιάς, 'οι δίκαιοι θα λάμπουν σαν τον ήλιο, μέσα στη βασιλεία του Πατέρα τους. Αυτός που έχει αφτιά για να ακούει, ας ακούει' [Κατά Ματθαίον 13:43]»⁹.

Η παραβολή του σπόρου του σιναπιού διδάσκει ότι η Εκκλησία και το βασίλειο του Θεού, που εδραιώθηκαν ετούτες τις τελευταίες ημέρες, θα εξαπλωθεί σε όλη τη γη.

«Και ξανά, μια άλλη παραβολή έθεσε εμπρός τους [ο Σωτήρας], η οποία κάνει νύξη για τη βασιλεία, η οποία πρέπει να εδραιωθεί ακριβώς πριν ή κατά την εποχή του θερισμού, η οποία έχει ως εξής: 'Η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια με έναν κόκκο σιναπιού, τον οποίο, καθώς τον πήρε ένας άνθρωπος, τον έσπειρε στο χωράφι του· το οποίο είναι μεν μικρότερο από όλα τα σπέρματα· όταν, όμως, αυξηθεί, είναι μεγαλύτερο από τα λαχανικά, και γίνεται δέντρο, ώστε τα πουλιά του ουρανού έρχονται και κάνουν φωλιές στα κλαδιά του'. [Κατά Ματθαίον 13:31-32.] Τώρα μπορούμε να καταλάβουμε απόλυτα ότι αυτός ο συμβολισμός δόθηκε ώστε να αντιπροσωπεύει την Εκκλησία, καθώς θα έρθει μπροστά κατά τις τελευταίες ημέρες. Δείτε, η Βασιλεία των Ουρανών παρομοιάζεται με αυτό. Όμως, ποιο μοιάζει με αυτό;

»Ας πάρουμε το Βιβλίο του Μόρμον, το οποίο ένας άνθρωπος πήρε και έκρυψε στον αγρό του, διασφαλίζοντάς το με την πίστη του, για να ξεπροβάλει κατά τις τελευταίες ημέρες ή κατά το χρόνο που πρέπει. Ας το δούμε να ξεπροβάλει από το έδαφος, όπως πράγματι περιγράφηκε, ως ο μικρότερος από τους σπόρους, όμως δείτε, βγάζει

Η Εκκλησία είναι «σαν ένας αδιαπέραστος, αμετακίνητος βράχος στο μέσον του μεγάλου ωκεανού, εκτεθειμένη στις θύελλες και τις καταγίδες του Σατανά, ο οποίος, έως τώρα, παρέμεινε ακλόνητος».

κλαδιά, ναι, υψώνεται ψηλά επάνω, με εντυπωσιακά κλαδιά και μεγαλοπρέπεια όμοια με του Θεού, μέχρις ότου, όπως ο σπόρος του σιναπιού, γίνει το μεγαλύτερο από όλα τα χορτάρια. Και είναι αλήθεια και αναβλάστησε και βγήκε από τη γη και δικαιοσύνη θα σκύψει από τον ουρανό [βλέπε Ψαλμοί 85:11, Μωυσή 7:62], και ο Θεός στέλνει κάτω τις δυνάμεις Του, τα χαρίσματα και αγγέλους να φωλιάσουν στα κλαδιά του.

»Η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια με έναν κόκκο σιναπιού. Δείτε, λοιπόν, δεν είναι αυτό η Βασιλεία των Ουρανών, η οποία υψώνει το κεφάλι της κατά τις τελευταίες ημέρες κατά τη μεγαλοπρέπεια του Θεού της, δηλαδή η Εκκλησία των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, όμοια με έναν αδιαπέραστο, αμετακίνητο βράχο στο μέσον του μεγάλου βάρους του ωκεανού, εκτεθειμένο στις θύελλες και τις καταγίδες του Σατανά, ο οποίος έχει μέχρι τώρα παραμείνει ακλόνητος και ακόμα παρουσιάζει επιδεικτικά τα τεράστια κύματα της

αντίθεσης, τα οποία καθοδηγούνται από τους φουρτουνιασμένους ανέμους της απατηλής πανουργίας, που ξέσπαγαν ορμητικά και εξακολουθούν να ξεσπούν ορμητικά με πελώριους αφρούς ενάντια στην θριαμβευτική Εκκλησία, παρακινούμενα με διπλάσια μανία από τον εχθρό της δικαιοσύνης;...

»Τα... σύννεφα του σκοτούς χτυπούν από μακρού -κύματα σαν βουνά- επάνω στον ακλόνητο βράχο της Εκκλησίας των Αγίων των Τελευταίων Ημερών και, παρ' όλα αυτά, ο σπόρος του σιναπιού υψώνει επιβλητικά τα εντυπωσιακά κλαδιά του, υψηλότερα, όλο υψηλότερα, και εκτείνεται πλατύτερα και πλατύτερα και οι τροχοί του άρματος της Βασιλείας εξακολουθούν να κυλούν, ωθούμενοι από τον ισχυρό βραχίονα του Ιεχωβά και παρ' όλες τις εναντιώσεις, θα εξακολουθήσουν να κυλούν μέχρι να εκπληρωθούν όλα τα λόγια Του»¹⁰.

Οι μαρτυρίες των Τριών Μαρτύρων και οι γραφές των τελευταίων ημερών είναι σαν το προζύμι που είναι κρυμμένο στην τροφή. Η παραβολή για τα δίχτυα διδάσκει για την παγκόσμια συνάθροιση.

«Τους είπε μία άλλη παραβολή: Η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια με προζύμι, το οποίο μια γυναίκα, αφού το πήρε, το έκρυψε σε τρία μέτρα αλεύρι, μέχρις ότου έγινε ολόκληρο ένζυμο'. [Κατά Ματθαίον 13:33.] Μπορούμε να θεωρήσουμε ότι η Εκκλησία των Αγίων των Τελευταίων Ημερών αυξήθηκε από ένα μικρό κομμάτι προζύμι το οποίο τέθηκε σε τρεις μάρτυρες. Δείτε, πόσο πολύ μοιάζει αυτό με την παραβολή! Αυξάνει γρήγορα στον κόσμο και σύντομα θα επεκταθεί σε όλο τον κόσμο...

»Πάλι, η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια με δίχτυ, που ρίχτηκε στη θάλασσα, και μάζεψε, από κάθε είδος το οποίο, όταν γέμισε, το ανέβασαν στην ακρογιαλιά, και, αφού κάθησαν, συγκεντρώσαν τα καλά σε οकेύη, ενώ τα άχρηστα τα πέταξαν έξω'. [Κατά Ματθαίον 13:47-48.] Για το έργο αυτής της παραβολής, δείτε το σπόρο του Τζόζεφ, ο οποίος εξαπλώνει το δίχτυ του Ευαγγελίου επάνω στο πρόσωπο της γης, συγκεντρώνοντας από κάθε είδος, ώστε οι δίκαιοι να σωθούν σε οकेύη προετοιμασμένα για το σκοπό αυτό, και οι άγγελοι θα αναλάβουν τους πονηρούς. Έτσι θα είναι κατά τη συντέλεια του αιώνα: θα βγουν οι άγγελοι, και θα αποχωρίσουν τους πονηρούς από μέσα από τους δικαίους. Και θα τους ρίξουν στο καμίνι της φωτιάς: εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών. Ο Ιησούς λέει σ'

αυτούς: Τα καταλάβατε όλα αυτά; Του λένε: Ναι, Κύριε'. [Κατά Ματθαίον 13:49-51.] Και εμείς λέμε, ναι, Κύριε' και με σθένος του λένε, μάλιστα, Κύριε. Διότι αυτά είναι τόσο σαφή και τόσο ένδοξα, ώστε κάθε Άγιος κατά τις τελευταίες ημέρες πρέπει να ανταποκριθεί με ένα εγκάρδιο Αμήν σε αυτά τα πράγματα.

»Κι εκείνος τους είπε: Γι' αυτό, κάθε γραμματέας, που μαθήτευσε στα πράγματα της βασιλείας των ουρανών είναι όμοιος με έναν άνθρωπο οικοδεσπότη, που βγάζει από τον θησαυρό του καινούργια και παλιά'. [Κατά Ματθαίον 13:52.]

»Για τα έργα που περιγράφηκαν στο παράδειγμα αυτό, δείτε το Βιβλίο του Μόρμον να βγαίνει από το θησαυρό της καρδιάς. Επίσης, οι διαθήκες που δόθηκαν στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών [το Διδαχή και Διαθήκες], επίσης η μετάφραση της Βίβλου - βγάζοντας έτοιμα μέσα από την καρδιά πράγματα καινούργια και παλιά, απαντώντας έτοιμα στα τρία μέτρα αλεύρι που θα υποστούν το άγγιγμα κάθαρσης από μία αποκάλυψη του Ιησού Χριστού, και τη διακονία των αγγέλων, οι οποίοι έχουν ήδη ξεκινήσει αυτό το έργο κατά τις τελευταίες ημέρες, το οποίο συμβολίζει το προζύμι, το οποίο θα κάνει ένζυμο ολόκληρο το φύραμα. Αμήν»¹¹.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Επανεξετάστε τις σελίδες 317-19. Τι μπορούμε να μάθουμε από το παράδειγμα του Τζόζεφ Σμιθ, για να μας βοηθήσει στη μελέτη μας των γραφών;
- Ξαναδιαβάστε την εξήγηση του Τζόζεφ Σμιθ για τη διδασκαλία του Σωτήρα με παραβολές μερικές φορές (σελίδες 320-21). Καθώς μαθαίνουμε τις αλήθειες του ευαγγελίου, τι νομίζετε ότι σημαίνει να βλέπουμε με τα μάτια μας και να ακούμε με τα αφτιά μας; Γιατί νομίζετε ότι θα αφαιρεθεί το φως από εμάς, αν είμαστε απρόθυμοι να λάβουμε περισσότερο φως; Σκεφθείτε τι πρέπει να κάνετε για να λάβετε περισσότερο φως του ευαγγελίου.
- Μελετήστε την παραβολή του οπωρέα (σελίδες 322-24). Στην παραβολή αυτή ο Σωτήρας δείχνει ότι το ίδιο μήνυμα του ευαγγελίου

παράγει διαφορετικά αποτελέσματα, ανάλογα με το πώς το εκλαμβάνουν οι άνθρωποι. Γιατί ο λόγος του Θεού αδυνατεί να αυξηθεί σε ανθρώπους «η καρδιά των οποίων είναι γεμάτη ανομία;» Γιατί η δοκιμασία και η καταδίωξη οδηγούν ορισμένους να παραμερίσουν το λόγο του Θεού; Με ποιους τρόπους θα μπορούσε «η μέριμνα αυτού του αιώνα» και «η απάτη του πλούτου» να συμπνίγει το λόγο μέσα μας;

- Πώς μπορούμε να διασφαλίσουμε ότι το «έδαφος» μας είναι καλό, όταν εμφυτεύεται ο λόγος σε εμάς; Τι μπορούν να κάνουν οι γονείς για να βοηθήσουν τα παιδιά να προετοιμαστούν μέσα στην καρδιά τους, ώστε να λάβουν το λόγο;
- Στην παραβολή για το σιτάρι και τα ζιζάνια (σελίδες 324-26), το σιτάρι αντιπροσωπεύει τους δίκαιους ή «τα παιδιά της Βασιλείας». Τα ζιζάνια αντιπροσωπεύουν «τα παιδιά του πονηρού». Πώς μπορούμε να παραμείνουμε πιστοί, έστω κι αν επιτρέπεται στα «ζιζάνια» να αυξάνουν ανάμεσα στο «σιτάρι;» Πώς σας βοηθά το Δίδαχέ και Διαθήκες 86:1-7 να κατανοήσετε την παραβολή;
- Με ποιους τρόπους σήμερα η Εκκλησία είναι το αναπτυσσόμενο δένδρο στην παραβολή του κόκκου σιναπιού; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 326-28.)
- Επανεξετάστε τις σελίδες 328-29. Παρατηρήστε ότι το προζύμι είναι μια ουσία που κάνει τη ζύμη να φουσκώνει. Με ποιους τρόπους οι γραφές των τελευταίων ημερών είναι σαν το προζύμι για την Εκκλησία; Πώς είναι σαν το προζύμι για εσάς προσωπικά; Με ποιον τρόπο οι γραφές των τελευταίων ημερών είναι σαν θησαυροί «που είναι καινούργιοι και παλιοί;»
- Στην παραβολή με το δίχτυ του ευαγγελίου (σελίδα 328), γιατί νομίζετε ότι είναι σημαντικό να συγκεντρώνει το δίχτυ ψάρια κάθε είδους; Πώς εκπληρώνεται σήμερα αυτή η παραβολή;

Συσχετιζόμενες γραφές: Κατά Λουκάν 8:4-18, Άλμα 12:9-11, Δ&Δ 86:1-11, 101:63-68

Σημειώσεις

1. *History of the Church*, 2:326, 387, από μία καταχώριση ημερολογίου του Τζόζεφ Σμιθ στις 7 Δεκεμβρίου 1835 και 29 Ιανουαρίου 1836, στο Κίρτλαντ του Οχάιο.
2. *History of the Church*, 2:376, από μία καταχώριση ημερολογίου του Τζόζεφ Σμιθ στις 19 Ιανουαρίου 1836, στο Κίρτλαντ του Οχάιο.
3. *History of the Church*, 2:396, από μία καταχώριση ημερολογίου του Τζόζεφ Σμιθ στις 17 Φεβρουαρίου 1836, στο Κίρτλαντ του Οχάιο.
4. *History of the Church*, 6:314, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 7 Απριλίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ, Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, Τόμας Μπούλοκ και Ουίλιαμ Κλείτον.
5. Brigham Young, *Deseret News*, 30 Δεκεμβρίου 1857, σελ. 340, εκουγχρονισμένη ορθογραφία.
6. Wandle Mace, Αυτοβιογραφία, περίπου 1890, σελ. 45, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
7. *History of the Church*, 2:265-66. Δεύτερη, τρίτη και τέταρτη ομάδα λέξεων σε αγκύλες στην πρώτη παράγραφο, στο πρωτότυπο. Εκουγχρονισμένη στίξη και γραμματική. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τους Πρεσβύτερους της Εκκλησίας, Δεκ. 1834, Κίρτλαντ, Οχάιο, που δημοσιεύθηκε στο *Messenger and Advocate*, Δεκ. 1835, σελ. 225-26.
8. *History of the Church*, 2:264-67, εκουγχρονισμένη στίξη και γραμματική.
9. *History of the Church*, 2:267, 271. Η πρώτη ομάδα λέξεων σε αγκύλες στην πρώτη παράγραφο, στο πρωτότυπο και η πρώτη ομάδα λέξεων σε αγκύλες στην τέταρτη παράγραφο, στο πρωτότυπο. Εκουγχρονισμένη στίξη και γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τους Πρεσβύτερους της Εκκλησίας, Δεκ. 1834, Κίρτλαντ, Οχάιο, που δημοσιεύθηκε στο *Messenger and Advocate*, Δεκ. 1835, σελ. 226-29.
10. *History of the Church*, 2:268, 270. Η λέξη σε αγκύλες στην τρίτη παράγραφο, στο πρωτότυπο. Εκουγχρονισμένη στίξη, γραμματική και κεφαλαία γράμματα. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τους Πρεσβύτερους της Εκκλησίας, Δεκ. 1834, Κίρτλαντ, Οχάιο, που δημοσιεύθηκε στο *Messenger and Advocate*, Δεκ. 1835, σελ. 227-28. Βλέπε σελίδα xvi για πληροφορίες σχετικά με τις αλλαγές στο επίσημο όνομα της Εκκλησίας.
11. *History of the Church*, 2:270, 272, εκουγχρονισμένη στίξη και γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα. Διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στους Πρεσβύτερους της Εκκλησίας, Δεκ. 1834, Κίρτλαντ, Οχάιο, που δημοσιεύθηκε στο *Messenger and Advocate*, Δεκ. 1835, σελ. 228-29.

«Ένα άλλο μέγα και ένδοξο όραμα ξεπρόβαλε εμπρός μας. Γιατί ο Ηλίας ο Θεοβίτης, ο προφήτης, ο οποίος είχε νηφωθεί στους ουρανούς χωρίς να γευτεί το θάνατο, στάθηκε εμπρός μας».

Ο Ηλίας ο Θεσβίτης και η αποκατάσταση των κλειδιών επισφράγισης

*«Πώς θα σώσει ο Θεός αυτή τη γενεά; Θα στείλει
τον Ηλία τον Θεσβίτη, τον προφήτη».*

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Την άνοιξη του 1836, μετά από τρία χρόνια εργασίας και θυσιών, οι Άγιοι του Κίρτλαντ είδαν τελικά ολοκληρωμένο τον όμορφο ναό τους, τον πρώτο ναό σε αυτή τη θείκη νομή. Την Κυριακή 27 Μαρτίου, περισσότεροι από 900 άνθρωποι συγκεντρώθηκαν στην εκκλησία και στον πρόδομο του ναού για τη συγκέντρωση αφιέρωσης. Πολλοί άλλοι συγκεντρώθηκαν σε μια υπερχειλιόμενη αίθουσα σε ένα κοντινό σχολείο, ενώ άλλοι ακόμα, άκουγαν έξω από τα ανοιχτά παράθυρα του ναού. Ο ίδιος ο Προφήτης βοηθούσε να τοποθετηθούν σε θέσεις οι πιστοί.

Το εκκλησίασμα άκουσε μία ομιλία από τον Σίδνεϋ Ρίγκντον, σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία και στη συνέχεια τραγούδησαν μαζί το «Λοιπόν ας χαρούμε» και το «Άνταμ-όντι-Άχμαν», γραμμένα από τον Ουίλιαμ Φελπς. Μετά σηκώθηκε ο Τζόζεφ Σμιθ για να προσφέρει την προσευχή αφιέρωσης, την οποία είχε λάβει με αποκάλυψη. Στην προσευχή, περιέγραψε πολλές από τις σημαντικές ευλογίες οι οποίες απονεμήθηκαν σε εκείνους που έρχονται, όντες άξιοι, στους ναούς του Θεού (βλέπε Δ&Δ 109). Η χορωδία τραγούδησε «Του Θεού το Πνεύμα» και το εκκλησίασμα σηκώθηκε όρθιο στη συνέχεια και κραύγασε, Ωσαννά, «με τόση δύναμη, ώστε θα μπορούσε να σηκώσει την οροφή του κτηρίου»¹.

«Και ας γεμίσει ο οίκος σου», είπε ο Προφήτης στην προσευχή αφιέρωσης, «με τη δόξα σου σαν με δυνατό, ορμητικό άνεμο» (Δ&Δ 109:37). Αυτό εκπληρώθηκε κυριολεκτικά, διότι πολλοί Άγιοι

κατέθεσαν μαρτυρία ότι ουράνια άτομα ήταν παρόντα κατά τη συγκέντρωση αφιέρωσης. Η Ιλαίζα Σνόου, θυμόταν: «Μπορεί κανείς να αφηγηθεί ξανά τα των συγκεντρώσεων εκείνης της αφιέρωσης, όμως καμία 'θνητή' γλώσσα δεν μπορεί να περιγράψει τις θεϊκές εκδηλώσεις εκείνης της αλησμόνητης ημέρας. Άγγελοι εμφανίστηκαν σε ορισμένους, ενώ μία αίσθηση ουράνιας παρουσίας έγινε αντιληπτή από όλους τους παρόντες και κάθε καρδιά ήταν γεμάτη 'αγαλλίαση με ανεκλάλητη και ένδοξη χαρά' [βλέπε Πέτρον Α' 1:8]»².

Εκείνο το απόγευμα, καθώς ο Προφήτης ήταν μαζί με 400 περίπου φέροντες την ιεροσύνη στο ναό, «ένας θόρυβος ακούστηκε, σαν τον ήχο βίαιου δυνατού ανέμου, ο οποίος γέμισε το Ναό και όλο το εκκλησίασμα σηκώθηκε μεμιάς, παρακινημένο από μία αόρατη δύναμη». Σύμφωνα με τον Προφήτη, «πολλοί άρχισαν να μιλούν γλώσσες και να προφητεύουν· άλλοι είδαν ένδοξα οράματα· και είδα ότι ο Ναός ήταν γεμάτος από αγγέλους, πράγμα το οποίο διακήρυξα στο εκκλησίασμα»³.

Σε μία συγκέντρωση που έγινε στο ναό μία εβδομάδα αργότερα, την Κυριακή 3 Απριλίου, έλαβαν χώρα θεϊκές εκδηλώσεις εξαιρετικής σπουδαιότητας. Αφού ο Προφήτης βοήθησε άλλους ηγέτες της Εκκλησίας στη διεξαγωγή της μετάληψης, ο ίδιος και ο Όλιβερ Κάουντερυ αποσύρθηκαν στον άμβωνα πίσω από κλειστές κουρτίνες και γονάτισαν σε κατανυκτική προσευχή. Καθώς σηκώνονταν από την προσευχή, εμφανίστηκε ο Ίδιος ο Σωτήρας σε αυτούς και δήλωσε την έγκριση Του για το ναό: «Γιατί, ιδέστε, αποδέχτηκα ετούτον τον οίκο, και το όνομά μου θα είναι εδώ, και θα φανερωθώ στο λαό μου με ευσπλαχνία σε τούτον τον οίκο» (Δ&Δ 110:7).

Μετά το τέλος του οράματος, ο Τζόζεφ και ο Όλιβερ είδαν τρία ξεχωριστά οράματα, όπου εμφανίστηκαν σε αυτούς αρχαίοι προφήτες για να αποκαταστήσουν απαραίτητα κλειδιά ιεροσύνης για το έργο των τελευταίων ημερών του Κυρίου. Εμφανίστηκε ο προφήτης Μωυσής και τους παρέδωσε «τα κλειδιά της συνάθροισης του Ισραήλ από τα τέσσερα κομμάτια της γης». Ήρθε ο Ηλίας και τους παρέδωσε «τη θεϊκή νομή του ευαγγελίου του Αβραάμ». (Βλέπε Δ&Δ 110:11-12.)

Κατόπιν, σε ένα άλλο ένδοξο όραμα, ο Τζόζεφ και ο Όλιβερ είδαν τον προφήτη Ηλία τον Θεοβίτη (βλέπε Δ&Δ 110:13-16). Ο ερχομός

του Ηλιού του Θεοβίτου ήταν τόσο σημαντικός, ώστε ο αρχαίος προφήτης Μαλαχίας είχε προφητεύσει για αυτό αιώνες πριν και ο Σωτήρας είχε επαναλάβει την προφητεία στους Νεφίτες (βλέπε Μαλαχίας 4:5-6, Νεφί Γ' 25:5-6, 26:1-2). Ο Ηλίας ο Θεοβίτης ήρθε για να παραδώσει στον Τζόζεφ και τον Όλιβερ τα κλειδιά της επισφράγισης - τη δύναμη να δένει και να καθιστά έγκυρες στους ουρανοίς όλες τις διατάξεις που τελούνταν στη γη. Η αποκατάσταση της δύναμης επισφράγισης ήταν απαραίτητη για την προετοιμασία του κόσμου για τη Δευτέρα Παρουσία του Σωτήρα, διότι χωρίς αυτή, «ολόκληρη η γη θα χανόταν ολοκληρωτικά κατά τον ερχομό του» (Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:39).

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Ο αρχαίος προφήτης Μαλαχίας είχε προφητεύσει τον ερχομό του Ηλιού του Θεοβίτου.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είπε τα ακόλουθα σχετικά με την επίσκεψη του Μορόνι σε εκείνον, το απόγευμα της 21^{ης} Σεπτεμβρίου 1823, όπως καταγράφηκε στο Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:36-39: «[Ο Μορόνι] πρώτα είπε ένα απόσπασμα από το τρίτο κεφάλαιο του Μαλαχία. Και είπε επίσης το τέταρτο δηλαδή το τελευταίο κεφάλαιο της ίδιας προφητείας, όμως με μια μικρή παραλλαγή από το πώς είναι γραμμένο στη Βίβλο μας. Αντί να πει τον πρώτο στίχο όπως είναι γραμμένος στα βιβλία μας, τον είπε ως εξής:

»Γιατί ιδέστε, έρχεται η μέρα που θα καίει σαν κλίβανος, και όλοι οι περήφανοι, μάλιστα, και όλοι όσοι ενεργούν άνομα θα καούν σαν άχυρο. Γιατί αυτοί που έρχονται θα τους κάψουν, λείει ο Κύριος των Δυνάμεων, ώστε δε θα τους αφήσει ούτε ρίζα ούτε κλάδο.

»Και είπε επίσης τον πέμπτο στίχο ως εξής: *Ιδέστε, θα σας αποκαλύψω την Ιερουσόλη, με το χέρι του Ηλιού του Προφήτη, πριν να έλθει η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και τρομερή.*

»Είπε επίσης τον επόμενο στίχο διαφορετικά: *Και θα φυτέψει στις καρδιές των τέκνων τις υποσχέσεις που δόθηκαν προς τους πατέρες, και οι καρδιές των τέκνων θα στραφούν προς τους πατέρες τους. Αν δε γινόταν έτσι, ολόκληρη η γη θα χανόταν ολοκληρωτικά κατά τον ερχομό του»⁴.*

Ο Ηλίας ο Θεοβίτης εμφανίστηκε στον Τζόζεφ Σμιθ και στον Όλιβερ Κάουντερ στο Ναό του Κίρτλαντ.

Ο Τζόζεφ Σμιθ περιέγραψε την εμφάνιση του αρχαίου προφήτη Ηλιού του Θεοβίτου σε αυτόν και στον Όλιβερ Κάουντερ, στις 3 Απριλίου 1836, στο Ναό του Κίρτλαντ, η οποία καταγράφηκε αργότερα στο Διδαχή και Διαθήκες 110:13-16: «Ένα άλλο μέγα και ένδοξο όραμα ξεπρόβαλε εμπρός μας. Γιατί ο προφήτης Ηλίας ο Θεοβίτης, ο οποίος είχε υψωθεί στους ουρανούς χωρίς να γευτεί το θάνατο, στάθηκε εμπρός μας, και είπε:

»Ιδέστε, ήλθε απόλυτα η ώρα η οποία είχε ειπωθεί από το στόμα του Μαλαχία - που μαρτύρησε ότι αυτός (ο Ηλίας ο Θεοβίτης) θα αποστέλλονταν, πριν έλθει η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και τρομερή - Να στρέψει τις καρδιές των πατέρων προς τα τέκνα, και τα τέκνα προς τους πατέρες, μην τυχόν και πληγεί ολόκληρη η γη με κατάρρα - Γι' αυτό, τα κλειδιά ετούτης της θειικής νομής παραδίνονται στα δικά σας χέρια. Και από αυτό να ξέρετε ότι η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και τρομερή είναι σιμά, δηλαδή στις πόρτες»⁵.

Ο Ηλίας ο Θεοβίτης αποκατέστησε τα κλειδιά της επισφράγισης - τη δύναμη να δένει στους ουρανούς όλες τις διατάξεις που τελούνταν στη γη.

«Να, εγώ, θα σας στείλω τον Ηλία τον προφήτη, πριν έρθει η ημέρα του Κυρίου, η μεγάλη και τρομερή', κ.λπ., κ.λπ. [βλέπε Μαλαχίας 4:5]. Γιατί να στείλει τον Ηλία τον Θεοβίτη; Επειδή εκείνος κρατά τα κλειδιά της εξουσίας για να χορηγεί σε όλες τις διατάξεις της Ιερουσύνης· και αν δεν υπάρχει δοθείσα εξουσία, οι διατάξεις δεν μπορούν να χορηγηθούν με χρηστότητα»⁶.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είπε τα ακόλουθα, σε μία επιστολή προς τους Αγίους, η οποία αργότερα καταγράφηκε στο Διδαχή και Διαθήκες 128:8-11: «Η φύση της διάταξης αυτής [η βάπτισμα των νεκρών] συνίσταται στη δύναμη της Ιερουσύνης, μέσω της αποκάλυψης του Ιησού Χριστού, στην οποία παρέχεται το ότι οτιδήποτε δέσετε στη γη να είναι δεμένο στους ουρανούς, και οτιδήποτε λύσετε στη γη να είναι λυμένο στους ουρανούς...

»Ίσως σε μερικούς αυτή η διδαχή για την οποία μιλάμε να φαίνεται πολύ τολμηρή - μια δύναμη που καταγράφει, δηλαδή δένει στη γη και δένει και στους ουρανούς. Κι όμως, σε όλες τις εποχές του κόσμου, όποτε ο Κύριος έδωσε μια θεική νομή της ιερουσύνης σε

οποιονδήποτε άνθρωπο με πραγματική αποκάλυψη ή σε οποιαδήποτε ομάδα ανθρώπων, αυτή η εξουσία πάντοτε δόθηκε. Γι' αυτό, οτιδήποτε έκαναν αυτοί οι άνθρωποι με εξουσία, στο όνομα του Κυρίου, και το έκαναν ειλικρινά και πιστά, και τήρησαν ένα κανονικό και πιστό χρονικό του, αυτό έγινε νόμος στη γη και στους ουρανούς, και δεν μπορούσε να εκμηδενιστεί, σύμφωνα με τις διαταγές του μεγάλου Ιεχωβά. Αυτός είναι ένας πιστός λόγος. Ποιος μπορεί να τον ακούσει;

»Και πάλι για το δεδικοσμένο, Κατά Ματθαίον 16:18, 19: *Και εγώ σου λέω ότι εσύ είσαι Πέτρος, και επάνω σ' αυτή την πέτρα θα οικοδομήσω την εκκλησία μου, και οι πύλες του άδη δεν θα υπεριοχύσουν αυτής. Και θα σου δώσω τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανών. Και ό,τι κι αν δέσεις επάνω στη γη θα είναι δεμένο στους ουρανούς, και ό,τι κι αν λύσεις επάνω στη γη, θα είναι λυμένο στους ουρανούς.*

»Λοιπόν, το σπουδαίο και μεγάλο μυστικό όλου του θέματος, και το *υπέρτατο καλό* του όλου ζητήματος που τίθεται εμπρός μας, έγκειται στην απόκτηση των δυνάμεων της Αγίας Ιεροσύνης. Για εκείνον στον οποίο έχουν δοθεί αυτά τα κλειδιά δεν είναι δύσκολο να αποκτήσει γνώση των πραγμάτων σχετικά με τη σωτηρία των τέκνων των ανθρώπων, τόσο για τους νεκρούς, όσο και για τους ζώντες»⁷.

Μέσω της δύναμης επισφράγισης, οι οικογένειες μπορούν να επισφραγιστούν για όλο τον καιρό και την αιωνιότητα και ιερές διατάξεις μπορούν να τελεστούν για τους νεκρούς.

«Το πνεύμα, η δύναμη και η κλήση του Ηλιού του Θεοβίτου είναι ότι έχετε δύναμη να κρατάτε το κλειδί της αποκάλυψης, των διατάξεων, των οραμάτων, των δυνάμεων και των προικοδοτήσεων της πληρότητας της Μελχισεδικής Ιεροσύνης και της βασιλείας του Θεού στη γη· και να δέχετε, να λαμβάνετε και να τελείτε όλες τις διατάξεις που ανήκουν στη βασιλεία του Θεού, ακόμα και να στρέφετε τις καρδιές των πατέρων προς τα τέκνα και τις καρδιές των τέκνων προς τους πατέρες, ακόμα και εκείνων που είναι στους ουρανούς.

»Ο Μαλαχίας λέει: 'Να, εγώ, θα σας στείλω τον Ηλία τον προφήτη, πριν έρθει η ημέρα του Κυρίου, η μεγάλη και τρομερή· αυτός θα επαναφέρει την καρδιά των πατέρων προς τα παιδιά, και την καρδιά των παιδιών προς τους πατέρες, μήποτε έρθω και πατάξω τη γη με ανάθεμα'. [Μαλαχίας 4:5-6.]

»Λοιπόν, αυτό το οποίο επιθυμώ να αποκτήσω είναι η γνώση του Θεού και χαράζω την πορεία μου για να το αποκτήσω. Τι θα πρέπει να καταλάβουμε από αυτή τη γραφή κατά τις τελευταίες ημέρες;

»Στις ημέρες του Νώε, ο Θεός κατέστρεψε τον κόσμο με έναν κατακλυσμό και έχει υποσχεθεί ότι θα τον καταστρέψει με φωτιά κατά τις τελευταίες ημέρες: όμως προτού συμβεί αυτό, θα πρέπει πρώτα να έρθει ο Ηλίας ο Θεοβίτης και να μεταστρέψει τις καρδιές των πατέρων προς τα τέκνα, κ.λπ.

»Τώρα έχουμε το σημαντικό σημείο. Ποιος είναι ο βαθμός και το έργο του Ηλιού του Θεοβίτου; Είναι ένα από τα μεγαλύτερα και σημαντικότερα θέματα που έχει αποκαλύψει ο Θεός. Θα έπρεπε να στείλει τον Ηλία τον Θεοβίτη να σφραγίσει τα τέκνα προς τους πατέρες και τους πατέρες προς τα τέκνα.

»Αυτό είχε απλώς περιοριστεί στους ζώντες, ώστε να διευθετούνται δυσκολίες με τις οικογένειες στη γη; Με κανέναν τρόπο. Ήταν ένα

«Πρέπει να είμαστε συνετοί. Το πρώτο πράγμα που κάνετε είναι να πάτε και να επισφραγίσετε στη γη τους γιους και τις θυγατέρες σας προς εσάς, και εσάς προς τους πατέρες σας σε αιώνια δόξα».

κατά πολύ μεγαλύτερο έργο. Ηλία Θεοβίτη! Τι θα έκανες, εάν ήσουν εδώ; Θα περιόριζες το έργο σου μόνο στους ζώντες; Όχι: Θα ανατρέξουμε στις Γραφές, όπου αποκαλύπτεται το ζήτημα: δηλαδή, χωρίς εμάς, δεν μπορούν να γίνουν τέλειοι ούτε εμείς χωρίς αυτούς· οι πατέρες χωρίς τα τέκνα και τα τέκνα χωρίς τους πατέρες [βλέπε Προς Εβραίους 11:40].

»Επιθυμώ να καταλάβετε αυτό το ζήτημα, διότι είναι σημαντικό· και αν το λάβετε, αυτό είναι το πνεύμα του Ηλιού του Θεοβίτου, ότι λυτρώνουμε τους νεκρούς μας, και συνδέουμε τον εαυτό μας με τους πατέρες μας, οι οποίοι βρίσκονται στους ουρανούς και επισφραγίζουμε τους νεκρούς μας, να έλθουν κατά την πρώτη ανάσταση· και εδώ θέλουμε τη δύναμη του Ηλιού του Θεοβίτου, για να επισφραγίσει εκείνους οι οποίοι κατοικούν στη γη προς εκείνους οι οποίοι κατοικούν στους ουρανούς. Αυτή είναι η δύναμη του Ηλιού του Θεοβίτου και τα κλειδιά της βασιλείας του Ιεχωβά...

»Και πάλι: Η διδαχή ή η δύναμη επισφράγισης του Ηλιού του Θεοβίτου έχει ως εξής: Εάν έχετε δύναμη να σφραγίζετε επάνω στη γη και στους ουρανούς, τότε θα πρέπει να είμαστε συνετοί. Το πρώτο πράγμα που κάνετε είναι να πάτε και να επισφραγίσετε στη γη τους γιους και τις θυγατέρες σας προς εσάς, και εσάς προς τους πατέρες σας σε αιώνια δόξα»⁸.

Ο ερχομός του Ηλιού του Θεοβίτου ήταν μία αναγκαία προετοιμασία για τη Δευτέρα Παρουσία του Σωτήρα.

«Οι καρδιές των τέκνων των ανθρώπων θα πρέπει να στραφούν προς τους πατέρες και των πατέρων προς τα τέκνα, ζώντα ή νεκρά, για να τα προετοιμάσουν για την έλευση του Υιού του Ανθρώπου. Αν δεν ερχόταν ο Ηλίας ο Θεοβίτης, ολόκληρη η γη θα πατάσσετο»⁹.

«Ο Ηλίας είναι ο πρόδρομος που θα προετοιμάσει το δρόμο και το πνεύμα και η δύναμη του Ηλιού του Θεοβίτου θα έρθει μετά, κρατώντας τα κλειδιά της δύναμης, οικοδομώντας το Ναό έως τον κορυφαίο λίθο, θέτοντας τις σφραγίδες της Μελχισεδικής Ιεροσύνης επάνω στον οίκο Ισραήλ και ετοιμάζοντας τα πάντα. Τότε θα έρθει ο Μεσσίας στο Ναό Του, που είναι το τελευταίο όλων. ...Ο Ηλίας ο Θεοβίτης επρόκειτο να έρθει και να προετοιμάσει την οδό, και να οικοδομήσει τη βασιλεία, πριν να έλθει η μεγάλη ημέρα του Κυρίου»¹⁰.

«Ο κόσμος έχει κρατηθεί για να καεί κατά τις τελευταίες ημέρες. Εκείνος θα στείλει τον Ηλία τον Θεοβίτη, τον προφήτη, και θα αποκαλύψει τις διαθήκες των πατέρων σε σχέση με τα τέκνα και τις διαθήκες των τέκνων σε σχέση με τους πατέρες»¹¹.

«Πώς θα σώσει ο Θεός αυτή τη γενεά; Θα στείλει τον Ηλία τον Θεοβίτη, τον προφήτη. ...Ο Ηλίας ο Θεοβίτης θα αποκαλύψει τις διαθήκες, για να σφραγίσει τις καρδιές των πατέρων προς τα τέκνα, και των τέκνων προς τους πατέρες»¹².

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Όταν ο Σωτήρας εμφανίστηκε στο Ναό του Κίρτλαντ, είπε στον Τζόζεφ Σμιθ και τον Ολιβερ Κάουντερν: «Θα φανερωθώ στο λαό μου με ευσπλαχνία σε τούτον τον οίκο» (σελίδα 334). Πώς η αποκατάσταση των κλειδιών επισφράγισης είναι μία εκδήλωση της ευσπλαχνίας του Κυρίου; Με ποιους άλλους τρόπους φανερώνει τον Εαυτό Του στο ναό;
- Μελετήστε την τρίτη και τέταρτη παράγραφο στη σελίδα 335. Τι διδάσκουν αυτές οι δύο παράγραφοι για την αποστολή του Ηλιού του Θεοβίτου, που δεν μαθαίνουμε από το Μαλαχία 4:5-6; Ποιο είναι το σημαντικό στις διαφορές αυτές;
- Μελετήστε την εξήγηση της δύναμης επισφράγισης που βρίσκουμε στις σελίδες 336-37. Τι είναι η δύναμη επισφράγισης; Γιατί είναι σημαντική αυτή η δύναμη για εσάς και την οικογένειά σας;
- Διαβάστε την εξήγηση του Τζόζεφ Σμιθ για το έργο του Ηλιού του Θεοβίτου (σελίδες 337-39). Ποιο είναι το Πνεύμα του Ηλιού του Θεοβίτου; Γιατί ήταν τόσο σημαντικό να έρθει ο Ηλίας ο Θεοβίτης και να εκπληρώσει το έργο του, ετούτες τις τελευταίες ημέρες;
- Τι εμπειρίες είχατε, όπου στρέψατε την καρδιά σας προς τα μέλη της οικογένειας τα οποία έχουν πεθάνει; Τι μπορούν να κάνουν οι γονείς για να βοηθήσουν τα παιδιά να στρέψουν την καρδιά τους προς τους προγόνους τους;

- Διαβάστε την δεύτερη παράγραφο στη σελίδα 336 και την τρίτη παράγραφο στη σελίδα 339. Γιατί νομίζετε ότι η γη θα «πατάσσει το με κατάρια» χωρίς τη δύναμη επισφράγισης;

Συχετιζόμενες γραφές: Ήλαμαν 10:4-10, Δ&Δ 132:45-46, 138:47-48, Bible Dictionary, “Elijah,” σελ. 664.

Σημειώσεις

1. Πλάιζα Σνόου, παρατέθηκε στο Edward W. Tullidge, *The Women of Mormondom* (1877), σελ. 94.
2. Πλάιζα Σνόου, παρατέθηκε στο *The Women of Mormondom*, σελ. 95.
3. *History of the Church*, 2:428, από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book B-1, παραρτήματα, σελ. 3-4, Αρχαία Εκκλησία, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σολτ Λέικ Σίτυ, Γιούτα.
4. Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:36-39.
5. Διδαχή και Διαθήκες 110:13-16, η λέξη σε αγκύλες στο πρωτότυπο. Όραμα που δόθηκε στους Τζόζεφ Σμιθ και Όλιβερ Κάουντεντ, στις 3 Απριλίου 1836, στο ναό του Κίρτλαντ στο Οχάιο.
6. *History of the Church*, 4:211. Από μία ομιλία που προετοίμασε ο Τζόζεφ Σμιθ και διάβασε σε μία συνέλευση της Εκκλησίας, η οποία έλαβε χώρα στις 5 Οκτωβρίου 1840, στη Ναβού του Ιλλινόις.
7. Διδαχή και Διαθήκες 128:8-11, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τους Αγίους, 6 Σεπτεμβρίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις.
8. *History of the Church*, 6:251-53, εκουγχρονισμένη στίξη. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 10 Μαρτίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ.
9. *History of the Church*, 3:390, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, περίπου τον Ιούλιο του 1839, στο Κομέρς του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
10. *History of the Church*, 6:254, εκουγχρονισμένη ορθογραφία, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 10 Μαρτίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ.
11. *History of the Church*, 5:530, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 13 Αυγούστου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
12. *History of the Church*, 5:555, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 27 Αυγούστου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλαρντ Ρίτσαρντς και Ουίλιαμ Κλίτον.

Ο Τζόζεφ Σμιθ διδάξε τη σπουδαιότητα υποστήριξης των ηγετών μας της Εκκλησίας: «Ο άνδρας εκείνος, ο οποίος υψώνει το ανάστημά του για να καταδικάσει άλλους, βρίσκοντας σφάλματα στην Εκκλησία, λέγοντας ότι τα μέλη έχουν παρεκκλίνει, ενώ ο ίδιος είναι δίκαιος... ο άνδρας εκείνος βρίσκεται στο δρόμο που σύντομα θα τον οδηγήσει στην αποστασία».

Προφυλαχθείτε από τους πικρούς καρπούς της Αποστασίας

«Σε όλες τις δοκιμασίες σας, τις ταλαιπωρίες και την ασθένεια, σε όλα σας τα βήματα, ακόμα και στο θάνατο, να είστε προσεκτικοί ώστε να μην προδώσετε τον Θεό... να είστε προσεκτικοί ώστε να μην αποστατήσετε».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Κατά τις εβδομάδες πριν και μετά την ολοκλήρωση του Ναού του Κίρτλαντ την άνοιξη του 1836, οι Άγιοι έζησαν μια εποχή αρμονίας και μια πλούσια έκχυση δωρεών του Πνεύματος. Ωστόσο, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ προειδοποίησε τους Αγίους πως αν δεν εξακολουθούσαν να ζουν με χρησιμότητα, η χαρά και η ενότητά τους δεν θα διαρκούσε. Ο Ντάνιελ Τάιλερ είπε για την εποχή εκείνη: «Όλοι αισθάνονταν ότι είχαν μια πρόγευση των ουρανών. Στην πραγματικότητα υπήρχαν μερικές εβδομάδες όπου δεν είχαμε πειραχθεί από το διάβολο· και αναρωτιόμασταν αν είχε ξεκινήσει η χλιετία. Σε [μία συγκέντρωση των αδελφών της ιεροσύνης], μας μίλησε ο Προφήτης Τζόζεφ. Μεταξύ άλλων, είπε: ‘Αδελφοί, επί ένα διάστημα ο Σατανάς δεν είχε δύναμη να σας βάλει σε πειρασμό. Κάποιοι σκέφθηκαν ότι δεν θα υπήρχε πια πειρασμός. Όμως το αντίθετο θα συμβεί και αν δεν έλθετε πιο κοντά στον Κύριο, θα κατανικηθείτε και θα αποστατήσετε’»¹.

Καθώς έφθανε στο τέλος της εκείνη η χρονιά, ένα πνεύμα αποστασίας καλλιεργήθηκε ανάμεσα σε μερικούς από τους Αγίους στο Κίρτλαντ. Ορισμένα μέλη έγιναν περήφανα, άπληστα και ανυπάκουα στις εντολές. Κάποιοι κατηγορούσαν τους ηγέτες της Εκκλησίας για τη χρεοκοπία κάποιου οικονομικού οργανισμού στο Κίρτλαντ, που είχε δημιουργηθεί από μέλη της Εκκλησίας. Η χρεοκοπία συνέβη το 1837, το ίδιο έτος όπου ένας τραπεζικός πανικός σάρωσε τις Ηνωμένες Πολιτείες, επιδεινώνοντας τα οικονομικά προβλήματα των

Αγίων. Περίπου διακόσια έως τριακόσια μέλη έφυγαν από την Εκκλησία στο Κίρτλαντ, ενωμένοι μερικές φορές με εκείνους οι οποίοι καταπολεμούσαν την Εκκλησία για να βασιλεύουν και να απειλούν ακόμα και για σωματική βία τους Αγίους. Κάποιοι αποστάτες ισχυρίστηκαν ανοιχτά ότι ο Προφήτης είχε χάσει την κλήση του και προσπάθησαν να βάλουν στη θέση του άλλους άνδρες. Η αδελφή Ιλάιζα Σνούου, θυμόταν: «Πολλοί οι οποίοι ήσαν ταπεινοί και πιστοί στην εκτέλεση κάθε καθήκοντος -έτοιμοι να πάνε και να έρθουν σε κάθε κλήση της Ιεροσούνης- άρχιζαν να αποκτούν αλαζονεία στο πνεύμα τους και είχαν υψωθεί στην περηφάνια της καρδιάς τους. Καθώς οι Άγιοι αποδέχονταν την αγάπη και το πνεύμα του κόσμου, το Πνεύμα του Κυρίου αποσύρθηκε από τις καρδιές τους»².

Για την κατάσταση της Εκκλησίας τον Μάιο του 1837, ο Προφήτης θρηνούσε: «Θα έλεγε κανείς ότι όλες οι δυνάμεις της γης και της κόλασης συνδυάζουν την επιρροή τους με κάποιο ιδιαίτερο τρόπο, ώστε να ανατρέψουν μονομιάς την Εκκλησία. ...Ο εχθρός από έξω και οι αποστάτες ανάμεσά μας, συνενώθηκαν στις μηχανορραφίες τους... και πολλοί αποξενώθηκαν από εμένα, σαν να ήμουν η μοναδική αιτία εκείνων των ίδιων κακών, εναντίον των οποίων διακαώς μαχόμουν»³.

Παρ' όλες αυτές τις δυσκολίες, η πλειονότητα των ηγετών και των μελών της Εκκλησίας, παρέμεινε πιστή. Ο Μπρίγκαμ Γιανγκ, ένα μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, θυμόταν κατά τη διάρκεια αυτής της αβέβαιης περιόδου μία συγκέντρωση όπου κάποια μέλη της Εκκλησίας συζητούσαν πώς να παραγκωνίσουν τον Προφήτη Τζόζεφ: «Σηκώθηκα επάνω και με σαφές και έντονο ύφος τους είπα ότι ο Τζόζεφ ήταν Προφήτης και το ήξερα, και πως μπορούσαν να τον επικρίνουν και να τον συκοφαντούν όσο ήθελαν, [όμως] δεν μπορούσαν να καταστρέψουν το διορισμό του Προφήτη του Θεού. Μπορούσαν μόνο να καταστρέψουν τη δική τους εξουσία, να κόψουν το νήμα που τους έδενε με τον Προφήτη και τον Θεό και να βυθιστούν στο έρεβος. Πολλοί ήταν εξαιρετικά εξαγριωμένοι με την αποφασιστική αντίθεσή μου προς τις πράξεις τους...

»Αυτή η συγκέντρωση διεκόπη χωρίς να μπορέσουν οι αποστάτες να συμφωνήσουν σε οποιοδήποτε πράξεις εναντίωσης. Ήταν μία κρίση όπου γη και κόλαση έδειχναν να συνασπίζονται για να ανατρέψουν τον Προφήτη και την Εκκλησία του Θεού. Η πίστη πολλών από

τους ισχυρότερους άνδρες στην Εκκλησία κλονίστηκε. Κατά τη διάρκεια αυτής της πολιορκίας του σκοτούς, στάθηκα κοντά στον Τζόζεφ και με όλη τη σοφία και τη δύναμη που απένιμε σε εμένα ο Θεός, δραστηριοποίησα κάθε δυνατότητά μου, ώστε να στηρίξω τον υπηρέτη του Θεού και να ενώσω τις απαρτίες της Εκκλησίας»⁴.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Όταν χάνουμε την εμπιστοσύνη μας στους ηγέτες της Εκκλησίας, τους επικρίνουμε και παραμελούμε κάθε καθήκον που απαιτείται από τον Θεό, οδηγούμεθα σε αποστασία.

«Θα σου δώσω ένα από τα *Κλειδιά* των μυστηρίων της βασιλείας. Αποτελεί αιώνια αρχή και υπήρχε με τον Θεό από την αιωνιότητα: Ο άνδρας εκείνος, ο οποίος υψώνει το ανάστημά του για να καταδικάσει άλλους, βρίσκοντας σφάλματα στην Εκκλησία, λέγοντας ότι τα μέλη έχουν παρεκκλίνει, ενώ ο ίδιος είναι δίκαιος - να γνωρίζετε με βεβαιότητα ότι ο άνδρας εκείνος βρίσκεται στο δρόμο που σύντομα θα τον οδηγήσει στην αποστασία· και εάν δε μετανοήσει, είναι τόσο σίγουρο ότι θα αποστατήσει, όσο ότι ο Θεός ζει»⁵.

Ο Χήμπερ Κίμπαλ, ενόσω υπηρετούσε ως σύμβουλος στον Πρόεδρο Μπρίγκαμ Γιανγκ, ανέφερε: «Θα σας δώσω ένα κλειδί το οποίο συνήθιζε να δίνει ο αδελφός Τζόζεφ Σμιθ στη Ναβού. Είπε ότι αυτό καθαυτό το βήμα προς την αποστασία άρχισε με την έλλειψη εμπιστοσύνης σε τούτη την εκκλησία και τη βασιλεία και πως όποτε διακρίνετε αυτό το πνεύμα, θα πρέπει να γνωρίζετε ότι θα οδηγήσει αυτόν που σκέπτεται έτσι, στο δρόμο προς την αποστασία»⁶.

Ο Ουίλφορντ Γούντροφ, ενώ υπηρετούσε ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα, αναφέρει: «Ο αδελφός Τζόζεφ συνήθιζε να μας συμβουλεύει ως εξής: ‘Τη στιγμή όπου επιτρέπετε στον εαυτό σας να παραμερίσει κάθε καθήκον το οποίο σας καλεί ο Θεός να επιτελέσετε, για να ικανοποιήσετε τις επιθυμίες σας· τη στιγμή που επιτρέπετε στον εαυτό σας να γίνει ανέμελος, θέτετε ένα θεμέλιο για αποστασία. Να είστε προσεκτικοί· καταλάβετε ότι καλείστε σε ένα έργο και όταν ο Θεός απαιτεί από εσάς να κάνετε αυτό το έργο, κάντε το’. Είπε και κάτι άλλο: ‘Σε όλες τις δοκιμασίες σας, τις ταλαιπωρίες και την ασθένεια, σε όλα σας τα βάσανα, ακόμα και στο θάνατο, να είστε προσεκτικοί ώστε να μην προδώσετε τον Θεό... να είστε προσεκτικοί ώστε να μην αποστατήσετε’»⁷.

Ο Ουίλφορντ Γούντροφ είπε επίσης: «Θυμάμαι ότι ο αδελφός Τζόζεφ Σμιθ επισκέφθηκε εμένα, τον αδελφό [Τζων] Τήλνор, τον αδελφό Μπρίγκαμ Γιανγκ και μερικούς άλλους ιεραπόστολους, όταν ετοιμαζόμασταν για την ιεραποστολή μας στην Αγγλία. Πολλοί από εμάς ήταν άρρωστοι και ταλαιπωρημένοι. Συγχρόνως, όμως, θέλαμε να πάμε. Ο Προφήτης ευλόγησε εμάς, επίσης τις συζύγους και τις οικογένειές μας. ...Μας δίδαξε μερικές πολύ σημαντικές αρχές, ορισμένες από τις οποίες αναφέρω εδώ. Ο αδελφός Τήλνор, εγώ, ο Τζωρτζ Σμιθ, ο Τζων Πέιτζ και άλλοι κλήθηκαν να καλύψουν τη θέση εκείνων [των αποστόλων], οι οποίοι είχαν παρεκκλίνει της πορείας τους. Ο αδελφός Τζόζεφ, μας εξήγησε την αιτία για την οποία αυτοί οι άνδρες αποστράφηκαν τις εντολές του Θεού. Ήλπιζε ότι θα κερδίζαμε σε σοφία από αυτά που είδαμε με το μάτι και ακούσαμε με το αφτί, και ότι θα ήμασταν σε θέση να διακρίνουμε τη διάθεση των άλλων, χωρίς να είμαστε αναγκασμένοι να μάθουμε από πικρή εμπειρία.

»Στη συνέχεια παρατήρησε πως οποιοσδήποτε άνδρας, οποιοσδήποτε πρεσβύτερος σε αυτήν την Εκκλησία και βασιλείο, ο οποίος ακολουθούσε μια πορεία όπου αγνοούσε ή, με άλλα λόγια, αρνιόταν να υπακούσει οποιονδήποτε γνωστό νόμο ή εντολή ή καθήκον - όποτε ένας άνδρας έπραττε έτσι, παραμελούσε κάθε καθήκον το οποίο απαιτούσε από εκείνον ο Θεός στο να παρευρίσκεται στις συγκεντρώσεις, να καλύπτει ιεραποστολές ή να υπακούει συμβουλές, έθετε ένα θεμέλιο που θα τον οδηγούσε στην αποστασία και αυτός ήταν ο λόγος που οι άνδρες εκείνοι είχαν παρεκκλίνει της πορείας τους. Είχαν κάνει κακή χρήση της ιεροσύνης, η οποία είχε επισφραγιστεί στις κεφαλές τους. Είχαν παραμελήσει να μεγαλύνουν την κλήση τους ως απόστολοι, ως πρεσβύτεροι. Είχαν χρησιμοποιήσει εκείνη την ιεροσύνη προς όφελος δικό τους και για να επιτελέσουν κάποιο άλλο έργο πέρα από την οικοδόμηση της βασιλείας του Θεού»⁸.

Το 1840, ένα μικρό οργανωμένο σώμα μελών της Εκκλησίας εξακολούθησε να ζει στο Κίρτλαντ του Οχάιο, μολοντί οι περισσότεροι Άγιοι είχαν συγκεντρωθεί στη Ναβού του Ιλλινόις. Αντιδρώντας στις ειδήσεις ότι ένα μέλος της Εκκλησίας στο Κίρτλαντ προσπαθούσε να καταστρέψει την εμπιστοσύνη των Αγίων στην Πρώτη Προεδρία και σε άλλα μέλη εξουσίας της Εκκλησίας, ο Προφήτης έγραψε σε έναν ηγέτη της Εκκλησίας στο Κίρτλαντ: «Για να διευθύνονται τα της Βασιλείας με χρηστότητα, είναι ιδιαίτερος σημαντικό να ενυπάρχει στις καρδιές όλων των αδελφών η τελειότερη

αρμονία, αισθήματα, κατανόηση και εμπιστοσύνη· και η αληθινή χριστιανική αγάπη, αγάπη του ενός προς τον άλλο, θα πρέπει να χαρακτηρίζει όλες τις ενέργειές τους. Εάν υπάρχουν οποιαδήποτε μη χριστιανικά συναισθήματα, όποια έλλειψη εμπιστοσύνης, τότε σύντομα θα εκδηλωθεί η υπερηφάνεια, η αλαζονεία και ο φθόνος. Αναπόφευκτα θα επικρατήσει σύγχυση και τα μέλη της εξουσίας της Εκκλησίας θα καταφρονηθούν...

»Εάν οι Άγιοι στο Κίρτλαντ με θεωρούν ανάξιο των προσευχών τους, όταν συγκεντρώνονται, και παραμελούν να με στηρίξουν με προσευχή στο θρόνο της ουράνιας χάριτος, είναι μία ισχυρή και πειστική απόδειξη για εμένα ότι δεν έχουν το Πνεύμα του Θεού. Εάν οι αποκαλύψεις που έχουμε λάβει είναι αληθινές, ποιος θα ηγηθεί του λαού; Εάν τα κλειδιά της Βασιλείας έχουν εμπιστευθεί στα χέρια μου, ποιος θα αποκαλύψει τα μυστήρια για αυτό;

»Καθόσον οι αδελφοί μου στέκουν στο πλάι μου και με ενθαρρύνουν, μπορώ να μάχομαι τις προκαταλήψεις του κόσμου και μπορώ να υπομένω τη χλεύη [οκληρή μεταχείριση] και την κακομεταχείριση με χαρά. Όμως όταν οι αδελφοί μου στέκουν μακριά, όταν η πίστη τους αρχίζει να αποδυναμώνεται και προσπαθούν να καθυστερήσουν την πρόοδο και τις προσπάθειές μου, τότε αισθάνομαι θλίψη ώστε να πενθώ, όμως παραμένω εξίσου αποφασισμένος να εξακολουθήσω στο καθήκον μου, όντας πεπεισμένος ότι μολονότι οι φίλοι μου στη γη μπορεί να εγκαταλείπουν, και ακόμα να στρέφονται εναντίον μου, ο επουράνιος Πατέρας μου θα με υποστηρίξει θριαμβευτικά.

»Παρ' όλα αυτά, ελπίζω ότι ακόμα και στο Κίρτλαντ υπάρχουν κάποιοι οι οποίοι δεν κάνουν τον άνθρωπο φταίχτη για ένα λόγο [βλέπε Ησαΐας 29:21], αλλά έχουν την προδιάθεση να σταθούν υπερασπιζόμενοι τη χρησιμότητα και την αλήθεια, και να αναλάβουν κάθε καθήκον με το οποίο επιφορτίζονται· και ποιος θα έχει σοφία να τους κατευθύνει εναντίον κάθε κίνησης ή επίδρασης, σχεδιασμένης να επιφέρει σύγχυση και δυσαρμονία στο στρατόπεδο του Ισραήλ, και να διακρίνουν ανάμεσα στο πνεύμα της αλήθειας και στο πνεύμα του σφάλματος;

»Θα είναι ικανοποιητικό στο νου μου να δω τους Αγίους στο Κίρτλαντ να ευημερούν, όμως, θυμηθείτε, ο καιρός δεν έχει έρθει ακόμα· και σας διαβεβαιώνω ότι δεν θα έρθει ποτέ αν δεν εδραιωθεί μία διαφορετική τάξη πραγμάτων και αν δεν εκδηλωθεί ένα διαφορετικό

πνεύμα. Όταν αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη, όταν η υπερηφάνεια καταπέσει και κάθε υψιπέτης νους ενδυθεί με ταπεινότητα, όπως με ένα ένδυμα, και η ιδιοτέλεια δώσει τη θέση της στη φιλανθρωπία και τη χριστιανική αγάπη, και τηρηθεί μία από κοινού αποφασιστικότητα να ζήσουμε σύμφωνα με κάθε λόγο, ο οποίος εξέρχεται από το στόμα του Κυρίου, τότε και μόνον τότε, θα μπορεί να επικρατεί ειρήνη, τάξη και αγάπη.

»Εξαιτίας των φιλόδοξων ανθρώπων έχει εγκαταλειφθεί το Κίρτλαντ. Πόσο συχνά έχουν φθονήσει το αξίωμα του ταπεινού υπηρέτη σας, άτομα αυτού του χαρακτήρα, τα οποία αναλώθησαν στο να υψώσουν εαυτούς σε δύναμη εις βάρος του, και βλέποντας αδύνατον να το κατορθώσουν, κατέφυγαν σε αχρεία ουκοφαντία και κακομεταχείριση και άλλα μέσα, ώστε να επιτύχουν την ανατροπή του. Άτομα αυτού του χαρακτήρα είναι πάντοτε τα πρώτα που κραυγάζουν εναντίον της Προεδρίας και διασπείρουν λόγους για τα λάθη τους και τις αδυναμίες τους στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα»⁹.

Εκείνοι οι οποίοι αποστατούν, χάνουν το Πνεύμα του Θεού, παραβιάζουν τις διαθήκες τους και συχνά καταδιώκουν μέλη της Εκκλησίας.

«Μολονότι φανεί παράξενο με την πρώτη ματιά, ωστόσο είναι περισσότερο αληθινό από παράξενο ότι παρά τη δεδηλωμένη αποφασιστικότητα να ζουν θεάρεστα, οι αποστάτες αφού αποστράφηκαν την πίστη του Χριστού, εκτός και αν μετανοήσουν τάχιστα, θα πιστούν αργά ή γρήγορα στις παγίδες του πονηρού, και θα μείνουν απογυμνωμένοι από το Πνεύμα του Θεού, για να αποκαλύψουν την ανομία τους στα μάτια του πλήθους. Από τους αποστάτες, οι πιστοί δέχθηκαν τις χειρότερες καταδιώξεις. Ο Ιούδας επεπλήχθη και αμέσως κατέδωσε τον Κύριό του στα χέρια των εχθρών Του, διότι ο Σατανάς εισήλθε σε αυτόν.

»Υπάρχει μία ανώτερη διάνοια, η οποία απονεμήθηκε σε εκείνους που υπακούν το Ευαγγέλιο με πλήρη πρόθεση καρδιάς, και αν αμαρτήσουν εναντίον, ο αποστάτης απομένει απογυμνωμένος και φτωχός από το Πνεύμα του Θεού και σύντομα, αληθώς, θα καταδικαστεί και το τέλος του είναι να κατακαεί. Όταν μία φορά εκείνο το φως το οποίο υπήρχε σε αυτούς, αφαιρεθεί από αυτούς, αποβαίνουν τόσο ουκοποιημένοι, όσο ήταν προηγουμένως φωτισμένοι και τότε, μην

απορείτε, που όλη η δύναμή τους θα διοχετευθεί εναντίον της αλήθειας και, όπως ο Ιούδας, επιζητήσουν τον αφανισμό εκείνων οι οποίοι ήταν οι μεγαλύτεροι ευεργέτες τους.

»Ποιον κοντινότερο φίλο επάνω στη γη ή στους ουρανόους είχε ο Ιούδας, παρά τον Σωτήρα; Και ο πρωταρχικός στόχος του ήταν να Τον καταστρέψει. Ποιος ανάμεσα σε όλους τους Αγίους, αυτές τις τελευταίες ημέρες, μπορεί να θεωρήσει τον εαυτό του τόσο καλό, όσο είναι ο Κύριός μας; Ποιος είναι τόσο τέλειος; Ποιος είναι τόσο αγνός; Ποιος είναι τόσο άγιος, όσο ήταν Εκείνος; Υπάρχουν αυτοί οι άνθρωποι; Ποτέ δεν παρέβη ούτε παραβίασε κάποια εντολή ή νόμο των ουρανών - δόλος δεν βρέθηκε στο στόμα του ούτε πονηρία στην καρδιά Του. Και όμως, ένας ο οποίος συνέτρωγε με Αυτόν, ο οποίος συχνά έπινε από το ίδιο κύπελλο, ήταν ο πρώτος που σήκωσε εναντίον Του τη φτέρνα του. Πού είναι ένας σαν τον Χριστό; Δεν μπορεί να βρεθεί στη γη. Γιατί, λοιπόν, θα έπρεπε να παραπονούνται οι οπαδοί Του, αν από εκείνους τους οποίους κάποτε αποκαλούσαν αδελφούς και θεωρούσαν ως ιστάμενους κοντινότερα στη σχέση στην αιώνια διαθήκη, θα έπρεπε να δεχθούν καταδίωξη;

»Από ποια πηγή πήγασε η αρχή, η οποία εκδηλωνόταν πάντοτε από τους αποστάτες της αληθινής Εκκλησίας, να καταδιώκουν με διπλή επιμέλεια και να επιζητούν με διπλάσια εμμονή να καταστρέψουν εκείνους τους οποίους κάποτε διακήρυτταν ότι αγαπούν, με τους οποίους κάποτε επικοινωνούσαν και με τους οποίους είχαν κάποτε συνάψει διαθήκη να μοχθούν με κάθε δύναμη για χρησιμότητα, ώστε να λάβουν την ανάπαυση του Θεού; Ίσως να πουν οι αδελφοί μας το ίδιο το οποίο έκανε τον Σατανά να επιζητήσει να καταρρίψει το βασίλειο του Θεού, διότι ο ίδιος ήταν πονηρός και το βασίλειο του Θεού είναι άγιο»¹⁰.

«Πάντοτε, σε κάθε εποχή της εκκλησίας, υπήρχαν εκείνοι οι οποίοι αντετίθεντο στις αρχές της αρετής, οι οποίοι αγάπησαν το κέρδος ετούτου του παρόντος κόσμου, ακολούθησαν τις αρχές της μη χρηστότητας και υπήρξαν εχθροί της αλήθειας. ...Εκείνοι οι οποίοι συναναστράφηκαν μαζί μας και με τον ισχυρότερο τρόπο επιβεβαίωσαν τη φιλία τους, υπήρξαν συχνά οι μεγαλύτεροι εχθροί μας και οι πλέον αποφασισμένοι αντίπαλοί μας. Εάν έγιναν μη δημοφιλείς, αν επλήγη το συμφέρον ή η αξιοπρέπείά τους ή αν ανακαλύφθηκε η ανομία τους, ήταν πάντοτε οι πρώτοι που θα σήκωναν το χέρι της

*«Ποιον κοντινότερο φίλο επάνω στη γη ή στους ουρανοίς είχε ο Ιούδας, παρά τον Σωτήρα;
Και ο πρωταρχικός στόχος του ήταν να Τον καταστρέψει».*

καταδίωξης, για να διαβάλλουν [επιρρίψουν ψευδείς κατηγορίες] και να κατασπιλώσουν τους αδελφούς τους και να επιζητήσουν την πώση και τον αφανισμό των φίλων τους»¹¹.

«Οι αποστάτες 'Μορμόνοι' σχισματικοί τρέχουν σε όλο τον κόσμο και διασπείρουν διάφορες αχρείες και συκοφαντικές αναφορές εναντίον μας, πιστεύοντας έτσι ότι θα κερδίσουν τη φιλία του κόσμου, επειδή γνωρίζουν ότι δεν είμαστε του κόσμου και ότι ο κόσμος μας μισεί. Για τούτο [ο κόσμος] χρησιμοποιεί ως εργαλείο αυτά τα άτομα [τους σχισματικούς]· και μέσω αυτών προσπαθούν να διαπράξουν κάθε βλάβη που μπορούν και κατόπιν τους μισούν αυτούς περισσότερο από ό,τι εμάς, διότι τους θεωρούν ποταπούς προδότες και συκοφάντες [κόλακες]»¹².

Ο Ουίλφορντ Γούντροφ ανέφερε: «Παρευρέθηκα σε μία συγκέντρωση στο Ναό [του Κίρτλαντ] [στις 19 Φεβρουαρίου 1837]. Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Σμιθ απουσίαζε για εργασίες της Εκκλησίας, αλλά ούτε τη μισή απόσταση όσο ο Μωυσής στο βουνό μακριά από τον Ισραήλ [βλέπε Έξοδος 32:1-8]. Παρ' όλα αυτά, πολλοί από τους ανθρώπους στο Κίρτλαντ, μολονότι δεν έφτιαζαν ένα μόσχο να λατρεύουν όπως οι

Ισραηλίτες, έστρεψαν τις καρδιές τους μακριά από τον Κύριο και από τον υπηρέτη του, Τζόζεφ, και εντρύφησαν σε κερδοσκοπία και παραχώρησαν πεδίο ελεύθερο για τα ψευδή πνεύματα, έως ότου σκοτιστήκε ο νους τους· και πολλοί αντετίθεντο στον Τζόζεφ Σμιθ και μερικοί επιθυμούσαν να διορίσουν τον Ντέηβιντ Ουίτμερ στην ηγεσία της Εκκλησίας στη θέση του. Στο μέσον αυτού του σύννεφου σκοτεινών πνευμάτων, ο Τζόζεφ επέστρεψε στο Κίρτλαντ και σήμερα το πρωί ανέβηκε στο βάθρο. Φαινόταν πολύ στενοχωρημένος. Όμως σύντομα το Πνεύμα του Θεού στάθηκε επάνω του και απευθύνθηκε στη συνέλευση με μεγάλη σαφήνεια επί τρεις περίπου ώρες και έκανε τους εχθρούς του να σιωπήσουν.

»Όταν σηκώθηκε, είπε: 'Είμαι ακόμα ο Πρόεδρος, Προφήτης, Βλέπων, Αποκαλυπτής και Ηγέτης της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού. Ο Θεός και όχι ο άνθρωπος, με διόρισε και με τοποθέτησε σε τούτη τη θέση και κανένας άνθρωπος ή ομάδα ανθρώπων δεν έχουν τη δύναμη να με απομακρύνουν ή να διορίσουν άλλον στη θέση μου, και εκείνοι οι οποίοι ανέλαβαν αυτό, εάν δεν μετανοήσουν τάχιιστα, θα βλάψουν τον εαυτό τους παίζοντας με τη φωτιά και θα πάνε στην κόλαση'. Επέπληξε έντονα τους ανθρώπους για τις αμαρτίες τους, το σκότος και την απιστία· η δύναμη του Θεού στάθηκε επάνω του και έδωσε μαρτυρία ότι τα λεγόμενά του ήταν αληθινά»¹³.

Ο Ουίλφορντ Γούντροφ ανέφερε: «Ο Πρόεδρος Σμιθ μίλησε το απόγευμα [στις 9 Απριλίου 1837] και είπε στο όνομα του Κυρίου ότι οι κρίσεις του Θεού θα στέκονταν επάνω σε εκείνους τους άνδρες οι οποίοι είχαν ισχυριστεί πως ήταν φίλοι του και φίλοι των ανθρώπων, και εργάζονταν για την οικοδόμηση του Κίρτλαντ, ενός πασοάλου της Σιών, αλλά είχαν μετατραπεί σε προδότες απέναντι αυτού και των συμφερόντων της βασιλείας του Θεού, και είχαν δώσει δύναμη στα χέρια των εχθρών μας, εναντίον μας. Είχαν καταπιέσει τους φτωχούς Αγίους και επιφέρει θλίψη σε αυτούς, και είχαν γίνει διασπαστές διαθήκης, πράγμα για το οποίο θα αισθανθούν την οργή του Θεού»¹⁴.

Ο Ντάνιελ Τάλερ θυμόταν: «Λίγο μετά την άφιξη του Προφήτη στο Κομέρς (μετά τη Ναβού) από τη φυλακή του Μισσοούρι, ο αδελφός Ισαάκ Μπεχουνίν και εγώ πραγματοποιήσαμε μία επίσκεψη στην κατοικία του. Οι διώξεις που υφίστατο ήταν το θέμα της συνομιλίας μας. Επανελάβε πολλές ψευδείς, αβάσιμες και αντικρουόμενες δηλώσεις των αποστατών, φοβισμένων μελών της Εκκλησίας και

παρεισάκτων. Είπε, επίσης, πώς οι περισσότεροι από τους αξιωματούχους οι οποίοι ευχαρίστως θα αφαιρούσαν τη ζωή του όταν συνελήφθη, στράφηκαν υπέρ του, όταν τον γνώρισαν. Εναπόθεσε το φορτίο της μομφής σε ψεύτικους αδελφούς...

»Όταν ο Προφήτης τελείωσε την αφήγησή του ως προς τον τρόπο που τον μεταχειρίστηκαν, ο αδελφός Μπεχουνίν παρατήρησε: 'Εάν θα έπρεπε να φύγω από αυτή την Εκκλησία, δε θα έκανα αυτά που έκαναν εκείνοι: Θα πήγαινα σε κάποιο απομακρυσμένο μέρος, όπου δε θα είχαν ακούσει ποτέ για Μορμονισμό, θα κατοικούσα εκεί και κανένας δε θα μάθαινε ποτέ ότι γνώριζα κάτι για αυτό'.

»Ο μεγάλος Βλέπων απάντησε αμέσως: 'Αδελφέ Μπεχουνίν, δε γνωρίζεις τι θα έκανες. Αναμφίβολα, αυτοί οι άνδρες κάποτε σκέφτονταν όπως εσύ. Πριν προσχωρήσεις σε αυτή την Εκκλησία βρισκόσουν σε ουδέτερο έδαφος. Όταν κηρύχθηκε το ευαγγέλιο, τέθηκαν εμπρός σου το καλό και το κακό. Μπορούσες να διαλέξεις ένα από τα δύο ή κανένα. Υπήρχαν δύο αντίθετοι κύριοι που σε προσκαλούσαν να τους υπηρετήσεις. Όταν προσχώρησες σε αυτήν την Εκκλησία, στρατολογήθηκες να υπηρετήσεις τον Θεό. Κάνοντάς το αυτό, άφησες το ουδέτερο έδαφος και ποτέ πια δεν μπορείς να επιστρέψεις σε αυτό. Εάν εγκαταλείψεις το Διδάσκαλο τον οποίο στρατολογήθηκες να υπηρετήσεις, θα είναι με την πρόκληση του πονηρού και θα ακολουθήσεις τα όσα υπαγορεύει και θα είσαι υπηρέτης του'»¹⁵.

**Αν ακολουθούμε τους προφήτες, τους αποστόλους
και τις αποκαλύψεις της Εκκλησίας, δεν θα
παρεκκλίνουμε της πορείας μας.**

Ο Όροσον Χάννιτ, ένα μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα, ανέφερε: «Ο Τζόζεφ ο Προφήτης... είπε: 'Αδελφοί, να θυμάστε ότι η πλειονότητα αυτών των ανθρώπων, δεν θα παρεκκλίνει ποτέ' και εφόσον παραμένετε με την πλειονότητα, είστε βέβαιοι ότι θα εισέλθετε στο σελέστιο βασίλειο'»¹⁶.

Ο Ουίλιαμ Νέλσον, ανέφερε: «Άκουσα τον Προφήτη να μιλά δημοσίως σε πολλές περιστάσεις. Σε μία συγκέντρωση τον άκουσα να λέει: 'Θα σας δώσω ένα κλειδί το οποίο δεν θα σκουριάσει ποτέ - αν παραμείνετε με την πλειονότητα των Δώδεκα Αποστόλων και τα κείμενα της Εκκλησίας, δε θα παρεκκλίνετε ποτέ'. Η ιστορία της Εκκλησίας απέδειξε ότι αυτό είναι αληθινό'»¹⁷.

Ο Έζρα Κλαρκ, θυμόταν: «Άκουσα τον Προφήτη Τζόζεφ να λέει πως θα έδινε στους Αγίους ένα κλειδί, με το οποίο δεν θα παρέκκλιναν ούτε θα μπορούσε να τους εξαπατήσει κανείς ποτέ και αυτό ήταν: Ο Κύριος δεν θα άφηνε ποτέ την πλειονότητα αυτού του λαού να παρεκκλίνει ή να εξαπατηθεί από απατεώνες ούτε θα επέτρεπε να πέσουν τα κείμενα αυτής της Εκκλησίας στα χέρια του εχθρού»¹⁸.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Ξαναδιαβάστε την αφήγηση στις σελίδες 343-45. Γιατί νομίζετε ότι οι άνθρωποι μπορούν να στραφούν από τη χρησιμότητα στην αποστασία σε τόσο σύντομο διάστημα; Ποιες είναι κάποιες από τις επιρροές που κάνουν τους ανθρώπους σήμερα να αποστατούν; Πώς μπορούμε να φυλαχθούμε από αυτές τις επιρροές;
- Ποιοι είναι μερικοί από τους κινδύνους της απώλειας εμπιστοσύνης στους ηγέτες μας της Εκκλησίας και της επικριτικής στάσης μας; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 345-48.) Τι μπορούμε να κάνουμε για να διατηρήσουμε ένα συναίσθημα σεβασμού και εκτίμησης για τους ηγέτες μας; Πώς μπορούν να παροτρύνουν οι γονείς τα παιδιά τους να σέβονται τους ηγέτες της Εκκλησίας;
- Ο Προφήτης δίδαξε: «Τη στιγμή όπου επιτρέπετε στον εαυτό σας να παραμερίσει κάθε καθήκον το οποίο σας καλεί ο Θεός να επιτελέσετε, για να ικανοποιήσετε τις επιθυμίες σας... θέτετε ένα θεμέλιο για αποστασία» (σελίδα 345). Τι σημαίνει αυτή η δήλωση για εσάς;
- Διαβάστε την ιστορία που αναφέρθηκε από τον Ντάνιελ Τάιλερ (σελίδα 351). Γιατί, νομίζετε, ότι εκείνοι που έχουν αποστατήσει από την Εκκλησία, συχνά την μάχονται τόσο πολύ; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 347-52.) Πώς νομίζετε ότι θα έπρεπε να αντιδράσουμε στα λόγια και τις πράξεις αυτών των ανθρώπων;
- Διαβάστε τις τελευταίες τρεις παραγράφους του κεφαλαίου (σελίδες 352-53). Γιατί είναι σημαντικό για εμάς να καταλάβουμε και να χρησιμοποιούμε αυτό το «κλειδί» που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ;

Συνοχρετιζόμενες γραφές: Νεφί Α΄ 8:10-33, Ήλαμαν 3:33-35, Δ&Δ 82:3, 21, 121:11-22

Σημειώσεις

1. Daniel Tyler, "Incidents of Experience," στο *Scraps of Biography* (1883), σελ. 32-33.
2. Eliza R. Snow, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* (1884), σελ. 20, στίξη εκσυγχρονισμένη.
3. *History of the Church*, 2:487-88, από το "History of the Church" (χειρόγραφο), book B-1, σελ. 761, Αρχαία Εκκλησία, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
4. Μπρίγκαμ Γιανγκ, στο Καθήκον Ιστορικού, Manuscript History of Brigham Young, 1844-46, τόμος 1, σελ. 16, Αρχαία Εκκλησία.
5. *History of the Church*, 3:385, από μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις 2 Ιουλίου 1839, στο Μοντρώουζ της Αϊόβα. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ και Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
6. Heber C. Kimball, *Deseret News*, 2 Απριλίου 1856, σελ. 26, εκουγχρονισμένη στίξη και γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα.
7. Wilford Woodruff, *Deseret News*, 22 Δεκεμβρίου 1880, σελ. 738.
8. Wilford Woodruff, *Deseret News: Semi-Weekly*, 7 Σεπτεμβρίου 1880, σελ. 1. Εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου.
9. *History of the Church*, 4:165-66, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Όλιβερ Γκρέηντζερ, Ιούλιος 1840, Ναβού, Ιλλινόις.
10. *History of the Church*, 2:23, εκουγχρονισμένη ορθογραφία, στίξη και γραμματική. Διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου. Από το "The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad", 22 Ιανουαρίου 1834, που δημοσιεύθηκε στο *Evening and Morning Star*, Απρ. 1834, σελ. 152.
11. "John C. Bennett", κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Αυγούστου 1842, σελ. 868. Εκουγχρονισμένη στίξη και γραμματική. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
12. *History of the Church*, 3:230. Η πρώτη και η δεύτερη ομάδα λέξεων σε αγκύλες, στο πρωτότυπο. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τα μέλη της Εκκλησίας στο Κάλντουελ Κάουντυ, Μισσούρι, 16 Δεκεμβρίου 1838, φυλακή Λίμπερτυ, Λίμπερτυ, Μισσούρι.
13. Ουίλφορντ Γούντροφ, αναφέροντας μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 19 Φεβρουαρίου 1837, στο Κίρτλαντ του Οχάιο. "History of Wilford Woodruff," *Deseret News*, 14 Ιουλίου 1858, σελ. 85. Εκουγχρονισμένη γραφή κεφαλαίων γραμμάτων, διαφοροποίηση υποδιαρέσεων παραγράφου.
14. Ουίλφορντ Γούντροφ, αναφέροντας μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 9 Απριλίου 1837, στο Κίρτλαντ του Οχάιο. "History of Wilford Woodruff," *Deseret News*, 14 Ιουλίου 1858, σελ. 86.
15. Daniel Tyler, "Recollections of the Prophet Joseph Smith," *Juvenile Instructor*, 15 Αυγούστου 1892, σελ. 491-92, στίξη και γραμματική εκουγχρονισμένη.
16. Orson Hyde, *Deseret News: Semi-Weekly*, 21 Ιουνίου 1870, σελ. 3.
17. William G. Nelson, στο "Joseph Smith, the Prophet," *Young Woman's Journal*, Δεκ. 1906, σελ. 543. Διαφοροποίηση υποδιαρέσεων παραγράφου.
18. Ezra T. Clark, "The Testimony of Ezra T. Clark", 24 Ιουλίου 1901, Φάρμινγκτον, Γιούτα. Στο Heber Don Carlos Clark, Papers, περίπου 1901-74, δακτυλογραφημένο κείμενο, Αρχαία Εκκλησία.

Ιεραποστολική υπηρετηση: Μια άγια κλήση, ένα ένδοξο έργο

«Υστερα από όλα όσα έχουν ειπωθεί, το μεγαλύτερο και σημαντικότερο καθήκον είναι να κηρύττουμε το Ευαγγέλιο».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Κατά τη διάρκεια των λίγων τελευταίων ετών που ζούσαν οι Άγιοι στο Κίρτλαντ, πολλά μέλη, ακόμα και ορισμένοι ηγέτες της Εκκλησίας, αποστάτησαν. Η Εκκλησία έδειχνε να περνά μία περίοδο κρίσης. «Στην παρούσα κατάσταση», έγραφε ο Προφήτης, «ο Θεός μου αποκάλυψε ότι έπρεπε να γίνει κάτι νέο για τη σωτηρία της Εκκλησίας Του»¹. Αυτό «το κάτι νέο» ήταν μία αποκάλυψη να στείλει ιεραπόστολους στην Αγγλία για να κηρύξουν το ευαγγέλιο.

Ο Χήμπερ Κίμπαλ, ένα μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα, θυμόταν: «Την πρώτη περίπου ημέρα του Ιουνίου 1837, ο Προφήτης ήρθε σε εμένα, ενώ ήμουν καθισμένος... στο Ναό, στο Κίρτλαντ και μου ψιθύρισε: 'Αδελφέ Χήμπερ, το Πνεύμα του Κυρίου μου ψιθύρισε, ας πάει ο δούλος μου Χήμπερ στην Αγγλία και ας κηρύξει το ευαγγέλιό μου και ας ανοίξει τη θύρα σωτηρίας σε εκείνο το έθνος'»². Ο Πρεσβύτερος Κίμπαλ ήταν σφοδρά ανήσυχος στη σκέψη μιας τέτοιας αποστολής: «Αισθάνθηκα σαν ο πιο αδύναμος από τους υπηρετές του Θεού. Ρώτησα τον Τζόζεφ τι θα έπρεπε να πω όταν θα έφθανα εκεί. Μου είπε να πάω στον Κύριο και Εκείνος θα με καθοδηγούσε και θα μιλούσε μέσω εμού, με το ίδιο πνεύμα με το οποίο [κατηύθυνε] εκείνον»³.

Ο Προφήτης έδωσε, επίσης, κλήσεις προς τους Οροσν Χάυντ, Ουίλαρντ Ρίτσαρντς και Τζόζεφ Φίλντινγκ στο Κίρτλαντ και στους Ισαάκ Ράσελ, Τζων Σνάιντερ και Τζων Γκούντσον στο Τορόντο του Καναδά. Οι αδελφοί αυτοί θα συνόδευαν τον Πρεσβύτερο Κίμπαλ στην ιεραποστολή του στην Αγγλία. Αφού συγκεντρώθηκαν στην

Ο Χήμπερ Κίμπαλ και ο Τζόζεφ Φίλντινγκ στην Αγγλία, καλωσορίζονται από εκείνους οι οποίοι είχαν προχωρήσει στην Εκκλησία, ως αποτέλεσμα των ιεραποστολικών προσπαθειών τους. «Δόξα τω Θεώ, Τζόζεφ», έγραφε ο Πρεσβύτερος Κίμπαλ στον Προφήτη, «ο Κύριος είναι μαζί μας στα διάφορα έθνη!»

πόλη της Νέας Υόρκης, απέπλευσαν με το πλοίο *Garrick* για τη Μεγάλη Βρετανία, την 1^η Ιουλίου 1837. Αυτή η πρώτη ιεραποστολή εκτός Βορείου Αμερικής έφερε περίπου 2.000 νεοφώτιστους στην Εκκλησία, κατά το πρώτο έτος των ιεραποστόλων στην Αγγλία. Ο Πρεσβύτερος Κίμπαλ έγραψε χαρούμενος στον Προφήτη: «Δόξα τω Θεώ, Τζόζεφ, ο Κύριος είναι μαζί μας στα διάφορα έθνη!»⁴

Μια δεύτερη ιεραποστολή στη Βρετανία, η οποία περιελάμβανε τα περισσότερα μέλη των Δώδεκα υπό την ηγεσία του Μπρίγκαμ Γιανγκ, διευθυνόταν από τον Προφήτη, από τη Ναβού. Φεύγοντας το φθινόπωρο του 1839, οι Δώδεκα έφθασαν στην Αγγλία το 1840. Εκεί ξεκίνησαν ένα επίμοχθο έργο, το οποίο θα έφερνε περισσότερους από 6.000 νεοφώτιστους στην Εκκλησία, εκπληρώνοντας την υπόσχεση του Κυρίου ότι θα έκανε «κάτι νέο» για τη σωτηρία της Εκκλησίας Του.

Από τη Ναβού, ο Τζόζεφ Σμιθ εξακολούθησε να στέλνει ιεραποστόλους σε όλο τον κόσμο. Ο Πρεσβύτερος Όρσον Χάνντ αποβιβάστηκε στην Αγγλία το 1841 και αργότερα εξακολούθησε την ανατεθειμένη σε αυτόν αποστολή στην Ιερουσαλήμ. Έφερε μαζί του μία συστατική επιστολή από τον Τζόζεφ Σμιθ, όπου αναγνωριζόταν ότι «ο φέρων τη συστατική αυτή επιστολή είναι ένας πιστός και άξιος διάκονος του Ιησού Χριστού, ο οποίος θα είναι παράγοντας και αντιπρόσωπός μας σε ξένες χώρες, για... να συνδιαλέγεται με τους ιερείς, κυβερνήτες και Πρεσβύτερους των Ιουδαίων»⁵. Στις 24 Οκτωβρίου 1841, ο Πρεσβύτερος Χάνντ, γονάτισε στο Όρος των Ελαιών στην Ιερουσαλήμ και πρόσφερε παράκληση στον Επουράνιο Πατέρα να αφιερώσει και να καθαγιάσει τη γη «για τη συνάθροιση του διασκορπισμένου υπολείμματος του Ιούδα, κατά τις προρρήσεις των άγιων προφητών»⁶. Στη συνέχεια ο Πρεσβύτερος Χάνντ πήγε στη Γερμανία, όπου έθεσε τα πρώτα θεμέλια για την ανάπτυξη της Εκκλησίας εκεί.

Στις 11 Μαΐου του 1843, ο Προφήτης κάλεσε τους Πρεσβύτερους Άντισον Πρατ, Νώα Ρότζερς, Μπέντζαμιν Γκρούαρντ και Νόλτον Χανκς για ιεραποστολές στα νησιά του Νότιου Ειρηνικού. Ήταν η πρώτη ιεραποστολή της Εκκλησίας σε εκείνη την αχανή περιοχή. Ο Πρεσβύτερος Χανκς πέθανε κατά τη διάρκεια του ταξιδιού, όμως ο Πρεσβύτερος Πρατ έφθασε στα Νησιά Οστράλ, όπου δίδαξε το ευαγγέλιο στο νησί Τουμπούαϊ. Οι Πρεσβύτεροι Ρότζερς και Γκρούαρντ συνέχισαν μέχρι την Ταϊτή, όπου εκατοντάδες άνθρωποι βαπτίστηκαν ως αποτέλεσμα του μόχθου τους.

Υπό τη διεύθυνση του Τζόζεφ Σμιθ, οι Άγιοι προχωρούσαν για να εκπληρώσουν την προσταγή του Κυρίου: «Πηγαίνατε λοιπόν σε όλο τον κόσμο. Και σε οποιοδήποτε τόπο δεν μπορείτε εσείς να πάτε, να στείλετε, ώστε η μαρτυρία να μπορεί να πάει από εσάς σε όλο τον κόσμο, σε κάθε πλάσμα» (Δ&Δ 84:62).

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Η ιεραποστολική υπηρετήση είναι άγιο έργο. Η πίστη, η αρετή, η επιμέλεια και η αγάπη μας δίνουν τη δυνατότητα να κάνουμε αυτό το έργο.

«Υστερα από όλα όσα έχουν ειπωθεί, το μεγαλύτερο και σημαντικότερο καθήκον είναι να κηρύττουμε το Ευαγγέλιο»⁷.

Τον Δεκέμβριο του 1840, ο Τζόζεφ Σμιθ έγραψε σε μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα και άλλους ηγέτες της ιεροσύνης, οι οποίοι υπηρετούσαν ιεραποστολές στη Μεγάλη Βρετανία: «Να είστε βέβαιοι, αγαπημένοι αδελφοί, πως δεν είμαι ένας αδιάφορος παρατηρητής των πραγμάτων που συμβαίνουν στο πρόσωπο ολόκληρης της γης· και ανάμεσα σε εκείνα τα κινήματα τα οποία βρίσκονται εν εξελίξει, κανένα δεν είναι μεγαλύτερης σπουδαιότητας από το ένδοξο έργο στο οποίο εντρυφείτε τώρα. Επομένως, αισθάνομαι κάποια ανησυχία για λογαριασμό σας, ότι μπορεί από την αρετή σας, την πίστη, την επιμέλεια και τη χριστιανική αγάπη, να εμπιστευέστε τη φροντίδα του εαυτού σας ο ένας στον άλλο, στην Εκκλησία του Χριστού και στον Πατέρα σας που είναι στους ουραμούς· από τη χάρη των οποίων έχετε κληθεί σε μία τόσο άγια κλήση· και είστε εις θέοιν να επιτελέσετε τα σπουδαία και υπεύθυνα καθήκοντα τα οποία έχουν εναποτεθεί σε εσάς. Και μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι από την πληροφόρηση που έχω λάβει, αισθάνομαι ικανοποιημένος διότι δεν υπήρξατε αδιάφοροι στο καθήκον σας· αλλά ότι η επιμέλεια και η πίστη σας υπήρξαν τέτοιες, όπως θα έπρεπε, ώστε να διασφαλίσουν σε εσάς τα χαμόγελα εκείνου του Θεού του οποίου είστε υπηρέτες και επίσης την καλή πρόθεση των Αγίων σε όλο τον κόσμο.

»Η εξάπλωση του Ευαγγελίου σε ολόκληρη την Αγγλία είναι οπωσδήποτε ευχάριστη. Η προσήλωση δε σε αυτό, δεν μπορεί παρά να παρέχει συναισθήματα όχι συνηθισμένα στην καρδιά εκείνων οι οποίοι μόχθησαν και υπέμειναν κακουχίες για αυτό [το ευαγγέλιο] και οι οποίοι υπήρξαν οι ακλόνητοι υποστηρικτές και ένθερμοι συνήγοροι

κατά τα πρώτα χρόνια, ενώ τους περιέβαλλαν περιστάσεις ιδιαίτερα δυομενείς και απειλείτο η καταστροφή του από παντού – σαν ευγενές ιστιοφόρο [πλοίο], το οποίο αντιμετώπισε γενναία την καταιγίδα χωρίς να τρωθεί, ανοίγει τα πανιά του στο αεράκι και μεγαλόπρεπα ανοίγει δρόμο μέσα από τα υποτασσόμενα κύματα, περισσότερο συνειδητοποιημένο από ποτέ για τη δύναμη της ξυλοδεσιάς του και την εμπειρία και ικανότητα του καπετάνιου, κυβερνήτη και πληρώματος...

»Η αγάπη είναι ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά της Θεότητας και θα πρέπει να εκδηλωθεί από εκείνους οι οποίοι φιλοδοξούν να είναι γιοι του Θεού. Ένας άνδρας γεμάτος με την αγάπη του Θεού, δεν αρκείται στο να ευλογεί μόνο την οικογένειά του, αλλά εκτείνεται σε όλο τον κόσμο, ανυπομονώντας να ευλογήσει όλους τους ανθρώπους. Αυτό ήταν το συναίσθημά σας και σας έκανε να παραμερίσετε τις ευχαριστήσεις του σπιτικού, ώστε να μπορέσετε να γίνετε ευλογία για τους άλλους, οι οποίοι είναι υποψήφιοι αθανασίας, όμως ξένοι προς την αλήθεια. Και επειδή πράξατε κατά τον τρόπο αυτό, προσεύχομαι ώστε οι πλέον καλύτερες ευλογίες να σταθούν επάνω σας»⁸.

Διδάσκουμε τις απλές αλήθειες του ευαγγελίου με ταπεινότητα και πραότητα και αποφεύγουμε τη διαφωνία με άλλους σχετικά με τα πιστεύω τους.

«Ω σεις πρεσβύτεροι του Ισραήλ, ακούστε τη φωνή μου· και όταν σταλείτε στον κόσμο για να κηρύξετε, πείτε εκείνα τα οποία σταλήκατε να πείτε. Κηρύξτε και φωνάξτε δυνατά: ‘Μετανοείτε, επειδή πλησίασε η βασιλεία των ουρανών. Μετανοείτε και πιστέψτε το ευαγγέλιο’. Διακηρύξτε τις πρώτες αρχές και μη μιλήσετε για τα μυστήρια, μήπως και κατανικηθείτε. ...Κηρύξτε εκείνα που σας έχει πει ο Κύριος να κηρύξετε – μετάνοια και βάπτισμα για την άφεση των αμαρτιών»⁹.

«Μίλησα και εξήγησα σχετικά με το άνωφelo να κηρύττετε στον κόσμο για μεγάλες κρίσεις, αλλά μάλλον κηρύττετε το απλό Ευαγγέλιο»¹⁰.

«Οι πρεσβύτεροι [θα πρέπει] να πάνε μπροστά... με κάθε πραότητα, με νηφαλιότητα και να κηρύζουν τον Ιησού Χριστό και τη σταύρωσή Του. Να μην διαφωνούν με άλλους ως προς την πίστη τους ή τα συστήματα της θρησκείας, αλλά να ακολουθούν μια σταθερή πορεία. Αυτό σας το έδωσα εν είδει εντολής· και όλοι όσοι δεν την

«Να κηρύττετε τον Χριστό και για τη σταύρωσή του, την αγάπη στον Θεό και την αγάπη στον άνθρωπο. ...Να είστε πράοι και ταπεινοί στην καρδιά και ο Κύριος ο Θεός των πατέρων μας θα είναι μαζί σας παντοτινά».

τηρήσουν, θα επιφέρουν καταδίωξη επάνω στο κεφάλι τους, ενώ εκείνοι που θα την τηρήσουν, θα είναι πάντοτε γεμάτοι με το Άγιο Πνεύμα. Αυτό το πρόφερα ως προφητεία»¹¹.

«Εάν υπάρχουν πόρτες ανοιχτές για τους πρεσβύτερους να κηρύξουν τις πρώτες αρχές του ευαγγελίου, ας μη μείνουν σιωπηλοί. Μη χλευάζετε τις αρέσεις· ούτε να μιλάτε εναντίον των δογμάτων τους. Ομως να κηρύττετε τον Χριστό και τη σταύρωσή του, την αγάπη στον Θεό και την αγάπη στον άνθρωπο... ως εκ τούτου, να μπορέσουμε να αφαιρέσουμε την προκατάληψη του κόσμου. Να είστε πράοι και ταπεινοί στην καρδιά και ο Κύριος Θεός των πατέρων μας θα είναι μαζί σας παντοτινά»¹².

«Σημειώστε αυτό το *Κλειδί* και να είστε συνετοί για χάρη του Χριστού και για χάρη της ψυχής σας. Δεν έχετε σταλεί για να διδαχθείτε, αλλά να διδάξετε. Ας είναι κάθε λόγος σας περιεκτικός σε χάρη. Να επαγρυπνείτε· να είστε νηφάλιοι. Είναι μία εποχή προειδοποίησης και όχι πολλών λόγων. Να ενεργείτε έντιμα ενώπιον Θεού και ανθρώπων. ...Να είστε έντιμοι, ανοιχτοί και ειλικρινείς σε όλες τις [συναλλαγές σας] με τους ανθρώπους. [Βλέπε Δ&Δ 43:15, 63:58.]»¹³

Προτού αναχωρήσει για μία ιεραποστολή το 1835, ο Τζωρτζ Σμιθ, επισκέφθηκε τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, ο οποίος ήταν ξάδελφός του. Ο Τζωρτζ Σμιθ κατέγραψε: «Κάλεσα για να δω τον εξάδελφο Τζόζεφ. Μου έδωσε ένα Βιβλίο του Μόρμον, μου έσφιξε το χέρι και είπε: 'Να κηρύττεις σύντομους λόγους, να κάνεις σύντομες προσευχές και να δίνεις τα κηρύγματά σου με καρδιά γεμάτη προσευχή'»¹⁴.

Διδάσκουμε το ευαγγέλιο κατά την καθοδήγηση του Πνεύματος.

«Όλοι θα πρέπει να κηρύξουν το Ευαγγέλιο με τη δύναμη και την επίδραση του Αγίου Πνεύματος· και κανένας άνδρας δεν μπορεί να κηρύξει το ευαγγέλιο χωρίς το Άγιο Πνεύμα»¹⁵.

«Όπως είπε ο Παύλος, ότι έπρεπε να γίνει τα πάντα σε όλους, για να μπορέσει να σώσει μερικούς [βλέπε Προς Κορινθίους Α' 9:22], έτσι πρέπει οι πρεσβύτεροι των τελευταίων ημερών να πράξουν· και όντες σταλμένοι να κηρύξουν το Ευαγγέλιο και να προειδοποιήσουν τον κόσμο για τις επερχόμενες κρίσεις, είμαστε βέβαιοι πως όταν διδάσκουν κατά την καθοδήγηση του Πνεύματος, σύμφωνα με τις αποκαλύψεις του Ιησού Χριστού, θα κηρύττουν την αλήθεια και θα ευημερούν χωρίς παράπονα. Επομένως, δεν έχουμε νέα εντολή να δώσουμε, παρά να νουθετήσουμε τους πρεσβύτερους και τα μέλη να ζουν με κάθε λόγο ο οποίος εκφέρεται από το στόμα του Θεού [βλέπε Κατά Ματθαίον 4:4], μην και αποτύχουν να λάβουν τη δόξα η οποία κρατείται για τους πιστούς»¹⁶.

Ο Προφήτης μίλησε σε μία συνέλευση, η οποία έλαβε χώρα τον Οκτώβριο του 1839: «Ο Πρόεδρος [Τζόζεφ Σμιθ] προχώρησε δίνοντας οδηγίες στους πρεσβύτερους σχετικά με την κήρυξη του Ευαγγελίου και τόνισε σε αυτούς την ανάγκη να έχουν το Πνεύμα, ώστε να μπορούν να κηρύττουν με το Άγιο Πνεύμα το οποίο έχει σταλεί από τους ουρανούς. Να είναι προσεκτικοί όταν μιλούν για αυτά τα θέματα τα οποία δεν επισημαίνονται στο λόγο του Θεού, πράγμα το οποίο θα οδηγούσε σε εικασίες και διαμάχη»¹⁷.

Στις 14 Μαΐου 1840, ο Τζόζεφ Σμιθ έγραφε από τη Ναβού στους Πρεσβύτερους Όρσον Χάνντ και Τζων Πέιτζ, οι οποίοι έφευγαν για μία ιεραποστολή στους Αγίους Τόπους: «Μην αποθαρρύνεστε λόγω της σπουδαιότητας του έργου. Μόνο να είστε ταπεινοί και πιστοί και μετά μπορείτε να πείτε: 'Ποιος είσαι εσύ, το μεγάλο βουνό, μπροστά στον

Ζοροβάβελ; [Βλέπε Ζαχαρίας 4:7.] Εκείνος ο οποίος διασκόρπισε τον Ισραήλ, έχει υποσχεθεί να τους συναθροίσει γι' αυτό στο βαθμό κατά τον οποίο θα είστε χρήσιμοι ως όργανον σε τούτο το σπουδαίο έργο, Εκείνος θα σας προικίζει με δύναμη, σοφία, ισχύ και διάνοια, και κάθε προτέρημα απαραίτητο· ενώ ο νους σας θα εκτείνεται όλο και περισσότερο, έως ότου μπορέσετε να συμπεριλάβετε τη γη και τους ουρανούς, να εκταθείτε στην αιωνιότητα και να θεωρήσετε τα ισχυρά έργα του Ιεχωβά σε όλη την ποικιλότητα και δόξα τους»¹⁸.

**Επιζητούμε ευκαιρίες για να διδάζουμε το ευαγγέλιο
και να δώσουμε μαρτυρία για την αλήθεια του.**

Το φθινόπωρο του 1832, ο Τζόζεφ Σμιθ ταξίδεψε με τον επίσκοπο Νιούελ Ονίτνυ από το Κίρτλαντ του Οχάιο προς τις ανατολικές Ηνωμένες Πολιτείες. Στις 13 Οκτωβρίου, ο Προφήτης έγραψε στην Έμμα Σμιθ από την πόλη της Νέας Υόρκης: «Όταν συλλογίζομαι αυτή τη μεγάλη πόλη σαν τη Νινευή, όπου δεν διακρίνουν το δεξί από το αριστερό χέρι τους, ναι, περισσότερες από διακόσιες χιλιάδες ψυχές, τα σπλάχνα μου είναι γεμάτα συμπόνια για αυτούς και είμαι αποφασισμένος να υψώσω τη φωνή μου σε τούτη την πόλη και να αφήσω τα αποτελέσματα στον Θεό, ο οποίος κρατά τα πάντα στα χέρια του και δεν θα αφήσει να πέσει κάτω απαρατήρητη ούτε μία τρίχα από τα μαλλιά μας...

»Είχα κάποιες συνομιλίες με μερικούς, οι οποίες ικανοποίησαν και με έναν ευειδή νεαρό κύριο από το Τζέροσεϊ, η όψη του οποίου ήταν πολύ σοβαρή. Ήρθε και κάθισε πλάι μου και άρχισε να συζητά μαζί μου για τη χολέρα και έμαθα ότι είχε προσβληθεί και φθάσει πολύ κοντά στο θάνατο. Είπε ότι ο Κύριος του είχε χαρίσει τη ζωή για κάποιο σοφό λόγο. Επωφελήθηκα της περιστάσεως και άνοιξα μακρά συζήτηση μαζί του. Προφανώς δέχθηκε τη διδασκαλία μου με μεγάλη ευχαρίστηση και του έγινα πολύ συμπαθής. Μιλούσαμε έως αργά το βράδυ και συμφωνήσαμε να αποτελειώσουμε τη συζήτηση την επομένη. Όμως κάποιες υποθέσεις που έπρεπε να επιληφθώ, με απασχόλησαν μέχρι την ώρα που το πλοίο θα έφευγε και έπρεπε να αναχωρήσω. Ήρθε και με αποχαιρέτισε και χωρίσαμε με μεγάλη απροθυμία»¹⁹.

Η σύζυγος του Νιούελ Ονίτνυ, Ελίζαμπεθ Ανν, θυμόταν το ταξίδι του συζύγου της το 1832 στις ανατολικές Ηνωμένες Πολιτείες με τον Τζόζεφ Σμιθ: «Ο σύζυγός μου ταξίδεψε με τον Τζόζεφ τον Προφήτη σε πολλές από τις

Κάθε μέλος της Εκκλησίας έχει την ευθύνη να διαδώσει το ευαγγέλιο. «Όλοι θα πρέπει να κηρύξουν το Ευαγγέλιο», διακήρυξε ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ, «με τη δύναμη και επίδραση του Αγίου Πνεύματος».

πόλεις στα Ανατολικά, δίνοντας τη μαρτυρία τους και συγκεντρώνοντας πόρους για την οικοδόμηση ενός Ναού στο Κίρτλαντ και επίσης για την αγορά εκτάσεων στο Μισσοούρι. ...Είπε στο σύζυγό μου: 'Αν μας απορρίψουν, θα έχουν τη μαρτυρία μας, διότι θα την γράψουμε και θα την αφήσουμε επάνω στα σκαλιά της πόρτας και στα περβάζια'»²⁰.

Το 1834, ο Τζόζεφ Σμιθ κήρυξε σε ένα σχολικό οίκημα, στο Πόντιακ του Μίσιγκαν. Ο Έντουαρντ Στίβενσον ήταν παρών και θυμόταν την εμπειρία: «Σε εκείνες τις εγκαταστάσεις του σχολείου ήταν όπου δύο Μορμόνοι Πρεσβύτεροι παρουσίασαν το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο, κατά το έτος 1833· και το 1834, ο Τζόζεφ Σμιθ ο Προφήτης κήρυξε με τόση δύναμη, που δεν είχαμε ποτέ ξανά δει μπροστά μας σε τούτον το δέκατο ένατο αιώνα. ...Μπορώ να θυμηθώ πολύ καλά πολλά από τα λόγια του Προφήτη όταν ήταν μικρό αγόρι, καθώς προφέρθηκαν με απλότητα, όμως με μία δύναμη ακαταμάχητη για όλους τους παρόντες...

»Με υψωμένα χέρια, είπε: 'Είμαι μάρτυρας ότι υπάρχει ένας Θεός, διότι Τον είδα στο φως της ημέρας, ενώ προσευχόμουν σε ένα γαλινιο δάσος, την άνοιξη του 1820'. Στη συνέχεια έδωσε μαρτυρία ότι ο Θεός, ο Αιώνιος Πατέρας, δείχνοντας ένα ξεχωριστό άτομο, όμοιο με

Εκείνον, είπε: ‘Αυτός είναι ο Υιός μου ο Αγαπητός. Αυτόν να ακούς!’ Ω, πόσο τα λόγια αυτά μου έφεραν ρίγη συγκίνησης σε σώμα και νου, και με γέμισαν χαρά ανείπωτη, να δω κάποιον ο οποίος, σαν τον απόστολο Παύλο της παλαιάς εποχής, μπορούσε με θάρρος να δώσει μαρτυρία ότι υπήρξε στην παρουσία του Ιησού Χριστού!...

»...Ακολούθησαν διαδοχικές συγκεντρώσεις όπου μαζί με τον Προφήτη, πράγμα πολύ ενδιαφέρον, ήταν οι τρεις μάρτυρες του Βιβλίου του Μόρμον. Κατά την επίσκεψή του στον κλάδο αυτό, ο Προφήτης κατέθεσε μαρτυρία ότι του δόθηκε εντολή να οργανώσει μία Εκκλησία κατά το πρότυπο της Εκκλησίας την οποία οργάνωσε ο Ιησούς, με Δώδεκα Αποστόλους, Εβδομήκοντα, Πρεσβύτερους, δωρεές και ευλογίες, με σημεία που ακολούθησαν, όπως βρέθηκαν καταγεγραμμένα στο δέκατο έκτο κεφάλαιο του Μάρκου. ...‘Ως υπηρέτης του Θεού’, είπε ο Τζόζεφ, ‘σας υπόσχομαι, στο βαθμό στον οποίο θα μετανοήσετε και θα βαπτιστείτε για την άφεση των αμαρτιών σας, θα λάβετε το Άγιο Πνεύμα’»²¹.

Ενώ τον είχαν πάρει διά της βίας από το Φαρ Ουέστ του Μισσούρι, τον Νοέμβριο του 1838, και ήταν φυλακισμένος στο Ρίτομοντ του Μισσούρι, ο Προφήτης δίδαξε ξανά το ευαγγέλιο: «Μας επισκέφθηκαν κάποιες κυρίες και κύριοι. Μία από τις γυναίκες πλησίασε και με πολλή σοβαρότητα ρώτησε την ομάδα των στρατιωτών ποιος από τους φυλακισμένους ήταν ο Κύριος τον οποίο λάτρευαν οι ‘Μορμόνοι’. Ένας από τους φρουρούς έδειξε εμένα με ένα πλατύ χαμόγελο και είπε: ‘Αυτός είναι’. Μετά η γυναίκα στράφηκε σε εμένα και ρώτησε αν πρέσβευα ότι ήμουν ο Κύριος και Σωτήρας. Αποκρίθηκα ότι πρέσβευα ότι δεν είμαι παρά ένας άνθρωπος και ένας διάκονος της σωτηρίας, απεσταλμένος από τον Ιησού Χριστό, για να κηρύξω το Ευαγγέλιο.

»Τόσο πολύ εξέπληξε αυτή η απάντηση τη γυναίκα, ώστε άρχισε να ρωτά για τη διδαχή μας και κήρυξα μία ομιλία τόσο σε αυτήν, όσο και στις γυναίκες που ήταν μαζί της, όπως και στους απορημένους στρατιώτες, οι οποίοι άκουγαν με κατανυκτική σχεδόν προσοχή, καθώς έθετα τη διδαχή της πίστης στον Ιησού Χριστό και τη μετάνοια και το βάπτισμα για άφεση των αμαρτιών, με την υπόσχεση του Αγίου Πνεύματος, όπως καταγράφηκε στο δεύτερο κεφάλαιο στις Πράξεις των Αποστόλων [βλέπε Πράξεις 2:38-39].

»Η γυναίκα έμεινε ικανοποιημένη και δόξασε τον Θεό μπροστά στους στρατιώτες και έφυγε, προσευχόμενη ότι ο Θεός θα μας προστάτευε και θα μας ελευθέρωνε»²².

Ο Νταν Τζόουνς θυμόταν ότι το απόγευμα πριν από το μαρτυρικό θάνατο του Προφήτη στη φυλακή Κάρθατζ συνέβησαν τα ακόλουθα: «Ο Τζόζεφ έδωσε ισχυρή μαρτυρία στους φρουρούς για την ουράνια αυθεντικότητα του Βιβλίου του Μόρμον, την αποκατάσταση του Ευαγγελίου, τους αγγέλους που παραστέκουν και ότι η βασιλεία του Θεού είχε ξανά εδραιωθεί στη γη προς χάριν εκείνων για τους οποίους ήταν φυλακισμένος στη φυλακή αυτή και όχι επειδή είχε παραβιάσει οποιονδήποτε νόμο Θεού ή ανθρώπου»²³.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Επανεξετάστε τις σελίδες 355-58, σημειώνοντας τις ιεραποστολικές προσπάθειες, οι οποίες είχαν οργανωθεί υπό τη διεύθυνση του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Επηρεαστήκατε με κάποιο τρόπο μέσω του έργου εκείνων των πρώτων ιεραποστόλων; Αν ναι, πώς;
- Διαβάστε την πρώτη παράγραφο στη σελίδα 359 και σκεφθείτε γιατί η αγάπη μάς επηρεάζει κατά τον τρόπο που περιγράφει ο Προφήτης. Ποια είναι μερικά άλλα χαρακτηριστικά που χρειαζόμαστε, ώστε να είμαστε αποτελεσματικοί ιεραπόστολοι; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 358-59.)
- Επανεξετάστε τα λόγια του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ σχετικά με το ποιοι ιεραπόστολοι θα πρέπει να διδάξουν και πώς θα έπρεπε να διδάξουν (σελίδες 359-62). Γιατί θα πρέπει να κηρύττουμε τις «πρώτες αρχές» του ευαγγελίου; Ποιες μπορεί να είναι οι συνέπειες της διαφωνίας με τους άλλους επί θεμάτων θρησκείας; Τι νομίζετε ότι σημαίνει «να περιβάλλουμε κάθε λόγο με χάρη», όταν κηρύττουμε το ευαγγέλιο;
- Διαβάστε ολόκληρη τη δεύτερη παράγραφο στη σελίδα 361. Με ποιους τρόπους καθοδήγησε τις προσπάθειές σας το Άγιο Πνεύμα για να διαδώσετε το ευαγγέλιο; Γιατί δεν μπορούμε να κηρύξουμε το ευαγγέλιο χωρίς το Άγιο Πνεύμα;

- Επανεξετάστε τις εμπειρίες του Τζόζεφ Σμιθ που αναφέρονται ξανά στις σελίδες 362-65. Τι μπορούμε να μάθουμε σχετικά με τη διάδοση του ευαγγελίου από τις εμπειρίες αυτές;
- Με ποιους τρόπους μπορούμε να επιζητούμε ενεργά ευκαιρίες να διαδίδουμε το ευαγγέλιο; Με ποιους τρόπους μπορούμε να προετοιμαστούμε για αυτές τις ευκαιρίες; Πώς μπορούμε να συμπεριλάβουμε την οικογένειά μας στο ιεραποστολικό έργο;

Συχετιζόμενες γραφές: Κατά Ματθαίον 28:19-20, Νεφί Β΄ 2:8, Άλμα 26:26-37, Δ&Δ 4:1-7, 31:3-5

Σημειώσεις

1. *History of the Church*, 2:489, από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book B-1, σελ. 761, Αρχαία Εκκλησία, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέικ Σίτυ, Γιούτα.
2. Heber C. Kimball, “Synopsis of the History of Heber Chase Kimball,” *Deseret News*, 14 Απριλίου 1858, σελ. 33, εκουγχρονισμένη στίξη και γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα.
3. Heber C. Kimball, *Deseret News*, 21 Μαΐου 1862, σελ. 370, εκουγχρονισμένη γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα.
4. Αναφέρθηκε υπό Orson F. Whitney, στο Conference Report, Οκτ. 1920, σελ. 33.
5. Συotaτική επιστολή που εξέδωσε ο Τζόζεφ Σμιθ και άλλοι στον Όροον Χάιντ, 6 Απριλίου 1840, Ναβού, Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, Απρ. 1840, σελ. 86.
6. Orson Hyde, *A Voice from Jerusalem, or a Sketch of the Travels and Ministry of Elder Orson Hyde* (1842), σελ. 29.
7. *History of the Church*, 2:478, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 6 Απριλίου 1837, στο Κίρτλαντ του Οχάιο. Αναφέρθηκε στο *Messenger and Advocate*, Απρ. 1837, σελ. 487.
8. *History of the Church*, 4:226-27. Εκουγχρονισμένη ορθογραφία και γραμματική. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στους Δώδεκα, 15 Δεκεμβρίου 1840, στη Ναβού του Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons* 1^η Ιανουαρίου 1841, σελ. 259-60. Η επιστολή αυτή έχει λανθασμένη ημερομηνία 19 Οκτωβρίου 1840, στο *History of the Church*.
9. *History of the Church*, 5:344, εκουγχρονισμένη ορθογραφία. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 8 Απριλίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλαρντ Ρίτσαρντς και Ουίλιαμ Κλέιτον.
10. *History of the Church*, 4:11, από οδηγίες του Τζόζεφ Σμιθ στις 29 Σεπτεμβρίου 1839, στο Κομέρς του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Τζέιμς Μιούλχολαντ.
11. *History of the Church*, 2:431, από οδηγίες του Τζόζεφ Σμιθ στις 30 Μαρτίου 1836, στο Κίρτλαντ του Οχάιο.
12. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και άλλων στον Εζεκάια Πεκ, 31 Αυγούστου 1835, Κίρτλαντ, Οχάιο. Στο “The Book of John Whitmer”, σελ. 80, Αρχαία Κοινότητας Χριστού, Ιντιπέντενς, Μισσούρι. Αντίγραφο του “The Book of John Whitmer” σε Αρχαία Εκκλησία.
13. *History of the Church*, 3:384, από μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, στις 2 Ιουλίου 1839, στο Μοντρούζ της Αϊόβα. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ και Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
14. George A. Smith, “History of George Albert Smith by Himself,” σελ. 36, George Albert Smith, Papers, 1834-75, Αρχαία Εκκλησία.
15. *History of the Church*, 2:477, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 6 Απριλίου 1837, στο Κίρτλαντ του Οχάιο. Αναφέρθηκε στο *Messenger and Advocate*, Απρ. 1837, σελ. 487.
16. *History of the Church*, 5:404, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον εκδότη του *Times and Seasons*, 22 Μαΐου 1843, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Μαΐου 1843, σελ. 199. Το τεύχος αυτό του *Times and Seasons* δημοσιεύθηκε καθυστερημένα.
17. *History of the Church*, 4:13, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 6 Οκτωβρίου

- 1839, στο Κομέρς του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από το *Times and Seasons*, Δεκ. 1839, σελ. 31.
18. *History of the Church*, 4:128-29, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στους Οροον Χάυντ και Τζων Πέιτζ, 14 Μαΐου 1840, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αν και ο Πρεσβύτερος Χάυντ ολοκλήρωσε την αποστολή του στους Αγίους Τόπους, ο Πρεσβύτερος Πέιτζ παρέμεινε στις Ηνωμένες Πολιτείες.
  19. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς την Έμμα Σμιθ, 13 Οκτωβρίου 1832, πόλη της Νέας Υόρκης, Νέα Υόρκη, Αρχαία Κοινότητας Χριστού, Ιντιπέντενς, Μισσούρι.
  20. Elizabeth Ann Whitney, "A Leaf from an Autobiography," *Woman's Exponent*, 1^η Οκτωβρίου 1878, σελ. 71, εκουγχρονισμένη ορθογραφία, στίξη και γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα.
  21. Edward Stevenson, "The Home of My Boyhood," *Juvenile Instructor*, 15 Ιουλίου 1894, σελ. 443-45. Εκουγχρονισμένη στίξη και γραμματική, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου.
  22. *History of the Church*, 3:200-201, αφήγηση μιας ομιλίας του Τζόζεφ Σμιθ στις 4 Νοεμβρίου 1838, κοντά στον ποταμό Μισσούρι, ενώ τον έπαιρναν για να τον φυλακίσουν από το Φαρ Ουέστ στο Ιντιπέντενς του Μισσούρι. Αναφέρθηκε από τον Πάρλυ Πρατ.
  23. *History of the Church*, 6:600, μια αφήγηση οδηγιών που δόθηκαν από τον Τζόζεφ Σμιθ στις 26 Ιουνίου 1844, στη φυλακή Κάρθατζ, στο Κάρθατζ του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Νταν Τζόουνς.

Στο Φαγ Ουέστ του Μισσούρι, όταν μία ομάδα ένοπλων εθνοφυλακτών ήλθε να συλλάβει τον Τζόζεφ Σμιθ, εκείνος «τους κοίταξε χαμογελαστός και προχαιρώντας προς το μέρος τους, τους χαιρέτησε έναν-έναν διά χειραγιάτας».

Ζώντας με τους άλλους εν ειρήνη και αρμονία

*«Θέλουμε να ζούμε εν ειρήνη με
όλους τους ανθρώπους».*

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Μία από τις επιθυμίες των πρώτων Αγίων των Τελευταίων Ημερών ήταν απλώς να τους επιτραπεί να ζουν τη θρησκεία τους εν ειρήνη. Όμως όπου και αν πήγαιναν, δεν έβρισκαν ειρήνη. Το 1833, μόλις δύο χρόνια μετά την αφιέρωση ενός τόπου συνάθροισης στο Μισσοούρι, ο όχλος ανάγκασε τους Αγίους να εγκαταλείψουν το Τζάκσον Κάουντυ του Μισσοούρι (βλέπε σελίδα 305). Τα μέλη της Εκκλησίας βρήκαν προσωρινό καταφύγιο στο Κλεί Κάουντυ του Μισσοούρι και κατόπιν, το 1836, άρχισαν να μετακινούνται στο βόρειο Μισσοούρι. Οι περισσότεροι από αυτούς εγκαταστάθηκαν στο Κάλντγουελ Κάουντυ, μια νέα επαρχία, η οποία οργανώθηκε από τη νομοθετική εξουσία της Πολιτείας για τη διευκόλυνση των Αγίων. Το Φαρ Ουέστ, το οποίο χρησίμευε ως έδρα της επαρχίας, έγινε σύντομα ένας αποικισμός των Αγίων των Τελευταίων Ημερών που ευημερούσε.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ εξακολουθούσε να ζει στο Κίρτλαντ του Οχάιο, όμως τον Ιανουάριο του 1838 υποχρεώθηκε να φύγει, φοβούμενος για τη ζωή του. Ταξίδεψε με την οικογένειά του τα 1.448 χιλιόμετρα προς το Φαρ Ουέστ, όπου ενώθηκε με τους Αγίους που ζούσαν εκεί. Αργότερα, το 1838, οι περισσότεροι Άγιοι του Κίρτλαντ πώλησαν ή εγκατέλειψαν τα σπιτικά τους και ακολούθησαν τον Προφήτη στο Μισσοούρι. Προς διευκόλυνση των μελών της Εκκλησίας που συνέρρεαν στην περιοχή, ο Προφήτης καθόρισε περιοχές κοντά στο Φαρ Ουέστ, όπου μπορούσαν να εγκατασταθούν οι Άγιοι. Τον Ιούλιο του 1838, αφιερώθηκαν οι ακρογωνιαίοι λίθοι για ένα ναό στο Φαρ Ουέστ, προσφέροντας στους Αγίους την ελπίδα ότι θα μπορούσαν να έχουν μια μόνιμη εγκατάσταση, όπου θα απολάμβαναν ευημερία και ειρήνη.

Δυστυχώς, εντάσεις παρόμοιες με εκείνες που βίωσαν στο Τζάκσον Κάουντυ, ούντομα τους δίχασαν από τους εκεί αποίκους και το φθινόπωρο του 1838, όχλος και εθνοφρουρά άρχισαν πάλι να παρενοχλούν και να επιτίθενται στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών.

Μία ημέρα ο Προφήτης είχε πάει να επισκεφθεί τους γονείς του, στο σπίτι τους στο Φαρ Ουέστ, όταν μια ομάδα ένοπλων εθνοφρουρών μπήκε και ανήγγειλε ότι είχαν έρθει για να τον σκοτώσουν λόγω κάποιου υλοποιημένου εγκλήματος. Η Λούση Μακ Σμιθ, η μητέρα του Προφήτη, περιέγραψε το χάρισμά του, του ειρηνοποιού:

«[Ο Τζόζεφ] τους κοίταξε χαμογελαστός και πηγαίνοντας προς το μέρος τους, έδωσε στον καθέναν το χέρι, με τρόπο που τους έπεισε ότι δεν ήταν ούτε ένοχος εγκληματίας ούτε δειλός υποκριτής. Στάθηκαν και τον κοίταζαν σαν να έβλεπαν φάντασμα.

»Ο Τζόζεφ κάθισε και άρχισε να συζητά μαζί τους, εξηγώντας τους τις απόψεις και τα συναισθήματα των ανθρώπων που λέγονταν Μορμόνοι, ποια υπήρξε η πορεία τους, καθώς και τη μεταχείριση που είχαν γνωρίσει από τους εχθρούς τους, από τις αρχές της Εκκλησίας. Τους είπε ότι η μοχθηρία και η κακολογία τους καταδίωκαν από τότε που ήρθαν στο Μισσούρι, όμως ήταν ένας λαός που ποτέ δεν είχε παραβεί τους νόμους, από όσο εκείνος γνώριζε. Όμως αν είχε συμβεί κάτι παρόμοιο, ήταν έτοιμοι να δικαστούν κατά το νόμο...

»Μετά από αυτό, σηκώθηκε και είπε: 'Μητέρα, νομίζω πως θα πάω σπίτι τώρα. Η Έμμα θα με περιμένει'. Δύο από τους άνδρες σηκώθηκαν αμέσως όρθιοι και είπαν: 'Δε θα πας μόνος, δεν είσαι ασφαλής. Θα έρθουμε μαζί σου να σε φυλάμε'. Ο Τζόζεφ τους ευχαρίστησε και έφυγαν μαζί του.

»Οι υπόλοιποι αξιωματικοί στέκονταν κοντά στην πόρτα ενόσω απουσίαζαν οι άλλοι και άκουσα την εξής συζήτηση μεταξύ τους:

»Πρώτος αξιωματικός: 'Δεν αισθάνθηκες περιέργα όταν σου έδωσε το χέρι ο Σμιθ; Ποτέ δεν αισθάνθηκα έτσι στη ζωή μου'.

»Δεύτερος αξιωματικός: 'Ένωσα ότι δεν μπορούσα να κουνηθώ. Δε θα πειράζα ούτε μία τρίχα από το κεφάλι αυτού του ανθρώπου, για τίποτα στον κόσμο'.

»Τρίτος αξιωματικός: 'Είναι η τελευταία φορά που θα με φέρετε να σκοτώσω τον Τζο Σμιθ ή τους Μορμόνους'...

»Οι άνδρες που συνόδευσαν το γιο μου, υποσχέθηκαν να διαλύσουν την εθνοφρουρά κάτω από τις διαταγές τους και να γυρίσουν σπίτι τους και είπαν πως αν εκείνος τους χρειαζόταν για κάτι, θα επέστρεφαν και θα τον ακολουθούσαν παντού»¹.

Μιλώντας ειλικρινά, με καλοσυνάτο και ευθύ τρόπο, ο Τζόζεφ Σμιθ υπερνίκησε την προκατάληψη και την εχθρότητα και συμφιλιώθηκε με πολλούς από εκείνους που ήταν εχθροί του.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Προσπαθώντας να είμαστε ειρηνοποιοί, μπορούμε να ζούμε με μεγαλύτερη αρμονία και αγάπη με τους άλλους.

«Ο Ιησούς είπε: ‘Μακάριοι οι ειρηνοποιοί! επειδή, αυτοί θα ονομαστούν γιοι του Θεού’. [Κατά Ματθαίον 5:9.] Γι’ αυτό, εάν το έθνος, μία Πολιτεία, κοινότητα ή οικογένεια πρέπει να είναι ευγνώμονες για κάτι, αυτό είναι η ειρήνη.

»Ειρήνη, το αξιαγάπητο τέκνο των ουρανών! Η ειρήνη, σαν το φως από τον ίδιο μέγα γονέα, ανταμείβει, εμψυχώνει και χαροποιεί τον δίκαιο και τον άδικο και είναι η πεμπτουσία της ευτυχίας στη γη και η ευδαιμονία στους ουρανούς.

»Εκείνος ο οποίος δεν προσπαθεί με όλες τις δυνάμεις του σώματος και του νου του, με όλη την επιρροή του στο σπιτικό και έξω –και δεν γίνεται αφορμή να πράξουν το ίδιο και οι άλλοι– να επιζητεί την ειρήνη και να τη διατηρεί για δική του ωφέλεια και άνεση, και για να τιμά την Πολιτεία του, το έθνος και τη χώρα του, δεν έχει αξίωση στην επιείκεια του ανθρώπου· ούτε θα πρέπει να έχει δικαίωμα στη φιλία της γυναίκας ή την προστασία της κυβέρνησης.

»Είναι η κάμπια που μολύνει τα φυτά, που διαβρώνει τα ζωτικά όργανά του· και το όρνεο που κατατρώγει το σώμα του· και είναι, ως προς την προοπτική και την ευημερία στη ζωή, [καταστροφείας] της ίδιας του της ευχαρίστησης.

»Μία κοινότητα από άτομα σαν κι αυτό, δεν απέχει πολύ από την κόλαση στη γη και πρέπει να αφήνεται μόνη της, ως ακατάλληλη για την έγκριση του ελευθέρου ή τον έπαινο του γενναίου.

»Όμως ο ειρηνοποιός – Ω δώστε ακρόαση σε αυτόν! Γιατί τα λόγια από το στόμα του και η διδαχή του πέφτουν σαν τη βροχή και

Στην Επί του Όρους ομιλία, ο Σωτήρας δίδαξε: «Μακάριοι οι ειρηνοποιοί επειδή, αυτοί θα ονομαστούν γιοι του Θεού».

κατεβαίνουν σαν τη δροσιά. Είναι σαν την απαλή ομίχλη επάνω στα χόρτα και σαν την ήπια μπόρα επάνω στο γρασιδί.

»Η ζωογόνηση, η αρετή, η αγάπη, η ευχαρίστηση, η φιλανθρωπία, η αγαθοεργία, η συμπόνια, η ανθρωπιά και η φιλία ωθούν τη ζωή στην ευδαιμονία: και οι άνθρωποι, λίγο πιο κάτω από τους αγγέλους, ασκώντας τις δυνάμεις, τα προνόμια και τη γνώση τους σύμφωνα με την τάξη, τους κανόνες και τους κανονισμούς της αποκάλυψης από τον Ιησού Χριστό, κατοικούν μαζί, σε ενότητα και η γλυκιά οσμή που μεταφέρεται απαλά από την ανάσα της χαράς και της ικανοποίησης από την ενάρετη επικοινωνία τους, είναι όμοια με το πλούσιο άρωμα του αφιερωμένου ελαίου, το οποίο εκχύθηκε στην κεφαλή του Ααρών ή σαν την πολυτελή ευωδία, η οποία αναδύεται από αγρό αραβικών καρυκευμάτων. Μάλιστα, η φωνή του ειρηνοποιού είναι περισσότερο από αυτά-

»Είναι σαν αιθέρια μουσική-

Μαγεύει τη ψυχή μας και καταλαγιάζει τους φόβους μας.

Μετατρέπει τον κόσμο σε Παράδεισο,

και τους ανθρώπους σε μαργαριτάρια μεγαλύτερης

πολυτιμότητας»².

«Αδελφοί αγαπημένοι, εξακολουθήστε με αγάπη αδελφική· προχωρήστε με πραότητα, προφυλασσόμενοι μέσω προσευχής ώστε να μην υπερνικηθείτε. Ας ζητάμε εκείνα που είναι για την ειρήνη, όπως είπε ο αγαπημένος αδελφός μας Παύλος, ώστε να είστε τα τέκνα του Επουράνιου Πατέρα μας [βλέπε Προς Ρωμαίους 14:19]»³.

«Καλοσύνη προς όλους, σκέψη λογική και ευγένεια προς ενδυνάμωση της αρετής, και καλό αντί κακού είναι... εξαιρέτα σχεδιασμένα ώστε να θεραπεύσουν διαταραχές της κοινωνίας, περισσότερο παρά η προσφυγή στα όπλα ή ακόμα και η διαφωνία που δεν τη διέπει η φιλία. ...Το ρητό μας, λοιπόν, είναι Ειρήνη με όλους! Εάν έχουμε χαρά στην αγάπη του Θεού, ας προσπαθήσουμε να δώσουμε ένα κίνητρο για αυτή τη χαρά, την οποία όλος ο κόσμος δεν μπορεί να αρνηθεί ή να της αντισταθεί»⁴.

«Θέλουμε να ζούμε εν ειρήνη με όλους τους ανθρώπους»⁵.

Μπορούμε να καλλιεργούμε την ειρήνη, τιμώντας ο ένας τον άλλον και αρνούμενοι να βρίσκουμε λάθη.

«[Ελπίζουμε ότι] οι αδελφοί μας θα είναι προσεκτικοί στα συναισθήματα ο ένας του άλλου και θα βαδίζουν με αγάπη, τιμώντας ο ένας τον άλλον περισσότερο από τον εαυτό τους, καθώς απαιτείται από τον Κύριο»⁶.

«Ο άνθρωπος που επιθυμεί να πράττει το καλό - πρέπει να εκθειάζουμε τις αρετές του και να μη μιλάμε για τα λάθη του πίσω από την πλάτη του»⁷.

«Σε τούτο τον κόσμο, οι άνθρωποι είναι εκ φύσεως εγωιστές, φιλόδοξοι και προσπαθούν να υπερτερήσουν ο ένας του άλλου. Όμως κάποιοι είναι πρόθυμοι να βοηθήσουν στην ανάπτυξη των άλλων καθώς και του εαυτού τους»⁸.

«Ας είναι οι Δώδεκα και όλοι οι Άγιοι πρόθυμοι να εξομολογούνται όλες τις αμαρτίες τους και να μην αποκρύπτουν ένα μέρος· και ας είναι ταπεινοί και όχι εξυψωμένοι και ας προφυλάσσονται από την υπερηφάνεια και ας μην επιδιώκουν να υπερτερούν ο ένας του άλλου, αλλά να ενεργούν για το καλό ο ένας του άλλου και να προσεύχονται ο ένας για τον άλλον και να τιμούν τον αδελφό μας ή να αναφέρονται τιμητικά στο όνομά του, και να μη συκοφαντούν και καταστρέφουν τον αδελφό μας»⁹.

«Εάν εξοβελίσετε από ανάμεσά σας κάθε κακόβουλο λόγο, συκοφαντία και μικρόψυχες σκέψεις και συναισθήματα: αν ταπεινώσετε τον εαυτό σας και καλλιεργήσετε κάθε αρχή αρετής και αγάπης, τότε οι ευλογίες του Ιεχωβά θα σταθούν επάνω σας και θα δείτε εμπρός σας καλές και ένδοξες ημέρες· η ειρήνη θα είναι μέσα στις πύλες σας και η ευημερία στα σύνορά σας»¹⁰.

Μπορούμε να καλλιεργούμε την αρμονία στις κοινότητές μας, σεβόμενοι την ελευθερία όλων των ανθρώπων να πιστεύουν σύμφωνα με τη συνείδησή τους.

Αρθρα της Πίστης 1:11: «Αξιούμε το προνόμιο να λατρεύουμε τον Παντοδύναμο Θεό σύμφωνα με τις υπαγορεύσεις της δικής μας συνείδησης, και αναγνωρίζουμε το ίδιο προνόμιο σε όλους τους ανθρώπους, ας λατρεύουν όπως, όπου και ό,τι μπορούν»¹¹.

«Τη θεωρούμε σωστή αρχή και είναι αυτή, τη δύναμη της οποίας θα πρέπει να σκεφθεί δεόντως κάθε άτομο, όπως πιστεύουμε, ότι δηλαδή όλοι οι άνθρωποι πλάσθηκαν ίσοι, και πως όλοι έχουν το προνόμιο να σκέφτονται για τον εαυτό τους για όλα τα ζητήματα που άπτονται της συνειδήσεώς τους. Επομένως, δεν είμαστε προδιατεθειμένοι, αν είχαμε τη δύναμη, να αποστερήσουμε οποιονδήποτε από το να ασκεί αυτή την ανεξαρτησία του νου, την οποία οι ουρανοί τόσο γενναιόδωρα παρείχαν στους ανθρώπους, ως ένα από τα εξοχότερα δώρα τους»¹².

«Με διακατέχουν τα πλέον φιλελεύθερα συναισθήματα και αισθήματα χριστιανικής αγάπης προς όλα τα δόγματα, τις θρησκευτικές ομάδες και τις εκκλησιαστικές οργανώσεις· και τα δικαιώματα και την ελευθερία της συνείδησης τα θεωρώ ιδιαίτερα ιερά και ακριβά, και δεν περιφρονώ κανέναν άνθρωπο αν διαφέρει από εμένα στις απόψεις»¹³.

«Οι Άγιοι μπορούν να δώσουν μαρτυρία για το αν είμαι πρόθυμος να προσφέρω τη ζωή μου για τους αδελφούς μου. Εάν έχει καταδειχθεί ότι είμαι πρόθυμος να πεθάνω για ένα 'Μορμόνο', έχω το θάρρος να διακηρύξω ενώπιον των Ουρανών ότι είμαι το ίδιο έτοιμος να πεθάνω υπερασπιζόμενος τα δικαιώματα ενός Πρεσβυτεριανού, ενός Βαπτιστή ή ενός καλού ανθρώπου οποιουδήποτε άλλου θρησκευτικού δόγματος. Διότι η ίδια αρχή, η οποία θα καταπατηθεί ως προς τα δικαιώματα ενός Αγίου των Τελευταίων Ημερών, θα μπορούσε να καταπατηθεί και για τα δικαιώματα των Ρωμαιοκαθολικών ή όποιου

άλλου δόγματος το οποίο πιθανόν να είναι μη δημοφιλές και αρκετά αδύναμο ώστε να υπερασπισθεί τον εαυτό του.

»Είναι μια αγάπη για την ελευθερία αυτό που εμπνέει την ψυχή μου - πολιτική και θρησκευτική ελευθερία για όλο το ανθρώπινο γένος. Η αγάπη για την ελευθερία ενσταλάχθηκε στην ψυχή μου από τους παππούδες μου, όταν με έπαιζαν στα γόνατά τους...

»Εάν θεωρήσω ότι οι άνθρωποι έχουν λάθος, θα πρέπει να τους καταποντίσω; Όχι. Θα τους ανυψώσω και μάλιστα με τον τρόπο που ταιριάζει σε αυτούς, αν δεν μπορέσω να τους πείσω ότι ο δικός μου τρόπος είναι καλύτερος. Κι ακόμα, δεν θα επιδιώξω να εξαναγκάσω κανέναν άνθρωπο να πιστεύει αυτά που πιστεύω, αλλά θα χρησιμοποιήσω μόνο τη δύναμη της λογικής, διότι η αλήθεια θα ανοίξει το δικό της δρόμο»¹⁴.

«Πρέπει πάντοτε να γνωρίζουμε αυτές τις προκαταλήψεις, οι οποίες τόσο παράξενα παρουσιάζονται μερικές φορές και είναι τόσο πολύ συνηθισμένες στην ανθρώπινη φύση, ως προς τους φίλους μας, τους γείτονες και τους αδελφούς στον κόσμο, οι οποίοι επιλέγουν να είναι διαφορετικοί από εμάς στις απόψεις τους και σε θέματα πίστης. Η θρησκεία μας είναι ανάμεσα σε εμάς και τον Θεό μας. Η θρησκεία τους είναι ανάμεσα σε εκείνους και τον Θεό τους»¹⁵.

«Όταν βλέπουμε ενάρτετες ιδιότητες σε ανθρώπους, θα πρέπει πάντοτε να τους αναγνωρίζουμε - ως είναι η κατανόησή τους όποια θέλει να είναι ως προς τα πιστεύω και τη διδαχή. Διότι όλοι οι άνθρωποι είναι ή πρέπει να είναι ελεύθεροι, διαθέτοντας अपαραγράφτα δικαιώματα και τα υψηλά και ευγενή προσόντα των νόμων της φύσης και της αυτοσυντήρησης, ώστε να σκεφτόνται και να ενεργούν και να λένε καθώς τους ευχαριστεί, ενόσω διατηρούν τον πρέποντα σεβασμό για τα δικαιώματα και τα προνόμια όλων των άλλων πλασμάτων, χωρίς να καταπατούν κανένα. Αυτή τη διδαχή, από καρδιάς υποστηρίζω και εφαρμόζω»¹⁶.

«Όλα τα άτομα έχουν δικαίωμα στην ελεύθερη βούληση, διότι έτσι έχει ορίσει ο Θεός. Έχει κάνει τους ανθρώπους παράγοντες ηθικής και τους έχει δώσει δύναμη να επιλέγουν το καλό ή το κακό. Να επιζητούν αυτό που είναι καλό, ακολουθώντας το δρόμο της αγιότητας σε τούτη τη ζωή, ο οποίος φέρνει ειρήνη νου και χαρά με το Άγιο Πνεύμα εδώ, και μια πληρότητα χαράς και ευτυχίας στα δεξιά Του στην επόμενη ζωή ή να ακολουθήσουν μία άνομη πορεία,

αμαρτάνοντας και επαναστατώντας κατά του Θεού, επισύροντας έτσι καταδίκη στις ψυχές τους σε τούτον τον κόσμο και μία παντοτινή απώλεια στον επόμενο κόσμο. Δεδομένου ότι ο Θεός των ουρανών έχει αφήσει αυτά τα πράγματα προαιρετικά για κάθε άτομο, δεν επιθυμούμε να τους αποστερήσουμε από αυτό. Επιθυμούμε μόνο να αναλάβουμε το ρόλο ενός πιστού φύλακα, σύμφωνα με το λόγο του Κυρίου στον προφήτη Ιεζεκιήλ (Ιεζεκιήλ, κεφ. 33, στίχοι 2, 3, 4, 5) και να αφήσουμε τους άλλους να πράττουν όπως φαίνεται καλό σε αυτούς»¹⁷.

«Είναι μία από τις πρώτες αρχές της ζωής μου και μία αρχή την οποία καλλιέργησα από την παιδική ηλικία μου, έχοντάς την διδαχθεί από τον πατέρα μου, να αφήνω στον καθέναν την ελευθερία συνειδησέως του. ...Κατά τα συναισθήματά μου, είμαι πάντοτε έτοιμος να πεθάνω για την προστασία του αδύναμου και του καταπιεσμένου στα δίκαια αιτήματά του»¹⁸.

«Μην επεμβαίνετε σε κανέναν για τη θρησκεία του: όλες οι κυβερνήσεις θα πρέπει να επιτρέπουν σε κάθε άνθρωπο να απολαμβάνει τη θρησκεία του ανενόχλητος. Κανένας άνθρωπος δεν έχει το δικαίωμα να αφαιρεί μια ζωή λόγω διαφορετικής θρησκείας, την οποία θα πρέπει να ανέχονται και να προστατεύουν όλοι οι νόμοι και οι κυβερνήσεις, είτε είναι σωστή είτε λανθασμένη»¹⁹.

«Θα... καλλιεργούμε την ειρήνη και τη φιλία με όλους, θα κοιτάζουμε τη δουλειά μας και θα έχουμε εξαιρετική επιτυχία, απολαμβάνοντας το σεβασμό, διότι σεβόμενοι τους άλλους, σεβόμαστε τον εαυτό μας»²⁰.

«Μολονότι ποτέ δεν θέλησα να επιβάλω τη διδαχή μου σε κανένα άτομο, αγαλλιάζω όταν βλέπω να υποχωρεί η προκατάληψη εμπρός στην αλήθεια και να διασκορπίζονται οι παραδόσεις των ανθρώπων από τις καθарές αρχές του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού»²¹.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε τις ιδέες αυτές καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Ξαναδιαβάστε την ιστορία του Τζόζεφ Σμιθ, όπου μιλά με μέλη της εθνοφρουράς (σελίδες 369-71). Γιατί νομίζετε ότι ο Προφήτης

μπορούσε να παραμείνει ήρεμος στην περίπτωση αυτή; Σκεφθείτε άλλα παραδείγματα όπου είδατε ανθρώπους να παραμένουν ήρεμοι και γαλήνιοι σε δύσκολες περιστάσεις. Ποιο ήταν το αποτέλεσμα των πράξεων αυτών των ανθρώπων;

- Ξαναδιαβάστε τις σελίδες 371-73, αναζητώντας λέξεις και φράσεις που χρησιμοποίησε ο Προφήτης για να περιγράψει την ειρήνη και τους ειρηνολοιούς. Ποια είναι τα χαρακτηριστικά που μπορούν να μας βοηθήσουν να είμαστε ειρηνολοιοί στο σπιτικό και την κοινότητά μας;
- Διαβάστε την πέμπτη παράγραφο στη σελίδα 373. Πώς αισθάνεστε όταν αναζητάτε λάθη στους άλλους; Πώς αισθάνεστε όταν αναζητάτε ενάρετες ιδιότητες στους άλλους; Πώς νομίζετε ότι σκέφτονται οι άλλοι όταν αφιερώνετε χρόνο για να αναγνωρίσετε τις ενάρετες ιδιότητές τους;
- Διαβάστε την έκτη παράγραφο στη σελίδα 373. Με ποιους τρόπους μπορούμε να αναπτύξουμε πνευματικώς ο ένας τον άλλον; Τι έχουν κάνει οι άλλοι για να σας αναπτύξουν πνευματικώς; Με ποιους τρόπους οδηγούν αυτές οι πράξεις στην ειρήνη;
- Ξαναδιαβάστε τις σελίδες 373-76, αναζητώντας διδασκαλίες του Προφήτη σχετικά με το πώς θα πρέπει να συμπεριφερόμαστε στους ανθρώπους, οι θρησκευτικές πεποιθήσεις των οποίων διαφέρουν από τις δικές μας. Με ποιους τρόπους μπορούμε να τιμούμε τα δικαιώματα των άλλων να «λατρεύουν όπως, όπου και ό,τι μπορούν»;
- Διαβάστε την τέταρτη παράγραφο στη σελίδα 376. Πώς μπορούμε να διαδώσουμε το αποκατεστημένο ευαγγέλιο σε άλλους, δείχνοντας συγχρόνως σεβασμό για τα πιστεύω τους;

Συσχετιζόμενες γραφές: Προς Εφείσιους 4:31-32, Μωσία 4:9-16, Νεφί Δ' 1:15-16, Δ&Δ 134:2-4, 7

Σημειώσεις

1. Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet," 1844-45 χειρόγραφο, book 15, σελ. 8-10, Αρχαία Εκκλησία, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέικ Σίτυ, Γιούτα.
2. *History of the Church*, 6:245-46. Εκουγχρονισμένη στίξη και γραμματική.

Από το "A Friendly Hint to Missouri", άρθρο γραμμένο υπό την καθοδήγηση του Τζόζεφ Σμιθ, 8 Μαρτίου 1844, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Μαρτίου 1844, σελ. 473.

3. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και άλλων προς τα μέλη της Εκκλησίας στο

- Τόμπσον του Οχάιο, 6 Φεβρουαρίου 1833, Κίρτλαντ, Οχάιο, Letter Book 1, 1829-35, σελ. 26, Joseph Smith, Collection, Αρχαία Εκκλησίας.
4. *History of the Church*, 6:219-20, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από το “Pacific Innuendo”, άρθρο γραμμένο υπό την καθοδήγηση του Τζόζεφ Σμιθ, 17 Φεβρουαρίου 1844, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Φεβρουαρίου 1844, σελ. 443. Το τεύχος αυτό του *Times and Seasons* δημοσιεύθηκε αργοπορημένα.
  5. *History of the Church*, 2:122. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και άλλων προς τον Τζων Λίνκολν και άλλους, 21 Ιουνίου 1834, Κλέη Κάουντυ, Μισσοούρι. Δημοσιεύθηκε στο *Evening and Morning Star*, Ιούλιος 1834, σελ. 176.
  6. *History of the Church*, 1:368. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και των συμβούλων τον στην Πρώτη Προεδρία προς τον Ουίλιαμ Φελιπ και τους αδελφούς στο Μισσοούρι, 25 Ιουνίου 1833, Κίρτλαντ, Οχάιο.
  7. *History of the Church*, 1:444, από καταχώριση στο ημερολόγιο του Τζόζεφ Σμιθ, 19 Νοεμβρίου 1833, Κίρτλαντ, Οχάιο.
  8. *History of the Church*, 5:388. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 14 Μαΐου 1843 στο Γιελρόουμ του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ.
  9. *History of the Church*, 3:383-84. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 2 Ιουλίου 1839 στο Μοντρώουζ της Αϊόβα. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ και Ουίλαρντ Ρίτσοαρντς.
  10. *History of the Church*, 4:226. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και του Χάουρουμ Σμιθ προς τους Αγίους στο Κίρτλαντ του Οχάιο, 19 Οκτωβρίου 1840, Ναβού, Ιλλινόις.
  11. Άρθρα της Πίστης 1:11.
  12. *History of the Church*, 2:6-7. Από το “The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad”, 22 Ιανουαρίου 1834. Δημοσιεύθηκε στο *Evening and Morning Star*, Φεβρ. 1834, σελ. 135.
  13. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Αιζακ Γκάλλαντ, 22 Μαρτίου 1839, φυλακή Λίμπερτυ, Μισσοούρι. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, Φεβρ. 1840, σελ. 55-56.
  14. *History of the Church*, 5:498-99. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 9 Ιουλίου 1843 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσοαρντς. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
  15. *History of the Church*, 3:303-4. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και άλλων προς τον Έντουαρντ Πάρτριτζ και την Εκκλησία, 20 Μαρτίου 1839, φυλακή Λίμπερτυ, Λίμπερτυ, Μισσοούρι.
  16. *History of the Church*, 5:156, εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση υποδιαίρεσεων παραγράφου. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Τζέιμς Αρλινγκτον Μπένετ, 8 Σεπτεμβρίου 1842, Ναβού, Ιλλινόις. Το επίθετο του Τζέιμς Μπένετ έχει λανθασμένα γραφτεί “Bennett” στο *History of the Church*.
  17. *History of the Church*, 4:45, υποσημείωση. Εκουγχρονισμένη στίξη και γραμματική. Από μία επιστολή της Πρώτης Προεδρίας και του ανωτάτου συμβουλίου προς τους Αγίους που ζούσαν δυτικά του Κίρτλαντ του Οχάιο, 8 Δεκεμβρίου 1839, Κομέρς, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, Δεκ. 1839, σελ. 29.
  18. *History of the Church*, 6:56-57. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 15 Οκτωβρίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσοαρντς. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
  19. *History of the Church*, 6:304. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 7 Απριλίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ, Ουίλαρντ Ρίτσοαρντς, Τόμας Μπούλοκ και Ουίλιαμ Κλείτον. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
  20. *History of the Church*, 6:221. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον εκδότη του *Nauvoo Neighbor*, 10 Φεβρουαρίου 1844, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Nauvoo Neighbor*, 21 Φεβρουαρίου 1844. Η επιστολή αυτή έχει λανθασμένη ημερομηνία 19 Φεβρουαρίου 1844 στο *History of the Church*.
  21. *History of the Church*, 6:213, εκουγχρονισμένη στίξη. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Τζόζεφ Χέιγουντ, 13 Φεβρουαρίου 1844, Ναβού, Ιλλινόις.

Γενναίοι στο σκοπό του Χριστού

«Αγαπώ το σκοπό του Χριστού».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Τον Οκτώβριο του 1838, η διαμάχη ανάμεσα στους Αγίους που ζούσαν στο βόρειο Μισσούρι και στους τοπικούς όχλους και την εθνοφρουρά, έφθασε σε κρίσιμη καμπή. Στις 27 εκείνου του μηνός, ο κυβερνήτης του Μισσούρι, Λίλμπουρν Μπογκς, εξέδωσε μία αχρεία διαταγή προς έναν διοικητή της εθνοφρουράς της πολιτείας: «Οι Μορμόνοι πρέπει να θεωρούνται εχθροί και *πρέπει να εξολοθρευθούν* ή να οδηγηθούν εκτός πολιτείας, εάν είναι απαραίτητο για το κοινό καλό. Οι βιαιοπραγίες τους είναι πέραν κάθε περιγραφής»¹. Τρεις ημέρες αργότερα, μία μεγάλη ομάδα ενόπλων εθνοφρουρών στρατοπέδευσε κοντά στο Φαρ Ουέστ του Μισσούρι, την τοποθεσία της έδρας της Εκκλησίας και ετοιμάστηκαν να επιτεθούν στην πόλη.

Σοβαρά ανήσυχος για την ασφάλεια των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, ο Τζόζεφ Σμιθ και άλλοι ηγέτες της Εκκλησίας συμφώνησαν να συναντηθούν με αξιωματικούς της εθνοφρουράς στις 31 Οκτωβρίου, για να διαπραγματευθούν την ειρήνη. Ωστόσο, καθώς πλησίαζαν το στρατόπεδο της εθνοφρουράς, ο Προφήτης και οι σύντροφοί του συνελήφθησαν ξαφνικά. Κατόπιν προχώρησαν στο στρατόπεδο, όπου τους ανάγκασαν να παραμείνουν ξαπλωμένοι όλη τη νύχτα στο κρύο έδαφος κάτω από μια παγερή καταιγίδα, ενώ οι φρουροί κραύγαζαν και τους βλαστημούσαν. Όταν οι αξιωματικοί αποφάσισαν να μεταφέρουν τους αιχμαλώτους στο Ιντιπέντες του Μισσούρι, ο Τζόζεφ και οι σύντροφοί του, ικέτευσαν να τους επιτραπεί να δουν τις οικογένειές τους.

«Βρήκα τη σύζυγό μου και τα παιδιά να κλαίνε», έγραφε ο Προφήτης, «γιατί φοβούνταν ότι με είχαν σκοτώσει εκείνοι που ορκίστηκαν να πάρουν τη ζωή μας και πως δεν θα με έβλεπαν πια.

Στο Ρίμοντ του Μισσούρι, μία ομάδα φιλακιομένων ηγετών της Εκκλησίας άκουγε επί ώρες τους φρουρούς να παίρνεται για επιθέσεις κατά των Αγίων. Ξαφνικά ο Τζόζεφ Σμιθ σηκώθηκε και είπε: «Στο όνομα του Ιησού Χριστού σας επιπλήττω και σας διατάζω να ησυχάσετε».

...Ποιος μπορεί να συνειδητοποιήσει το τι βίωσα εκείνη την εποχή, να έχω έτοιμο αποχωριστεί τη σύντροφό μου και να την αφήσω περιτριγυρισμένη από τέρατα με μορφή ανθρώπου, και τα παιδιά μου επίσης, χωρίς να ξέρω πώς θα καλύπτονταν οι ανάγκες τους, ενόσω με κρατούσαν μακριά τους, ώστε να με καταστρέψουν οι εχθροί μου, τον καιρό που θα έκριναν κατάλληλο. Η σύντροφός μου θρηνούσε, τα παιδιά μου με είχαν σφιχταγκαλιάσει, ώσπου τα απέσπασαν βίαια από εμένα τα σπαθιά των φρουρών»².

Μετά από μια σύντομη κράτηση στο Ιντιπέντενς, ο Προφήτης και ορισμένοι άλλοι ηγέτες της Εκκλησίας μεταφέρθηκαν στο Ρίτομοντ του Μισσούρι, όπου τέθηκαν υπό περιορισμό σε ένα παλιό ξύλινο οίκημα, αλυσοδεμένοι και φρουρούμενοι αυστηρότατα. Ο Προφήτης θα παρέμενε φυλακισμένος στο Ρίτομοντ επί τρεις περίπου εβδομάδες προτού μεταφερθεί στη φυλακή στο Λίμπερτυ του Μισσούρι. Μολονότι οι περιστάσεις ήταν δυσμενείς, ο Προφήτης έγραψε στην Έμμα λίγο μετά την άφιξή του στο Ρίτομοντ: «Είμαστε φυλακισμένοι, δεμένοι με αλυσίδες και με αυστηρή φρούρηση, για χάρη του Χριστού και για κανέναν άλλο λόγο. ...Ο αδελφός [Τζωρτζ] Ρόμπινσον είναι αλυσοδεμένος δίπλα μου. Έχει μια πιστή καρδιά και σθεναρό πνεύμα. Ο αδελφός [Λάυμαν] Ουάιτ βρίσκεται δίπλα, ο αδελφός [Σίδνεϋ] Ρίγκντον δίπλα, ο Χάυρουμ [Σμιθ] δίπλα, ο Πάρλυ [Πρατ] δίπλα, ο Αμάσα [Λάυμαν] δίπλα και έτοιμοι ήμασταν δεμένοι με αλυσίδες, όπως και με δεσμά αιώνιας αγάπης. Το ηθικό μας είναι καλό και αγαλλιάζουμε, διότι θεωρούμαστε άξιοι να καταδικαστούμε για χάρη του Χριστού»³.

Στη διάρκεια μιας από τις παγερές, μακριές και κουραστικές νύχτες, οι άνδρες κείτονταν στο πάτωμα μέχρι περασμένα μεσάνυχτα, ανήμποροι να κοιμηθούν, διότι οι φρουροί καυχόνταν για τις πρόσφατες επιθέσεις τους εναντίον των Αγίων, αλλά και πράξεων όπως ληστείες, βιασμοί και δολοφονίες. Ο Πρεσβύτερος Πάρλυ Πρατ αφηγείτο: «Ακουγα μέχρι που αηδίασα, ταραχτήκα τόσο πολύ, αισθάνθηκα τόσο φρίκη και με πλημύρισε σε τέτοιο σημείο η αγανάκτηση, ώστε δεν μπόρεσα να συγκρατηθώ και σηκώθηκα επάνω και επέλληξα τους φρουρούς· όμως δεν είπα τίποτα στον Τζόζεφ ούτε σε κανέναν άλλο, αν και ήμουν ξαπλωμένος δίπλα του και ήξερα πως ήταν ξύπνιος. Ξαφνικά σηκώθηκε όρθιος και μίλησε με φωνή σαν κεραυνού ή σαν το βρυχηθμό λιονταριού, ξεστομίζοντας, όσο μπορώ να θυμηθώ, τα εξής λόγια:

»ΣΙΩΠΗ. ...Στο όνομα του Ιησού Χριστού, σας επιπλήττω και σας διατάζω να σιωπήσετε. Δεν θα ανεχτώ ούτε ένα λεπτό περισσότερο να ακούω τέτοια λόγια. Πάψτε αυτή τη συζήτηση, αλλιώς ή εσείς ή εγώ θα πεθάνουμε *ΕΤΟΥΤΗ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ!*

»Σταμάτησε να μιλά. Στεκόταν στητός, με φοβερή μεγαλοπρέπεια. Αλυσσοδεμένος και χωρίς όπλο· ήρεμος, γαλήνιος και εξευγενισμένος σαν άγγελος, κοίταξε τους φρουρούς του που είχαν ζαρώσει από φόβο, που τα όπλα τους ήταν χαμηλωμένα ή ριγμένα κάτω· που τα γόνατά τους έτρεμαν και που, οπισθοχωρώντας σε μια γωνία ή σερνωμένοι στα πόδια του, ικέτευαν τη συγγνώμη του και έμειναν σιωπηλοί μέχρι την αλλαγή φρουράς»⁴.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

**Οι γενναίοι ευχαρίστως κάνουν ό,τι μπορούν,
ακόμα και σε εποχές δυσκολίας.**

Τον Σεπτέμβριο του 1839, όταν οι Άγιοι ξεκινούσαν το δύσκολο έργο της οικοδόμησης της πόλης της Ναβού του Ιλλινόις, ο Προφήτης έγραψε σε ένα μέλος της Εκκλησίας στο Κίρτλαντ του Οχάιο: «Όσο για την κατάσταση της Εκκλησίας εδώ, τα πράγματα είναι με το μέρος μας, τόσο καλά, όσο θα μπορούσαμε λογικά να περιμένουμε. ...Μεγάλος αριθμός οικογενειών έχουν ήδη συγκεντρωθεί εδώ· και αναμένουμε να συνεχιστεί αυτό, καθώς κατόπιν έρευνας βρήκαμε ότι δεν είχαμε περισσότερο από [τη συνηθισμένη] αναλογία ασθενειών εδώ, παρ' όλες τις δοκιμασίες που περάσαμε και τις κακουχίες στις οποίες εκτεθήκαμε. Βασιζόμενοι, όπως πάντα, στην ευοπλαχνία και τη δύναμη του Θεού προς όφελός μας, ελπίζουμε να επιμείνουμε σε κάθε καλό και χρήσιμο έργο, μέχρι τέλους, ώστε όταν σταθούμε να κριθούμε, να μη βρεθούμε ελλιπείς»⁵.

Τον Σεπτέμβριο του 1842, ο Προφήτης έγραψε τα ακόλουθα σε μία επιστολή προς την Εκκλησία, η οποία αργότερα καταγράφηκε στο Διδαχή και Διαθήκες 128:19, 22: «Λοιπόν, τι ακούμε στο ευαγγέλιο το οποίο λάβαμε; Φωνή χαράς! Φωνή ευσπλαχνίας από τους ουρανούς, και φωνή αλήθειας από τη γη. Χαρμόσυνα νέα για τους νεκρούς. Φωνή χαράς για τους ζώντες και τους νεκρούς. Χαρμόσυνα νέα μεγάλης αγαλλίασης. ...Αδελφοί, δεν θα πρέπει να προχωρήσουμε για έναν τόσο σπουδαίο σκοπό; Προχωρήστε και μην οπισθοχωρείτε. Θάρρος, αδελφοί. Και

εμπρός για τη νίκη! Ας αγαλλιάσουν οι καρδιές σας και ας είναι υπέρμετρα χαρούμενες»⁶.

Ο Προφήτης είπε σχετικά με την πρόοδο της Εκκλησίας το 1831: «Ήταν απόλυτα φανερό ότι ο Κύριος μάς έδωσε δύναμη αναλογικά με το έργο που έπρεπε να γίνει και δύναμη σύμφωνα με τον αγώνα που είχαμε μπροστά μας, και χάρη και βοήθεια κατά τις ανάγκες μας»⁷.

Ο γενναίος αγαπά το σκοπό του Χριστού και προσπαθεί να αναπτύξει προτερήματα σαν του Χριστού.

«Αγαλώ το σκοπό του Χριστού και την αρετή, την αγνότητα και μία χρηστή, σταθερή πορεία συμπεριφοράς και έναν άγιο τρόπο ζωής»⁸.

«Πιστεύω στο να ζούμε μία ενάρετη, χρηστή και άγια ζωή ενώπιον του Θεού και αισθάνομαι καθήκον μου να πείσω όλους τους ανθρώπους, εφόσον το δύναμαι, να κάνουν το ίδιο, ώστε να πάψουν να πράττουν το κακό και να μάθουν να πράττουν το καλό, και να διακόψουν τις αμαρτίες τους με τη χρησιότητα»⁹.

«Να ενδυναμώνουμε την πίστη μας προσθέτοντας κάθε καλή ιδιότητα η οποία στεφανώνει τα τέκνα του ευλογημένου Ιησού, είναι αυτό που μπορούμε να προσευχόμαστε κατά την ώρα της προσευχής: μπορούμε να αγαπάμε τον πλησίον μας σαν τον εαυτό μας και να είμαστε πιστοί κατά τις δοκιμασίες, γνωρίζοντας ότι η ανταμοιβή αυτού του πράγματος είναι μεγαλύτερη στο βασίλειο των ουρανών. Τι παρηγοριά! Τι χαρά! Αφήστε με να ζω τη ζωή του ενάρετου και ας είναι η ανταμοιβή μου σαν εκείνου!

» ...Η χρησιότητα πρέπει να είναι ο σκοπός των Αγίων στα πάντα και όταν εκδοθεί το [Διδαχή και Διαθήκες], θα μάθουν ότι σπουδαία πράγματα θα πρέπει να αναμένονται από αυτούς. Να πράττετε το καλό και να εργάζεστε τη χρησιότητα, αποβλέποντας στη δόξα του Θεού, και θα θερίσετε την ανταμοιβή σας, όταν ο Κύριος ανταμείψει τον κάθε έναν ανάλογα με τα έργα του. ...Στο όνομα του Ιησού Χριστού, σας ικετεύουμε να ζείτε άξια των ευλογιών οι οποίες θα ακολουθήσουν μετά από πολλές δοκιμασίες, για να χορτάσουν τις ψυχές εκείνων οι οποίοι παραμένουν πιστοί έως το τέλος»¹⁰.

«Από εδώ και στο εξής, ας επικρατεί η αλήθεια και η χρησιότητα και ας αφθονεί μέσα σας και στα πάντα ας είστε εγκρατείς. Να απέχετε από τη μέθη και από τη βλασφημία, και από κάθε ανίερη

γλώσσα, από καθετί μη ενάρετο ή ανόσιο. Επίσης, από εχθρότητα και μίσος και ζηλοφθονία και από κάθε ανίερη επιθυμία. Να είστε έντιμοι ο ένας προς τον άλλο, διότι φαίνεται ότι κάποιοι έχουν έλλειψη σε αυτά τα πράγματα, και κάποιοι υπήρξαν ελλιπείς χριστιανικής αγάπης και εκδήλωσαν απληστοία. ...Αυτούς τους χαρακτήρες ο Θεός τους μισεί - και θα έχουν το μερίδιο της θλίψης τους καθώς θα κυλά ο μεγάλος τροχός, διότι θα κυλά και κανείς δεν μπορεί να τον εμποδίσει. Η Σιών θα ζήσει, μολονότι δείχνει να είναι νεκρή»¹¹.

«Ως άνθρωπος ο οποίος επιθυμεί τη σωτηρία των ανθρώπων, επιτρέψτε μου να θυμίσω σε όλους να μοχθείτε με ζήλο σαν του Θεού για αρετή, αγιότητα και τις εντολές του Κυρίου. Να είστε καλοί, να είστε συνετοί, δίκαιοι, να είστε γενναιόδωροι και πάνω από όλα, να έχετε χριστιανική αγάπη, πάντα με αφθονία καλών έργων. Και είτε η υγεία, η ειρήνη και η αγάπη του Θεού Πατέρα μας και η χάρη του Ιησού Χριστού του Κυρίου μας, να είναι και να κατοικούν σε εσάς όλους, είναι η ελικρινής προσευχή του αφοσιωμένου αδελφού και φίλου σας στο αιώνιο Ευαγγέλιο»¹².

«Να είστε πράοι και ταπεινοί, έντιμοι και αγνοί. Να ανταποδίδετε το καλό στο κακό. ...Να είστε ταπεινόφρονες και υπομονετικοί σε όλες τις περιστάσεις της ζωής. Τότε θα θριαμβεύσουμε ενδοξότερα»¹³.

«Αισθανόμαστε την ανάγκη να προτρέψουμε με τόλμη τους αδελφούς μας, να είναι ταπεινοί και να προσεύχονται, να βαδίζουν πραγματι σαν τέκνα φωτός και ημέρας, ώστε να έχουν χάρη για να αντιστέκονται σε κάθε πειρασμό και να υπερνικήσουν κάθε κακό στο άξιο όνομα του Κυρίου μας, Ιησού Χριστού»¹⁴.

Οι γενναίοι προσπαθούν να βελτιωθούν σε ετοιμότητα τη ζωή.

«Η εικόνα την οποία θα έχει ο καθένας σύμφωνα με την επιμέλεια και την επιμονή του, ενόσω εργάζεται στον αμπελώνα, θα πρέπει να εμπνέει όλους όσοι καλούνται να είναι διάκονοι αυτών των χαρμόσυνων ειδήσεων, ώστε έτσι να βελτιώσει το ταλέντο του, ώστε θα μπορέσει να κερδίσει άλλα ταλέντα, ώστε όταν ο Διδάσκαλος καθίσει για να λάβει απολογισμό της συμπεριφοράς των υπηρετών Του, να μπορεί να ειπωθεί: Εύγε, δούλε αγαθέ, και πιστέ· στα λίγα φάνηκες πιστός, επάνω σε πολλά θα σε καταστήσω· μπες μέσα στη χαρά του κυρίου σου [Κατά Ματθαίον 25:21].

*«Αυτός ο οποίος δεν βελτιώθηκε, θα εκδιωχθεί ως άχρηστος δούλος,
ενώ ο πιστός θα απολαμβάνει αιώνιες τιμές».*

» ...Τίποτα, λοιπόν, δεν θα πρέπει να μας αποτρέπει από το να έχουμε επιδοκιμασία ενώπιον του Θεού, σύμφωνα με την ουράνια απαίτησή Του. Συχνά οι άνθρωποι λημονούν ότι εξαρτώνται από τους ουρανοί για κάθε ευλογία που τους είναι επιτρεπτή να απολαμβάνουν και πως για κάθε ευκαιρία που τους παρέχεται, θα πρέπει να λογοδοτήσουν. Γνωρίζετε, αδελφοί, πως όταν ο Διδάσκαλος στην παραβολή του Σωτήρα για την υπευθυνότητα διαχείρισης κάλεσε τους δούλους του εμπρός του, τους έδωσε κάποια τάλαντα προς βελτίωσή τους κατά το διάστημα της απουσίας του και όταν επέστρεψε, τους κάλεσε για έναν απολογισμό [βλέπε Κατά Ματθαίον 25:14-30]. Έτσι είναι και τώρα. Ο Διδάσκαλός μας είναι απών για μικρό μόνο διάστημα και κατά τη λήξη αυτού, θα καλέσει τον καθένα

να κάνει απολογισμό· και εκεί όπου δόθηκαν πέντε τάλαντα, δέκα θα απαιτηθούν· και εκείνος ο οποίος δεν παρουσίασε βελτίωση, θα εκδιωχθεί ως άχρηστος δούλος, ενώ ο πιστός θα απολαύσει αιώνιες τιμές. Για το λόγο αυτό, ένθερμα ικετεύουμε τη χάρη του Πατέρα μας, να παραμένει επάνω σας, μέσω του Ιησού Χριστού, του Υιού Του, ώστε να μην εξασθενησετε κατά την ώρα του πειρασμού ούτε να υπερνικηθείτε κατά την εποχή της καταδίωξης»¹⁵.

«Μετά από την οδηγία αυτή, θα είστε υπεύθυνοι για τις αμαρτίες σας. Είναι μια επιθυμητή τιμή να προχωρήσετε έτοιμοι μπροστά στον επουράνιο Πατέρα μας, ώστε να σώσετε τον εαυτό σας. Είμαστε όλοι υπεύθυνοι ενώπιον του Θεού για τον τρόπο που βελτιώνουμε το φως και τη σοφία που δόθηκε από τον Κύριό μας, ώστε να καταστεί δυνατή η σωτηρία μας»¹⁶.

Οι γενναίοι υπομένουν με πίστη μέχρι τέλους και θα λάβουν στεφάνι σελέστιας δόξας.

«Η εμπιστοσύνη μας είναι στον Θεό και είμαστε αποφασισμένοι, με τη βοήθεια της χάρις Του, να υποστηρίξουμε το σκοπό και να κρατηθούμε πιστοί μέχρι τέλους, ώστε να στεφθούμε με στεφάνια σελέστιας δόξας και να εισέλθουμε στην ανάπαυση, η οποία είναι προετοιμασμένη για τα τέκνα του Θεού»¹⁷.

«Αγωνιστείτε τον καλό αγώνα της πίστης, ώστε να κερδίσετε το στεφάνι το οποίο είναι για να αποδοθεί σε εκείνους που υπομένουν πιστοί μέχρι τέλους της δοκιμασίας τους [βλέπε Προς Τιμόθεον Β΄ 4:7-8]. Γι' αυτό, κρατήστε γερά εκείνο το οποίο λάβατε τόσο γενναϊόδωρα από το χέρι του Θεού, ώστε όταν έρθουν οι καιροί αναψυχής, να μην έχετε μοχθήσει μάταια, αλλά να αναπαυθείτε από όλους τους μόχθους σας και να έχετε πληρότητα χαράς στο βασιλείο του Θεού»¹⁸.

«Δεν μπορείτε να είστε υπερβολικά καλοί. Η υπομονή είναι ουράνια, η υπακοή είναι ευγενής, η συγχώρηση ευσπλαχνική και η υπερύψωση θεϊκή. Και εκείνος που κρατείται πιστός μέχρι τέλους, δεν θα χάσει την ανταμοιβή του. Ο καλός άνθρωπος θα υπομείνει τα πάντα για να τιμήσει τον Χριστό κι ακόμα θα παραμερίσει ολόκληρο τον κόσμο και τα πάντα σε αυτόν, για να σώσει την ψυχή του»¹⁹.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε τις ιδέες αυτές καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Διαβάστε την ιστορία του Τζόζεφ Σμιθ που επιπλήττει τους φρουρούς, στη σελίδα 381. Πώς επηρεάζει η ιστορία αυτή τα συναισθήματά σας για τον Τζόζεφ Σμιθ;
- Ο Τζόζεφ Σμιθ είπε ότι το ευαγγέλιο είναι μία «φωνή χαράς» και διακήρυξε: «Αφήστε την καρδιά σας να αγαλλιάσει και να είναι υπέρμετρα περιχαρής» (σελίδα 382). Με ποιο τρόπο μπορεί η γνώση μας για το ευαγγέλιο να μας βοηθήσει να αγαλλιάζουμε και να είμαστε «υπέρμετρα περιχαρείς», ακόμα και σε εποχές δυσχερειών;
- Διαβάστε την πρώτη παράγραφο στη σελίδα 383. Τι νομίζετε ότι σημαίνει να λάβουμε «δύναμη αναλογικά με το έργο που πρέπει να γίνει;» Τι παραδείγματα μπορείτε να θυμηθείτε, τα οποία απεικονίζουν αυτήν την αλήθεια;
- Επανεξετάστε την δεύτερη παράγραφο στη σελίδα 383. Ποια είναι μερικά χαρακτηριστικά που θα περιμένατε σε κάποιον, ο οποίος λέει ότι «αγαπά το σκοπό του Χριστού;» (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 383-84.)
- Καθώς μελετάτε τη συμβουλή του Προφήτη Τζόζεφ στις σελίδες 384-86, σκεφθείτε κάτι στη ζωή σας το οποίο χρειάζεται να βελτιωθεί. Αποφασίστε τι θα κάνετε ώστε να αναλάβετε την ευθύνη αυτής της βελτίωσης.
- Επανεξετάστε τις τελευταίες δύο παραγράφους του κεφαλαίου (σελίδα 386). Ποιες είναι μερικές από τις ανταμοιβές εκείνων οι οποίοι «μάχονται την καλή μάχη της πίστης;» Πώς μερικοί άνθρωποι προσπαθούν να μας πείσουν να μην είμαστε «υπερβολικά καλοί;» Πώς μπορούμε να αντιδράσουμε σε αυτές τις πιέσεις;

Συχετιζόμενες γραφές: Δευτερονόμιο 31:6, Προς Τιμόθεον Β' 1:7-8, Νεφί Β' 31:19-20, Μωσία 5:15, Δ&Δ 59:23

Σημειώσεις

1. Αίλμπουρν Μπογκς, παρατέθηκε στο *History of the Church*, 3:175. Από εντολές που δόθηκαν στον Τζων Κλαρκ, 27 Οκτωβρίου 1838, στο Τζέφερσον Σίτι, Μισσοούρι.
2. *History of the Church*, 3:193, από το “Extract, from the Private Journal of Joseph Smith Jr.,” *Times and Seasons*, Νοέμβρ. 1839, σελ. 6.
3. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στην Έμμα Σμιθ, 12 Νοεμβρίου 1838, Ρίτμοντ, Μισσοούρι, Κοινότητα Αρχαίων Χριστού, Ιντιπέντενς, Μισσοούρι.
4. Parley P. Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt*, εκδ. Parley P. Pratt Jr. (1938), σελ. 210-11. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.
5. *History of the Church*, 4:8-9, οι λέξεις σε αγκύλες στο πρωτότυπο. Εκουγχρονισμένη γραμματική, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Άιζακ Γκάλλαντ, 11 Σεπτεμβρίου 1839, Κομέρς, Ιλλινόις.
6. Διδαχή και Διαθήκες 128:19, 22. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τους Αγίους, 6 Σεπτεμβρίου 1842, Ναβού, Ιλλινόις.
7. *History of the Church*, 1:176, από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 118, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτι, Γιούτα.
8. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Ούιλιαμ Φελπς, 31 Ιουλίου 1832, Χάιραμ, Οχάιο, Joseph Smith, Collection, Αρχαία Εκκλησίας.
9. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον εκδότη της *Chester County Register and Examiner*, 22 Ιανουαρίου 1840, Μπράντιγουαίν, Πενουλβάνια. Το πρωτότυπο στην κατοχή ιδιώτη. Η επιστολή δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα στις 11 Φεβρουαρίου 1840.
10. *History of the Church*, 2:229-30, υποσημείωση, από το “To the Saints Scattered Abroad,” *Messenger and Advocate*, Ιούνιος 1835, σελ. 137-38.
11. *History of the Church*, 3:233. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ σε μέλη της Εκκλησίας στο Κόλντγουελ Κάουντυ του Μισσοούρι, 16 Δεκεμβρίου 1838, φυλακή Λίμπερτυ, Λίμπερτυ, Μισσοούρι.
12. *History of the Church*, 5:417, από μία συστατική επιστολή που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ προς τον Μπρίγκαμ Γιαγκς, 1^η Ιουνίου 1843, Ναβού, Ιλλινόις.
13. *History of the Church*, 6:411, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 26 Μαΐου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Τόμας Μπούλοκ.
14. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και αρχιερέων προς τους αδελφούς στο Τζενέξο, Νέα Υόρκη, 23 Νοεμβρίου 1833, Κίρτλαντ, Οχάιο, Αρχαία Εκκλησίας.
15. *History of the Church*, 2:6, 23-24. Από το “The Elders of the Church in Kirtland, to Their Brethren Abroad”, 22 Ιανουαρίου 1834. Δημοσιεύθηκε στο *Evening and Morning Star*, Φεβρ. 1834, σελ. 135, Απρ. 1834, σελ. 152.
16. *History of the Church*, 4:606. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 28 Απριλίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάια Σνόου. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
17. *History of the Church*, 1:450. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Έντουαρντ Πάρτριτζ και άλλους, 5 Δεκεμβρίου 1833, Κίρτλαντ, Οχάιο.
18. Επιστολή των Τζόζεφ Σμιθ και Τζων Ουίτμερ προς τους Αγίους στο Κόλεοβιλ της Νέας Υόρκης, 20 Αυγούστου 1830, Αρμον, Πενουλβάνια. Στο Newel Knight, *Autobiography and Journal*, περίπου 1846-47, σελ. 129-30, Αρχαία Εκκλησίας.
19. *History of the Church*, 6:427, από μία επιστολή των Τζόζεφ Σμιθ και Χάουρουμ Σμιθ προς τον Αμπιτζά Τιούκομερι, 4 Ιουνίου 1844, Ναβού Ιλλινόις. Το επίθετο του Αμπιτζά Τιούκομερι είναι λανθασμένα γραμμένο ως “Tewkesbury” στο *History of the Church*.

«Ο Θεός θα είναι μαζί σου παντοτινά»: Ο Προφήτης στη φυλακή Λίμπερτυ

«Στο όνομά Του, του Παντοδύναμου, είμαστε αποφασισμένοι να υπομείνουμε τις δοκιμασίες ως καλοί στρατιώτες, μέχρι τέλους».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Την 1^η Δεκεμβρίου 1838, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ, ο αδελφός του, Χάουρουμ και άλλοι αδελφοί, μεταφέρθηκαν από το Ρίτομοντ του Μισσούρι, όπου ήταν φυλακισμένοι σε ένα ξύλινο σπίτι, στη φυλακή του Λίμπερτυ στο Μισσούρι. Εκεί θα παρέμεναν περισσότερο από τέσσερις μήνες, περιμένοντας να δικαστούν με ψευδείς κατηγορίες, οι οποίες διαμορφώθηκαν από την καταδίωξη των Αγίων στο Μισσούρι. Κατά την εποχή αυτή, τα μέλη της Εκκλησίας εκδιώχθηκαν από τα σπίτια τους στο Μισσούρι από τους διώκτες τους και υπέφεραν αβάσταχτα βάσανα. Οι δοκιμασίες των Αγίων ήταν πηγή μεγάλης ανηυχίας για τον Προφήτη και τους συνεργάτες του κατά τη διάρκεια της μακράς φυλάκισής τους.

Η φυλακή Λίμπερτυ ήταν χωρισμένη σε ένα άνω δωμάτιο και ένα υπόγειο κελί, 4,27 επί 4,27 μέτρα, όπου κρατούντο οι φυλακισμένοι. Ο Προφήτης περιέγραψε την κατάστασή τους: «Μας φρουρούν πολύ αυστηρά, ημέρα και νύχτα, σε μια φυλακή με διπλούς τοίχους και πόρτες, αποστερημένους από την ελευθερία να πράττουμε κατά τη συνείδησή μας. Το φαγητό μας είναι ελάχιστο, πάντοτε το ίδιο και με κακή γεύση. Δεν έχουμε το προνόμιο να μαγειρεύουμε μόνοι μας. Μας έχουν εξαναγκάσει να κοιμόμαστε στο πάτωμα, επάνω σε άχυρα και χωρίς αρκετές κουβέρτες να μας κρατούν ζεστούς· και όταν ανάβουμε φωτιά, είμαστε υποχρεωμένοι να εισπνέουμε διαρκώς τον καπνό. Οι δικαστές μάς είχαν πει κατά καιρούς πως ήξεραν ότι

Όταν ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ ήταν φυλακισμένος στη φυλακή Λίμπερτι, έγραψε έναν αριθμό επιστολών στην οικογένειά του και στους Αγίους, όπου έδινε μαρτυρία για τη δύναμη του Θεού να θριαμβεύει επάνω στο κακό και να στέκει κοντά στους Αγίους Του «για πάντα».

ήμασταν αθώοι και θα έπρεπε να μας ελευθερώσουν, όμως δεν τολμούσαν να εφαρμόσουν το νόμο επάνω μας, για το φόβο του όχλου»¹.

Το δωμάτιο δεν ήταν αρκετά ψηλοτάβανο ώστε να μπορούν οι άνδρες να σταθούν όρθιοι και ο Αλεξάντερ ΜακΡέι, ένας από τους φυλακισμένους, είπε ότι το φαγητό «είχε πολύ άσχημη γεύση και ήταν τόσο βρόμικο, ώστε να μην μπορούμε να το φάμε, μέχρις ότου μας ανάγκασε η πείνα»².

Ο Μέρου Φίλντινγκ Τόμπσον, ένα μέλος της Εκκλησίας, ο οποίος επισκέφθηκε τους αδελφούς στη φυλακή, έγραψε αργότερα: «Θα ήταν πέρα από τις δυνάμεις μου να περιγράψω τα συναισθήματά μου, όταν μας επετράπη η είσοδος στη φυλακή από το φρουρό και η πόρτα κλείδωσε πίσω μας. Δεν μπορούσαμε παρά να αισθανόμαστε μια φρίκη, συνειδητοποιώντας ότι ήμασταν κλειδωμένοι σε εκείνη τη σκοτεινή και ζοφερή τρώγλη που ταίριαζε μόνο σε εγκληματίες της χειρότερης υποστάθμης. Όμως εκεί είδαμε τον Τζόζεφ τον Προφήτη -τον επιλεγμένο από τον Θεό άνδρα κατά τη θείκη νομή της πληρότητας των καιρών, να κρατά τα κλειδιά της βασιλείας Του επάνω στη γη, με δύναμη να δένει και να λύνει κατά την οδηγία του Θεού-έγκλειστο σε μία αποκρουστική φυλακή για το μοναδικό λόγο ή αιτία ότι ισχυριζόταν πως είχε εμπνευστεί από τον Θεό να ιδρύσει την εκκλησία Του ανάμεσα στους ανθρώπους»³.

Κατά τη φυλάκιση του Προφήτη, η σύζυγός του, Έμμα, μπόρεσε να τον επισκεφθεί μόνο τρεις φορές. Η μόνη άλλη επικοινωνία τους ήταν δι' αλληλογραφίας. Στις 4 Απριλίου 1839, ο Προφήτης έγραψε: «Αγαπητή και φιλόστοργη σύζυγέ μου. Είναι βράδυ Πέμπτης και καθώς ο ήλιος δύει, καθώς κρυφοκοιτάζουμε από τα κάγκελα αυτής της μοναχικής φυλακής, κάθομαι να σου γράψω, ώστε να σου κάνω γνωστή την κατάσταση μου. Είναι, πιστεύω, πέντε περίπου μήνες τώρα και έξι ημέρες που βρίσκομαι κάτω από το μοχθηρό βλέμμα του φρουρού, ημέρα και νύχτα, και κλεισμένος πίσω από τους τοίχους, τα κάγκελα και τις σιδερένιες πόρτες που τρίζουν, μιας μοναχικής, σκοτεινής, βρόμικης φυλακής. Με συναισθήματα που μόνο στον Θεό είναι γνωστά, γράφω αυτό το γράμμα. Οι στοχασμοί του νου κάτω από αυτές τις περιστάσεις, αφηθούν την πένα ή τη γλώσσα ή τους αγγέλους, προκειμένου να περιγράψουν ή να εκφράσουν στον άνθρωπο εκείνον που ποτέ δεν βίωσε αυτά που βιώνουμε εμείς. ...Στηριζόμαστε στο βραχίονα του Ιεχωβά και σε κανέναν άλλο για τη διάσωσή μας»⁴.

Από τη φυλακή Λίμπερτυ, ο Προφήτης έγραψε επίσης επιστολές προς τους Αγίους, εκφράζοντας την αγάπη του γι' αυτούς και την πίστη του ότι ο Θεός θα στηρίζει πάντοτε εκείνους που Τον εμπιστεύονται. Το μεγαλύτερο μέρος του υλικού που ακολουθεί, προέρχεται από μία επιστολή προς τα μέλη της Εκκλησίας, με ημερομηνία 20 Μαρτίου 1839 και περιλαμβάνει τη συμβουλή του Προφήτη προς τους Αγίους, τις ικεσίες του στον Θεό και τις απαντήσεις του Θεού στις προσευχές του. Μέρη αυτής της επιστολής είναι τώρα τα τμήματα 121, 122 και 123 από το Διδαχή και Διαθήκες.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Καμία δοκιμασία δεν μπορεί να μας αποστερήσει από την αγάπη του Θεού και τη συντροφιά του ενός με τον άλλο.

«Ο ταπεινός υπηρέτης σας, Τζόζεφ Σμιθ, ο νεότερος, φυλακισμένος για χάρη του Κυρίου Ιησού Χριστού, και για τους Αγίους, συλληφθείς και κρατούμενος από τη δύναμη της οχλοκρατίας, υπό την εξοντωτική διακυβέρνηση της εξοχότητάς του, του κυβερνήτη Λίμπουρν Μπογκς, μαζί με τους φυλακισμένους συναδέλφους του και αγαπητούς αδελφούς, Κάλεμπ Μπόλντγουιν, Λάυμαν Ουάιτ, Χάουρουμ Σμιθ και Αλεξάντερ ΜακΡέι, στέλνουν χαιρετισμό σε όλους σας⁵. Είθε η χάρη του Θεού Πατέρα και του Κυρίου μας και Σωτήρα, Ιησού Χριστού, να είναι επάνω σε όλους σας και να παραμένουν παντοτινά. Είθε η γνώση να πολλαπλασιάζεται σε εσάς, από την ευσπλαχνία του Θεού. Και είθε η πίστη και η αρετή, η γνώση και η μετριοπάθεια, η υπομονή και η ευσέβεια, και η αδελφική καλοσύνη και χριστιανική αγάπη να είναι σε εσάς και να αφθονούν, ώστε να μην αποστερηθείτε από κανένα πράγμα και να μην είστε άκαρποι [βλέπε Πέτρου Β΄ 1:5-8].

»Διότι από όσο ξέρουμε, οι περισσότεροι από εσάς έχετε γνωρίσει καλά κάθε κακό και υπερβολική αδικία και βαναυσότητα που έχει εξασκηθεί επάνω μας· δεδομένου ότι φυλακιστήκαμε, κατηγορούμενοι ψευδώς για κάθε είδους φαυλότητα και ριχτήκαμε στη φυλακή, περιτριγυρισμένοι από γερούς τοίχους και ισχυρή φρουρά, η οποία μας επιτηρεί αδιάκοπα ημέρα και νύχτα, τόσο ακούραστα, όσο ο διάβολος όταν βάζει σε πειρασμό και στήνει παγίδες για τους ανθρώπους του Θεού:

»Για το λόγο αυτό, πολυαγαπημένοι αδελφοί, είμαστε όλο και περισσότερο έτοιμοι και πρόθυμοι να διεκδικήσουμε τη συντροφικότητα

και την αγάπη σας. Διότι οι περιστάσεις μας έχουν σκοπό να αφυπνίσουν το πνεύμα μας προς μία ιερή ανάμνηση των πάντων και πιστεύουμε ότι αυτό συμβαίνει και με το δικό σας πνεύμα, και επομένως τίποτα δε θα μπορέσει να μας χωρίσει από την αγάπη του Θεού και τη συντροφιά του ενός από τον άλλο [βλέπε Προς Ρωμαίους 8:39]· και πως κάθε είδους ανομία και βαναυσότητα που ασκούνται σε εμάς, θα κατορθώσουν μόνο να δέσουν τις καρδιές μας μαζί και να τις σφραγίσουν μαζί με αγάπη.

»Περιττό να σας πούμε ότι είμαστε στα δεσμά αναίτια και είναι περιττό να μας πείτε εσείς: Εκδιωχθήκαμε από τα σπίτια μας και μας έπληξαν αναίτια. Καταλαβαίνουμε κι εσείς κι εμείς πως αν οι κάτοικοι της πολιτείας του Μισσούρι είχαν αφήσει ήσυχους τους Αγίους και επιθυμούσαν την ειρήνη όσο κι εκείνοι, δεν θα υπήρχε τίποτε άλλο από ειρήνη και ησυχία στην πολιτεία, μέχρι αυτή την ημέρα. Δε θα ήμασταν σε αυτή την κόλαση... όπου εξαναγκάζομαστε να ακούμε μόνον βλασφημίες και να παριστάμεθα μάρτυρες σκηνών βλασφημίας, μέθης και υποκρισίας, και διαφθοράς κάθε είδους. Κι επίσης, οι κραυγές των ορφανών και της χήρας, δε θα ανέβαιναν προς τον Θεό εναντίον τους. Ούτε αίμα αθών θα κηλίδωνε το χώμα του Μισσούρι. ...Είναι μια ιστορία θρήνου· μια ιστορία αξιοθρήνητη· ναι, μια θλιβερή ιστορία. Πάρα πολλά να ειπωθούν· πάρα πολλά να συλλογιστούμε· πάρα πολλά για τους ανθρώπους...

»[Οι διώκτες μας] ασκούν αυτά εναντίον των Αγίων, οι οποίοι δεν τους έχουν βλάψει, οι οποίοι είναι αθώοι και ενάρετοι· οι οποίοι αγαπούσαν τον Κύριο τον Θεό τους και ήσαν πρόθυμοι να εγκαταλείψουν τα πάντα για χάρη του Χριστού. Τα πράγματα αυτά είναι φοβερά να τα διηγείται κανείς, όμως είναι πραγματικά η αλήθεια. Είναι ανάγκη να έρθουν οι προσβολές, όμως αλίμονο σε αυτούς διαμέσου των οποίων έρχονται [βλέπε Κατά Ματθαίον 18:7]»⁶.

Η αντιζοότητα διαρκεί μόνο μία μικρή στιγμή. Εάν ανθεξούμε, θα υπερψωθούμε στην παρούσα του Θεού.

«Ω Θεέ, πού είσαι; Και πού είναι η σκέπη που καλύπτει τον κρυψώνα σου; Πόσο ακόμα θα συγκρατείται το χέρι σου, και το μάτι σου, μάλιστα το αγνό σου μάτι, θα βλέπει από τους αιώνιους ουραμούς τις αδικίες του λαού σου και των δούλων σου, και το αυτί σου θα διαπερνάται από τις κραυγές τους;

»Μάλιστα, ω Κύριε, πόσο ακόμα θα υποφέρουν αυτές τις αδικίες και τις παράνομες καταπιέσεις, προτού να μαλακώσει η καρδιά σου προς αυτούς, και να γεμίσουν τα σπλάχνα σου με συμπόνια προς αυτούς;

»Ω Κύριε και Θεέ Παντοδύναμε, πλάστη του ουρανού, της γης και των θαλασσών, και όλων όσων υπάρχουν μέσα τους, εσύ που ελέγχεις και υποτάσσεις το διάβολο, και το σκοτεινό και βυθισμένο στη νύχτα κράτος του Άδη - άπλωσε το χέρι σου. Το μάτι σου ας διαπεράσει, η σκέπη σου ας αφαιρεθεί, ο κρυψώνας σου ας μην καλύπτεται πια, το αυτί σου ας κλίνει, η καρδιά σου ας μαλακώσει, και τα σπλάχνα σου ας γεμίσουν με συμπόνια για εμάς. Ο θυμός σου ας εξαφτεί εναντίον των εχθρών σου, και στη μανία της οργής σου, με το σπαθί σου πάρε εκδίκηση για το άδικο μας. Θυμήσου τους δεινοπαθούντες αγίους σου, ω Θεέ μας, και οι δούλοι σου θα αγαλλιάζουν στο όνομά σου για πάντα...

»...Γιε μου, ειρήνη ας είναι στην ψυχή σου. Η δυστυχία σου και τα βάσανά σου δεν θα είναι παρά για μία μικρή στιγμή. Και ύστερα, αν το υπομείνεις σωστά, ο Θεός θα σε υπερυψώσει στα ύψη. Θα θριαμβεύσεις υπεράνω όλων των εχθρών σου»⁷. [Οι παράγραφοι αυτού του τμήματος βρίσκονται, επίσης, στο Δ&Δ 121:1-8.]

Η δύναμη του Θεού είναι μεγαλύτερη από κάθε κακό και οι αλήθειες του ευαγγελίου θα θριαμβεύσουν τελικά.

«Ζητώ την άδεια να σας πω, αδελφοί, ότι η άγνοια, η προκατάληψη και ο φανατισμός, όταν επισυμβαίνουν εκεί όπου δε θα έπρεπε, συχνά είναι εμπόδια στην πρόοδο αυτής της Εκκλησίας, όπως η κατακλυσμιαία βροχή από τα βουνά, που πλημμυρίζει το πιο καθαρό και κρυστάλλινο ρυάκι με βόρβορο και ακαθαρσίες και με ρυπαρότητα, και σκοτεινιάζει καθετί που ήταν καθαρό πρωτότερα και όλα μαζί ορμούν σε μια ολόκληρη πλημμύρα· αλλά ο καιρός αλλάζει την παλίρροια· και μολονότι κυλούμε μέσα στο βόρβορο της πλημμύρας προς το παρόν, ίσως το επόμενο ογκώδες κύμα, καθώς κυλά ο χρόνος, να μας φέρει την πηγή καθαρή σαν κρύσταλλο και αγνή σαν χιόνι· ενώ η ρυπαρότητα, τα παραουρμένα από τα νερά ξύλα και τα σκουπίδια μένουν πίσω και εξαγνίζονται στη διαδρομή.

»Ως τότε μπορούν τα κινούμενα νερά να παραμένουν ακάθαρτα; Ποια δύναμη μπορεί να εμποδίσει τους ουρανούς; Όσο θα μπορούσε

ο άνθρωπος να απλώσει το αδύναμό του χέρι για να σταματήσει τον ποταμό Μισσούρι από τη θεοπισμένη του ροή ή να τη στρέψει προς τα επάνω, άλλο τόσο θα μπορούσε να εμποδίσει τον Παντοδύναμο από το να ξεχύνει τη γνώση από τους ουρανούς επάνω στα κεφάλια των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. [Η παράγραφος αυτή βρίσκεται, επίσης, στο Δ&Δ 121:33.]

»Τι άλλο είναι [ο κυβερνήτης Λίλμπουρν] Μπογκς ή η δολοφονική του ομάδα, παρά ιτιές που φυτρώνουν στην ακτή, που απλώνουν τις ρίζες τους για να πιάσουν τα παρασυρμένα από τα νερά ξύλα; Θα ήταν ανόητο να συζητούμε ότι το νερό δεν είναι νερό, επειδή οι βουνίσιοι χείμαρροι στέλνουν κάτω βόρβορο και αναταράζουν το πεντακάθαρο ρυάκι, μολονότι μετά το κάνουν καθαρότερο από πριν· ή ότι η φωτιά δεν είναι φωτιά, επειδή μπορεί να σβηστεί από μια ποσότητα νερού. Σαν να λέμε ότι ο σκοπός μας απέτυχε, επειδή αρνησίζηκοι, ψεύτες, ιερείς, κλέφτες και δολοφόνοι, που όλοι είναι όμοια επίμονοι στις πανουργίες και στα δόγματά τους, έχουν εκχυθεί κάτω, από την πνευματική ανομία τους σε υψηλούς τόπους και από τα οχυρά τους του διαβόλου, μια πλημμύρα βρομιάς και βόρβορου και ρυπαρότητας... επάνω στα κεφάλια μας.

»Όχι! Θεός φυλάξοι. Η κόλαση μπορεί να εκχύσει τη μανία της σαν καυτή λάβα από το Βεζούβιο ή την Αίτνα ή από τα φρικτότερα καιόμενα βουνά· και όμως, ο 'Μορμονισμός' θα παραμείνει. Το νερό, η φωτιά, η αλήθεια και ο Θεός είναι όλα πραγματικότητες. Η αλήθεια είναι 'Μορμονισμός'. Ο Θεός είναι ο δημιουργός αυτού. Εκείνος είναι η ασπίδα μας. Από Εκείνον λάβαμε τη γέννησή μας. Με τη φωνή Του ήταν που κληθήκαμε σε μία θεϊκή νομή του Ευαγγελίου Του, κατά την αρχή της πληρότητας των καιρών. Από Εκείνον ήταν που λάβαμε το Βιβλίο του Μόρμον· και από Εκείνον είναι που παραμένουμε μέχρι αυτή την ημέρα· και από Εκείνον θα παραμείνουμε, εάν είναι για τη δόξα μας· και στο Μεγαλοδύναμο όνομά Του είμαστε αποφασισμένοι να υπομείνουμε δοκιμασίες, σαν καλοί στρατιώτες μέχρι τέλους.

»...Θα μάθετε όταν διαβάσετε αυτό, και αν δεν το μάθετε, πιθανόν να το μάθετε, ότι οι τοίχοι και τα δεσμά, οι πόρτες και οι μεντεσέδες που τρίζουν, και οι φοβισμένοι φρουροί και δεσμοφύλακες... είναι από τη φύση τους υπολογισμένοι ώστε να κάνουν την ψυχή ενός έντιμου ανθρώπου να αισθάνεται δυνατότερη από τις δυνάμεις της κόλασης.

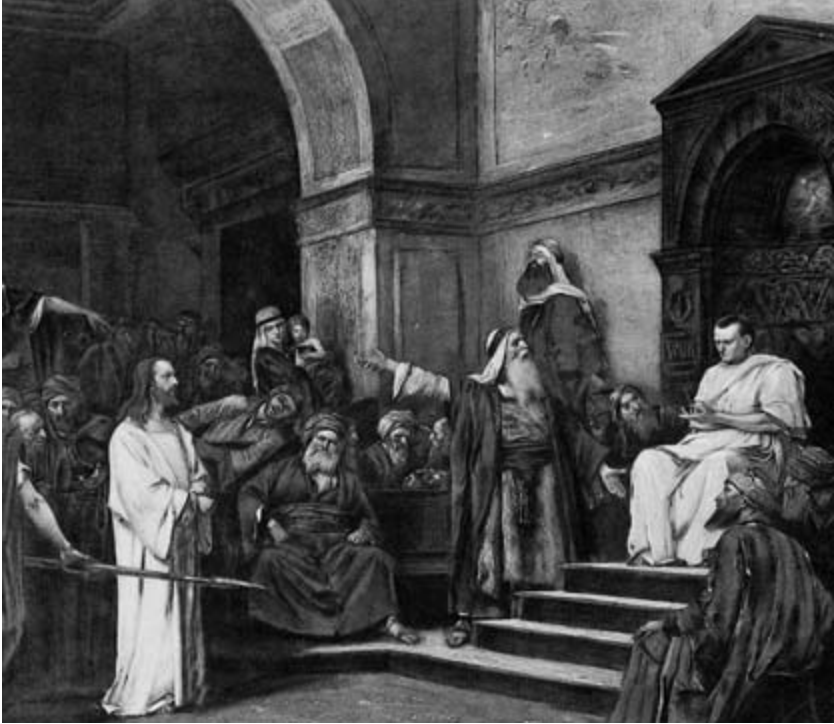
»...Είμαστε οι αδελφοί σας και αυτοί που υποφέρουν μαζί σας, και φυλακισμένοι του Ιησού Χριστού για χάρη του Ευαγγελίου και για την ελπίδα της δόξας, η οποία είναι σε εμάς»⁸.

**Ο Σωτήρας καταλαβαίνει όλα τα βάσανά μας
και θα είναι μαζί μας για πάντα.**

Ο Κύριος παρηγόρησε τον Προφήτη με τα εξής λόγια: «Τα πέρατα της γης θα ζητούν να μάθουν για το όνομά σου, και ανόητοι άνθρωποι θα σε περιγελούν, και η κόλαση θα μαίνεται εναντίον σου. Ενώ οι καθαροί στην καρδιά, και οι συνετοί και οι ευγενείς και οι ενάρετοι, θα ζητούν συμβουλή και εξουσία και ευλογίες διαρκώς από τα χέρια σου. Και ο λαός σου δεν θα στραφεί ποτέ εναντίον σου από τις μαρτυρίες των προδοτών. Και παρόλο ότι η επιρροή τους θα σε ρίξει σε βάσανα και σε φυλακές και κρατητήρια, θα σου έχουν μεγάλο σεβασμό. Και μόνο για μια μικρή στιγμή, και η φωνή σου θα είναι ανάμεσα στους εχθρούς σου πιο φοβερή από το αγριεμένο λιοντάρι, εξαιτίας της χρηστότητάς σου, και ο Θεός σου θα στέκεται δίπλα σου στον αιώνα του αιώνα.

»Αν έχεις κληθεί να περάσεις βάσανα, αν βρίσκεσαι σε κινδύνους ανάμεσα σε ληστές, αν βρίσκεσαι σε κινδύνους στην ξηρά ή στη θάλασσα. Αν σε κατηγορούν με κάθε είδους ψευδείς κατηγορίες, αν οι εχθροί σου θα πέσουν επάνω σου, αν θα σε αποσπάσουν από τη συντροφιά του πατέρα σου και της μητέρας και των αδελφών σου, και αν με τραβηγμένο ξίφος οι εχθροί σου θα σε αποσπάσουν από την αγκαλιά της γυναίκας σου και των παιδιών σου, και ο μεγαλύτερος γιος σου, παρόλο που είναι μόλις έξι χρονών, πιαστεί από τα ρούχα σου, και πει, πατέρα μου, πατέρα μου, γιατί δεν μπορείς να μείνεις μαζί μας; Αχ, πατέρα μου, τι θα σε κάνουν οι άνθρωποι; Κι αν τότε τον τραβήξουν από σένα με το σπαθί, και σε σύρουν στη φυλακή, και οι εχθροί σου παραμονεύουν τριγύρω σου όπως οι λύκοι για το αίμα του αρνιού. Και αν θα σε ρίξουν στο λάκκο ή στα χέρια δολοφόνων, και σε καταδικάσουν σε θάνατο, αν θα σε ρίξουν στο βυθό, αν τα άγρια κύματα συνωμοτούν εναντίον σου, αν οι ορμητικοί άνεμοι γίνουν εχθροί σου, αν οι ουρανοί σκοτεινιάσουν, και όλα τα στοιχεία της φύσης συνεργαστούν για να σου φράξουν το δρόμο, και πάνω απ' όλα, αν οι ίδιες οι σιαγόνες της κόλασης ανοίξουν διάπλατα το στόμα για σένα, να ξέρεις, γιε μου, ότι όλα αυτά θα σου δώσουν πείρα, και θα είναι για το καλό σου.

Ο Σωτήρας ενώπιον του Πιλάτου.

«Ο Υιός του Ανθρώπου τα υπέστη όλα αυτά. Είσαι εσύ ανώτερος απ' αυτόν;»

»Ο Υιός του Ανθρώπου τα υπέστη όλα αυτά. Είσαι εσύ ανώτερος απ' αυτόν;

»Επομένως, μείνε σταθερός, και η ιεροσύνη θα παραμείνει μαζί σου. Γιατί τα όριά τους έχουν οριστεί, δεν μπορούν να περάσουν. Οι ημέρες σου είναι γνωστές, και τα χρόνια σου δεν θα λιγοστέψουν. Επομένως, μη φοβάσαι για το τι μπορεί ο άνθρωπος να κάνει, γιατί ο Θεός θα είναι μαζί σου στον αιώνα του αιώνα»⁹. [Οι παράγραφοι αυτού του τμήματος βρίσκονται, επίσης, στο Δ&Δ 122:1-9.]

Η σιγαλή σαν αύρα φωνή ψιθυρίζει λόγια παρηγοριάς στην ψυχή μας, μέσα στη θλίψη και την απελπισία.

Λίγο αφότου αφέθηκε να δραπετεύσει ο Προφήτης από τους δεσμοφύλακες του στο Μισοούρι, θυμήθηκε τα συναισθήματά του κατά τη διάρκεια της φυλάκισής του: «Κατά την εποχή που βρισκόμουν στα χέρια των εχθρών μου, πρέπει να πω ότι μολονότι αισθανόμουν μεγάλη αγωνία

αναφορικά με την οικογένεια και τους φίλους μου, στους οποίους είχαν συμπεριφερθεί τόσο απάνθρωπα και είχαν κακοποιήσει... ωστόσο, σχετικά με εμένα, ένιωθα απόλυτα ήρεμος και είχα παραδοθεί στο θέλημα του Επουράνιου Πατέρα μου. Γνώριζα για την αθωότητά μου, όπως και για αυτή των Αγίων, και ότι δεν είχαμε κάνει τίποτα ώστε να αξίζουμε τέτοια συμπεριφορά από τα χέρια των καταπιεστών μας. Επομένως, μπορούσα να κοιτάζω προς εκείνον τον Θεό, ο οποίος έχει τη ζωή όλων των ανθρώπων στα χέρια Του και ο οποίος πολλές φορές με είχε σώσει από τις πύλες του θανάτου, προς απελευθέρωση· και παρόλο που κάθε οδός διαφυγής φαινόταν εντελώς κλειστή και ο θάνατος με ατένιζε κατά πρόσωπο, και ο αφανισμός μου ήταν αποφασισμένος, όσο μπορούσε να ξέρει ο άνθρωπος, ωστόσο, από την πρώτη είσοδό μου στο στρατόπεδο, αισθάνθηκα μια βεβαιότητα ότι εγώ, μαζί με τους αδελφούς μου και τις οικογένειές μας, θα ελευθερωνόμασταν.

»Ναι, εκείνη η σιγαλή σαν αύρα φωνή, η οποία τόσο συχνά ψιθύριζε λόγια παρηγοριάς στην ψυχή μου, μέσα στη θλίψη και την απελπισία μου, μου προσέφερε χαρά και μου υποσχόταν απελευθέρωση, πράγμα που μου έδινε μεγάλη ανακούφιση. Και παρόλο που οι απολίτιστοι μαίνονταν και ο λαός φαντάστηκε μάταια, ωστόσο ο Κύριος των Δυνάμεων, ο Θεός του Ιακώβ ήταν το καταφύγιό μου. Και όταν κραύγασα προς Εκείνον κατά την ημέρα της δοκιμασίας, Εκείνος με απελευθέρωσε [βλέπε Ψαλμοί 46:7; 50:15]· πράγμα για το οποίο ζητώ από την ψυχή μου και από όλο τον εαυτό μου, να ευλογώ και να δοξάζω το άγιο όνομά Του. Γιατί αν και ‘σε όλα θλιβόμ[ουν], όμως χωρίς να στενοχωρούμ[αι]· αν και βρισκόμ[ουν] σε αδιέξοδο, όμως χωρίς να απελπ[ίζομαι]· αν και διωκ[όμουν], όμως χωρίς να είμ[αι] εγκαταλελειμμέν[ος]· αν και καταβαλλόμ[ουν], όμως χωρίς να [χάνομαι]’. [Βλέπε Προς Κορινθίους Β΄ 4:8-9.]»¹⁰

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε τις ιδέες αυτές καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Επανεξετάστε την περιγραφή της φυλακής στο Λίμπερτυ του Μισσοούρι (σελίδες 389-92). Καθώς μελετάτε και συζητάτε αυτό το

κεφάλαιο, σκεφθείτε τις συνθήκες ζωής του Προφήτη, όταν έγραφε τα λόγια που αναφέρθηκαν στο κεφάλαιο αυτό. Επανεξετάστε την πέμπτη παράγραφο στη σελίδα 394. Πώς αποτελεί παράδειγμα αυτής της αλήθειας η αφήγηση του Προφήτη στη φυλακή Λίμπερτυ;

- Μελετήστε την τέταρτη παράγραφο στη σελίδα 392. Πώς μερικές φορές οι δύσκολες περιστάσεις «αφυπνίζουν το πνεύμα μας προς μία ιερή ενθύμηση»; Με ποιους τρόπους οι δοκιμασίες και η καταδίωξη «δένουν τις καρδιές μας» με τα μέλη της οικογένειας και φίλους; Τι εμπειρίες είχατε που σχετίζονται με αυτές τις αλήθειες;
- Ο Τζόζεφ Σμιθ διακήρυξε ότι τίποτα δεν θα μπορούσε να απομακρύνει τον ίδιο και τους αδελφούς του από την αγάπη του Θεού (σελίδα 392). Ποιες είναι οι σκέψεις ή τα συναισθήματά σας, καθώς συλλογίζεστε αυτή τη δήλωση; Με ποιους τρόπους μπορούμε να απομακρυνθούμε από την αγάπη του Θεού; Ποια είναι μερικά από τα πράγματα που θα πρέπει να κάνουμε για να παραμένουμε στην αγάπη του Θεού;
- Διαβάστε την τρίτη παράγραφο στη σελίδα 394. Τι μπορούμε να κάνουμε για να λάβουμε την ειρήνη που μας προσφέρει ο Κύριος; Τι αποκομίζετε από τη διαβεβαίωση του Κυρίου ότι οι αντιξοότητες και τα βάσανα του Τζόζεφ Σμιθ δεν θα είναι «παρά μόνο για μια μικρή στιγμή»;
- Ξαναδιαβάστε τις διαβεβαιώσεις του Τζόζεφ Σμιθ προς τους Αγίους, ότι οι εχθροί της Εκκλησίας δεν θα μπορούσαν να κάνουν τίποτα ώστε να εμποδίσουν τη δύναμη του Θεού (σελίδες 394-96). Γιατί μερικές φορές ξεχνάμε αυτή την αλήθεια; Τι μπορούμε να κάνουμε για να τη θυμόμαστε;
- Μελετήστε τα λόγια του Κυρίου στον Προφήτη, στις σελίδες 396-97. Πώς θα μπορούσε να αλλάξει η ζωή μας, όταν θυμόμαστε ότι οι δοκιμασίες μπορούν να μας δώσουν εμπειρία και να είναι για το καλό μας; Τι σημαίνει για εσάς να γνωρίζετε ότι ο Σωτήρας κατέβηκε κάτω από τα πάντα; Τι νομίζετε ότι σημαίνει «μείνε σταθερός»;
- Διαβάστε την τελευταία παράγραφο του κεφαλαίου (σελίδες 397-98). Σκεφθείτε πότε σας παρηγόρησε το Άγιο Πνεύμα σε εποχή δυσκολίας. Είχατε τέτοιες εμπειρίες για τις οποίες θα ήταν καλό να μιλήσετε στους άλλους;

Συχετιζόμενες γραφές: Προς Φιλιππησίους 3:8-9, Μωσία 23:21-24, Άλμα 7:11, 36:3

Σημειώσεις

1. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Αϊζακ Γκάλλαντ, 22 Μαρτίου 1839, φυλακή Λίμπερτ, Μισσοούρι. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, Φεβρ. 1840, σελ. 52. Εκουγχρονισμένη στίξη.
2. Αλεξάντερ ΜακΡέι, παρατέθηκε στο *History of the Church*, 3:257. Από μία επιστολή του Αλεξάντερ ΜακΡέι προς τον εκδότη της *Deseret News*, 9 Οκτωβρίου 1854, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα. Δημοσιεύθηκε στο *Deseret News*, 2 Νοεμβρίου 1854, σελ. 1.
3. Mercy Fielding Thompson, "Recollections of the Prophet Joseph Smith," *Juvenile Instructor*, 1^η Ιουλίου 1892, σελ. 398. Εκουγχρονισμένη στίξη.
4. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στην Έμμα Σμιθ, 4 Απριλίου 1839, φυλακή Λίμπερτ, Μισσοούρι, Beinecke Library, Yale University, Νιου Χέιβεν, Κοννέκτικατ. Αντίγραφο στα Αρχεία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα. Στην επιστολή αυτή, όταν ο Προφήτης αναφερόταν στη φυλάκισή του, η οποία ξεπερνούσε τους πέντε μήνες, υπολόγιζε το χρόνο που ήταν φυλακισμένος στο Ιντιπέντενς και στο Ρίτομοντ του Μισσοούρι, καθώς και στο Λίμπερτ.
5. Ο Σίδνεϋ Ρίγκντον φυλακίστηκε στη φυλακή Λίμπερτ μαζί με άλλους αδελφούς, την 1^η Δεκεμβρίου 1838. Παρ' όλα αυτά, στις 25 Ιανουαρίου 1839, δύο περίπου μήνες προτού γράψει αυτή την επιστολή ο Προφήτης, δόθηκε άδεια στον Σίδνεϋ να αποφυλακιστεί με εγγύηση, διότι ήταν σοβαρά άρρωστος. Επειδή οι συνεχιζόμενες απειλές τον φόβιζαν να αφήσει την ασφάλεια της φυλακής, ο Σίδνεϋ επέλεξε να παραμείνει εκεί, έως τις 5 Φεβρουαρίου.
6. *History of the Church*, 3:289-91. Εκουγχρονισμένη στίξη και γραμματική, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και άλλων προς τον Έντουαρντ Πάρτριτς και την Εκκλησία, 20 Μαρτίου 1839, φυλακή Λίμπερτ, Λίμπερτ, Μισσοούρι. Τμήματα αυτής της επιστολής συμπεριελήφθησαν αργότερα στο Διδαχί και Διαθήκες, ως τμήματα 121, 122 και 123.
7. *History of the Church*, 3:291, 293. Εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Ένας αριθμός δευτερευουσών αλλαγών στη στίξη, τη γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα και τη γραμματική, έγιναν ώστε να προετοιμαστούν τμήματα της επιστολής του Προφήτη προς δημοσίευση στο Διδαχί και Διαθήκες. Για το λόγο αυτό, υπάρχει ένας αριθμός μικρών διαφορών ανάμεσα στο Διδαχί και Διαθήκες 121, 122 και 123 και στο υλικό που παρουσιάστηκε σε αυτό το κεφάλαιο.
8. *History of the Church*, 3:296-98. Εκουγχρονισμένη ορθογραφία και στίξη.
9. *History of the Church*, 3:300-301. Διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου.
10. *History of the Church*, 3:328-29. Διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από το "Extract, from the Private Journal of Joseph Smith Jr.," *Times and Seasons*, Νοέμβρ. 1839, σελ. 7-8.

Ανταποκρινόμενοι στην καταδίωξη με πίστη και θάρρος

*«[Μη φοβάστε, αλλά] ενδυναμώνεστε στον Κύριο,
και στην κυριαρχική εξουσία της δύναμής του».*

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Το χειμώνα του 1838-39, η εθνοφρουρά της πολιτείας του Μισσούρι είχε διαταγές του κυβερνήτη να εκδιώξει τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών από την πολιτεία και ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ ήταν φυλακισμένος στη φυλακή Λίμπερτυ. Εκείνο το χειμώνα και την επόμενη άνοιξη, διαδραματίστηκαν οκηνές μεγάλης οδύνης καθώς χιλιάδες Αγίων εξαναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους στο Μισσούρι. Αφήνοντας πίσω ένα μεγάλο μέρος της περιουσίας τους, ξεκίνησαν ένα ταξίδι 320 χιλιομέτρων προς τα ανατολικά, στο δυτικό Ιλλινόις, υπό τον Μπρίγκαμ Γιανγκ και άλλους ηγέτες της Εκκλησίας. Λίγοι ήταν οι Άγιοι που είχαν καλές άμαξες και άλογα και πολλοί κοιμούνταν εκτεθειμένοι στη βροχή και στο χιόνι. Κάποιοι που δεν είχαν παπούτσια, τύλιγαν τα πόδια τους με κουρέλια στην πορεία τους μέσα στο χιόνι.

Τον Φεβρουάριο του 1839, ένας καλός γείτονας βοήθησε την Έμμα Σμιθ να μπει μαζί με τα τέσσερα παιδιά της και τα λιγοστά υπάρχοντά της σε μία άμαξα στρωμένη με άχυρο. Όταν η ομάδα τους έφθασε στον παγωμένο ποταμό Μισιοιπή, η Έμμα προχώρησε επάνω στον πάγο μαζί με τα παιδιά της, μεταφέροντας τα χειρόγραφα της μετάφρασης της Βίβλου από τον Προφήτη, σε δύο υφασμάτινους σάκους δεμένους γύρω από τη μέση της, κάτω από τη φούστα της. Η ίδια και πολλοί άλλοι άποροι Άγιοι βρήκαν καταφύγιο στην κοινότητα του Κούνου στο Ιλλινόις, όπου εξακολούθησαν να υποφέρουν από την πείνα, το κρύο και την αρρώστια, μολονότι τα βάσανα αυτά ανακουφίζονταν από τις πολλές αγαθοεργίες της φιλόστοργης κοινότητας.

Τον Φεβρουάριο του 1839, ενόσω ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν φυλακισμένος στη φυλακή Λίμπερτυ, η Έμμα Σμιθ και τα παιδιά της πέρασαν τον παγωμένο ποταμό Μισιοπιπή, φεύγοντας μακριά από τους διώκτες τους από το Μισσούρι.

Μολονότι ο Προφήτης Τζόζεφ επιθυμούσε διακαώς να βοηθήσει τους Αγίους, το μόνο που μπορούσε ήταν να προσεύχεται και να κατευθύνει μέσα από επιστολές προς τον Μπρίγκαμ Γιανγκ και άλλους αδελφούς, οι οποίοι καθοδηγούσαν τους Αγίους κατά την απουσία του. Κάτω από αυτές τις απελπιστικές συνθήκες, έγραφε λόγια ενθαρρυντικά και καθησυχαστικά στα μέλη της Εκκλησίας: «Έτοι λοιπόν, πολυαγαπημένοι μου αδελφοί, ας κάνουμε πρόσχαρα ό,τι περνάει από το χέρι μας. Και ύστερα είτε να σταθούμε ήρεμοι, με την υπέρτατη πεποίθηση, για να δούμε τη σωτηρία του Θεού, και ο βραχίονάς του να αποκαλυφτεί» (Δ&Δ 123:17).

Στις 6 Απριλίου 1839, ο Προφήτης και οι συγκρατούμενοί του μεταφέρθηκαν, λόγω αλλαγής του τόπου δίκης, από τη φυλακή Λίμπερτυ, στο Γκάλατιν του Ντέηβις Κάουντυ, στο Μισσούρι. Αφού εμφανίστηκαν στο εκεί δικαστήριο, έγινε εκ νέου αλλαγή του τόπου δίκης για τους αδελφούς, από το Γκάλατιν, στο Κολούμπια του Μπουν Κάουντυ, στο Μισσούρι. Όμως στα μέσα Απριλίου, ενώ ο Προφήτης και οι άλλοι φυλακισμένοι μεταφέρονταν στο Κολούμπια, οι φρουροί τους επέτρεψαν να διαφύγουν. Μέσα σε μία εβδομάδα, οι αδελφοί είχαν βρεθεί ξανά με τους Αγίους στο Κούνινου του Ιλλινόις. Ο Πρεσβύτερος Ουίλφορντ Γούντροφ έγραψε στο ημερολόγιό του για την επανένωσή του με τον Προφήτη: «...Για μια ακόμα φορά είχαμε το ευτυχές προνόμιο να πάρουμε τον αδελφό Τζόζεφ από το χέρι. ...Μας χαιρέτισε με μεγάλη χαρά. Είχε μόλις ελευθερωθεί από τη φυλακή και το χέρι των εχθρών του και επέστρεψε στην αγκαλιά της οικογένειάς του και των φίλων του. ...Ο Τζόζεφ ήταν ειλικρινής, ανοιχτός και οικείος ως συνήθως. Η αδελφή Έμμα ήταν αληθινά ευτυχισμένη»¹.

Αργότερα ο Προφήτης έπλεξε το εγκώμιο των συναδέλφων του Αγίων, οι οποίοι, μαζί με αυτόν, υπέμειναν θαρραλέα τόσα δεινά χάριν της πίστης τους στο αποκατεστημένο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού: «Η συμπεριφορά των Αγίων, κάτω από τις συσσωρευμένες αδικίες και τα βάσανα, υπήρξε άξια επαίνου. Το θάρρος τους να υπερασπιστούν τους αδελφούς τους από την καταστροφική μανία του όχλου· η προσήλωσή τους στο σκοπό της αλήθειας κάτω από τις πιο επίπονες και θλιβερές συνθήκες που μπορούν πιθανόν να ανθέξουν οι άνθρωποι· η αγάπη του ενός για τον άλλο· η προθυμία τους να προσφέρουν βοήθεια σε εμένα και τους αδελφούς μου που ήμασταν

περιορισμένοι σε μία σκοτεινή φυλακή· οι θυσίες τους όταν εγκατέλειψαν το Μισσοούρι και βοηθούσαν τις φτωχές χήρες και τα ορφανά, και τους διασφάλιζαν κατοικία σε μια πιο φιλόξενη γη· όλα συνωμοτούν για να τους ανυψώσουν στην εκτίμηση όλων των καλών και ενάρετων ανθρώπων και τους διασφάλισε την εύνοια και επιδοκιμασία του Ιεχωβά, και ένα όνομα άφθαρτο όπως η αιωνιότητα»².

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Ο εχθρός της αλήθειας αντιτίθεται στους υπηρέτες του Κυρίου, ειδικά καθώς έρχονται πιο κοντά στον Κύριο.

«Η καταδίωξη πέφτει βαριά επάνω μας από καιρό σε καιρό, ...όμοια με δυνατές βροντές, εξαιτίας της θρησκείας μας»³.

«Οι θρησκευτικές αρχές μας τίθενται ενώπιον του κόσμου, έτοιμες να τις διερευνήσουν όλοι οι άνθρωποι, ωστόσο είναι εν γνώσει μας ότι όλη αυτή η καταδίωξη εναντίον των φίλων μας προήλθε από συκοφαντίες [ψευδείς κατηγορίες] και παρερμηνείες, χωρίς να θεμελιώνονται στην αλήθεια και τη δικαιοσύνη. Αυτή την καταδίωξη την υπομείναμε όπως όλες οι άλλες θρησκευτικές κοινωνίες, όταν πρωτοεξέκινήσαν»⁴.

«Μην απορείτε, λοιπόν, αν καταδιώκεστε· αλλά να θυμόσαστε τα λόγια του Σωτήρα: ‘Δεν υπάρχει δούλος μεγαλύτερος από τον κύριό του. Αν εμένα έθεσαν υπό διωγμό, θα θέσουν υπό διωγμό και σας’ [βλέπε Κατά Ιωάννην 15:20]· και πως όλα τα βάσανα τα οποία θα περάσουν οι Άγιοι, είναι η εκπλήρωση των λόγων των Προφητών, οι οποίοι έχουν μιλήσει από τις απαρχές του κόσμου»⁵.

«Όταν κάνω το καλύτερο που μπορώ - όταν επιτελώ το μεγαλύτερο καλό, τότε οι πονηρότερες και αχρειότερες εικασίες υψώνονται εναντίον μου. ...Οι εχθροί αυτού του λαού δεν θα κουραστούν ποτέ να καταδιώκουν την Εκκλησία, μέχρις ότου υπερνικηθούν. Αναμένω να παρατάξουν τα πάντα εναντίον μου, όσα είναι στη δύναμή τους να ελέγχουν, και ότι θα έχουμε μια μακρά και φοβερή διαμάχη. Εκείνος ο οποίος θα διεξάγει τον πραγματικό χριστιανικό πόλεμο εναντίον κάθε διαφθοράς αυτών των τελευταίων ημερών, θα έχει άνομους ανθρώπους και διαβολικούς αγγέλους και όλες τις καταχθόνιες δυνάμεις του σκότους, ακατάπαυστα παρατεταγμένες εναντίον του. Όταν άνομοι και διεφθαρμένοι άνθρωποι αντιτίθενται, αυτό αποτελεί κριτήριο για να κρίνουμε εάν ένας άνθρωπος διεξάγει τον

πραγματικό χριστιανικό πόλεμο. Όταν όλοι οι άνθρωποι μιλούν ψευδή λόγια ανομίας για σας, ευλογημένοι είστε, κ.λπ. [βλέπε Κατά Ματθαίον 5:11]. Θα πρέπει να θεωρηθεί κακός ένας άνθρωπος, όταν ο κόσμος μιλά άνομα για αυτόν; Όχι. Αν ένας άνθρωπος στέκει και αντιτίθεται στον κόσμο της αμαρτίας, ας περιμένει ότι θα παραταχθούν εναντίον του όλα τα πονηρά και διεφθαρμένα πνεύματα.

»Όμως δεν θα είναι παρά για ένα μικρό διάστημα, και όλα αυτά τα βάσανα θα απομακρυνθούν από εμάς, καθόσον είμαστε πιστοί και δεν μας υπερνικούν αυτά τα κακά. Βλέποντας να ξετυλίγονται οι ευλογίες της προικοδότησης και το βασιλείο να αυξάνει και να εξαπλώνεται από θάλασσα σε θάλασσα, θα αγαλλιάζουμε, διότι δεν θα έχουμε υπερνικηθεί από αυτά τα ανόητα πράγματα»⁶.

«Κάποιοι σκέφτονται ότι οι εχθροί μας θα ικανοποιηθούν από τον αφανισμό μου. Όμως, σας λέω, πως από τη στιγμή που θα χυθεί το αίμα μου, θα διψούν για το αίμα κάθε ανθρώπου στην καρδιά του οποίου κατοικεί μία και μόνη σπίθα του πνεύματος της πληρότητας του Ευαγγελίου. Η εναντίωση αυτών των ανθρώπων παρακινείται από το πνεύμα του ενάντιου κάθε χρησιμότητας. Δεν είναι μόνο να αφανίσουν εμένα, αλλά και κάθε άνδρα και γυναίκα που τολμά να πιστεύει τις διδασχές τις οποίες ο Θεός με ενέπνευσε να διδάξω σε τούτη τη γενιά»⁷.

«Έχω από εμπειρία μάθει ότι ο εχθρός της αλήθειας δεν βρίσκεται σε λήθαργο ούτε παύει τις προσπάθειές του να φέρει προκατάληψη στο νου των κοινοτήτων εναντίον των υπηρετών του Κυρίου, αναμοχλεύοντας την αγανάκτηση των ανθρώπων επάνω σε κάθε ζήτημα που είναι σημαντικό ή σπουδαίο»⁸.

Εκείνοι οι οποίοι αγαπούν τον Θεό, θα υποφέρουν την καταδίωξη με κουράγιο και πίστη.

«Όλοι, σεις, Άγιοι! Επωφεληθείτε από ετούτο το σημαντικό *Κλειδί* - ώστε σε όλες τις δοκιμασίες σας, τις δυσκολίες, τους πειρασμούς, τα βάσανα, τα δεσμά, τις φυλακίσεις και το θάνατο, φροντίστε να μην προδώσετε τους ουρανούς· ώστε να μην προδώσετε τον Ιησού Χριστό· ώστε να μην προδώσετε τους αδελφούς· ώστε να μην προδώσετε τις αποκαλύψεις του Θεού, είτε στη Βίβλο είτε στο Βιβλίο του Μόρμον ή στο Διδαχή και Διαθήκες ή σε όποιο άλλο το οποίο δόθηκε ή θα δοθεί και θα αποκαλυφθεί στον άνθρωπο σε τούτο τον

κόσμο ή στον επόμενο. Μάλιστα, σε κάθε μάχη και μόχθο σας, φροντίστε να μην το κάνετε αυτό, μην και βρεθεί αίμα αθώο επάνω στα ενδύματά σας και ριχτείτε στην κόλαση»⁹.

Την άνοιξη του 1830, οι Άγιοι καταδιώχθηκαν, εξαιτίας της έκδοσης του Βιβλίου του Μόρμον: «Το Βιβλίο του Μόρμον (η ράβδος του Ιωσήφ στα χέρια του Εφραίμ), έχει εδώ και αρκετό καιρό εκδοθεί και όπως προέβλεψε ο αρχαίος προφήτης ‘λογαριάστη[κε] σαν ξένο πράγμα’. [Βλέπε Ωσηέ 8:12.] Μεγάλη αναταραχή ξέσπασε με την εμφάνισή του. Μεγάλη εναντίωση και πολλή καταδίωξη ακολούθησε αυτούς που πίστευαν στην αυθεντικότητά του. Όμως τώρα συνέβη ότι η αλήθεια είχε αναβλαστήσει από τη γη και η δικαιοσύνη είχε σκύψει από τους ουρανούς [βλέπε Ψαλμοί 85:11, Μωσία 7:62], ώστε δεν φοβόμασταν τους αντιπάλους μας, γνωρίζοντας ότι είχαμε και την αλήθεια και τη δικαιοσύνη στο πλευρό μας, ώστε είχαμε και τον Πατέρα και τον Υιό, διότι είχαμε τις διδαχές του Χριστού και παραμέναμε σε αυτές. Και γι’ αυτό, εξακολουθήσαμε να κηρύττουμε και να δίνουμε πληροφορίες σε όλους όσοι ήταν πρόθυμοι να ακούσουν»¹⁰.

Τον Ιούλιο του 1839, ο Ουίλφορντ Γούντροφ κατέγραψε: «Ο Τζόζεφ απευθύνθηκε σε εμάς με λίγα λόγια και είπε: ‘Θυμηθείτε, αδελφοί, ότι εάν φυλακιστείτε, ο αδελφός Τζόζεφ φυλακίστηκε πριν από εσάς. Εάν βρεθείτε σε κάποιο μέρος, όπου μπορείτε να δείτε τους αδελφούς σας μόνο μέσα από τα κάγκελα ενός παραθύρου, όντας στη φυλακή χάριν του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, θυμηθείτε ότι ο αδελφός Τζόζεφ βρέθηκε κάτω από τις ίδιες συνθήκες’¹¹.

Το 1841, ο Τζόζεφ Σμιθ και οι σύμβουλοί του στην Πρώτη Προεδρία έγραψαν: «Η αλήθεια, όπως η γερή βελανιδιά, στάθηκε απρόσβλητη ανάμεσα στα αντιμαχόμενα στοιχεία, τα οποία τη χτυπούσαν με τρομακτική δύναμη. Οι πλημμύρες ξεχύθηκαν, κύμα μετά το κύμα, διαδοχικά και με ταχύτητα, και δεν την κατάπιαν. Ύψωσαν οι ποταμοί, Κύριε, ύψωσαν οι ποταμοί τη φωνή τους: ‘...Ο Κύριος που είναι στα ύψιστα, είναι δυνατώτερος από... τα δυνατά κύματα της θάλασσας’ [βλέπε Ψαλμοί 93:3-4]. Ούτε οι φλόγες της καταδίωξης, με όλη την επιρροή του όχλου, κατόρθωσαν να την καταστρέψουν. Αλλά, σαν τη βάτο του Μωυσή, στάθηκε χωρίς να καίγεται και αυτή τη στιγμή παρουσιάζει ένα σπουδαίο θέαμα τόσο για τους ανθρώπους, όσο και τους αγγέλους.

»Πού μπορούμε να στρέψουμε τα μάτια μας, για να δούμε έναν άλλο τόσο καταδιωκόμενο λαό; Συλλογιζόμαστε ένα λαό που

Κατά τη διάρκεια του χειμώνα του 1838-39, χιλιάδες Άγιοι των Τελευταίων Ημερών εξαναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους στο Μισσούρι και ταξίδεψαν περίπου 320 χιλιόμετρα μέχρι το Ιλλινόις.

αποδέχθηκε ένα σύστημα θρησκείας, το οποίο δεν είναι δημοφιλές και η προσκόλληση σε αυτό επέφερε επανειλημμένες καταδιώξεις. Ένας λαός, ο οποίος για την αγάπη του στον Θεό και την προσκόλληση στο σκοπό Του, υπέφερε πείνα, γύμνια, κινδύνους και σχεδόν κάθε είδους στέρηση. Ένας λαός, ο οποίος για χάρη της θρησκείας του, έπρεπε να θρηνήσει τον πρόωρο θάνατο γονέων, συζύγων και παιδιών. Ένας λαός, ο οποίος είχε προτιμήσει το θάνατο από τη σκλαβιά και την υποκρισία και είχε τιμητικά διατηρήσει το χαρακτήρα του και στάθηκε ακλόνητος και σταθερός σε εποχές που είχαν δοκιμάσει τις ψυχές των ανθρώπων»¹².

Η μεγάλη δύναμη του Θεού θα στηρίξει εκείνους που καταδιώχθηκαν για χάρη της δικαιοσύνης.

Κατά τη φυλάκισή του στη φυλακή Λίμπερτυ, ο Τζόζεφ Σμιθ έγραφε στους Αγίους: «Μη νομίζετε ότι οι καρδιές μας λιποψυχούν, σαν να συνέβη κάτι παράξενο σε εμάς [βλέπε Πέτρου Α΄ 4:12], διότι έχουμε δει και διαβεβαιωθεί για όλα αυτά εκ των προτέρων, και έχουμε τη διαβεβαίωση μιας καλύτερης ελπίδας από εκείνης των διωκτών μας. Για το λόγο αυτό, ο Θεός έχει κάνει δυνατούς τους ώμους μας για το

φορτίο. Υπερηφανευόμαστε με τα βάσανά μας, διότι γνωρίζουμε ότι ο Θεός είναι μαζί μας, ότι Εκείνος είναι ο φίλος μας και ότι Εκείνος θα σώσει τις ψυχές μας. Δε μας νοιάζουν αυτοί που μπορούν να σκοτώσουν το σώμα. Δεν μπορούν να βλάψουν τις ψυχές μας [βλέπε Κατά Ματθαίον 10:28]. Δε ζητάμε χάρες από τα χέρια του όχλου ούτε από τον κόσμο ούτε από το διάβολο ούτε από τους απεσταλμένους του, τους σχισματικούς, και από εκείνους που αγαπούν και κάνουν και ορκίζονται ψευτιές, για να αφαιρέσουν τη ζωή μας. Ποτέ δεν υποκριθήκαμε ούτε θα το κάνουμε για χάρη της ζωής μας. ...Ξέρουμε ότι προσπαθούμε με όλο το νου, τη δύναμη και την ισχύ μας, να πράξουμε το θέλημα του Θεού και όλα όσα μας έχει προστάξει.

»...Ο Κύριος είπε: 'Είναι ανάγκη να έρθουν οι προσβολές, όμως αλίμονο σ' αυτούς δια μέσω των οποίων έρχονται'. [Βλέπε Κατά Ματθαίον 18:7.] Και ξανά: 'Μακάριοι είστε, όταν σας ονειδίσουν, και σας θέσουν υπό διωγμό, και πουν εναντίον σας κάθε κακό λόγο, λέγοντας ψέματα, εξαιτίας μου. Χαίρεστε και αγαλλεστε, επειδή ο μισθός σας είναι πολύς στους ουρανούς· έτσι, εξάλλου, δίδωξαν τους προφήτες πριν από σας'. [Κατά Ματθαίον 5:11-12.]

»Τώρα, αγαπητοί αδελφοί, αν ποτέ κάποιος άνθρωπος είχαν λόγο να ισχυριστούν αυτήν την υπόσχεση, αυτοί είμαστε εμείς. Διότι ξέρουμε ότι ο κόσμος όχι μόνο μας μισεί, αλλά μιλούν κακίες κάθε είδους για εμάς, ψευδώς, διότι κανέναν άλλο λόγο από αυτόν δεν έχουμε, ώστε προσπαθούμε να διδάξουμε την πληρότητα του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού...

»Και τώρα, αγαπητοί και πολύ αγαπημένοι αδελφοί -και όταν λέμε αδελφοί, εννοούμε εκείνους οι οποίοι εξακολουθούν με πίστη στον Χριστό, άνδρες, γυναίκες και παιδιά- θέλουμε να σας παροτρύνουμε στο όνομα του Κυρίου Ιησού, να είστε δυνατοί στην πίστη στη νέα και παντοτινή διαθήκη και διόλου να μη φοβάστε τους εχθρούς σας. ...Εξακολουθήστε με πίστη μέχρι το θάνατο. Επειδή 'όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει και όποιος χάσει τη ζωή του εξαιτίας μου και εξαιτίας του ευαγγελίου, αυτός θα τη σώσει', είπε ο Ιησούς Χριστός [βλέπε Κατά Μάρκον 8:35]»¹³.

Επίσης, από τη φυλακή Λίμπερτυ, ο Προφήτης και οι σύμβουλοί του στην Πρώτη Προεδρία έγραψαν στους ηγέτες της Εκκλησίας: «Αδελφοί, μη φοβάστε, αλλά ενδυναμώνεστε στον Κύριο και στην κυριαρχική εξουσία της δύναμής του. Ποιος είναι ο άνθρωπος που ο υπηρέτης του

Θεού θα πρέπει να τον φοβάται ή ποιος είναι ο γιος του ανθρώπου που θα πρέπει να τον τρέμει; Ούτε να παραξενεύεστε για τις θηριώδεις δοκιμασίες στις οποίες υποβαλλόμαστε, σαν να μας είχε συμβεί κάτι παράξενο. Να θυμάστε ότι όλοι είμαστε κοινωνοί αυτών των βασάνων. [Βλέπε Πέτρου Α΄ 4:12-13.] Για το λόγο αυτό, να αγαλλιάζεστε στα βάσανά σας, από τα οποία τελειοποιείστε και μέσω των οποίων τελειοποιήθηκε ο άρχων της σωτηρίας μας. [Βλέπε Προς Εβραίους 2:10.] Ας ανακουφίζονται οι καρδιές σας μαζί με τις καρδιές όλων των Αγίων, και ας αγαλλιάζουν υπέρμετρα, γιατί μεγάλη είναι η ανταμοιβή μας στους ουραμούς, διότι έτσι καταδίωξαν οι άνομοι τους προφήτες πριν από εμάς [βλέπε Κατά Ματθαίον 5:11-12]»¹⁴.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε τις ιδέες αυτές καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Επανεξετάστε την αφήγηση στις σελίδες 401-04. Τι σας εντυπωσιάζει σχετικά με τον τρόπο που αντέδρασαν στην καταδίωξη ο Τζόζεφ Σμιθ και οι συν αυτό Άγιοι; Γιατί νομίζετε ότι ήταν πρόθυμοι να υπομείνουν την καταδίωξη;
- Διαβάστε τις σελίδες 404-05, όπου ο Προφήτης Τζόζεφ διδάσκει ότι οι ενάρετοι άνθρωποι συχνά θα αντιμετωπίσουν καταδίωξη. Γιατί νομίζετε ότι συμβαίνει αυτό; Πώς η καταδίωξη σήμερα είναι όμοια με την καταδίωξη στην εποχή του Τζόζεφ Σμιθ; Πώς είναι διαφορετική σήμερα;
- Στη σελίδα 405, ο Τζόζεφ Σμιθ αναφέρθηκε σε ένα κλειδί για να βοηθήσει τους Αγίους. Ποιες εμπειρίες σας έχουν δείξει την αξία αυτού του κλειδιού; Ποια άλλη συμβουλή θα μπορούσατε να δώσετε σε κάποιον που αντιμετωπίζει καταδίωξη εξαιτίας της πίστης του; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 405-07.)
- Επανεξετάστε τις σελίδες 407-09, όπου ο Τζόζεφ Σμιθ μας βεβαιώνει ότι ο Κύριος θα μας στηρίξει όταν αντιδρούμε στην καταδίωξη με πίστη και θάρρος. Τι νομίζετε ότι σημαίνει να πούμε ότι ο Θεός έχει «κάνει ανθεκτικούς τους ώμους μας για το φορτίο»; Πώς μπορούμε να «δοξάζουμε στις δοκιμασίες μας» και να «αγαλλιάζουμε στα βάσανά μας»; Με ποιους τρόπους νομίζετε

ότι μπορούν να μας βοηθήσουν τα βάσανά μας, ώστε να τελειοποιηθούμε;

Συχετιζόμενες γραφές: Κατά Ματθαίον 5:43-44, Προς Ρωμαίους 8:35-39, Νεφί Β΄ 26:8, Μωσία 24:8-16, Νεφί Γ΄ 6:13

Σημειώσεις

1. Wilford Woodruff, Journals, 1833-98, καταχώριση για την 3^η Μαΐου 1839, Αρχαία Εκκλησία, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
2. *History of the Church*, 3:329-30, από το “Extract, from the Private Journal of Joseph Smith Jr.,” *Times and Seasons*, Νοέμβρ. 1839, σελ. 8.
3. *History of the Church*, 6:210. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 8 Φεβρουαρίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ.
4. *History of the Church*, 2:460. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και άλλων προς τον Τζων Θόρντον και άλλους, 25 Ιουλίου 1836, Κίτλαντ, Οχάιο. Δημοσιεύθηκε στο *Messenger and Advocate*, Αύγ. 1836, σελ. 358.
5. *History of the Church*, 3:331, εκουγχρονισμένη στίξη. Από το “Extract, from the Private Journal of Joseph Smith Jr.,” *Times and Seasons*, Νοέμβρ. 1839, σελ. 8-9.
6. *History of the Church*, 5:140-41, διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 31 Αυγούστου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
7. *History of the Church*, 6:498, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 18 Ιουνίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Εκείνοι οι οποίοι συνέλεξαν σε τόμο το *History of the Church* συνένωσαν προφορικές αναφορές από κάποιους αυτόπτες μάρτυρες και δημιούργησαν μία αφήγηση της ομιλίας.
8. *History of the Church*, 2:437. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Όλιβερ Κάουντερ, Απρ. 1836, Κίτλαντ, Οχάιο. Δημοσιεύθηκε στο *Messenger and Advocate*, Απρ. 1836, σελ. 289.
9. *History of the Church*, 3:385. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 2 Ιουλίου 1839, στο Μοντρώουζ της Αϊόβα. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ και Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
10. *History of the Church*, 1:84, από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book A-1, σελ. 41, Αρχαία Εκκλησία.
11. Ουίλφορντ Γούντροφ, ο οποίος αναφέρει μία δήλωση του Τζόζεφ Σμιθ στις 7 Ιουλίου 1839, στο Κομέρς του Ιλλινόις. Wilford Woodruff, Journals, 1833-98, Αρχαία Εκκλησία.
12. *History of the Church*, 4:337, εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση υποδιαρέσεων παραγράφου. Από μία αναφορά του Τζόζεφ Σμιθ και των συμβούλων του στην Πρώτη Προεδρία, 7 Απριλίου 1841, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Απριλίου 1841, σελ. 384-85.
13. *History of the Church*, 3:227-29, 232-33. Εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση υποδιαρέσεων παραγράφου. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ σε μέλη της Εκκλησίας στο Κάλντγουελ Κάουντυ του Μισσούρι, 16 Δεκεμβρίου 1838, φυλακή Λίμπερτυ, Λίμπερτυ, Μισσούρι.
14. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και των συμβούλων του στην Πρώτη Προεδρία προς τους Χήμπερ Κίμπαλ και Μπρίγκαμ Γιανγκ, 16 Ιανουαρίου 1839, φυλακή Λίμπερτυ, Λίμπερτυ, Μισσούρι. Αρχαία Εκκλησία.

Τα πνευματικά χαρίσματα της ίασης, των γλωσσών, της προφητείας και της διάκρισης των πνευμάτων

*«Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να είναι διάκονος του
Ιησού Χριστού, αν δεν έχει τη μαρτυρία του Ιησού.
Και αυτό είναι το πνεύμα της προφητείας».*

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Μετά από μία σύντομη περίοδο όπου κατέφυγαν στο Κουίνου του Ιλλινόις, κατά τους πρώτους μήνες του 1839, οι Άγιοι άρχισαν να μετακινούνται περίπου 80 χιλιόμετρα βόρεια, προς τον καταυλισμό του Κομέρς στο Ιλλινόις. Όταν διέφυγε από τη φυλακή στο Μισσοούρι, ο Προφήτης άρχισε να αγοράζει τεμάχια γης μέσα και γύρω από το Κομέρς, ως τόπους συγκέντρωσης των χιλιάδων ανθρώπων που είχαν φύγει τρέχοντας από το Μισσοούρι και χρειάζονταν τώρα έναν τόπο για να ξαναφτιάξουν τη ζωή τους. Έως τον Ιούλιο του 1839, εκατοντάδες Αγίων ζούσαν μέσα σε σκηνές και άμαξες, στην ανατολική όχθη του ποταμού Μισισσιπή στο Κομέρς, ενώ άλλοι είχαν βρει καταφύγιο σε εγκαταλελειμμένους στρατιωτικούς καταυλισμούς στο Κομέρς, στην αντίπερα όχθη του ποταμού, στο Μοντρόουζ της Αϊόβα. Σε αυτήν την καινούργια πατρίδα, οι Άγιοι δούλεψαν για να καθαρίσουν και να αποξηράνουν τη βαλτώδη περιοχή κοντά στον ποταμό. Πολλά μέλη της Εκκλησίας υπέφεραν από τα τοιμήματα των κουνουπιών και αρρώστησαν σοβαρά από ελονοσία και άλλες ασθένειες. Κάποιοι από τους Αγίους πέθαναν και άλλοι ήταν ετοιμοθάνατοι. Ο Τζόζεφ και η Έμμα Σμιθ μετέφεραν τόσοσ πολλούς στο ξύλινο σπίτι τους για να τους περιθάλψουν, ώστε ο Προφήτης αναγκάστηκε να παραχωρήσει και το κρεβάτι του και να κοιμάται έξω, σε μία σκηνή.

Στις 22 Ιουλίου 1839, ο Μάιτσα Φόρντχαμ εγέρθηκε από τον «ύπνο του θανάτου», όταν ο Τζόζεφ Σμιθ μπήκε στο σπίτι του και δήλωσε: «Μάιτσα, σε διατάζω, στο όνομα του Ιησού από τη Ναζαρέτ, να εγερθείς και να ιαθείς!»

Στις 22 Ιουλίου, στο μέσον των ασθενειών που προσέβαλαν τόσους πολλούς, οι Άγιοι στάθηκαν μάρτυρες αυτού που ο Πρεσβύτερος Ουίλφορντ Γούντροφ θα αποκαλούσε «ημέρα της δύναμης του Θεού»¹. Εκείνο το πρωινό ο Προφήτης ξύπνησε, επικαλέσθηκε τον Κύριο σε προσευχή και έχοντας γεμίσει με το Πνεύμα του Κυρίου, χορήγησε ευλογία στους αρρώστους μέσα στο σπίτι του, στον αυλόγυρο έξω και σε όσους βρίσκονταν κοντά στον ποταμό. Διέσχισε τον ποταμό και επισκέφθηκε το σπίτι του Μπρίγκαμ Γιανγκ στο Μοντρώουζ, για να του δώσει μια ευλογία ίασης. Κατόπιν, μαζί με τους Σίδνεϋ Ρίγκντον, Μπρίγκαμ Γιανγκ και άλλα μέλη των Δώδεκα, εξακολούθησε την δική του ιεραποστολή ευσπλαχνίας ανάμεσα στους Αγίους της Αϊόβα. Ο Πρεσβύτερος Γούντροφ θυμόταν μία από την πλέον αλησιόμοιες ιάσεις εκείνης της ημέρας:

«Διασχίσαμε τη δημόσια πλατεία και μπήκαμε στο σπίτι του αδελφού [Ιλάιτζα] Φόρντχαμ. Ο αδελφός Φόρντχαμ ήταν ετοιμοθάνατος εδώ και μία ώρα και περιμέναμε από λεπτό σε λεπτό να έρθει το τέλος. Αισθάνθηκα τη δύναμη του Θεού να κατακλύζει τον Προφήτη του. Όταν μπήκαμε στο σπίτι, ο αδελφός Τζόζεφ προχώρησε προς τον αδελφό Φόρντχαμ και έπιασε το δεξί χέρι του. ...Είδε ότι τα μάτια του αδελφού Φόρντχαμ γυάλιζαν και πως ήταν αναίσθητος και ανήμπορος να μιλήσει.

»Αφού έπιασε το χέρι του, [ο Προφήτης] κοίταξε στο πρόσωπο τον άνδρα που πέθαινε και είπε: 'Αδελφέ Φόρντχαμ, με αναγνωρίζεις;' Στην αρχή εκείνος δεν απάντησε. Όμως όλοι βλέπαμε την επίδραση του Πνεύματος του Θεού που είχε σταθεί επάνω του.

»Ξανά [ο Τζόζεφ] είπε: 'Ιλάιτζα, δεν με γνωρίζεις;' Με ένα σιγανό μουρμουρητό, ο αδελφός Φόρντχαμ απάντησε: 'Ναι!' Ο Προφήτης είπε τότε: 'Δεν έχεις πίστη ότι θα ιαθείς;'

»Η απάντηση που ήταν κάπως πιο ξεκάθαρη από πριν, ήταν: 'Φοβάμαι ότι είναι πολύ αργά πια. Αν ερχόσουν νωρίτερα, νομίζω ότι θα γινόμουν καλά'. Είχε την όψη ανθρώπου που ξυπνούσε από ύπνο. Ήταν ο ύπνος του θανάτου. Ο Τζόζεφ είπε τότε: 'Δεν πιστεύεις ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός;'. 'Το πιστεύω, αδελφέ Τζόζεφ', αποκρίθηκε εκείνος.

»Τότε ο Προφήτης του Θεού μίλησε με δυνατή φωνή, σαν μέσα στη μεγαλειότητα της Θεϊκής Κεφαλής: 'Ιλάιτζα, σε προστάζω, στο όνομα του Ιησού της Ναζαρέτ, να εγερθείς και να έχεις θεραπευθεί!'

»Τα λόγια του Προφήτη δεν ήταν λόγια ανθρώπου, αλλά σαν τη φωνή του Θεού. Νόμισα ότι το σπίτι τραντάχτηκε ουθέμελα. Ο Πλάιτσα Φόρντχαμ σηκώθηκε από το κρεβάτι του σαν άνθρωπος που είχε εγερθεί από τους νεκρούς. Ένα χρώμα υγείας γέμισε το πρόσωπό του και η ζωή μαρτυρούσε την ύπαρξή της στην κάθε πράξη του. Τα πόδια του ήταν τυλιγμένα με επιδέσμους που είχαν κατάπλασμα καλαμποκιού επάνω. Τα πέταξε από τα πόδια του, σκορπίζοντας το περιεχόμενο και μετά ζήτησε τα ρούχα του και τα φόρεσε. Ζήτησε να του φέρουν μια κούπα με γάλα και ψωμί και το έφαγε. Μετά φόρεσε το καπέλο του και μας ακολούθησε στο δρόμο, για να επισκεφθούμε άλλους αρρώστους»².

Σε μια εποχή τρομερής ανάγκης, οι Άγιοι γνώρισαν μια έκχυση της δωρεάς της ίασης στα χέρια του Προφήτη.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Οι άρρωστοι μπορούν να θεραπευθούν μέσω της πίστης και της άσκησης της δύναμης της ιεροσύνης, κατά το θέλημα του Κυρίου.

«Ποιο είναι το σημείο της ίασης του αρρώστου; Η χειροθεσία είναι το σημείο ή ο τρόπος που σημειώνεται από τον Ιάκωβο και η συνηθία των αρχαίων Αγίων, όπως διατάχθηκε από τον Κύριο και δεν μπορούμε να λάβουμε την ευλογία με κανέναν άλλο τρόπο, εκτός από αυτόν που έχει σημειωθεί από τον Κύριο [βλέπε Ιακώβου 5:14-15]»³.

Τον Ιούλιο του 1839, όταν οι Άγιοι είχαν πρόσφατα μετακομίσει στο Κομέρς του Ιλινόις και τους μάστιζαν οι αρρώστιες, ο Τζόζεφ Σμιθ κατέγραψε: «Πολλές ασθένειες έχουν αρχίσει να εκδηλώνονται ανάμεσα στους αδελφούς, καθώς και ανάμεσα στους κατοίκους της περιοχής, ώστε αυτήν την εβδομάδα και την επόμενη, τις δαπανήσαμε επισκεπτόμενοι τους αρρώστους και χορηγώντας ευλογία σε αυτούς. Μερικοί είχαν αρκετή πίστη και θεραπεύθηκαν· άλλοι όχι...

»Κυριακή 28. Έλαβε χώρα η συγκέντρωση ως συνήθως. ...Μίλησα και νουθέτησα τα μέλη της Εκκλησίας, τον καθέναν ξεχωριστά, να βάλουν σε τάξη το σπιτικό τους, να καθαρίσουν το εσωτερικό του πιάτου και να συγκεντρωθούν την επόμενη εβδομάδα κατά την Ημέρα του Κυρίου, ώστε να μεταλάβουν, ώστε με την υπακοή μας στις διατάξεις να είμαστε εις θέσιν να υπεριοχύσουμε μαζί με τον

Θεό απέναντι στον καταστροφήα και ώστε οι ασθενείς να ιαθούν. Ολόκληρη αυτή η εβδομάδα πέρασε ανάμεσα στους αρρώστους, οι οποίοι σε γενικές γραμμές ανακτούσαν δυνάμεις και ανένηπταν»⁴.

«Πολλοί από τους ενάρητους θα καταστούν λεία στις αρρώστιες, στο λοιμό, κ.λπ., ένεκα αδυναμιών της σάρκας και παρ' όλα αυτά θα σωθούν στο βασίλειο του Θεού. Επομένως, είναι ανίερο να πούμε ότι αυτός κι αυτός έχει υποπέσει σε παράβαση, διότι έγιναν βορά στην ασθένεια ή στο θάνατο, διότι κάθε σάρκα υπόκειται στο θάνατο· και ο Σωτήρας έχει πει: 'Μην κρίνετε για να μη κριθείτε'. [Βλέπε Κατά Ματθαίον 7:1.]»⁵

Ο σκοπός του χαρίσματος των γλωσσών είναι να διδάξουμε το ευαγγέλιο στους άλλους.

Ο Προφήτης μίλησε σε μία συνέλευση πρεσβυτέρων το 1834: «Στη συνέχεια ο Τζόζεφ Σμιθ έδωσε μια εξήγηση για το χάρισμα των γλωσσών, ότι ήταν ειδικά θεοπισμένο για να κηρύσσεται το ευαγγέλιο στα άλλα έθνη και σε άλλες γλώσσες, όμως δεν είχε δοθεί για τη διακυβέρνηση της Εκκλησίας»⁶.

«Όσο για το χάρισμα των γλωσσών, αυτά που μπορούμε να πούμε είναι ότι σε τούτο τον τόπο το έχουμε λάβει όπως και οι αρχαίοι: επομένως, σας εκφράζουμε την επιθυμία μας να είστε προσεκτικοί, μην και εξαπατηθείτε σε αυτό το ζήτημα. ...Αναμφίβολα ο Σατανάς θα σας ενοχλήσει σχετικά με το χάρισμα των γλωσσών, εκτός και αν είστε προσεκτικοί· θα πρέπει να αγρυπνείτε ως προς αυτόν και να προσεύχεστε πολύ. Είθε ο Κύριος να σας δώσει σοφία στα πάντα»⁷.

«Διάβασα το 13^ο κεφάλαιο από το Προς Κορινθίους Α' [σε μία συγκέντρωση που έγινε στις 26 Δεκεμβρίου 1841], κι ακόμα ένα μέρος από το 14^ο κεφάλαιο, και παρατήρησα ότι το χάρισμα των γλωσσών ήταν απαραίτητο στην Εκκλησία... το χάρισμα των γλωσσών με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος στην Εκκλησία, είναι προς όφελος των υπηρετών του Θεού, ώστε να κηρύξουν στους απίστευτους, όπως κατά την ημέρα της Πεντηκοστής»⁸.

«Το χάρισμα των γλωσσών δόθηκε προς το σκοπό της κήρυξης του ευαγγελίου ανάμεσα σε εκείνους η γλώσσα των οποίων δεν είναι κατανοητή. Όπως κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, κ.λπ., και δεν είναι απαραίτητο να διδάσκονται ειδικά οι γλώσσες στην Εκκλησία, διότι κάθε άνθρωπος ο οποίος έχει το Άγιο Πνεύμα, μπορεί να μιλά

«Το χάρισμα των γλωσσών με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος στην Εκκλησία είναι προς όφελος των υπηρετών του Θεού, για να κηρύττουν στους απίστευτους».

για τα του Θεού στη δική του γλώσσα καθώς και να μιλά σε μια άλλη. Διότι η πίστη δεν έρχεται με σημεία, αλλά ακούγοντας το λόγο του Θεού»⁹.

«Μην είστε τόσο περίεργοι σχετικά με το χάρισμα των γλωσσών, μη μιλάτε σε γλώσσες παρά μόνο παρουσία διερμηνέα. Το απώτατο σχέδιο για τις γλώσσες είναι να μιλάμε σε ξένους και αν κάποια άτομα επιθυμούν διακαώς να επιδείξουν την ευφυΐα τους, ας μιλούν για αυτά στη δική τους γλώσσα. Τα χαρίσματα του Θεού είναι όλα χρήσιμα, το καθένα για το σκοπό του, όμως όταν χρησιμοποιούνται για πράγματα για τα οποία δεν είναι πρόθεση του Θεού, αποτελούν ζημία, παγίδα και κατάρα αντί για ευλογία»¹⁰.

«Είχαμε, επίσης, αδελφούς και αδελφές, οι οποίοι είχαν ένα ψευδές χάρισμα γλωσσών. Μιλούσαν μουρμουρίζοντας, με αφύσικη φωνή και το σώμα τους ήταν στρεβλωμένο... Αντίθετα, δεν υπάρχει τίποτα αφύσικο στο Πνεύμα του Θεού»¹¹.

«Να μη μιλάτε σε γλώσσες, αν δεν το κατανοείτε ή χωρίς διερμηνεία. Ο διάβολος μπορεί να μιλά σε γλώσσες· ο ενάντιος θα έρθει με το έργο του· μπορεί να βάλει σε πειρασμό κάθε άνθρωπο· μπορεί να μιλήσει στα Αγγλικά ή στα Ολλανδικά. Ας μη μιλά κανείς σε

γλώσσες, εκτός αν διερμηνεύει, εκτός με τη συγκατάθεση μόνον εκείνου ο οποίος έχει τοποθετηθεί να προεδρεύει τότε μπορεί να διακρίνει ή να διερμηνεύει ή κάποιος άλλος μπορεί»¹².

«Εάν έχετε κάποιο ζήτημα να αποκαλύψετε, ας γίνει στη δική σας γλώσσα. Μην εντρυφείτε πολύ στην άσκηση του χαρίσματος των γλωσσών, ειδαλλιώς ο διάβολος θα επωφεληθεί από τους αθώους και τους απερίσκεπτους. Μπορείτε να μιλάτε σε γλώσσες για δική σας ευκολία, όμως θέτω αυτό ως κανόνα, ότι αν κάτι έχει διδαχθεί με το χάρισμα των γλωσσών, δεν λαμβάνεται ως διδαχή»¹³.

Μολονότι μόνον ένας άνδρας μιλά ως προφήτης της Εκκλησίας, το πνεύμα της προφητείας δίνει τη δυνατότητα σε όλους να καταθέτουν μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό.

«Κανένας άνδρας δεν είναι διάκονος του Ιησού Χριστού, αν δεν είναι Προφήτης. Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να είναι διάκονος του Ιησού Χριστού, αν δεν έχει τη μαρτυρία του Ιησού. Και αυτό είναι το πνεύμα της προφητείας [βλέπε Αποκάλυψη 19:10]»¹⁴.

«Ο Ιωάννης ο Αποκαλυπτής λέει ότι η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας [βλέπε Αποκάλυψη 19:10]. Λοιπόν, αν κάποιος άνδρας έχει τη μαρτυρία του Ιησού, δεν έχει το πνεύμα της προφητείας; Και εάν έχει το πνεύμα της προφητείας, ερωτώ, δεν είναι προφήτης; Και εάν είναι προφήτης, δεν θα λάβει αποκάλυψη; Και κάθε άνδρας που δεν λαμβάνει αποκάλυψη για τον εαυτό του, θα πρέπει να καταδικαστεί, διότι η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας. Διότι ο Χριστός λέει, ρωτήστε και θα λάβετε. Και αν συμβεί να λάβουμε οτιδήποτε, ερωτώ, δεν θα είναι αυτό αποκάλυψη; Και εάν κάποιος άνδρας δεν έχει τη μαρτυρία του Ιησού ή το πνεύμα του Θεού, δεν είναι δικός του, δηλαδή του Χριστού; Και εάν δεν είναι δικός του, θα πρέπει να καταδικαστεί»¹⁵.

Ένας επισκόπος στη Ναβού κατέγραψε ότι ο Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε τα ακόλουθα κατά τη διάρκεια μιας συνομιλίας: «Ο Προφήτης Τζόζεφ [είπε ότι] ...για να είναι κάποιος διάκονος του Ιησού, πρέπει να δώσει μαρτυρία για τον Ιησού· και για να δώσει μαρτυρία για τον Ιησού, κάποιος πρέπει να έχει το πνεύμα της προφητείας, διότι, σύμφωνα με τον Ιωάννη, η μαρτυρία για τον Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας.

»Αν ένας άνδρας ισχυρίζεται ότι είναι διάκονος του Ιησού και δεν έχει το πνεύμα της προφητείας, πρέπει να είναι ψευδής μάρτυρας,

διότι δεν διαθέτει το χάρισμα εκείνο το οποίο τον κάνει άξιο για εκείνο το αξίωμα. Και η διαφορά ανάμεσα [στον Τζόζεφ Σμιθ] και στον κληρο αυτής της γενιάς είναι ότι εκείνος διεκδικεί ότι κατέχει εκείνο το πνεύμα της προφητείας, το οποίο τον καθιστά άξιο να καταθέσει μαρτυρία για τον Ιησού και το ευαγγέλιο της σωτηρίας. Και ο κληρος αρνείται εκείνο το πνεύμα, δηλαδή το πνεύμα της προφητείας, το οποίο από μόνο του μπορούσε να τους καταστήσει αληθινούς μάρτυρες ή ομολογητές του Κυρίου Ιησού και ωστόσο να διεκδικούν να είναι αληθινοί διάκονοι της σωτηρίας»¹⁶.

«Η πίστη έρχεται ακούγοντας το λόγο του Θεού μέσω της μαρτυρίας των υπηρετών του Θεού. Αυτή η μαρτυρία συνοδεύεται πάντοτε από το Πνεύμα της προφητείας και της αποκάλυψης»¹⁷.

Το χάρισμα της διάκρισης των πνευμάτων επιτρέπει στον πιστό να ξεχωρίζει ανάμεσα στην επίδραση των καλών και των πονηρών πνευμάτων.

Κατά τις πρώτες ημέρες της αποκατεστημένης Εκκλησίας, τα μέλη της Εκκλησίας, καθώς και μέλη από άλλες θρησκευτικές ομάδες, ενεργούσαν μερικές φορές υπό την επιρροή πονηρών ή ψευδών πνευμάτων, πιστεύοντας ότι ήταν υπό την επιρροή του Αγίου Πνεύματος. Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε: «Πρόσοφατα συμβάντα τα οποία συνέβησαν ανάμεσά μας, καθιστούν επιβεβλημένο το καθήκον για μένα να πω κάτι σχετικά με τα πνεύματα από τα οποία παρακινήθηκαν οι άνθρωποι.

»Είναι προφανές από τα κείμενα των Αποστόλων [στην Καινή Διαθήκη], ότι υπήρχαν πολλά ψευδή πνεύματα κατά τις ημέρες τους και [βρίσκονταν] κίολας μέσα στον κόσμο' και πως απαιτείτο διάνοια την οποία μόνον ο Θεός μπορούσε να μεταδώσει ώστε να διακρίνουν τα ψευδή πνεύματα και να γνωρίζουν ποια πνεύματα ήταν από τον Θεό [βλέπε Ιωάννη Α' 4:1-4]. Ο κόσμος, γενικά, είναι καταφανώς αδαής αναφορικά με αυτό το πράγμα, και πώς θα ήταν διαφορετικά - 'έτσι, κι εκείνα που είναι μέσα στον Θεό δεν τα γνωρίζει κανένας, παρά μονάχα το Πνεύμα του Θεού'. [Βλέπε Προς Κορινθίους Α' 2:11.]

»...Πάντοτε, σε κάθε εποχή, φαίνεται ότι υπήρχε έλλειψη διανοίας αναφορικά με το ζήτημα αυτό. Πνεύματα κάθε είδους έχουν φανερωθεί σε κάθε εποχή και ανάμεσα σε όλους σχεδόν τους ανθρώπους. ...Όλοι οι άνθρωποι πιστεύουν στο δικό τους είδος πνευμάτων, όλοι

πιστεύουν ότι τα πνεύματά τους έχουν υπερφυσική δύναμη και όλοι διατείνονται ότι τα πνεύματά τους είναι από τον Θεό. Ποιος θα λύσει το μυστήριο; 'Δοκιμάζετε τα πνεύματα', λέει ο Ιωάννης [Ιωάννη Α' 4:1], όμως ποιος θα το κάνει; Ο λόγιος, ο εύγλωττος, ο φιλόσοφος, ο σοφός, ο κληρικός - όλοι είναι αδαείς. ...Ποιος μπορεί να σύρει στο φως της ημέρας και να αναπτύξει τα κρυμμένα μυστήρια των ψευδών πνευμάτων, τα οποία τόσο συχνά εμφανίζονται ανάμεσα στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών; Απαντούμε ότι κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να το κάνει χωρίς την Ιεροσούνη και χωρίς να έχει γνώση των νόμων υπό τους οποίους κυβερνώνται τα πνεύματα. Εφόσον 'έτσι, κι εκείνα που είναι μέσα στον Θεό δεν τα γνωρίζει κανένας, παρά μονάχα το Πνεύμα του Θεού', έτσι και κανένας άνθρωπος δεν γνωρίζει το πνεύμα του διαβόλου, και τη δύναμη και την επιρροή του, παρά μόνον διαθέτοντας διάνοια η οποία είναι παραπάνω από την ανθρώπινη και έχοντας αποκαλύψει μέσω της Ιεροσούνης τις μυστηριώδεις λειτουργίες των πανουργιών του...

»Ένας άνθρωπος πρέπει να διαθέτει το χάρισμα της διάκρισης των πνευμάτων προτού σύρει στο φως της ημέρας αυτή τη διαβολική επιρροή και την αποκαλύψει στον κόσμο, με όλα τα καταστροφικά της ψυχής, διαβολικά και φρικτά χρώματα. Διότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη ζημία για τα τέκνα των ανθρώπων από το να είναι υπό την επιρροή ενός ψευδούς πνεύματος, νομίζοντας ότι έχουν το Πνεύμα του Θεού. Χιλιάδες έχουν αισθανθεί την επίδραση της τρομακτικής δύναμης του και των καταστροφικών συνεπειών του...

»Όπως σημειώσαμε προηγουμένως, η μεγάλη δυσκολία έγκειται στην άγνοια της φύσης των πνευμάτων, στους νόμους υπό τους οποίους κυβερνώνται και στα σημεία υπό τα οποία μπορεί να τα αναγνωρίσουμε. Αν απαιτείται το Πνεύμα του Θεού για να γνωρίζουμε τα του Θεού και αν το πνεύμα του διαβόλου μπορεί να ξεσκεπαστεί μόνο μέσω του τρόπου αυτού, τότε είναι φυσική συνέπεια ότι αν κάποιο άτομο ή άτομα δεν έχουν επικοινωνία ή αποκάλυψη από τον Θεό, ο οποίος τους αποκαλύπτει τη λειτουργία του πνεύματος, θα πρέπει να παραμείνουν αιωνίως αδαή ως προς αυτές τις αρχές. Διότι διατείνομαι ότι αν κάποιος άνθρωπος δεν μπορεί να κατανοήσει αυτά τα πράγματα παρά μόνο με το Πνεύμα του Θεού, δέκα χιλιάδες άνθρωποι δεν μπορούν. Είναι, επίσης, πέρα από τη σοφία του λογίου, πέρα από τη γλώσσα του ευγλόττου, από τη δύναμη του

ισχυρού. Και πρέπει τελικά να φθάσουμε σε αυτό το συμπέρασμα, οτιδήποτε και αν πιστεύουμε για την αποκάλυψη, ότι χωρίς αυτήν δεν μπορούμε ούτε να γνωρίζουμε ούτε να καταλάβουμε οτιδήποτε από τα του Θεού ή του διαβόλου. Και όσο απρόθυμος κι αν είναι ο κόσμος να παραδεχθεί αυτή την αρχή, είναι προφανές από τα αναρίθμητα και ποικίλα δόγματα και απόψεις σχετικά με το ζήτημα αυτό, ότι δεν καταλαβαίνουν τίποτα από την αρχή αυτή, και είναι εξίσου ξεκάθαρο ότι χωρίς ουράνια επικοινωνία, θα παραμείνουν μέσα στην άγνοια...

»Ένας άνθρωπος πρέπει να διαθέτει το χάρισμα της διάκρισης των πνευμάτων, όπως προαναφέρθηκε, ώστε να καταλάβει τα πράγματα αυτά, και πώς θα λάβει αυτό το χάρισμα, αν δεν υπάρχουν τα χαρίσματα του Πνεύματος; Και πώς μπορούμε να λάβουμε αυτά τα χαρίσματα, χωρίς αποκάλυψη; 'Αφού ανέβηκε σε ύψος... έδωσε χαρίσματα στους ανθρώπους. ...Κι αυτός έδωσε άλλους μεν αποστόλους, άλλους δε προφήτες, άλλους δε ευαγγελιστές, άλλους δε ποιμένες και δασκάλους' [βλέπε προς Εφεσίους 4:8, 11]. Και πώς επιλέχθηκαν οι Απόστολοι, οι Προφήτες, οι Ιερείς, οι Δάσκαλοι και οι Ευαγγελιστές; Με προφητεία (αποκάλυψης) και με χειροθεσία: με μία ουράνια επικοινωνία και μια ουράνια θεοπισμένη διάταξη - μέσω της Ιερουσύνης, η οποία οργανώθηκε σύμφωνα με την τάξη του Θεού, με ουράνιο διορισμό. Στους αρχαίους καιρούς οι Απόστολοι κρατούσαν τα κλειδιά αυτής της Ιερουσύνης - των μυστηρίων της βασιλείας του Θεού και, επομένως, ήσαν σε θέση να ξεκλειδώνουν και να λύνουν όλα εκείνα που ανήκουν στη διακυβέρνηση της Εκκλησίας, την ευημερία της κοινωνίας, το μελλοντικό προορισμό των ανθρώπων και την ελεύθερη βούληση, τη δύναμη και επιρροή των πνευμάτων. Διότι μπορούσαν να τα ελέγχουν κατά βούληση, να τα διατάσσουν να αποχωρούν στο όνομα του Ιησού και να εντοπίζουν τις κακόβουλες και μυστηριώδεις λειτουργίες τους, όταν προσπαθούσαν να εξαπατήσουν την Εκκλησία, λαμβάνοντας ψεύτικη θρησκευτική εμφάνιση και να μάχονται εναντίον των συμφερόντων της Εκκλησίας και της εξάπλωσης της αλήθειας.

»...Ο Σωτήρας μας, οι Απόστολοι, ακόμα και τα μέλη της Εκκλησίας έχουν προικιστεί με αυτό το χάρισμα, διότι, λέει ο Παύλος: '[δίνεται] σε άλλον δε γένη γλωσσών, σε άλλον δε ερμηνεία γλωσσών... σε άλλον δε ενέργειες θαυμάτων, σε άλλον δε προφητεία,

σε άλλον δε διακρίσεις πνευμάτων'. [Βλέπε Προς Κορινθίους Α' 12:10.] Όλα αυτά άρχισαν από το ίδιο Πνεύμα του Θεού και ήταν χαρίσματα του Θεού. ...Κανένας άνθρωπος ή ομάδα ανθρώπων χωρίς τις κανονικά διορισμένες εξουσίες, την Ιεροσύνη και τη διάκριση των πνευμάτων, δεν μπορεί να ξεχωρίσει τα αληθή από τα ψευδή πνεύματα»¹⁸.

«Πνεύματα που ψεύδονται, έρχονται στη γη. Θα υπάρξουν μεγάλες εκδηλώσεις πνευμάτων, τόσο ψευδών, όσο και αληθών. ...Κάθε πνεύμα ή όραμα ή τραγούδι, δεν είναι από τον Θεό. ...Το χάρισμα της διάκρισης των πνευμάτων θα δοθεί στον προεδρεύοντα πρεσβύτερο. Προσευχηθείτε για αυτόν, ώστε να μπορεί να έχει αυτό το χάρισμα»¹⁹.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε τις ιδέες αυτές καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Επανεξετάστε την αφήγηση στις σελίδες 411-14. Πώς μπορεί αυτή η αφήγηση να βοηθήσει τους φέροντες τη Μελχισεδική Ιεροσύνη να προετοιμαστούν ώστε να χορηγούν [ευλογία] στους αρρώστους; Πώς μπορεί να μας βοηθήσει, όταν χρειαζόμαστε μια ευλογία ιεροσύνης; Γιατί νομίζετε ότι ήταν σημαντικό για τον αδελφό Φόρντχαμ να εκφράσει την πίστη του στον Ιησού Χριστό εκείνη την εποχή;
- Ξαναδιαβάστε τις διδασκαλίες του Προφήτη Τζόζεφ, στη σελίδα 414. Ποιες εμπειρίες σας έχουν βοηθήσει ώστε να καταλάβετε τη δύναμη της ιεροσύνης στην ίαση των αρρώστων; Ποιες αρχές θα πρέπει να μας καθοδηγούν όταν μιλάμε για τις εμπειρίες μας στην ίαση αρρώστων; Γιατί μερικοί άνθρωποι δεν θεραπεύονται, έστω και αν ασκούν πίστη και λαμβάνουν ευλογίες ιεροσύνης;
- Ο Τζόζεφ Σμιθ είπε ότι το χάρισμα των γλωσσών «ήταν ειδικά θεσπισμένο για να κηρύσσεται το ευαγγέλιο στα άλλα έθνη και σε άλλες γλώσσες» (βλέπε σελίδες 414-17). Πώς βοήθησε αυτό το χάρισμα στη διάδοση του ευαγγελίου σε όλο τον κόσμο; Πώς έχετε λάβει εσείς ή κάποιος γνωστός σας το χάρισμα των γλωσσών, για να σας βοηθήσει να κηρύξετε το ευαγγέλιο;

- Ξαναδιαβάστε τις διδασκαλίες του Προφήτη σχετικά με το πνεύμα της προφητείας (σελίδες 417-18). Τι σημαίνει για σας να ξέρετε ότι κάθε μέλος της Εκκλησίας μπορεί να έχει το πνεύμα της προφητείας;
- Ξαναδιαβάστε τις διδασκαλίες του Προφήτη σχετικά με το χάρισμα της διάκρισης των πνευμάτων (σελίδες 418-21). Τι είναι το χάρισμα της διάκρισης των πνευμάτων; Πώς μπορούμε να αποφύγουμε να εξαπατηθούμε από πονηρές επιρροές; Πώς μας βοηθούν να διακρίνουμε τις πονηρές επιρροές ο τωρινός προφήτης μας και άλλοι ηγέτες της Εκκλησίας;

Συνοχετιζόμενες γραφές: Προς Κορινθίους Α΄ 12:1-31, 14:1-6, 22-28, Ιακώβου 5:14-15, Μορόνι 10:8-17, Δ&Δ 46:1-33, 50:1-36, 40-44, 52:14-19

Σημειώσεις

1. Ημερολόγια Ουίλφορντ Γούντροφ, 1833-98, καταχώριση 22^α Ιουλίου 1839, Αρχεία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σολτ Λέικ Σίτυ, Γιούτα.
2. Wilford Woodruff, "Leaves from My Journal," *Millennial Star*, 17 Οκτωβρίου 1881, σελ. 670. Εκουγχρονισμένη γραφή κεφαλαίων γραμμάτων, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου.
3. *History of the Church*, 4:555. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 20 Μαρτίου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλφορντ Γούντροφ.
4. *History of the Church*, 4:3-5, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου, διαγραφή πλάγιας γραφής. Από καταχωρίσεις στο ημερολόγιο του Τζόζεφ Σμιθ, 8-10, 28 Ιουλίου 1839, Κομέρς, Ιλλινόις.
5. *History of the Church*, 4:11. Από οδηγίες του Τζόζεφ Σμιθ στις 29 Σεπτεμβρίου 1839 στο Κομέρς του Ιλλινόις. Αναφέρθηκαν από τον Τζέιμς Μαλχόλαντ.
6. *History of the Church*, 2:162. Από τα πρακτικά μιας συνέλευσης πρεσβυτέρων, η οποία έλαβε χώρα στις 8 Σεπτεμβρίου 1834 στο Νιου Πόρτατζ του Οχάιο. Αναφέρθηκε από τον Ολβερ Κάουντερν.
7. *History of the Church*, 1:369. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και των συμβούλων του στην Πρώτη Προεδρία προς τους αδελφούς στο Μισσούρι, 2 Ιουλίου 1833, Κίρτλαντ, Οχάιο.
8. *History of the Church*, 4:485. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 26 Δεκεμβρίου 1841 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
9. *History of the Church*, 3:379, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 27 Ιουνίου 1839, στο Κομέρς του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
10. *History of the Church*, 5:31-32. Από το "Gift of the Holy Ghost", ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Ιουνίου 1842, σελίδες 825-26. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
11. *History of the Church*, 4:580, εκουγχρονισμένη στίξη. Από το "Try the Spirits", ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Απριλίου 1842, σελ. 747. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
12. *History of the Church*, 3:392. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, περίπου τον Ιούλιο του 1839, στο Κομέρς του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
13. *History of the Church*, 4:607. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 28 Απριλίου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάζα Σνόου.
14. *History of the Church*, 3:389. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ περίπου τον Ιούλιο του 1839 στο Κομέρς του

- Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
15. Παρατέθηκε υπό Τζέιμς Μπέργκες σε συλλογή αποσπασμάτων ομιλιών του Τζόζεφ Σμιθ. James Burgess, *Journals*, 1841-48, 2^{ος} τόμος, Αρχαία Εκκλησία.
  16. *History of the Church*, 5:407-8, εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από οδηγίες του Τζόζεφ Σμιθ, περίπου τον Ιανουάριο του 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε σε επιστολή από μη προσδιορισθέντα ανταποκριτή της *Boston Bee*, 24 Μαρτίου 1843, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Μαΐου 1843, σελ. 200.
  17. *History of the Church*, 3:379, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 27 Ιουνίου 1839 στο Κομέρς του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
  18. *History of the Church*, 4:571-75, 580, εκουγχρονισμένη στίξη και γραμματική, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από το “Try the Spirits”, ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Απριλίου 1842, σελ. 743-45, 747. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
  19. *History of the Church*, 3:391-92. Διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ, περίπου τον Ιούλιο του 1839, στο Κομέρς του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.

*Ο Σωτήρας δείχνει συμπόνια σε μία γυναίκα που κρίθηκε ως μοιχαλίσ (βλέπε Κατά Ιωάννην 8:1-11).
«Ο Χριστός είπε ότι ήρθε για να καλέσει τους αμαρτωλούς σε μετάνοια,
για να τους σώσει», διακήρυξε ο Τζόζεφ Σμιθ.*

Η δύναμη της συγχώρησης

*«Έλα, αγαπητέ αδελφέ, δεδομένου
ότι η διαμάχη μας τελείωσε. Γιατί οι φίλοι απ'
την αρχή, είναι πάλι στο τέλος φίλοι».*

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Το καλοκαίρι του 1839, ο Προφήτης έδωσε το όνομα *Ναβού* στην τοποθεσία όπου συγκεντρώνονταν οι Άγιοι, στην πλευρά του ποταμού Μισιοιπή προς το Ιλλινόις. Η ονομασία είχε εβραϊκή προέλευση και σήμαινε «μια όμορφη τοποθεσία ή μέρος, έχοντας, επίσης, την έννοια της ανάπαυσης»¹. Υπό την καθοδήγηση του Προφήτη, οι Άγιοι άρχισαν να μετατρέπουν το χωριό Κομέρς σε μια όμορφη πόλη. Αρχικά αντικατέστησαν τις καλύβες και τις σκηνές τους με τα σπίτια της παραμεθορίου από ξύλο και κατόπιν άρχισαν να εμφανίζονται πολυάριθμα ξύλινα σπίτια και κανονικά σπίτια από τούβλα. Φύτεψαν οπωροφόρα και δέντρα που έδιναν σκιά, κλήματα και θάμνους για να ομορφύνουν τις μεγάλες εκτάσεις γης. Στην όμορφη Ναβού, οι Άγιοι ήλπιζαν να βρουν ένα ειρηνικό καταφύγιο, όπου θα μπορούσαν να αφήσουν πίσω τους τις καταδιώξεις του Μισσούρι.

Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου ανοικοδόμησης, ο Τζόζεφ Σμιθ είχε μία εμπειρία, η οποία φανέρωσε τον ευοπλιστικό χαρακτήρα του και την προθυμία του να συγχωρεί τους άλλους, αφήνοντάς τους χώρο ώστε να μετανοούν για τις αδικίες του παρελθόντος. Ο Ντάνιελ Τάιλερ αφηγήθηκε την εμπειρία:

«Κάποιο υψηλά ιστάμενο πρόσωπο στην Εκκλησία, ενώ βρισκόταν στο Φαρ Ουέστ [Μισσούρι], αρρώστησε με ρίγη και πυρετό. Ενώσω ο νους αλλά και το σώμα του ήταν αδύναμα, αποξενωμένες ομάδες δημιουργήσαν μια πικρία μέσα του και τον έπεισαν να εγκαταλείψει τους Αγίους και να πάει με εκείνους. Έδωσε κάποια μαρτυρία εναντίον του Προφήτη. Ενώ οι Άγιοι εγκαθίσταντο στο Κομέρς, εκείνος,

έχοντας ανανήψει από την αρρώστια του, μετακινήθηκε από το Μισσοούρι, στο Κουίνου του Ιλλινόις. Εκεί έπιασε δουλειά και άρχισε να κόβει καυσόξυλα, ώστε να συγκεντρώσει χρήματα για να πάει μαζί με την οικογένειά του στη Ναβού και να [δώσει] ένα δώρο στον αδικημένο άνθρωπο του Θεού αν, βεβαίως, εκείνος τον συγχωρούσε και του επέτρεπε να επιστρέψει στο ποίμνιο. ...Καταλάβαινε ότι δεν υπήρχε πουθενά αλλού σωτηρία για αυτόν και αν του το αρνιόνταν, όλα θα είχαν χαθεί για εκείνον. Ξεκίνησε με θλιμμένη καρδιά και τα μάτια ριγμένα καταγής.

»Ενώ [ο άνδρας] βρισκόταν καθ' οδόν, ο Κύριος είπε στον αδελφό Τζόζεφ ότι ερχόταν. Ο Προφήτης κοίταξε έξω από το παράθυρο και τον είδε να ανηφορίζει το δρόμο. Μόλις γύρισε για να ανοίξει την αυλόπορτα, ο Προφήτης τινάχτηκε από την καρέκλα του και έτρεξε να τον προϋπαντήσει στην αυλή, φωνάζοντας: 'Ω αδελφέ, πόσο χαρούμενος είμαι που σε βλέπω!' Έβαλε το χέρι του και τον αγκάλιασε γύρω από το λαιμό κι έκλαψαν και οι δύο σαν παιδιά.

»Περιττό να πω ότι έγινε η κατάλληλη αποκατάσταση και ο πεπτωκώς άνδρας εισήλθε ξανά στην εκκλησία μέσω βαπτίσματος, έλαβε ξανά την ιεροσύνη του, έφυγε για αρκετές σημαντικές αποστολές, συναθροίστηκε με τους Αγίους στη Σιών και πέθανε εν πλήρει πίστη»².

Ο Τζωρτζ Κάνον, ο οποίος υπηρετούσε ως σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, έδωσε επιπλέον αποδείξεις για το χαρακτήρα του Τζόζεφ Σμιθ που ήξερε να συγχωρεί: «Με την ακλόνητη συνηγορία του για την αλήθεια και την άκαμπτη προσκόλλησή του στις εντολές του Θεού, ο Τζόζεφ ήταν πάντα ευσπλαχνικός προς τους αδύναμους και όσους έκαναν σφάλματα. Κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού του 1835, εργαζόταν επίπονα σε συμβούλια και σε συγκεντρώσεις στο Κίρτλαντ και τη γύρω περιοχή και είχε επλεγεί να πάρει μέρος στις νομικές διαδικασίες εναντίον κάποιων μελών, τα οποία θα δικάζονταν για αυτά που είχαν πει εναντίον της Προεδρίας της Εκκλησίας. Είτε του τύχαινε να είναι εκείνος που θα υπερασπιζόταν τον κατηγορούμενο είτε να ασκήσει καθήκοντα εισαγγελέα, αν και μπορεί να ήταν ο ίδιος ο αδικημένος, ενεργούσε με τόσοη τρυφερότητα και δικαιοσύνη, ώστε κέρδιζε την αγάπη όλων»³.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Πρέπει να ασκούμε την αρχή της ευσπλαχνίας και να συγχωρούμε τους αδελφούς και τις αδελφές μας.

«Μία από τις πλέον ευχάριστες σκηνές που μπορούν να εκτυλιχθούν στη γη, όταν διαπράττεται ένα αμάρτημα από κάποιο άτομο απέναντι σε κάποιο άλλο, είναι να συγχωρήσουμε αυτό το αμάρτημα. Κατόπιν, σύμφωνα με το υπέρτατο και τέλειο υπόδειγμα του Σωτήρα, προσευχηθείτε στον Πατέρα μας στους ουρανούς να συγχωρήσει και [τον αμαρτήσαντα]»⁴.

«Πάντοτε να ασκείτε την αρχή της ευσπλαχνίας και να είστε έτοιμοι να συγχωρήσετε τον αδελφό μας με τις πρώτες ενδείξεις μετανοίας και αιτήματος συγχώρησης. Και αν μάλιστα συγχωρήσουμε τον αδελφό μας ή ακόμα και τον εχθρό μας, προτού εκείνος μετανοήσει ή ζητήσει συγχώρηση, ο επουράνιος Πατέρας μας θα φανεί εξίσου ευσπλαχνικός σε εμάς»⁵.

«Να υπομένετε και να είστε υπομονετικοί ο ένας με τον άλλο, διότι έτσι κάνει ο Κύριος με εμάς. Να προσεύχεστε για τους εχθρούς σας στην Εκκλησία και μη βλασφημείτε τους εχθρούς σας εκτός Εκκλησίας: διότι η εκδίκηση είναι δική μου, είπε ο Κύριος, και εγώ θα ανταποδώσω [βλέπε Προς Ρωμαίους 12:19]. Προς κάθε χειροτονημένο μέλος και προς όλους, λέμε, να είστε ευσπλαχνικοί και θα βρείτε έλεος. Επιδιώκετε να βοηθάτε στη σωτηρία των ψυχών, όχι να τις καταστρέφετε: διότι, αληθινά, γνωρίζετε ότι 'έτσι θα είναι χαρά στον ουρανό για έναν αμαρτωλό που μετανοεί, περισσότερο παρά για 99 δίκαιους, που δεν έχουν ανάγκη μετάνοιας'. [Βλέπε Κατά Λουκάν 15:7.]»⁶

Η Ιαίζα Σνόου, ανέφερε αυτά τα λόγια του Προφήτη: «[Οι Άγιοι] πρέπει να είναι οπλισμένοι με ευσπλαχνία, παρά την ανομία ανάμεσά μας. Είπε εκείνος ότι υπήρξε χρήσιμος στο να φέρει την ανομία στο φως - ήταν καταθλιπτική η σκέψη και φρικτή, ότι τόσοι πολλοί θα έθεταν τον εαυτό τους υπό την καταδίκη του διαβόλου και θα όδευαν σε αιώνια απώλεια. Με βαθιά επίγνωση είπε ότι είναι θνητοί συνάνθρωποί μας, ότι κάποτε τους αγαπούσαμε - δεν πρέπει τώρα να τους ενθαρρύνουμε να αναμορφωθούν; Δεν τους έχουμε [ακόμα] συγχωρήσει μέχρι εβδομήντα φορές επτά, όπως μας κατηύθυνε ο Σωτήρας μας [βλέπε Κατά Ματθαίον 18:21-22]· ίσως να μην τους έχουμε

συγχωρήσει ούτε μία φορά. Υπάρχει τώρα καιρός σωτηρίας για τους αμαρτωλούς, αν μετανοήσουν και σωφρονιστούν»⁷.

«Υποθέστε ότι ο Ιησούς Χριστός και οι άγιοι άγγελοι αντιτάσσονταν σε εμάς για ασήμαντα πράγματα, τι θα γινόμασταν; Πρέπει να είμαστε ευοπλισμένοι ο ένας προς τον άλλο και να παραβλέπουμε τα μικροπράγματα»⁸.

Ο Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, ένα μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα, ανέφερε: «Ο Τζόζεφ σχολίασε ότι όλα ήταν καλά ανάμεσα σε εκείνον και τους ουρανούς. Ότι δεν έτρεφε αισθήματα εχθρότητας εναντίον κανενός. Και κατά την προσευχή του Ιησού ή το υπόδειγμά του, έτσι προσευχόταν ο Τζόζεφ: 'Πατέρα... συγχώρεσε σε μας τις αμαρτίες μας, όπως κι εμείς συγχωρούμε σ' αυτούς που αμαρτάνουν σε μας' [βλέπε Κατά Ματθαίον 6:12, 14], διότι απεριόριστα συγχωρώ όλους τους ανθρώπους. Εάν επιθυμούμε να διασφαλίσουμε και να καλλιεργήσουμε την αγάπη των άλλων, πρέπει να αγαπάμε τους άλλους, ακόμα και τους εχθρούς μας σαν να είναι φίλοι μας»⁹.

Η συγχώρηση αποκαθιστά την ενότητα συναισθήματος.

«Με θλίβει διότι δεν υπάρχει περισσότερο συναισθηματικό ενότητα. Αν ένα μέλος υποφέρει, όλα τα μέλη το αισθάνονται. Με την ενότητα συναισθήματος, λαμβάνουμε δύναμη με τον Θεό. Ο Χριστός είπε ότι ήρθε για να καλέσει τους αμαρτωλούς σε μετάνοια, να τους σώσει. Ο Χριστός καταδικάστηκε από τους φαρισαϊκούς Ιουδαίους, διότι συμπεριέλαβε αμαρτωλούς στη συντροφιά του. Τους συμπεριέλαβε βάσει της αρχής ότι μετανόησαν για τις αμαρτίες τους. ...Αν [οι αμαρτωλοί] μετανοήσουν, υποχρεούμεθα να τους αποδεχθούμε και με την καλοσύνη να τους εξαγνίσουμε και να τους καθαρίσουμε από κάθε ανομία με την επιρροή μας, προσέχοντάς τους. ...Τίποτε άλλο δεν είναι τόσο καλά υπολογισμένο για να οδηγήσει τους ανθρώπους να εγκαταλείψουν την αμαρτία, όσο να τους πάρουμε από το χέρι και να τους προσέχουμε με τρυφερότητα»¹⁰.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ έγραψε σε μία ομάδα ηγετών της Εκκλησίας: «Λοιπόν, αδελφοί, επιτρέψτε μου να σας πω, ότι διάθεσή μου είναι να δίνω και να συγχωρώ, να υπομένω και να κάνω υπομονή, με κάθε μακροθυμία και καρτερία τα ελαττώματα, την αφροσύνη, τις αδυναμίες και τις ανομίες των αδελφών μου και όλων των ανθρώπων· και η εμπιστοσύνη και η αγάπη μου απέναντί σας δεν χαλαρώνει ούτε

αποδυναμώνεται. Και τώρα, αν θα σας καλούσαν να υπομείνετε μαζί μας λίγο από την όποια αδυναμία μας και την αφροσύνη μας και αν θα έπρεπε, μαζί με εμάς, να επιπληχθείτε, μην προσβληθείτε. ...Όταν εσείς κι εγώ ερχόμαστε πρόσωπο με πρόσωπο, αναμένω, χωρίς την παραμικρή αμφιβολία, ότι κάθε ζήτημα ανάμεσά μας θα είναι απόλυτα κατανοητό και τέλεια αγάπη θα υπεριοχύει· και η ιερή διαθήκη μέσω της οποίας είμαστε δεμένοι, θα κατέχει την υπέρτατη θέση στις καρδιές μας»¹¹.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είπε τα ακόλουθα σε μία συγκέντρωση με τους συμβούλους του στην Πρώτη Προεδρία και τους Δώδεκα: «Κάποιες φορές, στην παρόρμηση της στιγμής, μίλησα ιδιαίτερα σκληρά και στο μέτρο στο οποίο έχω πληγώσει τα αισθήματά σας, αδελφοί, ζητώ τη συγχώρησή σας, διότι σας αγαπώ και θα σας στηρίζω με όλη την καρδιά μου, με κάθε δικαιοσύνη ενώπιον του Κυρίου και ενώπιον όλων των ανθρώπων. Διότι, να είστε βέβαιοι, αδελφοί, είμαι πρόθυμος να αντιπαλέψω το ξέσπασμα κάθε εναντίωσης, σε θύελλες και καταγίδες, σε βροντές και κεραυνούς, σε θάλασσα και σε στεριά, στην ερημιά ή ανάμεσα σε ψευδείς αδελφούς ή όχλους ή όπου αλλού ο Θεός κατά την πρόνοιά Του μας καλέσει. Και είμαι πεπεισμένος ότι, ούτε ύψωμα ούτε βάθος ούτε τάξεις αγγέλων ούτε δυνάμεις, πράγματα παρόντα ή μέλλοντα να συμβούν ούτε κάποια άλλη κτίση θα μπορέσει να με χωρίσει από εσάς [βλέπε Προς Ρωμαίους 8:38-39].

»Και θα συνάψω τώρα διαθήκη μαζί σας ενώπιον του Θεού, ότι δε θα ακούσω ούτε θα πιστέψω κάποια μειωτική αναφορά εναντίον οιοδήποτε από εσάς ούτε θα σας καταδικάσω βάσει οιασδήποτε μαρτυρίας κάτω από τους ουρανούς, εκτός από μαρτυρία η οποία είναι αλάνθαστα εξακριβωμένη, μέχρι να μπορώ να σας αντικρίσω πρόσωπο με πρόσωπο, και να το γνωρίζω ως βέβαιο και θέτω ακατάπαυστη εμπιστοσύνη στο λόγο σας, διότι πιστεύω ότι είστε άνδρες αληθείας. Και το ίδιο ζητώ από εσάς, όταν σας λέω κάτι, να θέτετε την ίδια εμπιστοσύνη στο λόγο μου, διότι δε θα σας πω ότι ξέρω κάτι που δε γνωρίζω»¹².

Το φθινόπωρο του 1835, ο αδελφός του Προφήτη, Ουίλιαμ, διεφάνησε με μία απόφαση του Προφήτη, οργίστηκε και άρχισε να συμπεριφέρεται στον Προφήτη με περιφρόνηση και να παροτρύνει τους άλλους να πράξουν το ίδιο. Η συμπεριφορά αυτή στενοχώρησε τον Προφήτη και έγραψε τα ακόλουθα στον Ουίλιαμ: «Επιθυμώ, αδελφέ Ουίλιαμ, να είσαι ταπεινός. Σε συγχωρώ πέρα ως

πέρα, και γνωρίζεις την ακλόνητη και σταθερή διάθεσή μου. Γνωρίζω ποιον εμπιστεύομαι. Στέκω επάνω στο βράχο. Οι πλημμύρες δεν μπορούν ούτε και θα με ανατρέψουν. Ξέρεις ότι η διδαχή που διδάσκω είναι αληθινή, ξέρεις ότι ο Θεός με έχει ευλογήσει. ...Ξέρεις ότι είναι καθήκον μου να σε νουθετώ, όταν πράττεις άδικο. Την άδεια αυτή, πάντοτε θα την παίρνω, και εσύ θα έχεις το ίδιο προνόμιο. Παίρνω την άδεια να σε νουθετήσω, χάρη στα δικαιώματα που εξ αρχής έχω και παραχωρώ και σε σένα το προνόμιο, διότι είναι καθήκον μου να είμαι ταπεινός, και να λαμβάνω επίπληξη και οδηγία από έναν αδελφό ή φίλο...

»Και τώρα, είτε ο Θεός να έχει ευσπλαχνία επάνω στο σπιτικό του πατέρα μου. Είθε ο Θεός να απομακρύνει την εχθρότητα ανάμεσα σε εμένα κι εσένα και είτε να αποκατασταθούν όλες οι ευλογίες και το παρελθόν να λησμονηθεί παντοτινά. Είθε η ταπεινή μετάνοια να φέρει και τους δύο μας προς Εσέ, ω Θεέ, και προς τη δύναμη και προστασία Σου, και να ευλογηθούμε ώστε να απολαμβάνουμε τη συντροφιά του πατέρα, της μητέρας, του Άλβιν, του Χάουρουμ, της Σωφρονίας, του Σάμιουελ, της Κάθριν, του Κάρλος, της Λούση, των Αγίων, και όλων όσοι έχουν καθαγιαστεί εν ειρήνη, παντοτινά, είναι η προσευχή του αδελφού σου»¹³.

Την 1^η Ιανουαρίου 1836, ο Προφήτης είπε τα ακόλουθα, σχετικά με τις προσπάθειές του να επιλύσει αυτή τη δυσκολία μέσα στην οικογένειά του: «Παρ' όλη την ευγνωμοσύνη που πλημμυρίζει την καρδιά μου κάνοντας μια ανασκόπηση του παρελθόντος έτους, και τις πολλαπλές ευλογίες που στεφάνωσαν το κεφάλι μας, η καρδιά μου θλίβεται μέσα μου, εξαιτίας της δυσκολίας που ενυπάρχει στην οικογένεια του πατέρα μου. ...Είμαι αποφασισμένος ώστε να μη λείπει τίποτα από μέρους μου, ώστε να διευθετηθούν και φιλικά να εκλείψουν και να τακτοποιηθούν όλες οι οικογενειακές δυσκολίες ετούτης της εποχής, ώστε ο επόμενος χρόνος και τα χρόνια, είτε είναι λίγα είτε πολλά, να αναλωθούν με χρηστότητα ενώπιον του Θεού...

»Οι αδελφοί Ουίλιαμ και Χάουρουμ και ο θείος Τζων Σμιθ, ήρθαν στο σπίτι μου και πήγαμε σε ένα δωμάτιο μόνοι, με τη συντροφιά του πατέρα και του Πρεσβύτερου Μάρτιν Χάρρις. Τότε ο πατέρας Σμιθ άνοιξε τη συζήτησή μας με προσευχή, μετά την οποία μίλησε για την κατάσταση αυτή με συναίσθημα και τρυφερότητα, με όλη τη συμπόνια ενός πατέρα, τα αισθήματα του οποίου είχαν βαθιά

πληγωθεί εξαιτίας της δυσκολίας που υπήρχε στην οικογένεια· και όση ώρα μας μιλούσε, το Πνεύμα του Θεού ήταν επάνω μας με ισχύ μεγάλη και οι καρδιές μας είχαν μαλακώσει. Ο αδελφός Ουίλιαμ προέβη σε μια ταπεινή εξομολόγηση και ζήτησε τη συγχώρησή μου για το κακό που μου είχε προξενήσει. Και όπου είχα εγώ παρεκτραπεί, ζήτησα τη συγχώρησή του.

»Και το πνεύμα της εξομολόγησης και της συγχώρησης ήταν αμοιβαίο ανάμεσά μας, και συνάψαμε διαθήκη αναμεταξύ μας, ενώπιον του Θεού και των αγίων αγγέλων και των αδελφών, να προσπαθήσουμε από τώρα και στο εξής να αναπτύσσουμε πνευματικά ο ένας τον άλλο με χρηστότητα στα πάντα, και να μην ακούμε τις κακόβουλες αναφορές για τον καθέναν μας. Αλλά, ως πραγματικά αδέρφια, να πηγαίνουμε ο ένας στον άλλο, με τα παράπονά μας, με πνεύμα πραότητας και να συμφιλιωνόμαστε, και κατά τον τρόπο αυτό να προωθούμε την ευτυχία μας και την ευτυχία της οικογένειας και, με λίγα λόγια, την ευτυχία και ευημερία όλων. Η σύζυγός μου, η μητέρα μου και ο γραφέας μου κλήθηκαν μετά να έρθουν μέσα, και επαναλάβαμε τη διαθήκη σε αυτούς που είχαμε φέρει μέσα· και ενώ η ευγνωμοσύνη πλημμύριζε τον κόρφο μας, δάκρυα έτρεχαν από τα μάτια μας. Μετά ζήτησαν από εμένα να κλείσω τη συζήτησή μας, πράγμα που έκανα, με προσευχή· και ήταν πράγματι μια περίπτωση αγαλλίασης και καιρός χαράς»¹⁴.

Δείχνοντας μακροθυμία, υπομονή και ευσπλαχνία προς τον μετανοήσαντα, μπορούμε να βοηθήσουμε ώστε να έρθει στην «ελευθερία των αγαπητών τέκνων του Θεού».

Στα τέλη του 1838, ο Ουίλιαμ Φελπς, ο οποίος υπήρξε πιστό μέλος της Εκκλησίας, ήταν ανάμεσα σε εκείνους που έδωσαν ψευδή μαρτυρία εναντίον του Προφήτη και άλλων ηγετών της Εκκλησίας, κάτι που οδήγησε στη φυλάκισή τους στο Μισσούρι. Τον Ιούνιο του 1840, ο αδελφός Φελπς έγραψε στον Τζόζεφ Σμιθ, ζητώντας συγχώρηση. Ο Προφήτης Τζόζεφ απάντησε: «Πρέπει να πω ότι, με ασυνήθιστα συναισθήματα, προσπάθω να γράψω λίγες γραμμές σε σένα, απαντώντας στην επιστολή σου της 29^{ης} [του τελευταίου μηνός]. Συγχρόνως, χαίρομαι για το προνόμιο που μου δόθηκε.

»Μπορείς έως ένα σημείο να καταλάβεις τα συναισθήματά μου, καθώς και του Πρεσβύτερου Ρίγκντον και του αδελφού Χάουρουμ, όταν διαβάσαμε την επιστολή σου – πραγματικά οι καρδιές μας

Ο Ουίλιαμ Φελπς, ο οποίος απεικονίζεται εδώ με τον Τζιζέφ Σμιθ μετά την επιστροφή του ως πλήρες μέλος μεταξύ των Αγίων, έγραψε για τον Προφήτη που τόσο γενναιόδρα τον είχε συγχωρήσει: «Δόξα στον άνδρα που ο Ιεχωβά, Προφήτη έχρισε!» (Υμνοι και παιδικά τραγούδια, σελ. 50).

μαλάκωσαν και γέμισαν τρυφερότητα και συμπόνια, όταν βεβαιωθήκαμε για τις αποφάσεις σου, κ.λπ. Μπορώ να σε διαβεβαιώσω ότι έχω τη διάθεση να ενεργήσω στην περίπτωση σου κατά τρόπο ο οποίος θα έχει την επιδοκιμασία του Ιεχωβά (του οποίου είμαι υπηρέτης), και ευάρεστο προς τις αρχές της αλήθειας και της χρηστότητας, οι οποίες έχουν αποκαλυφθεί. Και στο βαθμό που η μακροθυμία, η υπομονή και η ευσπλαχνία χαρακτήριζαν πάντα τις συμφωνίες του επουράνιου Πατέρα μας απέναντι στον ταπεινό και μεταμελημένο, αισθάνομαι την επιθυμία να μιμηθώ το παράδειγμα, να αγαπήσω τις ίδιες αρχές και κάνοντας αυτό, να είμαι σωτήρας των συνανθρώπων μου.

»Είναι αλήθεια πως έχουμε υποφέρει αρκετά ως συνέπεια της συμπεριφοράς σου – το ποτήρι με τη χολή, ήδη αρκετά γεμάτο για να το πιουν θνητοί, είχε πράγματι ξεχειλίσει όταν στράφηκες εναντίον μας, εσύ, με τον οποίο συχνά συνομιλούσαμε με γλυκύτητα και απολαμβάναμε καιρούς χαράς και ειρήνης από τον Κύριο – ‘αν ήσουν εχθρός, θα σε υποφέραμε’. [Βλέπε Ψαλμοί 55:12-14.] ‘Κατά την ημέρα, κατά την οποία στεκόσουν απέναντι, κατά την ημέρα, κατά την οποία οι αλλογενείς έφεραν τον στρατό του σε αιχμαλωσία, και οι ξένοι μπήκαν στις πύλες του, και έριξαν κλήρους για [το Φαρ Ουέστ], ήσουν κι εσύ σαν ένας απ’ αυτούς. Δεν έπρεπε, όμως, να επιβλέπεις στην ημέρα του αδελφού σου, στην ημέρα της αποξένωσής του· ούτε να κομπάζεις κατά την ημέρα της θλίψης’. [Βλέπε Αβδίου 1:11-12.]

»Παρ’ όλα αυτά, ήπια το ποτήρι, το θέλημα του Πατέρα μας έγινε και είμαστε ακόμα ζωντανοί, πράγμα για το οποίο ευχαριστούμε τον Κύριο. Και έχοντας ελευθερωθεί από τα χέρια άνομων ανθρώπων χάρη στην ευσπλαχνία του Θεού μας, λέμε ότι είναι προνόμιό σου να ελευθερωθείς από τις δυνάμεις του ενάντιου, να έρθεις στην ελευθερία των αγαπητών τέκνων του Θεού, και ξανά να πάρεις τη θέση σου ανάμεσα στους Αγίους του Υψίστου, και με επιμέλεια, ταπεινότητα και αγάπη γνήσια, να εμπιστευθείς τον εαυτό σου στον Θεό μας και Θεό σου, και στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού.

»Θεωρώντας ότι η εξομολόγησή σου είναι αληθινή και η μετάνοιά σου γνήσια, θα είμαι ευτυχής για μια ακόμη φορά να σου δώσω χέρι φιλίας και να αγαλλιάσω για την επιστροφή του ασώτου.

»Η επιστολή σου διαβάστηκε στους Αγίους την περασμένη Κυριακή και ελήφθησαν υπ’ όψιν τα συναισθήματά τους, όταν ομόφωνα αποφασίστηκε πως ο Γ. Γ. Φελπς θα έπρεπε να γίνει δεκτός στην κοινωνία των πιστών.

»‘Έλα, αγαπητέ αδελφέ, δεδομένου ότι η διαμάχη μας τελείωσε. Γιατί οι φίλοι απ’ την αρχή, είναι πάλι στο τέλος φίλοι’»¹⁵.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε τις ιδέες αυτές καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Αυτό το κεφάλαιο περιλαμβάνει αρκετές αφηγήσεις όπου ο Τζόζεφ Σμιθ συγχωρούσε τους άλλους. Ξαναδιαβάστε τις αφηγήσεις αυτές στις σελίδες 425-26, 429-31 και 431-33. Με ποιους τρόπους θα μπορούσαν αυτές οι ιστορίες να βοηθήσουν κάποιον, ο οποίος προσπαθεί σκληρά για να συγχωρήσει έναν άλλον;
- Ποιες ευλογίες έρχονται στη ζωή μας, όταν συγχωρούμε εκείνους οι οποίοι μας έχουν προσβάλει; Γιατί μερικές φορές δυσκολευόμαστε να συγχωρήσουμε τους άλλους; Τι μπορούμε να κάνουμε για να αναπτύξουμε περισσότερο ένα πνεύμα συγχώρησης;
- Η σελίδα 427 περιλαμβάνει σύντομες, σοφές δηλώσεις σχετικά με το να συγχωρούμε τους άλλους. Για παράδειγμα: «Να ανέχεστε και να είστε υπομονετικοί ο ένας με τον άλλο, διότι έτσι κάνει ο Κύριος με εμάς». «Να είστε ευσπλαχνικοί και θα βρείτε ευσπλαχνία». «Επιδιώκετε να βοηθάτε στη σωτηρία των ψυχών, όχι να τις καταστρέψετε». «Πρέπει να είμαστε ευσπλαχνικοί ο ένας προς τον άλλο και να παραβλέπουμε τα μικροπράγματα». Τι μαθαίνετε από την καθεμία από αυτές τις δηλώσεις;
- Στην στην τρίτη παράγραφο της σελίδας 428, ξαναδιαβάστε τα λόγια του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ σχετικά με την επίδραση που έχει η καλοσύνη και η τρυφερότητα. Γιατί πιστεύετε ότι είναι αληθινή αυτή η συμβουλή; Πώς βίωσατε αυτές τις αρχές στη ζωή σας;
- Ξαναδιαβάστε την πρώτη παράγραφο της σελίδας 429. Ποια προβλήματα θα μπορούσαμε να αποφύγουμε, ακολουθώντας αυτή τη συμβουλή; Γιατί είναι δύσκολο μερικές φορές να ακολουθήσουμε αυτή τη συμβουλή; Πώς μπορούμε να ξεπεράσουμε τον πειρασμό να πιστεύουμε αρνητικές αναφορές για άλλους;
- Στις προσπάθειές του να συγχωρεί τους άλλους, ο Προφήτης μίλησε για την επιθυμία του να «μιμηθεί το παράδειγμα» του Επουράνιου Πατέρα (σελίδα 433) και να ζει «σύμφωνα με το υπέρτατο και τέλει υπόδειγμα του Σωτήρα» (σελίδα 426). Καθώς προσπαθούμε να ακολουθήσουμε το παράδειγμα του Επουράνιου Πατέρα και του Ιησού Χριστού, ποια χαρακτηριστικά θα πρέπει να προσπαθήσουμε να αναπτύξουμε;

Συχετιζόμενες γραφές: Ψαλμοί 86:5, Κατά Ματθαίον 18:21-35, Νεφί Α΄ 7:16-21, Μωσία 26:29-31, Δ&Δ 64:9-11

Σημειώσεις

1. *History of the Church*, 4:268. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και των συμβούλων του στην Πρώτη Προεδρία προς τους Αγίους, 15 Ιανουαρίου 1841, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Ιανουαρίου 1841, σελ. 273-74.
2. Daniel Tyler, στο “Recollections of the Prophet Joseph Smith,” *Juvenile Instructor*, 15 Αυγούστου 1892, σελ. 491. Εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου.
3. George Q. Cannon, *The Life of Joseph Smith, the Prophet* (1888), σελ. 190-91.
4. *History of the Church*, 6:245. Από το “A Friendly Hint to Missouri”, άρθρο γραμμένο υπό την καθοδήγηση του Τζόζεφ Σμιθ, 8 Μαρτίου 1844, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Μαρτίου 1844, σελ. 473.
5. *History of the Church*, 3:383. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 2 Ιουλίου 1839, στο Μοντρούους της Αϊόβα. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ και Ουίλαρντ Ρίτοαρντς.
6. *History of the Church*, 2:230, υποσημείωση, από το “To the Saints Scattered Abroad,” *Messenger and Advocate*, Ιούνιος 1835, σελ. 138.
7. *History of the Church*, 5:19-20. Η λέξη “yet” σε αγκύλες, στο πρωτότυπο. Διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 26 Μαΐου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ιλαίτζα Σνόου.
8. *History of the Church*, 5:23, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 9 Ιουνίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ιλαίτζα Σνόου.
9. *History of the Church*, 5:498, εκουγχρονισμένη στίξη. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 9 Ιουλίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτοαρντς.
10. *History of the Church*, 5:23-24, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 9 Ιουνίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ιλαίτζα Σνόου.
11. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Έντουαρντ Πάρτριτς και άλλους, 30 Μαρτίου 1834, Κίρτλαντ, Οχάιο. Στο Oliver Cowdery Letterbook, σελ. 34-35, Βιβλιοθήκη Χάντινγκτον, Σαν Μαρίνο, Καλιφόρνια. Αντίγραφο στα Αρχεία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέικ Σίτυ, Γιούτα.
12. *History of the Church*, 2:374. Διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου. Από τα πρακτικά ενός συμβουλίου της Πρώτης Προεδρίας και των Δώδεκα, το οποίο έλαβε χώρα στις 16 Ιανουαρίου 1836, στο Κίρτλαντ του Οχάιο. Αναφέρθηκε υπό Γουόρεν Πάρις.
13. *History of the Church*, 2:343. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Ουίλιαμ Σμιθ, 18 Δεκεμβρίου 1835, Κίρτλαντ, Οχάιο.
14. *History of the Church*, 2:352-54, διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου. Από μία καταχώριση ημερολογίου του Τζόζεφ Σμιθ την 1^η Ιανουαρίου 1836, Κίρτλαντ, Οχάιο.
15. *History of the Church*, 4:162-64. Η δεύτερη ομάδα λέξεων σε αγκύλες στην τρίτη παράγραφο, στο πρωτότυπο. Εκουγχρονισμένη στίξη και γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα. Διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου. Η πλάγια γραφή διαγράφηκε. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Ουίλιαμ Φελπς, 22 Ιουλίου 1840, Ναβού, Ιλλινόις.

«Καθώς η βασιλεία του Θεού θεμελιώνεται επάνω στη γη, και η αρχαία τάξη των πραγμάτων αποκαθίσταται, ο Κύριος έχει φανερώσει σε εμάς αυτό το καθήκον και προνόμιο, και έχουμε προταχθεί να βαπτιζόμαστε για τους νεκρούς μας».

Λύτρωση για τους νεκρούς

«Ο μεγάλος Ιεχωβά... γνωρίζει την κατάσταση τόσο των ζωντανών, όσο και των νεκρών και έχει επαρκώς προνοήσει για τη λύτρωσή τους».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Στις αρχές της διακονίας του, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είχε μία εμπειρία η οποία θα τον βοηθούσε να προετοιμαστεί για τον καιρό όπου θα αποκαλυπτόταν η διδαχή της σωτηρίας για τους νεκρούς. Τον Νοέμβριο του 1823, ο Άλβιν Σμιθ, το μεγαλύτερο παιδί της Λούση Μακ Σμιθ και του Τζόζεφ Σμιθ του πρεσβύτερου, ξαφνικά αρρώστησε βαριά και ήταν ετοιμοθάνατος. Ο Άλβιν ήταν 25 ετών, ένας δυνατός και ικανός νέος άνδρας, ο οποίος συνεισέφερε σε μεγάλο βαθμό με τη σκληρή δουλειά του στην οικονομική σταθερότητα της οικογένειας. Η μητέρα του τον περιέγραφε ως «ένα νέο με μοναδική καλοσύνη», του οποίου «η ευγένεια και η γενναιοδωρία» ευλογούσαν τους ανθρώπους γύρω του «κάθε στιγμή της ύπαρξής του»¹.

Γνωρίζοντας ότι πέθαινε, ο Άλβιν κάλεσε τους αδελφούς και τις αδελφές του κοντά του και μίλησε στον καθέναν ξεχωριστά. Στον Τζόζεφ, ο οποίος ήταν σχεδόν 18 ετών και δεν είχε πάρει ακόμα τις χρυσές πλάκες, ο Άλβιν είπε: «Θέλω να είσαι ένα καλό αγόρι και να κάνεις ό,τι περνά από το χέρι σου για να λάβεις τα χρονικά. Να είσαι πιστός στο να λαμβάνεις οδηγίες και να τηρείς κάθε εντολή που σου δόθηκε. Ο αδελφός σου, Άλβιν, πρέπει να σε αφήσει τώρα, όμως θυμήσου το παράδειγμα που σου έδωσε και να είσαι ένα καλό παράδειγμα για τα παιδιά που είναι μικρότερα από εσένα»².

Όταν πέθανε ο Άλβιν, η οικογένεια ζήτησε από έναν Πρεσβυτεριανό ιερέα στην Παλμύρα της Νέας Υόρκης να ιερουργήσει στην κηδεία του. Επειδή ο Άλβιν δεν υπήρξε μέλος του εκκλησιασματος του ιερέα, ο κληρικός ισχυρίστηκε στο κήρυγμά του ότι ο Άλβιν δεν μπορούσε να σωθεί. Ο Ουίλιαμ Σμιθ, ο μικρότερος

αδελφός του Τζόζεφ, θυμόταν: «[Ο ιερέας]... υπαινίχθηκε σαφώς ότι [ο Άλβιν] είχε πάει στην κόλαση, διότι ο Άλβιν δεν ήταν μέλος της εκκλησίας, όμως ήταν καλό παιδί - και του πατέρα μου δεν του άρεσαν αυτά τα λόγια»³.

Τον Ιανουάριο του 1836, πολλά χρόνια μετά το θάνατο του Άλβιν, ο Τζόζεφ Σμιθ είχε ένα όραμα για το σελέστιο βασίλειο, όπου είδε ότι ο Άλβιν, όπως και η μητέρα και ο πατέρας του, θα αποκτούσαν κληρονομία κάποια ημέρα σε αυτό το βασίλειο. Ο Τζόζεφ «απόρησ[ε] πώς ήταν και είχε αποκτήσει [ο Άλβιν] κληρονομία σε αυτό το βασίλειο, αφού ήξερ[ε] ότι έφυγε από ετούτη τη ζωή προτού να απλώσει ο Κύριος το χέρι του για να συνάξει τον Ισραήλ για δεύτερη φορά, και δεν είχε βαφτιστεί για την άφεση αμαρτιών» (Δ&Δ 137:6). Τότε ήρθε η φωνή του Κυρίου στον Τζόζεφ, διακηρύσσοντας:

«Όλοι όσοι πέθαναν χωρίς γνώση αυτού του ευαγγελίου, οι οποίοι θα το είχαν δεχτεί, αν τους είχε επιτραπεί να παραμείνουν, θα είναι κληρονόμοι του σελέστιου βασιλείου του Θεού. Επίσης, όλοι όσοι θα πεθάνουν απ' εδώ κι εμπρός χωρίς γνώση γι' αυτό, οι οποίοι θα το είχαν δεχτεί με όλη τους την καρδιά, θα είναι κληρονόμοι αυτού του βασιλείου. Γιατί εγώ, ο Κύριος, θα κρίνω όλους τους ανθρώπους σύμφωνα με τα έργα τους, σύμφωνα με την επιθυμία της καρδιάς τους» (Δ&Δ 137:7-9).

Στις 15 Αυγούστου 1840, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ κήρυξε σε μία κηδεία στη Ναβού και για πρώτη φορά δημοσίως δίδαξε τη διδαχή της σωτηρίας για τους νεκρούς. Σύμφωνα με τον Σάιμον Μπέικερ, ο οποίος ήταν παρών, ο Προφήτης άρχισε καταθέτοντας μαρτυρία ότι το «ευαγγέλιο που έφερε ο Ιησούς Χριστός ήταν χαρμόσυνα νέα μεγάλης αγαλλίασης». Διάβασε το μεγαλύτερο μέρος της επιστολής Προς Κορινθίους Α', τμήμα 15 και εξήγησε ότι «ο Απόστολος μιλούσε σε ανθρώπους που καταλάβαιναν το βάπτισμα για τους νεκρούς, διότι υπήρχε η ανάλογη πρακτική ανάμεσά τους». Κατόπιν διακήρυξε ότι «οι άνθρωποι μπορούσαν τώρα να ενεργούν για τους φίλους τους που είχαν φύγει από αυτή τη ζωή και ότι το σχέδιο σωτηρίας ήταν υπολογισμένο να σώσει όλους όσοι ήταν πρόθυμοι να υπακούσουν στα απαιτούμενα του νόμου του Θεού»⁴.

Ένα μήνα μετά την ομιλία στην κηδεία, ο Προφήτης επισκέφθηκε τον πατέρα του, ο οποίος ήταν σοβαρά άρρωστος και ετοιμοθάνατος. Ο Προφήτης συζήτησε με τον πατέρα του τη διδαχή του

βαπτίσματος για τους νεκρούς και οι σκέψεις του πατέρα Σμιθ στράφηκαν στον αγαπημένο γιο του, Άλβιν. Ο πατέρας Σμιθ ζήτησε να γίνει «αμέσως» το έργο για τον Άλβιν. Λεπτά προτού πεθάνει, δήλωσε ότι είδε τον Άλβιν⁵. Κατά τους τελευταίους μήνες του 1840, η οικογένεια Σμιθ χάρηκε αφάνταστα καθώς ο Χάουρουμ έλαβε τη διάταξη του βαπτίσματος για τον αδελφό του, Άλβιν.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Ο Θεός αγαπά όλα τα παιδιά Του και θα κρίνει όλους τους ανθρώπους σύμφωνα με το νόμο που έχουν λάβει.

«Τα μεγάλα σχέδια του Θεού αναφορικά με τη σωτηρία των ανθρώπων, πολύ λίγο γίνονται κατανοητά από τη γενεά στην οποία ζούμε και η οποία ισχυρίζεται ότι είναι σοφή και ευφυής. Ποικίλες και συγκρουόμενες είναι οι απόψεις των ανθρώπων σχετικά με το σχέδιο σωτηρίας, τα [απαιτούμενα] από τον Παντοδύναμο, τις αναγκαίες προετοιμασίες για τους ουρανοί, την κατάσταση και τη θέση των αποδημησάντων πνευμάτων, και την ευτυχία ή δυστυχία που είναι συνέπεια της πρακτικής της χρηστότητας και της ανομίας, ανάλογα με τις διαφορετικές απόψεις περί αρετής και κακίας...

»...Ενώ ένα τμήμα των ανθρώπων κρίνει και καταδικάζει ανελέητα το άλλο, ο Μέγας Γονέας του σύμπαντος ατενίζει ολόκληρη την ανθρώπινη οικογένεια με πατρική φροντίδα και πατρικό βλέμμα. Τους βλέπει ως απογόνους Του και χωρίς εκείνα τα εγωιστικά αισθήματα που επηρεάζουν τα τέκνα των ανθρώπων, κάνει ώστε να 'ανατέλλει τον ήλιο του επάνω σε πονηρούς και αγαθούς, και βρέχει επάνω σε δικαίους και αδίκους'. [Κατά Ματθαίον 5:45.] Κρατά στα χέρια Του τα χαλινάρια της κρίσης: είναι ένας σοφός Νομοθέτης και θα κρίνει όλους τους ανθρώπους, όχι σύμφωνα με τις στενόμευαλες, εγωιστικές αντιλήψεις των ανθρώπων, αλλά 'σύμφωνα με τις πράξεις που έχουν γίνει στο θνητό σας σώμα... κατά πόσο είναι αγαθά ή πονηρά', είτε έχουν γίνει αυτές οι πράξεις στην Αγγλία, στην Αμερική, στην Ισπανία, την Τουρκία ή την Ινδία. Θα τους κρίνει 'όχι σύμφωνα με αυτό που δεν έχουν, αλλά σύμφωνα με αυτό που έχουν'. Εκείνοι οι οποίοι έζησαν χωρίς νόμο, θα κριθούν χωρίς νόμο, και εκείνοι που έχουν νόμο, θα κριθούν βάσει αυτού του νόμου. Δεν πρέπει να αμφισβητούμε τη σοφία και τη διάνοια του Μεγάλου Ιεχωβά. Εκείνος θα αποδώσει κρίση ή ευσπλαχνία σε όλα τα έθνη, σύμφωνα με τη

διαφορετική αξία τους, τα μέσα τους να λαμβάνουν διάνοια, τους νόμους υπό τους οποίους κυβερνώνται, τις ευκολίες που τους παρέχονται ώστε να λάβουν σωστή πληροφόρηση, και τα ανεξιχνίαστα σχέδιά Του αναφορικά με τους ανθρώπους. Και όταν θα φανερωθούν τα σχέδια του Θεού και θα τραβηχτεί η κουρτίνα του μέλλοντος, όλοι εμείς τελικά θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι ο Κριτής όλης της γης έπραξε σωστά [βλέπε Γένεση 18:25]»⁶.

«Ο Θεός κρίνει τους ανθρώπους σύμφωνα με το πώς χρησιμοποιούν το φως το οποίο τους δίνει»⁷.

«Οι άνθρωποι θα θεωρηθούν υπόλογοι για αυτά που έχουν και όχι για αυτά που δεν έχουν. ...Όλο το φως και η διάνοια που τους μεταδόθηκε από τον αγαθοεργό πλάστη τους, είτε είναι πολύ είτε λίγο, υπό αυτό θα κριθούν με δικαιοσύνη και... τους ζητείται να ενδώσουν σε υπακοή και να βελτιωθούν επάνω σε αυτό και μόνο αυτό που δόθηκε, διότι ο άνθρωπος δεν μπορεί επ' άρτω μόνο να ζήσει, αλλά με κάθε λόγο ο οποίος προέρχεται από το στόμα του Θεού»⁸.

**Ο Σωτήρας, Ιησούς Χριστός, προσφέρει την ευκαιρία
για συγχώρηση και απελευθέρωση τόσο στους
ζώντες, όσο και στους νεκρούς.**

«Η κατάσταση των χριστιανικών εθνών μετά θάνατον, είναι ένα ζήτημα για το οποίο απαιτήθηκε όλη η σοφία και το ταλέντο του φιλοσόφου και του κληρικού, και είναι μια γνώμη την οποία γενικά λαμβάνουμε, ότι ο προορισμός του ανθρώπου σφραγίζεται αμετάκλητα με το θάνατό του, και ότι γίνεται είτε παντοτινά ευτυχής είτε παντοτινά δυστυχής. Πως αν ένας άνθρωπος πεθάνει χωρίς τη γνώση του Θεού, θα πρέπει να είναι αιώνια καταδικασμένος, χωρίς κανένα μετριασμό της τιμωρίας του, ανακούφιση από τον πόνο του ή την πιο μακρινή ελπίδα απελευθέρωσης καθώς θα κυλούν ατελείωτα οι αιώνες. Όσο βάσιμη κι αν είναι αυτή η αρχή, θα δούμε ότι είναι αντίθετη προς τη μαρτυρία της Αγίας Γραφής, διότι ο Σωτήρας μάς λέει πως κάθε είδους αμαρτία και βλασφημία θα συγχωρηθεί στους ανθρώπους με την οποία θα βλασφημήσουν. Όμως η βλασφημία κατά του Αγίου Πνεύματος δεν θα συγχωρηθεί, ούτε σε τούτο τον κόσμο ούτε στο μέλλοντα κόσμο, δείχνοντας προφανώς ότι υπάρχουν αμαρτίες οι οποίες μπορεί να συγχωρηθούν στο μέλλοντα κόσμο, μολοντί η αμαρτία της βλασφημίας [κατά του Αγίου Πνεύματος] δεν

Στον κόσμο των πνευμάτων, ο Σωτήρας οργάνωσε τα ενάρετα πνεύματα «και τους ανέθεσε να πάνε και να φέρουν το φως του ευαγγελίου σε εκείνους που ήταν στο σκοτάδι» (ΔεΨΔ 138:30).

μπορεί να συγχωρηθεί [βλέπε Κατά Ματθαίον 12:31-32, Κατά Μάρκον 3:28-29].

»Επίσης, ο Πέτρος, μιλώντας σχετικά με το Σωτήρα μας, λέει πως ‘αφού πορεύτηκε, κήρυξε και προς τα πνεύματα που ήσαν στη φυλακή, τα οποία κάποτε απείθησαν, όταν η μακροθυμία του Θεού, κάποτε, στις ημέρες του Νώε, τους πρόσμενε’ (Πέτρου Α΄ 3:19, 20). Εδώ, λοιπόν, έχουμε μία αφήγηση για το Σωτήρα μας, ο οποίος κήρυττε στα πνεύματα που ήσαν στη φυλακή, στα πνεύματα τα οποία ήταν φυλακισμένα από τις ημέρες του Νώε και τι κήρυξε σε αυτούς; Ότι επρόκειτο να παραμείνουν εκεί; Βεβαίως και όχι! Ας δοθεί μαρτυρία μέσω της δικής Του διακήρυξης. ‘Με έστειλε για να φέρνω τα χαρμόσυνα νέα στους φτωχούς, για να γιατρέψω τους συντετριμμένους στην καρδιά, για να κηρύξω ελευθερία στους αιχμαλώτους, και ανάβλεψη στους τυφλούς, να αποστείλω τους τσακισμένους ψυχικά σε ελευθερία’. (Κατά Λουκάν 4:18.) Ο Ησαΐας το είπε με αυτά τα λόγια: ‘για... να βγάλεις τους δεσμούς από τα δεσμά, αυτούς που κάθονται σε σκοτάδι από το σπίτι της φυλακής’. (Ησαΐας 42:7.) Από αυτό είναι

φανερό ότι Εκείνος, όχι μόνον πήγε να κηρύξει σε αυτούς, αλλά να λυτρώσει ή να τους βγάλει από τον οίκο της φυλακής...

»Ο μεγάλος Ιεχωβά μελέτησε το σύνολο των συμβάντων που σχετίζονταν με τη γη, που αφορούσαν στο σχέδιο σωτηρίας προτού αυτό γίνει πράξη ή προτού 'τα άστρα της αυγής [ψάλλουν] μαζί' από χαρά [Ιώβ 38:7]. Το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον ήσαν και είναι με Εκείνον ένα αιώνιο 'παρόν'. Γνώριζε για την πτώση του Αδάμ, τις ανομίες των ανθρώπων της προκατακλυσμιαίας εποχής [εκείνων που έζησαν πριν από τον Κατακλυσμό], για το βάθος της ανομίας η οποία θα συνδεόταν με όλους τους ανθρώπους, τις αδυναμίες και τη δύναμή τους, την ισχύ και τη δόξα, τις αποστασίες, τις ηθικές παραβάσεις τους, τη χρησιμότητα και την ανομία. Είχε αντιληφθεί την πτώση του ανθρώπου και τη λύτρωσή του. Γνώριζε το σχέδιο σωτηρίας και το τόνισε. Του ήταν γνωστή η κατάσταση όλων των εθνών και ο προορισμός τους. Διέταξε να γίνουν τα πάντα σύμφωνα με το δικό Του θέλημα. Γνωρίζει την κατάσταση τόσο των ζώντων, όσο και των νεκρών και έχει φροντίσει ευρέως για τη λύτρωσή τους, ανάλογα με τις ποικίλες περιστάσεις τους και τους νόμους του βασιλείου του Θεού, είτε σε τούτο τον κόσμο είτε στο μέλλοντα κόσμο»⁹.

Ο Θεός είναι τέλειος δίκαιος και ευσπλαχνικός προς όλους τους ανθρώπους, ζώντες ή νεκρούς.

«Η άποψη ότι ορισμένοι άνθρωποι διαμορφώνουν τη δικαιοσύνη, την κρίση και την ευσπλαχνία του Θεού, είναι πολύ ανόητη ώστε να την σκεφτεται ένας νοήμων άνθρωπος: για παράδειγμα, πολλοί από τους σωστούς κήρυκές μας συνηθίζουν να υποθέτουν πως εάν ένας άνθρωπος δεν έχει, όπως λένε, μεταστραφεί, αν πεθαίνει σε εκείνη την κατάσταση, θα πρέπει να παραμείνει αιωνίως στην κόλαση χωρίς καμία ελπίδα. Θα πρέπει να δαπανήσει ατελείωτα χρόνια μαρτυρίου και ποτέ, ποτέ, ποτέ να μην τελειώνει το μαρτύριο· και, ωστόσο, λέγεται συχνά ότι αυτή η ατελείωτη δυστυχία έχει σαν αίτιο το απλούστερο ατύχημα [συμβάν]. Το κορδόνι ενός παπουτσιού που σπάει, το ρούχο αυτών οι οποίοι ιερουργούν, που σχίζεται ή η ιδιαίτερη τοποθεσία όπου ζει ένα άτομο, μπορεί να αποτελέσουν το μέσον, έμμεσα, της καταδίκης του ή της αιτίας που δεν θα σωθεί.

»Θα αναφέρω μια υποθετική περίπτωση, η οποία δεν είναι ασυνήθιστη: Δύο άνδρες, εξίσου άνομοι, που και οι δύο είχαν παραμελήσει

τη θρησκεία, αρρωσταίνουν ταυτόχρονα. Ο ένας τους έχει την καλή τύχη να τον επισκεφθεί ένας ευσεβής άνθρωπος και μεταστρέφεται [στον Κύριο] λίγα λεπτά πριν πεθάνει. Ο άλλος φωνάζει να έρθουν τρεις διαφορετικοί ευσεβείς άνθρωποι, ένας ράφτης, ένας υποδηματοποιός και ένας γανωματής. Ο γανωματής έχει ένα χερούλι να κολλήσει σε ένα τηγάνι, ο ράφτης έχει να φτιάξει μια κουμπότρυπα σε ένα παλτό που βιαζόταν να τελειώσει και ο υποδηματοποιός έχει να βάλει ένα μπάλωμα στην μπότα κάποιου. Κανένας τους δεν προφταίνει να πάει έγκαιρα, ο άνθρωπος πεθαίνει και πηγαίνει στην κόλαση. Ο ένας τους υπερυψώνεται στους κόλπους του Αβραάμ, κάθετα στην παρουσία του Θεού και απολαμβάνει αιώνια, αδιάκοπη ευτυχία, ενώ ο άλλος, εξίσου καλός με αυτόν, βυθίζεται στην αιώνια καταδίκη, αλύτρωτη δυστυχία και απέλπιδα απόγνωση, διότι ένας άνθρωπος έπρεπε να μπαλώσει μια μπότα, να φτιαχτεί η κουμπότρυπα ενός παλτού ή να κολληθεί το χερούλι σε ένα τηγάνι.

»Τα σχέδια του Ιεχωβά δεν είναι τόσο άδικα, οι δηλώσεις της αγίας γραφής τόσο [απατηλές] ούτε το σχέδιο σωτηρίας για όλους τους ανθρώπους τόσο ασύμβατο με την κοινή λογική. Σε τέτοιες διαδικασίες ο Θεός θα συνοφρωνόταν αγανακτισμένος, οι άγγελοι θα έκρυβαν το πρόσωπό τους από ντροπή και κάθε ενάρετος, ευφυής άνθρωπος θα οπισθοχωρούσε με αποτροπιασμό.

»Εάν οι ανθρώπινοι νόμοι αποδίδουν σε κάθε άνθρωπο την ανταμοιβή του και τιμωρούν όλους τους παραβάτες κατά τις καταπατήσεις του νόμου από μέρους τους, βεβαίως ο Κύριος δεν θα είναι περισσότερο ανελέητος από τον άνθρωπο, διότι είναι ένας σοφός νομοθέτης, και οι νόμοι Του είναι περισσότερο δίκαιοι, τα θεσπίσματά Του περισσότερο δίκαια, και οι αποφάσεις Του περισσότερο τέλειες από εκείνες του ανθρώπου. Και όπως ο άνθρωπος κρίνει τον συνάνθρωπό του με το νόμο, και τον τιμωρεί ανάλογα με την ποινή του νόμου, το ίδιο και ο Θεός των ουρανών κρίνει 'σύμφωνα με τις πράξεις που έχουν γίνει στο θνητό σας σώμα'. [Βλέπε Αλμα 5:15.] Το να πούμε ότι οι ειδωλολάτρες θα καταδικαστούν επειδή δεν πίστευαν στο Ευαγγέλιο, θα ήταν παράλογο, και το να πούμε ότι όλοι οι Ιουδαίοι που δεν πιστεύουν στον Ιησού θα καταδικαστούν, θα ήταν εξίσου ανόητο. Διότι 'και πώς θα πιστέψουν σ' εκείνον, για τον οποίο δεν άκουσαν; Και πώς θα ακούσουν, χωρίς να υπάρχει εκείνος που κηρύττει; Και πώς θα κηρύξουν, αν δεν αποσταλούν;' [Βλέπε Προς

Ρωμαίους 10:14-15]. Συνεπώς, ούτε ο Ιουδαίος ούτε ο ειδωλόλατρης μπορεί να είναι ένοχος απόρριψης των αντικρουόμενων απόψεων του σεκταρισμού ούτε απόρριψης οιασδήποτε μαρτυρίας, εκτός εκείνης που έχει σταλεί από τον Θεό, διότι όπως αυτός που κηρύττει δεν μπορεί να κηρύξει εκτός αν έχει αποσταλεί, έτσι αυτός που ακούει δεν μπορεί να πιστέψει [εκτός] κι αν ακούσει έναν ‘αποσταλλέντα’ κήρυκα, και δεν μπορεί να καταδικαστεί για αυτό που δεν έχει ακούσει, και όντας χωρίς νόμο, θα πρέπει να κριθεί χωρίς νόμο»¹⁰.

**Αποτελεί καθήκον και προνόμιό μας να βαπτιστούμε
και να επικυρωθούμε για εκείνους που έχουν
πεθάνει χωρίς το ευαγγέλιο.**

«Μιλώντας για τις ευλογίες αναφορικά με το Ευαγγέλιο και τις συνέπειες που συνδέονται με την ανυπακοή προς τα απαιτούμενα, μας γίνεται συχνά το ερώτημα, τι έχει γίνει με τους προγόνους μας. Θα είναι όλοι καταδικασμένοι διότι δεν υπάκουσαν στο Ευαγγέλιο, αφού δεν το άκουσαν ποτέ; Βεβαίως και όχι! Όμως θα κατέχουν το ίδιο προνόμιο που απολαμβάνουμε εμείς εδώ, μέσω της παντοτινής ιεροσύνης, η οποία δεν χορηγεί μόνο στη γη, αλλά και στους ουρανούς, και τις σοφές θεϊκές νομές του μεγάλου Ιεχωβά. Γι’ αυτό το λόγο, τα άτομα εκείνα που αναφέρθηκαν από τον Ησαΐα [βλέπε Ησαΐας 24:21-22] θα τα επισκεφθεί η Ιερουσλήν και θα βγουν από τη φυλακή τους, σύμφωνα με την ίδια αρχή με εκείνα τα οποία ήσαν ανυπάκουα κατά τις ημέρες του Νώε και τα οποία δέχθηκαν την επίσκεψη του Σωτήρα μας [ο οποίος κατείχε την αιώνια Μελχισεδική Ιερουσλήν] και τους κήρυξε ο Ίδιος το Ευαγγέλιο στη φυλακή. Και προς το σκοπό να δυνηθούν να εκπληρώσουν όλα τα [απαιτούμενα] από τον Θεό, ζώντες φίλοι βαπτίσθηκαν για τους νεκρούς φίλους τους, και κατ’ αυτόν τον τρόπο εκπλήρωσαν το απαιτούμενο από τον Θεό, το οποίο λέει: ‘Αν κάποιος δεν γεννηθεί από νερό και Πνεύμα, δεν μπορεί να μπει στη βασιλεία του Θεού’. [Κατά Ιωάννην 3:5.] Βαπτίσθηκαν, φυσικά, όχι για τον εαυτό τους, αλλά για τους νεκρούς τους. ...Ο Παύλος, μιλώντας για τη διδαχή, λέει: ‘Επειδή, τι θα κάνουν αυτοί που βαπτίζονται υπέρ των νεκρών; Αν πραγματικά οι νεκροί δεν ανασταίνονται, γιατί και βαπτίζονται υπέρ των νεκρών;’ (Προς Κορινθίους Α’ 15:29)...

»Και τώρα, καθώς οι σπουδαίοι σκοποί του Θεού πλησιάζουν γρήγορα προς την εκπλήρωσή τους και τα όσα έχουν ειπωθεί στους

προφήτες εκπληρώνονται, καθώς η βασιλεία του Θεού εδραιώνεται επάνω στη γη, και η αρχαία τάξη των πραγμάτων αποκαθίσταται, ο Κύριος έχει φανερώσει σε εμάς αυτό το καθήκον και προνόμιο, και έχουμε προσταχθεί να βαπτισθούμε για τους νεκρούς μας, εκπληρώνοντας έτσι τα λόγια του Αβδίου, όταν μιλούσε για τη δόξα των τελευταίων ημερών: ‘Και στο βουνό Σιών θα ανέβουν σωτήρες, για να κρίνουν το βουνό Ησαΰ και η βασιλεία θα είναι του Κυρίου’. [Βλέπε Αβδίου 1:21.] Η κατανόηση αυτών των πραγμάτων συμφιλιώνει τις Γραφές με την αλήθεια, δικαιώνει τις οδούς του Θεού με τον άνθρωπο, θέτει όλους τους ανθρώπους ενώπιον ίσων ευκαιριών και εναρμονίζεται με κάθε αρχή χρηστότητας, δικαιοσύνης και αλήθειας. Θα καταλήξουμε με τα λόγια του Πέτρου: ‘Επειδή, είναι αρκετός σε μας ο περασμένος καιρός του βίου, όταν πράξαμε το θέλημα των εθνών’. ‘Επειδή, γι’ αυτό κηρύχθηκε το ευαγγέλιο, και προς τους νεκρούς, για να κριθούν μεν σύμφωνα με τους ανθρώπους κατά τη σάρκα, να ζουν όμως σύμφωνα με τον Θεό κατά το πνεύμα’. [Πέτρου Α΄ 4:3, 6.]¹¹

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε τις ιδέες αυτές καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Ξαναδιαβάστε τις σελίδες 437-39, σημειώνοντας πώς η διδαχή της σωτηρίας για τους νεκρούς επηρέασε τον Τζόζεφ Σμιθ και την οικογένειά του. Τι επίδραση είχε αυτή η διδαχή σε εσάς και την οικογένειά σας;
- Στις σελίδες 439-42, επανεξετάστε τις διδασκαλίες του Προφήτη Τζόζεφ για τον Θεό Πατέρα και τον Ιησού Χριστό. Με ποιους τρόπους οι διδασκαλίες αυτές επηρεάζουν τις σκέψεις και τα συναισθήματά σας για τον Πατέρα μας στους Ουρανοίς και το Σωτήρα; Με ποιους τρόπους οι διδασκαλίες αυτές σχετίζονται με τη σωτηρία για τους νεκρούς;
- Διαβάστε τις διδασκαλίες του Προφήτη στις σελίδες 439-40 και 442-44. Πώς κρίνει ο Θεός τα τέκνα Του;
- Ο Τζόζεφ Σμιθ είπε ότι το βάπτισμα για τους νεκρούς αποτελεί «καθήκον και προνόμιο» (σελίδα 444). Με ποιους τρόπους είναι αυτό το έργο ένα καθήκον; Τι εμπειρίες είχατε, όπου αισθανθήκατε

ότι αποτελεί προνόμιο; Τι μπορείτε να κάνετε ώστε να προαγάγετε το έργο του Κυρίου για εκείνους που έχουν πεθάνει; Πώς μπορούν οι γονείς να βοηθήσουν τα παιδιά τους να συμμετάσχουν σε αυτό το έργο;

- Πώς δείχνει τη δικαιοσύνη του Θεού η διδαχή της σωτηρίας για τους νεκρούς; Πώς δείχνει την ευσπλαχνία Του; Αφού διαβάσετε αυτό το κεφάλαιο, πώς θα εξηγήσετε αυτή τη διδαχή σε κάποιον μιας άλλης πίστης;

Συνοχετιζόμενες γραφές: Ησαΐας 49:8-9, 61:1-3, Κατά Ιωάννην 5:25, Δ&Δ 138:11-37

Σημειώσεις

1. Lucy Mack Smith, “The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet,” 1844-45 χειρόγραφο, book 4, σελ. 5-6, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
2. Alvin Smith, παρατέθηκε στο Lucy Mack Smith, “The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet,” 1844-45 χειρόγραφο, book 4, σελ. 4, Αρχαία Εκκλησίας.
3. Ουίλιαμ Σμιθ, συνέντευξη υπό E. Μπριγκς και Τζ. Πίτερσον, Οκτ. ή Νοέμβρ. 1893, η οποία δημοσιεύθηκε αρχικά στο *Zion’s Ensign* (περιοδικό το οποίο εξέδιδε η Αναδιοργανωμένη Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, η οποία αποκαλείται τώρα Κοινότητα του Χριστού). Επαναδημοσιεύθηκε στο *Deseret Evening News*, 20 Ιανουαρίου 1894, σελ. 2.
4. Simon Baker, ο οποίος ανέφερε μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 15 Αυγούστου 1840, στη Ναβού του Ιλλινόις. Στο *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 15 Αυγούστου 1840. Βλέπε, επίσης, *History of the Church*, 4:231.
5. Joseph Smith Sr., παρατέθηκε στο Lucy Mack Smith, “The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet,” 1845 χειρόγραφο, σελ. 296, 301, Αρχαία Εκκλησίας.
6. *History of the Church*, 4:595-96, εκουγχρονισμένη στίξη. Από το “Baptism for the Dead,” ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Απριλίου 1842, σελ. 759. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
7. *History of the Church*, 5:401, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 21 Μαΐου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
8. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς το θείο του, Σάιλας Σμιθ, 26 Σεπτεμβρίου 1833, Κίρτλαντ, Οχάιο. Στο Lucy Mack Smith, “The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet”, 1845, χειρόγραφο, σελ. 228-29, Αρχαία Εκκλησίας.
9. *History of the Church*, 4:596-97. Πρώτη ομάδα λέξεων σε αγκύλες στην πρώτη παράγραφο, στο πρωτότυπο. Εκουγχρονισμένη ορθογραφία και στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από το “Baptism for the Dead”, ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Απριλίου 1842, σελ. 759-60. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού. Μια αποκάλυψη που ελήφθη από τον Πρόεδρο Τζόζεφ Φ. Σμιθ, τον Οκτώβριο του 1918 διευκρίνισε ότι ενόσω ο Σωτήρας ήταν στον κόσμο των πνευμάτων, επισκέφθηκε τα ενάρετα πνεύματα και διόρισε αγγελιαφόρους για να πάνε στα πνευμάτα με το μήνυμα του ευαγγελίου (βλέπε Δ&Δ 138:18-23, 28-32).
10. *History of the Church*, 4:597-98. Εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από το “Baptism for the Dead”, ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Απριλίου 1842, σελ. 760. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.

11. *History of the Church*, 4:598-99. Δεύτερη ομάδα λέξεων σε αγκύλες στην πρώτη παράγραφο, στο πρωτότυπο. Εκουγχρονισμένη ορθογραφία και στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιακρίσεις παραγράφου. Από το "Baptism for the Dead", ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Απριλίου 1842, σελ. 760-61. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.

Ο ανασκευασθείς Ναός της Ναβού, στη θέση του αρχικού ναού. Όταν οικοδομείτο ο αρχικός Ναός της Ναβού, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ διακήρυξε: «Χρειαζόμαστε το ναό περισσότερο από οτιδήποτε άλλο».

Να λαμβάνουμε τις διατάξεις και τις ευλογίες του ναού

Ο ναός είναι ένας τόπος όπου ο Θεός μπορεί «να αποκαλύψει στο λαό Του τις διατάξεις του οίκου Του και τη δόξα του βασιλείου Του, και να διδάξει στους ανθρώπους την οδό της σωτηρίας».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Από τις πρώτες ημέρες της Αποκατάστασης, ο Κύριος είχε διδάξει στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ τη σπουδαιότητα της οικοδόμησης ναών. Μολονότι ο Προφήτης είχε εξαναγκασθεί να μετακομίσει πολλές φορές και απαιτείτο από αυτόν όλος ο χρόνος και η προσοχή του, δεν είχε ποτέ παραβλέψει την ανάγκη να οικοδομήσει έναν οίκο του Κυρίου. Μία τοποθεσία για ένα ναό είχε αφιερωθεί στο Ιντιπέντενς του Μισσούρι. Ένας όμορφος ναός είχε αποπερατωθεί και αφιερωθεί στο Κίρτλαντ του Οχάιο. Στο Φαρ Ουέστ, στο Μισσούρι, είχαν τεθεί οι ακρογωνιαίοι λίθοι για ένα ναό που, όμως, στη συνέχεια εγκαταλείφθηκε. Τώρα, καθώς τα μέλη της Εκκλησίας άρχιζαν να ξαναφτιάχνουν τη ζωή τους στη Ναβού -πολλά από αυτά χωρίς επαρκή τροφή, κατάλυμα ή εργασία- ο Τζόζεφ Σμιθ γνώριζε ότι το σημαντικότερο έργο των Αγίων ήταν ξανά να οικοδομήσουν ένα ναό.

Ανταποκρινόμενοι στην προσταγή του Κυρίου, ο Προφήτης και οι Άγιοι ξεκίνησαν όσο γρηγορότερα μπορούσαν την οικοδόμηση ενός οίκου του Κυρίου. Όμως ο Προφήτης συνειδητοποίησε ότι η οικοδόμηση θα χρειαζόταν χρόνια και ήξερε ότι οι Άγιοι χρειάζονταν τις πλήρεις ευλογίες του ναού. Έτσι, στις 4 Μαΐου 1842, μολονότι ο ναός δεν είχε ακόμα ολοκληρωθεί, ο Τζόζεφ Σμιθ χορήγησε την προικοδότηση σε μια μικρή ομάδα πιστών αδελφών.

Η ομάδα συγκεντρώθηκε στο μεγάλο άνω δωμάτιο του καταστήματος με τα κόκκινα τούβλα, του Προφήτη, το οποίο είχε

«τακτοποιηθεί έτσι ώστε να αναπαριστά το εσωτερικό ενός ναού, όσο το επέτρεπαν οι περιστάσεις»¹. Ο Φράνκλιν Ρίτσαρντς, της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, έγραψε: «Όταν το Πνεύμα παρακίνησε [τον Τζόζεφ Σμιθ] να καταλάβει ότι το έργο της ζωής του πλησίαζε προς το τέλος του, και όταν είδε ότι οι ημέρες του στη γη μπορεί να τελείωναν πριν την αποπεράτωση του ναού, κάλεσε λίγους εκλεκτούς και τους απένειμε τις διατάξεις των ιερών προικοδοτήσεων, ώστε οι ουράνιοι θησαυροί του νου του να μη χαθούν από τον κόσμο με το θάνατό του»².

Η ιστορία του Προφήτη καταγράφει: «Πέρασα την ημέρα στο άνω μέρος του καταστήματος... σε συμβούλιο με το στρατηγό Τζέιμς Άνταμς από το Σπρίνγκφιλντ, τον πατριάρχη Χάουρουμ Σμιθ, τους επισκόπους Νιούελ Ούιτνυ και Τζωρτζ Μίλερ, και τον Πρόεδρο Μπρίγκαμ Γιανγκ και τους Πρεσβύτερους Χήμπερ Κίμπαλ και Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, δίνοντάς τους οδηγίες για τις αρχές και την τάξη της Ιεροσύνης, παρευρισκόμενος στις πλύσεις ποδιών, στις χρίσεις, στις προικοδοτήσεις και στην επικοινωνία των κλειδιών που αφορούν στην Ααρωνική Ιεροσύνη, και έτσι προχωρώντας έως την υψηλότερη τάξη της Μελχισεδικής Ιεροσύνης, παρουσιάζοντας την τάξη που αφορά στον Αρχαίο των Ημερών, και όλα εκείνα τα σχέδια και τις αρχές, με τα οποία ο οιοσδήποτε είναι εις θέσιν να διασφαλίσει την πληρότητα εκείνων των ευλογιών, οι οποίες προετοιμάστηκαν για την Εκκλησία του Πρωτογενούς, και εμφανίζονται και κατοικούν στην παρουσία του Ελοχίμ στους αιώνιους κόσμους. Στο συμβούλιο αυτό θεοπίστηκε για πρώτη φορά αυτές τις τελευταίες ημέρες, η αρχαία τάξη των πραγμάτων.

»Και οι επικοινωνίες που έκανα στο συμβούλιο αυτό, ήταν για πράγματα πνευματικά, και για να λαμβάνονται μόνον από τον έχοντα πνευματική προδιάθεση: και δεν έγινε γνωστό στους άνδρες αυτούς τίποτα περισσότερο από αυτά που θα γίνουν γνωστά σε όλους τους Αγίους των τελευταίων ημερών, μόλις είναι προετοιμασμένοι να τα λάβουν, και όταν προετοιμαστεί ο κατάλληλος τόπος όπου θα επικοινωνηθούν σε αυτούς, ακόμα και στον ασθενέστερο από όλους τους Αγίους. Για το λόγο αυτό, ας είναι επιμελείς οι Άγιοι στην οικοδόμηση του Ναού και όλων των οίκων, τους οποίους έχει προστάξει ο Θεός να οικοδομήσουν ή θα προστάξει να οικοδομήσουν στο εξής»³.

Ενώ η πλειονότητα των Αγίων θα ελάμβανε την προικοδότηση ναού μετά την αποπεράτωση του Ναού της Ναβού, ένας περιορισμένος αριθμός ανδρών και γυναικών έλαβε αυτή την ευλογία κατά τους μήνες που ακολούθησαν τη συγκέντρωση του Μαΐου του 1842. Μία από αυτές τις γυναίκες ήταν η Μέρου Φίλντινγκ Τόμπσον. Την εποχή που έλαβε την προικοδότησή της, ο Προφήτης της είπε: «Αυτό θα σε βγάλει από το σκοτάδι, σε εξάιρετο φως»⁴.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Οι Άγιοι προστάζονται από τον Θεό να οικοδομήσουν ναούς.

Τον Ιανουάριο του 1833 στο Κίρτλαντ του Οχάιο, ο Προφήτης έγραψε: «Ο Κύριος μάς πρόσταξε στο Κίρτλαντ να οικοδομήσουμε έναν οίκο του Θεού. ...αυτός είναι ο λόγος του Κυρίου προς εμάς και πρέπει, μάλιστα, με τη βοήθεια του Κυρίου, να υπακούσουμε: και αν υπακούσουμε, Εκείνος μας έχει υποσχεθεί σπουδαία πράγματα. Μάλιστα, ακόμα και μία επίσκεψη από τους ουρανοί, να μας τιμήσει με την παρουσία Του. Έχουμε φόβο μεγάλο ενώπιον του Κυρίου, μην και αποτύχουμε να λάβουμε αυτήν τη σπουδαία τιμή, την οποία ο Διδάσκαλός μας προτείνει να απονεμίσει σε εμάς. Επιζητούμε ταπεινότητα και μεγάλη πίστη, μην και αισχυνθούμε στην παρουσία Του»⁵.

Τον Σεπτέμβριο του 1840, ο Προφήτης και οι σύμβουλοί του στην Πρώτη Προεδρία διακήρυξαν ότι είχε έρθει ο καιρός για την οικοδόμηση του Ναού της Ναβού: «Πιστεύοντας ότι ο καιρός έχει πλέον έρθει, όπου είναι απαραίτητο να ανεγερθεί ένας οίκος προσευχής, ένας οίκος τάξης, ένας οίκος για τη λατρεία του Θεού μας [βλέπε Δ&Δ 88:119], όπου μπορούν να τελούνται σύμφωνα με το ουράνιο θέλημά Του, σε τούτη την περιοχή της χώρας -για την ολοκλήρωση του οποίου πρέπει να καταβληθεί μεγάλη προσπάθεια, αλλά και μέσα θα απαιτηθούν- και καθώς το έργο πρέπει να επιταχυνθεί με χρησιμότητα, είναι αρμόζον για τους Αγίους να ζυγίσουν τη σπουδαιότητα αυτών των πραγμάτων στο νου τους, σε όλες τις συνέπειές τους, και κατόπιν να αναλάβουν τις απαραίτητες πρωτοβουλίες ώστε να τα πραγματοποιήσουν. Και οπλιζόμενοι με θάρρος, να αποφασίσουν να πράξουν ό,τι μπορούν, και να ενδιαφέρονται τόσο πολύ, σαν να εξαρτάτο ολόκληρο το έργο από αυτούς και μόνον. Πράττοντας αυτό, θα μιμηθούν τις ένδοξες πράξεις των προγόνων, και θα διασφαλίσουν τις ευλογίες των

ουρανών επάνω σε αυτούς και στους απογόνους τους, έως την τελευταία γενεά»⁶.

Τον Ιανουάριο του 1841, ο Προφήτης και οι σύμβουλοί του στην Πρώτη Προεδρία, έγραψαν: «Ο Ναός του Κυρίου βρίσκεται σε διαδικασία ανέγερσης εδώ [στη Ναβού], όπου οι Άγιοι θα έρθουν για να λατρεύσουν τον Θεό των πατέρων τους, κατά την τάξη του οίκου Του και τις δυνάμεις της Αγίας Ιεροσύνης, και θα οικοδομηθεί έτσι ώστε να μπορούν να ασκούνται κατά τρόπο αρμόζοντα όλες οι λειτουργίες, και όπου θα λαμβάνονται οι οδηγίες από τον Ύψιστο, και από τον τόπο αυτό θα εκτείνονται σε μακρινές χώρες. Ας συγκεντρώσουμε, λοιπόν, όλες τις δυνάμεις μας... και ας προσπαθήσουμε να μιμηθούμε τους πατέρες και πατριάρχες μας της αρχαίας εποχής, οι οποίοι συνήψαν διαθήκη με τον Θεό, στα πράγματα εκείνα τα οποία είναι τόσο μεγάλης σπουδαιότητας για αυτήν και κάθε επόμενη γενεά»⁷.

Στις αρχές του 1841, ο Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε τα ακόλουθα, όπως καταγράφονται από τον Ουίλιαμ ΜακΙντάιρ: «Ο Τζόζεφ ανέφερε ότι ο Κύριος είπε πως πρέπει να οικοδομήσουμε τον οίκο μας στο όνομά Του, ώστε να μπορούμε να βαπτιζόμαστε για τους νεκρούς. Όμως εάν δεν το πράξουμε, θα απορριφθούμε, και οι νεκροί μας μαζί με εμάς, και τούτη η Εκκλησία δεν θα είναι αποδεκτή [βλέπε Δ&Δ 124:32]»⁸.

Τον Απρίλιο του 1842, ο Προφήτης είπε: «Η Εκκλησία δεν είναι πλήρως οργανωμένη, κατά την κατάλληλη τάξη της, και δεν μπορεί να είναι, μέχρις ότου ολοκληρωθεί ο Ναός, όπου θα παρέχονται χώροι για τη χορήγηση των διατάξεων της Ιεροσύνης»⁹.

Τον Ιούλιο του 1842, ο Προφήτης διακήρυξε: «Ο Κύριος μας έχει πει να οικοδομήσουμε το Ναό [της Ναβού]... και η εντολή αυτή είναι τόσο δεσμευτική για εμάς, όσο καμία άλλη· και εκείνος ο οποίος δεν ασχολείται με αυτά, είναι το ίδιο παραβάτης σαν να παρέβαινε όποια άλλη εντολή. Δεν πράττει το θέλημα του Θεού ούτε εκπληρώνει τους νόμους Του»¹⁰.

Τον Οκτώβριο του 1843, ο Προφήτης νουθέτησε τους Αγίους: «Επισπεύσατε το έργο στο Ναό, ανανεώστε τις προσπάθειές σας να προωθήσετε όλο το έργο των τελευταίων ημερών, και περπατήστε ενώπιον του Κυρίου με σοβαρότητα και χρησιμότητα»¹¹.

Τον Μάρτιο του 1844, ο Προφήτης συναντήθηκε με τους Δώδεκα και με την επιτροπή του Ναού της Ναβού, για να συζητήσει πώς θα κατανεμηθούν οι ιαχνοί

πόροι της Εκκλησίας. Στη συγκέντρωση αυτή, ο Προφήτης είπε: «Χρειαζόμαστε το ναό περισσότερο από καθετί άλλο»¹².

Στο ναό μαθαίνουμε τα της αιωνιότητας και λαμβάνουμε διατάξεις σωτηρίας για εμάς και τους προγόνους μας.

«Ποιος ήταν ο αντικειμενικός σκοπός της συνάθροισης του... λαού του Θεού σε κάθε εποχή του κόσμου; ...Κύριος σκοπός ήταν να οικοδομηθεί στον Κύριο ένας οίκος, όπου Εκείνος θα μπορεί να αποκαλύπτει στο λαό Του τις διατάξεις του οίκου Του και τις δόξες του βασιλείου Του, και να διδάσκει στο λαό τον τρόπο σωτηρίας. Διότι υπάρχουν ορισμένες διατάξεις και αρχές οι οποίες, όταν διδάσκονται και ασκούνται, θα πρέπει να γίνεται σε ένα χώρο ή οίκο οικοδομημένο για το σκοπό αυτό.

»...Οι διατάξεις που θεοπίστηκαν στους ουρανούς πριν τη θεμελίωση του κόσμου, στην ιερουσόνη, για τη σωτηρία των ανθρώπων δεν μεταβάλλονται ούτε αλλάζουν. Όλοι πρέπει να σωθούν κάτω από τις ίδιες αρχές.

»Για τον ίδιο λόγο ο Θεός συγκεντρώνει το λαό Του κατά τις τελευταίες ημέρες, ώστε να οικοδομήσουν στον Κύριο έναν οίκο, ώστε να τους προετοιμάσει για τις διατάξεις και τις προικοδοτήσεις, τις πλύσεις και τις νίψεις, και τις κρίσεις, κ.λπ. Μία από τις διατάξεις του οίκου του Κυρίου είναι το βάπτισμα για τους νεκρούς. Ο Θεός όρισε πριν από τη θεμελίωση του κόσμου ότι αυτή η διάταξη θα πρέπει να χορηγείται σε μία κολυμβήθρα για το σκοπό αυτό, στον οίκο του Κυρίου...

»Η διδαχή του βαπτίσματος για τους νεκρούς φαίνεται καθαρά στην Καινή Διαθήκη... ήταν ο λόγος που ο Ιησούς είπε στους Ιουδαίους: 'Πόσες φορές θέλησα να συγκεντρώσω τα παιδιά σου, με τον ίδιο τρόπο που η κότα συγκεντρώνει τα μικρά της κάτω από τις φτερούγες της, αλλά δεν θελήσατε;' [Κατά Ματθαίον 23:37] -ώστε να μπορούν να παρευρεθούν στις διατάξεις του βαπτίσματος για τους νεκρούς, καθώς και σε άλλες διατάξεις της ιερουσόνης και να λάβουν αποκαλύψεις από τους ουρανούς, και να τελειωθούν στα του βασιλείου του Θεού- όμως εκείνοι δεν θέλησαν. Αυτό έγινε και κατά την ημέρα της Πεντηκοστής: οι ευλογίες αυτές εκχύθηκαν στους μαθητές σε εκείνη την περίπτωση. Ο Θεός όρισε ότι θα έσωζε τους νεκρούς και θα το έπραττε συναθροίζοντας το λαό Του...

*Ο Ναός Κάρντοτον της Αλμπέρτα. Στους άγιους ναούς, ο Κύριος αποκαλύπτει στο
Λαό Του «τις δόξες του βασιλείου Του» και «την οδό σωτηρίας»*

«...Γιατί να συναθροιστεί ο λαός σε τούτο τον τόπο; Για τον ίδιο λόγο που ο Ιησούς ήθελε να συγκεντρώσει τους Ιουδαίους - για να λάβουν τις διατάξεις, τις ευλογίες και τη δόξα που είχε συσσωρεύσει ο Θεός για τους Αγίους Του. Θα ρωτήσω τώρα αυτήν τη συνάθροιση και όλους τους Αγίους - δεν θα οικοδομήσετε τούτο τον οίκο για να λάβετε τις διατάξεις και τις ευλογίες, τις οποίες έχει συσσωρεύσει ο Θεός για σας; Ή μήπως δεν θα οικοδομήσετε προς τον Κύριο ετούτο τον οίκο και θα Τον αφήσετε να προσπεράσει και να απονείμει αυτές τις ευλογίες σε κάποιον άλλο λαό;»¹³

«Μόλις ετοιμαστεί ο Ναός [της Ναβού] και η κολυμβήθρα, σκεπτόμαστε να δώσουμε στους Πρεσβύτερους του Ισραήλ τις πλύσεις και τις νίψεις, και τις χρίσεις τους, και να φροντίσουμε για αυτές τις τελευταίες και περισσότερο σημαντικές διατάξεις, χωρίς τις οποίες δεν μπορούμε να αποκτήσουμε σελέστιους θρόνους. Όμως θα πρέπει να υπάρχει ένας άγιος χώρος ετοιμασμένος για το σκοπό αυτό. Υπήρξε μια διακήρυξη, η οποία έγινε κατά την εποχή που τέθηκαν τα θεμέλια του Ναού προς το σκοπό αυτό, και εξασφαλίστηκαν τα απαραίτητα έως ότου ολοκληρωθεί το έργο, ώστε οι άνδρες να μπορούν να λάβουν τις προικοδοτήσεις τους και να γίνουν βασιλείς και ιερείς

στον Ύψιστο Θεό. Θα πρέπει, ωστόσο, να υπάρξει ένας χώρος οικοδομημένος ειδικά για αυτόν το σκοπό, ώστε να βαπτίζονται οι άνδρες για τους νεκρούς τους...

»Ο Κύριος έχει ένα θεοπισμένο νόμο αναφορικά με το ζήτημα: πρέπει να υπάρχει ένα συγκεκριμένο σημείο για τη σωτηρία των νεκρών μας. Αληθινά πιστεύω ότι θα υπάρξει ένας τόπος και από τώρα, οι άνδρες, οι οποίοι θέλουν να σώσουν τους νεκρούς τους, μπορούν να έρθουν και να φέρουν τις οικογένειές τους, να κάνουν το έργο τους βαπτιζόμενοι και παρευρισκόμενοι στις άλλες διατάξεις για τους νεκρούς τους»¹⁴.

«Συχνά τίθεται το ερώτημα: 'Δεν μπορούμε να σωθούμε χωρίς να ακολουθήσουμε μέχρι τέλους όλες εκείνες τις διατάξεις, κ.λπ.?' Θα απαντούσα: Όχι, όχι κατά την πληρότητα της σωτηρίας. Ο Ιησούς είπε: 'Στο σπίτι του Πατέρα μου υπάρχουν πολλά οικήματα' ...πηγαίνω να σας ετοιμάσω τόπο'. [Βλέπε Κατά Ιωάννην 14:2.] Η λέξη *οίκος* που αναφέρεται εδώ, θα έπρεπε να είχε μεταφραστεί ως βασιλείο· και κάθε άτομο το οποίο υπερυψώνεται στο ανώτατο ενδιαίτημα πρέπει να συμμορφώνεται με ένα σελέστιο νόμο και μάλιστα με ολόκληρο το νόμο»¹⁵.

«Εάν ένας άνδρας αποκτά την πληρότητα της ιεροσύνης του Θεού, θα πρέπει να την αποκτά κατά τον ίδιο τρόπο που την έλαβε ο Ιησούς Χριστός, και αυτό ήταν τηρώντας όλες τις εντολές και υπακούοντας σε όλες τις διατάξεις του οίκου του Κυρίου...

»Όλοι οι άνδρες οι οποίοι γίνονται κληρονόμοι του Θεού και συκληρονόμοι του Ιησού Χριστού, θα πρέπει να λάβουν την πληρότητα των διατάξεων του βασιλείου του· και εκείνοι οι οποίοι δεν θα λάβουν όλες τις διατάξεις, θα αποτύχουν να λάβουν την πληρότητα εκείνης της δόξας»¹⁶.

«Αν θα μπορούσαμε να διαβάσουμε και να κατανοήσουμε όλα όσα έχουν γραφεί από τις ημέρες του Αδάμ για τη σχέση του ανθρώπου προς τον Θεό και τους αγγέλους σε μία μελλοντική κατάσταση, θα μάθαιναμε πολύ λίγα για αυτό. Διαβάζοντας για την εμπειρία των άλλων ή την αποκάλυψη που δόθηκε σε *αυτούς*, δεν θα μπορούσαμε ποτέ να *έχουμε* μια συνοπτική εικόνα της κατάστασής μας και της πραγματικής σχέσης με τον Θεό. Μπορούμε να αποκτήσουμε γνώση αυτών των πραγμάτων μόνο με την εμπειρία, μέσω των διατάξεων του Θεού, οι οποίες έχουν τεθεί για το σκοπό αυτό. Εάν μπορούσατε να ατενίσετε

επί πέντε λεπτά τους ουρανούς, θα μαθαίνατε περισσότερα από όσα διαβάζοντας όλα όσα έχουν ποτέ γραφεί επάνω στο θέμα. ...Διαβεβαιώνω τους Αγίους ότι η αλήθεια... μπορεί και θα μπορούσε να γίνει γνωστή μέσω των αποκαλύψεων του Θεού κατά τον τρόπο των διατάξεών Του, και ως απάντηση σε προσευχή»¹⁷.

«Η τάξη του οίκου του Θεού υπήρξε και θα είναι πάντοτε η ίδια, ακόμα και μετά την έλευση του Χριστού· και μετά τον τερματισμό των χιλίων χρόνων, θα είναι η ίδια· και θα εισέλθουμε τελικά στο σελέστιο Βασίλειο του Θεού, και θα το απολαμβάνουμε παντοτινά»¹⁸.

Ο ναός είναι ένας χώρος αγιότητας, όπου λαμβάνουμε τις μεγαλύτερες ευλογίες που έχει ο Θεός για τα παιδιά Του.

Ως τμήμα της προσευχής αφιέρωσης για το Ναό του Κίρτλαντ, η οποία δόθηκε στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ με αποκάλυψη και αργότερα καταγράφηκε στο Διδαχά και Διαθήκες 109, ο Προφήτης προσευχήθηκε: «Τώρα λοιπόν, Αγιε Πατέρα, σου ζητούμε... ώστε η δόξα σου να είναι επάνω στο λαό σου, και επάνω σε τούτον τον οίκο σου, τον οποίο εμείς τώρα αφιερώνουμε σε εσένα, ώστε να εξαγνιστεί και να αφιερωθεί να είναι ιερός, και ώστε η άγια παρουσία σου να είναι διαρκώς μέσα σε αυτόν τον οίκο. Και ώστε όλοι οι άνθρωποι που θα μπαίνουν στο κατώφλι του οίκου του Κυρίου, να αισθάνονται τη δύναμή σου, και να αισθάνονται την ανάγκη να αναγνωρίσουν ότι εσύ τον έχεις καθαγιάσει, και ότι είναι δικός σου οίκος, τόπος της αγιότητάς σου.

»Και εσύ κάνε, Αγιε Πατέρα, ώστε όλοι όσοι σε λατρεύουν μέσα σε αυτόν τον οίκο, να διδάσκονται λόγια σοφίας από τα καλύτερα βιβλία, και να επιζητούν τη μάθηση με τη μελέτη και με την πίστη, όπως εσύ είπες. Και ώστε να μπορέσουν να ωριμάσουν πνευματικά κοντά σου, και να λάβουν πληρότητα του Αγίου Πνεύματος, και να είναι σε τάξη σύμφωνα με τους νόμους σου, και να είναι προετοιμασμένοι για να αποκτήσουν καθετί χρήσιμο. Και ώστε ετούτος ο οίκος να είναι οίκος προσευχής, οίκος νηστείας, οίκος πίστης, οίκος δόξας και οίκος του Θεού, δηλαδή ο οίκος σου...

»Και σου ζητούμε, Αγιε Πατέρα, οι δούλοι σου να βγαίνουν από ετούτον τον οίκο σου οπλισμένοι με δύναμη, και το όνομά σου να είναι επάνω τους, και η δόξα σου να τους περιτριγυρίζει, και οι άγγελοί σου να τους φροντίζουν. Και από ετούτο το μέρος να φέρνουν νέα, εξαιρετικά υπέροχα και ένδοξα, με αλήθεια, στα πέρατα της γης,

ώστε να ξέρουν ότι αυτό είναι το έργο σου, και ότι εσύ έβαλες το χέρι σου για να εκπληρώσεις αυτό το οποίο είπες με το στόμα των προφητών, σχετικά με τις τελευταίες ημέρες.

»Σου ζητούμε, Άγιε Πατέρα, να εδραιώσεις έναν λαό που θα λατρεύει, και έντιμα θα κρατεί όνομα και θέση σε τούτον τον οίκο σου, σε όλες τις γενεές και για όλη την αιωνιότητα. Ωστε κανένα όπλο φτιαγμένο εναντίον τους να μην ευοδωθεί. Ωστε όποιος σκάβει λάκκο γι' αυτούς, να πέφτει ο ίδιος μέσα του. Ωστε καμιά συνωμοσία ανομίας να μην έχει τη δύναμη να ανυψωθεί και να υπεριοχύσει του λαού σου επάνω στον οποίο θα τεθεί το όνομά σου σε τούτον τον οίκο»¹⁹.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Ξαναδιαβάστε την τελευταία παράγραφο στη σελίδα 450 και την πρώτη παράγραφο στη σελίδα 451. Με ποιους τρόπους το έργο ναού «[μας] βγάζει έξω από το σκοτάδι, σε εξαιρετο φως;» Τι νομίζετε ότι σημαίνει να είμαστε «πνευματικά προδιατεθειμένοι;» Γιατί πρέπει να είμαστε «πνευματικά προδιατεθειμένοι», ώστε να λάβουμε το φως που είναι διαθέσιμο για εμάς στο ναό;
- Όταν οι Άγιοι στη Ναβού εργάζονταν για να οικοδομήσουν ένα ναό, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ τους είπε: «Χρειαζόμαστε το ναό περισσότερο από οτιδήποτε άλλο» (σελίδα 452). Επανεξετάστε τις σελίδες 449-53, αναζητώντας τους λόγους για τους οποίους ισχύει αυτή η δήλωση. Με ποιους τρόπους ισχύει στη ζωή σας η δήλωση του Προφήτη;
- Μελετήστε τις διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ σχετικά με την εντολή να οικοδομούμε ναούς (σελίδες 451-53). Γιατί νομίζετε ότι η Εκκλησία δεν θα ήταν «πλήρως οργανωμένη» χωρίς ναούς και διατάξεις ναών; Τι μπορούμε να κάνουμε σήμερα ώστε να «επιταχύνουμε το έργο στο Ναό;» Γιατί χρειάζεται να «ζυγίσουμε τη σπουδαιότητα» του έργου στο ναό;
- Επανεξετάστε τις διδασκαλίες του Προφήτη σχετικά με τις ιερές διατάξεις ναού και τι μαθαίνουμε από αυτές (σελίδες 453-56).

Ποια από τις διδασκαλίες αυτές σας βοηθά ιδιαίτερα, ώστε να κατανόησετε τη σπουδαιότητα των διατάξεων ναού;

- Διαβάστε την πέμπτη παράγραφο στη σελίδα 456. Αν έχετε λάβει διατάξεις ναού, σκεφθείτε πώς σας διδάξαν οι εμπειρίες σας για την «κατάστασή σας και την αληθινή σχέση σας προς τον Θεό». Εάν δεν πήγατε ποτέ στο ναό ή έχετε αρκετό διάστημα να πάτε εκεί, σκεφθείτε πώς μπορείτε να προετοιμαστείτε για να παρευρεθείτε στο ναό.
- Ποιες είναι μερικές ευλογίες που μπορούμε να λάβουμε όταν παρευρισκόμαστε στο ναό; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 456-57.) Από όσα διαβάσατε στο κεφάλαιο αυτό, πώς μπορείτε να κάνετε την παρουσία σας στο ναό έτοιμο ώστε να έχει περισσότερο νόημα;

Συχετιζόμενες γραφές: Ψαλμοί 24:3-5, Ησαΐας 2:2-3, Δ&Δ 124:25-28, 39-41

Σημειώσεις

1. Lucius N. Scovil, *Deseret News: Semi-Weekly*, 15 Φεβρουαρίου 1884, σελ. 2.
2. Franklin D. Richards, "A Tour of Historic Scenes," *Contributor*, Μάιος 1886, σελ. 301. Εκουγχρονισμένη στίξη και γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα.
3. *History of the Church*, 5:1-2, εκουγχρονισμένη ορθογραφία και γραμματική, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφων. Από το "History of the Church" (χειρόγραφο), book C-1, σελ. 1328-29, Αρχαία Εκκλησία, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
4. Mercy Fielding Thompson, "Recollections of the Prophet Joseph Smith," *Juvenile Instructor*, 1^η Ιουλίου, 1892, σελ. 400.
5. *History of the Church*, 1:316-17, από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Ουίλιαμ Φελπς, 11 Ιανουαρίου 1833, Κίρτλαντ, Οχάιο. Η επιστολή αυτή έχει λανθασμένα χρονολογηθεί ως 14 Ιανουαρίου 1833, στο *History of the Church*.
6. *History of the Church*, 4:186, εκουγχρονισμένη γραμματική. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και των συμβούλων του στην Πρώτη Προεδρία προς τους Αγίους, Σεπτ. 1840, Ναβού, Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, Οκτ. 1840, σελ. 178-79.
7. *History of the Church*, 4:269. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και των συμβούλων του στην Πρώτη Προεδρία προς τους Αγίους, 15 Ιανουαρίου 1841, Ναβού, Ιλλινόις, Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Ιανουαρίου 1841, σελ. 274.
8. Ουίλιαμ Μακίντάρ, ο οποίος ανέφερε μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις αρχές του 1841, στη Ναβού του Ιλλινόις. William Patterson McIntire, *Notebook 1840-45*, Αρχαία Εκκλησία.
9. *History of the Church*, 4:603. Από μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις 28 Απριλίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάζα Σνόου. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
10. *History of the Church*, 5:65. Από το "The Government of God", ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Ιουλίου 1842, σελ. 857-58. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
11. *History of the Church*, 6:52. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 9 Οκτωβρίου 1843 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσοφντς και το *Times and Seasons*, 15 Σεπτεμβρίου 1843, σελ. 331-32. Το τεύχος αυτό του *Times and Seasons* εκδόθηκε με καθυστέρηση.
12. *History of the Church*, 6:230. Από μία καταγραφή στο ημερολόγιο του Τζόζεφ Σμιθ, 4 Μαρτίου 1844, Ναβού, Ιλλινόις.

13. *History of the Church*, 5:423-25, 427, διαφοροποίηση υποδιαίρεσεων παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 11 Ιουνίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ και Ουίλαρντ Ρίτσαρντς. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
14. *History of the Church*, 6:319. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 8 Απριλίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, Τόμας Μπούλοκ και Ουίλιαμ Κλείτον. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
15. *History of the Church*, 6:184, εκουγχρονισμένη στίξη. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 21 Ιανουαρίου 1844, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ουίλφορντ Γούντροφ.
16. *History of the Church*, 5:424, εκουγχρονισμένη ορθογραφία. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 11 Ιουνίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ και Ουίλαρντ Ρίτσαρντς. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
17. *History of the Church*, 6:50-51, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 9 Οκτωβρίου 1843, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς και το *Times and Seasons* 15 Σεπτεμβρίου 1843, σελ. 331. Το τεύχος αυτό του *Times and Seasons* εκδόθηκε με καθυστέρηση.
18. *History of the Church*, 2:309. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 12 Νοεμβρίου 1835, στο Κίρτλαντ του Οχάιο. Αναφέρθηκε υπό Γουόρεν Πάρις.
19. Διδαχή και Διαθήκες 109:10, 12-16, 22-26. Προσευχή που προσφέρθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις 27 Μαρτίου 1836 κατά την αφιέρωση του ναού στο Κίρτλαντ του Οχάιο.

Το ανασκευασμένο κατάστημα με τα κόκκινα τούβλα στη Ναβού. Το κτήριο αυτό χρησίμευε ως γραφείο για τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και ως επιχείρηση για να μπορεί ο Προφήτης να συντηρεί την οικογένειά του. Πολλές συγκεντρώσεις της Εκκλησίας και κοινωνικές δραστηριότητες λάμβαναν χώρα στο κατάστημα.

Χριστιανική αγάπη, η αγνή αγάπη του Χριστού

«Η αγάπη είναι ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά της Θεότητας και πρέπει να εκδηλώνεται από εκείνους οι οποίοι φιλοδοξούν να είναι γιοι του Θεού».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Σε μία αποκάλυψη που δόθηκε μέσω του Τζόζεφ Σμιθ το 1841, ο Κύριος χαρακτήρισε τον πάσσαλο στη Ναβού του Ιλλινόις ως «ακρογωνιαίο λίθο της Σιών, ο οποίος θα στιλβωθεί με επεξεργασία που είναι παρόμοια με παλατιού» (Δ&Δ 124:2). Υπό την καθοδήγηση του Προφήτη, η Ναβού έγινε κέντρο ευημερίας για το εμπόριο, την εκπαίδευση και τις τέχνες. Πολλοί άνθρωποι καλλιεργούσαν τα αγροκτήματά τους, ενώ εκείνοι που είχαν λίγη γη στην πόλη, καλλιεργούσαν φρούτα και λαχανικά στους κήπους των σπιτιών. Πριονιστήρια, πλινθοποιεία, τυπογραφεία, αλευρόμυλοι και αρτοποιεία δημιουργούνταν στην πόλη, καθώς και καταστήματα για ξυλουργούς, κεραμοποιούς, λαμαρινάδες, κοσμηματοποιούς, σιδηρουργούς και επιπλοποιούς. Στη Ναβού οι Άγιοι μπορούσαν να απολαύσουν θέατρο, χορευτικές βραδιές και συναυλίες. Εκατοντάδες σπουδαστές εγγράφονταν σε σχολεία σε ολόκληρη την κοινότητα και εκπονούνταν σχέδια για τη δημιουργία ενός πανεπιστημίου.

Καθώς η Ναβού αναπτυσσόταν γρήγορα, κάποια πλινθοποιεία παρήγαγαν τα κόκκινα τούβλα που έδωσαν στα κτήρια της Ναβού το χαρακτηριστικό χρώμα τους. Ένα από τα κτήρια αυτά ήταν το κατάστημα με τα κόκκινα τούβλα του Προφήτη. Το κατάστημα κτίστηκε για να χρησιμεύσει τόσο ως γραφείο του Προφήτη και της Πρώτης Προεδρίας, όσο και ως επιχείρηση για να μπορεί ο Προφήτης να συντηρεί την οικογένειά του. Κάποιο συμβάν στο κατάστημα με τα κόκκινα τούβλα, δείχνει τη φιλόανθρωπη φύση του Προφήτη που τον έκανε τόσο αγαπητό.

Ο Τζέιμς Λις ήταν ένας Άγγλος, ο οποίος είχε έρθει στη Ναβού με τη μεταστροφείσα αδελφή του και το σύζυγό της, την Άγκνες και τον Χένρυ Νάιτινγκειλ. Αφού αναζήτησαν ανεπιτυχώς να βρουν εργασία, ο Τζέιμς και ο Χένρυ αποφάσισαν να ζητήσουν τη βοήθεια του Προφήτη. Ο Τζέιμς θυμόταν:

«Βρήκαμε... [τον Προφήτη] σε ένα μικρό κατάστημα να πουλάει σε μια κυρία κάποια προϊόντα. Ήταν η πρώτη φορά που είχα την ευκαιρία να βρεθώ κοντά του και να τον παρατηρήσω καλά. Αισθάνθηκα ότι τον χαρακτήριζε ένα ανώτερο πνεύμα. Ήταν διαφορετικός από οποιονδήποτε άλλον είχα ποτέ συναντήσει και είπα μέσα μου, είναι αληθινά ένας Προφήτης του ύψιστου Θεού.

»Καθώς δεν ήμουν μέλος της Εκκλησίας, ήθελα να του ζητήσει ο Χένρυ δουλειά, όμως εκείνος δεν το έκανε κι έτσι αναγκάστηκα να το ζητήσω εγώ. ‘Κύριε Σμιθ’, είπα, μήπως υπάρχει κάποια δουλειά για εμάς τους δύο, ώστε να αγοράσουμε λίγα τρόφιμα; Μας κοίταξε καλοδιάθετος και με πολλή καλοσύνη είπε: ‘Πείτε μου, λοιπόν, τι μπορείτε να κάνετε;’ Του είπαμε το επάγγελμα που ασκούσαμε πριν φύγουμε από την πατρίδα μας.

»‘Μπορείτε να φτιάξετε μια τάφρο;’ μας ρώτησε. Αποκρίθηκα ότι θα κάναμε το καλύτερο που μπορούσαμε. ‘Εντάξει, παιδιά’, είπε και παίρνοντας μια μετροταινία, πρόσθεσε: ‘Ελάτε μαζί μου’.

»Μας πήγε λίγα μέτρα πιο πέρα από το κατάστημα, μου έδωσε να κρατάω τον κρίκο της μετροταινίας, την ξετύλιξε και σημάδεψε μια γραμμή βάσει της οποίας θα δουλεύαμε. ‘Λοιπόν, παιδιά’, είπε, ‘μπορείτε να φτιάξετε μια τάφρο ενενήντα εκατοστά πλάτος και εβδομήντα έξι εκατοστά βάθος, κατά μήκος αυτής της γραμμής;’

»Απαντήσαμε ότι θα κάναμε το καλύτερο που μπορούσαμε και έφυγε να μας αφήσει να δουλέψουμε. Αρχίσαμε τη δουλειά και όταν τελειώσαμε, πήγα και του είπα ότι το φτιάξαμε. Ήρθε και το κοίταξε και είπε: ‘Παιδιά, ούτε εγώ δεν θα το έφτιαχνα καλύτερα. Ελάτε μαζί μου’.

»Τον ακολουθήσαμε στο κατάστημά του και μας είπε να διαλέξουμε το καλύτερο χοιρομέρι ή ένα κομμάτι χοιρινό. Όντας μάλλον ντροπαλός, του είπα ότι θα ήταν καλύτερα να μας έδινε εκείνος. Πήρε, λοιπόν, δύο από τα μεγαλύτερα και καλύτερα κομμάτια κρέας και ένα σακί αλεύρι για τον καθέναν μας και ρώτησε αν ήταν αρκετά. Του είπαμε ότι με προθυμία θα δουλεύαμε λίγο παραπάνω για αυτά, όμως εκείνος απάντησε: ‘Αν είστε ευχαριστημένοι, τότε είμαι κι εγώ’.

»Τον ευχαριστήσαμε θερμά και φύγαμε για το σπίτι μας με πολλή χαρά για την καλοσύνη του Προφήτη του Θεού μας».

Ο Τζέιμς Λις βαπτίσθηκε την ίδια χρονιά και κατέγραψε ότι είχε «συχνά το προνόμιο να βλέπει το ευγενικό πρόσωπο [του Προφήτη] να λάμπει από το Πνεύμα και τη δύναμη του Θεού»¹.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Το άτομο που είναι γεμάτο με την αγάπη του Θεού, ανυπομονεί να ευλογεί τους άλλους.

«Η αγάπη είναι ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά της Θεότητας και πρέπει να εκδηλώνεται από εκείνους που φιλοδοξούν να είναι γιοι του Θεού. Ο άνθρωπος που είναι γεμάτος με την αγάπη του Θεού, δεν αρκείται να ευλογεί μόνο την οικογένειά του, αλλά εκτείνεται σε όλο τον κόσμο, ανυπόμονος να ευλογεί όλους τους ανθρώπους»².

Η Λούου Μιζέρβ Σμιθ κατέγραψε τα ακόλουθα: «[Ο Τζόζεφ Σμιθ] είπε: 'Αδελφοί και αδελφές, να αγαπάτε ο ένας τον άλλο. Να αγαπάτε ο ένας τον άλλο και να είστε ευσπλαχνικοί προς τους εχθρούς σας'. Επανέλαβε αυτά τα λόγια με έμφαση στη φωνή του και ένα δυνατό αμήν»³.

Τον Ιούλιο του 1839, ο Προφήτης μίλησε σε μία ομάδα ηγετών της Εκκλησίας: «Απευθύνθηκα προς αυτούς και έδωσα πολλές οδηγίες... αγγίζοντας πολλά σπουδαία και σημαντικά θέματα για όλους όσοι επιθυμούν να βαδίζουν με ταπεινότητα ενώπιον του Κυρίου και τους δίδαξα ειδικά να έχουν χριστιανική αγάπη, σύνεση και συμπόνια, με αγάπη ο ένας απέναντι στον άλλο στα πάντα και κάτω από κάθε κατάσταση»⁴.

Έχουμε ειδική υποχρέωση να αγαπάμε και να φροντίζουμε εκείνους που έχουν ανάγκη.

«Αποτελεί καθήκον, το οποίο κάθε Άγιος θα πρέπει να προσφέρει αφειδώς στους αδελφούς του - να τους αγαπά πάντοτε και πάντα να τους συμπαρίσταται. Για να δικαιωθούμε ενώπιον του Θεού, θα πρέπει να αγαπάμε ο ένας τον άλλο: πρέπει να υπερνικούμε το κακό· πρέπει να επισκεπτόμαστε τα ορφανά και τη χήρα στα βράσανά τους, και πρέπει να διατηρούμαστε ακηλίδωτοι από τον κόσμο. Διότι αυτές οι αρετές ρέουν από τη μεγάλη πηγή της αγνής θρησκείας [βλέπε Ιακώβου 1:27]»⁵.

«[Ένα μέλος της Εκκλησίας] θα πρέπει να θρέψει τον πεινασμένο, να ντύσει το γυμνό, να χορηγεί για τη χήρα, να στεγνώνει τα δάκρυα του ορφανού, να παρηγορεί τον πληγέντα, είτε σε αυτή την εκκλησία είτε σε όποια άλλη ή και σε καμία εκκλησία – όπου τους βρίσκει»⁶.

«Οι πλούσιοι δεν μπορούν να σωθούν χωρίς χριστιανική αγάπη, αλλά πρέπει να προσφέρουν για να τραφεί ο φτωχός όποτε και όπως απαιτεί ο Θεός»⁷.

«Συλλογιστείτε την κατάσταση των βασανισμένων και προσπαθήστε να ελαφρύνετε τον πόνο τους. Ας θρέψει ο άρτος σας τους πεινασμένους, και ας καλύψει ο ρουχισμός σας τους γυμνούς. Ας στεγνώσει η γενναιοδωρία σας το δάκρυ του ορφανού, και ας χαροποιήσει την απαρηγόρητη χήρα. Ας ελαφρύνουν οι προσευχές σας, η παρουσία και η καλοσύνη σας τους πόνους των απελπισμένων, και ας συνεισφέρει η γενναιοδωρία σας στις ανάγκες τους. Να κάνετε καλό σε όλους τους ανθρώπους, ιδιαίτερα στους οικείους της πίστης, ώστε να γίνετε άμεμπτοι και ακέραιοι, υιοί του Θεού χωρίς ψεγάδι. Τηρείτε τις εντολές του Θεού – όλες εκείνες που έχει δώσει, που δίνει ή που θα δώσει, και ένα φωτοστέφανο δόξας θα λάμψει γύρω από το δρόμο σας. Ο φτωχός θα σηκωθεί και θα σας αποκαλέσει ευλογημένο. Θα σας τιμούν και θα σας σέβονται όλοι οι καλοί άνθρωποι, και ο δρόμος σας θα είναι εκείνος του δικαίου, που φέγγει περισσότερο και περισσότερο, μέχρις ότου γίνει τέλεια ημέρα [βλέπε Παροιμίες 4:18]»⁸.

«Το Άγιο Πνεύμα... θα εκχύνεται πάντα επί της κεφαλής σας, όταν ασκείτε αυτές τις αρχές της χρηστότητας που είναι ευάρεστες στον του Θεού, και κατά τον αρμόζοντα τρόπο δείχνετε στοργή ο ένας προς τον άλλο, και είστε πάντοτε προσεκτικοί ώστε να θυμάστε εκείνους που βρίσκονται σε δεσμά και σε θλίψη βαθιά, και σε σοβαρά βάσανα για χάρη σας. Και εάν υπάρχουν κάποιοι ανάμεσά σας, οι οποίοι φιλοδοξούν να γίνουν σπουδαίοι και τρανοί, και επιζητούν πλούτη για τον εαυτό τους, ενώ οι αδελφοί τους βογκούν μέσα στη φτώχεια και πάσχουν από δεινά βάσανα και πειρασμούς, αυτοί δεν μπορούν να ωφεληθούν από τη μεσολάβηση του Αγίου Πνεύματος, το οποίο μεσολαβεί για εμάς ημέρα και νύχτα, με στεναγμούς αλάλητους [βλέπε Προς Ρωμαίους 8:26].

»Πρέπει αδιάκοπα να είμαστε πολύ προσεκτικοί, ώστε αυτή η υπερροψία να μην έχει ποτέ θέση στην καρδιά μας· αλλά να είμαστε συγκαταβατικοί στους ταπεινούς, και με κάθε μακροθυμία να βαστάζουμε τα ασθενήματα των αδυνάτων»⁹.

Η χριστιανική αγάπη μακροθυμεί, είναι ευσπλαχνική και δείχνει καλοσύνη.

Η Ιλιάδα Σνόου ανέφερε μία ομιλία που έδωσε ο Προφήτης: «Άρχισε τότε να διαβάζει το 13ο κεφάλαιο [της Προς Κορινθίους Α΄ επιστολής]: ‘Αν μιλάω τις γλώσσες των ανθρώπων και των αγγέλων, αλλά δεν έχω αγάπη, έγινα ένα κομμάτι χαλκός που βγάζει ήχους ή ένα κύμβαλο που ξεκουφαίνει’. Και είπε: ‘Μην περιορίζετε την προοπτική σας σε σχέση με την αρετή του πλησίον σας, αλλά να προφυλάσσετε από την υποκρισία, και να περιορίζετε στην αποτίμηση των δικών σας αρετών, και να μη θεωρείτε τον εαυτό σας πιο ενάρετο από τους άλλους. Πρέπει να αυξήσετε τα συναισθήματα αγάπης και σεβασμού ο ένας προς τον άλλον, αν θέλετε να κάνετε όπως ο Ιησούς και να φέρετε τους συνανθρώπους σας στους κόλπους του Αβραάμ. Είπε πως είχε δείξει μακροθυμία, ανεκτικότητα και υπομονή προς την Εκκλησία και προς τους εχθρούς του. Και ότι πρέπει να φέρουμε ο ένας τα ελαττώματα του άλλου, όπως ο επιεικής γονέας ανέχεται τις αδυναμίες των παιδιών του.

»...Καθώς αυξάνεστε σε αθωότητα και αρετή, καθώς αυξάνεστε σε καλοσύνη, αφήστε τις καρδιές σας να διευρυνθούν προς τους άλλους. Θα πρέπει να είστε μακρόθυμοι και να υπομένετε τα σφάλματα και τα λάθη των ανθρώπων. Πόσο πολύτιμες είναι οι ψυχές των ανθρώπων!

»...Μη φθονείτε τα φανταχτερά ρούχα και την επηρμένη αλλά προσωρινή όψη των αμαρτωλών, διότι βρίσκονται σε άθλια κατάσταση· αλλά όσο μπορείτε να τους ευσπλαχνίζεστε, διότι σύντομα ο Θεός θα τους καταστρέψει, εάν δεν μετανοήσουν και στραφούν σε αυτόν»¹⁰.

«Οι συνετοί άνθρωποι πρέπει να έχουν αρκετή κατανόηση ώστε να κατακτούν τους ανθρώπους με την καλοσύνη. ‘Η γλυκιά απόκριση καταπραΰνει θυμό’, λέει ο σοφός [Παροιμίες 15:1]· και θα είναι προς μεγάλη τιμή των Αγίων των Τελευταίων Ημερών να δείξουν την αγάπη του Θεού, συμπεριφερόμενοι καλοσυνάτα προς εκείνους οι οποίοι, ίσως κάποια στιγμή, αουνεΐδητα, έπραξαν λανθασμένα. Διότι, αληθινά, είπε ο Ιησούς να προσεύχεστε για τους εχθρούς σας [βλέπε Κατά Ματθαίον 5:44]»¹¹.

«Δεν παραμένω στα ελαττώματά σας, και εσείς να μην παραμείνετε στα δικά μου. Η χριστιανική αγάπη θα σκεπάσει πλήθος αμαρτιών [βλέπε Πέτρου Α΄ 4:8], και έχω συχνά σκεπάσει όλα τα

ελαττώματα ανάμεσά σας. Όμως το πλέον επιθυμητό πράγμα είναι να μην υπάρχουν καθόλου ελαττώματα. Θα πρέπει να καλλιεργούμε ένα πράο, ήρεμο και ειρηνικό πνεύμα»¹².

Η Ιλιάδα Σνόου ανέφερε μία άλλη ομιλία που έδωσε ο Προφήτης: «Όταν οι άνθρωποι εκδηλώνουν την ελάχιστη καλοσύνη και αγάπη προς εμένα, ω πόση δύναμη έχει στο νου μου, ενώ η αντίθετη συμπεριφορά έχει την τάση να αναμοχλεύει κάθε τραχύ συναίσθημα και να καταθλίβει τον ανθρώπινο νου.

»Αποτελεί ένδειξη ότι οι άνθρωποι είναι ανεξοικείωτοι με τις αρχές της ευσέβειας να παρατηρούν τη μείωση των στοργικών συναισθημάτων και την έλλειψη της χριστιανικής αγάπης στον κόσμο. Η δύναμη και η δόξα της ευσέβειας εκτείνεται γενναϊόδωρα για να απλώσει το μανδύα της χριστιανικής αγάπης. Ο Θεός δεν αντικρίζει την αμαρτία με ανεκτικότητα, αλλά όταν οι άνθρωποι αμαρτήσουν, θα πρέπει να υπάρξει ανεκτικότητα για αυτούς. ...Όσο κοντύτερα ερχόμαστε στον επουράνιο Πατέρα μας, τόσο περισσότερο έχουμε τη διάθεση να κοιτάξουμε με συμπόνια τις ψυχές που χάνονται. Νιώθουμε ότι θέλουμε να τις πάρουμε στους ώμους μας και να πετάξουμε τις αμαρτίες τους πίσω από την πλάτη μας.

»...Πόσο συχνά δεν επεδίωξαν σοφοί άνδρες και γυναίκες να υπαγορεύσουν κάποια συμπεριφορά στον αδελφό Τζόζεφ, λέγοντας: 'Ω αν ήμουν εγώ ο αδελφός Τζόζεφ, θα έκανα αυτό κι εκείνο'. Όμως αν ήταν στη θέση του αδελφού Τζόζεφ, θα έβλεπαν ότι οι άνδρες ή οι γυναίκες δεν μπορούσαν εξαναγκαστικά να βρεθούν στο βασίλειο του Θεού, αλλά θα πρέπει να αντιμετωπιστούν με μακροθυμία και στο τέλος θα τους σώσουμε. Ο τρόπος να κρατήσουμε όλους τους Αγίους μαζί και να εξακολουθήσει να προοδεύει το έργο, είναι να περιμένουμε με μακροθυμία, έως ότου φέρει ο Θεός αυτούς τους ανθρώπους προς τη δικαιοσύνη. Δεν θα υπάρξει άδεια προς διάπραξη αμαρτίας, αλλά η ευσπλαχνία θα πρέπει να συμβαδίζει με την επιτίμησή»¹³.

Εκφράζουμε τη χριστιανική αγάπη μέσω απλών πράξεων υπηρετήσης και καλοσύνης.

«Είμαι ο υπηρέτης σας και μόνον μέσω του Αγίου Πνεύματος μπορώ να σας ευεργετήσω. ...Εμφανιζόμαστε μπροστά σας μόνον ως οι ταπεινοί υπηρέτες σας, πρόθυμοι να προσφέρουμε και να αναλωθούμε στην υπηρετήσή σας»¹⁴.

«Ξεκίνησαν, λοιπόν, ο Τζόζεφ και οι νέοι άνδρες, για να χτίσουν ένα μικρό ξύλινο σπίτι για κάποια χήρα. Αυτός ήταν ο τρόπος του Τζόζεφ, πάντοτε να βοηθά όπου μπορούσε».

Ο Έντουιν Χάλντεν θυμόταν: «Το 1838, ο Τζόζεφ και μερικοί από τους νέους άνδρες έπαιζαν διάφορα υπαίθρια παιχνίδια, ανάμεσα στα οποία και ένα παιχνίδι με μπάλα. Σιγά-σιγά άρχισε να τους κουράζει. Εκείνος το πρόσεξε και φωνάζοντάς τους, είπε: ‘Ελάτε να φτιάξουμε ένα ξύλινο μικρό σπίτι’. Ξεκίνησαν, λοιπόν, ο Τζόζεφ και οι νέοι άνδρες, για να χτίσουν ένα μικρό ξύλινο σπίτι για κάποια χήρα. Αυτός ήταν ο τρόπος του Τζόζεφ, πάντοτε να βοηθά όπου μπορούσε»¹⁵.

Η Λούση ΜακΣμιθ, η μητέρα του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, είπε για την εποχή όπου οι Άγιοι άρχισαν να αποικούν το Κομέρς του Ιλλινόις, την κατοπινή Ναβού: «Καθώς προχωρούσε ο καιρός, οι αδελφοί που είχαν εγκατασταθεί εδώ άρχισαν να αισθάνονται τα αποτελέσματα των κακουχιών τους, τα οποία μαζί με το ανθυγιεινό κλίμα, τους έριξαν στο κρεβάτι με θερμη και ρίγη και πυρετούς από εντερικά και ελονοσία, σε τέτοιο βαθμό, ώστε υπήρχαν ολόκληρες οικογένειες όπου δεν υπήρχε ούτε ένα άτομο εις θέσιν να δώσει σε άλλον ένα ποτήρι νερό ή ακόμα και να κοιτάξει τον εαυτό του. Οι περισσότεροι στην οικογένεια του Χάουρουμ ήταν άρρωστοι. Η μικρότερη κόρη μου, η Λούση, ήταν κι

αυτή βαριά άρρωστη και στην πραγματικότητα ελάχιστοι ήταν οι κάτοικοι της περιοχής που ήταν καλά.

«Ο Τζόζεφ και η Έμμα έφερναν τους αρρώστους στο σπίτι τους και τους φρόντιζαν εκεί. Και εξακολουθούσαν να τους φέρνουν μόλις έπεφταν στο κρεβάτι, μέχρις ότου το σπίτι τους που είχε τέσσερα δωμάτια, ήταν τόσο πλημμυρισμένο στον κόσμο, ώστε αναγκάστηκαν να βάλουν μια σκινη στην αυλή για τα μέλη εκείνα της οικογένειας που στέκονταν ακόμα στα πόδια τους. Ο Τζόζεφ και η Έμμα αφιέρωσαν όλο το χρόνο και την προσοχή τους για τη φροντίδα των αρρώστων κατά τη διάρκεια αυτής της εποχής της δυστυχίας»¹⁶.

Ο Τζων Σμιθ, ο εξάδελφος του Προφήτη, θυμήθηκε το εξής περιστατικό που συνέβη την ίδια χρονική περίοδο: «Μας επισκέφθηκαν ο Προφήτης Τζόζεφ και ο εξάδελφος Χάουρουμ, ο αδελφός του. Ήμασταν όλοι άρρωστοι εκτός από τη μητέρα, με πυρετό και ρίγη και ο πατέρας βρισκόταν σε παραλήρημα τις περισσότερες ώρες. Ο Τζόζεφ έβγαλε τα παπούτσια του όταν είδε την οικτρή κατάστασή μας και τα φόρεσε στον πατέρα, καθώς δεν είχε παπούτσια, και επέστρεψε σπίτι ανυπόδητος. Έστειλε να φέρουν την οικογένεια του πατέρα στο σπίτι του και έσωσε τη ζωή του και μας εφοδίασε με τις απαραίτητες ανέσεις, ώστε ανανήψαμε»¹⁷.

Η Ελίζαμπεθ Ανν Ουίνι, θυμόταν: «Στις αρχές της άνοιξης του 1840 πήγαμε στο Κομέρς, όπως είχε εξακολουθήσει να λέγεται το άνω τμήμα της πόλης της Ναβού. Νοικιάσαμε ένα σπίτι που ανήκε στον Χάιραμ Κίμπαλ. ...Εδώ ήμασταν όλοι άρρωστοι με ρίγη και πυρετό και μόλις που κατορθώναμε να σερνόμαστε στο σπίτι και να φροντίζουμε ο ένας τον άλλο. Κάτω από αυτές τις δύσκολες περιστάσεις γεννήθηκε το ένατο παιδί μου. Όταν μας επισκέφθηκε ο Τζόζεφ και είδε πώς είχε διαμορφωθεί η κατάσταση μας, μας παρότρυνε αμέσως να πάμε στο σπίτι του. Καταλάβαμε ότι δεν θα αντέχαμε περισσότερο το κλίμα, το νερό και τις στερήσεις που υφιστάμεθα κι έτσι επωφεληθήκαμε της πρότασής του και πήγαμε να ζήσουμε στην αυλή του Προφήτη Τζόζεφ, σε ένα μικρό σπιτάκι. Σύντομα ανανήψαμε και τα παιδιά άρχισαν να αναλαμβάνουν. Ο σύζυγός μου εργαζόταν σε ένα κατάστημα που είχε χτίσει ο Τζόζεφ και είχε εφοδιάσει με πολλά προϊόντα, καθώς ο κόσμος βρισκόταν σε μεγάλη ανάγκη.

«Μία ημέρα, βγαίνοντας από το σπίτι και κατευθυνόμενος στην αυλή, πέρασε από το νου μου σαν αστραπή που με συντάραξε, η

Κατά την εποχή όπου ήταν πλήθος οι άρρωστοι στο Κομέρς του Ιλλινόις, ο Τζόζεφ και η Έμμα Σμιθ τούς έφεραν στο σπίτι τους και τους περιέθαλπαν εκεί.

ανάμνηση μιας προφητείας που είχε κάνει σε μένα ο Τζόζεφ Σμιθ, όταν ζούσε στο σπίτι μας στο Κίρτλαντ. Ήταν η εξής: Όπως ακριβώς τον είχαμε υπηρετήσει, ανοίγοντας το σπίτι μας σε εκείνον και την οικογένειά του, όταν ήταν άστεγος, το ίδιο ακριβώς θα λαμβάναμε στο μέλλον από εκείνον στο σπίτι του»¹⁸.

Ο Μωζάια Χάνκοκ ανέφερε την παρακάτω εμπειρία που βίωσε στη Ναβού όταν ήταν νεαρός: «Αυτό το καλοκαίρι [1841] έπαιξα το πρώτο μου παιχνίδι με μπάλα μαζί με τον Προφήτη. Ο καθένας με τη σειρά χτυπούσε και κυνηγούσε την μπάλα και όταν το παιχνίδι τελείωσε, ο Προφήτης είπε: ‘Αδελφοί, ζέψτε τα ζώα στις άμαξες’, πράγμα που κάναμε και φύγαμε όλοι προς το δάσος. Οδηγούσα την άμαξά μας με το ένα άλογο, όρθιος στο μπροστινό στήριγμα και ο αδελφός Τζόζεφ και ο πατέρας ανεβασμένοι στο πίσω στήριγμα. Υπήρχαν 39 ζεύγη ζώα στην ομάδα και μαζέψαμε ξύλα γεμίζοντας μέχρι επάνω τις άμαξές μας. Όταν φορτώσαμε τη δική μας άμαξα, ο αδελφός Τζόζεφ προσφέρθηκε να αγωνιστεί με οποιονδήποτε στο άθλημα με το ξύλο και τους νίκησε όλους έναν-έναν – όποιος θέλησε να τον ανταγωνιστεί.

»Στη συνέχεια ο Προφήτης έστειλε τις άμαξες σε διαφορετικά σημεία, σε ανθρώπους που χρειάζονταν βοήθεια· και τους είπε να κόψουν

τα ξύλα για τους Αγίους που τα χρειάζονταν. Όλοι με μεγάλη προθυμία έκαναν όπως είπε ο Προφήτης και μολονότι ήμασταν άρρωστοι και ο κόσμος πέθαινε τριγύρω μας, οι άνθρωποι χαμογελούσαν και προσπαθούσαν να τους χαροποιήσουν όλους»¹⁹.

Στις 5 Ιανουαρίου 1842, ο Προφήτης έγραψε τα ακόλουθα σε μία επιστολή προς τον Έντουαρντ Χάντερ, ο οποίος αργότερα υπηρέτησε ως προεδρεύων επίσκοπος: «Η ποικιλία των αγαθών μας [στο κατάστημα με τα κόκκινα τούβλα] είναι αρκετά καλή - πολύ καλή, αν σκεφθούμε τις διαφορετικές αγορές που πραγματοποιήθηκαν από διαφορετικά άτομα, σε διαφορετικές εποχές, και κάτω από συνθήκες οι οποίες κατηύθυναν την επιλογή τους μέχρις ενός σημείου. Όμως χαίρομαι πολύ που κατορθώσαμε να τα πάμε τόσο καλά, διότι οι καρδιές πολλών φτωχών αδελφών θα ευχαριστηθούν με τις ανέσεις που τους δίνουν αυτά τα αγαθά, τα οποία είναι τώρα προσιτά σε αυτούς.

»Το κατάστημα είναι υπερπλήρες από αγαθά, και στέκομαι πίσω από τον πάγκο όλη την ημέρα, εμπορευόμενος τα αγαθά, με μία προσήλωση που δεν έχετε δει σε υπάλληλο, να εξυπηρετώ εκείνους που θα ήταν αναγκασμένοι να στερηθούν τα συνηθισμένα χριστουγεννιάτικα και πρωτοχρονιάτικα δείπνα τους, γιατί τους λείπει λίγη ζάχαρη, μελάσσα, σταφίδες, κ.λπ., κ.λπ. και να δίνω χαρά στον εαυτό μου, επίσης, διότι αγαπώ να εξυπηρετώ τους Αγίους και να είμαι υπηρέτης όλων, ελπίζοντας ότι θα υπερυψωθώ κατά τον κατάλληλο χρόνο από τον Κύριο»²⁰.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε τις ιδέες αυτές καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Καθώς επανεξετάζετε τις ιστορίες στις σελίδες 461-63 και στις σελίδες 466-70, συλλογιστείτε τα συναισθήματά σας προς τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Τι διδάσκουν αυτές οι ιστορίες για αυτόν; Με ποιους τρόπους νομίζετε ότι επηρέασαν τους ανθρώπους γύρω του οι πράξεις του; Με ποιους τρόπους επηρεάστηκε η ζωή σας από την καλοσύνη των άλλων;
- Ξαναδιαβάστε τις τρεις πρώτες παραγράφους των διδασκαλιών στη σελίδα 463. Γιατί νομίζετε ότι ένα άτομο γεμάτο με την αγά-

πη του Θεού, θέλει να ευλογήσει όλους τους ανθρώπους; Πώς μπορούν να βοηθήσουν οι πράξεις μας αγάπης και καλοσύνης, ώστε να ευλογηθούν όλοι οι άνθρωποι;

- Ποιες είναι κάποιες από τις ευθύνες που έχουμε όταν φροντίζουμε εκείνους που έχουν ανάγκη; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 463-64.) Πώς σχετίζονται αυτές οι ευθύνες με τις υλικές ανάγκες των ανθρώπων; Πώς σχετίζονται με τις πνευματικές ανάγκες; Τι έχετε δει να κάνουν οι άνθρωποι που φροντίζουν αυτούς που έχουν ανάγκη;
- Διαβάστε την παράγραφο που αρχίζει στη σελίδα 465. Τι μπορούμε να κάνουμε ώστε να αυξηθεί η εκτίμησή μας για τις αρετές των άλλων; Γιατί νομίζετε ότι θα πρέπει να «προφυλασσόμαστε από την υποκρισία και να περιοριζόμαστε στην αποτίμηση των [δικών] μας αρετών»;
- Ο Προφήτης Τζόζεφ εξέφρασε την ανηυχία του σχετικά με «τον περιορισμό των συναισθημάτων στοργής... στον κόσμο» (σελίδα 465). Αντίθετα, είπε ότι θα έπρεπε να «διευρύνουμε την ψυχή [μας] ο ένας προς τον άλλο» και «να αφήσουμε την καρδιά [μας] να εκταθεί, να διευρυνθεί προς τους άλλους» (σελίδες 465-66). Τι νομίζετε ότι σημαίνει να διευρύνουμε την καρδιά και την ψυχή μας ο ένας προς τον άλλο;
- Διαβάστε ολόκληρη την πέμπτη παράγραφο στη σελίδα 466. Με ποιους τρόπους μπορούμε να εφαρμόσουμε αυτή τη διδασκαλία, καθώς συναναστρεφόμαστε τα μέλη της οικογένειάς μας;

Συχετιζόμενες γραφές: Προς Κορινθίους Α' 13:1-13, Μωσία 4:14-16, 26-27, Εθέρ 12:33-34, Μορόνι 7:45-48, Δ&Δ 121:45-46

Σημειώσεις

1. James Leach, στο "Recollections of the Prophet Joseph Smith," *Juvenile Instructor*, 1^η Μαρτίου 1892, σελ. 152-153. Εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου.
2. *History of the Church*, 4:227. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τους Δώδεκα, 15 Δεκεμβρίου 1840, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Ιανουαρίου 1841, σελ. 258. Η επιστολή αυτή έχει λανθασμένη ημερομηνία 19 Οκτωβρίου 1840 στο *History of the Church*.
3. Lucy Meserve Smith, στο "Recollections of the Prophet Joseph Smith," *Juvenile Instructor*, 1^η Αυγούστου 1892, σελ. 471.
4. *History of the Church*, 3:383, από μία καταχώριση στο ημερολόγιο του Τζόζεφ Σμιθ, 2 Ιουλίου 1839, Μοντρούς, Αϊόβα.
5. *History of the Church*, 2:229, υποσημείωση, από το "To the Saints Scattered Abroad," *Messenger and Advocate*, Ιούνιος 1835, σελ. 137.
6. Απάντηση του εκδότη σε μία επιστολή του Ρίτσαρντ Σέιβερι, *Times and Seasons*,

- 15 Μαρτίου 1842, σελ. 732. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
7. *History of the Church*, 4:608, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ την 1^η Μαΐου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
  8. “To the Saints of God”, ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Οκτωβρίου 1842, σελ. 952. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
  9. *History of the Church*, 3:299. Εκουγχρονισμένη στίξη. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και άλλων προς τον Έντουαρντ Πάρτριτζ και την Εκκλησία, 20 Μαρτίου 1839, φυλακή Λίμπερτυ, Λίμπερτυ, Μισσούρι.
  10. *History of the Church*, 4:606-7, διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 28 Απριλίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόνου. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
  11. *History of the Church*, 6:219, διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου. Από το “Pacific Innuendo”, άρθρο γραμμένο υπό την καθοδήγηση του Τζόζεφ Σμιθ, 17 Φεβρουαρίου 1844, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Φεβρουαρίου 1844, σελ. 443. Το τεύχος αυτό του *Times and Seasons* δημοσιεύθηκε με καθυστέρηση.
  12. *History of the Church*, 5:517. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 23 Ιουλίου 1843 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς. Βλέπε, επίσης, προσάρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
  13. *History of the Church*, 5:24, εκουγχρονισμένη ορθογραφία, διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 9 Ιουνίου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ιλάιζα Σνόνου.
  14. *History of the Church*, 5:355, διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 13 Απριλίου 1843 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
  15. Edwin Holden, στο “Recollections of the Prophet Joseph Smith,” *Juvenile Instructor*, 1^η Μαρτίου 1892, σελ. 153. Εκουγχρονισμένη στίξη.
  16. Lucy Mack Smith, “The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet,” 1844-45, χειρόγραφο, book 17, σελ. 7, Αρχεία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σολτ Λέικ Σίτυ, Γιούτα.
  17. John Lyman Smith, *Autobiography and Diaries*, 1846-95, φωτοαντίγραφο, τόμος 1, καταχώριση για τον Σεπτέμβριο 1839, Αρχεία Εκκλησίας.
  18. Elizabeth Ann Whitney, “A Leaf from an Autobiography,” *Woman’s Exponent*, 15 Νοεμβρίου 1878, σελ. 91.
  19. Mosiah Lyman Hancock, *Autobiography*, δακτυλογραφημένο κείμενο, σελ. 22, Αρχεία Εκκλησίας.
  20. *History of the Church*, 4:492. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Έντουαρντ Χάντερ, 5 Ιανουαρίου 1842, Ναβού, Ιλλινόις.

Η Επιστολή Ουέντουωρθ

Η Επιστολή Ουέντουωρθ είναι η αφήγηση του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ για «την άνοδο, την πρόοδο, την καταδίωξη και την πίστη των Αγίων των Τελευταίων Ημερών», συμπεριλαμβανομένων των δηλώσεων, γνωστών ως τα Άρθρα της Πίστης.

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Εκτός από Πρόεδρος της Εκκλησίας, ο Τζόζεφ Σμιθ είχε πολλές άλλες ευθύνες στη Ναβού. Τον Μάιο του 1842, έγινε δήμαρχος της Ναβού, πράγμα που σήμαινε ότι ήταν επίσης και αρχιδικαστής στο κοινοτικό δικαστήριο της Ναβού. Ήταν σωματάρχης και διοικητής της Λεγεώνας της Ναβού. Και τον Φεβρουάριο του 1842, ανέλαβε τη διεύθυνση έκδοσης του *Times and Seasons*, ενός περιοδικού της Εκκλησίας, το οποίο εκδιδόταν δύο φορές το μήνα. Το *Times and Seasons*, ήταν ένας τρόπος για να επικοινωνούν οι ηγέτες της Εκκλησίας με τους Αγίους, να δημοσιεύουν αποκαλύψεις και σημαντικές ομιλίες και να διαδίδουν τα νέα της Εκκλησίας. Ο Τζων Τέηλορ, ένα μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα, ήταν διορισμένος να διαχειρίζεται πολλές πτυχές της έκδοσης υπό τη διεύθυνση του Προφήτη.

Στο πρώτο τεύχος, το οποίο εκδόθηκε ενόσω ήταν ο εκδότης, ο Προφήτης έγραψε ότι το περιοδικό θα προσέφερε άρθρα σχετικά με «τα σημαντικά γεγονότα τα οποία συμβαίνουν καθημερινά γύρω μας: τη γρήγορη πρόοδο της αλήθειας: τις πολλές επικοινωνίες που έχουμε καθημερινά με τους πρεσβύτερους στο εξωτερικό, τόσο σε αυτή τη χώρα, όσο και στην Αγγλία, από την ήπειρο της Ευρώπης, όσο και από άλλα μέρη του κόσμου: την ταραγμένη κατάσταση όπου βρίσκονται τα έθνη: τις επιστολές και διδασκαλίες των Δώδεκα: και τις αποκαλύψεις τις οποίες λαμβάνουμε από τον Ύψιστο»¹.

Ενώ ο Προφήτης υπηρετούσε ως εκδότης, το *Times and Seasons* δημοσίευε έγγραφα μεγάλης σπουδαιότητας. Το κείμενο του βιβλίου του Αβραάμ και δύο από τα πανομοιότυπα δημοσιεύθηκαν τον

«Κατόπιν αιτήματος του κυρίου Τζων Ονέντουερθ... έγραψα την ακόλουθη σύντομη περιγραφή για την άνοδο, την πρόοδο, την καταδίαξη και την πίστη των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, των οποίων έχω την τιμή, υπό τον Θεό, να είμαι ο ιδρυτής τους».

Μάρτιο του 1842 και το τρίτο πανομοιότυπο δημοσιεύθηκε τον Μάιο. Επίσης τον Μάρτιο, ο Προφήτης άρχισε να δημοσιεύει το «Ιστορία του Τζόζεφ Σμιθ», την αφήγηση η οποία αργότερα θα γινόταν το *History of the Church*.

Στο τεύχος του *Times and Seasons* με ημερομηνία 1^η Μαρτίου 1842, ο Προφήτης δημοσίευσε αυτό που θα γινόταν γνωστό ως η Επιστολή Ουέντουωρθ. Περιγράφοντας τους λόγους της δημιουργίας αυτού του εγγράφου, ο Προφήτης εξήγησε: «Κατόπιν αιτήματος του κυρίου Τζων Ουέντουωρθ, εκδότη και ιδιοκτήτη της *Chicago Democrat*, έγραψα την ακόλουθη σύντομη περιγραφή για την άνοδο, την πρόοδο, την καταδίωξη και την πίστη των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, των οποίων έχω την τιμή, υπό τον Θεό, να είμαι ο ιδρυτής τους. Ο κύριος Ουέντουωρθ λέει ότι επιθυμεί να εφοδιάσει τον κύριο [Τζωρτζ] Μπάρστοου, ένα φίλο του, ο οποίος γράφει την ιστορία του Νιου Χαμπούερ, με αυτό το έγγραφο. Καθώς ο κύριος Μπάρστοου προέβη στις κατάλληλες ενέργειες ώστε να λάβει σωστή πληροφόρηση, το μόνο που ζητώ από αυτόν είναι να δημοσιεύσει ολόκληρη την αφήγηση, όχι ωραιοποιημένη και χωρίς παραπλανητική παρουσίαση»².

Τελικά, ο Τζωρτζ Μπάρστοου δεν συμπεριέλαβε την αφήγηση του Προφήτη στην ιστορία του, διότι αποφάσισε να καλύψει συμβάντα μόνο έως το έτος 1819 στο βιβλίο του³. Ωστόσο, η Επιστολή Ουέντουωρθ ήταν τεράστιας αξίας για τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών. Αποτελεί πρωτότυπη αφήγηση του Τζόζεφ Σμιθ που καταθέτει μαρτυρία για την ιερή κλήση του από τον Θεό, τα οράματά του, τη διακονία και τις διδασκαλίες του. Αφηγείται την άνοδο και ανάπτυξη της Εκκλησίας και τις καταδιώξεις που υπέστησαν οι Άγιοι. Περιέχει μία προφητική διακήρυξη για τη μελλοντική επιτυχία της Εκκλησίας στη γη, υπό το προστατευτικό χέρι του Μεγάλου Ιεχωβά. Περιλαμβάνει, επίσης, ορισμένες σημαντικές λεπτομέρειες, οι οποίες δεν βρίσκονται κάπου αλλού στις διδασκαλίες του Προφήτη, συμπεριλαμβανομένης μίας περιγραφής των χρυσών πλακών και ένα σχεδιάγραμμα του περιεχομένου του Βιβλίου του Μόρμον. Επίσης, πράγμα σημαντικό, είναι η πρώτη φορά που ο Τζόζεφ Σμιθ δημοσίευσε ο ίδιος μία αφήγηση του Πρώτου Οράματός του.

Καταλήγοντας με τις 13 διακηρύξεις της διδαχής της Εκκλησίας που καλούνται τώρα τα Άρθρα της Πίστης, στέκει ως ισχυρός μάρτυρας της ουράνιας κλήσης του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Ο Θεός Πατέρας και ο Ιησούς Χριστός εμφανίστηκαν στον Τζόζεφ Σμιθ ως απάντηση στην προσευχή του.

«Γεννήθηκα στην πόλη Σάρων της επαρχίας Ουίνδωρ, στο Βερμόντ, την 23^η Δεκεμβρίου 1805 μ.Χ. Όταν [ήμουν] δέκα ετών, οι γονείς μου μετακόμισαν στην Παλμύρα της Νέας Υόρκης, όπου κατοικήσαμε τέσσερα περίπου χρόνια, και από εκεί μετακομίσαμε στην πόλη του Μάντσεστερ. Ο πατέρας μου ήταν αγρότης και μου δίδαξε την τέχνη της γεωργίας. Όταν ήμουν περίπου δεκατεσσάρων ετών, άρχισα να συλλογίζομαι τη σπουδαιότητα της προετοιμασίας για μία μελλοντική κατάσταση, και ερευνώντας [σχετικά] με το σχέδιο σωτηρίας, είδα ότι υπήρχε μεγάλη διαμάχη ως προς τις θρησκευτικές απόψεις. Εάν πήγαινα προς τη μία θρησκευτική ομάδα, με παρέπεμπαν στο ένα σχέδιο, και αν πήγαινα σε άλλη θρησκευτική ομάδα, στο άλλο, ενώ η κάθε μία υπεδείκνυε το δικό της πιστεύω ως πρότυπο τελειότητας. Θεωρώντας ότι δεν μπορούσαν όλοι να έχουν δίκιο και πως ο Θεός δεν μπορούσε να προκαλεί τόση σύγχυση, αποφάσισα να ερευνήσω βαθύτερα το θέμα, πιστεύοντας πως αν ο Θεός είχε μία Εκκλησία, δεν θα διαίρειτο σε φατρίες, και πως εάν Εκείνος δίδασκε τη μία θρησκευτική ομάδα να λατρεύει κατά τον ένα τρόπο και να της χορηγεί διατάξεις, δεν μπορούσε να διδάσκει σε μία άλλη αρχές οι οποίες ήσαν εκ διαμέτρου αντίθετες.

»Πιστεύοντας στο λόγο του Θεού, είχα πεποίθηση στη διακήρυξη του Ιακώβου: 'Αν κανείς από εσάς υστερεί σε σοφία, ας ζητήσει από το Θεό, που δίνει στους πάντες άπλετα και χωρίς να προσβάλει, και θα του δοθεί'. [Ιακώβου 1:5.] Αποούρθηκα σε μια μυστική τοποθεσία στο δάσος και άρχισα να επικαλούμαι τον Κύριο. Ενώ ήμουν απασχολημένος να ικετεύω ένθερμα, ο νους μου πάρηθε μακριά από τα αντικείμενα που με περιτριγύριζαν, και τυλίχθηκα σε ένα ουράνιο όραμα, και είδα δύο ένδοξα άτομα, τα οποία έμοιαζαν απaráλλαχτα το ένα στο άλλο στα χαρακτηριστικά και την εμφάνιση, περιτριγυρισμένα από ένα λαμπρό φως, το οποίο επεσκίαζε τον ήλιο κατά τη μεσημεριανή ώρα. Μου είπαν ότι όλες οι θρησκευτικές ομάδες πίστευαν σε λανθασμένες διδαχές, και πως καμία από αυτές δεν αναγνωριζόταν από τον Θεό ως η Εκκλησία και το βασιλείο Του: και με πρόσταξαν συγκεκριμένα 'να [μην] προσχωρήσω σε καμία απ' αυτές',

λαμβάνοντας συγχρόνως μια υπόσχεση ότι η πληρότητα του Ευαγγελίου θα γινόταν γνωστή σε εμένα κάποια μελλοντική στιγμή.

**Το Βιβλίο του Μόρμον γράφηκε την αρχαία εποχή επάνω
σε χρυσές πλάκες και παραδόθηκε στον Τζόζεφ Σμιθ
από έναν ουράνιο απεσταλμένο αγγελιαφόρο.**

«Το απόγευμα της 21^{ης} Σεπτεμβρίου του 1823 μ.Χ., ενώ προσευχόμουν στον Θεό, και προσπαθούσα να ακήσω πίστη στις πολύτιμες υποσχέσεις της Γραφής, έξαφνα ένα φως όμοιο με εκείνο της ημέρας, μόνο περισσότερο καθαρό και λαμπρότερο σε όψη και φωτεινότητα, εισέβαλε στο δωμάτιο. Πράγματι, η πρώτη εντύπωση ήταν σαν να είχε γεμίσει το σπίτι με καταστροφική φωτιά. Η εμφάνισή του συντάραξε ολόκληρο το σώμα μου. Την άλλη στιγμή, ένα άτομο στεκόταν εμπρός μου, περιτριγυρισμένο με μία δόξα ακόμα μεγαλύτερη από αυτήν που ήμουν ήδη περιτριγυρισμένος. Ο αγγελιαφόρος αυτός δήλωσε ότι ήταν ένας άγγελος του Θεού, σταλμένος για να φέρει τα χαρμόσυνα νέα ότι η διαθήκη την οποία είχε κάνει ο Θεός με τον αρχαίο Ισραήλ, σύντομα θα εκπληρωνόταν, ότι το προπαρασκευαστικό έργο για τη δεύτερα παρουσία του Μεσσία θα ξεκινούσε σύντομα, ότι πλησίαζε ο καιρός για να κηρυχτεί με δύναμη το Ευαγγέλιο σε όλη την πληρότητά του, σε όλα τα έθνη, ότι ένας λαός θα προετοιμαζόταν για τη Χιλιετή βασιλεία. Πληροφορήθηκα ότι είχα επιλεγεί να γίνω όργανο στα χέρια του Θεού, ώστε να εκπληρωθούν κάποιοι από τους σκοπούς Του ετούτη την ένδοξη θείκη νομή.

»Πληροφορήθηκα, επίσης, σχετικά με τους γηγενείς κατοίκους αυτής της χώρας και μου έδειξε ποιοι ήταν και από πού έρχονταν. Μία σύντομη περιγραφή της προέλευσης, της προόδου, του πολιτισμού, των νόμων, των κυβερνήσεών τους, της χρηστότητας και της ανομίας τους, και για το ότι οι ευλογίες του Θεού αποσύρθηκαν τελικά από αυτούς ως λαό, έγιναν γνωστά σε εμένα. Μου ειπώθηκε, επίσης, πού είχαν θάψει κάποιες πλάκες, επάνω στις οποίες ήταν χαραγμένη μία σύντμηση των χρονικών των αρχαίων Προφητών, οι οποίοι είχαν ζήσει σε αυτήν την ήπειρο. Ο άγγελος εμφανίστηκε σε εμένα τρεις φορές την ίδια νύχτα και αποκάλυψε τα ίδια πράγματα. Αφού δέχθηκα πολλές επισκέψεις από τους αγγέλους του Θεού, που αποκάλυψαν το μεγαλείο και τη δόξα των γεγονότων τα οποία θα συνέβαιναν κατά τις τελευταίες ημέρες, το πρωινό της 22^{ας} Σεπτεμβρίου, του έτους 1827 μ.Χ., ο άγγελος του Κυρίου παρέδωσε τα χρονικά στα χέρια μου.

«Το πρωί της 22^{ας} Σεπτεμβρίου του 1827 μ.Χ., ο άγγελος του Κυρίου παρέδωσε τα χρονικά στα χέρια μου».

»Τα χρονικά αυτά ήταν χαραγμένα σε πλάκες οι οποίες είχαν την όψη χρυσού. Η κάθε πλάκα είχε δεκαπέντε εκατοστά πλάτος και είκοσι μήκος, και δεν είχε τόσο πάχος όπως ο κοινός τσίγκος. Ήταν γεμάτες με εγχαράξεις σε αιγυπτιακά γράμματα, και δεμένες μαζί σε έναν τόμο, όπως τα φύλλα ενός βιβλίου, με τρεις κρίκους σε ολόκληρο τον τόμο. Ο τόμος είχε περίπου δεκαπέντε εκατοστά πάχος, και ένα μέρος του ήταν σφραγισμένο. Τα γράμματα στο ασφράγιστο μέρος ήταν μικρά και όμορφα χαραγμένα. Ολόκληρο το βιβλίο έδειχνε πολλά σημάδια παλαιότητας στην κατασκευή του, και μεγάλη δεξιότητα στην

τέχνη της εγγάραξης. Μαζί με τα χρονικά βρέθηκε ένα περίτεχνα φτιαγμένο όργανο, το οποίο οι αρχαίοι ονόμαζαν 'Ουρίμ και Θουμμίμ', το οποίο αποτελείτο από δύο διαφανείς πέτρες τοποθετημένες στο άκρο ενός τόξου δεμένου σε ένα θώρακα. Μέσω του Ουρίμ και Θουμμίμ μετέφρασα το χρονικό, με τη δωρεά και δύναμη του Θεού.

»...Αυτό το βιβλίο... μας λέει ότι ο Σωτήρας μας εμφανίστηκε σε αυτήν την ήπειρο μετά την ανάστασή Του. Ότι εμφύτευσε το ευαγγέλιο εδώ σε όλη την πληρότητά του, τον πλούτο, τη δύναμη και την ευλογία του. Ότι είχαν Αποστόλους, Προφήτες, Ιερείς, Διδασκάλους και Ευαγγελιστές, την ίδια τάξη, την ίδια ιεροσύνη, τις ίδιες διατάξεις, δωρεές, δυνάμεις και ευλογίες, όπως τις απολάμβαναν στο ανατολικό ημισφαίριο. Ότι οι άνθρωποι αποκόπηκαν ως συνέπεια των παραβάσεών τους. Ότι ο τελευταίος των προφητών τους που έζησε ανάμεσά τους, προστάχθηκε να γράψει μία σύντμηση των προφητειών τους, της ιστορίας τους, κ.λπ., και να την κρύψει μέσα στη γη, και ότι θα εμφανιζόταν και θα ενωνόταν με τη Βίβλο προς εκπλήρωση των σκοπών του Θεού κατά τις τελευταίες ημέρες. Για μια πιο λεπτομερή αφήγηση, παραπέμπω στο Βιβλίο του Μόρμον, το οποίο μπορείτε να αγοράσετε στη Ναβού ή από οποιοδήποτε ταξιδεύοντα πρεσβύτερό μας.

»Μόλις έγιναν γνωστά τα νέα αυτής της ανακάλυψης, ψευδείς αναφορές, παρερμηνεία και συκοφαντίες άρχισαν να διασπείρονται παντού, σαν διασκορπισμένες με τα φτερά του ανέμου, προς κάθε κατεύθυνση. Το σπίτι ήταν συχνά περικυκλωμένο από όχλους και άτομα που κατεργάζονταν το κακό. Αρκετές φορές με πυροβόλησαν και γλίτωσα μόλις και μετά βίας, και χρησιμοποίησαν κάθε στρατήγημα ώστε να αποσπάσουν τις πλάκες από εμένα. Όμως η δύναμη και η ευλογία του Θεού με συντρόφευε, και αρκετοί άρχισαν να πιστεύουν στη μαρτυρία μου».

Μολονότι η καταδίωξη μαίνεται κατά της Εκκλησίας, τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει την πρόοδο της αλήθειας.

«Στις 6 Απριλίου 1830, οργανώθηκε για πρώτη φορά η 'Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών' στην πόλη Φαγιέτ, της επαρχίας Σενέκα, της πολιτείας της Νέας Υόρκης. Κάποιοι λιγοστοί κλήθηκαν και χειροτονήθηκαν από το Πνεύμα της αποκάλυψης και της προφητείας, και άρχισαν να κηρύττουν καθώς

το Πνεύμα τους έδινε την ικανότητα να μιλούν, και μολονότι αδύναμοι, ενδυναμώνονταν από τη δύναμη του Θεού, και πολλοί ήρθαν σε μετάνοια, βυθίστηκαν στο νερό και πλημμύρισαν με το Άγιο Πνεύμα με τη χειροθεσία. Είδαν οράματα και προφήτευσαν, δαιμόνια εκδιώχθηκαν, και οι άρρωστοι ιάθηκαν με τη χειροθεσία. Από εκείνη την εποχή το έργο προχώρησε με αουνήθιστη ταχύτητα, και σύντομα δημιουργήθηκαν εκκλησίες στις πολιτείες της Νέας Υόρκης, της Πενουλβάνια, του Οχάιο, της Ιντιάνα, του Ιλλινόις και του Μισσούρι. Στην τελευταία αυτή πολιτεία, σχηματίστηκε ένας μεγάλος αποικισμός στην επαρχία Τζάκσον: πολλά άτομα προσχώρησαν στην Εκκλησία και αυξανόμασταν γρήγορα. Προβήκαμε σε σημαντικές αγορές γης, τα αγροκτήματά μας παρήγαγαν άφθονα, και απολαβίναμε ειρήνη και ευτυχία στο οπιτικό και την οικογένειά μας και σε όλη τη γειτονιά μας. Όμως, επειδή δεν μπορούσαμε να συναναστραφούμε τους γείτονές μας (πολλοί από τους οποίους ήταν της χειρότερης υλοστάθμης, και είχαν διαφύγει από το πρόσωπο της πολιτισμένης κοινωνίας στα σύνορα της χώρας για να γλιτώσουν από το χέρι της δικαιοσύνης), στις μεσονύχτιες κραιπάλες τους, στην παραβίαση από μέρους τους της Ημέρας του Κυρίου, στους αγώνες με τα άλογα και στη χαρτοπαιξία· άρχισαν πρώτα να χλευάζουν, κατόπιν να καταδιώκουν και τελικά ένας οργανωμένος όχλος συγκεντρώθηκε και έκαψε τα σπίτια μας, άλειψε με πίσσα και πούπουλα και μαστίγωσε πολλούς από τους αδελφούς μας και, τελικά, κατά παραβίαση του νόμου, της δικαιοσύνης και της ανθρωπιάς, τους έδιωξαν από τις κατοικίες τους. Κι εκείνοι, ανέστιοι και άστεγοι, αναγκάστηκαν να περιδιαβαίνουν στα παγερά και μελαγχολικά λιβάδια, μέχρι που τα παιδιά άφησαν τα ίχνη από το αίμα τους επάνω στο λιβάδι. Αυτό συνέβη κατά το μήνα του Νοέμβρη και δεν είχαν άλλο σκέπασμα παρά το θόλο του ουρανού, ετούτη την ανηλεή εποχή του χρόνου. Η κατάσταση αυτή αγνοήθηκε από την κυβέρνηση και μολονότι είχαμε πράξεις εγγυήσεως για τη γη μας, και δεν είχαμε παραβιάσει κανένα νόμο, δεν μπορούσαμε να πάρουμε αποζημίωση.

»Υπήρχαν πολλοί άρρωστοι, οι οποίοι με τέτοιο απάνθρωπο τρόπο οδηγήθηκαν έξω από τα σπίτια τους και έπρεπε να υπομείνουν όλη αυτήν την κακομεταχείριση και να αναζητούν σπίτια εκεί που δεν μπορούσαν να τα βρουν. Το αποτέλεσμα ήταν πως ένας μεγάλος αριθμός από αυτούς, στερημένοι από τις ανέσεις της ζωής και την απαραίτητη φροντίδα, πέθαναν. Πολλά παιδιά έμειναν ορφανά,

γυναίκες [έμειναν] χήρες, και άνδρες, χήροι. Τα αγροκτήματά μας πέρασαν στην κατοχή του όχλου, μας πήραν πολλές χιλιάδες αγελάδες, πρόβατα, άλογα και χοίρους, και τα αγαθά του σπιτικού μας, τα προϊόντα του καταστήματός μας, το τυπογραφείο και τα στοιχεία της στοιχειοθεσίας, μας τα έσπασαν, τα πήραν ή τα κατέστρεψαν με άλλο τρόπο.

»Πολλοί από τους αδελφούς μας μετακόμισαν στην επαρχία Κλέη, όπου εξακολούθησαν να ζουν έως το 1836, τρία χρόνια. Δεν υπήρξαν πράξεις βίας, αλλά απειλές για άσκηση βίας. Όμως το καλοκαίρι του 1836, οι απειλές αυτές άρχισαν να λαμβάνουν σοβαρότερη μορφή, από φοβέρες, δημόσιες συγκεντρώσεις γίνονταν, προτάσεις ψηφίζονταν, επαπειλούνταν εκδίκηση και καταστροφές, και τα πράγματα ξανά προσέλαβαν μια τρομακτική τροπή. Η επαρχία Τζάκσον ήταν επαρκές προηγούμενο και καθώς οι αρχές στην επαρχία εκείνη δεν αναμειγνύονταν, εκείνοι [οι αρχές της επαρχίας Κλέη] κόμπαζαν ότι δε θα αναμειχθούν σε αυτό. Πράγμα που είδαμε να συμβαίνει, όταν κάναμε έκκληση στις αρχές, και μετά από πολλές καταστροφές και απώλεια ιδιοκτησίας, οδηγηθήκαμε ξανά μακριά από τα σπίτια μας.

»Στη συνέχεια εγκατασταθήκαμε στις επαρχίες Κάλντγουελ και Ντέιβις, όπου φτιάξαμε μεγάλους και εκτεταμένους οικισμούς, πιστεύοντας ότι ελευθερωθήκαμε από τη δύναμη της καταπίεσης, εγκαθιστάμενοι σε νέες επαρχίες, με πολύ λίγους κατοίκους εκεί. Όμως εδώ δεν μας επετράπη να ζήσουμε εν ειρήνη, αλλά το 1838 δεχθήκαμε ξανά επίθεση από όχλους, εκδόθηκε από τον κυβερνήτη Μπογκς μία διαταγή εξόντωσης και υπό την επιδοκιμασία του νόμου, οργανωμένοι ληστές που βρίσκονταν σε όλη τη χώρα, μας έκλεψαν τα βόδια μας, τα πρόβατα, τους χοίρους, κ.λπ., πολλοί από τους ανθρώπους μας δολοφονήθηκαν εν ψυχρώ, βεβηλώθηκε η αγνότητα των γυναικών μας και εξαναγκαστήκαμε να υπογράψουμε την παράδοση των ιδιοκτησιών μας υπό την απειλή του ζιφους. Και αφού υπομείναμε κάθε κακομεταχείριση που θα μπορούσε να συσσωρευθεί επάνω μας από μία απάνθρωπη, ασεβή ομάδα πλιατοικολόγων, δώδεκα έως δεκαπέντε χιλιάδες ψυχές, άνδρες, γυναίκες και παιδιά, οδηγήθηκαν μακριά από τις εστίες τους και από εδάφη για τα οποία είχαν πράξεις εγγυήσεως, ανέστιοι, χωρίς φίλους, άστεγοι (στην καρδιά του χειμώνα), να περιπλανώνται σαν εξόριστοι επάνω στη γη ή να αναζητούν άσυλο σε ένα φιλικότερο περιβάλλον ή ανάμεσα σε λιγότερο

βάρβαρους ανθρώπους. Πολλοί αρρώστησαν και πέθαναν εξαιτίας του κρύου και των κακουχιών που έπρεπε να υπομείνουν. Πολλές γυναίκες έμειναν χήρες και παιδιά [απέμειναν] ορφανά και άπορα. Θα μου έπαιρνε περισσότερο χρόνο από όσος μου επιτρέπεται εδώ, ώστε να περιγράψω την αδικία, το κακό, τις δολοφονίες, την αιματοχυσία, την κλεψιά, τη δυστυχία και το θρήνο που προκλήθηκαν από τις βάρβαρες, απάνθρωπες και παράνομες διαδικασίες της πολιτείας του Μισσούρι.

»Κάτω από τις συνθήκες που ανέφερα προηγουμένως σε γενικές γραμμές, φθάσαμε στην πολιτεία του Ιλλινόις το 1839, όπου βρήκαμε φιλόξενους ανθρώπους και μια φιλική πατρίδα: ένα λαό που ήταν πρόθυμος να κυβερνηθεί από τις αρχές του νόμου και της ανθρωπιάς. Ξεκινήσαμε να χτίζουμε μια πόλη που ονομάστηκε 'Ναβού', στην επαρχία Χάνκοκ. Αριθμούμε έξι έως οκτώ χιλιάδες άτομα εδώ, εκτός από τους πολλούς που βρίσκονται τριγύρω στην επαρχία και σχεδόν σε κάθε επαρχία της πολιτείας. Μας έχει παραχωρηθεί ένας καταστατικός χάρτης της πόλης και ένας καταστατικός χάρτης για μια λεγεώνα, τα στρατεύματα της οποίας αριθμούν τώρα 1.500 άτομα. Έχουμε, επίσης, μία σύμβαση για ένα πανεπιστήμιο, για μία γεωργική εταιρεία με εργοστάσιο παραγωγής, έχουμε τους δικούς μας νόμους και διαχειριστές, και μας έχουν δοθεί όλα τα προνόμια που απολαμβάνουν οι άλλοι ελεύθεροι και φωτισμένοι πολίτες.

»Η καταδίωξη δεν σταμάτησε την πρόοδο της αλήθειας, μόνο έριξε λάδι στη φωτιά - εξαπλώθηκε με αυξανόμενη ταχύτητα. Υπερήφανοι για το σκοπό τον οποίο είχαν ασπαστεί, και με πλήρη συνείδηση για την αθωότητά μας και για την αλήθεια της θρησκείας τους, μέσα στις συκοφαντίες και τις επικρίσεις, οι Πρεσβύτεροι αυτής της Εκκλησίας έφυγαν και εμφύτευσαν το Ευαγγέλιο σε όλες σχεδόν τις πολιτείες της Ένωσης [των Ηνωμένων Πολιτειών]. Εισχώρησε στις πόλεις μας, εξαπλώθηκε στα χωριά μας και έκανε ώστε χιλιάδες από τους ευφείς, ευγενείς και πατριώτες πολίτες μας να υπακούσουν στις ουράνιες εντολές του και να κυβερνηθούν από τις ιερές αλήθειες του. Εξαπλώθηκε, επίσης, στην Αγγλία, την Ιρλανδία, τη Σκωτία και την Ουαλία, όπου κατά το έτος 1840 εστάλησαν μερικοί ιεραπόστολοί μας, και περισσότεροι από πέντε χιλιάδες προσχώρησαν στο Λάβαρο της Αλήθειας. Υπάρχουν πολλοί τώρα που προσχωρούν σε κάθε χώρα.

»Οι ιεραπόστολοί μας πηγαίνουν σε διαφορετικά έθνη και στη Γερμανία, την Παλαιστίνη, τη Νέα Ολλανδία [Αυστραλία], τις Ανατολικές Ινδίες και σε άλλους τόπους ανυψώθηκε το Λάβαρο της Αλήθειας. Κανένα ανίερο χέρι δεν μπορεί να σταματήσει την πρόοδο του έργου. Μπορεί οι καταδιώξεις να μαίνονται, οι όχλοι να συνενώνονται, μπορεί οι στρατιές να συγκεντρώνονται, η ουκοφαντία να διασύρει, όμως η αλήθεια του Θεού θα προχωρήσει με τόλμη, με ευγένεια και ανεξάρτητα, έως ότου διεισδύσει σε κάθε ήπειρο, επισκεφθεί κάθε κλίμα, σαρώσει κάθε χώρα και αντηχήσει σε κάθε αφτί, μέχρις ότου πραγματοποιηθούν οι σκοποί του Θεού και ο Μέγας Ιεχωβά πει ότι το έργο έχει πραγματοποιηθεί».

Τα Άρθρα της Πίστης περιγράφουν θεμελιώδεις διδασχές και αρχές της θρησκείας μας.

»Πιστεύουμε στο Θεό, τον Αιώνιο Πατέρα, και στον Υιό Του, τον Ιησού Χριστό, και στο Άγιο Πνεύμα.

»Πιστεύουμε ότι οι άνθρωποι θα τιμωρηθούν για τις δικές τους αμαρτίες, και όχι για το παράπτωμα του Αδάμ.

»Πιστεύουμε ότι μέσω της Εξιλέωσης του Χριστού μπορεί να σωθεί όλη η ανθρωπότητα, με την υπακοή στους νόμους και τις διατάξεις του Ευαγγελίου.

»Πιστεύουμε ότι η πρώτη αρχή και οι διατάξεις του Ευαγγελίου είναι: (1) Πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό· (2), Μετάνοια· (3), Βάπτισμα με κατάδυση για την άφεση αμαρτιών· (4), Χειροθεσία για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος.

»Πιστεύουμε ότι ο άνθρωπος πρέπει να κληθεί από το Θεό, με προφητεία, και με τη χειροθεσία εκείνων που έχουν εξουσία, για να κηρύττει το Ευαγγέλιο και να τελεί τις διατάξεις του.

»Πιστεύουμε στην ίδια οργάνωση η οποία υφίστατο στην Πρωταρχική Εκκλησία, δηλαδή, αποστόλους, προφήτες, ποιμένες, διδασκάλους, ευαγγελιστές, κ.λπ.

»Πιστεύουμε στο χάρισμα των γλωσσών, της προφητείας, της αποκάλυψης, των οραμάτων, της θεραπείας, της ερμηνείας γλωσσών, κ.λπ.

»Πιστεύουμε ότι η Βίβλος είναι ο λόγος του Θεού εφόσον είναι σωστά μεταφρασμένη. Επίσης πιστεύουμε ότι το Βιβλίο του Μόρμον είναι ο λόγος του Θεού.

»Πιστεύουμε όλα όσα ο Θεός έχει αποκαλύψει, όλα όσα τώρα αποκαλύπτει, και πιστεύουμε ότι θα αποκαλύψει ακόμη και άλλα πολλά μεγάλα και σημαντικά πράγματα που αφορούν στη Βασιλεία του Θεού.

»Πιστεύουμε στην κυριολεκτική συνάθροιση του Ισραήλ και στην αποκατάσταση των Δέκα Φυλών, ότι η Σιών (η Νέα Ιερουσαλήμ) θα χριστεί επάνω σε αυτήν [την Αμερικανική] ήπειρο, ότι ο Χριστός θα βασιλεύσει αυτοπροσώπως επάνω στη γη, και ότι η γη θα ανανεωθεί και θα λάβει την παραδεισιακή της δόξα.

»Αξιούμε το προνόμιο να λατρεύουμε τον Παντοδύναμο Θεό σύμφωνα με τις υπαγορεύσεις της δικής μας συνείδησης, και αναγνωρίζουμε το ίδιο προνόμιο σε όλους τους ανθρώπους, ας λατρεύουν όπως, όπου και ό,τι μπορούν.

»Πιστεύουμε στο να υποτασσόμαστε σε βασιλιάδες, προέδρους, κυβερνήτες και ηγεμόνες, στο να υπακούμε, να σεβόμαστε και να υποστηρίζουμε το νόμο.

»Πιστεύουμε στο να είμαστε τίμιοι, ειλικρινείς, αγνοί, φιλάνθρωποι, ενάρετοι, και στο να κάνουμε καλό σε όλους τους ανθρώπους. Πράγματι, μπορούμε να πούμε ότι ακολουθούμε την παρότρυνση του Παύλου – Τα πάντα πιστεύουμε, τα πάντα ελπίζουμε, έχουμε υπομείνει πολλά, και ελπίζουμε να μπορέσουμε να υπομείνουμε τα πάντα. Αν κάτι είναι ενάρετο, ωραίο, είτε καλής φήμης είτε αξιέπαινο, τα αναζητούμε όλα αυτά. [Βλέπε Άρθρα της Πίστης 1:1-13.]

»Με εκτίμηση, κ.λπ.,

»ΤΖΟΖΕΦ ΣΜΙΘ»⁴.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε τις ιδέες αυτές καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Ο Τζόζεφ Σμιθ έγραψε την Επιστολή Ουέντουωρθ ως απάντηση στο αίτημα των Τζων Ουέντουωρθ και Τζωρτζ Μπάροτσοου (σελίδα 475). Πότε σας ρώτησαν σχετικά με την ιστορία ή τα πιστεύω της Εκκλησίας; Καθώς μελετάτε ή συζητάτε αυτό το κεφάλαιο, σκεφθείτε πώς θα μπορούσατε να απαντήσετε σε ερωτήματα σαν κι

αυτά στο μέλλον. Τι μπορούμε να μάθουμε από τα λόγια του Τζόζεφ Σμιθ στην Επιστολή Ουέντουωρθ σχετικά με το πώς να απαντάμε σε ερωτήματα σαν κι αυτά;

- Διαβάστε τι είπε ο Προφήτης σχετικά με το Πρώτο Όραμα που είχε (σελίδα 476). Την επόμενη φορά που θα μιλήσετε σε κάποιον για το Πρώτο Όραμα, πώς θα μπορούσατε να βοηθήσετε αυτό το άτομο να καταλάβει το Πρώτο Όραμα και τι σημαίνει αυτό για εσάς;
- Διαβάστε την περιγραφή του Προφήτη για την εμφάνιση του Βιβλίου του Μόρμον (σελίδες 477-79). Ποια αλλαγή έφερε στη ζωή σας το Βιβλίο του Μόρμον; Ποιοι είναι μερικοί τρόποι με τους οποίους μπορούμε να μιλήσουμε σχετικά με τις μαρτυρίες μας για το Βιβλίο του Μόρμον;
- Στις σελίδες 479-83, ο Τζόζεφ Σμιθ δίνει ένα σύντομο ιστορικό για τις απαρχές της Εκκλησίας και κατόπιν καταθέτει μαρτυρία για τον προορισμό της Εκκλησίας. Ποια είναι τα συναισθήματά σας καθώς μελετάτε ολόκληρη την πρώτη παράγραφο στη σελίδα 483; Γιατί πιστεύετε ότι η καταδίωξη δεν μπορεί να σταματήσει την πρόοδο της Εκκλησίας; Τι παραδείγματα έχουμε από ανθρώπους που προοδεύουν παρά τις αντιθέσεις; (Συλλογιστείτε παραδείγματα από τις γραφές, την ιστορία της Εκκλησίας και από τη ζωή σας.)
- Ξαναδιαβάστε τα Άρθρα της Πίστης (σελίδες 483-84). Με ποιους τρόπους σας βοήθησαν τα Άρθρα της Πίστης; Γιατί πιστεύετε ότι ζητάμε από τα παιδιά της Προκαταρκτικής να τα αποστηθίζουν; Σκεφθείτε να φτιάξετε ένα χρονοδιάγραμμα, ώστε να μπορείτε να μελετάτε ή να αποστηθίζετε τα Άρθρα της Πίστης.

Συνοχετιζόμενες γραφές: Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:1-75

Σημειώσεις

1. “To Subscribers”, ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Φεβρουαρίου 1842, σελ. 696. Εκουγχρονισμένη γραφή κεφαλαίων γραμμάτων. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
2. *History of the Church*, 4:535-36. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ που γράφτηκε κατόπιν αιτήματος των Τζων Ουέντουωρθ και Τζωρτζ Μπάροττου, Ναβού, Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Μαρτίου 1842, σελ. 706. Το επίθετο του κυρίου Μπάροττου έχει γραφεί λανθασμένα ως “Bastow” [Μπάστοου] στο *History of the Church* και στο *Times and Seasons*.
3. Μολονότι η επιστολή προφανώς δεν δημοσιεύθηκε ποτέ από τον Τζων Ουέντουωρθ ή τον Τζωρτζ Μπάροττου, η ίδια αφήγηση δημοσιεύθηκε με κάποιες προσθήκες και διορθώσεις, πανεθνικά το 1844, από τον I. Daniel Rupp στο “Latter Day Saints,” *He Pasa Ekklesia [The Whole Church]: An Original History of the Religious Denominations at Present Existing in the United States*, σελ. 404-10.
4. *History of the Church*, 4:536-41. Η λέξη “ab-out” σε αγκύλες στην πρώτη παράγραφο, στη σελ. 438 στο πρωτότυπο. Οι λέξεις σε αγκύλες στην όγδοη παράγραφο στη σελ. 445 στο πρωτότυπο. Εκουγχρονισμένη ορθογραφία και στίξη. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ που γράφτηκε κατόπιν αιτήματος των Τζων Ουέντουωρθ και Τζωρτζ Μπάροττου, Ναβού, Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Μαρτίου 1842, σελ. 706-10. Σε μερικές διαφορετικές περιπτώσεις, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ έγραψε ή υπαγόρευσε μία λεπτομερή αφήγηση του Πρώτου Οράματος. Η αφήγηση στην Επιστολή Ουέντουωρθ είναι μία από τις αφηγήσεις αυτές. Η επίσημη αφήγηση των γραφών βρίσκεται στο Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία, στο Πολύτιμο Μαργαριτάρι. Επίσης, έγινε ένας αριθμός πολύ μικρών αλλαγών για την προετοιμασία των Άρθρων της Πίστης, ώστε να δημοσιευθούν στην έκδοση του 1981 του Πολύτιμου Μαργαριταριού. Για το λόγο αυτό, υπάρχει ένας αριθμός μικρών διαφορών ανάμεσα στην τρέχουσα απόδοση των Άρθρων της Πίστης και στην απόδοση που δημοσιεύθηκε σε αυτό το κεφάλαιο.

Ανακουφιστική Εταιρεία: Ουράνια οργάνωση γυναικών

*«Αν ανταποκρίνεστε στα προνόμιά σας, οι άγγελοι
δεν μπορούν να μην είναι σύντροφοί σας».*

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Την άνοιξη του 1842, τα μέλη της Εκκλησίας στη Ναβού εργάζονταν πυρετωδώς για την οικοδόμηση του Ναού της Ναβού. Δύο από αυτά τα μέλη ήταν η Σάρα Γκρέιντζερ Κίμπαλ και η μοδίστρα της, Μάργκαρετ Κουκ, οι οποίες, μιλώντας μαζί μια ημέρα, αποφάσισαν να ενώσουν τις προσπάθειές τους ώστε να βοηθήσουν τους εργάτες του ναού. Η αδελφή Κίμπαλ είπε ότι θα προσέφερε ύφασμα, ώστε να φτιάξει η αδελφή Κουκ πουκάμισα για τους άνδρες. Οι δύο γυναίκες αποφάσισαν να προσκαλέσουν κι άλλες αδελφές να συμμετάσχουν, δημιουργώντας μια εταιρεία κυριών που θα προωθούσε τις φιλανθρωπικές προσπάθειές τους. Η Σάρα Γκρέιντζερ Κίμπαλ θυμόταν: «Οι γειτόνισσες αδελφές συγκεντρώθηκαν στο σαλόνι μου και αποφάσισαν να οργανωθούν. Είχα εξουσιοδοτηθεί να επισκεφθώ την αδελφή Ιλάιζα Σνόου και να της ζητήσω να συντάξει για μας ένα καταστατικό και έναν εσωτερικό κανονισμό και να τα υποβάλει στον Πρόεδρο Τζόζεφ Σμιθ πριν από την επόμενη συγκέντρωσή μας, την Πέμπτη».

Αφού διάβασε το προτεινόμενο καταστατικό και τον εσωτερικό κανονισμό, ο Προφήτης ανέφερε ότι ήταν το καλύτερο που είχε δει ποτέ, όμως στη συνέχεια είπε: «Δεν είναι αυτό που θέλετε. Πείτε στις αδελφές ότι η προσφορά τους είναι αποδεκτή από τον Κύριο και έχει κάτι καλύτερο για αυτές από ένα γραπτό καταστατικό. Τις προσκαλώ όλες, να συναντηθούν μαζί με εμένα και μερικούς αδελφούς... την επόμενη Πέμπτη το απόγευμα»¹.

Στις 17 Μαρτίου, λοιπόν, ο Προφήτης, συνοδευόμενος από τους πρεσβυτέρους Τζων Τέηλορ και Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, συναντήθηκε με 20 γυναίκες όλων των ηλικιών στο άνω δωμάτιο του καταστήματος με

Στις 17 Μαρτίου 1842, ο Προφήτης Τζίζης Σίφωφ οργανώνει τη Γυναικεία Ανακουφιστική Εταιρεία της Ναφπλούς. «Η Εκκλησία δεν ήταν ποτέ τέλεια οργανωμένη μέχρι την εποχή που οργανώθηκαν κατ' αυτόν τον τρόπο οι γυναίκες», διακήρυξε ο Προφήτης.

τα κόκκινα τούβλα. Ο Προφήτης οργάνωσε επίσημα τη Γυναικεία Ανακουφιστική Εταιρεία της Ναβού και δίδαξε στους παρόντες τους σκοπούς της νέας οργάνωσης. Οι αδελφές εξέλεξαν την Έμμα Σμιθ ως πρόεδρο της Ανακουφιστικής Εταιρείας και η Έμμα επέλεξε τις δύο συμβούλους της. Στη συνέχεια ο Προφήτης διάβασε μία αποκάλυψη που είχε λάβει πριν από 12 έτη, όπου ο Κύριος ανέθετε στην Έμμα να συλλέξει ύμνους προς έκδοση και την χαρακτήριζε ως «εκλεκτή γυναίκα» (Δ&Δ 25:3). Η Έμμα Σμιθ σηκώθηκε να μιλήσει, τονίζοντας την τεράστια δυναμική της εταιρείας: «Θα κάνουμε κάτι το εξαιρετικό... Αναμένουμε εξαιρετικές περιστάσεις και επιτακτικές κλήσεις»².

Η Έμμα Σμιθ, η πρώτη γενική πρόεδρος της Ανακουφιστικής Εταιρείας, είχε πάντοτε μια ισχυρή επιθυμία να υπηρετήσει τους άλλους και να οικοδομήσει το βασίλειο του Θεού, και είχε διακηρύξει κάποτε ότι ήθελε να αποβεί «μια ευλογία για όλους όσοι με οποιονδήποτε τρόπο χρειαστούν οτιδήποτε από εμένα»³. Στη Νέα Υόρκη έραβε ρούχα για τους τέσσερις ιεραπόστολους που είχαν κληθεί να κηρύξουν το ευαγγέλιο στους Λαμανίτες. Στο Κίρτλαντ εργάστηκε με άλλες γυναίκες, συγκεντρώνοντας κουβέρτες, τρόφιμα και ρουχισμό για να μεταφέρουν οι προελαύνοντες του Στρατοπέδου της Σιών στους απελπισμένους Αγίους στο Μισσούρι. Βοηθούσε να ετοιμαστούν γεύματα και να φτιάξουν κάλτσες, πανταλόνια και ζακέτες για τους εργάτες που έχτιζαν το Ναό του Κίρτλαντ. Πρόσφερε φιλοξενία σε τόσους πολλούς εργάτες του ναού, ώστε η ίδια και ο Τζόζεφ αναγκάζονταν να κοιμούνται στο πάτωμα. Τα πρώτα χρόνια στη Ναβού, αφιέρωσε μεγάλο μέρος του χρόνου και της προσοχής της στην περίθαλψη των πολλών πληγέντων από ελονοσία, οι οποίοι κατασκίνωναν έξω από το σπίτι της, στις όχθες του ποταμού Μισοισιπή. Με αυτούς και άλλους τρόπους έδινε το παράδειγμα της υπηρετήσης που προσέφεραν πολλές αδελφές στην εποχή της. Η Πόλυ Έιντζελ θυμόταν πως όταν ο Προφήτης είδε μια ομάδα γυναικών να ράβουν πυρετωδώς τα παραπετάσματα που χρησιμοποιούνταν ως διαχωριστικά σε σημεία του Ναού του Κίρτλαντ, είπε: «Αδελφές... είστε πάντοτε διαθέσιμες. Οι αδελφές είναι πάντοτε πρώτες και εξαιρετες σε όλα τα καλά έργα»⁴.

Από εκείνες τις πρώτες ημέρες της Ανακουφιστικής Εταιρείας, οι γυναίκες της Εκκλησίας παρέμειναν μία τεράστια δύναμη προς το καλό. Σε μία συγκέντρωση που έγινε μετά την οργάνωση της Ανακουφιστικής Εταιρείας, η Λούση Μακ Σμιθ, η μητέρα του

Προφήτη, έδωσε μια συμβουλή στις αδελφές, η οποία εκτείνεται σε εκατομμύρια γυναίκες στην Εκκλησία σήμερα: «Θα πρέπει να φροντίζουμε και να αγαπάμε η μία την άλλη, να προσέχουμε η μία την άλλη, να παρηγορούμε η μία την άλλη και να λάβουμε οδηγίες, ώστε να μπορέσουμε όλες να είμαστε μαζί στους ουρανούς»⁵.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Η Ανακουφιστική Εταιρεία, η οποία οργανώθηκε υπό την ιεροσύνη και κατά το υπόδειγμά της, αποτελεί βασικό τμήμα της Εκκλησίας.

Η Σάρα Γκρέντζερ Κίμπαλ θυμόταν πως λίγο πριν οργανώσει ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ την Ανακουφιστική Εταιρεία, είπε: «Θα οργανώσω τις γυναίκες υπό την ιεροσύνη, κατά το υπόδειγμα της ιεροσύνης. ...Η Εκκλησία δεν ήταν ποτέ τέλεια οργανωμένη μέχρι την εποχή που οργανώθηκαν και' αυτόν τον τρόπο οι γυναίκες»⁶.

Στην ιστορία του Προφήτη αναγράφεται για την 24^η Μαρτίου 1842: «[Η] οργάνωση [της Γυναικείας Ανακουφιστικής Εταιρείας] ολοκληρώθηκε σήμερα. Η κυρία Έμμα Σμιθ αναλαμβάνει την προεδρική θέση. Οι κυρίες Ελίζαμπεθ Ανν Ουίτνι και Σάρα Κλίβελαντ είναι οι σύμβουλοί της. Η δεσποινίς Ελβίρα [Κόουλς] είναι η ταμίας και η πολύ γνωστή και ταλαντούχα ποιήτριά μας, η δεσποινίς Ιλάιζα Σνόου, γραμματέας»⁷.

Η Ιλάιζα Σνόου ανέφερε: «Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Σμιθ σηκώθηκε. Μίλησε για την οργάνωση της Γυναικείας Ανακουφιστικής Εταιρείας. Είπε ότι τον ενδιέφερε βαθύτατα, ώστε να ιδρύετο προς δόξα του Υψίστου κατά τρόπο αποδεκτό»⁸.

Η Ιλάιζα Σνόου ανέφερε, επίσης: «[Ο Τζόζεφ Σμιθ] παρότρυνε τις αδελφές να επικεντρώνουν πάντα την πίστη και τις προσευχές τους και να έχουν εμπιστοσύνη σε... εκείνους τους πιστούς άνδρες τους οποίους έχει τοποθετήσει ο Θεός στην κεφαλή της Εκκλησίας, για να ηγούνται του λαού του. Οτι θα πρέπει να τους ενδυναμώνουμε πνευματικά και να τους στηρίζουμε με τις προσευχές μας. ...Αν αυτή η Εταιρεία ακούσει προσεκτικά τη συμβουλή του Παντοδύναμου, μέσω των επικεφαλής της Εκκλησίας, θα έχει δύναμη να προστάξει βασιλίσσες ανάμεσά τους»⁹.

«Αυτή η Εταιρεία θα λαμβάνει καθοδήγηση μέσω της τάξης την οποία έχει θεσπίσει ο Θεός -μέσω εκείνων που ήταν διορισμένοι να

ηγούνται- και τώρα σας αναθέτω την ευθύνη, στο όνομα του Θεού, και τούτη η Εταιρεία θα αγαλλιάσει, και γνώση και διάνοια θα εκχυθούν από τώρα και στο εξής - αυτή είναι η αρχή για καλύτερες ημέρες ετούτης της Εταιρείας»¹⁰.

Η Ανακουφιστική Εταιρεία δίνει στις γυναίκες τη δυνατότητα να ενεργούν σύμφωνα με τη φιλόνηρωπη φύση τους, προσφέροντας φροντίδα σε αυτούς που έχουν ανάγκη.

«Είναι μια φιλόνηρωπηκή Εταιρεία και σύμφωνη με τη φύση σας. Είναι φυσικό στις γυναίκες να έχουν συναισθήματα ευοπλαχνίας και φιλόνηρωπίας. Βρίσκεστε τώρα σε μια θέση όπου μπορείτε να ενεργείτε σύμφωνα με τα συναισθήματα συμπόνιας τα οποία έχει θέσει ο Θεός μέσα στην καρδιά σας»¹¹.

«Ο Ιησούς είπε: 'Κάντε αυτά που με είδατε να κάνω'. [Βλέπε Νεφί Β' 31:12.] Αυτές είναι σπουδαίες λέξεις-κλειδί με βάση τις οποίες θα ενεργήσει η εταιρεία»¹².

Ο Ουίλαρντ Ρίτσαρντς ανέφερε: «Στη συγκέντρωση της [Γυναικείας Ανακουφιστικής Εταιρείας] μίλησε ο Πρόεδρος Τζόζεφ Σμιθ, για να διευκρινίσει το σκοπό της Εταιρείας - ότι η Εταιρεία των αδελφών θα μπορούσε να παρακινήσει τους αδελφούς σε καλά έργα καθώς φροντίζουν τις ανάγκες των φτωχών - αναζητούν εκείνους που χρειάζονται φιλόνηρωπία και καθώς παρέχουν για τις ανάγκες τους - να βοηθήσει, διορθώνοντας τους τρόπους συμπεριφοράς και ενδυναμώνοντας τις αρετές της κοινότητας»¹³.

«Παρευρέθηκα, κατόπιν αιτήματος, στη συγκέντρωση της Γυναικείας Ανακουφιστικής Εταιρείας, σκοπός της οποίας είναι η ανακούφιση του φτωχού, του άπορου, της χήρας και του ορφανού, και για να ενεργούν με κάθε αγαθοεργό τρόπο. ...Ήταν ιδιαίτερα αθρόα η προσέλευση στην οργάνωση της εταιρείας, καθώς και στις συγκεντρώσεις που επακολούθησαν, εκ μέρους ορισμένων από τις πλέον ευφείς, ευοπλαχνικές, φιλόνηρωπες και αξιοσέβαστες κυρίες μας. Και έχουμε τη βέβαιη πίστη, γνωρίζοντας εκείνες τις αγνές αρχές της αγαθοεργίας, οι οποίες ρέουν αυθόρμητα από τον ευοπλαχνικό και φιλόνηρωπο κόρφο τους, ότι με τα μέσα τα οποία θα έχουν διαθέσιμα, θα προστρέξουν στην ανακούφιση του αγνώστου· θα ρίξουν λάδι και κρασί στην πληγωμένη καρδιά του απελπισμένου· θα στεγνώσουν τα δάκρυα του ορφανού και θα κάνουν να αγαλλιάσει η καρδιά της χήρας.

«Είναι μια φιλανθρωπική Εταιρεία. ...Βρίσκεστε τώρα σε μια θέση όπου μπορείτε να ενεργείτε σύμφωνα με τα συναισθήματα συμπόνιας τα οποία έχει θέσει ο Θεός μέσα στην καρδιά σας».

»Οι γυναίκες μας διακρίνονταν πάντοτε για τις φιλάνθρωπες και όλο καλοσύνη πράξεις τους... στο μέσο των καταδιώξεων που υφίσταντο, όταν οι καταπιεστές στερούσαν το ψωμί από τα αβοήθητα παιδιά τους, εκείνες ήταν πάντοτε έτοιμες να ανοίξουν την πόρτα τους στον αποκαμωμένο ταξιδιώτη, να μοιραστούν τη λιγοστή τροφή τους με τον πεινασμένο, και από τις λεηλατημένες και φτωχικές ντουλάπες τους να δώσουν ρούχα σε αυτούς που είχαν περισσότερη ανάγκη και στον άπορο. Και τώρα που ζουν σε μια πιο ήπια γη και ανάμεσα σε λιγότερο βαρβάρους, και διαθέτουν ευκολίες που δεν είχαν έως τώρα απολαύσει, αισθανόμαστε πεπεισμένοι ότι με τις συνδυασμένες προσπάθειές τους, η κατάσταση των δεινοπαθούντων φτωχών, του ξένου και του ορφανού, θα βελτιωθούν»¹⁴.

Η Ανακουφιστική Εταιρεία παροτρύνει τις γυναίκες να εξασκούν αγιότητα και να καθοδηγούν η μία την άλλη.

«Η Ανακουφιστική Εταιρεία των Κυριών δεν είναι μόνο για την ανακούφιση των φτωχών, αλλά και για να σώζουν ψυχές»¹⁵.

«Και τώρα, αγαπημένες αδελφές, ...επιθυμούμε να εκπληρώσετε το καθήκον σας κι εμείς θα εκπληρώσουμε το δικό μας, διότι θέλουμε να

τηρούμε τις εντολές του Θεού στα πάντα, όπως δόθηκαν σε εμάς κατευθείαν από τους ουρανοί, ζώντας σύμφωνα με κάθε λόγο που εξέρχεται από το στόμα του Κυρίου. Είθε ο Θεός να προσθέσει αυτήν την ευλογία του επάνω σας και να σας οδηγήσει σε κάθε δρόμο αρετής, αγνότητας και χάριτος»¹⁶.

«Η [Ανακουφιστική Εταιρεία] έχει πάει καλά: οι αρχές τους είναι να εξασκούν αγιότητα. Ο Θεός σάς αγαπά και οι προσευχές σας για εμένα, θα με ωφελήσουν πολύ: μην αφήνετε να σταματούν να ανέρχονται αδιάκοπα στον Θεό, για εμένα»¹⁷.

«Πρέπει να κατανικήσετε την ανομία και με το καλό παράδειγμά σας, να προτρέπετε τους Πρεσβύτερους σε καλά έργα»¹⁸.

Ο Ονίλαρντ Ρίτσαρντς ανέφερε: «Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Σμιθ διάβασε την αποκάλυψη στην Έμμα Σμιθ από το βιβλίο Διδαχή και Διαθήκες [Δ&Δ 25] και δήλωσε ότι εκείνη επρόκειτο... να αναπτύξει τις γραφές σε όλες και να διδάξει τις γυναίκες της κοινότητας και πως όχι μόνο εκείνη, αλλά και άλλες θα μπορούσαν να κερδίσουν τις ίδιες ευλογίες»¹⁹.

Η Ιλιάζα Σνόου ανέφερε: «Καθώς [ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ] είχε αυτή την ευκαιρία, θα δίδασκε τις κυρίες αυτής της Εταιρείας και θα τους επεοίμαινε τον τρόπο να συμπεριφέρονται, έτσι ώστε να ενεργούν σύμφωνα με το θέλημα του Θεού...

»Αν ζείτε σύμφωνα με τις αρχές αυτές, πόσο σπουδαία και ένδοξη θα είναι η ανταμοιβή σας στο σελέστιο βασίλειο! Αν ανταποκρίνεστε στα προνόμιά σας, οι άγγελοι δεν μπορούν να μην είναι σύντροφοί σας. Οι γυναίκες, αν είναι αγνές και αθώες, μπορούν να έρθουν στην παρουσία του Θεού. Διότι τι άλλο είναι πιο ευχάριστο στον Θεό από την αθωότητα; Πρέπει να είστε αθώες, διαφορετικά δεν μπορείτε να προσέλθετε ενώπιον του Θεού: αν θέλουμε να έρθουμε ενώπιον του Θεού, πρέπει να διατηρούμαστε αγνοί, όπως Εκείνος είναι αγνός»²⁰.

Η Ανακουφιστική Εταιρεία παροτρύνει τις γυναίκες να ακολουθούν το παράδειγμα του Σωτήρα, δείχνοντας ευσπλαχνία και αποφεύγοντας τις διαμάχες.

«Αν θέλετε να έχει ευσπλαχνία ο Θεός απέναντί σας, να δείχνετε ευσπλαχνία η μία προς την άλλη. ...Είμαστε γεμάτοι εγωισμό. Ο διάβολος μας κολακεύει ότι είμαστε πολύ ενάρετοι, τη στιγμή που επικεντρωνόμαστε στα λάθη των άλλων. Μπορούμε να ζήσουμε μόνο

λατρεύοντας τον Θεό μας. Όλοι πρέπει να το κάνουν για τον εαυτό τους. Κανένας δεν μπορεί να το κάνει για κάποιον άλλο. Πόσο ήπια συμπεριφέρθηκε ο Σωτήρας στον Πέτρο, λέγοντας: 'Όταν κάποτε επιστρέψεις, στήριξε τους αδελφούς σου'. [Κατά Λουκάν 22:32.] Κάποια άλλη φορά, του είπε: 'Με αγαπάς;' Και όταν έλαβε την απόκριση του Πέτρου, είπε: 'Ποίμαινε τα πρόβατά μου'. [Κατά Ιωάννην 20:15-17.] Αν οι αδελφές [αγαπούν] τον Κύριο, ας ποιμαίνουν τα πρόβατα και ας μην τα καταστρέφουν...

»Αδελφές της εταιρείας, θα υπάρχουν διαμάχες ανάμεσά σας; Δεν θα το επιτρέψω. Πρέπει να μετανοήσετε και να αποκτήσετε την αγάπη του Θεού. Θέστε τέλος στην αντίληψη ότι έχετε πάντα δίκιο. Το καλύτερο κριτήριο ή αρχή για να φέρετε τους φτωχούς σε μετάνοια, είναι να χορηγείτε για τις ανάγκες τους»²¹.

Η Ηλιάζα Σνόου, ανέφερε τα ακόλουθα λόγια του Προφήτη: «Μολονότι ανάμεσά μας βρίσκονται οι ανάξιοι, οι ενάρετοι δεν θα πρέπει από αυταρέσκεια να θλίβουν και να καταπιέζουν άσκοπα εκείνους τους δυστυχείς. Μάλιστα, αυτοί οι άνθρωποι θα πρέπει να ενθαρρύνονται να ζουν από εδώ και στο εξής, έτσι ώστε να τους τιμά αυτή η εταιρεία, η οποία αποτελείται από τα καλύτερα στοιχεία της κοινότητας. Είπε ότι είχε δύο πράγματα να συστήσει στα μέλη αυτής της εταιρείας, να προσέχουν διπλά τα όσα ξεστομίζουν: κανένα οργανωμένο σώμα δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς αυτό. ...Ο σκοπός είναι να κάνουμε εκείνους που δεν είναι τόσο καλοί, να διορθωθούν και να επιστρέψουν στο δρόμο της αρετής, ώστε να μπορούν να αριθμούνται με τους καλούς...

»...Εξετάστε τον εαυτό σας -η γλώσσα είναι αυγκράτητο κακό-συγκρατήστε τη γλώσσα σας για ασήμαντα πράγματα - λίγο κουσομπολιό μπορεί να ανάψει φωτιές»²².

«Οι μικρές αλεπούδες καταστρέφουν τα κλήματα - το μικρό κακό κάνει τη μεγαλύτερη ζημιά στην Εκκλησία. Αν έχετε αρνητικά αισθήματα και μιλάτε για αυτά η μία στην άλλη, δημιουργείται η τάση να γίνει ζημιά»²³.

«Μην πληγώνετε την προσωπικότητα κανενός. Αν τα μέλη της Εταιρείας συμπεριφερθούν ανάρμοστα, ασχοληθείτε μαζί τους και κρατήστε μυστικά όσα συμφωνήσατε μαζί τους, και να θεωρείτε την προσωπικότητα του κάθε ατόμου ιερή»²⁴.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε τις ιδέες αυτές καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Διαβάστε τη δήλωση της Έμμα Σμιθ στην αρχή της σελίδας 489. Γιατί νομίζετε ότι οι αδελφές της Ανακουφιστικής Εταιρείας είναι εις θέσιν να πετύχουν εξαιρετικά πράγματα; Με ποιους τρόπους ευλογηθήκατε εσείς και η οικογένειά σας, μέσω των προσπαθειών των αδελφών της Ανακουφιστικής Εταιρείας; Διαβάστε τη συμβουλή της Λούση Μακ Σμιθ, στην αρχή της σελίδας 490. Με ποιους τρόπους ακολουθούν αυτή τη συμβουλή σήμερα οι αδελφές της Ανακουφιστικής Εταιρείας;
- Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ οργάνωσε την Ανακουφιστική Εταιρεία «υπό την ιεροσύνη κατά το υπόδειγμα της ιεροσύνης» (σελίδα 490). Πώς την ξεχωρίζει αυτό από άλλες οργανώσεις προσφοράς υπηρεσίας στον κόσμο; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδα 490.) Γιατί νομίζετε ότι η Εκκλησία δεν ήταν «ποτέ τέλεια οργανωμένη», μέχρι τη στιγμή που ο Τζόζεφ Σμιθ οργάνωσε την Ανακουφιστική Εταιρεία;
- Πώς συγκρίνονται σήμερα οι ευθύνες των αδελφών της Ανακουφιστικής Εταιρείας με τις αναθέσεις που έλαβαν οι αδελφές από τον Τζόζεφ Σμιθ; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 491-93.) Διαβάστε ολόκληρη την δεύτερη παράγραφο στη σελίδα 491. Με ποιους τρόπους οι ευκαιρίες να προσφέρουμε υπηρετηση, μας βοηθούν να γίνουμε περισσότερο σαν το Σωτήρα;
- Διαβάστε την δεύτερη παράγραφο στη σελίδα 492. Τι νομίζετε ότι σημαίνει να σώσουμε μία ψυχή; Με ποιους τρόπους τα μέλη της Ανακουφιστικής Εταιρείας εκπληρώνουν αυτή την ευθύνη, τόσο υλικά, όσο και πνευματικά;
- Επανεξετάστε ολόκληρη την τρίτη παράγραφο στη σελίδα 491 και την πρώτη παράγραφο στη σελίδα 492. Τι μπορούν να κάνουν οι αδελφές της Ανακουφιστικής Εταιρείας, ώστε να παρακινήσουν καλά έργα ανάμεσα στους φέροντες την ιεροσύνη; Τι μπορούν να κάνουν οι φέροντες την ιεροσύνη, ώστε να στηρίζουν τις αδελφές της Ανακουφιστικής Εταιρείας στο έργο τους;

- Διαβάστε την τρίτη παράγραφο της σελίδας 493. Τι μπορούμε να μάθουμε από τη δήλωση αυτή σχετικά με τις ευθύνες και τις ευκαιρίες κάθε αδελφής;
- Ο Προφήτης προειδοποίησε να μην «επικεντρωνόμαστε στα λάθη των άλλων» (σελίδα 493). Τι νομίζετε ότι σημαίνει αυτό; Πώς θα μπορούσε αυτή η στάση να εμποδίσει τις προσπάθειες της Ανακουφιστικής Εταιρείας – ή όποιας άλλης απαρτίας ή ομάδας στην Εκκλησία; Τι μπορούμε να κάνουμε ώστε να ποιμαίνουμε τα πρόβατα του Κυρίου και να μην επικεντρωνόμαστε στα λάθη τους;

Συχετιζόμενες γραφές: Παροιμίες 31:10-31, Προς Κορινθίους Α΄ 13:8, Δ&Δ 25:1-16, 88:125

Σημειώσεις

1. Sarah Granger Kimball, “Auto-biography,” *Woman’s Exponent*, 1^η Σεπτεμβρίου 1883, σελ. 51.
2. Emma Smith, παρατέθηκε στο Relief Society, Minute Book, Μάρτ. 1842-Μάρτ. 1844, καταχώριση για 17 Μαρτίου 1842, σελ. 12. Αναφέρθηκε υπό Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέκκ Σίτν, Γιούτα.
3. Emma Hale Smith, Blessing, 1844, δακτυλογραφημένο κείμενο, Αρχαία Εκκλησίας.
4. Παρατέθηκε υπό Polly Angell, στο Edward W. Tullidge, *The Women of Mormonism* (1877), σελ. 76.
5. Lucy Mack Smith, παρατέθηκε στο Relief Society, Minute Book, Μάρτ. 1842-Μάρτ. 1844, καταχώριση για 24 Μαρτίου 1842, σελ. 18-19. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου, Αρχαία Εκκλησίας.
6. Παρατέθηκε στο Sarah Granger Kimball, “Auto-biography,” *Woman’s Exponent*, 1^η Σεπτεμβρίου 1883, σελ. 51.
7. *History of the Church*, 4:567. Από το “Ladies’ Relief Society”, ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Απριλίου 1842, σελ. 743. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
8. *History of the Church*, 4:570. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 30 Μαρτίου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου.
9. *History of the Church*, 4:604-5, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 28 Απριλίου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
10. Ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, στις 28 Απριλίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου στο Relief Society, Minute Book, Μάρτ. 1842-Μάρτ. 1844, σελ. 40, Αρχαία Εκκλησίας.
11. *History of the Church*, 4:605. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 28 Απριλίου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου.
12. *History of the Church*, 5:20, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 26 Μαΐου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου.
13. Ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, στις 17 Μαρτίου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Willard Richards στο Relief Society, Minute Book, Μάρτ. 1842-Μάρτ. 1844, σελ. 7, Αρχαία Εκκλησίας.
14. *History of the Church*, 4:567-68. Από το “Ladies’ Relief Society”, ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 1^η Απριλίου 1842, σελ. 743. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
15. *History of the Church*, 5:25, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 9 Ιουνίου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου.
16. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και άλλων ηγετών της Εκκλησίας προς την Ανακουφιστική Εταιρεία της Ναβού, 1842, Ναβού, Ιλλινόις. Στο Relief Society,

- Minute Book, Μάρτ. 1842-Μάρτ. 1844, σελ. 88, Αρχαία Εκκλησία.
17. *History of the Church*, 5:141. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 31 Αυγούστου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου.
  18. *History of the Church*, 4:605. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 28 Απριλίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου.
  19. Ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, στις 17 Μαρτίου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ουίλαρντ Ρίτσορντς στο Relief Society, Minute Book, Μάρτ. 1842-Μάρτ. 1844, σελ. 8, Αρχαία Εκκλησία.
  20. *History of the Church*, 4:604-5. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 28 Αυγούστου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
  21. *History of the Church*, 5:24-25, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 9 Ιουνίου 1842, στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου.
  22. *History of the Church*, 5:20, από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 26 Μαΐου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
  23. *History of the Church*, 5:140. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 31 Αυγούστου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου.
  24. Ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, στις 17 Μαρτίου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Willard Richards στο Relief Society, Minute Book, Μάρτ. 1842-Μάρτ. 1844, σελ. 10, Αρχαία Εκκλησία.

Ο Χάουριμ Σμιθ ήταν μία συνεχής πηγή δύναμης και στήριξης για τον αδελφό του, Τζόζεφ. «Αδελφέ Χάουριμ», αναφέρθηκε ο Προφήτης, «πόσο αφοσιωμένη καρδιά έχεις!»

Πόσο θαυμάσιοι είναι οι αφοσιωμένοι, δίκαιοι και αληθινοί φίλοι

«Η φιλία είναι μία από τις σπουδαίες θεμελιώδεις αρχές του ‘Μορμονισμού’. ...Ενώνει τους ανθρώπους με την ευτυχή επίδρασή της».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Τον Αύγουστο του 1842, οι αρχές του τόπου στο Μισσούρι προέβαιναν σε επανειλημμένες προσπάθειες να φυλακίσουν τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Φοβούμενος ότι θα τον σκότωναν αν τον συνελάμβαναν και τον πήγαιναν στο Μισσούρι, ο Προφήτης άρχισε να κρύβεται. Στις 11 Αυγούστου, ειδοποίησε κάποια αφοσιωμένα μέλη της οικογένειας και φίλους να τον συναντήσουν σε κάποιο νησί στον ποταμό Μισιοιπή, όχι μακριά από τη Ναβού. Το βράδυ εκείνο, η Έμμα Σμιθ, ο Χάουρουμ Σμιθ, ο Νιούελ Ουίτνυ και άλλοι, συγκεντρώθηκαν κοντά στην όχθη του ποταμού και επιβίβαστηκαν σε μια μικρή βάρκα για να πάνε στον τόπο συνάντησης. Χαρούμενος ο Προφήτης, έσφιξε το χέρι του καθενός, ευγνώμων για τη βοήθεια και την παρηγοριά που πρόσφερε η αληθινή φιλία. Αργότερα αναφέρθηκε εν εκτάσει στο ημερολόγιό του για τα συναισθήματα ευγνωμοσύνης που ένιωθε για τα μέλη της οικογένειάς του και τους φίλους. Στο κεφάλαιο αυτό συμπεριελήφθησαν ορισμένες από αυτές τις καταχωρίσεις του ημερολογίου. Μερικές εβδομάδες αργότερα, ο Προφήτης έκλεισε μία επιστολή προς τους Αγίους με λόγια που εξέφραζαν τα αισθήματά του για αυτούς: «Είμαι, όπως πάντα, ο ταπεινός σας δούλος και πάντοτε πιστός φίλος σας, Τζόζεφ Σμιθ» (Δ&Δ 128:25).

Οι Άγιοι ανταπέδωσαν τα αισθήματα του Προφήτη, θεωρώντας τον όχι μόνο ως Προφήτη τους, αλλά και φίλο τους. Ένας στενός φίλος και προσωπικός γραμματέας του Τζόζεφ Σμιθ, ο Μπέντζαμιν Τζόνσον, θυμόταν: «Ο Τζόζεφ ο Προφήτης’ - ως φίλος ήταν

αφοσιωμένος, μακρόθυμος, ευγενής και ειλικρινής. ...Ως συνεργάτης, κοινωνικά, ήταν εξαιρετικά προικισμένος - ήταν καλοουνότος, γενναϊόδωρος, εύθυμος. ...Μερικές φορές, για διασκέδαση, πάλευε με κάποιον φίλο ή, συχνότερα, δοκίμαζε τη δύναμή του με άλλους, καθισμένος στο πάτωμα, με τα πόδια να ακουμπούν στα πόδια του άλλου και κρατώντας γερά το ξύλο ανάμεσά τους. Όμως κανείς δεν ήταν αντάξιος αντίπαλος. Αστεία, αναπαραστάσεις φράσεων με εικόνες, δίστιχα με ομοιοκαταληξία, κ.λπ., δεν ήταν σπάνια στις προτιμήσεις του. Όμως συχνότερα ήταν που ζητούσε να τραγουδήσουν ένα ή περισσότερα από τα αγαπημένα τραγούδια του. ...Κι όμως, μολοντί τόσο κοινωνικός, ακόμα και εύθυμος κάποιες φορές, δεν επέτρεπε κανενός είδους αλαζονεία ή αυθάδεια σε λόγια ή πράξεις»¹.

Ο Τζόζεφ Σμιθ είχε τόσο στοργική καρδιά, όσο και κοινωνικότητα - όπως θυμόταν ένας νέος άνδρας: «Βρισκόμουν στο σπίτι του Τζόζεφ. Εκείνος ήταν μέσα και ήταν και αρκετοί άνδρες που κάθονταν στο φράχτη. Ο Τζόζεφ βγήκε έξω και μίλησε σε όλους μας. Σε λίγο ήρθε κάποιος άνδρας και μας είπε ότι το προηγούμενο βράδυ είχαν κάψει το σπίτι ενός φτωχού αδελφού που ζούσε κάπως μακριά από την πόλη. Όλοι σχεδόν οι άνδρες εκδήλωσαν τη λύπη τους για τον άνδρα εκείνο. Ο Τζόζεφ έβαλε το χέρι στην τσέπη του, έβγαλε πέντε δολάρια και είπε: 'Αισθάνομαι λύπη για τον αδελφό αυτό που ισοδυναμεί με το ποσό των πέντε δολαρίων. Σε τι ποσό ανέρχεται η λύπη όλων σας;»²

Τως η μεγάλη αγάπη του Τζόζεφ Σμιθ για τους φίλους του έκανε ιδιαίτερα σκληρό να αντέξει τις προδοσίες μερικών από εκείνους τους φίλους. Στη Ναβού, φίλοι τους οποίους είχε εμπιστευθεί ο Προφήτης, στράφηκαν εναντίον του. Παρ' όλα αυτά, πολλοί φίλοι ανταπέδωσαν την αφοσίωση του Προφήτη, στέκοντας στο πλάι του μέχρι τέλους.

Ένας από αυτούς τους φίλους ήταν ο Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα, ο οποίος φυλακίστηκε με τους Τζόζεφ και Χάουριμ Σμιθ και τον Τζων Τέηλορ, στο Κάρθατς του Ιλλινόις. Κατά την κράτησή τους στη φυλακή, οι άνδρες είχαν την άδεια να μετακινούνται από ένα κελί στο ισόγειο προς μια πιο άνετη κρεβατοκάμαρα στον πρώτο όροφο των φυλακών. Κατόπιν, λίγο πριν το μαρτυρικό θάνατό τους, ο δεσμοφύλακας θεώρησε ότι θα ήταν ασφαλέστερο για τους φυλακισμένους να βρίσκονται σε ένα κελί με σιδερένια

κάγκελα, πλάι στην κρεβατοκάμαρα. Ο Τζόζεφ ρώτησε τον Πρεσβύτερο Ρίτσαρντς, τον οποίο οι φίλοι του αποκαλούσαν «γιατρό», επειδή είχε ασκήσει την ιατρική: «'Αν πάμε σε αυτό το κελί, θα έρθεις μαζί μας;» Ο γιατρός απάντησε: 'Αδελφέ Τζόζεφ, δε μου ζήτησες να διασχίσω τον ποταμό μαζί σου - δε μου ζήτησες να έρθω στο Κάρθατς - δε μου ζήτησες να έρθω στη φυλακή μαζί σου - και νομίζεις ότι θα σε εγκαταλείψω τώρα; Όμως θα σου πω τι θα κάνω. Αν καταδικαστείς σε απαγχονισμό για προδοσία, θα κρεμαστώ εγώ στη θέση σου κι εσύ θα είσαι ελεύθερος'. Ο Τζόζεφ απάντησε: 'Δεν μπορείς να το κάνεις αυτό'. Ο γιατρός απάντησε: 'Θα το κάνω'»³.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Οι αληθινοί φίλοι ανακουφίζουν ο ένας τις θλίψεις του άλλου και παραμένουν αφοσιωμένοι, ακόμα και σε εποχές αντιζοοτήτων.

Ο Τζόζεφ Σμιθ έγραψε τα ακόλουθα σχετικά με τα μέλη της οικογένειας και τους φίλους που τον επισκέφθηκαν στις 11 Αυγούστου 1842, όταν κρυβόταν: «Πόσο καλό και θαυμάσιο ήταν για μένα, να βρω αγνούς και άγιους φίλους, οι οποίοι είναι πιστοί, σωστοί και ειλικρινείς, και οι καρδιές τους δεν λιποψυχούν· που τα γόνατά τους είναι στέρεα και δεν είναι παραλυμένα, ενώ προσμένουν τον Κύριο να ενεργήσει, χορηγώντας στις ανάγκες μου, κατά την ημέρα όπου η οργή των εχθρών μου εκχύθηκε επάνω μου...

»Πόσο θαυμάσια ήταν τα συναισθήματά μου, όταν συνάντησα εκείνη την πιστή και φιλική ομάδα, το βράδυ της ενδεκάτης, την Πέμπτη, στο νησί, στο στόμιο του βάλτου ανάμεσα στη Ζαραχέμλα και τη Ναβού: πόση ανείπωτη τέρψη και συναισθήματα χαράς φούσκωσαν τον κόρφο μου, όταν πήρα από το χέρι, εκείνη τη νύχτα, την αγαπημένη μου Έμμα - εκείνη που ήταν η σύζυγός μου, δηλαδή η σύζυγος των νεανικών μου χρόνων και η επιλογή της καρδιάς μου. Πολλές ήταν οι αντηχήσεις στο νου μου, όταν συλλογίστηκα για μια στιγμή τα πολλά που είχαμε κληθεί να περάσουμε, την κούραση και το μόχθο, τις λύπες και τις κακουχίες, τις χαρές και την παρηγοριά, από καιρό σε καιρό, που είχαν στρώσει το δρόμο μας και είχαν στέψει την πορεία μας. Ω τι ανάμικτες σκέψεις γέμισαν το νου μου για μια στιγμή, ξανά εκείνη ήταν εδώ... ατρόμητη, σταθερή και ακλόνητη - αμετάβλητη, στοργική Έμμα!

»Ο αδελφός Χάουρουμ ήταν εκείνος που στη συνέχεια με έπιασε από το χέρι - ένας γνήσιος αδελφός. Και σκέφτηκα, αδελφέ Χάουρουμ, πόσο αφοσιωμένη καρδιά έχεις! Ω είθε ο Αιώνιος Ιεχωβά να στέψει με αιώνιες ευλογίες την κεφαλή σου, ως ανταμοιβή για την έγνοια που είχες για την ψυχή μου! Ω πόσο πολλές είναι οι θλίψεις που μοιραστήκαμε· και ξανά, βρισκόμαστε αλυσοδεμένοι από το σκληρό χέρι της καταπίεσης. Χάουρουμ, το όνομά σου θα πρέπει να γραφτεί στο Βιβλίο του Νόμου του Κυρίου, για εκείνους οι οποίοι έρχονται κοντά σου με προσδοκία, ώστε να έχουν ως υπόδειγμα τα έργα σου, για τα δικά τους έργα.

»Και είπα στον εαυτό μου, εδώ είναι επίσης και ο αδελφός Νιούελ Ούιτνυ. Πόσες και πόσες θλίψεις δεν γνωρίσαμε στη ζωή μας μαζί· κι όμως, συναντιόμαστε ξανά για να μοιραστούμε πάλι θλίψεις. Είσαι ένας πιστός φίλος, τον οποίο μπορούν να εμπιστευθούν οι βασανισμένοι γιοι των ανθρώπων με την πιο μεγάλη σιγουριά. Ας στεφανώσουν και τη δική του κεφαλή οι ευλογίες του Αιώνιου Ιεχωβά. Πόσο συμπνετική εκείνη η καρδιά, πόσο ανυπόμονη εκείνη η ψυχή για την ευημερία αυτού που εκδιώχθηκε και μισήθηκε από όλους σχεδόν τους ανθρώπους. Αδελφέ Ούιτνυ, δε φαντάζεσαι πόσο δυνατοί είναι αυτοί οι δεσμοί που δένουν την ψυχή και την καρδιά μου με τη δική σου...

»Δε σκέφτομαι να αναφέρω τα καθέκαστα της ιερής εκείνης νύχτας, την οποία πάντοτε θα θυμάμαι. Όμως τα ονόματα των πιστών φίλων είναι αυτό που επιθυμώ να καταγράψω εδώ. Γνώρισα αυτούς τους ανθρώπους σε εποχές ευημερίας και ήταν οι φίλοι μου. Και τώρα τους συναντώ σε αντιξοότητες, και παραμένουν οι πλέον αγαπητοί φίλοι μου. Αυτοί οι άνθρωποι αγαπούν τον Θεό που υπηρετώ. Αγαπούν τις αλήθειες που διακηρύσσω. Αγαπούν εκείνες τις ενάρετες και εκείνες τις άγιες διδαχές που περιθάλλω στον κόρφο μου με τα θερμότερα αισθήματα της καρδιάς μου και με έναν ζήλο, τον οποίο δεν μπορώ να αρνηθώ...

»...Ελπίζω ότι θα δω ξανά [τους φίλους μου], ώστε να μπορώ να μοχθώ για αυτούς και να προσφέρω για την ανακούφισή τους. Δε θα μείνουν χωρίς φίλο όσο ζω. Η καρδιά μου θα τους αγαπά και τα χέρια μου θα μοχθούν για αυτούς που με αγαπούν και μοχθούν για εμένα, και θα είμαι πάντοτε αφοσιωμένος στους φίλους μου. Θα φανώ αχάριστος; Ειλικρινά, όχι! Θεός φυλάξοι!»⁴

Στις 23 Αυγούστου 1842, ο Προφήτης εξακολούθησε: «Βρίσκω τα αισθήματά μου... απέναντι στους φίλους μου αναζωογονημένα, ενώ μελετώ τις αρετές, τα προτερήματα και τα χαρακτηριστικά των λίγων πιστών, τους οποίους καταγράφω τώρα στο Βιβλίο του Νόμου του Κυρίου –τα ονόματα εκείνων καθώς στάθηκαν πλάι μου σε κάθε ώρα κινδύνου, ετούτα τα δεκαπέντε περασμένα χρόνια– για παράδειγμα, τον ηλικιωμένο και πολύ αγαπητό αδελφό Τζόζεφ Νάητ, τον πρεσβύτερο, ο οποίος συγκαταλέγεται στους πρώτους που χορήγησαν για τις ανάγκες μου, ενόσω μοχθούσα στις αρχές ώστε να προωθήσω το έργο του Κυρίου και να θέσω τα θεμέλια της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Επί δεκαπέντε χρόνια ήταν πιστός και ειλικρινής, δίκαιος προς όλους και υποδειγματικός, ενάρετος και καλοσυνάτος, παραμένοντας πάντα ειλικρινής και πιστός. Δείτε, είναι ένας ενάρετος άνδρας – είτε ο Θεός ο Παντοδύναμος να επιμηκύνει τις ημέρες του ηλικιωμένου άνδρα. Και είτε το τρεμάμενο, βασανισμένο και συντετριμμένο σώμα του να αναζωογονηθεί, και το σφρίγος της υγείας να έλθει μόνιμα σε αυτόν, εάν είναι το θέλημά Σου, ω Θεέ. Και θα ειπωθεί για αυτόν από τους υιούς της Σιών, όσο υπάρχει έστω και ένας από αυτούς, ότι ο άνδρας αυτός ήταν ένας πιστός άνδρας στον Ισραήλ. Για το λόγο αυτό, το όνομά του δεν θα πρέπει ποτέ να ξεχαστεί...

»...Ενώ θυμάμαι τους λίγους πιστούς που είναι εν ζωή, θα θυμηθώ επίσης και τους πιστούς φίλους μου που έχουν πεθάνει, διότι είναι πολλοί. Και πολλές είναι οι πράξεις καλοσύνης –πατρικής και αδελφικής καλοσύνης– που ήμουν αποδέκτης τους. Και από τότε που άρχισαν να με καταδιώκουν οι κάτοικοι του Μισσούρι, πολλές είναι οι περιστάσεις έμπρακτης καλοσύνης που έχω να θυμάμαι...

»Πολλές είναι οι ψυχές που αγάπησα, με μια αγάπη που υπερνικά το θάνατο. Σε αυτούς αποδείχθηκα πιστός – σε αυτούς είμαι αποφασισμένος να φανώ πιστός, έως ότου με καλέσει ο Θεός να παραδώσω την πνοή μου»⁵.

Η φιλία ενώνει τους ανθρώπους, διασκορπίζοντας το μίσος και τη παρεξήγηση.

«Δε με ενδιαφέρει ο χαρακτήρας ενός ανθρώπου. Αν είναι φίλος μου –αληθινός φίλος– θα είμαι και εγώ φίλος του και θα κηρύττω το Ευαγγέλιο της σωτηρίας σε αυτόν, και θα του δίνω καλή συμβουλή, βοηθώντας τον να ξεπεράσει τις δυσκολίες του.

»Η φιλία είναι μία από τις μέγιστες θεμελιώδεις αρχές του ‘Μορμονισμού’. [Έχει σχεδιαστεί] ώστε να φέρει μια επανάσταση και να εκπολιτίσει τον κόσμο, και να προκαλέσει την παύση των πολέμων και των ανταγωνισμών, και οι άνθρωποι να γίνουν φίλοι και αδελφοί.

»...Η φιλία είναι σαν τον αδελφό [Θίοντορ] Τέρλυ στο σιδηρουργείο του - να συγκολλεί σίδερο με σίδερο. Ενώνει τους ανθρώπους με την ευτυχή επίδρασή της»⁶.

«Η φιλία εκείνη, την οποία τα νοήμονα άτομα αποδέχονται ως ειλικρινή, θα πρέπει να αναδύεται από την αγάπη και η αγάπη εκείνη απορρέει από την αρετή, η οποία αποτελεί μέρος της θρησκείας σε τέτοιο βαθμό, όσο το φως αποτελεί μέρος του Ιεχωβά. Γι’ αυτό και ο Ιησούς είπε: ‘Μεγαλύτερη από τούτη την αγάπη δεν έχει κανένας, το να βάλει κάποιος την ψυχή του για χάρη των φίλων του’. [Κατά Ιωάννην 15:13.]»⁷

Τον Μάρτιο του 1839, ενώ ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ και ορισμένοι συνεργάτες ήταν φυλακισμένοι στη φυλακή του Λίμπερτυ στο Μισσούρι, ο Προφήτης έγραψε σε μέλη της Εκκλησίας: «Λάβαμε κάποιες επιστολές χθες το βράδυ - μία από την Έμμα, μία από τον Ντον Σμιθ [τον αδελφό του Τζόζεφ] και μία από τον επίσκοπο [Έντουαρντ] Πάρτριτζ - όλες να αποπνέουν ένα πνεύμα παρηγοριάς και καλοσύνης. Το περιεχόμενό τους πολύ μας ικανοποίησε. Ήμασταν πολύ καιρό χωρίς πληροφόρηση· και όταν διαβάζαμε εκείνες τις επιστολές, ήταν για την ψυχή μας σαν το απαλό αεράκι που αναζωογονεί, όμως η χαρά μας ήταν ανάμικτη με λύπη, για τα βάσανα των φτωχών και πολύπαθων Αγίων. Και είναι περιττό να σας πούμε ότι τα συναισθήματα της καρδιάς μας ανυψώθηκαν και τα μάτια μας έγιναν κρήνη δακρύων, όμως εκείνοι που δεν έχουν εγκλειστεί σε τοίχους φυλακής αναίτια ή απρόκλητα, λίγο μπορούν να καταλάβουν πόσο γλυκιά είναι η φωνή ενός φίλου. Ένα δώρο φιλίας από οποιαδήποτε πηγή, η οποία ξυπνά και αναμοχλεύει κάθε αίσθημα συμπόνιας· φέρνει στο φως σε μία στιγμή καθετί περασμένο· αιχμαλωτίζει το παρόν με την απληστία [το ζήλο] του φωτός· δράττει το μέλλον με την αγριότητα τίγρης· κινεί το νου εμπρός και πίσω, από το ένα πράγμα στο άλλο, μέχρις ότου, τελικά, κάθε έχθρα, κακία και μίσος, και παλιές διαφορές, παρεξηγήσεις και κακοδιαχείριση συντρίβονται νικηφόρα στα πόδια της ελπίδας»⁸.

Οι άγιοι του Θεού είναι αληθινοί φίλοι ο ένας με τον άλλο.

Ο Προφήτης έγραψε το ακόλουθο σημείωμα σε ένα μέλος της Εκκλησίας, τον Αύγουστο του 1835: «Θυμόμαστε την οικογένειά σου, μαζί με όλες τις πρώτες οικογένειες της Εκκλησίας, οι οποίες πρώτες ασπάσθηκαν την αλήθεια. Θυμόμαστε τις απώλειες και τις θλίψεις σας. Οι πρώτοι δεσμοί φιλίας μας δεν έχουν σπάσει. Συμμετέχουμε με εσάς τόσο στο κακό, όσο και στο καλό, στις θλίψεις, όσο και στις χαρές. Πιστεύουμε ότι οι δεσμοί φιλίας είναι δυνατότεροι από το θάνατο και ποτέ δεν θα περιοριστούν»⁹.

Ο Προφήτης μίλησε για μία γιορτή όπου παρευρέθηκε τον Ιανουάριο του 1836 στο Κίρτλαντ: «Παρευρέθηκα σε μία μεγάλοπρηλη γιορτή στου επισκόπου Νιούελ Ονίτνυ. Η γιορτή αυτή ήταν κατά την τάξη του Υιού του Θεού - ήταν προσκαλεσμένοι οι χωλοί, οι σακάτηδες και οι τυφλοί, σύμφωνα με τις οδηγίες του Σωτήρα [βλέπε Κατά Λουκάν 14:12-13]. ...Η συντροφιά ήταν μεγάλη και προτού συμμετάσχουμε [στο δείπνο] τραγουδήσαμε μερικά τραγούδια της Σιών. Και οι καρδιές μας ήταν περιχαρείς για την πρόγευση από τις χαρές εκείνες που θα εκχυθούν επί των κεφαλών των Αγίων όταν συναιθροιστούν στο Όρος Σιών, για να απολαύσουν αιώνια την κοινωνία του ενός με τον άλλο, δηλαδή όλες τις ευλογίες των ουρανών, όπου δεν θα βρεθεί άνθρωπος να μας πειράξει ή να μας κάνει να φοβηθούμε»¹⁰.

Η αδελφή Πρισιέντια Χάντινγκτον Μπιούελ προσπάθησε να επισκεφθεί τον Τζόζεφ Σμιθ όταν ήταν φυλακισμένος στη φυλακή Λίμπερτυ το 1839, όμως ο δεσμοφύλακας την έδιωξε. Ο Προφήτης τής έγραψε αργότερα: «Ω πόσο θα χαίρομασταν να βλέπαμε τους φίλους μας! Θα χαροποιούσε την καρδιά μου, αν είχα το προνόμιο να συζητήσω μαζί σας, όμως το χέρι της τυραννίας είναι επάνω μας. ...Θέλω να γνωρίζετε [ο σύζυγός σας] κι εσείς ότι είμαι αληθινός φίλος σας. ...Δεν υπάρχουν λόγια να εκφράσουν την ανείπωτη χαρά που αισθάνεται ένας άνθρωπος, κλεισμένος στους τοίχους μιας φυλακής επί πέντε μήνες, όταν βλέπει το πρόσωπο κάποιου φίλου. Νομίζω ότι η καρδιά μου θα είναι πάντα στοργικότερη μετά από αυτό, από όσο ήταν προηγουμένως. Η καρδιά μου αιμορραγεί ακατάπαυστα όταν συλλογίζομαι τη δυστυχία της Εκκλησίας. Ω και να μπορούσα να βρίσκομαι μαζί τους! Δε θα οπισθοχωρούσα φοβούμενος από το μόχθο και τις κακουχίες, αν ήταν να τους δώσω ανακούφιση και παρηγοριά. Θέλω για άλλη μια φορά

Πολλοί Άγιοι φθάνοντας στην αποβάθρα στη Ναβού, θυμούνταν τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ που ερχόταν να τους προΐπαντήσει καθώς αποβιβάζονταν, καλωσορίζοντάς τους στη νέα πατρίδα τους.

την ευλογία να υψώσω τη φωνή μου ανάμεσα στους Αγίους. Θα προσφέρω αφειδώς την ψυχή μου στον Θεό για να τους διδάξω»¹¹.

Μιλώντας στη Ναβού του Ιλλινόις, όπου είχαν φθάσει πολλά μέλη της Εκκλησίας με τα λιγοστά τους υπάρχοντα, ο Προφήτης δίδαξε: «Θα πρέπει να καλλιεργούμε τη συμπόνια για τους βασανισμένους ανάμεσά μας. Εάν υπάρχει κάποιος τόπος στη γη, όπου θα έπρεπε οι άνθρωποι να καλλιεργούν το πνεύμα και να ρίχνουν το λάδι και το κρασί στον κόρφο του βασανισμένου, είναι σε τούτο εδώ τον τόπο· και αυτό το πνεύμα εκδηλώνεται εδώ· και μολονότι [κάποιος] μπορεί να είναι άγνωστος και βασανισμένος όταν φθάνει εδώ, βρίσκει έναν αδελφό και ένα φίλο πρόθυμο να χορηγήσει για τα αναγκαία της ζωής του.

»Θα το θεωρούσα ως μία από τις μεγαλύτερες ευλογίες, αν επρόκειτο να γνωρίσω βάσανα σε τούτο τον κόσμο, να τοποθετηθώ από τη μοίρα εκεί όπου μπορώ να βρω αδελφούς και φίλους γύρω μου»¹².

Ο Τζωρτζ Σμιθ, ο εξάδελφος του Προφήτη, θυμόταν: «Κλείνοντας τη συζήτηση, ο Τζόζεφ τύλιξε τα χέρια του γύρω μου και με έσφιξε στην αγκαλιά του και είπε: ‘Τζωρτζ, σε αγαπώ όσο και τη ζωή μου’. Συγκινήθηκα τόσο πολύ, ώστε μόλις που μπορούσα να μιλήσω»¹³.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε τις ιδέες αυτές καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Ξαναδιαβάστε την πρώτη παράγραφο στη σελίδα 499. Κατόπιν γυρίστε στις σελίδες 501-03 και σημειώστε τα στοιχεία του χαρακτήρα που εκτιμούσε ο Τζόζεφ Σμιθ στην Έμμα Σμιθ, τον Χάουρουμ Σμιθ, τον Νιούελ Ούιτνυ και τον Τζόζεφ Νάητ, τον πρεσβύτερο. Γιατί πιστεύετε ότι η φιλία τους, προσέφερε τόση παρηγοριά σε εκείνον σε δύσκολους καιρούς; Με ποιους τρόπους σας υποστήριξαν οι φίλοι, όταν αντιμετώπιζατε αντιξοότητες; Τι μπορούμε να κάνουμε ώστε να στηρίξουμε τους άλλους, όταν βιώνουν δοκιμασίες;
- Οι περισσότερες από τις ιστορίες αυτού του κεφαλαίου είναι σχετικά με την αξία της αληθινής φιλίας σε δύσκολες στιγμές. Όμως στην παράγραφο που αρχίζει στο τέλος της σελίδας 499, ο Μπέντζαμιν Τζόνσον μιλά για τη φιλική συμπεριφορά του Τζόζεφ Σμιθ σε εποχές ειρήνης. Τι αποκομίζετε από την περιγραφή αυτή; Πώς ωφελούνται οι φίλιες και οι οικογενειακές μας σχέσεις, όταν δαπανούμε χρόνο για να γελάσουμε και να παίξουμε μαζί;
- Μελετήστε ολόκληρη την τέταρτη παράγραφο στη σελίδα 503. Γιατί νομίζετε ότι ο Τζόζεφ Σμιθ έλεγε ότι η φιλία είναι «μία από τις μέγιστες θεμελιώδεις αρχές του ‘Μορμονισμού’;» Με ποιους τρόπους μπορεί το αποκατεστημένο ευαγγέλιο να βοηθήσει τους ανθρώπους να βλέπουν ο ένας τον άλλο ως φίλοι; Πώς άλλοι Πρόεδροι της Εκκλησίας υπήρξαν παραδείγματα φιλίας με όλους τους ανθρώπους;
- Διαβάστε ολόκληρη την δεύτερη παράγραφο στη σελίδα 504. Πώς η φιλία είναι σαν να κολλάμε σίδερο στο σίδηρο;
- Διαβάστε την τρίτη παράγραφο της σελίδας 505 και την επόμενη παράγραφο. Σημειώστε την αναφορά «λάδι και κρασί», από την παραβολή του καλού Σαμαρείτη (Κατά Λουκάν 10:34). Ποια είναι μερικά συγκεκριμένα πράγματα που μπορούμε να κάνουμε ώστε να ακολουθήσουμε τη συμβουλή του Προφήτη; Για να ακολουθήσουμε το παράδειγμα του καλού Σαμαρείτη;

Συχετιζόμενες γραφές: Σαμουήλ Α΄ 18:1, Παροιμίες 17:17, Νεφί Β΄ 1:30, Μωσία 18:8-10, Άλμα 17:2, Δ&Δ 84:77, 88:133

Σημειώσεις

1. Επιστολή του Μπέντζαμιν Τζόνσον προς τον Τζωρτζ Γκιμπς, 1903, σελ. 6-8, Benjamin Franklin Johnson, Papers, 1852-1911, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
2. Andrew J. Workman, στο "Recollections of the Prophet Joseph Smith," *Juvenile Instructor*, 15 Οκτωβρίου 1892, σελ. 641.
3. *History of the Church*, 6:616, εκουγχρονισμένη στίξη. Από καταχώριση στο ημερολόγιο του Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, 27 Ιουνίου 1844, Κάρθατζ, Ιλλινόις.
4. *History of the Church*, 5:107-9, εκουγχρονισμένη ορθογραφία, στίξη και γραφή κεφαλαίων γραμμάτων. Από καταχώριση στο ημερολόγιο του Τζόζεφ Σμιθ, 16 Αυγούστου 1842, κοντά στη Ναβού του Ιλλινόις.
5. *History of the Church*, 5:124-25, 127, από καταχώριση στο ημερολόγιο του Τζόζεφ Σμιθ, 23 Αυγούστου 1842, κοντά στη Ναβού του Ιλλινόις. Η καταχώριση αυτή έχει λανθασμένη ημερομηνία 22 Αυγούστου 1842 στο *History of the Church*.
6. *History of the Church*, 5:517. Η πρώτη ομάδα λέξεων σε αγκύλες, στο πρωτότυπο. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 23 Ιουλίου 1843 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τον Ουίλαρντ Ρίτσαρντς. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
7. *History of the Church*, 6:73. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Τζέιμς Άρλινγκτον, 13 Νοεμβρίου 1843, Ναβού, Ιλλινόις. Το επίθετο του Τζέιμς Μπέννετ έχει λανθασμένα γραφτεί "Bennett" στο *History of the Church*.
8. *History of the Church*, 3:293. Εκουγχρονισμένη στίξη. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και άλλων προς τον Έντουαρντ Πάρτριτζ και την Εκκλησία, 20 Μαρτίου 1839, φυλακή Λίμπερτυ, Λίμπερτυ, Μισσούρι.
9. Υστερόγραφο του Τζόζεφ Σμιθ σε επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και άλλων προς τον Χεζεκάια Πεκ, 31 Αυγούστου 1835, Κίρτλαντ, Οχάιο. Στο "The Book of John Whitmer", σελ. 80-81, Κοινότητα Αρχείων του Χριστού, Ιντιπέντενς, Μισσούρι. Αντίγραφο του "The Book of John Whitmer", στα Αρχαία Εκκλησίας.
10. *History of the Church*, 2:362-63, από καταχώριση στο ημερολόγιο του Τζόζεφ Σμιθ, 7 Ιανουαρίου 1836, Κίρτλαντ, Οχάιο.
11. *History of the Church*, 3:285-86, εκουγχρονισμένη ορθογραφία. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς την Πριόεντια Χάντινγκτον Μπιούελ, 15 Μαρτίου 1839, φυλακή Λίμπερτυ, Λίμπερτυ, Μισσούρι. Το επίθετο της αδελφής Μπιούελ έχει λανθασμένα γραφτεί "Bull" στο *History of the Church*.
12. *History of the Church*, 5:360-61, εκουγχρονισμένη στίξη. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 16 Απριλίου 1843 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ και Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
13. Τζωρτζ Σμιθ, παρατέθηκε στο *History of the Church*, 5:391. Από το George Smith, "History of George Albert Smith by Himself", σελ. 1, George Albert Smith, Papers, 1834-75, Αρχαία Εκκλησίας.

Να γίνουμε σωτήρες στο όρος Σιών

«Πώς θα γίνουν σωτήρες στο Όρος Σιών; Οικοδομώντας τους ναούς τους, κατασκευάζοντας τις κολυμβήθρες βαπτίσεώς τους και προχωρώντας και λαμβάνοντας όλες τις διατάξεις... για λογαριασμό όλων των προγόνων τους που έχουν πεθάνει».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Για τα μέλη της Εκκλησίας που ζούσαν στη Ναβού κατά τη δεκαετία του 1840, το έργο δι' αντιπροσώπου για τους νεκρούς συγγενείς τους ήταν ένα θέμα μείζονος σημασίας. Από τότε που τελέστηκαν οι πρώτες βαπτίσεις δι' αντιπροσώπου σε αυτή τη θεϊκή νομή το 1840, οι Άγιοι αναζήτησαν γενεαλογικές πληροφορίες για τους προγόνους τους και πολλοί είχαν εισέλθει στα νερά του βαπτίσματος εξ υποκαταστάσεως για τους αποθανόντες αγαπημένους τους.

Στην αρχή, οι βαπτίσεις για τους νεκρούς ετελούντο στον ποταμό Μισιοιπή ή σε τριγύρω ποτάμια. Όμως τον Ιανουάριο του 1841, όταν οι Άγιοι έκαναν σχέδια για το Ναό της Ναβού, ο Κύριος διακήρυξε: «Γιατί μια κολυμβήθρα βαπτίσεως δεν υπάρχει επάνω στη γη, ώστε αυτοί, οι άγιοί μου, να μπορούν να βαφτίζονται για εκείνους που είναι νεκροί - Γιατί αυτή η διάταξη ανήκει στον οίκο μου, και δεν μπορεί να γίνει δεκτή από εμένα, παρά μόνο κατά τις ημέρες της φτώχειας σας, κατά τις οποίες δεν είστε σε θέση να οικοδομήσετε έναν οίκο για εμένα» (Δ&Δ 124:29-30).

Οι βαπτίσεις δι' αντιπροσώπου στον ποταμό σταμάτησαν στις 3 Οκτωβρίου 1841, όταν ο Προφήτης ανήγγειλε: «Δε θα υπάρξουν άλλες βαπτίσεις για τους νεκρούς, έως ότου μπορέσουν να παρευρεθούν στη διάταξη μέσα στον Οίκο του Κυρίου. ..Διότι αυτά είπε ο Κύριος!»¹ Οι Άγιοι άρχισαν γρήγορα να χτίζουν μια προσωρινή κολυμβήθρα βαπτίσεως στο πρόσφατα σκαμμένο υπόγειο του Ναού της Ναβού. Η

Το βαπτιστήριο στον ανοικοδομημένο Ναό της Ναβού. Στις καλυμβήθρες βαπτίσεως όπως αυτή, οι Άγιοι λαμβάνουν τη διάταξη του βαπτίσματος για αυτούς που έχουν πεθάνει.

κολυμβήθρα, κατασκευασμένη από πεύκο του Ουϊσκόνοι, στηριζόταν στη ράχη 12 ξύλινων βοδιών. Αφιερώθηκε στις 8 Νοεμβρίου, για χρήση «έως ότου αποπερατωθεί ο Ναός, όταν θα την αντικαθιστούσε μία μονιμότερη»². Στις 21 Νοεμβρίου 1841, έξι μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα τέλεσαν βαπτίσεις για 40 άτομα που είχαν πεθάνει - οι πρώτες βαπτίσεις για νεκρούς που τελέστηκαν στην κολυμβήθρα.

Οι πρώτες εμπειρίες των Αγίων με το βάπτισμα για τους νεκρούς, τους δίδαξαν τη σπουδαιότητα να τηρούν αρχεία στην Εκκλησία του Κυρίου. Μολονότι βαπτίσεις δι' αντιπροσώπου στα γύρω ποτάμια είχαν τελεστεί από την αρμόζουσα εξουσία της ιεροσύνης, δεν είχαν επίσημα καταγραφεί. Επομένως, οι βαπτίσεις αυτές έπρεπε να τελεστούν ξανά. Σε μία ομιλία που δόθηκε στις 31 Αυγούστου 1842, ο Προφήτης εξήγησε: «Όλα τα άτομα που βαπτίζονται για τους νεκρούς, πρέπει να έχουν έναν καταγραφέα παρόντα, ώστε να μπορεί να είναι αυτόπτης μάρτυρας, για να καταγράψει και να καταθέσει μαρτυρία για την αλήθεια και εγκυρότητα της καταγραφής του. ...Για το λόγο αυτό, φροντίστε με επιμέλεια από τώρα και στο εξής να παρευρίσκονται άτομα για την καταγραφή και την κατάθεση μαρτυρίας επί των βαπτισμάτων»³. Ο Προφήτης συζήτησε εκτενέστερα το ζήτημα αυτό σε μία επιστολή του προς τους Αγίους την επόμενη ημέρα και σε μία άλλη επιστολή που γράφτηκε στις 6 Σεπτεμβρίου. Οι δύο αυτές επιστολές αποτελούν τώρα τα τμήματα 127 και 128 από το Διδαχή και Διαθήκες.

Στο τμήμα 127, ο Προφήτης κατέγραψε τις ακόλουθες οδηγίες από τον Κύριο: «Όταν κάποιος από εσάς βαφτίζεται για τους νεκρούς σας, ας υπάρχει ένας καταγραφέας και ας αποτελεί αυτόπτη μάρτυρα των βαπτίσεών σας. Ας ακούει με τα αυτιά του, ώστε να καταθέτει μαρτυρία αλήθειας, λέει ο Κύριος. Ωστε σε όλες τις καταγραφές σας να καταγράφεται στους ουρανούς. ...Και πάλι όλες οι καταγραφές να τηρούνται με τάξη, ώστε να τοποθετηθούν στα αρχεία του αγίου ναού μου, για να διατηρηθούν σε ενθύμηση από γενεά σε γενεά» (Δ&Δ 127:6-7, 9).

Καθώς οι Άγιοι προχωρούσαν σε αυτό το ιερό έργο, «έγινε σύντομα εμφανές ότι ορισμένοι είχαν λεπτομερή έγγραφα καταγραφής για τους νεκρούς τους, για τους οποίους επιθυμούσαν να χορηγήσουν», θυμόταν ο Πρεσβύτερος Τζωρτζ Σμιθ, ένα μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα. «Αυτό δεν ήταν παρά η αρχή ενός τεράστιου έργου και το

να χορηγηθούν όλες οι διατάξεις του Ευαγγελίου στο πλήθος των νεκρών δεν ήταν ασημαντό έργο. Κάποιοι από τους Δώδεκα ρώτησαν τον Τζόζεφ αν θα μπορούσε να υπάρξει κάποιος συντομότερος τρόπος χορήγησης για τόσους πολλούς. Ο Τζόζεφ απάντησε με τα εξής περίπου λόγια: «Οι νόμοι του Κυρίου είναι αμετάβλητοι. Πρέπει να ενεργούμε συμμορφούμενοι απόλυτα με αυτό το οποίο έχει αποκαλυφθεί σε εμάς. Ας μην περιμένουμε να γίνει αυτό το τεράστιο έργο για τους νεκρούς σε σύντομο διάστημα»⁴.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Η διδαχή της σωτηρίας για τους νεκρούς δείχνει το μεγαλείο της σοφίας και συμπόνιας του Θεού.

«Όλοι εκείνοι οι οποίοι δεν είχαν μια ευκαιρία να ακούσουν το Ευαγγέλιο και να τους έχει δοθεί από έναν εμπνευσμένο άνδρα κατά τη σάρκα, θα πρέπει να έχουν την ευκαιρία να το ακούσουν στη μέλλουσα ζωή, πριν από την τελική κρίση για αυτούς»⁵.

«Είναι το ίδιο πιστευτό ότι ο Θεός θα *σώσει* τους νεκρούς, όσο και το ότι θα *εγείρει* τους νεκρούς.

»Ποτέ το πνεύμα δεν είναι τόσο μεγάλης ηλικίας, ώστε να μην μπορεί να προσεγγίσει τον Θεό. Όλοι μπορούν να προσεγγίσουν την συγχωρητική ευσπλαχνία, όσοι δεν έχουν διαπράξει την αυσχώρητη αμαρτία, η οποία δεν επιδέχεται συγχώρησης, ούτε σε αυτόν τον κόσμο ούτε στον μελλοντικό κόσμο. Υπάρχει τρόπος να ελευθερωθούν τα πνεύματα των νεκρών. Αυτό γίνεται με τη δύναμη και την εξουσία της Ιεροσύνης - δένοντας και λύνοντας επάνω στη γη. Η διδαχή αυτή φαίνεται ένδοξη, στο βαθμό που επιδεικνύει το μεγαλείο της θείας συμπόνιας και φιλανθρωπίας, κατά το σκοπό του σχεδίου της σωτηρίας των ανθρώπων.

»Αυτή η ένδοξη αλήθεια αποβλέπει επιμελώς στο να διευρύνει την κατανόηση και να στηρίζει την ψυχή σε βάσανα, δυσκολίες και απογοητεύσεις. Για να το καταλάβουμε, ας πάρουμε την περίπτωση δύο ανδρών που είναι αδέρφια, εξίσου ευφυείς, μορφωμένοι, ενάρετοι και στοργικοί, που προχωρούν με χρηστότητα και ήσυχη συνείδηση, στο βαθμό που μπορούν να διακρίνουν το σωστό και αρμόζον από το λασπώδες ρεύμα της παράδοσης ή από την κηλιδωμένη με μελάνι σελίδα του βιβλίου της γνώσης του εγκόσμιου νου.

»Ο ένας τους πεθαίνει και τον θάβουν, και δεν έχει ποτέ ακούσει το Ευαγγέλιο της συμφιλίωσης. Στον άλλο στέλνεται το μήνυμα της σωτηρίας, το ακούει και το αποδέχεται, και γίνεται κληρονόμος της αιώνιας ζωής. Θα συμμετάσχει ο ένας στη δόξα και ο άλλος θα παραδοθεί σε απέλπιδα καταδίκη; Δεν υπάρχει τρόπος διαφυγής; Οι διάφορες θρησκευτικές ομάδες απαντούν 'δεν υπάρχει'...

»Η διδαχή αυτή παρουσιάζει με ευκρίνεια τη σοφία και την ευσπλαχνία του Θεού στην προετοιμασία μιας διάταξης για τη σωτηρία των νεκρών, οι οποίοι βαπτίζονται δι' αντιπροσώπου, τα ονόματά τους καταγράφονται στους ουρανοί και κρίνονται ανάλογα με τα έργα που διεπράχθησαν κατά τη σάρκα. Η διδαχή αυτή ήταν το συχνά επαναλαμβανόμενο κεντρικό μήνυμα των γραφών. Οι Άγιοι εκείνοι, οι οποίοι παραμελούν αυτή τη διάταξη για λογαριασμό των αποθανόντων συγγενών τους, θέτουν τον εαυτό τους σε κίνδυνο να χάσουν τη δική τους σωτηρία»⁶.

Τον Δεκέμβριο του 1840, ο Τζόζεφ Σμιθ έγραψε σε μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα και άλλους ηγέτες της ιεροσύνης, οι οποίοι υπηρετούσαν σε ιεραποστολές στη Μεγάλη Βρετανία: «Θεωρώ ότι η διδαχή του 'βαπτίσματος για τους νεκρούς' έχει φθάσει στα αφτιά σας πριν από αυτή την επιστολή και ίσως να δημιούργησαν κάποια ερωτήματα μέσα σας, σχετικά με τη διδαχή αυτή. Δεν μπορώ στην επιστολή αυτή να σας δώσω όλες τις πληροφορίες που πιθανόν επιθυμείτε επί του θέματος αυτού. Όμως... θα έλεγα ότι οπωσδήποτε υπήρχε αυτή η πρακτική στις αρχαίες εκκλησίες. Και ο Άγιος Παύλος προσπαθεί να αποδείξει τη διδαχή της ανάστασης από αυτή τη διδαχή και λέει: 'Επειδή, τι θα κάνουν αυτοί που βαπτίζονται υπέρ των νεκρών; Αν πραγματικά οι νεκροί δεν ανασταίνονται, γιατί και βαπτίζονται υπέρ των νεκρών;' [Προς Κορινθίους Α' 15:29.]

»Αρχικά ανέφερα τη διδαχή δημοσίως, κατά το κήρυγμά μου στη νεκρώσιμη ακολουθία για τον αδελφό Σίμουρ Μπράνσον. Και από τότε και μετά έδωσα γενικές οδηγίες στην Εκκλησία επί του θέματος. Οι Άγιοι έχουν το προνόμιο να βαπτίζονται για εκείνους από τους συγγενείς τους που έχουν πεθάνει. ...Χωρίς να επεκταθώ στο θέμα, θα καταλάβετε αναμφίβολα τη συνάφεια και τη λογική που το διέπει. Και αντιπροσωπεύει το Ευαγγέλιο του Χριστού σε μια πιο διευρυμένη πιθανόν κλίμακα, από όσο έχουν φανταστεί ορισμένοι»⁷.

Γινόμαστε σωτήρες στο Όρος Σιών τελώντας ιερές διατάξεις για τους νεκρούς.

«Εάν μπορούμε, με την εξουσία της Ιεροσούνης του Υιού του Θεού, να βαπτίσουμε έναν άνθρωπο στο όνομα του Πατρός, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, για την άφεση των αμαρτιών, αποτελεί εξίσου προνόμιό μας να ενεργούμε ως αντιπρόσωπος και να βαπτιζόμαστε για την άφεση των αμαρτιών για λογαριασμό των αποθανόντων συγγενών μας, οι οποίοι δεν άκουσαν το Ευαγγέλιο ή την πληρότητα αυτού»⁸.

«Η Βίβλος λέει: 'Να, εγώ θα σας στείλω τον Ηλία τον προφήτη, πριν έρθει η ημέρα του Κυρίου, η μεγάλη και τρομερή; αυτός θα επαναφέρει την καρδιά των πατέρων προς τα παιδιά, και την καρδιά των παιδιών προς τους πατέρες τους, μήποτε έρθω και πατάξω τη γη με ανάθεμα'. [Μαλαχίας 4:5-6.]

»Τώρα η λέξη *επαναφέρει* θα έπρεπε εδώ να μεταφραστεί *δέσει* ή *σφραγίσει*. Όμως, ποιος ο σκοπός αυτής της σημαντικής αποστολής; Ή πώς θα εκπληρωθεί; Θα παραδοθούν τα κλειδιά, το πνεύμα του Ηλιού του Θεοβίτου θα έρθει, το Ευαγγέλιο θα εγκαθιδρυθεί, οι Άγιοι του Θεού θα συναθροιστούν, η Σιών θα οικοδομηθεί, και οι Άγιοι θα έρθουν ως σωτήρες στο Όρος Σιών [βλέπε Οβδιού 1:21].

»Όμως, πώς θα γίνουν σωτήρες στο Όρος Σιών; Χτίζοντας τους ναούς τους, κατασκευάζοντας τις κολυμβήθρες βαπτίσεως, και προχωρώντας και λαμβάνοντας όλες τις διατάξεις, τις βαπτίσεις, τις επικυρώσεις, τις νίψεις και χρίσεις, τις χειροτονήσεις και τις δυνάμεις επισφράγισης επί της κεφαλής τους, για λογαριασμό όλων των προγόνων τους που έχουν πεθάνει και λυτρώνοντάς τους, ώστε να μπορέσουν να εμφανισθούν κατά την πρώτη ανάσταση και να υπερυψωθούν σε θρόνους δόξας μαζί τους. Και εδώ είναι η αλυσίδα που δένει τις καρδιές των πατέρων προς τα παιδιά, και των παιδιών προς τους πατέρες, πράγμα που εκπληρώνει την αποστολή του Ηλιού του Θεοβίτου...

»Οι Άγιοι δεν έχουν πολύ καιρό για να σώσουν και να λυτρώσουν τους νεκρούς τους, και να συγκεντρώσουν τους ζώντες συγγενείς τους, ώστε να σωθούν κι αυτοί, προτού η γη παταχθεί και η καθορισμένη καταστροφή πέσει επάνω στον κόσμο.

»Θα συμβούλευα όλους τους Αγίους να προχωρήσουν με όλες τις δυνάμεις τους και να συγκεντρώσουν όλους τους ζώντες συγγενείς

«Η μεγαλύτερη ευθύνη σε τούτο τον κόσμο, την οποία έχει θέσει επάνω μας ο Θεός είναι να ερευνούμε για τους νεκρούς μας».

τους [στο ναό], ώστε να μπορέσουν να επισφραγιστούν και να σωθούν, ώστε να μπορέσουν να προετοιμαστούν για την ημέρα όπου ο καταστροφέας άγγελος έρχεται εμπρός· και αν όλοι στην Εκκλησία εργαστούν με όλες τις δυνάμεις τους για να σώσουν τους νεκρούς τους, να επισφραγίσουν τους προγόνους τους και να συγκεντρώσουν τους ζώντες φίλους τους, και αν δεν σπαταλήσουν καθόλου από το χρόνο τους για τα του κόσμου, θα προλάβουν να ολοκληρώσουν το έργο προτού έρθει η νύχτα, οπότε κανένας δεν μπορεί να εργάζεται»⁹.

«Υπάρχει το βάπτισμα, κ.λπ., για εκείνους που είναι ζωντανοί, να κάνουν χρήση του, και βάπτισμα για τους νεκρούς οι οποίοι πεθαίνουν χωρίς τη γνώση του Ευαγγελίου. ...Όχι μόνο είναι απαραίτητο να βαπτίζεστε για τους νεκρούς σας, αλλά θα πρέπει να λάβετε όλες τις διατάξεις για αυτούς, το ίδιο όπως κάνατε για να σώσετε τον εαυτό σας...

»...Θα πρέπει να υπάρχει ένας τόπος, όπου όλα τα έθνη θα έρχονται από καιρού εις καιρόν για να λάβουν την προικοδότησή τους· και ο Κύριος έχει πει ότι αυτός θα είναι ο τόπος για τις βαπτίσεις για τους νεκρούς. Κάθε άνθρωπος ο οποίος έχει βαπτιστεί

και ανήκει στο βασίλειο, έχει το δικαίωμα να βαπτιστεί για εκείνους που έχουν φύγει; και όταν οι φίλοι τους εδώ, οι οποίοι ενεργούν ως αντιπρόσωποί τους, υπακούσουν στο νόμο του Ευαγγελίου, ο Κύριος έχει διαχειριστές εκεί, ώστε να τους ελευθερώσει. Ένας άνθρωπος μπορεί να ενεργεί ως αντιπρόσωπος για τους δικούς του συγγενείς· οι διατάξεις του Ευαγγελίου, οι οποίες τέθηκαν πριν από τη θεμελίωση του κόσμου, έχουν κατ' αυτόν τον τρόπο εκπληρωθεί από αυτούς, και μπορούμε να βαπτιζόμαστε για εκείνους προς τους οποίους αισθανόμαστε μεγάλη φιλία»¹⁰.

«Όλοι εκείνοι που πεθαίνουν στην πίστη, πηγαίνουν στη φυλακή των πνευμάτων για να κηρύξουν στους νεκρούς κατά το σώμα, όμως είναι ζωντανοί κατά το πνεύμα; και εκείνα τα πνεύματα κηρύττουν στα πνεύματα [που βρίσκονται στη φυλακή], ώστε να μπορέσουν να ζουν σύμφωνα με τον Θεό κατά το πνεύμα, και οι άνθρωποι διακονούν για αυτούς κατά τη σάρκα... και γίνονται ευτυχείς με αυτόν τον τρόπο [βλέπε Πέτρου Α΄ 4:6]. Γι' αυτό, εκείνοι που βαπτίζονται για τους νεκρούς τους είναι οι σωτήρες στο Όρος Σιών, και πρέπει να λάβουν τις νίψεις και χρίσεις τους για τους νεκρούς τους, το ίδιο όπως για τον εαυτό τους»¹¹.

**Ο Θεός έχει θέσει επάνω μας μία μεγάλη ευθύνη,
να ερευνούμε για τους νεκρούς μας.**

«Θα ανοίξω τα μάτια σας σχετικά με τους νεκρούς. Όλα τα πράγματα, τα οποία ο Θεός μέσα στην απέραντη σοφία του έχει θεωρήσει αρμόζοντα και κατάλληλα να αποκαλύψει σε εμάς, ενώ ζούμε στη θνητότητα, όσον αφορά στο θνητό σώμα μας, αποκαλύπτονται σε εμάς θεωρητικά και ανεξάρτητα από τη σχέση [του πνεύματός μας] με τούτο το θνητό σκήνωμα, όμως αποκαλύπτονται στο πνεύμα μας ακριβώς σαν να μην είχαμε καθόλου σώμα· και οι αποκαλύψεις εκείνες, οι οποίες θα σώσουν το πνεύμα μας, θα σώσουν και το σώμα μας. Ο Θεός τα αποκαλύπτει σε εμάς, γνωρίζοντας ότι δεν υπάρχει αιώνια αποσύνθεση του σώματος ή σκηνώματος. Εκ τούτου υπάρχει η ευθύνη, η τρομακτική ευθύνη, η οποία εναπόκειται σε εμάς ως προς τους νεκρούς μας· διότι όλα τα πνεύματα που δεν υπάκουσαν στο Ευαγγέλιο κατά τη σάρκα, θα πρέπει είτε να υπακούσουν κατά το πνεύμα ή να καταδικαστούν. Σκέψη που προκαλεί δέος! Σκέψη φοβερή! Δεν υπάρχει κάτι που μπορούμε να κάνουμε -καμία προε-

τοίμασία- καμία σωτηρία για τους πατέρες και φίλους μας που έχουν πεθάνει χωρίς την ευκαιρία να υπακούουν στα θεοπίσματα του Υιού του Ανθρώπου;...

»Τι υποσχέσεις έχουν δοθεί αναφορικά με το ζήτημα της σωτηρίας των νεκρών; Και τι είδους άνθρωποι είναι εκείνοι που μπορούν να σωθούν, μολονότι το σώμα τους αποσυντίθεται και σήπεται στον τάφο; Όταν οι εντολές Του μας διδάσκουν, είναι με ορίζοντα την αιωνιότητα διότι ο Θεός μάς απενίζει σαν να ήμασταν στην αιωνιότητα. Ο Θεός κατοικεί στην αιωνιότητα και δεν βλέπει τα πράγματα όπως εμείς.

»Η μεγαλύτερη ευθύνη σε τούτο τον κόσμο, την οποία έχει θέσει επάνω μας ο Θεός είναι να ερευνούμε για τους νεκρούς μας. Ο απόστολος λέει: 'Για να μη πάρουν την τελειότητα χωρίς εμάς' [βλέπε Προς Εβραίους 11:40]. Διότι είναι απαραίτητο ώστε η δύναμη επισφράγισης να είναι στα χέρια μας, ώστε να επισφραγίζουμε τα παιδιά μας και τους νεκρούς μας για τη θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών - μια θεϊκή νομή που θα εκπληρώνει τις υποσχέσεις που δόθηκαν από τον Ιησού Χριστό πριν από τη θεμελίωση του κόσμου για τη σωτηρία του ανθρώπου.

»...Είναι απαραίτητο ώστε εκείνοι που έχουν ζήσει πριν από εμάς και εκείνοι που θα έρθουν μετά από εμάς, να έχουν σωτηρία μαζί με εμάς· και έτσι ο Θεός το έχει κάνει υποχρεωτικό για τον άνθρωπο. Γι' αυτό ο Θεός είπε: 'Να, εγώ θα σας στείλω τον Ηλία τον προφήτη, πριν έρθει η ημέρα του Κυρίου, η μεγάλη και τρομερή· αυτός θα επαναφέρει την καρδιά των πατέρων προς τα παιδιά, και την καρδιά των παιδιών προς τους πατέρες τους, μήποτε έρθω και πατάξω τη γη με ανάθεμα'. [Μαλαχίας 4:5-6.]¹²

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ έγραψε τα ακόλουθα σε μία επιστολή προς τους Αγίους, η οποία αργότερα καταγράφηκε στο Διδαχή και Διαθήκες 128:15-18, 22, 24: «Και τώρα, πολυαγαπημένοι αδελφοί και αδελφές, επιτρέψτε μου να σας διαβεβαιώσω ότι αυτά είναι θεομοί σχετικά με τους νεκρούς και τους ζώντες που δεν μπορούν να παραβλεφτούν με ελαφρότητα, ενώ αφορούν τη σωτηρία μας. Γιατί η σωτηρία τους είναι απαραίτητη και σημαντική για τη δική μας σωτηρία, όπως λέει ο Παύλος σχετικά με τους πατέρες - ότι εκείνοι χωρίς εμάς δεν μπορούν να γίνουν τέλειοι - ούτε μπορούμε εμείς χωρίς τους νεκρούς μας να γίνουμε τέλειοι.

»Και τώρα, σχετικά με το βάπτισμα για τους νεκρούς, θα σας πω μια άλλη περικοπή του Παύλου, Προς Κορινθίους Α' 15:29: *Αλλιώς τι θα κάνουν εκείνοι που βαπτίζονται για τους νεκρούς, εάν οι νεκροί δεν ανασταίνονται καθόλου; Γιατί λοιπόν βαπτίζονται για τους νεκρούς;*

»Και πάλι, σχετικά με αυτήν την περικοπή, θα σας δώσω μια περικοπή από έναν από τους προφήτες, ο οποίος είχε το μάτι του προσηλωμένο στην αποκατάσταση της ιερουσίνης, στις δόξες που πρόκειται να αποκαλυφτούν κατά τις τελευταίες ημέρες, και κατά έναν ειδικό τρόπο σε αυτό, το πιο ένδοξο από όλα τα θέματα που ανήκουν στο αιώνιο ευαγγέλιο, δηλαδή, το βάπτισμα για τους νεκρούς. Γιατί ο Μαλαχίας λέει, τελευταίο κεφάλαιο, στίχοι 5^{ος} και 6^{ος}: *Ιδέστε, εγώ θα σας στείλω τον Ηλία τον προφήτη, πριν να έλθει η ημέρα του Κυρίου, η μεγάλη και τρομερή. Και αυτός θα στρέψει την καρδιά των πατέρων προς τα τέκνα, και την καρδιά των τέκνων προς τους πατέρες τους, μην τυχόν και έλθω και πατάξω τη γη με κατάρα.*

»Θα μπορούσα να δώσω μια απλούστερη μετάφραση για αυτό, όμως είναι αρκετά απλό έτοι όπως είναι για να εκπληρώσει το σκοπό μου. Είναι αρκετό να ξέρει κανείς, σε αυτήν την περίπτωση, ότι η γη θα παταχθεί με κατάρα αν δεν υπάρξει κάποιος συνδεδειγμένος κρίκος ενός είδους ή άλλου ανάμεσα στους πατέρες και τα τέκνα, στο ένα θέμα ή στο άλλο - και ιδέστε τι είναι αυτό το θέμα; Είναι το βάπτισμα για τους νεκρούς. Γιατί εμείς χωρίς αυτούς δεν μπορούμε να γίνουμε τέλειοι, ούτε μπορούν εκείνοι χωρίς εμάς να γίνουν τέλειοι.

»...Ας αγαλλιάσει η καρδιά σας και ας έχετε υπέρμετρη χαρά. Η γη ας ξεσπάσει σε ψαλμωδίες. Οι νεκροί ας διαλαλήσουν ύμνους αιώνιας δοξολογίας προς το Βασιλιά Εμμανουήλ, ο οποίος έχει ορίσει, από πριν να υπάρξει ο κόσμος, αυτό που θα μας καθιστούσε ικανούς να τους λυτρώσουμε από τη φυλακή τους. Γιατί οι φυλακισμένοι θα ελευθερωθούν.

»...Ας προσφέρουμε, λοιπόν, ως εκκλησία και λαός, και ως Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, προς τον Κύριο, προσφορά με χρηστότητα. Και ας παρουσιάσουμε στον άγιο ναό του, όταν θα περατωθεί, ένα βιβλίο που να περιέχει τις καταγραφές των νεκρών μας, το οποίο να είναι άξιο κάθε αποδοχής»¹³.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε τις ιδέες αυτές καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Επανεξετάστε τις σελίδες 509-12 και παρατηρήστε πώς ο Τζόζεφ Σμιθ και οι πρώτοι Άγιοι αύξησαν την κατανόησή τους για τη διδασχά του βαπτίσματος για τους νεκρούς. Σκεφθείτε πώς μπορεί να είχαν αισθανθεί οι Άγιοι όταν έμαθαν για πρώτη φορά σχετικά με τη σωτηρία των νεκρών. Ποια ήταν τα συναισθήματά σας όταν για πρώτη φορά συμμετείχατε σε διατάξεις για τους νεκρούς;
- Διαβάστε την τρίτη και τέταρτη παράγραφο στη σελίδα 512. Πώς δείχνει η διδασχά της σωτηρίας για τους νεκρούς τη συμπόνια και την ευσπλαχνία του Θεού; Με ποιους τρόπους μπορεί αυτή η διδασχά «να διευρύνει την κατανόηση» και «να στηρίζει την ψυχή»;
- Τι σημαίνει να είμαστε σωτήρες στο Όρος Σιών; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε σελίδες 513-14.) Γιατί νομίζετε ότι είναι αδύνατον για τους αποθανόντες προγόνους μας να τελειοποιηθούν χωρίς εμάς; Γιατί νομίζετε ότι είναι αδύνατον για εμάς να τελειοποιηθούμε χωρίς αυτούς;
- Επανεξετάστε κάποιες από τις διδασκαλίες του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ σχετικά με τη μεγάλη ευθύνη μας να «ερευνούμε για τους νεκρούς μας» (σελίδες 516-18). Τι εμπειρίες είχατε καθώς μαθαίνατε για τους προγόνους σας; Πώς ενδυναμώθηκε η αγάπη σας για την οικογένειά σας και η πίστη σας στον Θεό καθώς μαθαίνατε για τους προγόνους σας; Πώς επηρέασε τα συναισθήματά σας για τους προγόνους σας, η τέλεση διατάξεων ναού γι' αυτούς;
- Τι μπορούμε να κάνουμε ώστε να βοηθήσουμε τα παιδιά να εκτιμήσουν την οικογενειακή τους κληρονομιά; Τι μπορούμε να κάνουμε ώστε να βοηθήσουμε τα παιδιά να συμμετάσχουν στο έργο ναού και οικογενειακής ιστορίας;

Συχετιζόμενες γραφές: Προς Ρωμαίους 14:9, Δ&Δ 128:8-11

Σημειώσεις

1. *History of the Church*, 4:426. Από τα πρακτικά μιας συνέλευσης της Εκκλησίας που έλαβε χώρα στις 3 Οκτωβρίου 1841 στη Ναβού του Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Οκτωβρίου 1841, σελ. 578.
2. *History of the Church*, 4:446-47. Από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book C-1, addenda, σελ. 44, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέκκ Σίτυ, Γιούτα.
3. *History of the Church*, 5:141. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 31 Αυγούστου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
4. Τζωρτζ Σμιθ, ομιλία που δόθηκε στις 25 Δεκεμβρίου 1874, στο Σεν Τζωρτζ, Γιούτα. Στο St. George Stake, General Minutes, τόμος 4, Αρχαία Εκκλησίας.
5. *History of the Church*, 3:29. Από ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Elders’ Journal*, Ιούλιος 1838, σελ. 43. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
6. *History of the Church*, 4:25-26. Από τα πρακτικά μιας συνέλευσης της Εκκλησίας, που έλαβε χώρα στις 3 Οκτωβρίου 1841 στη Ναβού του Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Οκτωβρίου 1841, σελ. 577-78.
7. *History of the Church*, 4:231, διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στους Δώδεκα, 15 Δεκεμβρίου 1840, Ναβού, Ιλλινόις. Η επιστολή αυτή έχει λανθασμένη ημερομηνία 19 Οκτωβρίου 1840, στο *History of the Church*.
8. *History of the Church*, 4:569. Από μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις 27 Μαρτίου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ουίλφορντ Γούντροφ. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
9. *History of the Church*, 6:183-84. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 21 Ιανουαρίου 1844 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ουίλφορντ Γούντροφ.
10. *History of the Church*, 6:365-66, διαφοροποίηση στις υποδιαρέσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 12 Μαΐου 1844 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Τόμας Μπούλοκ.
11. Παρατέθηκε υπό Τζωρτζ Λάουμπ σε συλλογή αποσπασμάτων από ομιλίες του Τζόζεφ Σμιθ, περίπου το 1845. George Laub, Reminiscences and Journal, Ιαν. 1845-Απρ. 1857, σελ. 21, Αρχαία Εκκλησίας.
12. *History of the Church*, 6:312-13, εκουγχρονισμένη ορθογραφία. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 7 Απριλίου 1844 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ, Ουίλιαντ Ρίτσαρντς, Τόμας Μπούλοκ και Ουίλιαμ Κλέιτον.
13. Διδαχή και Διαθήκες 128:15-18, 22, 24. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τους Αγίους, 6 Σεπτεμβρίου 1842, Ναβού, Ιλλινόις.

Οικογένεια: Η γλυκύτερη ένωση για τον παρόντα καιρό και την αιωνιότητα

«Η γλυκύτερη ένωση και ευτυχία διαχεόταν στο σπιτικό μας. Καμία λογομαχία, καμία διαφωνία δεν διετάρασσε την ειρήνη μας και ανάμεσά μας βασίλευε η γαλήνη».
(Λούση Μακ Σμιθ)

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Εως το 1843, μολοντί ο Ναός της Ναβού δεν είχε ακόμα αποπερατωθεί, ο Προφήτης είχε ανακοινώσει τη διδαχή της σωτηρίας για τους νεκρούς και είχε χορηγήσει την προικοδότηση ναού σε μία ομάδα πιστών Αγίων. Ωστόσο, έπρεπε ακόμα να τεθεί στη σωστή θέση ένα σημαντικό μέρος του ιερού έργου των ναών. Στις 16 Μαΐου 1843, ο Προφήτης ταξίδεψε από τη Ναβού στο Ράμους του Ιλλινόις, όπου έμεινε στο σπίτι του στενού φίλου του, Μπέντζαμιν Τζόνσον. Εκείνο το βράδυ, δίδαξε τον αδελφό και την αδελφή Τζόνσον καθώς και μερικούς στενούς φίλους για τη «νέα και αιώνια διαθήκη του γάμου». Εξήγησε ότι η διαθήκη αυτή ήταν η «τάξη της ιεροσύνης», απαραίτητη για να λάβουν τον ύψιστο βαθμό στο σελέστιο βασίλειο. (Βλέπε Δ&Δ 131:1-4.) Δίδαξε, επίσης, ότι αν ένας άνδρας και μία γυναίκα δεν εισέλθουν στη διαθήκη του παντοτινού γάμου, «θα παύσουν να αυξάνονται πνευματικά όταν πεθάνουν. Δηλαδή, δεν θα έχουν παιδιά μετά την ανάσταση». Εκείνοι οι οποίοι εισέρχονται στη διαθήκη αυτή και παραμένουν πιστοί, «θα εξακολουθήσουν να αυξάνονται πνευματικά και θα έχουν παιδιά στη σελέστια δόξα»¹.

Δύο μήνες αργότερα, στις 12 Ιουλίου 1843, στο γραφείο που βρισκόταν στο επάνω πάτωμα του καταστήματος με τα κόκκινα τούβλα, ο Προφήτης υλαγόρευσε στον Ουίλιαμ Κλείτον μια αποκάλυψη σχετικά με τη διδαχή του παντοτινού γάμου (βλέπε Δ&Δ 132).

Ο Πάρλυ Πρατ διακήρυξε: «Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν εκείνος ο οποίος με δίδαξε πώς να εκτιμώ τις στοργικές σχέσεις του πατέρα και της μητέρας, των συζύγων, του αδελφού και της αδελφής, του γιου και της κόρης».

Ο Προφήτης είχε γνωρίσει και διδάξει αυτή τη διδαχή για αρκετό διάστημα. Στην αποκάλυψη αυτή ο Κύριος διακήρυξε ότι εάν ο σύζυγος και η σύζυγος δεν είναι επισφραγισμένοι με τη δύναμη της άγιας ιεροσύνης, «δεν μπορούν να μεγεθυνθούν, αλλά παραμένουν ξεχωριστά και μόνοι, χωρίς υπερύψωση, στη σωτηριά τους κατάσταση, σε όλη την αιωνιότητα» (βλέπε Δ&Δ 132:15-18). Για να λάβουν την υπερύψωση, ο σύζυγος και η σύζυγος πρέπει να επισφραγιστούν από τη δύναμη της ιεροσύνης και κατόπιν να παραμείνουν πιστοί στις διαθήκες τους:

«Και πάλι αληθινά σου λέω, αν ένας άνθρωπος παντρευτεί μια γυναίκα μέσω του λόγου μου, ο οποίος είναι ο νόμος μου, και με την καινούργια και αιώνια διαθήκη, και αυτό επισφραγιστεί γι' αυτούς από το Άγιο Πνεύμα της επαγγελίας, μέσω εκείνου ο οποίος έχει χριστεί, για τον οποίο έχω ορίσει αυτήν την εξουσία και τα κλειδιά αυτής της Ιεροσύνης... θα γίνει σ' αυτούς κατά τα πάντα όσα ο δούλος μου έχει θέσει επάνω τους, στον παρόντα καιρό και σε όλη την αιωνιότητα, και θα είναι σε απόλυτη ισχύ όταν θα βρίσκονται έξω από τον κόσμο, και θα προσπεράσουν τους αγγέλους και τους θεούς, που έχουν τεθεί εκεί, προς την υπερύψωση και τη δόξα τους στα πάντα, καθώς έχει επισφραγιστεί επάνω στα κεφάλια τους, η οποία δόξα θα είναι πληρότητα και συνέχιση των απογόνων στον αιώνα του αιώνα.

»Τότε αυτοί θα είναι θεοί, γιατί δεν έχουν τέλος. Επομένως θα είναι από αιωνιότητα σε αιωνιότητα, επειδή συνεχίζουν. Τότε θα είναι υπεράνω όλων, επειδή τα πάντα υποτάσσονται σ' αυτούς. Τότε θα είναι θεοί, επειδή έχουν κάθε εξουσία, και οι άγγελοι υποτάσσονται σ' αυτούς. Αληθινά, αληθινά, σας λέω, αν δεν ακολουθήσετε το νόμο μου, δεν μπορείτε να φθάσετε σ' αυτήν τη δόξα» (Δ&Δ 132:19-21).

Για τον Πρεσβύτερο Πάρλυ Πρατ της Απαρτίας των Δώδεκα, η γνώση αυτής της διδαχής έκανε βαθύτερη την αγάπη του για την οικογένειά του: «Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν εκείνος ο οποίος μου δίδαξε πώς να εκτιμώ τις πολύ στοργικές σχέσεις του πατέρα και της μητέρας, του συζύγου και της συζύγου, του αδελφού και της αδελφής, του γιου και της κόρης. Από εκείνον ήταν που έμαθα ότι η σύζυγος της καρδιάς μου θα μπορούσε να διασφαλιστεί προς εμένα για τον παρόντα καιρό και την αιωνιότητα· και πως τα εξευγενισμένα συναισθήματα της συμπάθειας και της στοργής τα οποία έδεναν τον έναν με τον άλλο με αγάπη πολλή, προέρχονταν από την πηγή της ουράνιας,

παντοτινής αγάπης. Από αυτόν ήταν που έμαθα ότι θα μπορούσαμε να καλλιεργήσουμε αυτά τα συναισθήματα και να αυξηθούμε πνευματικά και να εμπλουτιστούμε σε αυτά τα συναισθήματα σε όλη την αιωνιότητα. Ενώ το επακόλουθο της χωρίς τέλος ένωσης μας θα ήταν ένα αποτέλεσμα τόσο υπεράφθονο, όσο τα άστρα στον ουρανό ή όσο οι κόκκοι της άμμου στην παραλία. ...Είχα αγαπήσει και πριν, όμως δεν ήξερα γιατί. Όμως τώρα αγαπούσα –με μία αγνότητα– μία σφοδρότητα ενός εξυψωμένου, υπερυψωμένου αισθήματος, το οποίο ανύψωνε την ψυχή μου από τα πρόσκαιρα πράγματα αυτού του άθλιου κόσμου και την διεύρυνε σαν τον ωκεανό. ...Με δυο λόγια, μπορούσα τώρα να αγαπώ με το πνεύμα αλλά και με την κατανόηση»².

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Ο σύζυγος και η σύζυγος τιμούν ο ένας τον άλλο, δείχνοντας αγάπη, καλοσύνη και τρυφερότητα.

«Ο γάμος [είναι] ένας θεσμός των ουρανών, θεοπισμένος στον κήπο της Εδέμ»³.

«Αποτελεί καθήκον του συζύγου να αγαπά, να περιθάλπει και να γαλουχεί τη σύζυγό του, και να προσκολλάται σε εκείνη και κανέναν άλλο [βλέπε Δ&Δ 42:22]. Θα πρέπει να την τιμά σαν τον εαυτό του και θα πρέπει να αντιμετωπίζει τα συναισθήματά της με τρυφερότητα, διότι είναι σάρκα του και οστόν του, σχεδιασμένη έτσι ώστε να είναι βοηθός σε αυτόν, τόσο στα υλικά, όσο και στα πνευματικά· ο άνθρωπος στον οποίο μπορεί να εκφράσει όλα τα παράπονά του χωρίς επιφύλαξη, που είναι πρόθυμη (έχει σχεδιαστεί έτσι ώστε) να αναλάβει μέρος του φορτίου του, να γαληνεύει και να ενθαρρύνει τα συναισθήματά του με την απαλή φωνή της.

»Η θέση του άνδρα είναι να στέκει στην κεφαλή της οικογένειάς του... όχι να ασκεί εξουσία επί της συζύγου του σαν τύραννος ούτε σαν κάποιος ο οποίος φοβάται ή ζηλεύει ότι η σύζυγός του θα ξεφύγει από τη θέση της και θα τον εμποδίσει να ασκεί την εξουσία του. Αποτελεί καθήκον του να είναι ένας άνθρωπος του Θεού (διότι ένας άνθρωπος του Θεού είναι ένας άνδρας σοφίας), έτοιμος σε κάθε στιγμή να λάβει από τις γραφές, τις αποκαλύψεις και από τα ύψη, τις οδηγίες εκείνες οι οποίες είναι απαραίτητες για την πνευματική εξύψωση και τη σωτηρία του σπιτικού του»⁴.

Σε μία συγκέντρωση των αδελφών της Ανακουφιστικής Εταιρείας, ο Τζόζεφ Σμιθ είπε: «Δε θα πρέπει να ενοχλείτε τους συζύγους σας για τις πράξεις τους, αλλά αφήστε να γίνουν αισθητά η αθωότητα, η καλοσύνη και η τρυφερότητά σας, πράγματα τα οποία είναι περισσότερο δυνατά από μία μυλόπετρα κρεμασμένη από το λαιμό. Όχι πόλεμος, όχι καυγάδες [φιλονικίες], όχι αντιλογία ή έριδες, αλλά πραότητα, αγάπη, αγνότητα – αυτά είναι τα πράγματα τα οποία θα πρέπει να σας εξυψώνουν στα μάτια όλων των καλών ανδρών.

«...Όταν ένας άνδρας αντιμετωπίζει προβλήματα, όταν είναι σατισμένος από τις φροντίδες και τις δυσκολίες, αν μπορεί να συναντήσει ένα χαμόγελο αντί για τσακωμό ή γκρίνια – αν μπορεί να δει ηπιότητα απέναντί του, θα ηρεμήσει η ψυχή του και θα καθουχάσουν τα συναισθήματά του. Όταν ο νους κινείται προς την απελπισία, χρειάζεται μια πηγή παρηγοριάς που θα του δώσει η τρυφερότητα και η καλοσύνη. ...Όταν πηγαίνετε οπίτι, ποτέ μη μιλήσετε θυμωμένα και κακόκεφα, μην πείτε λόγια αγενή στους συζύγους σας, αλλά αφήστε την καλοσύνη, την ευοπλαχνία και την αγάπη να στεφανώνουν τα λόγια σας από εδώ και στο εξής»⁵.

Η Ιλίτζα Σνόου ανέφερε: «[Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ] προέτρεψε τις αδελφές να επικεντρώνουν πάντοτε την πίστη και τις προσευχές τους και να εμπιστεύονται τους συζύγους τους, τους οποίους ο Θεός όρισε για αυτές να τους τιμούν»⁶.

Τα παιδιά τιμούν τους γονείς τους, εκφράζοντας ευγνωμοσύνη για αυτούς και αγαπώντας τους σε όλη τη ζωή τους.

Επί αρκετές ημέρες τον Οκτώβριο του 1835, ο Προφήτης πραγματοποιούσε καθημερινές επισκέψεις στο σοβαρά άρρωστο πατέρα του, περιθάλλοντάς τον «με μεγάλη αγανάκη». Στο ημερολόγιο του Προφήτη καταγράφεται: «Φρόντισα ξανά τον πατέρα μου, ο οποίος ήταν πολύ άρρωστος. Σε μυστική προσευχή το πρωί, ο Κύριος είπε: ‘Δούλε μου, ο πατέρας σου θα ζήσει’. Τον φρόντισα όλη την ημέρα με την καρδιά μου στραμμένη στον Θεό, στο όνομα του Ιησού Χριστού, ώστε να αποκαταστήσει την υγεία του, ώστε να μπορέσω να ευλογηθώ με τη συντροφιά και τη συμβουλή του, κρίνοντάς την ως μία από τις μεγαλύτερες ευλογίες επί της γης, να είμαι ευλογημένος με την παρέα των γονέων μου, όπου η ωριμότητα των χρόνων τους και η εμπειρία, τους καθιστούν ικανούς

να παρέχουν την ωφελιμότερη συμβουλή. Το βράδυ, ήρθε ο αδελφός Ντέβριντ Ουίτμερ. Επικαλεσθήκαμε τον Κύριο με ένθερμη προσευχή στο όνομα του Ιησού Χριστού και θέσαμε τα χέρια μας επάνω του, και επιπλήξαμε την ασθένεια. Και ο Θεός εισάκουσε και απάντησε στις προσευχές μας - προς μεγάλη χαρά και ικανοποίηση των ψυχών μας. Ο ηλικιωμένος πατέρας μας σηκώθηκε και ντύθηκε, φώναξε και δόξασε τον Κύριο»⁷.

«Ευλογημένη είναι η μητέρα μου, διότι η ψυχή της είναι πάντοτε γεμάτη καλοκαγαθία και φιλανθρωπία· και παρά την ηλικία της, θα λάβει δύναμη και παρηγοριά στην οικογένειά της, και θα έχει αιώνια ζωή. Και ευλογημένος είναι ο πατέρας μου, διότι το χέρι του Κυρίου θα είναι επάνω του, διότι θα δει τη θλίψη των παιδιών του να παρέρχεται· και όταν οι καρποί της ζωής του θα μπορούν πλήρως να ειπωθούν, θα δει τον εαυτό του σαν ένα δένδρο ελιάς, τα κλαδιά της οποίας γέρνουν προς τα κάτω κατάφορτα από καρπούς· και θα κατέχει ένα οίκημα στα ύψη»⁸.

«Θυμήθηκα σκηνές της παιδικής μου ηλικίας. Σκέφθηκα τον πατέρα μου που έχει πεθάνει. ...Είχε ένα επιβλητικό παράστημα και διέθετε έναν ανώτερο και άγιο, υπερυψωμένο και χρηστό νου. Η ψυχή του υψιπετούσε πάνω από όλες εκείνες τις ευτελείς και αναξιοπρεπείς αρχές που είναι τόσο χαρακτηριστικές της ανθρώπινης καρδιάς. Λέω τώρα ότι ποτέ δεν έκανε κάποια κακή πράξη, για την οποία θα μπορούσε να ειπωθεί ότι ήταν μικρόψυχη στη ζωή του, από όσο γνωρίζω. Αγαπώ τον πατέρα μου και τη μνήμη του· και η μνήμη των ευγενών πράξεών του στέκει με ισχυρή επίδραση στο νου μου, και πολλά από τα καλοσυνάτα λόγια του ως γονέα προς εμένα, είναι γραμμένα στις σάρκινες πλάκες της καρδιάς μου.

»Ιερές για μένα είναι οι σκέψεις που κρατώ με πολλή αγάπη από την ιστορία της ζωής του, που πέρασαν από το νου μου και εμφυτεύθηκαν εκεί από δική μου προσεκτική παρατήρηση, από τότε που γεννήθηκα. Ιερό για μένα είναι το λείψανό του και το σημείο όπου κείται. Ιερός για μένα είναι ο τάφος του που έκανα, για να καλύπτει πάνω από την κεφαλή του. Ας ζει αιώνια η μνήμη του πατέρα μου. ...Είθε ο Θεός που αγαπώ να στρέψει κάτω το βλέμμα από ψηλά και να με σώσει από τους εχθρούς μου εδώ, και να με πάρει από το χέρι, ώστε να μπορέσω να σταθώ στο Όρος Σιών, και να με στέψει αιώνια εκεί, μαζί με τον πατέρα μου.

Ο Τζόζεφ Σμιθ μεγάλωσε σε μία οικογένεια, όπου οι γονείς και τα παιδιά αγαπούσαν και σέβονταν ο ένας τον άλλο. Ο πίνακας αυτός δείχνει την οικογένεια Σμιθ ενωμένη ξανά με τον πατέρα τους το 1816, αφού είχε προηγηθεί της οικογένειάς του στη μετακίνησή τους στην Παλμύρα της Νέας Υόρκης.

»Τα λόγια και ο λόγος είναι ανεπαρκή ώστε να εκφράσουν την ευγνωμοσύνη που οφείλω στον Θεό, διότι μου έδωσε τόσο έντιμους γονείς.

»Η μητέρα μου, επίσης, είναι μία από τις ευγενέστερες και η καλύτερη όλων των γυναικών. Είθε να δώσει ο Θεός, ώστε να επιμηκύνει τις ημέρες της και τις δικές μου, ώστε να ζήσουμε για να απολαύσουμε επί μακρόν τη συντροφιά ο ένας του άλλου»⁹.

«Όταν συλλογιζόμαστε με πόση φροντίδα και ακατάπαυστη επιμέλεια προσπάθησαν οι γονείς μας να μας επιβλέψουν, και πόσες

ώρες θλίψης και αγωνίας πέρασαν πάνω από την κούνια μας και δίπλα στο κρεβάτι μας σε καιρούς αρρώστιας, πόσο προσεκτικοί θα πρέπει να είμαστε για τα συναισθήματά τους όταν βρεθούν πια σε προχωρημένη ηλικία! Δε θα είναι πηγή γλυκιάς ανάμνησης για εμάς, να πούμε ή να κάνουμε οτιδήποτε φέρει θλίψη στα γκρίζα μαλλιά τους και τους οδηγήσει στον τάφο»¹⁰.

Η αγάπη ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές μπορεί να είναι γλυκιά και διαρκής.

Για τους δύο αδελφούς του, οι οποίοι είχαν πεθάνει σε νεαρή ηλικία, ο Προφήτης έγραψε: «Ο Άλβιν, ο μεγαλύτερος αδελφός μου - θυμάμαι καλά τον οδυνηρό πόνο που φούσκωνε το νεανικό στέρνο μου και έκανε την καρδιά μου να σπάσει σχεδόν, όταν πέθανε. Ήταν ο μεγαλύτερος και ο ευγενέστερος από την οικογένεια του πατέρα μου. Ήταν από τους ευγενέστερους γιους των ανθρώπων. ...Δεν υπήρχε δόλος σε αυτόν. Έζησε ακηλίδωτος από την εποχή που ήταν παιδί. ...Ήταν από τους πιο ήρεμους ανθρώπους και όταν πέθανε, ο άγγελος του Κυρίου τον επισκέφθηκε κατά τις τελευταίες στιγμές του...

«Ο αδελφός μου Δον Κάρλος Σμιθ... ήταν κι αυτός ένα ευγενές αγόρι. Ποτέ δεν βρήκα κάποιο ελάττωμα σε αυτόν· ποτέ δεν είδα ούτε μία ανήθικη πράξη ούτε ένα δείγμα ασεβούς ή ποταπής διάθεσης στο παιδί από τότε που γεννήθηκε έως την ώρα του θανάτου του. Ήταν ένα αγαπητό, καλοσυνάτο, ένα καλόκαρδο και ενάρετο, ένα πιστό, ακέραιο παιδί· και εκεί όπου θα πάει η ψυχή του, ας πάει και η δική μου»¹¹.

Ο Τζόζεφ Σμιθ έγραψε τα ακόλουθα σε μία επιστολή προς το μεγαλύτερο αδελφό του, Χάουρουμ: «Πολυαγαπημένη αδελφέ μου, Χάουρουμ, έχω μεγάλη ανησυχία για εσένα, όμως πάντοτε σε θυμάμαι στις προσευχές μου, ζητώντας από τον Θεό να σε διαφυλάσσει από τους ανθρώπους ή τους δαίμονες. ...Ο Θεός να σε προστατεύει»¹².

Για τον Χάουρουμ, ο Προφήτης έγραψε: «Θα προσευχόμουν μέσα από την ψυχή μου ώστε όλοι οι αδελφοί μου να ήταν σαν τον αγαπημένο αδελφό μου Χάουρουμ, ο οποίος διαθέτει την πραότητα ενός αρνιού και την ακεραιότητα του Ιώβ και, με λίγα λόγια, την πραότητα και την ταπεινότητα του Χριστού. Και τον αγαπώ με την αγάπη εκείνη, η οποία είναι δυνατότερη από το θάνατο»¹³.

**Οι γονείς οι οποίοι αγαπούν, στηρίζουν και προσεύχονται
για τα παιδιά τους, φέρνουν αμέτρητες ευλογίες
στη ζωή των παιδιών τους.**

Μετά την επίσκεψή του στο Λόφο Κουμώρα, τον Σεπτέμβριο του 1823, ο Τζόζεφ Σμιθ αφηγήθηκε την εμπειρία του στην οικογένειά του και κατόπιν εξακολούθησε να μιλά για τις εμπειρίες του σε αυτούς. Η μητέρα του Προφήτη κατέγραψε: «Κάθε βράδυ συγκεντρώναμε κοντά μας τα παιδιά μας. Νομίζω ότι παρουσιάζαμε το πιο ασυνήθιστο θέαμα οικογένειας που έζησε ποτέ επάνω στη γη, όλοι καθισμένοι σε κύκλο, πατέρας, μητέρα, γιοι και κόρες, να ακούμε με κομμένη αναπνοή και αγωνία τις θρησκευτικές διδασκαλίες ενός αγοριού [δεκαεπτά] χρονών...

»Ήμασταν πεπεισμένοι ότι ο Θεός επρόκειτο να φέρει στο φως κάτι με το οποίο θα ενδυναμωνόμασταν πνευματικά και διανοητικά, κάτι για το οποίο θα μπορούσαμε να έχουμε μια περισσότερο συγκεκριμένη άποψη, από οτιδήποτε είχαμε διδαχθεί μέχρι τώρα και χαιρόμασταν για αυτό με αφάνταστα μεγάλη χαρά. Η γλυκύτερη ενότητα και ευτυχία διαχεόταν στο σπίτι μας. Καμία λογομαχία, καμία δυσαρμονία δεν ενοχλούσε την ειρήνη μας, και η γαλήνη βασίλευε ανάμεσά μας»¹⁴.

Προς το τέλος της προέλασης του Στρατοπέδου της Σιών, τον Ιούνιο του 1834, ο Τζόζεφ και ο Χάουρουμ Σμιθ, ανάμεσα σε πολλούς άλλους, προσβλήθηκαν από χολέρα. Η μητέρα τους αφηγήθηκε τα εξής σχετικά με την εμπειρία τους: «Η χαρά του Χάουρουμ και του Τζόζεφ... όταν συναντηθήκαμε ξανά, υγιείς, ήταν αφάνταστα μεγάλη, πέρα από κάθε μέτρο, εξαιτίας των κινδύνων από τους οποίους είχαν διαφύγει κατά τη διάρκεια της απουσίας τους. Κάθισαν δίπλα μου, αριστερά και δεξιά μου, ο Τζόζεφ να μου κρατά το ένα χέρι και ο Χάουρουμ το άλλο, και μου διηγήθηκαν τα εξής:...

»Η αρρώστια μας προσέβαλε πολύ γρήγορα και σε μερικά λεπτά ήμασταν τρομακτικά καταπονημένοι. Μιλούσαμε με νοήματα ο ένας στον άλλο και φύγαμε από το σπίτι με σκοπό να πάμε σε κάποιο μέρος που είχαμε σχεδιάσει, για να προσευχηθούμε μαζί, ώστε ο Θεός να μας ελευθέρωνε από τη φρικτή αυτή κατάσταση. Όμως προτού μπορέσουμε να απομακρυνθούμε αρκετά, ώστε να διασφαλίσουμε ότι δεν θα μας διέκοπτε κάποιος, αισθανθήκαμε ότι μόλις που μπορούσαμε να σταθούμε στα πόδια μας και τρομοκρατηθήκαμε, γιατί φοβηθήκαμε μην πεθάνουμε σε αυτήν την ερημιά της

«Κάθε βράδυ συγκεντρωνόμασταν με τα παιδιά μας», θυμόταν η Λούση Μακ Σμιθ, «πατέρας, μητέρα, γιοι και κόρες, να ακούμε με κομμένη αναπνοή και αγωνία τις θρησκευτικές διδασκαλίες ενός αγοριού [δεκαεπτά] χρονών».

Δύσης, τόσο μακριά από τις οικογένειές μας, χωρίς καν να έχουμε το προνόμιο να ευλογήσουμε τα παιδιά μας ή να τους δώσουμε μια τελευταία συμβουλή πριν φύγουμε από τον κόσμο. Ο Χάουριμ φώναξε: «Τζόζεφ, τι θα κάνουμε; Θα χαθούμε από το πρόσωπο της γης, εξαιτίας αυτής της φρικτής κατάρας;» «Ας γονατίσουμε», είπε [ο Τζόζεφ], «και ας προσευχηθούμε στον Θεό να απαλείψει τον σπασμό και όποια άλλη καταπόνηση και να αποκαταστήσει την υγεία μας, ώστε να μπορέσουμε να επιστρέψουμε στις οικογένειές μας». Το πράξαμε, όμως χωρίς να δούμε κάποιο όφελος και συνεχίσαμε να χειροτερεύουμε...

»Σύντομα αποφασίσαμε να επικαλεστούμε ξανά τον Θεό για ευσπλαχνία και να παραμείνουμε γονατιστοί έως ότου ο ένας ή ο άλλος λάμβανε κάποια μαρτυρία ότι θα θεραπευόμασταν. ...Προσευχηθήκαμε λίγη ώρα, πρώτα ο ένας και μετά ο άλλος, και σύντομα αντιληφθήκαμε ότι ο σπασμός άρχισε να χαλαρώνει το άδραγμά του. Λίγο αργότερα, ο Χάουρουμ σηκώθηκε στα πόδια του και αναφώνησε: «Τζόζεφ, πρέπει να επιστρέψουμε, γιατί είδα ένα όραμα όπου φαινόταν η μητέρα γονατισμένη κάτω από μία μηλιά, να προσεύχεται για μας και τούτη τη στιγμή ακόμα, ζητεί με δάκρυα από τον Θεό να λυπηθεί τη ζωή μας ώστε να μας δει ξανά κατά τη σάρκα. Και το Πνεύμα δίνει μαρτυρία σε εμένα ότι οι προσευχές της και οι δικές μας θα εισακουστούν». Και από εκείνη τη στιγμή θεραπευθήκαμε και συνεχίσαμε το δρόμο μας, αγαλλιάζοντας’.

»‘Ω μητέρα’, είπε ο Τζόζεφ, ‘πόσο συχνά μας βοήθησαν οι προσευχές σου, όταν οι σκιές του θανάτου μας περικύκλωναν’»¹⁵.

Η αγάπη της Λούση Μακ Σμιθ για τους γιους της απεικονίζεται στην αφήγηση της για τον Προφήτη και τον αδελφό του, Χάουρουμ, όταν τους συνέλαβαν και τους μετέφεραν από το Φαρ Ουέστ του Μισσούρι, τον Νοέμβριο του 1838, στο Ιντιπέντενς και στη συνέχεια στο Ρίτομοντ του Μισσούρι, όπου θα τους φυλάκιζαν. Η οικογένεια φοβόταν ότι θα σκοτώσαν τον Τζόζεφ και τον Χάουρουμ:

«Όταν έφθασαν τα νέα σε εμάς, ότι θα έπαιρναν μακριά τους γιους μας, ο αγγελιαφόρος μάς είπε πως αν θέλαμε να δούμε τους γιους μας ξανά ζωντανούς, θα έπρεπε να πάμε εμείς εκεί, διότι βρίσκονταν στην άμαξα που θα τους έπαιρνε και θα έφευγε σε λίγα λεπτά. Ο σύζυγός μου ήταν τότε πολύ άρρωστος για να μπορέσει να πάει, όμως εγώ και η Λούση [μία κόρη τους] ξεκινήσαμε μόνες, διότι ήμασταν οι μόνες υγιείς στην οικογένεια.

»Όταν πλησιάσαμε περίπου 366 μέτρα από την άμαξα, είδαμε ότι δεν μπορούσαμε να προχωρήσουμε περισσότερο, γιατί τους είχαν περικυκλώσει άνδρες. ‘Είμαι η μητέρα του Προφήτη’, φώναξα, ‘δεν υπάρχει ένας κύριος εδώ να με βοηθήσει να διασχίσω το πλήθος για να φθάσω έως την άμαξα, να δω για τελευταία φορά τα παιδιά μου και να τους μιλήσω μια ακόμα φορά προτού πεθάνουν;’ Κάποιο άτομο προθυμοποιήθηκε να ανοίξει δρόμο ανάμεσα στο στρατό και προχωρήσαμε ανάμεσα από ξίφη, μουσκέτα, πιστόλια και ξιφολόγχες, κάτω από απειλές να μας σκοτώσουν σε κάθε βήμα μας, μέχρι που τελικά φθάσαμε εκεί. Ο άνδρας που με συνόδευε, μίλησε στον Χάουρουμ

που καθόταν μπροστά και του είπε ότι ήταν εκεί η μητέρα του και ήθελε να της απλώσει το χέρι του. Το έκανε, όμως δεν μπορούσα να τους δω, διότι το σκέπασμα της άμαξας ήταν από χοντρό ύφασμα και δεμένο σφιχτά μπροστά και καρφωμένο γερά στα πλάγια...

»Τότε ο φίλος μας, μας οδήγησε στην πίσω μεριά της άμαξας όπου βρισκόταν ο Τζόζεφ και του μίλησε, λέγοντας: 'Κύριε Σμιθ, η μητέρα και η αδελφή σας είναι εδώ και επιθυμούν να σας σφίξουν το χέρι'. Ο Τζόζεφ γλίστρησε το χέρι του ανάμεσα στην άμαξα και το κάλυμμα, εκεί όπου ήταν καρφωμένο στην άκρη του ξύλου. Πιάσαμε το χέρι του, όμως δεν μας μίλησε. Δεν άντεχα να τον αφήσω χωρίς να ακούσω τη φωνή του. 'Ω Τζόζεφ', είπε, 'μίλησε στη φτωχή μητέρα σου για μια ακόμα φορά. Δεν μπορώ να φύγω, αν δεν σ' ακούσω να μιλάς'.

»'Ο Θεός να σ' ευλογεί, μητέρα', είπε και τότε υψώθηκε μια κραυγή και η άμαξα όρμησε μπροστά, αποσπώντας το γιο μου από εμάς, όπως πίεξε η Λούση το χέρι της στο δικό του για να του δώσει το τελευταίο αδελφικό φιλή, διότι ξέραμε ότι ήταν καταδικασμένοι να τουφεκιστούν.

»Κατορθώσαμε να φθάσουμε ξανά στο σπίτι, αν και μόλις που μπορούσαμε να στεκόμαστε στα πόδια μας. ...Για ένα διάστημα δεν ακουγόταν τίποτε άλλο μέσα στο σπίτι από αναστεναγμοί και βογγητά, καθώς πιστεύαμε ότι είχαμε δει τον Τζόζεφ και τον Χάουρουμ για τελευταία φορά. Όμως μέσα στη θλίψη μου, βρήκα παρηγοριά η οποία ξεπερνούσε κάθε γήινη ανακούφιση. Ήμουν γεμάτη με το Πνεύμα του Θεού και έλαβα τα ακόλουθα με το χάρισμα της προφητείας: 'Ας παρηγορηθεί η καρδιά σου σχετικά με τα παιδιά σου, διότι δεν θα πειράξουν ούτε μία τρίχα της κεφαλής τους'. ...'Παιδιά μου', είπα, 'μην ξανακλάψετε πια. Ο όχλος δεν θα τους σκοτώσει, διότι ο Κύριος έκανε γνωστό σε εμένα ότι θα τους ελευθερώσει από τα χέρια των εχθρών τους'. Ήταν μια μεγάλη ανακούφιση για όλους μας και δεν ήμασταν τόσο πολύ απελπισμένοι κατόπιν, ότι θα αφαιρούσαν τη ζωή τους»¹⁶.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε τις ιδέες αυτές καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Ξαναδιαβάστε την περιγραφή του Πρεοβύτερου Πάρλυ Πρατ, για το πώς η γνώση της διδαχής του αιώνιου γάμου ευλόγησε τη ζωή του (σελίδα 523). Με ποιους τρόπους μπορεί αυτή η διδαχή να επηρεάσει τον τρόπο που αισθανόμαστε για τις οικογένειές μας; Τον τρόπο που συμπεριφερόμαστε ο ένας στον άλλο στο σπίτι;
- Διαβάστε τη συμβουλή του Τζόζεφ Σμιθ προς τους συζύγους και τις συζύγους (σελίδες 524-25). Σκεφθείτε πώς μέρος αυτής της συμβουλής ισχύει τόσο για τις γυναίκες, όσο και τους άνδρες. Γιατί είναι σημαντικό τόσο για τους πατέρες, όσο και τις μητέρες να μελετούν τις γραφές και να λαμβάνουν αποκαλύψεις για να καθοδηγούν την οικογένεια; Ποια είναι μερικά πράγματα που μπορεί να κάνει ένας άνδρας όταν βλέπει ότι η σύζυγός του «αντιμετωπίζει προβλήματα»; Γιατί τόσο ο σύζυγος, όσο και η σύζυγος πρέπει να αποφεύγουν να μιλούν «θυμωμένα και κακόκεφα»;
- Ως ενήλικος, ο Προφήτης Τζόζεφ εξακολούθησε να απολαμβάνει τη συντροφιά των γονέων του, να επιζητεί τη συμβουλή τους και να τους τιμά (σελίδες 525-28). Ποια από τις δηλώσεις του Προφήτη σχετικά με τους γονείς του σας εντυπωσιάζουν ιδιαίτερα; Τι παραδείγματα έχετε δει για τη διαρκή επίδραση προς το καλό, που μπορούν να έχουν οι γονείς στα παιδιά τους; Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε ώστε να τιμάτε καλύτερα τους γονείς σας.
- Ξαναδιαβάστε τις δηλώσεις του Προφήτη σχετικά με τους αδελφούς του, Άλβιν, Δον Κάρλος και Χάουρουμ (σελίδα 528). Γιατί νομίζετε ότι η σχέση ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές μπορεί να είναι τόσο διαρκής και δυνατή; Τι μπορούν να κάνουν οι γονείς για να παροτρύνουν τους γιους και τις κόρες τους να είναι καλοί φίλοι; Τι μπορούν να κάνουν οι αδελφοί και οι αδελφές για να γαλουχούν τη φιλία τους ο ένας με τον άλλο;
- Ξαναδιαβάστε τις αναμνήσεις της Λούση Μακ Σμιθ για το γιο της Τζόζεφ που δίδασκε την οικογένεια (σελίδα 528). Για ποιες εμπειρίες μπορείτε να μιλήσετε, όπου αισθανθήκατε «ενότητα και ευτυχία» με τα μέλη της οικογένειας; Τι μπορούν να μάθουν οι γονείς από την εμπειρία που είχαν ο Τζόζεφ και ο Χάουρουμ, όταν θεραπεύθηκαν από τη χολέρα; (Βλέπε σελίδες 529-32.)

Συνοχετιζόμενες γραφές: Έξοδος 20:12, Προς Κορινθίους Α΄ 11:11, Προς Εφεσίους 6:1-4, Μωσία 4:14-15, Μωυσή 3:18, 21-24

Σημειώσεις

1. *History of the Church*, 5:391, από οδηγίες του Τζόζεφ Σμιθ στις 16 Μαΐου 1843 στο Ράμους του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ουίλιαμ Κλέιτον.
2. Parley P. Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt*, εκδ. Parley P. Pratt Jr. (1938), σελ. 297-98. Διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου.
3. *History of the Church*, 2:320, από καταχώριση στο ημερολόγιο του Τζόζεφ Σμιθ, 24 Νοεμβρίου 1835, Κίρτλαντ, Οχάιο.
4. “On the Duty of Husband and Wife,” ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Elders’ Journal*, Αύγ. 1838, σελ. 61. Διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.
5. *History of the Church*, 4:605-7, εκουγχρονισμένη ορθογραφία, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 28 Απριλίου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
6. *History of the Church*, 4:604. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 28 Απριλίου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
7. *History of the Church*, 2:289, από καταχώριση στο ημερολόγιο του Τζόζεφ Σμιθ, 8 και 11 Οκτωβρίου 1835, Κίρτλαντ, Οχάιο.
8. *History of the Church*, 1:466, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία καταχώριση ημερολογίου του Τζόζεφ Σμιθ στις 18 Δεκεμβρίου 1833, Κίρτλαντ, Οχάιο.
9. *History of the Church*, 5:125-26, από καταχώριση στο ημερολόγιο του Τζόζεφ Σμιθ, 23 Αυγούστου 1842, κοντά στη Ναβού του Ιλλινόις. Η καταχώριση αυτή έχει λανθασμένη ημερομηνία 22 Αυγούστου 1842 στο *History of the Church*.
10. *History of the Church*, 2:342. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τον Ουίλιαμ Σμιθ, 18 Δεκεμβρίου 1835, Κίρτλαντ, Οχάιο.
11. *History of the Church*, 5:126-27, από καταχώριση στο ημερολόγιο του Τζόζεφ Σμιθ, 23 Αυγούστου 1842, κοντά στη Ναβού του Ιλλινόις. Η καταχώριση αυτή έχει λανθασμένη ημερομηνία 22 Αυγούστου 1842 στο *History of the Church*.
12. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Χάουρουμ Σμιθ, 3 Μαρτίου 1831, Κίρτλαντ, Οχάιο. Joseph Smith, *Collection, Αρχαία Εκκλησίας*, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
13. *History of the Church*, 2:338, από καταχώριση στο ημερολόγιο του Τζόζεφ Σμιθ, 18 Δεκεμβρίου 1835, Κίρτλαντ, Οχάιο.
14. Lucy Mack Smith, “The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet,” 1844-45, χειρόγραφο, book 4, σελ. 1, Αρχαία Εκκλησίας.
15. Lucy Mack Smith, “The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet,” 1844-45, χειρόγραφο, book 13, σελ. 12-14, Αρχαία Εκκλησίας.
16. Lucy Mack Smith, “The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet,” 1844-45, χειρόγραφο, book 16, σελ. 3-6, Αρχαία Εκκλησίας.

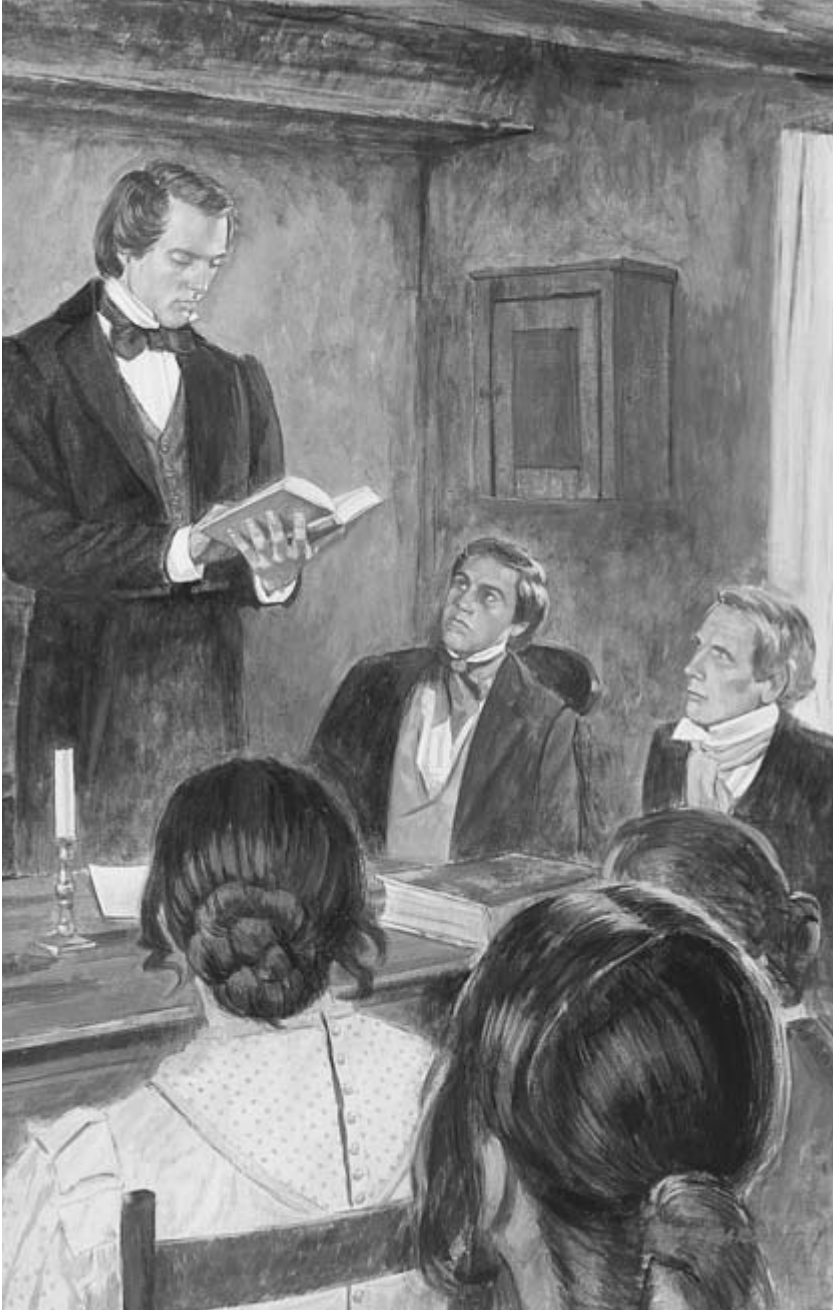
«Ήταν Προφήτης του Θεού»: Σύγχρονοι του Τζόζεφ Σμιθ καταθέτουν μαρτυρία για την προφητική αποστολή του

*«Νιώθω σαν να θέλω να φωνάξω αδιάκοπα
αλληλούια, όταν συλλογίζομαι ότι γνώρισα τον
Τζόζεφ Σμιθ τον Προφήτη». (Μπρίγκαμ Γιανγκ)*

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Στην Ναβού, οι Άγιοι συγκεντρώνονταν συχνά για να ακούσουν τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ να τους μιλά. Επειδή στη Ναβού δεν υπήρχε κτήριο αρκετά μεγάλο ώστε να περιλάβει όλους τους Αγίους, ο Προφήτης συχνά μιλούσε σε εξωτερικούς χώρους. Πολύ συχνά μιλούσε σε ένα άλσος που βρισκόταν ακριβώς στα δυτικά του ναού, όπου μπορούσαν να συγκεντρωθούν χιλιάδες. Είχε κατασκευαστεί μια φορητή πλατφόρμα για τους ηγέτες της Εκκλησίας και τους ομιλητές και το εκκλησίασμα καθόταν στο γρασίδι ή επάνω σε κούτσουρα ή τούβλα. Ο Προφήτης μιλούσε και σε άλλα σημεία στη Ναβού, όπως ο ημιτελής ναός καθώς και σε οικίες ιδιωτών. Ένας επισκέπτης της Ναβού στις αρχές του 1843, ανέφερε ότι είδε να γίνονται συγκεντρώσεις «στο τραχύ πάτωμα του υπογείου του Ναού και στις περιπτώσεις εκείνες συχνά κήρυττε ο Προφήτης»¹.

Όταν ο Προφήτης μιλούσε σε εξωτερικούς χώρους, άρχιζε συχνά τις ομιλίες του ζητώντας από τους Αγίους να προσευχηθούν, ώστε να ηρεμήσει ο αέρας ή να σταματήσει η βροχή έως ότου τελειώσει την ομιλία του. Σε μία συνέλευση που πραγματοποιήθηκε στη Ναβού, στις 8 Απριλίου 1843, ο Προφήτης άρχισε μία ομιλία λέγοντας: «Έχω τρία αιτήματα προς το εκκλησίασμα: Το πρώτο είναι, όλοι όσοι έχουν πίστη να την ασκούν και να προσεύχονται στον Κύριο να ηρεμήσει τον άνεμο· διότι όπως φυσά τώρα, δεν μπορώ να μιλήσω

«Στους ανθρώπους άρεσε να ακούν [τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ], διότι ήταν πλήρης αποκάλυψης», διακήρυξε ο Λορέντζο Σνόου. «Σύμφωνα με την υπόσχεση του Κυρίου, εκείνοι οι οποίοι αποδέχονταν τις αρχές που δίδασκε, λάμβαναν από τον Κύριο μια μαρτυρία για την αλήθεια τους».

πολλή ώρα χωρίς να βλάψω σοβαρά την υγεία μου. Το άλλο είναι να έχω τις προσευχές σας για να ενδυναμώσει ο Κύριος τους πνεύμονές μου, ώστε να μπορέíte όλοι να ακούτε· και το τρίτο είναι να προσεύχεστε ώστε να παραμείνει επάνω μου το Άγιο Πνεύμα, ώστε να μου δοθεί η δυνατότητα να διακηρύξω τα πράγματα εκείνα που είναι αληθή»².

Οι καθορισμένες συναντήσεις του Προφήτη με τα μέλη της Εκκλησίας ήταν πολύ σημαντικές για αυτά και μερικές φορές μιλούσε σε εκκλησιάσματα που αριθμούσαν αρκετές χιλιάδες. «Ποτέ κανένας δεν κουραζόταν να ακούει τις ομιλίες του», θυμόταν ο Πάρλυ Πρατ. «Τον έχω δει να διατηρεί επί ώρες το ενδιαφέρον ενός εκκλησιάσματος που αποτελείτο από πρόθυμους και ανυπόμονους ακροατές, μέσα στο κρύο ή στον ήλιο, στη βροχή ή στον αέρα, ενώ εκείνοι γελούσαν τη μια στιγμή και θρηνούσαν την άλλη»³. Ο Άλβα Αλεξάντερ, ο οποίος ήταν νεαρό αγόρι κατά τη διάρκεια των χρόνων στη Ναβού, θυμόταν πως «καμιά διασκέδαση, κανένα παιχνίδι δεν ήταν τόσο ενδιαφέρον για μένα, όσο το να τον ακούω να μιλά»⁴.

Η Αμάσα Πότερ θυμόταν όταν ήταν παρούσα σε ένα όλο δύναμη κήρυγμα του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, ο οποίος κήρυττε σε μία μεγάλη ομάδα Αγίων της Ναβού:

«Όταν [ο Προφήτης] είχε κλείσει τριάντα περίπου λεπτά ομιλίας, σηκώθηκε δυνατός άνεμος και ξέσπασε καταιγίδα. Η οκόνη ήταν τόσο πολλή, ώστε δεν μπορούσαμε να δούμε ο ένας τον άλλο σε οποιαδήποτε απόσταση και μερικοί άρχισαν ο φεύγουν, όταν ο Τζόζεφ τους κάλεσε να σταματήσουν και να αφήσουν τις προσευχές τους να ανεβούν προς τον Παντοδύναμο Θεό, ώστε να σταματήσουν να φυσούν οι άνεμοι και η βροχή να σταματήσει να πέφτει και έτσι θα γινόταν. Σε λίγα λεπτά οι άνεμοι και η βροχή έπαψαν και τα στοιχεία της φύσης ηρέμησαν και ήταν σαν καλοκαιριάτικο πρωινό. Η καταιγίδα χωρίστηκε και κατευθύνθηκε βόρεια και νότια της πόλης, και μπορούσαμε να δούμε πέρα μακριά τα δέντρα και τους θάμνους να σείονται από τον άνεμο, ενώ στο σημείο που βρισκόμασταν εμείς ήταν ήσυχια επί μία ώρα και κατά τη διάρκεια αυτής, ακούστηκε ένα από τα σπουδαιότερα κηρύγματα που βγήκαν ποτέ από τα χείλη του Προφήτη σχετικά με το σημαντικό θέμα των νεκρών»⁵.

Οι Άγιοι που άκουσαν τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ να μιλά, κατέθεσαν δυνατές και παραστατικές μαρτυρίες για την προφητική αποστολή του. Πολλοί από αυτούς κατέγραψαν τις αναμνήσεις των ομιλιών που είχαν ακούσει από αυτόν και τις εμπειρίες που είχαν με εκείνον, διότι ήθελαν να μάθουν οι γενεές που θα ακολουθούσαν, όπως και έμαθαν, ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν αληθινά ένας προφήτης του Θεού.

Μαρτυρίες για τον Τζόζεφ Σμιθ

Όπως οι πρώτοι Άγιοι, μπορούμε να γνωρίζουμε ότι ο Τζόζεφ Σμιθ είναι ο προφήτης μέσω του οποίου ο Κύριος αποκατέστησε την πληρότητα του ευαγγελίου.

Μπρίγκαμ Γιανγκ, δεύτερος Πρόεδρος της Εκκλησίας: «Νιώθω σαν να θέλω να φωνάζω αδιάκοπα αλληλούια, όταν συλλογίζομαι ότι γνώρισα τον Τζόζεφ Σμιθ τον Προφήτη, τον οποίο πρόβαλε ο Κύριος και χειροτόνησε και στον οποίο έδωσε τα κλειδιά και τη δύναμη για να οικοδομήσει το βασίλειο του Θεού στη γη και να το στηρίξει. Τα κλειδιά αυτά τα έχουν εμπιστευθεί στο λαό αυτό και έχουμε τη δύναμη να εξακολουθήσουμε το έργο το οποίο ξεκίνησε ο Τζόζεφ»⁶.

Ιλιάζα Σνόου, γενική πρόεδρος της Ανακουφιστικής Εταιρείας από το 1866 έως το 1887: «Στο σκοπό της αλήθειας και της δικαιοσύνης - σε όλα όσα θα ωφελούσαν τους συνανθρώπους του, η ακεραιότητά του ήταν ακλόνητη όπως οι στύλοι των Ουρανών. Ήξερε ότι ο Θεός τον είχε καλέσει στο έργο και όλες οι συνδυασμένες δυνάμεις της γης και της κόλασης απέτυχαν είτε να τον αποτρέψουν είτε να τον εκτρέψουν από το σκοπό του. Με τη βοήθεια του Θεού και των αδελφών του, έθεσε το θεμέλιο του μεγαλύτερου έργου που καθιερώθηκε από άνθρωπο - ένα έργο το οποίο επεκτείνεται όχι μόνο σε όλους τους ζώντες και σε όλες τις μελλοντικές γενεές αλλά και στους νεκρούς.

»Με θάρρος και γενναιότητα ήρθε αντιμέτωπος με τις ψευδείς παραδόσεις, τις προκαταλήψεις, τις θρησκείες, το φανατισμό και την άγνοια του κόσμου -απεδείχθη πιστός σε κάθε αρχή που αποκαλύφθηκε από τους ουρανούς- πιστός απέναντι στους αδελφούς του και πιστός στον Θεό και κατόπιν σφράγισε τη μαρτυρία του με το αίμα του»⁷.

Μπαθσίμπα Σμιθ

Μπαθσίμπα Σμιθ, γενική πρόεδρος της Ανακουφιστικής Εταιρείας από το 1901 έως το 1910: «Ξέρω ότι ήταν αυτό το οποίο πρόβευε ότι είναι - ένας αληθινός προφήτης του Θεού και ο Κύριος αποκατέστησε μέσω αυτού το αιώνιο ευαγγέλιο και κάθε διάταξη και προικοδότηση το οποίο θα μας οδηγήσει στο σελέστιο βασιλείο»⁸.

Ουίλφορντ Γούντροφ, τέταρτος Πρόεδρος της Εκκλησίας: «Αισθάνθηκα να αγαλλιάζω υπέρμετρα με όσα είδα στον αδελφό Τζόζεφ, διότι στη δημόσια και ιδιωτική ζωή του έφερε το Πνεύμα του Παντοδύναμου και εκδήλωσε ένα μεγαλείο ψυχής, το οποίο δεν είχα δει ποτέ σε κανέναν άλλο άνθρωπο»⁹.

Ντάνιελ ΜακΆρθουρ, ένα από τα πρώτα μέλη της Εκκλησίας, ο οποίος αργότερα οδήγησε μία από τις πρώτες ομάδες με χειράμαξες στη Σωλι Λέηκ Σίτυ: «Η μαρτυρία μου είναι ότι υπήρξε ένας αληθινός Προφήτης του ζώντος Θεού. Και όσο περισσότερο ακούω τα λόγια του και βλέπω τα έργα του, τόσο πείθομαι ότι πράγματι είχε δει τον Θεό Πατέρα και τον Υιό Του, Ιησού Χριστό, καθώς και τους αγίους αγγέλους του Θεού. ...Πάντοτε πίστευα πως αν ήξερα ποτέ κάτι σε τούτη τη γη, αυτό θα ήταν ότι υπήρξε ένας Προφήτης»¹⁰.

Αλεξάντερ ΜακΡέι, ένας από τους φυλακισμένους στη φυλακή Λίμπερτυ με τον Τζόζεφ Σμιθ: «Ήταν τόση η εμπιστοσύνη μας στον [Τζόζεφ Σμιθ] ως Προφήτη, ώστε όταν έλεγε 'αυτό είπε ο Κύριος', ήμασταν πεπεισμένοι ότι θα ήταν όπως το είπε. Και όσο περισσότερο εξετάζαμε όσα έλεγε, τόσο περισσότερη εμπιστοσύνη είχαμε, διότι δεν είδαμε σε καμία περίπτωση να απορρίπτεται ο λόγος του»¹¹.

Λάιμαν Λίτλφιλντ, μέλος του Στρατοπέδου της Σιών: «Όλη η ενέργεια της ψυχής του ήταν απορροφημένη από το ένδοξο έργο των τελευταίων ημερών, στο οποίο είχε κληθεί από τον Ουράνιο Διδάσκαλό του»¹².

Μαίρη Άλις Κάνον Λάμπερτ, μία Αγγλίδα νεοφώτιστη η οποία μετανάστευσε στη Ναβού το 1843: «Είδα για πρώτη φορά τον Τζόζεφ Σμιθ την άνοιξη του 1843. Όταν το πλοίο με το οποίο διασχίζαμε τον ποταμό Μιοισιπή πλησίασε την αποβάθρα στη Ναβού, αρκετοί αδελφοί από

Μαίρη Αλίς Κάνον Λάμπερτ

τα ηγετικά μέλη βρίσκονταν εκεί για να συναντήσουν την ομάδα των αγίων που είχαν φθάσει. Ανάμεσα στους αδελφούς εκείνους ήταν ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ. Τον αναγνώρισα από την ώρα που το βλέμμα μου έπεσε επάνω του και εκείνη τη στιγμή έλαβα τη μαρτυρία μου ότι ήταν ένας Προφήτης του Θεού. ...Δεν μου έδειξε κανείς ότι ήταν εκείνος. Τον αναγνώρισα από όλους τους άλλους άνδρες και μολονότι ήμουν παιδί (ήμουν μόνο δεκατεσσάρων), ήξερα ότι είδα έναν Προφήτη του Θεού»¹³.

Ανγκους Κάνον, ένα μέλος της Εκκλησίας που έζησε στη Ναβού ως νέος και αργότερα έγινε πρόεδρος πασσάλου στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ: «Θυμάμαι ειδικά σε μία περίπτωση τον αδελφό Τζόζεφ καθώς μιλούσε σε μία συγκέντρωση Αγίων, την άνοιξη του 1844. Ήταν κάτω από κάποιες μεγάλες βελανιδιές, σε μια επίπεδη κοιλάδα νότια του Ναού, κοντά στην οδό Πάρλυ. Συζητούσε επάνω στο θέμα ότι ο Θεός, ιδρύοντας την Εκκλησία Του, είχε ορίσει ότι μόνον ένας άνδρας ήταν εξουσιοδοτημένος από τον Θεό να λαμβάνει αποκαλύψεις, οι οποίες θα ήταν δεσμευτικές για την Εκκλησία. ...Στην ίδια εκείνη περίπτωση ήταν που άκουσα τον Προφήτη να διακηρύσσει ότι είχε λάβει τη Μελχισεδική Ιεροσύνη από τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη.

»Η εντύπωση που σχηματίστηκε στο νου μου από τα εμπνευσμένα λόγια του Τζόζεφ Σμιθ με συντρόφευε σε όλη την υπόλοιπη ζωή μου. Και όταν το σκοτάδι θα είχε διαφορετικά συσκοτίσει το νου μου, η μαρτυρία του ερχόταν ζωντανή εμπρός μου, δίνοντάς μου την απόδειξη ότι η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών είχε ιδρυθεί και εκυβερνάτο από την εκδηλωμένη δύναμη και εξουσία του Θεού»¹⁴.

Χάουριμ Σμιθ, αδελφός του Προφήτη και Πατριάρχης στην Εκκλησία: «Υπήρχαν προφήτες παλαιότερα, όμως ο Τζόζεφ έχει το πνεύμα και τη δύναμη όλων των προφητών»¹⁵.

Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ένα παράδειγμα που μπορούμε να ακολουθήσουμε για να αναπτύξουμε ένα χαρακτήρα σαν του Χριστού.

Πάρλυ Πρατ

Πάρλυ Πρατ, μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων από το 1835 έως το 1857: «Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Σμιθ ήταν ψηλός και γεροδεμένος, δυνατός και ενεργητικός. Το δέρμα του ήταν ανοιχτόχρωμο, τα μαλλιά του ανοιχτόχρωμα, είχε γαλάζια μάτια, μικρή τριχοφυΐα στο πρόσωπο και μία έκφραση χαρακτηριστικά δική του. ...Η όψη του ήταν πάντοτε ευγενική, ήταν γλυκομίλητος, έλαμπε από ευφυΐα και

έδειχνε καθαρά μια φιλανθρωπία· ανάμεικτα με ένα βλέμμα γεμάτο ενδιαφέρον και ένα ελαφρύ χαμόγελο ή χαρούμενη διάθεση και απαλλαγμένος εντελώς από κάθε τυπικότητα ή επίπλαστη σοβαρότητα. Και υπήρχε κάτι συνδεδεμένο με το γαλήνιο και σταθερό, διεισδυτικό βλέμμα στα μάτια του, σαν να ήθελε να διεισδύσει στη βαθύτερη άβυσσο της ανθρώπινης καρδιάς, να ατενίσει την αιωνιότητα, να διεισδύσει στους ουρανούς και να κατανοήσει όλους τους κόσμους. Διέθετε ένα ευγενές θάρρος και ανεξαρτησία χαρακτήρα. Οι τρόποι του ήταν απλοί και οικείοι· η επίπληξή του φοβερή σαν το λιοντάρι· η φιλανθρωπία του ασύνορη όπως ο ωκεανός· η ευφυΐα του εκτεινόταν σε όλες τις πτυχές της ζωής»¹⁶.

Τζων Νίντχαμ, από τους πρώτους Άγγλους νεοφώτιστους: «Ο Τζόζεφ Σμιθ είναι ένας σπουδαίος άνδρας, ένας άνδρας με αρχές, ένας ευθύς, ειλικρινής άνδρας. Όχι κανένας θρησκοκόληπτος, καταθλιπτικός άνθρωπος, αλλά όλως διόλου το αντίθετο. Πράγματι, προξενεί κάποια έκπληξη, γιατί είναι ένας τόσο ευθύς, ειλικρινής, εύχαρις άνδρας, όμως αυτό με κάνει να τον αγαπώ περισσότερο»¹⁷.

Εμελάν Γουέλς, γενική πρόεδρος της Ανακουφιστικής Εταιρείας από το 1910 έως το 1921: «...Καταθέτω μαρτυρία ότι ήταν ο σπουδαιότερος άνδρας και ο μεγαλύτερος προφήτης και το σπουδαιότερο άτομο σε τούτη τη γενεά, ο σπουδαιότερος, το λέω με βεβαιότητα, από την εποχή του Σωτήρα. Η μεγαλοπρέπεια του παρουσιαστικού του ήταν κάτι το εξαιρετικό. Νόμιζες ότι ήταν περισσότερο ψηλός και περισσότερο μεγαλόσωμος από όσο ήταν. Ίσως πολλοί από εσάς έχουν παρατηρήσει

άνδρες που έχουν αυτό το παρουσιαστικό όταν σηκώνονται επάνω και περπατούν. Έτσι ήταν με τον Προφήτη Τζόζεφ. Από όσο γνωρίζω δεν υπάρχουν φωτογραφίες του, οι οποίες να παραβάλλονται με την ωραιότητα και τη μεγαλοπρέπεια της εμφάνισής του»¹⁸.

Μαίρη Άλις Κάνον Λάμπερτ: Η αγάπη που έτρεφαν οι άγιοι για αυτόν ήταν ανείπωτη. Πρόθυμα θα θυσιάζαν τη ζωή τους για αυτόν. Όταν επρόκειτο να μιλήσει, άφηναν κατά μέρος κάθε δουλειά που είχαν, ώστε να μπορέσουν να ακούσουν τα λόγια του. Δεν ήταν ένας συνηθισμένος άνθρωπος. Άγιοι και αμαρτωλοί ομοίως, αισθάνονταν και αναγνώριζαν μία δύναμη και μία επιρροή που είχε επάνω του. Ήταν αδύνατο να τον γνωρίσεις και να μην εντυπωσιαστείς από την έντονη προσωπικότητά του και την επιρροή που ασκούσε»¹⁹.

Τζων Μπέρνχαϊσελ

Τζων Μπέρνχαϊσελ, γιατρός, ο οποίος έμεινε ως οικότροφος στο σπίτι του Τζόζεφ και της Έμμα στη Ναβού επί αρκετούς μήνες κατά τα έτη 1843 και 1844: «Ο Τζόζεφ Σμιθ είναι εκ φύσεως ένας άνδρας με ισχυρές νοητικές δυνάμεις και τον χαρακτηρίζει μεγάλη ενεργητικότητα και αποφασιστικότητα, μεγάλη διεισδυτική ικανότητα και μια βαθιά γνώση της ανθρώπινης φύσης. Είναι άνδρας με ήρεμη κρίση, ευρεία διορατικότητα

και τον διακρίνει καταφανώς η αγάπη του για τη δικαιοσύνη. Είναι καλοσυνάτος και υποχρεωτικός, γενναιοδωρος και φιλόανθρωπος, κοινωνικός και πρόσχαρος και τον χαρακτηρίζει ένας νους που αρέσκεται στη μελέτη και στο στοχασμό. Είναι έντιμος, ειλικρινής, άφοβος και ανεξάρτητος και τόσο απαλλαγμένος από προσποίηση [επιτηδευμένη στάση], όσο κανένας άλλος άνθρωπος. ...Ως θρησκευτικός δάσκαλος, αλλά και ως άνθρωπος, αγαπάται ιδιαίτερα από αυτούς τους ανθρώπους»²⁰.

Τζέσε Σμιθ, εξαδελφος του Τζόζεφ Σμιθ: «[Ο Προφήτης ήταν] αδιαφιλονίκητα ο μόνος άνδρας που γνώρισα ποτέ, ο οποίος πλησίαζε τα χαρακτηριστικά του Θεού. ...Ξέρω ότι εκ φύσεως ήταν ανήμπορος να πει ψέματα ή να εξαπατήσει και διέθετε τη μεγαλύτερη καλοσύνη και ευγένεια χαρακτήρα. Όταν βρισκόμουν μπροστά του, αισθανόμουν ότι μπορούσε να καταλάβει απόλυτα τις σκέψεις μου. Ξέρω ότι ήταν όλα όσα ισχυριζόταν ότι αντιπροσώπευε»²¹.

Ουίλιαμ Κλέιτον

Ουίλιαμ Κλέιτον, ένας Άγγλος νεοφώτιστος, ο οποίος υπηρέτησε ως γραφέας του Τζόζεφ Σμιθ: «Όσο περισσότερο βρίσκομαι μαζί του, τόσο περισσότερο τον αγαπώ. Όσο περισσότερο τον γνωρίζω, τόσο περισσότερη εμπιστοσύνη έχω σε αυτόν»²².

Τζόζεφ Φ. Σμιθ, έκτος Πρόεδρος της Εκκλησίας: «Τον πλημμύριζε το ευγενικότερο και αγνότερο της ανθρώπινης φύσης, το οποίο συχνά έδινε διέξοδο σε αθώες

διασκεδάσεις - να παίζει μπάλα, να παλεύει με τους αδελφούς του και να συμπλέκεται σαν αστείο μαζί τους και να διασκεδάει. Δεν ήταν από αυτούς τους άκαμπτους, προσποιητούς ανθρώπους, με μια τόσο σοβαρή έκφραση ώστε δεν μπορούσε να χαμογελάσει, ώστε να μην έχει χαρά στην καρδιά του. Ω ήταν γεμάτος χαρά· γεμάτος ευτυχία· γεμάτος αγάπη και κάθε άλλο ευγενές χαρακτηριστικό που κάνει τους ανθρώπους σπουδαίους και καλούς και συγχρόνως απλούς και αθώους, ώστε να μπορούν να κατεβούν ως την απλούστερη κατάσταση και είχε τη δύναμη, με τη χάρη του Θεού, να κατανοεί και τους σκοπούς του Μεγαλοδύναμου. Αυτός ήταν ο χαρακτήρας του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ»²³.

Ως ο προφήτης, μέσω του οποίου αποκαταστάθηκε το ευαγγέλιο, ο Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε το σχέδιο σωτηρίας του Θεού με ευκρίνεια και δύναμη.

Μπρίγκαμ Γιανγκ: «Το έξοχο της δόξας του χαρακτήρα του αδελφού Τζόζεφ Σμιθ ήταν ότι μπορούσε να εξηγήσει τα επουράνια πράγματα με τρόπο κατάλληλο ώστε να κατανοηθούν από τους θνητούς. Όταν κήρυττε στους ανθρώπους -αποκάλυπτε τα πράγματα του Θεού, το θέλημα του Θεού, το σχέδιο σωτηρίας, τους σκοπούς του Ιεχωβά, τη σχέση στην οποία βρισκόμαστε με εκείνον και με όλα τα ουράνια άτομα- προσαρμοζε τις διδασκαλίες του στις δυνατότητες κάθε άνδρα, γυναίκας και παιδιού, κάνοντάς τις τόσο ξεκάθαρες, όσο ένα καλά χαραγμένο μονοπάτι. Αυτό έπειθε κάθε άτομο που τον είχε ποτέ ακούσει για την ουράνια εξουσία και δύναμή του, διότι κανένας άλλος άνθρωπος δεν μπορούσε να διδάξει όπως αυτός και κανένα άλλο άτομο δεν μπορεί να αποκαλύψει τα πράγματα του Θεού, παρά μόνο με τις αποκαλύψεις του Ιησού Χριστού»²⁴.

Χάουαρντ Κόρεϊ, γραφέας του Τζόζεφ Σμιθ: «Μελέτησα το Ευαγγέλιο όπως αποκαλύφθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ και αναρωτήθηκα αν ήταν δυνατόν σε κάποιον χωρίς τη βοήθεια από το Πνεύμα του Θεού να αποκαλύψει ένα τέτοιο ούστημα σωτηρίας και υπερύψωσης για τον άνθρωπο. Το συμπέρασμά μου είναι αρνητικό. Κάθισα και άκουσα πάρα πολλές φορές το κήρυγμά του στο βάθρο στη Ναβού και είχα απόλυτα συνεπαρθεί από την απερίγραπτη ευγλωττία του -δύναμη έκφρασης- όπου μιλούσε έτοι όπως δεν είχα ποτέ ακούσει άλλον άνθρωπο να μιλά»²⁵.

Τζόζεφ Ρόμπινσον

Τζόζεφ Ρόμπινσον, σύμβουλος σε μία επισκοπική ηγεσία στη Ναβού: «Από καιρό πιστεύαμε και γνωρίζαμε πραγματικά ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ένας αληθινός και ταπεινός Προφήτης του Θεού, όμως τώρα τα μάτια μας τον βλέπουν και τα αφτιά μας ακούν τη φωνή του, η οποία είναι σαν τον ήχο ισχυρών κεραυνών των Ουρανών, κι ωστόσο τα λόγια του είναι μελίχια και διδακτικά, εξυψώνουν πολύ πνευματικά.

Όμως υπάρχει μία δύναμη και μία μεγαλοπρέπεια που συνοδεύουν τα λόγια και το κήρυγμά του, κάτι που δεν έχουμε ποτέ δει σε άνθρωπο έως τώρα, διότι είναι ένας ισχυρός Προφήτης, ένας άγιος άνθρωπος του Θεού. Πραγματικά, παιδαγωγήθηκε στα πράγματα που αφορούν στο βασίλειο του Θεού και γέμισε άφθονα με το Άγιο Πνεύμα, το οποίο ήταν ένας συνεχής σύντροφος»²⁶.

Όρσον Σπένσερ, Βαπτιστής ιερέας, ο οποίος προσεχώρησε στην Εκκλησία το 1841: «Στη διδαχή, ο κύριος Σμιθ είναι εξαιρετικά πιστός στη Βίβλο. Ποτέ δεν τον άκουσα να αρνείται ή να υποτιμά έστω και μία αλήθεια από την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη. Αντίθετα, τον άκουγα πάντοτε να τις εξηγεί και να τις υπερασπίζεται με αριστοτεχνικό τρόπο. Όντας κεχρισμένος από τον Θεό, προς το σκοπό να διδάσκει και να τελειοποιεί την εκκλησία, ήταν απαραίτητο να γνωρίζει πώς να θέσει σε τάξη τα πράγματα που λείπουν, ώστε να φέρει στο φως πράγματα νέα και παλαιά ως καλά καθοδηγημένος γραφέας. Δείχνει ότι μεγαλύνει αυτή τη θέση και την ιδιότητα του αποστόλου. Στο άγγιγμά του, οι αρχαίοι προφήτες αναβιώνουν και η ωραιότητα και η

δύναμη των αποκαλύψεών τους παρουσιάζονται με συγκλονιστικό ενδιαφέρον σε όλους όσοι τις ακούν»²⁷.

Τζόνα Μπολ, μέλος της Εκκλησίας, ο οποίος έζησε στη Ναβού: «Πήγα στη συγκέντρωση. Άκουσα τον Προφήτη να κηρύττει στο δάπεδο του ναού. Είχαν συγκεντρωθεί αρκετές χιλιάδες για να τον ακούσουν. Δεν υπάρχει αμφιβολία. Ο τρόπος που εκθέτει τις γραφές είναι πέρα από κάθε υπολογισμό ή αμφισβήτηση. Το κείμενο ήταν το 1^ο κεφάλαιο από την επιστολή Πέτρου Β'. Το εξήγησε με τόση διαύγεια, όσο ο [μεσημεριάτικος] ήλιος»²⁸.

Ουίλιαμ Κλείτον: «Είχαμε το προνόμιο να συνομιλήσουμε με τον Τζόζεφ Σμιθ το νεότερο και απολαύσαμε τη συντροφιά του. ...Είναι... ένας άνδρας με ορθή κρίση και τον χαρακτηρίζει αφθονία ευφυΐας, και ενόσω ακούς τα λεγόμενά του, γίνεσαι αποδέκτης ευφυΐας η οποία διευρύνει το νου σου και κάνει την καρδιά σου να αγαλλιάζει. Είναι πολύ οικείος και τέρπεται να διδάσκει το φτωχό άγιο. Μπορώ να συνδιαλέγομαι μαζί του το ίδιο εύκολα, όσο και με εσάς και σε ό,τι αφορά στην προθυμία του να επικοινωνήσει διδασκαλία, λέει: 'Τη λαμβάνω απλόχερα και θα τη δώσω απλόχερα'. Είναι πρόθυμος να απαντήσει κάθε ερώτηση που του έθεσα και ευχαριστείται όταν του κάνουμε ερωτήσεις. Δείχνει εξαιρετικός γνώστης των εδαφίων των γραφών και ενόσω συνδιαλέγεται για οποιοδήποτε θέμα, αποκαλύπτεται τέτοιο φως και τόση ομορφιά, που δεν τα έχω ξαναδεί. Εάν είχα έρθει επί τούτω από την Αγγλία για να συζητήσω μαζί του λίγες ημέρες, θα θεωρούσα τον εαυτό μου αποζημιωμένο για τον κόπο μου»²⁹.

Μέρι Φίλντινγκ Τόμπσον

Μέρι Φίλντινγκ Τόμπσον, Βρετανή νεοφώτιστη, της οποίας ο σύζυγος, Ρόμπερτ Τόμπσον, υπηρέτησε ως γραφέας του Τζόζεφ Σμιθ: «Άκουσα με προσοχή... τις ξεκάθαρες και αριστοτεχνικές εξηγήσεις του σε βαθυστόχαστες και δύσκολες ερωτήσεις. Για εκείνον τα πάντα έδειχναν απλά και εύκολα να κατανοηθούν και έτσι μπορούσε να τα κάνει ευνόητα στους άλλους, όσο κανένας άλλος άνθρωπος που άκουσα ποτέ»³⁰.

**Μπορούμε, όπως οι πρώτοι Άγιοι, να φυλάξουμε σαν
θησαυρό τα λόγια του Τζόζεφ Σμιθ και να
ζούμε σύμφωνα με τις αρχές που δίδαξε.**

Εμελίαν Ουέλς

αγαπούσαν έως τα όρια της λατρείας, θα έλεγες, η λάμψη στην όψη του ξεπερνούσε κάθε περιγραφή. Άλλες φορές, η μεγάλη δύναμη στον τρόπο συμπεριφοράς του, περισσότερο από τη φωνή του (η οποία ήταν ανυπέρβλητα εύγλωττη σε εμένα), έμοιαζε να σείει τον τόπο όπου στεκόμασταν και να διεισδύει τα βάθη της ψυχής των ακροατών του, και είμαι βέβαιη ότι τότε θα θυσίαζαν και τη ζωή τους για να τον υπερασπιστούν. Τον άκουγα πάντοτε μαγεμένη από κάθε λόγο που ξεστόμιζε – ο επιλεγμένος από τον Θεό σε τούτη την τελευταία θείκη νομή»³¹.

Λορέντζο Σνόου

Λορέντζο Σνόου, πέμπτος Πρόεδρος της Εκκλησίας: «Την πρώτη φορά που είδα τον Προφήτη Τζόζεφ ήταν όταν ήμουν νεαρό αγόρι [περίπου 17 χρονών]. Μιλούσε σε ένα μικρό εκκλησίασμα. Τους μίλησε για τις επισκέψεις του αγγέλου σε αυτόν. ...Στους ανθρώπους άρεσε να τον ακούν, διότι ήταν πλήρης αποκαλύψεως. ...Σύμφωνα με την υπόσχεση του Κυρίου, εκείνοι οι οποίοι αποδέχονταν τις αρχές που δίδα-σκε, λάμβαναν από τον Κύριο μια μαρτυρία για την αλήθεια τους»³².

Έντουαρντ Στίβενσον, μέλος των Εβδομήκοντα από το 1844 έως το 1897: «Τον είδα για πρώτη φορά το 1834, στο Πόντιακ [του Μίσιγκαν] και η εντύπωση που μου έδωσε τότε, με κάνει τώρα να παρουσιάζω την εικόνα με μεγάλη ευχαρίστηση στους πολλούς φίλους του. Η αγάπη

για αυτόν, ως αληθινό Προφήτη του Θεού, χαρακτήθηκε ανεξίτηλα στο νου μου και δεν με εγκατέλειψε ποτέ από εκείνον τον καιρό, μολονότι έχουν περάσει σχεδόν εξήντα χρόνια. Το ίδιο εκείνο έτος, το 1834, ανάμεσα σε πολλά και πολυάριθμα εκκλησιάσματα, ο Προφήτης έδωσε μαρτυρία με μεγάλη δύναμη σχετικά με την επίσκεψη του Πατέρα και του Υιού, και τη συνομιλία που είχε με αυτούς. Ποτέ άλλοτε δεν αισθάνθηκα τόσο δύναμη, όση εκδηλώθηκε σε εκείνες τις περιστάσεις»³³.

Μαίρη Ανν Στίαρνς Ουίντερς, προγονή του Πρεσβύτερου Πάρλυ Πρατ: «Στεκόμουν κοντά στον Προφήτη όταν κήρυττε στους Ινδιάνους, στο δάσος κοντά στο Ναό. Το Αγιο Πνεύμα φώτιζε την όψη του, έως ότου έλαμψε σαν άλως γύρω του και τα λόγια του διείσδυσαν στις καρδιές όλων όσοι τον άκουγαν...

»Είδα τα νεκρά σώματα των αδελφών Τζόζεφ και Χάουρουμ καθώς κείτονταν στο Μάνιοιον Χάουζ, όταν τα έφεραν από το Κάρθατς κι ακόμα είδα κάποια φθαρμένα ρούχα τους, ποτισμένα με το αίμα τους. Ξέρω ότι ήταν άνθρωποι του Θεού, Προφήτης και Πατριάρχης, ειλικρινείς και πιστοί. Είθε να είμαστε άξιοι να τους συναντήσουμε στην άλλη ζωή!»³⁴

Ουίλφορντ Γούντροφ, αναφερόμενος σε ένα κήρυγμα της 6^{ης} Απριλίου 1837: «Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Σμιθ ο νεότερος, σηκώθηκε και απευθύνθηκε στο εκκλησίασμα μιλώντας επί τρεις ώρες, ενδεδυμένος με τη δύναμη, το πνεύμα και την εικόνα του Θεού. Απεκάλυψε τις σκέψεις και τα συναισθήματά του στο σπίτι των φίλων του. Παρουσίασε πολλά πράγματα μεγάλης σπουδαιότητας στη σκέψη των πρεσβυτέρων του Ισραήλ. Ω και να μπορούσαν να γραφτούν επάνω στις καρδιές μας σαν με σιδερένια πένα, ώστε να μείνουν παντοτινά, ώστε να μπορούμε να τα εφαρμόζουμε στη ζωή μας [βλέπε Ιώβ 19:23-24]. Εκείνη η πηγή φωτός, αρχών και αρετής που εκπήγαζε από την καρδιά και το στόμα τού Προφήτη Τζόζεφ, η ψυχή του οποίου, σαν του Ενώχ, διογκώθηκε πλατιά σαν αιωνιότητα - τόσες αποδείξεις που παρουσιάστηκαν με τόσο ισχυρό τρόπο, θα έπρεπε να οδηγήσουν στη λησμονιά κάθε μόριο θρησκευτικής απιστίας και αμφιβολίας από τη σκέψη των ακροατών, διότι αυτά τα λόγια, το συναισθημα, οι αρχές και το πνεύμα δεν μπορούν να πηγάζουν από το σκότος. Ο Τζόζεφ Σμιθ ο νεότερος, είναι ένας προφήτης του Θεού, ο οποίος εμφανίστηκε για την απελευθέρωση του

Ισραήλ και είναι τόσο αληθινός, όσο η καρδιά μου χτυπά τώρα μέσα μου»³⁵.

Μπρίγκαμ Γιανγκ: «Από την πρώτη φορά που είδα τον Προφήτη Τζόζεφ, δεν έχασα ούτε μία λέξη που βγήκε από τα χείλη του σχετικά με το βασίλειο. Και αυτό είναι το κλειδί της γνώσης που κατέχω σήμερα, ότι πράγματι έδωσα μεγάλη προσοχή στα λόγια του Τζόζεφ και τα κράτησα σαν θησαυρό στην καρδιά μου, αποθηκευοντάς τα και ζητώντας από τον Πατέρα μου στο όνομα του Υιού του, Ιησού, να τα φέρνει στο νου μου όποτε χρειαζόταν. Αποθησαύρισα τα πράγματα του Θεού και αυτό είναι το κλειδί που κρατώ σήμερα. Αγωνιούσα να μάθω από τον Τζόζεφ και το Πνεύμα του Θεού»³⁶.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε τις ιδέες αυτές καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Διαβάστε τις μαρτυρίες για τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ στις σελίδες 538-40. Τι σας εντυπωσιάζει σχετικά με τις μαρτυρίες αυτές; Ποιο είναι το θεμέλιο της δικής σας μαρτυρίας για τον Τζόζεφ Σμιθ; Πώς λάβατε αυτή τη μαρτυρία; Μπορείτε, αν θέλετε, να γράψετε τη μαρτυρία σας στο ημερολόγιό σας ή να μιλήσετε για αυτή με την οικογένειά σας.
- Οι σελίδες 541-43 περιλαμβάνουν δηλώσεις όπου περιγράφεται το παρουσιαστικό του Τζόζεφ Σμιθ, η προσωπικότητά του και ο χαρακτήρας του. Πώς επηρεάζουν οι δηλώσεις αυτές τα συναισθήματά σας για τον Τζόζεφ Σμιθ; Σκεφθείτε τρόπους με τους οποίους θα μπορούσατε να αναπτύξετε ορισμένα από αυτά τα ίδια στοιχεία χαρακτήρα.
- Μελετήστε τις μαρτυρίες για τον τρόπο που δίδασκε το ευαγγέλιο ο Προφήτης Τζόζεφ και εξηγούσε τις γραφές (σελίδες 543-45). Πώς μπορούν αυτές οι μαρτυρίες να μας βοηθήσουν καθώς μελετάμε και διδάσκουμε το ευαγγέλιο;
- Επανεξετάστε το τελευταίο τμήμα αυτού του κεφαλαίου (σελίδες 546-48). Πώς μπορείτε να ακολουθήσετε τα παραδείγματα του Ουίλφορντ Γούντροφ και του Μπρίγκαμ Γιανγκ στη μελέτη σας αυτού του βιβλίου; Πώς μπορείτε να ακολουθήσετε το παράδειγμά

τους καθώς μελετάτε τις διδασκαλίες των ζώντων προφητών; Τι νομίζετε ότι σημαίνει να επιτρέπουμε στην αλήθεια να «γραφτεί επάνω στις καρδιές μας σαν με σιδερένια πένα»;

Συνοχετιζόμενες γραφές: Νεφί Β΄ 3:6-19, Δ&Δ 24:1-9, 124:1

Σημειώσεις

1. Παρατέθηκε στο *History of the Church* 5:408, εκουγχρονισμένη γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα. Από μία επιστολή μη αναγνωρισθέντος αλληλογράφου της *Boston Bee*, 24 Μαρτίου 1843, Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Μαΐου 1843, σελ. 200.
2. *History of the Church*, 5:339. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 8 Απριλίου 1843 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλιαμ Ρίτσορντς και Ουίλιαμ Κλείτον.
3. Parley P. Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt*, εκδ. Parley P. Pratt Jr. (1938), σελ. 46.
4. Alvah J. Alexander, στο "Joseph Smith, the Prophet," *Young Woman's Journal*, Δεκ. 1906, σελ. 541.
5. Amasa Potter, "A Reminiscence of the Prophet Joseph Smith," *Juvenile Instructor*, 15 Φεβρουαρίου 1894, σελ. 132.
6. Brigham Young, *Deseret News*, 31 Οκτωβρίου 1855, σελ. 268.
7. Eliza R. Snow, "Anniversary Tribute to the Memory of President Joseph Smith," *Woman's Exponent*, 1^η Ιανουαρίου 1874, σελ. 117. Εκουγχρονισμένη στίξη.
8. Bathsheba W. Smith, στο "Recollections of the Prophet Joseph Smith," *Juvenile Instructor*, 1^η Ιουνίου 1892, σελ. 344.
9. Wilford Woodruff, *Deseret News*, 20 Ιανουαρίου 1858, σελ. 363, εκουγχρονισμένη γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα.
10. Daniel D. McArthur, στο "Recollections of the Prophet Joseph Smith," *Juvenile Instructor*, 15 Φεβρουαρίου 1892, σελ. 129.
11. Αλεξάντερ ΜακΡέι, παρατέθηκε στο *History of the Church*, 3:258. Από μία επιστολή του Αλεξάντερ ΜακΡέι προς τον εκδότη της *Deseret News*, 1^η Νοεμβρίου 1854, Σολτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα. Δημοσιεύθηκε στο *Deseret News*, 9 Νοεμβρίου 1854, σελ. 1. Εκουγχρονισμένη στίξη και γραμματική.
12. Lyman O. Littlefield, *Reminiscences of Latter-day Saints* (1888), σελ. 35.
13. Mary Alice Cannon Lambert, στο "Joseph Smith, the Prophet," *Young Woman's Journal*, Δεκ. 1905, σελ. 554.
14. Angus M. Cannon, στο "Joseph Smith, the Prophet," *Young Woman's Journal*, Δεκ. 1906, σελ. 546. Εκουγχρονισμένη στίξη και γραμματική.
15. Hyrum Smith, παρατέθηκε στο *History of the Church*, 6:346. Από μία ομιλία του Χάουρουμ Σμιθ στις 28 Απριλίου 1844, κοντά στη Ναβού, Ιλλινόις.
16. Parley P. Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt*, εκδ. Parley P. Pratt Jr. (1938), σελ. 45-46. Διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου.
17. Επιστολή του Τζων Νίντχαμ προς τους γονείς του, 7 Ιουλίου 1843, Ναβού, Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Millennial Star*, Οκτ. 1843, σελ. 89.
18. Emmeline B. Wells, "The Prophet Joseph," *Young Woman's Journal*, Αύγ. 1912, σελ. 437-38. Διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου.
19. Mary Alice Cannon Lambert, στο "Joseph Smith, the Prophet," *Young Woman's Journal*, Δεκ. 1905, σελ. 554.
20. John M. Bernhisel, παρατέθηκε στο *History of the Church*, 6:468, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία επιστολή του Τζων Μπέρνχάισελ προς τον Τόμας Φορντ, 14 Ιουνίου 1844, Ναβού, Ιλλινόις.
21. Jesse N. Smith, στο "Recollections of the Prophet Joseph Smith," *Juvenile Instructor*, 1^η Ιανουαρίου 1892, σελ. 23-24. Διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου.
22. Επιστολή του Ουίλιαμ Κλείτον προς τον Ουίλιαμ Χάρντμαν, 30 Μαρτίου 1842, Ναβού, Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Millennial Star*, 1^η Αυγούστου 1842, σελ. 76.
23. Joseph F. Smith, στο "Joseph, the Prophet," *Salt Lake Herald Church and Farm Supplement*, 12 Ιανουαρίου 1895, σελ. 211, εκουγχρονισμένη ορθογραφία και στίξη.

24. Brigham Young, *Deseret News*, 28 Νοεμβρίου 1860, σελ. 305, εκουγχρο-
νισμένη γραφή ως προς τα κεφαλαία
γράμματα.
25. Επιστολή του Χάουαρντ Κόρεϊ στην
Μάρθα Τζέιν Λιούις, 2 Αυγούστου 1889,
Σάντφορντ, Κολοράντο, σελ. 3-4, Αρχεία
Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού
Χριστού των Αγίων των Τελευταίων
Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
26. Joseph Lee Robinson, *Autobiography
and Journals*, 1883-92, φάκελος 1,
σελ. 22, Αρχεία Εκκλησίας.
27. Επιστολή του Όροον Σπένσερ προς
άγνωστο άτομο, 17 Νοεμβρίου 1842,
Ναβού, Ιλλινόις, που δημοσιεύθηκε στο
Times and Seasons, 2 Ιανουαρίου 1843,
σελ. 56-57. Εκουγχρονισμένη στίξη.
28. Επιστολή του Τζόνα Μπoλ προς τον
Χάρβει Χάουαρντ, 19 Μαΐου 1843,
Ναβού, Ιλλινόις. Jonah Randolph Ball,
Letters 1842-43, to Harvey Howard,
Σάτσομπερι, Μασσαχουσέττη, Αρχεία
Εκκλησίας.
29. Επιστολή του Ουίλιαμ Κλείτον προς
μέλη της Εκκλησίας στο Μάντσεστερ,
Αγγλία, 10 Δεκεμβρίου 1840, Ναβού,
Ιλλινόις, Αρχεία Εκκλησίας.
30. Mercy Fielding Thompson, "Recollections
of the Prophet Joseph Smith," *Juvenile
Instructor*, 1^η Ιουλίου 1892, σελ. 399.
Διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις
παραγράφου.
31. Emmeline B. Wells, στο "Joseph Smith,
the Prophet," *Young Woman's Journal*, Δεκ.
1905, σελ. 556. Εκουγχρονισμένη στίξη,
διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις πα-
ραγράφου.
32. Lorenzo Snow, *Deseret Weekly*,
13 Απριλίου 1889, σελ. 487.
33. Edward Stevenson, *Reminiscences of Joseph,
the Prophet, and the Coming Forth of the
Book of Mormon*, (1893), σελ. 4.
Διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις
παραγράφου.
34. Mary Ann Stearns Winters, στο "Joseph
Smith, the Prophet," *Young Woman's
Journal*, Δεκ. 1905, σελ. 558.
Διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις
παραγράφου.
35. Ουίλφορντ Γούντροφ, ο οποίος ανέφερε
μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ
Σμιθ στις 6 Απριλίου 1837, στο
Κίρτλαντ του Οχάιο. Wilford Woodruff,
Journals, 1833-98, Αρχεία Εκκλησίας.
36. Brigham Young, *Deseret News*, 6 Ιουνίου
1877, σελ. 274, εκουγχρονισμένη γραφή
ως προς τα κεφαλαία γράμματα.

Η αποκατάσταση των πάντων: Η θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών

«[Αυτή] είναι πραγματικά η θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών, όπου τα πάντα τα οποία είναι στον Χριστό Ιησού, είτε στους ουρανούς είτε στη γη, θα συγκεντρωθούν σε Εκείνον, και όπου τα πάντα θα αποκατασταθούν».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ αγαπούσε το Ναό της Ναβού και επιθυμούσε διακαώς να τον δει αποπερατωμένο. Μία κάτοικος της Ναβού, η Μάρθα Κόρεϊ, ήταν παρούσα σε μία ομιλία όπου είδε τον Προφήτη να απλώνει το χέρι του προς το ναό και να λέει με μελαγχολικό τόνο στη φωνή: «Αν είναι ...το θέλημα του Θεού να ζήσω ώστε να δω αυτόν το ναό ολοκληρωμένο και τελειωμένο από τα θεμέλια έως την τελευταία πέτρα στην κορυφή, θα πω, 'ω Κύριε, μου αρκεί. Κύριε, άφησε το δούλο σου να αναχωρήσει εν ειρήνη'»¹.

Ο Τζωρτζ Κάνον, ο οποίος έγινε αργότερα σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, θυμόταν: «Πριν από το θάνατό του, ο Προφήτης Τζόζεφ εκδήλωσε μεγάλη αγωνία να δει το ναό [της Ναβού] ολοκληρωμένο, όπως θα γνωρίζετε καλά οι περισσότεροι από εσάς που ήσασταν στην Εκκλησία κατά τις ημέρες του. 'Επισπεύστε το έργο, αδελφοί', συνήθιζε να λέει. 'Ας τελειώσουμε το ναό. Ο Κύριος έχει προετοιμάσει μία μεγάλη προικοδότηση για σας και αγωνιώ ώστε όλοι οι αδελφοί να λάβουν την προικοδότησή τους και την πληρότητα της ιεροσύνης'. Αδιάκοπα παρότρυνε τους Αγίους να προχωρήσουν το έργο, κηρύττοντάς τους τη σπουδαιότητα της αποπεράτωσης του κτίσματος, ώστε να μπορούν να χορηγηθούν εκεί μέσα οι διατάξεις της ζωής και της σωτηρίας σε όλους τους ανθρώπους, όμως ειδικά στις απαρτίες

*Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ επιθυμούσε διακαώς να δει αποπερατωμένο το Ναό της Ναβού.
«Έπορεύστε το έργο, αδελφοί» συνήθιζε να λέει. 'Ας τελειώσουμε το ναό.
Ο Κύριος έχει ετοιμάσει μία μεγάλη προκοδότηση για σας'».*

της άγιας ιεροσύνης. ‘Κατόπιν’, είπε ‘θα εγκαθιδρυθεί το Βασίλειο και δεν με ενδιαφέρει τι θα απογίνω εγώ’»².

Τα σχέδια για το Ναό της Ναβού απαιτούσαν ένα κτίσμα το οποίο θα ήταν μεγαλύτερο και ακόμα ωραιότερο από το Ναό του Κίρτλαντ. Χτισμένος στην κορυφή ενός απόκρημνου λόφου που δέσποζε σε ολόκληρο τον ποταμό Μισιοιπή, ο ολοκληρωμένος Ναός της Ναβού θα ήταν ένα από τα εξοχότερα κτήρια στο Ιλλινόις. Ήταν χτισμένος από ασβεστόλιθο που είχε εκοκαφεί από τα λατομεία κοντά στη Ναβού και από ξυλεία πύκων του Ουισκόνοι, που κατέβαζαν μέσω του ποταμού. Όταν θα τελείωνε, θα είχε 39 μέτρα μήκος, 27 μέτρα πλάτος και 50 μέτρα ύψος στο άνω τμήμα του οβελίσκου. Το εξωτερικό του ναού ήταν διακοσμημένο με περίτεχνα λαξευμένες πέτρες που απεικόνιζαν το φεγγάρι, τον ήλιο και τα άστρα, ενώ το φως του ήλιου που περνούσε άφθονο μέσα από τα πάμπολλα παράθυρα, φώτιζε το εσωτερικό.

Ο Τζόζεφ Σμιθ δεν έζησε για να δει το Ναό της Ναβού ολοκληρωμένο, όμως μετά το θάνατό του, χιλιάδες Άγιοι έλαβαν ιερές διατάξεις στο ναό, υπό την καθοδήγηση του Μπρίγκαμ Γιανγκ. Όταν οι Άγιοι εξαναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τη Ναβού, ο όμορφος ναός τους καταστράφηκε. Το εσωτερικό του ναού καταστράφηκε ολοσχερώς από πυρκαγιά το 1848 και το 1850 ένας ανεμοστρόβιλος ισοπέδωσε μερικούς από τους τοίχους, αφήνοντας τους υπόλοιπους τόσο εξασθενημένους, ώστε έπρεπε να τους κατεδαφίσουν. Περίπου 150 χρόνια αργότερα, άρχισε η οικοδόμηση ενός νέου Ναού της Ναβού, στην αρχική του τοποθεσία. Ο ανοικοδομημένος ναός αφιερώθηκε στις 7 Ιουνίου 2002 και έγινε ένας από τους περισσότερο από εκατό ναούς σε όλο τον κόσμο. Ο καθένας από τους ναούς αυτούς είναι ένα σύμβολο ότι η πληρότητα των ευλογιών του Θεού προς τα τέκνα Του, ζώντα και αποθανόντα, έχει αποκατασταθεί σε αυτήν την τελευταία θεϊκή νομή.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ κλήθηκε από τον Θεό για να αποκαταστήσει αυτές τις σπουδαίες ευλογίες στη γη και να σταθεί στην κεφαλή της θεϊκής νομής της πληρότητας των καιρών. Κατά τη διάρκεια της διακονίας του Προφήτη αποκαταστάθηκαν όλα όσα ήταν απαραίτητα, ώστε να τεθεί το θεμέλιο της μεγαλύτερης θεϊκής νομής όλων των εποχών. Η ιεροσύνη, με τα απαραίτητα κλειδιά της, αποκαταστάθηκε. Το Βιβλίο του Μόρμον μεταφράστηκε. Η Εκκλησία

οργανώθηκε· και αποκαλύφθηκαν διδαχές, διατάξεις και διαθήκες, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων και διαθηκών της προικοδότησης και της επισφράγισης του γάμου. Ο Κύριος διακήρυξε ότι είχε αναθέσει στον Τζόζεφ Σμιθ «τα κλειδιά της βασιλείας μου, και τη θεϊκή νομή του ευαγγελίου για τους τελευταίους καιρούς. Και για την πληρότητα των καιρών, κατά την οποία θα συνάξω σε ένα τα πάντα, και αυτά που είναι στους ουρανούς, και αυτά που είναι στη γη» (Δ&Δ 27:13).

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Σε αυτήν την τελευταία θεϊκή νομή, αποκαταστάθηκε όλη η εξουσία, οι διατάξεις και η γνώση από τις προηγούμενες θεϊκές νομές.

«Είναι μέσα στην τάξη των επουρανίων πραγμάτων ότι ο Θεός θα πρέπει πάντοτε να στέλνει μία νέα θεϊκή νομή στον κόσμο, όταν οι άνθρωποι αποστατήσουν από την αλήθεια και απωλέσουν την ιεροσύνη»³.

Στις 6 Σεπτεμβρίου 1842, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ έγραψε τα ακόλουθα σε μία επιστολή προς τους Αγίους, η οποία αργότερα καταγράφηκε στο Διδαχί και Διαθήκες 128:18: «Είναι ανάγκη κατά την έναρξη της θεϊκής νομής της πληρότητας των καιρών, η οποία θεϊκή νομή τώρα αρχίζει να εισάγεται, ώστε να λάβει χώρα μια ολοκληρωτική και πλήρης και τέλεια ένωση, και να συγκολληθούν οι θεϊκές νομές και τα κλειδιά και οι δυνάμεις και οι δόξες, και να αποκαλυφθούν από τις ημέρες του Αδάμ μέχρι και τη σημερινή εποχή. Και όχι μόνο αυτό, αλλά εκείνα που ποτέ δεν αποκαλύφθηκαν από καταβολής του κόσμου, αλλά φυλάχτηκαν κρυμμένα από τους σοφούς και τους σώφρονες, να αποκαλυφθούν στα μωρά και τα θηλάζοντα βρέφη σε τούτη, τη θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών»⁴.

«Πράγματι, είναι μία ημέρα που θα τη θυμούνται για πολύ καιρό οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών –μία ημέρα όπου ο Θεός των ουρανών άρχισε να αποκαθιστά την αρχαία τάξη του βασιλείου Του προς τους δούλους Του και προς το λαό Του– μία ημέρα όπου τα πάντα συμβάλλουν ώστε να επέλθει η ολοκλήρωση της πληρότητας του Ευαγγελίου, μία πληρότητα της μεγαλύτερης από όλες τις θεϊκές νομές, δηλαδή η πληρότητα των καιρών. Μία ημέρα όπου ο Θεός άρχισε να φανερώνει και να θέτει σε τάξη στην Εκκλησία Του εκείνα τα

πράγματα τα οποία έχουν γίνει, και εκείνα τα οποία οι αρχαίοι προφήτες και οι σοφοί επιθυμούσαν να δουν, όμως πέθαναν χωρίς να τα δουν. Μία ημέρα όπου εκείνα τα πράγματα αρχίζουν να φανερώνονται, τα οποία είχαν αποκρυφθεί πριν από τη θεμελίωση του κόσμου, και τα οποία ο Ιεχωβά υποσχέθηκε ότι θα γίνονταν γνωστά κατά το δικό Του χρόνο προς τους δούλους Του, ώστε να προετοιμάσουν τη γη για την επιστροφή της δόξας Του, δηλαδή μιας σελέστιας δόξας, και ενός βασιλείου Ιερών και βασιλέων προς τον Θεό και το Αρνίο, για πάντα, στο Όρος Σιών»⁵.

«Η θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών θα φέρει στο φως τα πράγματα τα οποία έχουν αποκαλυφθεί σε όλες τις προηγούμενες θεϊκές νομές. Επίσης και άλλα πράγματα τα οποία δεν έχουν έως τώρα αποκαλυφθεί. Θα στείλει τον Ηλία τον Θεοβίτη, τον Προφήτη, κ.λπ., και θα αποκαταστήσει τα πάντα προς τον Χριστό»⁶.

«Γνωστοποιώντας σε μας το μυστήριο του θελήματός του, σύμφωνα με την ευδοκία του, που από πριν έθεσε μέσα στον εαυτό του, σε οικονομία του πληρώματος των καιρών, να ανακεφαλαιώσει τα πάντα στον Χριστό, κι αυτά που είναι μέσα στους ουρανούς κι αυτά που είναι επάνω στη γη». [Προς Εφεσίους 1:9-10.]

«Τώρα, ο σκοπός τον οποίο ο Θεός είχε για τα τελευταία συμβάντα της τελευταίας θεϊκής νομής είναι ότι όλα τα πράγματα που αφορούν σε αυτή τη θεϊκή νομή θα έπρεπε να διεξαχθούν ακριβώς σε συμφωνία με τις προηγούμενες θεϊκές νομές.

»Και [για να το εξηγήσω] ξανά. Ο Θεός προτίθεται σύμφωνα με την ευδοκία Του ώστε να μην υπάρξει μία αιώνια πληρότητα, μέχρις ότου εκπληρωθεί κάθε θεϊκή νομή και συγκεντρωθούν όλες σε μία, και ώστε τα πάντα τα οποία θα συγκεντρωθούν σε ένα σε εκείνες τις θεϊκές νομές στην ίδια πληρότητα και αιώνια δόξα, να είναι στον Χριστό Ιησού.

«...Όλες οι διατάξεις και τα καθήκοντα τα οποία απαιτήθηκαν ποτέ από την Ιεροσούνη, υπό τις οδηγίες και εντολές του Παντοδύναμου σε οποιαδήποτε από τις θεϊκές νομές, θα υπάρξουν όλα στην τελευταία θεϊκή νομή, γι' αυτό όλα τα πράγματα που υπήρξαν υπό την εξουσία της ιεροσύνης σε όποια προηγούμενη περίοδο, θα υπάρξουν ξανά, για την πραγματοποίηση της αποκατάστασης όλων όσων έχουν ειπωθεί από το στόμα όλων των Αγίων Προφητών»⁷.

Ο Τζόζεφ Σμιθ κρατά τα κλειδιά της θεϊκής νομής της πληρότητας των καιρών.

«...Κρατώ τα κλειδιά του τελευταίου βασιλείου, στο οποίο είναι η θεϊκή νομή της πληρότητας όλων όσων έχουν ειπωθεί από το στόμα όλων των αγίων Προφητών από καταβολής κόσμου, υπό τη δύναμη επισφράγισης της Μελχισεδικής Ιερουσύνης»⁸.

«Κάθε άνδρας ο οποίος έχει μία κλήση να διακονεί προς τους κατοίκους του κόσμου, χειροτονήθηκε στο συγκεκριμένο αυτό σκοπό κατά το Μεγάλο Συμβούλιο των ουρανών πριν από τη θεμελίωση αυτού του κόσμου. Υποθέτω ότι χειροτονήθηκα στη θέση αυτή σε εκείνο το Μεγάλο Συμβούλιο. Είναι η μαρτυρία που θέλω ότι είμαι δούλος του Θεού και τούτος ο λαός είναι ο λαός Του. Οι αρχαίοι προφήτες διακήρυξαν ότι κατά τις τελευταίες ημέρες ο Θεός των ουρανών θα εγκαθίδρυε ένα βασίλειο, το οποίο δεν θα φθαρεί στον αιώνα ούτε θα περάσει σε άλλο λαό...

»Σκοπεύω να είμαι ένα από τα όργανα για την εγκαθίδρυση του βασιλείου του Δανιήλ, με το λόγο του Κυρίου, και προτίθεμαι να θέσω ένα θεμέλιο το οποίο θα φέρει επανάσταση σε όλο τον κόσμο»⁹.

«Έχω ολόκληρο το σχέδιο του βασιλείου εμπρός μου και κανένα άλλο άτομο δεν το έχει»¹⁰.

Η Λούση Μακ Σμιθ ήταν παρούσα όταν ο Τζόζεφ Σμιθ κήρυττε στο Κίρτλαντ του Οχάιο, το 1832. Θυμόταν αυτά τα λόγια του Προφήτη: «Εγώ ο ίδιος κρατώ τα κλειδιά αυτής της τελευταίας θεϊκής νομής και θα τα κρατώ για πάντα, στον παρόντα καιρό και την αιωνιότητα. Επομένως, ας ηουχάσει η καρδιά σας, διότι όλα πάνε καλά»¹¹.

Αυτή η τελευταία θεϊκή νομή είναι τόσο μεγάλης σπουδαιότητας, ώστε απαιτεί την πλήρη, ανιδιοτελή αφοσίωση εκ μέρους των Αγίων.

Τον Σεπτέμβριο του 1840, ο Τζόζεφ Σμιθ και οι σύμβουλοί του στην Πρώτη Προεδρία προέβησαν στην ακόλουθη διακήρυξη προς τα μέλη της Εκκλησίας: «Το έργο του Κυρίου αυτές τις τελευταίες ημέρες είναι τεράστιας σπουδαιότητας και σχεδόν πέρα από την κατανόηση των θνητών. Οι δόξες του είναι υπεράνω περιγραφής και το μεγαλείο του αξεπέραστο. Είναι το θέμα το οποίο συγκίνησε τους κόλπους προφητών και ενάρετων ανθρώπων από τη δημιουργία του κόσμου έως κάθε μετέπειτα

γενεά μέχρι τις ημέρες μας. Και είναι αληθινά η θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών, όπου τα πάντα τα οποία είναι στον Χριστό Ιησού, είτε στους ουρανούς είτε στη γη, θα ανακεφαλαιωθούν σε Αυτόν, και όπου τα πάντα θα αποκατασταθούν, όπως ειπώθηκε για αυτό από όλους τους άγιους προφήτες από τις απαρχές του κόσμου. Διότι σε αυτήν θα επιουμβεί η ένδοξη εκπλήρωση των υποσχέσεων που δόθηκαν στους πατέρες, ενώ οι θεϊκές εκδηλώσεις της δύναμης του Υψίστου θα είναι μεγάλες, ένδοξες και ανυπέρβλητες.

»...Είμαστε διατεθειμένοι να προχωρήσουμε μπροστά και να ενώσουμε την ενεργητικότητά μας για την εποικοδόμηση του Βασιλείου και την εγκαθίδρυση της Ιερουσύνης στην πληρότητα και τη δόξα τους. Το έργο το οποίο πρέπει να επιτελέσουμε κατά τις τελευταίες ημέρες είναι τεράστιας σπουδαιότητας και θα ζητηθεί έμπρακτα η ενεργητικότητα, η δεξιότητα, το ταλέντο και η ικανότητα των Αγίων, ώστε να προχωρήσει με τη δόξα και το μεγαλείο που περιγράφηκε από τον προφήτη [βλέπε Δανιήλ 2:34-35, 44-45]. Και, επομένως, θα απαιτήσει την επικέντρωση σε αυτό των Αγίων, ώστε να πραγματοποιήσουν έργα αυτού του μεγέθους και μεγαλείου.

»Το έργο της συνάθροισης στο οποίο αναφέρονται οι Γραφές θα είναι απαραίτητο, ώστε να πραγματοποιηθούν οι δόξες της τελευταίας θεϊκής νομής...

»Αγαπητοί αδελφοί, αισθανόμενοι την επιθυμία να φέρουμε εις πέρας τους σκοπούς του Θεού, στο έργο του οποίου έχουμε κληθεί και να είμαστε συνεργάτες με Εκείνον σε αυτήν την τελευταία θεϊκή νομή, νιώθουμε την ανάγκη μιας εγκάρδιας συνεργασίας με τους Αγίους σε ολόκληρη τη γη αυτή, και επάνω στα νησιά της θάλασσας. Θα είναι απαραίτητο για τους Αγίους να ακούσουν προσεκτικά τη συμβουλή και να στρέψουν την προσοχή τους στην Εκκλησία, στην εγκαθίδρυση του Βασιλείου και να θέσουν κατά μέρος κάθε εγωισμό, καθετί ευτελές και ταπεινωτικό και να σταθούν με θάρρος στο σκοπό της αλήθειας και να βοηθήσουν στον ύψιστο βαθμό των δυνάμεών τους εκείνους στους οποίους δόθηκε το υπόδειγμα και σχέδιο...

»Εδώ, λοιπόν, αγαπημένοι αδελφοί, υπάρχει ένα έργο να ασχοληθείτε, άξιο των αρχαγγέλων - ένα έργο το οποίο θα ρίξει στη σκιά τα όσα έως τώρα έχουν επιτευχθεί. Ένα έργο το οποίο βασιλείς, προφήτες και ενάρετοι άνθρωποι σε προηγούμενες εποχές επεδίωξαν, ανέμειναν και διακαώς επιθυμούσαν να δουν, όμως πέθαναν χωρίς να

Πλήρους απασχόλησης ιεραπόστολοι στο Ιεραποστολικό Εκπαιδευτικό Κέντρο, στο Πρόβο της Γιούτα. Ο Τζόζεφ Σμιθ διακήρυξε ότι κατά την τελευταία θείκη νομή «θα είναι απαραίτητο για τους Αγίους να ακούσουν προσηκτικά τη συμβουλή και... να σταθούν με θάρρος στο σκοπό της αλήθειας».

το δουν· και θα είναι καλά για εκείνους οι οποίοι θα βοηθήσουν να πραγματοποιηθούν οι μεγάλες ενέργειες του Ιεχωβά»¹².

«Η οικοδόμηση της Σιών είναι ένας σκοπός, ο οποίος ενδιέφερε το λαό του Θεού σε κάθε εποχή. Είναι ένα ζήτημα για το οποίο ενασχολήθηκαν προφήτες, ιερείς και βασιλείς, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Ατένιζαν με χαρούμενη προσμονή την ημέρα όπου ζούμε· και φλεγόμενοι από ουράνιες και χαρμόσυνες προσδοκίες, τραγούδησαν, έγγραψαν και προφήτευσαν για ετούτη τη δική μας ημέρα. Όμως πέθαναν χωρίς να το δουν. Είμαστε ο ευνοημένος λαός που επέλεξε ο Θεός για να πραγματοποιήσει τη δόξα των Τελευταίων Ημερών. Έχει αφεθεί για εμάς να δούμε, να συμμετάσχουμε και να βοηθήσουμε να προχωρήσει εμπρός η δόξα των Τελευταίων Ημερών, ‘σε οικονομία του πληρώματος των καιρών, να ανακεφαλαιώσει τα πάντα στον Χριστό, κι αυτά που είναι μέσα στους ουρανούς κι αυτά που είναι επάνω στη

γη' [βλέπε Προς Εφεσίους 1:10], όπου οι Άγιοι του Θεού θα συναθροιστούν από κάθε έθνος σε ένα, και συγγενείς, λαός και γλώσσα, όταν οι Ιουδαίοι θα συναθροιστούν σε ένα, οι άνομοι, επίσης, θα συναθροιστούν σε ένα και θα αφανιστούν, όπως ειπώθηκε από τους προφήτες. Επίσης, το Πνεύμα του Θεού θα κατοικήσει με το λαό Του και θα αποσυρθεί από τα υπόλοιπα έθνη, και τα πάντα είτε στους ουρανούς είτε στη γη θα είναι ένα, δηλαδή στον Χριστό.

»Η ουράνια Ιερουσόνη θα ενωθεί με τη γήινη, για να πραγματοποιηθούν εκείνοι οι σπουδαίοι σκοποί, και ενώ θα είμαστε κατ' αυτόν τον τρόπο ενωμένοι στον έναν κοινό σκοπό, να προχωρήσει το βασίλειο του Θεού, οι φέροντες την ουράνια Ιερουσόνη δεν θα είναι απαθείς θεατές, το Πνεύμα του Θεού θα εκχυθεί κάτω από τα ύψη και θα κατοικήσει ανάμεσά μας. Οι ευλογίες του Υψίστου θα σταθούν επάνω στο σκηνώμα μας και θα μιλούν για το όνομά μας στις μελλοντικές εποχές. Τα παιδιά μας θα εγερθούν και θα μας αποκαλέσουν ευλογημένους· και γενεές αγέννητες ακόμα, θα ενδιατρίψουν με μοναδική αγαλλίαση στις σκηνές που ζήσαμε, τις στερήσεις που υπομείναμε, τον ακούραστο ζήλο που επιδείξαμε, τις ανυπέβλητες δυσκολίες που υπερνικήσαμε θέτοντας το θεμέλιο ενός έργου το οποίο έφερε τη δόξα και την ευλογία, τις οποίες θα συνειδητοποιήσουν. Ένα έργο το οποίο ο Θεός και οι άγγελοι μελέτησαν με αγαλλίαση για τις περασμένες γενεές· το οποίο πυρπόλησε τις ψυχές των αρχαίων πατριαρχών και προφητών. Ένα έργο το οποίο είναι προορισμένο να επιφέρει την καταστροφή των δυνάμεων του σκότους, την ανανέωση της γης, τη δόξα του Θεού και τη σωτηρία των ανθρώπων»¹³.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε τις ιδέες αυτές καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Ξαναδιαβάστε τις σελίδες 551-54. Γιατί οι ναοί είναι τόσο σημαντικό στην πραγματοποίηση του έργου του Κυρίου;
- Γιατί νομίζετε ότι οι αρχαίοι προφήτες και σοφοί περίμεναν με ανυπομονησία την εποχή μας; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 554-55.) Συλλογιστείτε το προνόμιο να είναι κάποιος μέλος της

Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών κατά τη θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών.

- Μελετήστε την δεύτερη παράγραφο της σελίδας 556. Καθώς συλλογίζεστε αυτή τη δήλωση, ποιες είναι οι σκέψεις και τα συναισθήματά σας για τις κλήσεις σας να υπηρετήσετε στην Εκκλησία;
- Διαβάστε από την τρίτη έως την πέμπτη παράγραφο στη σελίδα 556. Πώς αυτές οι δηλώσεις ενδυναμώνουν τη μαρτυρία σας για την αποστολή του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ;
- Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είπε: «Το έργο του Κυρίου αυτές τις τελευταίες ημέρες είναι τεράστιας σπουδαιότητας» (σελίδα 556). Μελετήστε τις σελίδες 556-59, συλλογίζομενοι το καθήκον μας να βοηθήσουμε στην ολοκλήρωση του έργου του Κυρίου κατά την τελευταία θεϊκή νομή. Γιατί πρέπει να «ενώσουμε την ενεργητικότητα μας», αν θέλουμε να πραγματοποιήσουμε αυτό το έργο; Γιατί θα πρέπει να «θέσουμε κατά μέρος κάθε εγωισμό»; Σκεφθείτε πώς μπορείτε να χρησιμοποιήσετε την «ενεργητικότητα, τη δεξιότητα, το ταλέντο και την ικανότητά» σας, ώστε να συνεισφέρετε στο έργο του Κυρίου.

Συχετιζόμενες γραφές: Δ&Δ 27:12-13, 90:2-3, 112:30-32, 124:40-41

Σημειώσεις

1. Παρατέθηκε από τη Μάρθα Τζέιν Νόλτον Κόρεϊ, η οποία ανέφερε μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στη Ναβού του Ιλλινόις. Martha Jane Knowlton Coray, Notebook, Αρχαία Εκκλησία, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα. Η ομιλία αυτή έχει ημερομηνία 19 Ιουλίου 1840 στο ημερολόγιο της αδελφής Κόρεϊ, αλλά πιθανόν η ομιλία δόθηκε σε μεταγενέστερη ημερομηνία.
2. George Q. Cannon, *Deseret News: Semi-Weekly*, 14 Δεκεμβρίου 1869, σελ. 2.
3. *History of the Church*, 6:478-79. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 16 Ιουνίου 1844 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Τόμας Μπούλοκ. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
4. Διδαχή και Διαθήκες 128:18. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ προς τους Αγίους, 6 Σεπτεμβρίου 1842, Ναβού, Ιλλινόις.
5. *History of the Church*, 4:492-93. Από μία καταχώριση στο ημερολόγιο του Τζόζεφ Σμιθ, 6 Ιανουαρίου 1842, Ναβού, Ιλλινόις.
6. *History of the Church*, 4:426. Από τα πρακτικά μιας συνέλευσης της Εκκλησίας, η οποία έλαβε χώρα στις 3 Οκτωβρίου 1841 στη Ναβού του Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 15 Οκτωβρίου 1841, σελ. 578.
7. *History of the Church*, 4:208, 210-11. Από μία ομιλία που προετοιμάστηκε και διαβάστηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ σε μία συνέλευση της Εκκλησίας, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 5 Οκτωβρίου 1840 στη Ναβού του Ιλλινόις.
8. *History of the Church*, 6:78, εκουγχρονισμένη ορθογραφία. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Τζέιμς Άρλινγκτον Μπένετ, 13 Νοεμβρίου 1843, Ναβού, Ιλλινόις. Το επίθετο του Τζέιμς Μπένετ έχει λανθασμένα γραφτεί ως "Bennett" στο *History of the Church*.
9. *History of the Church*, 6:364-65. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 12 Μαΐου 1844, στη Ναβού του

- Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Τόμας Μπούλοκ.
10. *History of the Church*, 5:139. Από μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις 29 Αυγούστου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ουίλιαμ Κλείτον.
  11. Παρατέθηκε από τη Λούση Μακ Σμιθ, η οποία ανέφερε μία ομιλία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ στις αρχές του 1832 στο Κίρτλαντ του Οχάιο. Lucy Mack Smith, "The History of Lucy Smith, Mother of the Prophet," 1844-45, χειρόγραφο, βιβλίο 13, σελ. 5, Αρχαία Εκκλησία.
  12. *History of the Church*, 4:185-87, εκουγχρονισμένη στίξη. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ και των συμβούλων του στην Πρώτη Προεδρία προς τους Αγίους, Σεπτ. 1840, Ναβού, Ιλλινόις. Δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, Οκτ. 1840, σελ. 178-79.
  13. *History of the Church*, 4:609-10, εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από το "The Temple", ένα κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*, 2 Μαΐου, 1842, σελ. 776. Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ο εκδότης του περιοδικού.

Ο Τζόζεφ Σμιθ έβρισκε χρόνο για να δείξει ότι ενδιαφερόταν για τον κάθε Άγιο ξεχωριστά. Η Μάργκαρετ ΜακΙντάρ Μπέριτζς θυμόταν τον Προφήτη, τον οποίο αποκαλούσε «αγαπημένο φίλο των παιδιών», να βοηθά την ίδια και τον αδελφό της όταν είχαν καλλήσει στις λάσπες.

Τα συναισθήματα του Τζόζεφ Σμιθ για την προφητική αποστολή του

«Μοναδική επιθυμία μου είναι να κάνω το καλό σε όλους τους ανθρώπους».

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Από την αρχή της διακονίας του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, η ζωή του βρισκόταν συχνά σε κίνδυνο. Μολονότι ο Κύριος τον απελευθέρωσε πολλές φορές από τους εχθρούς του, ο Προφήτης ήξερε ότι μόλις ολοκλήρωνε την επίγεια αποστολή του, μπορεί να πέθαινε. «Κάποιοι έχουν υποθέσει ότι ο αδελφός Τζόζεφ δεν μπορεί να πεθάνει», είπε σε μία κηδεία στη Ναβού το 1842, «όμως είναι λάθος: πράγματι, υπήρξαν φορές όπου είχα την υπόσχεση ότι θα συνεχιζόταν η ζωή μου, ώστε να πραγματοποιήσω ορισμένα πράγματα, όμως έχοντας τώρα πραγματοποιήσει αυτά τα πράγματα, δεν έχω επί του παρόντος κάποια υπόσχεση παράτασης της ζωής μου. Υπόκειμαι στο θάνατο όπως κάθε άλλος άνθρωπος»¹.

Ο Προφήτης γνώριζε καλά ότι ο ίδιος καθώς και όλοι οι Άγιοι που ζούσαν στη Ναβού, βρίσκονταν σε μια ολοένα και πιο επικίνδυνη κατάσταση. Καθώς η Ναβού διευρυνόταν, κάποιοι άνθρωποι οι οποίοι ζούσαν στην περιοχή, άρχισαν να φοβούνται την αυξανόμενη πολιτική και οικονομική δύναμη των Αγίων και ομάδες όχλου άρχισαν ξανά να τους ενοχλούν. Ο Προφήτης βρισκόταν σε μεγάλο κίνδυνο, διότι οι αρχές από το Μισσούρι προέβαιναν σε επανειλημμένες προσπάθειες να τον συλλάβουν και αποστάτες από την Εκκλησία ενέτειναν τις εχθρικές προσπάθειές τους να τον καταστρέψουν. Στις 6 Αυγούστου 1842, ο Προφήτης διακήρυξε ότι θα ερχόταν ο καιρός όπου τα μέλη της Εκκλησίας θα εξαναγκάζονταν να εγκαταλείψουν τη Ναβού:

«Προφήτευσα ότι οι Άγιοι θα εξακολουθούσαν να υποφέρουν πολλά βράσανα και θα οδηγούνταν στα Βραχώδη Όρη, πολλοί θα αποστατούσαν, άλλοι θα θανατώνονταν από τους διώκτες μας ή θα έχαναν τη ζωή τους, ως συνέπεια της έκθεσης στις καιρικές συνθήκες ή σε ασθένειες και μερικοί από εσάς θα ζούσαν για να μεταβούν και να βοηθήσουν στη δημιουργία εποικισμών και στην οικοδόμηση πόλεων και για να δουν τους Αγίους να γίνονται ένας ισχυρός λαός στο μέσον των Βραχωδών Ορέων»².

Στις ομιλίες και στα κείμενα των τελευταίων λίγων ετών της ζωής του Προφήτη, υπάρχει μία αίσθηση του επειγόντος στα λόγια του. Γνωρίζοντας ότι συντόμευε ο χρόνος ζωής του, εργάστηκε με ζήλο για να διδάξει στους Αγίους τα όσα του είχε αποκαλύψει ο Θεός και τους παρότρυνε να προετοιμαστούν για να δεχθούν αυτές τις αλήθειες. Εξέφρασε, επίσης τη μεγάλη αγάπη του για τους Αγίους, διακηρύσσοντας μάλιστα ότι ήταν πρόθυμος να δώσει τη ζωή του για αυτούς: «Είμαι έτοιμος να προσφερθώ ως θυσία με τον τρόπο εκείνο που θα μπορέσει να προσφέρει το μεγαλύτερο όφελος και καλό»³.

Είναι αξιοσημείωτο ότι ενώ ο Προφήτης υπέφερε τόσο πολλή καταδίωξη και πιεζόταν από τις διαρκείς απαιτήσεις της Εκκλησίας που μεγάλωνε, έβρισκε χρόνο να δείξει ότι ενδιαφερόταν για κάθε ένα μέλος της Εκκλησίας ξεχωριστά. Πολλοί Άγιοι κατά τα μεταγενέστερα χρόνια θυμούνταν την αγάπη και την καλοσύνη που έδειξε σε αυτούς ο Προφήτης Τζόζεφ.

Ο Άροετ Χέιλ θυμόταν: «Ο Προφήτης... συχνά συνήθιζε να βγαίνει από το Μάνοιον [Χάουζ] και να παίζει μπάλα με εμάς τα αγόρια, ο δε γιος του, Τζόζεφ, ήταν κοντά στην ηλικία μου. [Ο Προφήτης] Τζόζεφ συμμορφωνόταν πάντοτε με τους κανόνες. Την άρπαζε μέχρι να έρθει η σειρά του να πάρει το ρόπαλο και μετά, όντας ένας πολύ γερός [δυνατός] άνδρας, έστελνε την μπάλα τόσο μακριά, ώστε συνηθίζαμε να φωνάζουμε στο αγόρι που έτρεχε να πιάσει την μπάλα, να πάρει μαζί και το βραδινό του. Αυτό έκανε τον Προφήτη να γελά. Ο Τζόζεφ ήταν πάντα καλοπροαίρετος και του άρεσαν τα αστεία»⁴.

Η Μάργκαρετ ΜακΙντάιρ Μπέρτζες θυμόταν μια άλλη εμπειρία με τον Προφήτη στη Ναβού: «Ο μεγαλύτερος αδελφός μου κι εγώ πηγαίναμε στο σχολείο κοντά στο κτήριο που ήταν γνωστό ως το κατάστημα με τα τούβλα του Τζόζεφ. Είχε βρέξει την προηγούμενη

ημέρα και το έδαφος ήταν όλο λάσπες, ιδιαίτερα στο δρόμο εκείνο. Ο αδελφός μου, Ουάλας κι εγώ κολλήσαμε στη λάσπη και δεν μπορούσαμε να βγούμε και, φυσικά, σαν παιδιά, αρχίσαμε να κλαίμε, γιατί νομίσαμε ότι θα μέναμε εκεί για πάντα. Όμως κοιτάζοντας επάνω, είδα τον αγαπημένο φίλο των παιδιών, τον Προφήτη Τζόζεφ, να έρχεται προς το μέρος μας. Σύντομα μας έβγαλε από εκεί και βρεθήκαμε πιο ψηλά και σε πιο στεγνό έδαφος. Μετά έσκυψε και καθάρισε τις λάσπες από τα μικρά καταλασπωμένα παπούτσια μας, έβγαλε το μαντίλι του από την τσέπη του και σκούπισε τα γεμάτα δάκρυα πρόσωπά μας. Μας είπε λόγια καλοσυνάτα και ενθαρρυντικά και μας έστειλε χαρούμενους στο σχολείο μας. Υπήρχε καμιά αμφιβολία ότι αγαπούσα εκείνον τον σπουδαίο, καλό και ευγενή άνθρωπο του Θεού;»⁵

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Οι προφήτες διδάσκουν εκείνα που αποκαλύπτει σε αυτούς ο Θεός. Προσπαθούμε να καταλάβουμε και να δώσουμε προσοχή στα λόγια τους.

«Απασχολεί τη σκέψη μου όλη την ημέρα, περισσότερο από το φαγητό και το νερό, να βρω τον τρόπο ώστε να κατανοήσουν οι Άγιοι του Θεού τα οράματα, τα οποία έρχονται στο νου μου σαν δυνατά και συνεχή μεγάλα κύματα. Ω πόσο θα ευφραίνομαι να φέρω εμπρός σας πράγματα τα οποία δεν φανταστήκατε ποτέ! Όμως με εμποδίζουν η φτώχεια και οι έγνοιες του κόσμου...

»Ωσαννά, ωσαννά, ωσαννά στον Παντοδύναμο Θεό, διότι ακτίνες φωτός αρχίζουν να εκχύνονται επάνω μας, ακόμα και τώρα. Δε βρίσκω τα λόγια να εκφραστώ. Δεν είμαι λόγιος, όμως έχω τόσο καλά αισθήματα, όσο κάθε άνθρωπος. Ω και να είχα τη γλώσσα του αρχαγγέλου, ώστε να εκφράσω τα συναισθήματά μου για μια φορά στους φίλους μου! Όμως δεν περιμένω κάτι τέτοιο σε τούτη τη ζωή»⁶.

«Είναι μεγάλη η δυσκολία να εμφυτεύσει κάποιος οτιδήποτε στο νου ετούτης της γενεάς. Είναι σαν να θέλεις να σχίσεις τους ρόζους από όπου φυτρώνει ένα κλαδί στον κορμό με ένα κομμάτι καλαμποκίσιο ψωμί για σφήνα, και μια κολοκύθα με ένα ξύλινο γουδοχέρι [ένα ξύλινο σφυρί]. Ακόμα και οι Άγιοι αργούν να κατανοήσουν.

»Προσπάθησα επί σειρά ετών να προετοιμάσω το νου των Αγίων, ώστε να λάβουν τα του Θεού. Όμως συχνά βλέπουμε κάποιους από

αυτούς, αφού υπομείνουν όλα τα βάσανα για το έργο του Θεού, να διασκορπίζεται η πίστη τους σαν κομματάκια σπασμένο γυαλί, μόλις έρθει κάτι το οποίο είναι ασύμφωνο με τις παραδόσεις τους: δεν μπορούν να υπομείνουν καθόλου την εξαγνιστική δοκιμασία. Πόσοι θα είναι εις θέσιν να υπακούσουν ένα σελεύσιο νόμο και να προχωρήσουν και να λάβουν την υπερύψωσή τους, δεν ξέρω να πω, καθώς πολλοί είναι οι κλητοί αλλά λίγοι οι εκλεκτοί [βλέπε Δ&Δ 121:40]»⁷.

«Δεν είμαι σαν τους άλλους ανθρώπους. Ο νους μου είναι αδιάκοπα απασχολημένος με τις υποθέσεις της ημέρας και θα πρέπει να βασιζομαι αποκλειστικά στο ζώντα Θεό για οτιδήποτε λέω σε περιπτώσεις όπως αυτή [μια κηδεία]...

»Εάν είχα την έμπνευση, την αποκάλυψη και τη φυσική δύναμη να επικοινωνήσω αυτά που η ψυχή μου έχει συλλογιστεί στο παρελθόν, δε θα υπήρχε ούτε μία ψυχή σε αυτό το εκκλησίασμα που δεν θα πήγαινε σπίτι, να κλείσει το στόμα της σε αιώνια σιωπή για τη θρησκεία, μέχρι να μάθει κάτι.

»Γιατί να είστε τόσο βέβαιοι ότι κατανοείτε τα του Θεού, όταν τα πάντα μέσα σας είναι τόσο αβέβαια; Είστε ευπρόσδεκτοι σε κάθε γνώση και διάνοια που μπορούν να μεταδοθούν σε σας»⁸.

«Μερικοί άνθρωποι λένε ότι είμαι ένας εκπεσών Προφήτης, διότι δεν φέρνω στο φως περισσότερο από το λόγο του Κυρίου. Γιατί δεν το πράττω; Είμαστε εις θέσιν να τα λάβουμε; Όχι! Ούτε ένας σε αυτή την αίθουσα»⁹.

«Θα σας αποκαλύπτω κατά διαστήματα τα θέματα τα οποία αποκαλύπτονται σε εμένα από το Άγιο Πνεύμα. Όλα τα ψέματα που εκκολάπτονται τώρα για εμένα είναι του διαβόλου, και η επιρροή του διαβόλου και των υπηρετών του θα χρησιμοποιηθεί εναντίον του βασιλείου του Θεού. Οι δούλοι του Θεού δεν διδάσκουν παρά μόνον αρχές της αιώνιας ζωής, όμως τα έργα τους θα τα γνωρίσετε. Ένας καλός άνθρωπος θα μιλήσει για καλά πράγματα και για άγιες αρχές και ένας δόλιος άνθρωπος για δόλια πράγματα. Αισθάνομαι, στο όνομα του Κυρίου, να επιπλήξω όλες αυτές τις κακές αρχές, τους ψεύτες, κ.λπ., και προειδοποιώ όλους σας να προσέξετε ποιον ακολουθείτε. Σας ικετεύω να δώσετε προσοχή σε καθετί ενάρετο και στις διδασκαλίες που σας έχω δώσει...

»Σας προειδοποιώ να συλλογιστείτε αυτά τα λόγια - προσθέστε στην πίστη σας την αρετή, την αγάπη, κ.λπ. Λέω, στο όνομα του

Κυρίου, εάν αυτά τα πράγματα υπάρχουν σε σας, θα καρποφορείτε [βλέπε Πέτρου Β΄ 1:5-8]. Δίνω μαρτυρία ότι κανένας άνθρωπος δεν έχει τη δύναμη να τα αποκαλύψει, εκτός από εμένα - τα πράγματα στους ουρανοίς, στη γη και στην κόλαση. ...Σας εμπιστεύομαι στη φροντίδα του Θεού, ώστε να μπορέσετε να κληρονομήσετε τα πάντα. Και είτε ο Θεός να προσθέσει την ευλογία Του»¹⁰.

**Μολονότι οι προφήτες είναι άνδρες με ανθρώπινες
αδυναμίες, έχουν κληθεί από τον Θεό να
διδάσκουν και να καθοδηγούν το λαό Του.**

Το ημερολόγιο του Προφήτη αναφέρει στις 6 Νοεμβρίου 1835: «Μου σύστησαν σήμερα το πρωί έναν άνδρα από τα ανατολικά. Όταν άκουσε το όνομά μου, παρατήρησε ότι δεν ήμουν παρά ένας απλός άνθρωπος, δείχνοντας έτσι ότι υπέθετε πως ένα άτομο το οποίο θεωρούσε κατάλληλο ο Κύριος να αποκαλύψει το θέλημά Του, θα πρέπει να ήταν κάτι περισσότερο από απλός άνθρωπος. Έδειχνε να έχει λησμονήσει τα λεγόμενα από τα χείλη του Αγίου Ιακώβου ότι [ο Ηλίας ο Θεοβίτης] ήταν ένας άνθρωπος υποκείμενος σε όμοια πάθη όπως εμείς, ωστόσο είχε τόσο δύναμη από τον Θεό, ώστε Εκείνος, σε απάντηση στις προσευχές του, έκλεισε τους ουρανοίς που δεν έδωσαν βροχές επί τρία χρόνια και έξι μήνες. Και πάλι, σε απάντηση στην προσευχή του, οι ουρανοί έδωσαν βροχή, και η γη έδωσε καρπό [βλέπε Ιακώβου 5:17-18]. Πράγματι, τόσο είναι το σκότος και η άγνοια αυτής της γενεάς, ώστε θεωρούν απίστευτο για έναν άνθρωπο να έχει σχέσεις με το Δημιουργό του»¹¹.

«Πότε σας δίδαξα οτιδήποτε λανθασμένο από τούτο το βάθρο; Πότε σας προκάλεσα σύγχυση; Θέλω να θριαμβεύσω στον Ισραήλ προτού αναχωρήσω από εδώ και δεν με δει πια κανείς. Ποτέ δεν σας είπα ότι ήμουν τέλειος. Όμως δεν υπάρχει σφάλμα στις αποκαλύψεις που δίδαξα. Πρέπει, λοιπόν, να με πετάξουν μακριά σαν κάποιον τιποτένιο;»¹²

«Αν και κάνω σφάλματα, δεν κάνω τα σφάλματα τα οποία μου καταλογίζουν: τα σφάλματα που κάνω προέρχονται από τις αδυναμίες της ανθρώπινης φύσης, όπως και οι άλλοι άνθρωποι. Κανένας άνθρωπος δεν είναι αλάνθαστος. Πιστεύετε ότι ακόμα και ο Ιησούς, εάν βρισκόταν εδώ, θα ήταν αλάνθαστος στα μάτια σας; Οι εχθροί Του, είπαν κάθε είδους κακία εναντίον Του - όλοι αναζητούσαν την ανομία σε Αυτόν»¹³.

Το ημερολόγιο του Τζόζεφ Σμιθ αναφέρει στις 29 Οκτωβρίου 1842: «...Πήγα στο κατάστημα [στη Ναβού του Ιλλινόις], όπου είχε συγκεντρωθεί ένας αριθμός από αδελφούς και αδελφές, οι οποίοι είχαν φθάσει εκείνο το πρωί από μία γειτονιά της Νέας Υόρκης. ...Τους είπα ότι δεν ήμουν παρά ένας απλός άνθρωπος και δεν θα έπρεπε να αναμένουν να είμαι τέλειος. Εάν ανέμεναν τελειότητα από εμένα, θα έπρεπε να την περιμένω και από αυτούς. Όμως, εάν με ανέχονταν με τις ατέλειες και τις αδυναμίες των αδελφών, κατά τον ίδιο τρόπο κι εγώ θα ανεχόμουν τις αδυναμίες τους»¹⁴.

Παρά την αντίθεση, οι προφήτες εκπληρώνουν τις αποστολές που τους δίνονται από τον Θεό.

«Είμαι χαρούμενος και ευγνώμων για το προνόμιο να παρίσταμαι σε αυτήν την περίπτωση. Μεγάλες προσπάθειες έχουν γίνει από μέρους των εχθρών μας να με φέρουν στο Μισσούρι και να αφανίσουν τη ζωή μου. Όμως ο Κύριος εμπόδισε το δρόμο τους και έως τώρα δεν έχουν πραγματοποιήσει το σκοπό τους. Ο Θεός με κράτησε μακριά από τα χέρια τους. Πολέμησα έναν καλό πόλεμο...

»Θα θριαμβεύσω επί των εχθρών μου: Έχω αρχίσει να θριαμβεύω επ' αυτών στην πατρίδα και θα το πράξω και εκτός αυτής. Όλοι εκείνοι που ξεσηκώνονται εναντίον μου, θα αισθανθούν σίγουρα το βάρος της ανομίας τους επί των κεφαλών τους»¹⁵.

«Μιλώ με θάρρος και πίστη και με εξουσία. ...Γνωρίζω τι λέω. Καταλαβαίνω την αποστολή και το έργο μου. Ο Θεός ο Παντοδύναμος είναι η ασπίδα μου· και τι μπορεί να κάνει ο άνθρωπος, αν ο Θεός είναι φίλος μου; Δε θα θυσιαστώ πριν έρθει η ώρα μου· τότε θα προσφερθώ ελεύθερα. ...Ευχαριστώ τον Θεό που με διαφύλαξε από τους εχθρούς μου. Δεν έχω εχθρούς παρά μόνον στην υπέρραση της αλήθειας. Δεν έχω άλλη επιθυμία από το να κάνω το καλό σε όλους τους ανθρώπους. Θέλω να προσεύχομαι για όλους τους ανθρώπους»¹⁶.

«Εάν δεν βρισκόμουν στο έργο αυτό και δεν είχα κληθεί από τον Θεό, θα υπαναχωρούσα. Όμως δεν μπορώ να υπαναχωρήσω: Δεν έχω αμφιβολία για την αλήθεια»¹⁷.

«Είμαι μία ακατέργαστη πέτρα. Ο ήχος του σφυριού και της σμίλης δεν ακούστηκε ποτέ επάνω μου, έως ότου με πήρε από το χέρι ο Κύριος. Επιθυμώ μόνο τη μάθηση και τη σοφία των ουρανών»¹⁸.

«Προφητεύω και καταθέτω αυτό το πρωινό ότι όλες οι συνδυασμένες δυνάμεις της γης και της κόλασης δεν πρόκειται και δεν θα μπορέσουν ποτέ να ανατρέψουν ή να υπερνικήσουν αυτό το αγόρι, διότι έχω μία υπόσχεση από τον αιώνιο Θεό. Αν έχω αμαρτήσει, έχω αμαρτήσει προς τα έξω. Όμως οπωσδήποτε έχω μελετήσει τα του Θεού»¹⁹.

«Όταν έρχονται άνθρωποι και οικοδομούν επάνω στα θεμέλια άλλων ανθρώπων, το πράττουν με δική τους ευθύνη, χωρίς εξουσία από τον Θεό. Και όταν έρχονται οι πλημμύρες και φυσούν οι άνεμοι, τα θεμέλιά τους θα βρεθεί ότι είναι άμμος, και όλο το κατασκευασμά τους θα γίνει σκόνη.

»Οικοδόμησα στα θεμέλια οποιουδήποτε άλλου ανθρώπου; Έχω όλη την αλήθεια που διέθετε ο χριστιανικός κόσμος και μία ανεξάρτητη αποκάλυψη επιπλέον, και ο Θεός θα κάνει ώστε να θριαμβεύσω»²⁰.

Οι προφύτες αγαπούν εκείνους που υπηρετούν και επιθυμούν να τους οδηγούν σωστά, ακόμα και αν αυτό απαιτεί να τους επιπλήτουν.

«Μεγαλύτερη από τούτη την αγάπη δεν έχει κανένας, το να βάλει κάποιος την ψυχή του για χάρη των φίλων του [βλέπε Κατά Ιωάννην 15:13]. Βρίσκω εκατοντάδες και χιλιάδες αδελφών μου, έτοιμους να θυσιάσουν τη ζωή τους για μένα.

»Τα φορτία που τίθενται στους ώμους μου είναι πολύ μεγάλα. Οι διώκτες μου δεν με αφήνουν σε αναπαυμό και βλέπω ότι μέσα στις δουλειές και τις έγνοιες, το πνεύμα είναι πρόθυμο αλλά η σαρξ ασθενής. Μολονότι κλήθηκα από τον Επουράνιο Πατέρα μου να θέσω το θεμέλιο αυτού του σπουδαίου έργου και βασιλείου σε αυτή τη θείκη νομή, και καταθέτω μαρτυρία για το αποκεκαλυμμένο θέλημά Του να διασκορπιστεί ο Ισραήλ, υπόκειμαι σε πάθη όπως όλοι οι άνθρωποι, όπως οι προφύτες παλαιότερων εποχών...

»Δε βρίσκω σφάλματα στην Εκκλησία και γι' αυτό επιτρέψτε μου να αναστηθώ με τους Αγίους, είτε ανέλθω στους ουρανούς είτε κατέλθω στην κόλαση ή πάω σε κάποιο άλλο μέρος. Και εάν πάω στην κόλαση, θα εκβάλλουμε από τις θύρες τους διαβόλους και θα την κάνουμε παράδεισο. Όπου είναι αυτός ο λαός, υπάρχει καλή κοινωνία»²¹.

«Οι παρατηρήσεις μου απευθύνονται προς όλους, πλούσιους και φτωχούς, δούλους και ελεύθερους, μεγάλους και μικρούς. ...Αγαπώ όλους τους ανθρώπους, ειδικά αυτούς, αδελφοί και αδελφές μου».

«Δε θα πρέπει να νομίζουν οι Άγιοι ότι επειδή είμαι οικείος προς αυτούς, είμαι φιλοπαίγμων και πρόσχαρος, ότι αγνώω τι συμβαίνει. Ανομία κάθε είδους δεν μπορεί να υποστηριχθεί στην Εκκλησία και δε θα είναι ανεκτή σε ό,τι με αφορά. Διότι είμαι αποφασισμένος όσο καθοδηγώ την Εκκλησία, να την καθοδηγώ σωστά»²².

«Αισθάνομαι τόσο τυχερός διότι είμαι ο άνθρωπος ο οποίος κατανόει τον Θεό, και εξηγεί ή μεταφέρει τις αρχές στις καρδιές σας, ώστε το Πνεύμα να τις επισφραγίζει επάνω σας, επομένως, από εδώ κι εμπρός ας σιωπήσουν κάθε άνδρας και γυναίκα, ας θέσουν τα χέρια τους στο στόμα τους και ποτέ να μην υψώσουν τα χέρια ή τη φωνή τους ούτε να πουν ξανά οτιδήποτε εναντίον του ανθρώπου του Θεού ή των δούλων του Θεού. ...Εάν σας φέρνω μία γνώση για Εκείνον, κάθε καταδίωξη εναντίον μου θα πρέπει να παύσει. Θα γνωρίζετε τότε ότι είμαι ο δούλος Του. Διότι μιλώ ως άνθρωπος που έχει εξουσία.

»...Μπορώ να γευθώ τις αρχές της αιώνιας ζωής, το ίδιο μπορείτε κι εσείς. Έχουν δοθεί σε εμένα με τις αποκαλύψεις του Ιησού Χριστού· και γνωρίζω πως όταν σας λέω αυτά τα λόγια της αιώνιας

ζωής όπως δίνονται σε εμένα, τα γεύστε κι εσείς, και γνωρίζω ότι τα πιστεύετε. Λέτε ότι το μέλι είναι γλυκό, το ίδιο λέω κι εγώ. Μπορώ, επίσης, να γευθώ το πνεύμα της αιώνιας ζωής. Ξέρω ότι είναι καλό· και όταν σας μιλά για αυτά τα πράγματα τα οποία δόθηκαν σε εμένα με την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος, θα πρέπει να τα δεχθείτε ως γλυκά και να αγαλλιάζεστε όλο και περισσότερο...

»Οι παρατηρήσεις μου απευθύνονται προς όλους, πλούσιους και φτωχούς, δούλους και ελεύθερους, μεγάλους και μικρούς. Δεν τρέφω εχθρότητα εναντίον κανενός. Σας αγαπώ όλους. Όμως μισώ κάποιες από τις πράξεις σας. Είμαι ο καλύτερος φίλος σας και αν κάποιος αποτύχουν σε αυτά που προσπαθούν, είναι δικό τους λάθος. Αν επιπλήττω κάποιον και με μισεί, είναι ανόητος. Διότι αγαπώ όλους τους ανθρώπους, ειδικά αυτούς, αδελφοί και αδελφές μου.

»...Δεν με γνωρίζετε· ποτέ δεν γνωρίσατε την καρδιά μου. Κανένας άνθρωπος δεν γνωρίζει την ιστορία μου. Δεν μπορώ να την αναφέρω: Ποτέ δεν θα αναλάβω υποχρέωση για αυτό. Δεν κατηγορώ κανέναν σας, επειδή δεν πιστεύει την ιστορία μου. Αν δεν είχα βιώσει αυτά που βίωσα, δεν θα τα πίστευα ούτε εγώ. Ποτέ δεν έβλαψα άνθρωπο από τότε που ήρθα στον κόσμο. Η φωνή μου μιλά πάντοτε για ειρήνη.

»Δεν μπορώ να σταματήσω παρά μόνο όταν τελειώσει όλο το έργο μου. Ποτέ δεν σκέφτομαι οτιδήποτε φθονερό ούτε κάνω κάτι που θα βλάψει τους συνανθρώπους μου. Όταν κληθώ από τη σάλπιγγα του αρχαγγέλου και σταθώ στη ζυγαριά, θα μάθετε όλοι τότε για μένα. Δεν προσθέτω περισσότερα. Ο Θεός να σας ευλογεί όλους»²³.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε τις ιδέες αυτές καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Στη σελίδα 563, διαβάστε σχετικά με την καταδίωξη που αντιμετώπισε ο Τζόζεφ Σμιθ στη Ναβού. Κατόπιν γυρίστε στη σελίδα 564 και επανεξετάστε τις ιστορίες για αυτόν, όταν υπηρετούσε και έπαιζε με τα παιδιά στη Ναβού. Γιατί νομίζετε ότι μπορούσε να κρατά μια τόσο πρόσχαρη, γεμάτη φροντίδα στάση;

Σκεφθείτε τι μπορείτε να κάνετε ώστε να παραμείνετε ευτυχείς και στοργικοί σε εποχές δοκιμασίας.

- Διαβάστε την τρίτη και τέταρτη παράγραφο στη σελίδα 565, σημειώνοντας την απογοήτευση του Προφήτη Τζόζεφ όταν οι Άγιοι δεν ήταν έτοιμοι να λάβουν όλα όσα ήθελε να τους διδάξει (βλέπε σελίδες 565-67). Τι μπορεί να παρέμβει στην ικανότητά μας να λαμβάνουμε περισσότερη αλήθεια; Τι μπορούμε να κάνουμε ώστε να «είμαστε προετοιμασμένοι για να λάβουμε τα του Θεού;»
- Ξαναδιαβάστε την πρώτη παράγραφο της σελίδας 567 και τις δύο επόμενες παραγράφους. Τι συμβουλή θα μπορούσατε να δώσετε σε κάποιον ο οποίος αρνείται να ακολουθήσει έναν ηγέτη της Εκκλησίας, διότι ο ηγέτης έχει κάποιο ελάττωμα χαρακτήρα; Διαβάστε ολόκληρη την πρώτη παράγραφο στη σελίδα 568 και σκεφθείτε πώς ισχύει αυτή η δήλωση για όλες τις σχέσεις μας.
- Ο Τζόζεφ Σμιθ εξέφρασε την πίστη ότι ο Θεός θα τον προστάτευε και θα του έδινε τη δυνατότητα να ολοκληρώσει την αποστολή του στη ζωή (σελίδες 568-69). Τι εμπειρίες είχατε, όπου ο Θεός σας βοήθησε να εκπληρώσετε τις ευθύνες σας στην οικογένειά σας ή σε μία κλήση της Εκκλησίας;
- Μελετήστε την τρίτη παράγραφο στη σελίδα 570 και την πρώτη παράγραφο στη σελίδα 571. Πότε γευτήκατε τη γλυκύτητα της αλήθειας; Πώς μπορούμε να αγαλλιάζουμε με τα λόγια ενός προφήτη ή άλλου ηγέτη της Εκκλησίας, ακόμα κι όταν μας επιπλήττει για τα παραπτώματά μας;
- Επαναξετάστε γρήγορα ολόκληρο το κεφάλαιο, αναζητώντας μία ή δύο δηλώσεις οι οποίες σας βοηθούν ιδιαίτερα. Τι εκτιμάτε στις δηλώσεις που επιλέξατε; Πώς επηρέασε αυτό το κεφάλαιο τη μαρτυρία σας για τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ;

Συνοχετιζόμενες γραφές: Δανιήλ 2:44-45, Προς Τιμόθεον Β΄ 4:6-8, Ιακώβ 1:17-19, Μωσία 2:9-11, Μόρμον 9:31

Σημειώσεις

1. *History of the Church*, 4:587, εκουγχρονισμένη στίξη. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 9 Απριλίου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ουίλφορντ Γούντροφ.
2. *History of the Church*, 5:85. Από το “History of the Church” (χειρόγραφο), book D-1, σελ. 1362, Αρχαία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέκκ Σίτυ, Γιούτα.
3. *History of the Church*, 5:159. Από μία επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στον Τζέιμς Άρλιγκτον Μπένετ, 8 Σεπτεμβρίου 1842, Ναβού, Ιλλινόις. Το επίθετο του Τζέιμς Μπένετ έχει λανθασμένα γραφτεί “Bennett” στο *History of the Church*.
4. Aroet L. Hale, “First Book or Journal of the Life and Travels of Aroet L. Hale,” σελ. 23-24, Aroet Lucius Hale, Reminiscences, περίπου το 1882, Αρχαία Εκκλησίας.
5. Margarette McIntire Burgess, στο “Recollections of the Prophet Joseph Smith,” *Juvenile Instructor*, 15 Ιανουαρίου 1892, σελ. 66-67.
6. *History of the Church*, 5:362. Εκουγχρονισμένη στίξη και ορθογραφία, διαφοροποίηση στις υποδιακρίσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 16 Απριλίου 1843 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ και Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
7. *History of the Church*, 6:184-85. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 21 Ιανουαρίου 1844 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ουίλφορντ Γούντροφ.
8. *History of the Church*, 5:529-30, εκουγχρονισμένη στίξη και ορθογραφία. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 13 Αυγούστου 1843 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
9. *History of the Church*, 4:478. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 19 Δεκεμβρίου 1841 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ουίλφορντ Γούντροφ.
10. *History of the Church*, 6:366-67. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 12 Μαΐου 1844 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Τόμας Μπούλοκ.
11. *History of the Church*, 2:302. Από μία καταχώριση στο ημερολόγιο του Τζόζεφ Σμιθ, 6 Νοεμβρίου 1835, Κίρτλαντ, Οχάιο.
12. *History of the Church*, 6:366. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 12 Μαΐου 1844 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Τόμας Μπούλοκ.
13. *History of the Church*, 5:140. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 31 Αυγούστου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου.
14. *History of the Church*, 5:181, διαφοροποίηση στις υποδιακρίσεις παραγράφου. Από μία καταχώριση στο ημερολόγιο του Τζόζεφ Σμιθ στις 29 Οκτωβρίου 1842, Ναβού, Ιλλινόις.
15. *History of the Church*, 5:139-40. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 31 Αυγούστου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
16. *History of the Church*, 5:257, 259, διαφοροποίηση στις υποδιακρίσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 22 Ιανουαρίου 1843 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ουίλφορντ Γούντροφ. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
17. *History of the Church*, 5:336. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 6 Απριλίου 1843 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ουίλαρντ Ρίτσαρντς.
18. *History of the Church*, 5:423. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 11 Ιουνίου 1843 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλφορντ Γούντροφ και Ουίλαρντ Ρίτσαρντς. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
19. *History of the Church*, 5:554, διαφοροποίηση στις υποδιακρίσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 27 Αυγούστου 1843 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από τους Ουίλαρντ Ρίτσαρντς και Ουίλιαμ Κλείτον.
20. *History of the Church*, 6:479. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 16 Ιουνίου 1844 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Τόμας Μπούλοκ. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
21. *History of the Church*, 5:516-17. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 23 Ιουλίου 1843 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ουίλαρντ Ρίτσαρντς. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.

22. *History of the Church*, 5:411. Από οδηγίες του Τζόζεφ Σμιθ στις 27 Μαΐου 1843 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ουίλφορντ Γούντροφ.
23. *History of the Church*, 6:304-5, 312, 317. Διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Τζόζεφ

Σμιθ στις 7 Απριλίου 1844 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ουίλφορντ Γούντροφ, Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, Τόμας Μπούλοκ και Ουίλιαμ Κλέιτον. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.

Ο μαρτυρικός θάνατος: Ο Προφήτης σφραγίζει τη μαρτυρία του με το αίμα του

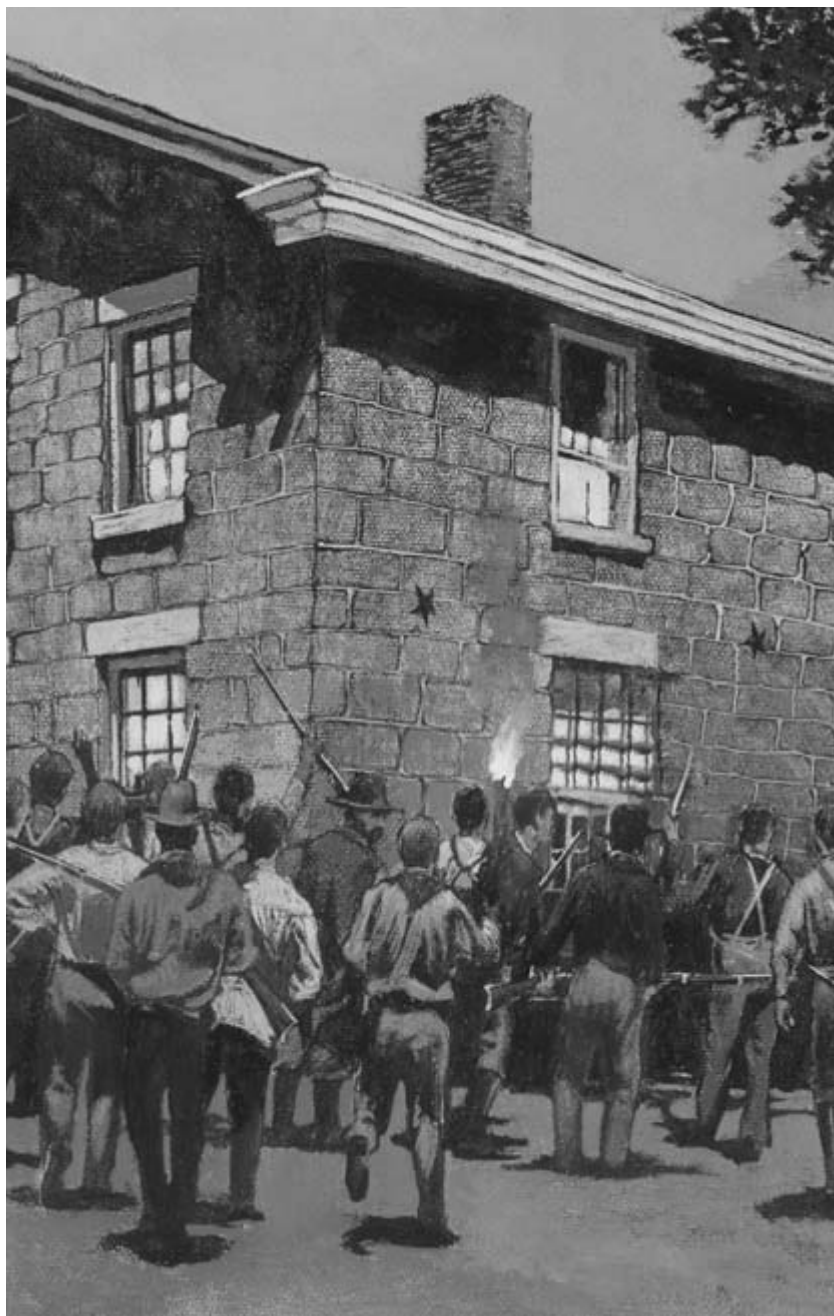
*«Έζησε μέγας, και πέθανε μέγας στα μάτια
του Θεού και του λαού του».*

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Ο χειμώνας και η άνοιξη του 1843-44, ήταν μια εποχή μεγάλης έντασης στη Ναβού, καθώς οι εχθροί του Τζόζεφ Σμιθ ενέτειναν τις προσπάθειές τους να καταστρέψουν τον ίδιο και την Εκκλησία. Γνωρίζοντας ότι η θνητή διακονία του θα τελείωνε σύντομα, ο Προφήτης συναντιόταν συχνά με τα μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων για να τους δώσει οδηγίες και τα απαραίτητα κλειδιά της ιεροσύνης για τη διακυβέρνηση της Εκκλησίας. Αυτές οι προετοιμασίες έφθασαν στο κορύφωμά τους σε μία συγκέντρωση με τους Αποστόλους και μερικούς άλλους στενούς συνεργάτες, τον Μάρτιο του 1844. Σε αυτό το σημαντικό συμβούλιο, ο Προφήτης επιφόρτισε τους Δώδεκα με τη διακυβέρνηση της Εκκλησίας μετά το θάνατό του, εξηγώντας ότι είχε απονείμει σε αυτούς όλες τις απαραίτητες διατάξεις, την εξουσία και τα κλειδιά για να πράξουν αυτό. «Μεταφέρω το φορτίο και την ευθύνη της ηγεσίας αυτής της εκκλησίας από τους ώμους μου στους δικούς σας», διακήρυξε. «Επομένως, ετοιμαστείτε και σταθείτε σε αυτό ως άνδρες· διότι ο Κύριος θα με αφήσει να αναπαυθώ για ένα διάστημα»¹.

Στις 10 Ιουνίου 1844, ο Τζόζεφ Σμιθ, ο οποίος ήταν δήμαρχος της Ναβού, και το δημοτικό συμβούλιο της Ναβού διέταξαν την καταστροφή της *Ναυνοο Expositor* καθώς και του πιεστηρίου στο οποίο τυπωνόταν. Η *Ναυνοο Expositor* ήταν μία αντι-μορμονική εφημερίδα, η οποία ουκοφαντούσε τον Προφήτη και άλλους Αγίους και ζητούσε την ανάκληση του Καταστατικού Χάρτη της Ναβού. Αξιωματούχοι της πόλης φοβούνταν ότι αυτό το δημοσίευμα θα οδηγούσε σε

*Το απόγευμα της 27^{ης} Ιουνίου 1844, ένας όχλος όρμησε στη φυλακή στο Κάρθατζ του
Μιλνός και σκότωσε τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και τον Χάουουμ Σμιθ.*

ανάληψη δράσης από τον όχλο. Οι επιπτώσεις της ενέργειας αυτής από το δήμαρχο και το δημοτικό συμβούλιο ήταν να στοιχειοθετηθεί από τις αρχές του Ιλλινόις μία αβάσιμη κατηγορία εναντίον του Προφήτη, του αδελφού του, Χάουρουμ, και άλλων αξιωματούχων της πόλης της Ναβού. Ο κυβερνήτης του Ιλλινόις, Τόμας Φορντ, διέταξε να δικαστούν οι άνδρες στο Κάρθατζ του Ιλλινόις, τη διοικητική έδρα της επαρχίας και τους υποσχέθηκε προστασία. Ο Τζόζεφ ήξερε πως αν πήγαινε στο Κάρθατζ, θα ετίθετο σε μεγάλο κίνδυνο η ζωή του από τις ομάδες του όχλου που τον απειλούσαν.

Πιστεύοντας ότι ο όχλος ήθελε μόνον αυτούς, ο Τζόζεφ και ο Χάουρουμ αποφάσισαν να φύγουν προς τη Δύση, για να διασώσουν τη ζωή τους. Στις 23 Ιουνίου διέσχισαν τον ποταμό Μισιοιπή, όμως αργότερα την ίδια ημέρα, αδελφοί από τη Ναβού βρήκαν τον Προφήτη και του είπαν ότι θα εισέβαλλαν στρατεύματα στην πόλη αν δεν παραδινόταν στις αρχές στο Κάρθατζ. Ο Προφήτης δέχτηκε να το κάνει, ελπίζοντας να ικανοποιήσει έτσι τόσο τους κυβερνητικούς αξιωματούχους, όσο και τον όχλο. Στις 24 Ιουνίου, ο Τζόζεφ και ο Χάουρουμ Σμιθ αποχαιρέτισαν τις οικογένειές τους και έφυγαν με άλλους αξιωματούχους της πόλης της Ναβού προς το Κάρθατζ, παραδιδόμενοι με τη θέλησή τους στους αξιωματούχους της επαρχίας στο Κάρθατζ την επόμενη ημέρα. Αφού τα αδέλφια αφέθηκαν ελεύθερα με εγγύηση για την αρχική κατηγορία, στη συνέχεια κατηγορήθηκαν ψευδώς για προδοσία εναντίον της πολιτείας του Ιλλινόις, συνελήφθησαν και φυλακίστηκαν στη φυλακή Κάρθατζ περιμένοντας την προκαταρκτική ανάκριση. Οι Πρεσβύτεροι Τζων Τέηλορ και Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, τα μόνα μέλη από τους Δώδεκα που δεν υπηρετούσαν σε ιεραποστολές, πήγαν εθελοντικά μαζί τους.

Το απόγευμα της 27^{ης} Ιουνίου 1844, η μικρή ομάδα των αδελφών καθόταν σιωπηλή και αποκαρδιωμένη στη φυλακή. Ένας από τους άνδρες ζήτησε από τον Πρεσβύτερο Τέηλορ, ο οποίος είχε μια πλούσια φωνή τενόρου, να τους τραγουδήσει. Σε λίγο υψώθηκε η φωνή του: «Ένας φτωχός, θλιμμένος στρατοκόπος συχνά συναπαντούσε το δρόμο μου· και ikέτευε τόσο ταπεινά για ανακούφιση, που δεν μπορούσα ποτέ να του πω όχι»². Ο Πρεσβύτερος Τέηλορ θυμήθηκε ότι ο ύμνος «ταίριαζε απόλυτα με τα συναισθήματά μας εκείνη την εποχή, διότι το πνεύμα όλων μας ήταν αποκαρδιωμένο, βαρύ και μελαγχολικό»³.

Λίγο μετά τις πέντε το απόγευμα, μια μεγάλη ομάδα επιτιθεμένων όρμησε στη φυλακή πυροβολώντας τους άνδρες μέσα. Σε λίγα λεπτά, η αποτρόπαια πράξη είχε γίνει. Ο Χάουριμ Σμιθ ήταν ο πρώτος που πυροβολήθηκε και πέθανε σχεδόν ακαριαία. Ο Πρεσβύτερος Ρίτσαρντς ως εκ θαύματος υπέστη μόνο ένα επιπόλαιο τραύμα και ο Πρεσβύτερος Τέηλορ, μολονότι σοβαρά πληγωμένος, επέζησε και αργότερα έγινε ο τρίτος Πρόεδρος της Εκκλησίας. Ο Προφήτης Τζόζεφ έτρεξε στο παράθυρο και τραυματίστηκε θανάσιμα. Ο Προφήτης της Αποκατάστασης και ο αδελφός του, Χάουριμ, είχαν σφραγίσει τις μαρτυρίες τους με το αίμα τους.

Διδασκαλίες του Τζόζεφ Σμιθ

Ο Θεός προστάτευσε τον Τζόζεφ Σμιθ μέχρι να ολοκληρωθεί η θνητή αποστολή του.

Τον Αύγουστο του 1842, ο Τζόζεφ Σμιθ είπε: «Τα συναισθήματά μου τον παρόντα καιρό είναι ότι, εφόσον ο Κύριος ο Παντοδύναμος με διατήρησε στη ζωή έως σήμερα, θα εξακολουθήσει να με διατηρεί, με την ενωμένη πίστη και τις προσευχές των Αγίων, μέχρις ότου ολοκληρώσω πλήρως την αποστολή μου σε τούτη τη ζωή, και εγκαθιδρύσω στέρεα τη θεϊκή νομή της πληρότητας της ιεροσύνης κατά τις τελευταίες ημέρες, ώστε όλες οι δυνάμεις της γης και της κόλασης να μην μπορέσουν ποτέ να υπεριοχύσουν εναντίον της»⁴.

Τον Οκτώβριο του 1843, ο Προφήτης είπε: «Προκαλώ όλο τον κόσμο να καταστρέψει το έργο του Θεού και προφητεύω ότι δεν θα έχουν ποτέ τη δύναμη να με σκοτώσουν, έως ότου ολοκληρωθεί το έργο μου και είμαι έτοιμος να πεθάνω»⁵.

Τον Μάιο του 1844, ο Προφήτης είπε: «Ο Θεός θα με προστατεύει πάντα μέχρι να ολοκληρωθεί η αποστολή μου»⁶.

Τον Ιούνιο του 1844, ο Προφήτης είπε: «Δεν εκτιμώ περισσότερο τη ζωή μου από των άλλων. Είμαι έτοιμος να προσφερθώ ως θυσία για αυτό το λαό· διότι τι μπορούν να κάνουν οι εχθροί μας; Μόνο να σκοτώσουν το σώμα και η δύναμή τους σταματά εκεί. Σταθείτε ακλόνητοι, φίλοι μου· ποτέ μη δειλιάσετε. Μην επιζητήσετε να σώσετε τη ζωή σας, γιατί αυτός που φοβάται να πεθάνει για την αλήθεια, θα χάσει την αιώνια ζωή. Κρατηθείτε [πιστοί] μέχρι τέλους και θα αναστηθούμε και θα γίνουμε σαν Θεοί, και θα βασιλεύσουμε σε σελέστια βασίλεια, ηγεμονίες και αιώνιες κυριαρχίες»⁷.

Ναρίς την 27^η Ιουνίου στη φυλακή Κάρθατζ, ο Τζόζεφ Σμιθ έγραψε ένα βιαστικό γράμμα στην Έμμα Σμιθ: «Έχω αποδεχθεί απόλυτα τη μοίρα μου, γνωρίζοντας ότι είμαι δικαιωμένος και έχω κάνει το καλύτερο που μπορούσε να γίνει. Δώσε την αγάπη μου στα παιδιά και όλους τους φίλους μου... και όσο για προδοσία, ξέρω ότι δεν διέπραξα καμία, και δεν μπορούν να αποδείξουν ούτε ίχνος από αυτό, επομένως μην έχεις φόβους ότι μπορεί να συμβεί κάποιο κακό σε εμάς επ' αυτού του θέματος. Είθε ο Θεός να ευλογεί όλους σας. Αμήν»⁸.

Πριν από το θάνατό του, ο Τζόζεφ Σμιθ απένειμε στους Δώδεκα Αποστόλους κάθε κλειδί και δύναμη ιεροσύνης που είχε επισφραγίσει σε αυτόν ο Κύριος.

Ο Ουίλφορντ Γούντροφ, ο τέταρτος Πρόεδρος της Εκκλησίας, θυμόταν: «[Ο Τζόζεφ Σμιθ] πέρασε τον τελευταίο χειμώνα της ζωής του, περίπου τρεις ή τέσσερις μήνες, με την απαρτία των Δώδεκα, διδάσκοντάς τους. Δεν ήταν απλώς μερικές ώρες διακονώντας προς αυτούς τις διατάξεις του ευαγγελίου· αλλά διέθετε τη μία ημέρα μετά την άλλη, τη μία εβδομάδα μετά την άλλη και τον ένα μήνα μετά τον άλλο, διδάσκοντάς αυτούς και μερικούς άλλους τα του βασιλείου του Θεού»⁹.

Ο Ουίλφορντ Γούντροφ είπε για τη συνάντηση του Τζόζεφ Σμιθ με τους Αποστόλους, τον Μάρτιο του 1844: «Θυμάμαι την τελευταία ομιλία τού [Τζόζεφ Σμιθ] προς εμάς, πριν το θάνατό του. ...Στεκόταν όρθιος περίπου τρεις ώρες. Το δωμάτιο είχε πλημμυρίσει σαν με φωτιά που κατατρώνει, το πρόσωπό του ήταν διαυγές σαν κεχριμπάρι και ήταν ενδεδυμένος με τη δύναμη του Θεού. Έθεσε ενώπιόν μας το καθήκον μας. Μας εξήγησε την πληρότητα αυτού του σπουδαίου έργου του Θεού· και στις παρατηρήσεις του προς εμάς, είπε: ‘Έχει επισφραγιστεί επί της κεφαλής μου κάθε κλειδί, κάθε δύναμη, κάθε αρχή της ζωής και της σωτηρίας, τα οποία έχει ποτέ δώσει ο Θεός σε άνθρωπο που έχει ποτέ ζήσει επάνω στο πρόσωπο της γης. Και οι αρχές αυτές, και αυτή η Ιεροσύνη και δύναμη ανήκουν σε τούτη τη μεγάλη και τελευταία θεϊκή νομή, για την οποία ο Θεός των Ουρανών έθεσε το χέρι Του ώστε να εγκαθιδρυθεί στη γη. Και τώρα’, είπε απευθυνόμενος στους Δώδεκα, ‘Έχω επισφραγίσει επί των κεφαλών σας κάθε κλειδί, κάθε δύναμη και κάθε αρχή την οποία έχει επισφραγίσει επί της κεφαλής μου ο Κύριος’. Και συνεχίζοντας, είπε: ‘Έχω ζήσει επί τόσο μεγάλο διάστημα έως τώρα, και βρέθηκα ανάμεσα σε αυτόν το λαό και

Ο Ουίλφορντ Γούντροφ θυμόταν ότι ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ «πέρασε τον τελευταίο χειμώνα της ζωής του, περίπου τρεις ή τέσσερις μήνες, με την απαρτία των Δώδεκα, διδάσκοντάς τους. ...Διέθετε τη μία ημέρα μετά την άλλη, τη μία εβδομάδα μετά την άλλη και τον ένα μήνα μετά τον άλλο».

στο μεγάλο έργο και μόχθο για τη λύτρωση. Επιθύμησα να ζήσω ώστε να δω οικοδομημένο αυτόν το Ναό. Όμως δεν θα ζήσω ποτέ για να τον δω ολοκληρωμένο. Όμως εσείς θα τον δείτε - θα τον δείτε'...

»Αφού απευθύνθηκε σε εμάς κατ' αυτόν τον τρόπο, είπε: 'Σας λέω, το φορτίο αυτού του βασιλείου τίθεται πλέον στους ώμους σας. Θα πρέπει να το φέρετε με επιτυχία σε όλο τον κόσμο, και αν δεν το πράξετε, θα καταδικαστείτε'»¹⁰.

Τα μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα κατέγραψαν: «Εμείς, οι [Δώδεκα]... ήμασταν παρόντες σε ένα συμβούλιο κατά το τελευταίο τμήμα του μηνός Μαρτίου το περασμένο έτος [1844], το οποίο πραγματοποιήθηκε στην πόλη της Ναβού...

»Στο συμβούλιο αυτό, ο Τζόζεφ Σμιθ έδειχνε κάπως θλιμμένος κατά το πνεύμα και έλαβε το θάρρος να μας ανοίξει την καρδιά του... 'Αδελφοί, ο Κύριος με διατάζει να επιταχυνθεί το έργο στο οποίο είμαστε απασχολημένοι. ...Κάποιο σημαντικό γεγονός επίκειται. Ίσως ότι θα με σκοτώσουν οι εχθροί μου. Και στην περίπτωση που το πράξουν αυτό, και τα κλειδιά και η δύναμη που βρίσκονται τώρα επάνω μου δεν μεταδοθούν σε εσάς, θα χαθούν από τη γη. Όμως αν κατορθώσω να τα θέσω επί των κεφαλών σας, τότε ας πέσω θύμα δολοφονικών χειρών, αν το επιτρέψει ο Θεός, και μπορώ να αποχωρήσω με πλήρη ευχαρίστηση και ικανοποίηση, γνωρίζοντας ότι το έργο μου έχει γίνει και έχει τεθεί το θεμέλιο επάνω στο οποίο θα εγερθεί το βασίλειο του Θεού σε τούτη τη θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών.

»'Επάνω στους ώμους των Δώδεκα θα πρέπει να παραμένει η ευθύνη της ηγεσίας αυτής της εκκλησίας από εδώ και στο εξής, έως ότου ορίσετε άλλους να σας διαδεχθούν. Οι εχθροί σας δεν μπορούν να σας σκοτώσουν όλους μονομιάς και εάν κάποιος από εσάς σκοτωθεί, μπορείτε να θέτετε τα χέρια σας επάνω σε άλλους και να συμπληρώνετε την απαρτία σας. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η δύναμη αυτή και τα κλειδιά αυτά μπορούν να διαιωνίζονται στη γη'...

»Ποτέ δεν θα ξεχάσουμε τα συναισθήματα ή τα λόγια του σε εκείνη την περίπτωση. Αφού μας μίλησε με αυτόν τον τρόπο, εξακολούθησε να περπατά στο δάπεδο, λέγοντας: 'Από τη στιγμή που μεταβίβασα το φορτίο που έχω στους ώμους μου, αισθάνομαι ελαφρύς σαν φελλός. Αισθάνομαι ότι είμαι ελεύθερος. Ευχαριστώ τον Θεό μου για την απελευθέρωση αυτή'»¹¹.

Ο Πάρλυ Πρατ, ένα μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα, έγραψε: «Αυτός ο μέγας και καλός άνθρωπος, καθοδηγήθηκε πριν το θάνατό του να συγκαλεί από καιρού εις καιρόν τους Δώδεκα και να τους διδάσκει όλα όσα αφορούν στο βασίλειο, τις διατάξεις και τη διακυβέρνηση του Θεού. Συχνά παρατηρούσε ότι έθετε το θεμέλιο, όμως εναπόκειτο στους Δώδεκα να ολοκληρώσουν το οικοδόμημα. Είπε: 'Δεν ξέρω το γιατί' όμως για κάποιο λόγο εξαναγκάζομαι να επιταχύνω τις προετοιμασίες μου και να απονείμω στους Δώδεκα όλες τις διατάξεις, τα κλειδιά, τις διαθήκες, τις προικοδοτήσεις και τις διατάξεις επισφράγισης της ιεροσύνης, και έτσι να θέσω ενώπιόν τους ένα υπόδειγμα για τα πάντα, όσα αφορούν στον ιερό [ναό] και την προικοδότηση μέσα στο ναό'.

»Έχοντας πράξει αυτό, αγαλλίασε υπέρμετρα. Διότι, είπε, πρόκειται να θέσει ο Κύριος το φορτίο στους ώμους σας και να με αφήσει να αναπαυθώ για λίγο. Και αν με σκοτώσουν, συνέχισε, το βασίλειο του Θεού θα προχωρήσει, καθώς έχω τώρα τελειώσει το έργο το οποίο τέθηκε επάνω μου, επιφορτίζοντας εσάς για όλα τα πράγματα προς οικοδόμηση του βασιλείου, σύμφωνα με το ουράνιο όραμα και το υπόδειγμα που μου έγινε γνωστό από τους ουρανοί»¹².

Ο Μπρίγκαμ Γιανγκ, δεύτερος Πρόεδρος της Εκκλησίας, δίδαξε: «Ο Τζόζεφ απένειμε επί των κεφαλών μας όλα τα κλειδιά και τις δυνάμεις που ανήκουν στην ιδιότητα του Αποστόλου, τα οποία κρατούσε ο ίδιος προτού αναχωρήσει, και κανένας άνδρας ή ομάδα ανδρών δεν μπορεί να εισχωρήσει ανάμεσα στον Τζόζεφ και τους Δώδεκα σε αυτόν τον κόσμο ή στη μελλοντική ζωή. Πόσο συχνά έχει πει ο Τζόζεφ στους Δώδεκα: 'Έχω θέσει το θεμέλιο και πρέπει να οικοδομησείτε από εδώ κι εμπρός, διότι το βασίλειο έχει εναποτεθεί στους ώμους σας'»¹³.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ και ο αδελφός του, Χάουρουμ, έζησαν μεγάλοι και πέθαναν μεγάλοι για τις μαρτυρίες τους, του ευαγγελίου.

*Όπως καταγράφηκε στο Διδαχή και Διαθήκες 135:1-6, κατά την εποχή που ο Τζων Τέυλορ υπηρετούσε ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα, έγραψε: «Για να επισφραγίσουμε τη μαρτυρία για ετούτο το βιβλίο και για το Βιβλίο του Μόρμον, ανακοινώνουμε το μαρτυρικό θάνατο του Τζόζεφ Σμιθ του Προφήτη και του Χάουρουμ Σμιθ του Πατριάρχη. Πυροβολήθηκαν στη φυλακή Κάρθατζ, την 27^η Ιουνίου 1844, περίπου στις πέντε η ώρα μ.μ., από έναν ένοπλο όχλο από 150 έως 200 άτομα, που ήταν βαμμένοι μαύροι. Ο Χάουρουμ πυροβολήθηκε πρώτος και έπεσε ήρεμα, αναφωνώντας: *Πεθαίνω!* Ο Τζόζεφ πήδησε από το παράθυρο, και πέθανε πυροβολούμενος καθώς το επιχειρούσε, αναφωνώντας: *Ω Κύριε και Θεέ μου!* Και τους δύο τους πυροβόλησαν αφού ήταν νεκροί, με βάνουσο τρόπο, και ο καθένας δέχτηκε τέσσερις σφαίρες.*

»Ο Τζων Τέυλορ και ο Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, δύο από τους δώδεκα, ήταν τα μόνα άτομα μέσα στο δωμάτιο αυτήν τη στιγμή. Ο πρώτος τραυματίστηκε κατά άγριο τρόπο με τέσσερις σφαίρες, αλλά έχει ήδη αναρρώσει. Ο τελευταίος, με την πρόνοια του Θεού γλίτωσε χωρίς ούτε μια τρύπα στην ενδυμασία του.

»Ο Τζόζεφ Σμιθ, ο Προφήτης και Βλέπων του Κυρίου, έχει κάνει περισσότερα για τη σωτηρία των ανθρώπων σε τούτον τον κόσμο, παρά οποιοσδήποτε άνθρωπος που έζησε ποτέ σ' αυτόν, εκτός μόνο από τον Ιησού. Στο μικρό διάστημα των είκοσι χρόνων, έφερε σε φως το Βιβλίο του Μόρμον, το οποίο μετέφρασε με το χάρισμα και τη δύναμη του Θεού, και υπήρξε το μέσον για τη δημοσίευσή του σε δύο ηπείρους. Έστειλε την πληρότητα του αιώνιου ευαγγελίου την οποία αυτό περιείχε, στα τέσσερα άκρα της γης, έφερε σε φως τις αποκάλυψεις και εντολές που αποτελούν ετούτο το βιβλίο το Διδαχή και Διαθήκες, και πολλά άλλα γεμάτα σοφία έγγραφα και οδηγίες για το καλό των τέκνων των ανθρώπων. Συγκέντρωσε πολλές χιλιάδες Αγίων των Τελευταίων Ημερών, ίδρυσε μια μεγάλη πόλη, και άφησε φήμη και όνομα που δεν μπορούν να φονευθούν. Έζησε μέγας και πέθανε μέγας στα μάτια του Θεού και του λαού του. Και σαν τους περισσότερους από τους κεχρισμένους του Κυρίου κατά την αρχαία εποχή, επισφράγισε την αποστολή του και τα έργα του με το ίδιο του το αίμα. Και το ίδιο έκανε και ο αδελφός του Χάουρουμ. Στη ζωή δεν ήταν χωρισμένοι και ούτε στο θάνατο χωρίστηκαν!

»Όταν ο Τζόζεφ πήγε στο Κάρθατζ για να παραδοθεί στις δήθεν απαιτήσεις του νόμου, δύο ή τρεις ημέρες πριν τη δολοφονία του, είπε: 'Πηγαίνω σαν πρόβατο στη σφαγή. Όμως είμαι ήρεμος σαν καλοκαιριάτικο πρωινό. Έχω τη συνείδηση καθαρή προς το Θεό, και προς όλους τους ανθρώπους. ΘΑ ΠΕΘΑΝΩ ΑΘΩΟΣ, ΚΑΙ ΚΑΠΟΤΕ ΘΑ ΛΕΝΕ ΓΙΑ ΜΕΝΑ - ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΕ ΕΝ ΨΥΧΡΩ'. - Το ίδιο πρωί, αφού ο Χάουρουμ ετοιμάστηκε για να φύγει - να πούμε για τη σφαγή; ναι, γιατί έτσι ήταν - διάβασε την ακόλουθη παράγραφο, κοντά στο τέλος του δωδέκατου κεφαλαίου του Εθέρ, στο Βιβλίο του Μόρμον, και τσάκισε το φύλλο σ' αυτό:

»Και έγινε ώστε προσεχγήθηκα στον Κύριο να δώσει στους Εθνικούς χάρη, ώστε να έχουν αγάπη. Και έγινε ώστε ο Κύριος μου είπε: Αν δεν έχουν αγάπη δεν έχει σημασία για σένα, εσύ υπήρξες πιστός. Γι' αυτό τα ρούχα σου θα γίνουν καθαρά. Και επειδή έχεις δει την αδυναμία σου, θα γίνεις δυνατός, μέχρι και στο να καθίσεις κάτω στον τόπο τον οποίο έχω ετοιμάσει στους τόπους διαμονής του Πατέρα μου. Και τώρα εγώ... αποχαιρετώ τους Εθνικούς. Μάλιστα, επίσης και τους αδελφούς μου τους οποίους αγαπάω, μέχρι να ανταμώσουμε εμπρός στο βήμα κρίσεως του Χριστού, όπου άλοι οι άνθρωποι θα ξέρουν ότι τα ρούχα μου δεν είναι κηλιδωμένα με το αίμα σας. [Εθέρ 12:36-38.] Αυτοί που έδωσαν μαρτυρία είναι τώρα νεκροί, και η μαρτυρία τους είναι σε ισχύ.

»Ο Χάουрум Σμιθ έγινε σαράντα τεσσάρων χρονών το Φεβρουάριο του 1844, και ο Τζόζεφ Σμιθ έγινε τριάντα οχτώ το Δεκέμβριο του 1843. Και από εδώ κι εμπρός τα ονόματά τους θα κατατάσσονται μεταξύ των μαρτύρων της θρησκείας. Και στον αναγνώστη κάθε έθνους θα υπενθυμίζεται ότι το Βιβλίο του Μόρμον, και ετούτο το βιβλίο με τη Διδαχή και Διαθήκες της εκκλησίας, κόστισαν το καλύτερο αίμα του δεκάτου ενάτου αιώνα για να έλθουν σε φως για τη σωτηρία ενός κατεστραμμένου κόσμου, και ότι αν η φωτιά μπορεί να κατακάψει ένα πράσινο δέντρο για τη δόξα του Θεού, πόσο εύκολα θα κάψει τα ξερά δέντρα για να καθαρίσει τον αμπελώνα της διαφθοράς. Έζησαν για δόξα, πέθαναν για δόξα, και δόξα είναι η αιώνια αμοιβή τους. Από γενεά σε γενεά, τα ονόματά τους θα τιμούνται από απογόνους σαν πολύτιμα πετράδια για τους εξαγνισμένους»¹⁴.

Ο Τζόζεφ Σμιθ εκπλήρωσε την επίγεια αποστολή του και επισφράγισε τη μαρτυρία του με το αίμα του.

Ο Μπρίγκαμ Γιανγκ διακήρυξε: «Μολονότι ο εχθρός είχε δύναμη να σκοτώσει τον προφήτη μας, δηλαδή να σκοτώσει το σώμα του, εκείνος δεν πραγματοποίησε όλα όσα είχε μέσα στην καρδιά του να πραγματοποιήσει στις ημέρες του; Το κατόρθωσε, είμαι βέβαιος από όσο γνωρίζω»¹⁵.

Μπρίγκαμ Γιανγκ

Ο Μπρίγκαμ Γιανγκ δίδαξε, επίσης: «Ποιος ελευθέρωσε τον Τζόζεφ Σμιθ από τα χέρια των εχθρών του, έως την ημέρα του θανάτου του; Ήταν ο Θεός. Αν και έφθασε στο χείλος του θανάτου πολλές φορές, ώστε κατά την ανθρώπινη γνώση δεν υπήρχε περίπτωση σωτηρίας του. Όταν βρισκόταν στη φυλακή στο Μισσοούρι και κανένας δεν περίμενε ότι θα μπορούσε ποτέ να ξεφύγει από τα χέρια τους, είχα την πίστη του Αβραάμ και

είπα στους αδελφούς ότι καθώς ο Κύριος ο Θεός ζούσε, θα γλίτωνε από τα χέρια τους. Μολονότι είχε προφητεύσει ότι δεν θα ζούσε ώστε να φθάσει 40 ετών, ωστόσο όλοι τρέφαμε ελπίδες ότι θα ήταν ψευδής η προφητεία και θα τον κρατούσαμε παντοτινά κοντά μας. Νομίζαμε ότι η πίστη μας θα υπερέβαινε αυτού του πράγματος, όμως κάναμε λάθος - τελικά έπεσε ως μάρτυρας της θρησκείας του.

Είπα ότι είναι εντάξει· τώρα η μαρτυρία είναι σε πλήρη ισχύ. Τη σφραγίσει με το αίμα του»¹⁶.

Ο Ουίλφορντ Γούντροφ έδωσε μαρτυρία: «Είχα ιδιαίτερα συναισθήματα σχετικά με το θάνατό του και τον τρόπο που αφαιρέθηκε η ζωή του. Αισθανόμουν ότι αν... ο Τζόζεφ μπορούσε να έχει δική του επιθυμία, θα είχε σταθεί πρωτοπόρος στο δρόμο προς τα Βραχώδη Όρη. Όμως από τότε είχα πλήρως συμφιλιωθεί με το γεγονός ότι ήταν σύμφωνα με το πρόγραμμα το οποίο απαιτήθηκε από αυτόν, ως η κεφαλή αυτής της θείκης νομής, ότι θα έπρεπε να σφραγίσει τη μαρτυρία του με το αίμα του, και να φύγει μετά στον κόσμο των πνευμάτων, κρατώντας τα κλειδιά αυτής της θείκης νομής, για να αρχίσει την αποστολή η οποία πραγματοποιείται τώρα κηρύττοντας το Ευαγγέλιο στα 'πνεύματα που βρίσκονται στη φυλακή'»¹⁷.

Ο Τζόζεφ Φ. Σμιθ, έκτος Πρόεδρος της Εκκλησίας, διδάξε: «Τι μας διδάσκει ο μαρτυρικός θάνατος [του Τζόζεφ Σμιθ και του Χάουρουμ Σμιθ]; Το μεγάλο μάθημα ότι 'όπου υπάρχει διαθήκη, είναι ανάγκη να υπάρξει ο θάνατος εκείνου που έκανε τη διαθήκη' (Προς Εβραίους 9:16), για να την κάνει ισχυρή. Επιπλέον, ότι το αίμα των μαρτύρων είναι πράγματι ο σπόρος της Εκκλησίας. Ο Κύριος επέτρεψε τη θυσία, ώστε η μαρτυρία εκείνων των ενάρετων και δίκαιων ανδρών να στέκει ως μάρτυρας απέναντι σε έναν διεστραμμένο και άνομο κόσμο. Έπειτα, ξανά, υπήρξαν παραδείγματα της υπέροχης αγάπης για την οποία μιλά ο Αυτρωτής: 'Μεγαλύτερη από τούτη την αγάπη δεν έχει κανένας, το να βάλει κάποιος την ψυχή του για χάρη των φίλων του'. (Κατά Ιωάννην 15:13.) Αυτήν την υπέροχη αγάπη εκδήλωσαν προς τους Αγίους και τον κόσμο. Διότι και οι δύο καταλάβαιναν και εξέφραζαν την πεποίθησή τους, προτού ξεκινήσουν το ταξίδι προς το Κάρθατζ, ότι βιάδιζαν προς το θάνατό τους. ...Το θάρρος, η πίστη τους, η αγάπη τους για τους ανθρώπους, δεν είχαν όρια και έδωσαν τα πάντα για το λαό τους. Τόση αφοσίωση και αγάπη δεν άφησε καμία αμφιβολία στο νου εκείνων που απολάμβαναν τη συντροφιά του Αγίου Πνεύματος, ότι εκείνοι οι καλοί και ειλικρινείς άνδρες ήταν πράγματι οι εξουσιοδοτημένοι υπηρέτες του Κυρίου.

»Αυτός ο μαρτυρικός θάνατος υπήρξε πάντοτε μία έμπνευση για το λαό του Κυρίου. Αυτό τους βοήθησε στις προσωπικές δοκιμασίες τους. Τους έδωσε το κουράγιο να ακολουθήσουν μία πορεία χρηστότητας και να γνωρίσουν και να ζουν την αλήθεια, και θα

πρέπει πάντοτε να κρατείται ως ιερή ανάμνηση από τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, οι οποίοι έμαθαν τις σπουδαίες αλήθειες τις οποίες απεκάλυψε ο Θεός μέσω του δούλου Του, Τζόζεφ Σμιθ»¹⁸.

Τζορτζ Άλμπερτ Σμιθ

Ο Τζορτζ Άλμπερτ Σμιθ, όγδοος Πρόεδρος της Εκκλησίας, διακήρυξε: «Ο Τζόζεφ Σμιθ επετέλεσε την αποστολή του. Και όταν ήρθε ο καιρός όπου βρέθηκε πρόσωπο με πρόσωπο με το θάνατο, είπε: Ήπιγαίνω σαν πρόβατο στη σφαγή. Όμως είμαι ήρεμος σαν καλοκαιριάτικο πρωινό. Έχω τη συνείδηση καθαρή προς το Θεό, και προς όλους τους ανθρώπους. Εάν αφαιρέσουν τη ζωή μου, ΘΑ ΠΕΘΑΝΩ ΑΘΩΟΣ, και το αίμα μου θα κραυγάζει από τη γη για

εκδίκηση ΚΑΙ ΚΑΠΟΤΕ ΘΑ ΛΕΝΕ ΓΙΑ ΜΕΝΑ - ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΕ ΕΝ ΨΥΧΡΩ'. [Βλέπε Δ&Δ 135:4.] Δε φοβόταν να σταθεί εμπρός στο αρεστό βήμα του Πατέρα μας στους ουραμούς και να απαντήσει για τις πράξεις που έγιναν στη θνητή ζωή. Δε φοβόταν να αντιμετωπίσει την κατηγορία που στοιχειοθετήθηκε εναντίον του, ότι εξαπατούσε το λαό και συναλλασσόταν με αδικία απέναντί του. Δε φοβόταν για το αποτέλεσμα της αποστολής της ζωής του και για τον τελικό θρίαμβο του έργου, το οποίο ήξερε ότι ήταν θεϊκής προέλευσης, και για το οποίο έδωσε τη ζωή του»¹⁹.

Ο Γκόρντον Χίνκλι, δέκατος πέμπτος Πρόεδρος της Εκκλησίας, έδωσε μαρτυρία: «Τόσο βέβαιος ήταν [ο Τζόζεφ Σμιθ] για το σκοπό του οποίου ηγήιτο, τόσο βέβαιος για την ουράνια δοθείσα κλήση του, ώστε τα έθεσε υπεράνω της αξίας της δικής του ζωής. Με γνώση εκ των προτέρων για τον επερχόμενο θάνατό του, παρέδωσε τον εαυτό του σε εκείνους που θα τον παρέδιδαν ανίσχυρο στα χέρια ενός όχλου. Σφράγισε τη μαρτυρία του με το αίμα της ζωής του»²⁰.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπλέον βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Λίγο πριν σκοτώσουν τον Τζόζεφ και τον Χάουριμ Σμιθ, ο Πρεσβύτερος Τζων Τέηλορ τραγούδησε: “A Poor Wayfaring Man of Grief” [«Ένας φτωχός στρατοκόπος γεμάτος θλίψη»] (σελίδα 577). Διαβάστε ή τραγουδήστε τα λόγια αυτού του ύμνου (*Hymns*, no. 29) και οκεφθείτε πώς σχετίζονται με τη ζωή του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Γιατί αυτός ο ύμνος ταίριαζε στις περιστάσεις εκείνες;
- Επανεξετάστε τις δηλώσεις που μαρτυρούν ότι ο Τζόζεφ Σμιθ απένειμε τα κλειδιά της ιεροσύνης στους Δώδεκα Αποστόλους (σελίδες 579-82). Γιατί νομίζετε ότι οι Απόστολοι αισθάνονταν πως ήταν σημαντικό να καταθέσουν μαρτυρία για τις εμπειρίες αυτές; Ποια είναι η μαρτυρία σας για τη διαδοχή στην Προεδρία της Εκκλησίας;
- Μελετήστε την αφήγηση του Τζων Τέηλορ για το μαρτυρικό θάνατο του Τζόζεφ και του Χάουριμ Σμιθ (σελίδες 582-84). Πώς θα υπερασπιζόσασταν τη δήλωση ότι ο Τζόζεφ Σμιθ «έχει κάνει περισσότερο για τη σωτηρία των ανθρώπων σε τούτον τον κόσμο, παρά οποιοσδήποτε άνθρωπος που έζησε ποτέ σ’ αυτόν»; Προτού πάει στη φυλακή Κάρθατζ, ο Χάουριμ διάβασε το Εθέρ 12:36-38 και τσάκισε τη σελίδα. Με ποιο τρόπο αυτό το εδάφιο ισχύει για τον Τζόζεφ και τον Χάουριμ; Ποια είναι τα συναισθήματά σας καθώς σκέφτεστε τις θυσίες που έκαναν ο Τζόζεφ και ο Χάουριμ Σμιθ για τις μαρτυρίες τους για τον Ιησού Χριστό;
- Διαβάστε τις μαρτυρίες των προφητών των τελευταίων ημερών στις σελίδες 584-86. Ποια λόγια ευγνωμοσύνης και μαρτυρίας μπορείτε να προσθέσετε στα δικά τους;

Συχετιζόμενες γραφές: Προς Εβραίους 9:16-17, Δ&Δ 5:21-22, 98:13-14, 112:30-33, 136:37-40

Σημειώσεις

1. Παρατέθηκε στη διακήρυξη των Δώδεκα Αποστόλων (αχρονολογητό προσχέδιο), όπου αναφέρεται η συγκέντρωση Μαρτίου 1844. Στο Brigham Young, Office Files 1832-78, Αρχεία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
2. “A Poor Wayfaring Man of Grief,” *Hymns*, no. 29.
3. John Taylor, παρατέθηκε στο *History of the Church*, 7:101. Από το Τζων Τέηλορ,
4. “The Martyrdom of Joseph Smith,” στο Γραφείο Ιστορικών, Ιστορία της Εκκλησίας, περίπου δεκαετία 1840-1880, σελ. 47, Αρχεία Εκκλησίας.
5. *History of the Church*, 5:139-40. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 31 Αυγούστου 1842 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε από την Ιλάιζα Σνόου. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
5. *History of the Church*, 6:58. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 15 Οκτωβρίου 1843

- στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Ουίλαρντ Ρίτσαρντς. Βλέπε, επίσης, παράρτημα, σελίδα 611, τμήμα 3.
6. *History of the Church*, 6:365. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 12 Μαΐου 1844 στη Ναβού του Ιλλινόις. Αναφέρθηκε υπό Τόμας Μπούλοκ.
  7. *History of the Church*, 6:500. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 18 Ιουνίου 1844 στη Ναβού του Ιλλινόις. Οι συλλέξαντες υλικό στο *History of the Church*, συνδύασαν προφορικές αναφορές από μερικούς αυτόπτες μάρτυρες σε μία και μόνη αφήγηση για την ομιλία.
  8. Επιστολή του Τζόζεφ Σμιθ στην Έμμα Σμιθ, 27 Ιουνίου 1844, φυλακή Κάρθατζ, Κάρθατζ, Ιλλινόις, Κοινότητα Αρχαίων Χριστού, Ιντιπέντενς, Μισσούρι. Αντίγραφο στα Αρχεία Εκκλησίας.
  9. Wilford Woodruff, *Deseret News: Semi-Weekly*, 21 Δεκεμβρίου 1869, σελ. 2.
  10. Wilford Woodruff, *Deseret Semi-Weekly News*, 15 Μαρτίου 1892, σελ. 2. Εκουγχρονισμένη στίξη.
  11. Διακήρυξη των Δώδεκα Αποστόλων (αχρονολόγητο προσέγδιο), το οποίο αναφέρει τη συγκέντρωση Μαρτίου του 1844. Στο Brigham Young, Office Files 1832-78. Αρχεία Εκκλησίας.
  12. Parley P. Pratt, “Proclamation to The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,” *Millennial Star*, Μάρτ. 1845, σελ. 151.
  13. Brigham Young, παρατέθηκε στο *History of the Church*, 7:230, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου. Από μία ομιλία του Μπρίγκαμ Γιανγκ στις 7 Αυγούστου 1844 στη Ναβού του Ιλλινόις.
  14. Δίδαχή και Διαθήκες 135:1-6.
  15. Brigham Young, *Deseret News*, 30 Απριλίου 1853, σελ. 46. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.
  16. Ομιλία του Μπρίγκαμ Γιανγκ, που δόθηκε την 1^η Αυγούστου 1852, στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα. Στο Historian’s Office, Reports of Speeches, περίπου 1845-85, Αρχεία Εκκλησίας.
  17. Wilford Woodruff, *Deseret News*, 28 Μαρτίου 1883, σελ. 146.
  18. Joseph F. Smith, “The Martyrdom,” *Juvenile Instructor*, Ιούνιος 1916, σελ. 381. Εκουγχρονισμένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου.
  19. George Albert Smith, στο Conference Report, Απρ. 1904, σελ. 64. Εκουγχρονισμένη ορθογραφία.
  20. Gordon B. Hinckley, στο Conference Report, Οκτ. 1981, σελ. 6-7 ή *Ensign*, Νοέμβρ. 1981, σελ. 7.

«Δόξα στον άνδρα»: Προφήτες των Τελευταίων Ημερών καταθέτουν μαρτυρία για τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ

*«Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ... κλήθηκε από τον Θεό,
από τη φωνή του ίδιου του Θεού, για να ανοίξει στον
κόσμο για τελευταία φορά τη θεϊκή νομή του
Ευαγγελίου». (Τζόζεφ Φ. Σμιθ)*

Από τη ζωή του Τζόζεφ Σμιθ

Μετά το θάνατο του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και του αδελφού του, Χάουρουμ, τα μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα που βρίσκονταν σε ιεραποστολικά ταξίδια στις Ηνωμένες Πολιτείες, επέστρεψαν όσο συντομότερα μπορούσαν στη Ναβού. Τα μέλη των Δώδεκα συγκάλεσαν μια συγκέντρωση των Αγίων για τις 8 Αυγούστου 1844, στην οποία μίλησε ο Μπρίγκαμ Γιανγκ, Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα. Καθώς μιλούσε, συνέβη ένα αουνήθιστο γεγονός στο οποίο στάθηκαν μάρτυρες πολλοί Άγιοι. Είχε γίνει ώστε, κατά θαυμαστό τρόπο, ο Πρόεδρος Γιανγκ έμοιαζε και ακουγόταν σαν τον Τζόζεφ Σμιθ. «Αν ο Τζόζεφ είχε αναστηθεί από τους νεκρούς και είχε ξανά μιλήσει σε αυτούς», θυμόταν ο Τζωρτζ Κάνον, «το αποτέλεσμα δεν θα τρόμαζε και θα ξάφνιαζε σε τέτοιο βαθμό τους πολλούς που ήταν παρόντες στη συγκέντρωση εκείνη. Ήταν ίδια η φωνή του Τζόζεφ. Και δεν ήταν μόνο ότι άκουγαν τη φωνή του Τζόζεφ, αλλά στα μάτια των ανθρώπων έμοιαζε σαν να ήταν ο ίδιος ο Τζόζεφ που στεκόταν μπροστά τους. Δεν είχαμε ποτέ ξαναδεί ένα τόσο υπέροχο και θαυμαστό συμβάν, όσο αυτό που συνέβη εκείνη την ημέρα μπροστά στο εκκλησίασμα. Ο Κύριος έδωσε στο λαό Του μια μαρτυρία, η οποία δεν άφηγε περιθώρια για αμφιβολία ως προς το ποιος ήταν ο άνδρας που Εκείνος είχε επιλέξει να τους οδηγήει»¹.

«Είχε θεοπιστεί στα συμβόλια της αιωνιότητας», διακήρυξε ο Μπρίγκαμ Γιανγκ, «πολύ πριν τη θεμελίωση της γης, ότι [ο Τζόζεφ Σμιθ] θα ήταν ο άνδρας κατά την τελευταία θείκη νομή αυτού του κόσμου, ο οποίος θα έφερνε στο φως το λόγο του Θεού στους ανθρώπους».

Στο τέλος αυτής της συγκέντρωσης, οι Άγιοι ψήφισαν ώστε να προεδρεύουν οι Δώδεκα επ' αυτών. Λίγο περισσότερο από τρία χρόνια αργότερα, τον Δεκέμβριο του 1847, οργανώθηκε ξανά η Πρώτη Προεδρία και ο Μπρίγκαμ Γιανγκ υποστηρίχθηκε ως ο Πρόεδρος της Εκκλησίας.

Από την εποχή του Μπρίγκαμ Γιανγκ και μετά, ο καθένας από τους προφήτες που προήδρευε στην Εκκλησία, έδινε μαρτυρία για την σημαντική αποστολή του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Ο Τζόζεφ Σμιθ είχε επιλεγεί στο Συμβούλιο των Ουρανών, για να είναι ο μεγάλος προφήτης και βλέπων των τελευταίων ημερών. Η αποστολή του ήταν τόσο σημαντική, ώστε είχε προφητευθεί από αρχαίους προφήτες, συμπεριλαμβανομένου του προφήτη Ιωσήφ της Παλαιάς Διαθήκης, ο οποίος είχε πωληθεί στην Αίγυπτο. Ο Ιωσήφ από την Αίγυπτο ήταν ο ίδιος βλέπων και προφήτευσε αρκετά για τον Τζόζεφ Σμιθ:

«Έναν βλέποντα θα αναστήσει ο Κύριος ο Θεός μου, και αυτός θα είναι διαλεχτός ανάμεσα στον καρπό της οσφύος μου. ...Και το όνομά του θα είναι ίδιο με το όνομά μου, και θα είναι ίδιο με το όνομα του πατέρα του. Και θα είναι σαν κι εμένα. Γιατί αυτό που ο Κύριος θα φέρει σε φως με το χέρι εκείνου, με τη δύναμη του Κυρίου, θα φέρει το λαό μου στη σωτηρία» (Νεφί Β΄ 3:6, 15. Βλέπε, επίσης, Νεφί Β΄ 3:6-22).²

Τον Δεκέμβριο του 1834, ο Τζόζεφ Σμιθ ο πρεσβύτερος, έδωσε στον Προφήτη Τζόζεφ μία ευλογία, επιβεβαιώνοντας ότι ήταν ο βλέπων για τον οποίο είχε προφητεύσει ο Ιωσήφ της παλαιάς εποχής: «Σε ευλογώ με τις ευλογίες των πατέρων σου, Αβραάμ, Ισαάκ και Ιακώβ· και ακόμα με τις ευλογίες του πατέρα σου, Ιωσήφ, υιού του Ιακώβ. Ιδές, επιζήτησε να μάθει για τους απογόνους του κατά τις τελευταίες ημέρες... επιζήτησε με επιμέλεια να γνωρίσει από πού θα ερχόταν ο γιος, ο οποίος θα έφερνε στο φως το λόγο του Κυρίου, μέσω του οποίου θα διαφωτίζονταν και θα επέστρεφαν στο αληθινό ποίμνιο, και τα μάτια του είδαν εσένα, γιε μου. Η καρδιά του αγαλλίασε και η ψυχή του ήταν ευχαριστημένη και είπε... 'Από το σπέρμα μου, το οποίο έχει διασκορπιστεί ανάμεσα στους Εθνικούς, θα εγερθεί ένας διαλεχτός βλέπων... η καρδιά του οποίου θα διαλογιστεί μεγάλη σοφία, η διάνοια του οποίου θα συμπεριλάβει και θα κατανοήσει τα βαθιά πράγματα του Θεού, και το στόμα του οποίου θα προφέρει το νόμο του δικαίου'. ...Θα κρατήσεις τα κλειδιά αυτής της διακονίας, δηλαδή

την προεδρία αυτής της εκκλησίας, στον παρόντα καιρό και την αιωνιότητα»³.

Μέσω του Τζόζεφ Σμιθ, του διαλεχτού βλέποντος των τελευταίων ημερών, αποκαλύφθηκαν οι διδαχές και οι σωτήριες διατάξεις του ευαγγελίου, και η πραγματική Εκκλησία του Ιησού Χριστού εγκαθιδρύθηκε ξανά επάνω στη γη. Οι μαρτυρίες των αρχαίων και σύγχρονων προφητών ενώνονται για να διακηρύξουν ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν το όργανο μέσω του οποίου ο Θεός αποκατέστησε την πληρότητα του ευαγγελίου προς ευλογία «όλων των ανθρώπων, από αιωνιότητα σε αιωνιότητα»⁴.

Μαρτυρίες των Προφητών των Τελευταίων Ημερών

Ο Τζόζεφ Σμιθ είχε προ-διοριστεί για την προφητική κλήση του.

Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ

Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ: «Είχε θεοπιστεί στα συμβούλια της αιωνιότητας, πολύ πριν τη θεμελίωση της γης, ότι [ο Τζόζεφ Σμιθ] θα ήταν ο άνδρας κατά την τελευταία θεϊκή νομή αυτού του κόσμου, ο οποίος θα έφερνε στο φως το λόγο του Θεού στους ανθρώπους και θα λάμβανε την πληρότητα των κλειδιών και της δύναμης της Ιερουσύνης του Υιού του Θεού. Ο Κύριος είχε τα μάτια του επάνω του, και επάνω στον πατέρα του, και επάνω

στον πατέρα του πατέρα του, και επάνω στους προγόνους τους έως τον Αβραάμ, και από τον Αβραάμ έως τον κατακλυσμό, από τον κατακλυσμό στον Ενώχ και από τον Ενώχ στον Αδάμ. Κοίταζε εκείνη την οικογένεια και εκείνο το αίμα, καθώς κυκλοφορούσε από την πηγή του, στη γέννηση εκείνου του άνδρα. [Ο Τζόζεφ Σμιθ] είχε προ-διοριστεί στην αιωνιότητα για να προεδρεύσει αυτής της τελευταίας θεϊκής νομής»⁵.

Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ: «Ο Τζόζεφ Σμιθ επιλέχθηκε να σταθεί στην κεφαλή του έργου του Κυρίου κατά τις τελευταίες ημέρες και το έργο του, ανατέθηκε σε αυτόν μέσω της εκ των προτέρων

γνώσης του Αιώνιου Πατέρα μας στις αιωνιότητες, πριν εκείνος γεννηθεί. Ήλθε κατά το πνεύμα του Ηλία, για να προετοιμάσει το δρόμο της έλευσης του Κυρίου μας. Σε κανέναν προφήτη από τις ημέρες του Αδάμ, εκτός βεβαίως από τον Λυτρωτή μας, δεν δόθηκε μεγαλύτερη αποστολή»⁶.

Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον

Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον: «Για να έχουμε μια θέαση του μεγέθους της επίγειας αποστολής του Προφήτη, θα πρέπει να την προσεγγίσουμε υπό το πρίσμα της αιωνιότητας. Ήταν ανάμεσα ‘στους εξέχοντες και σπουδαίους’, τους οποίους ο Αβραάμ περιέγραψε ως εξής:

»‘Λοιπόν ο Κύριος έδειξε σε μένα, τον Αβραάμ, τις διάνοιες που είχαν οργανωθεί προτού να υπάρξει ο κόσμος. Και ανάμεσα σε όλους αυτούς υπήρχαν πολ-

λοί εξέχοντες και σπουδαίοι. Και ο Θεός είδε αυτές τις ψυχές ότι ήταν καλές, και στάθηκε ανάμεσά τους, και είπε: Αυτούς θα κάνω αρχηγούς μου. Γιατί στάθηκε ανάμεσα σ’ εκείνους που ήταν πνεύματα, και είδε ότι ήταν καλοί, και μου είπε: Αβραάμ, εσύ είσαι ένας από αυτούς. Εσύ εκλέχτηκες προτού να γεννηθείς’. (Αβραάμ 3:22-23.)

»Το ίδιο έγινε με τον Τζόζεφ Σμιθ. Ήταν κι εκείνος εκεί. Κάθισε κι εκείνος σε συμβούλιο με τους εξέχοντες και τους σπουδαίους. Καταλαμβάνοντας μία εξέχουσα θέση τιμής και διάκρισης, βοήθησε αναντίρρητα στο σχεδιασμό και την εκτέλεση του μεγάλου έργου του Κυρίου, ‘να πραγματοποιήσ[ει] την αθανασία και αιώνια ζωή του ανθρώπου’, τη σωτηρία όλων των τέκνων του Πατέρα μας [Μωυσή 1:39.] Η αποστολή του είχε, και επρόκειτο να έχει, αντίκτυπο σε όλους όσοι είχαν έρθει στη γη. Όλους όσοι κατοικούσαν τότε στη γη και στα εκατομμύρια αγέννητους ακόμα...

»Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ δεν ήταν μόνο ‘ένας από τους εξέχοντες και σπουδαίους’, αλλά έδωσε και εξακολουθεί να δίνει προσοχή σε σημαντικά ζητήματα εδώ στη γη ακόμα και σήμερα, από τα βασίλεια στα ύψη. Διότι στα μάτια του Κυρίου... πρόκειται για ένα μεγάλο και αιώνιο πρόγραμμα στο οποίο ο Τζόζεφ Σμιθ παίζει σημαντικό ρόλο – μέσω της αιώνιας ιεροσύνης και εξουσίας του Θεού»⁷.

Το Πρώτο Όραμα του Τζόζεφ Σμιθ αποτελεί θεμελιώδες τμήμα της ατομικής μαρτυρίας μας.

Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ: «Το μεγαλύτερο γεγονός το οποίο συνέβη ποτέ στον κόσμο μετά την ανάσταση του Υιού του Θεού από τον τάφο, και την ανάληψή του στους ουρανούς, ήταν η έλευση του Πατέρα και του Υιού σε εκείνο το αγόρι, τον Τζόζεφ Σμιθ, για να προετοιμάσει το δρόμο ώστε να τεθούν τα θεμέλια του βασιλείου [του Θεού] –όχι του βασιλείου του ανθρώπου– ώστε ποτέ πια να μην πάψει να υπάρχει ούτε και να ανατραπεί.

»Έχοντας αποδεχθεί αυτή την αλήθεια, το βρίσκω εύκολο να αποδεχθώ κάθε άλλη αλήθεια που αναγγέλθηκε και διακηρύχθηκε κατά την αποστολή του... στον κόσμο. Ποτέ δεν δίδαξε μία διδαχή που δεν ήταν αληθινή. Ποτέ δεν εξάσκησε μία διδαχή που δεν είχε διαταχθεί να εξασκήσει. Ποτέ δεν συνηγόρησε στο σφάλμα. Δεν εξαπατήθηκε. Είδε· άκουσε· έπραξε όπως είχε προσταχθεί να πράξει· και γι' αυτό ο Θεός είναι ο υπεύθυνος για το έργο που πραγματοποιήθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ – όχι ο Τζόζεφ Σμιθ. Ο Κύριος είναι υπεύθυνος για αυτό και όχι άνθρωπος»⁸.

Πρόεδρος Χήμπερ Γκραντ

Πρόεδρος Χήμπερ Γκραντ: «Η ο Τζόζεφ Σμιθ είδε πραγματικά τον Θεό και συνομίλησε με Εκείνον, και ο Ίδιος ο Θεός σύστησε τον Ιησού Χριστό στο αγόρι Τζόζεφ Σμιθ, και ο Ιησούς Χριστός είπε στον Τζόζεφ Σμιθ ότι θα ήταν το όργανο στα χέρια του Θεού για να εγκαθιδρυθεί ξανά επάνω στη γη το αληθινό Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού – ή ο Μορμονισμός, όπως λέγεται, είναι ένας μύθος. Και ο Μορμονισμός δεν είναι ένας μύθος! Είναι

η δύναμη του Θεού προς σωτηρία. Είναι η Εκκλησία του Ιησού Χριστού, εγκαθιδρυμένη υπό τη διεύθυνσή Του, και όλη η δυσπιστία του κόσμου δεν μπορεί να αλλάξει τα θεμελιώδη γεγονότα, τα συνδεδεμένα με την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών»⁹.

Πρόεδρος Χάουαρντ Χάντερ

Πρόεδρος Χάουαρντ Χάντερ: «Είμαι ευγνώμων για την ιδιότητά μου ως μέλος της Εκκλησίας. Και η μαρτυρία μου για τη θεϊκή προέλευσή της βασίζεται στην απλή ιστορία του μικρού αγοριού, το οποίο γονατιστό κάτω από τα δέντρα δέχθηκε ουράνιους επισκέπτες – όχι έναν Θεό αλλά δύο ξεχωριστά, ιδιαίτερα άτομα, τον Πατέρα και τον Υιό, οι οποίοι απεκάλυψαν ξανά στη γη τα άτομα της Θεϊκής Κεφαλής. Η πίστη και η μαρτυρία

μου βασίζονται σε αυτή την απλή ιστορία, διότι αν δεν είναι αληθινή, ο Μορμονισμός καταπίπτει. Εάν είναι αληθινή –και καταθέτω μαρτυρία ότι είναι– αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα μεμονωμένα συμβάντα σε ολόκληρη την Ιστορία»¹⁰.

Πρόεδρος Ντέιβιντ ΜακΚέι: «Η εμφάνιση του Πατέρα και του Υιού στον Τζόζεφ Σμιθ είναι το θεμέλιο αυτής της Εκκλησίας. Εκεί βρίσκεται το μυστικό της δύναμης και της ζωτικότητάς της. Είναι αληθινό και δίνω μαρτυρία για αυτό. Ότι μία αποκάλυψη απαντά σε όλα τα ερωτηματικά της επιστήμης αναφορικά με τον Θεό και τη θεϊκή προσωπικότητά Του. Καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό; Έχει απαντηθεί τι είναι ο Θεός. Η σχέση Του με τα τέκνα Του είναι ξεκάθαρη. Το ενδιαφέρον Του για τους ανθρώπους μέσω εξουσίας που μεταβιβάστηκε σε άνθρωπο, είναι εμφανές. Το μέλλον του έργου είναι διασφαλισμένο. Αυτές και άλλες ένδοξες αλήθειες αποσαφηνίζονται σε αυτό το ένδοξο Πρώτο Όραμα»¹¹.

Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον: «Το Πρώτο Όραμα του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ αποτελεί θεμελιώδη θεολογία για την Εκκλησία. Ο ενάντιος το γνωρίζει και έχει επιτεθεί στην αξιοπιστία του Τζόζεφ Σμιθ από την ημέρα που ανήγγειλε την επίσκεψη του Πατέρα και του Υιού. ...Πρέπει πάντα να καταθέτετε μαρτυρία για την αλήθεια του Πρώτου Οράματος. Ο Τζόζεφ Σμιθ πράγματι είδε τον Πατέρα και τον Υιό. Συνομίλησαν μαζί του, όπως είπε ότι έκαναν. Είναι το ενδοξότερο γεγονός από την ανάσταση του Κυρίου μας. Οποιοσδήποτε ηγέτης ο οποίος, χωρίς ενδοιασμό, δεν μπορεί να διακηρύξει τη μαρτυρία του ότι ο Θεός και ο Ιησούς Χριστός παρουσιάστηκαν στον Τζόζεφ Σμιθ, δεν μπορεί ποτέ να είναι αληθινός ηγέτης, αληθινός

ποιμένας. Εάν δεν αποδεχθούμε αυτή την αλήθεια... εάν δεν έχουμε λάβει μαρτυρία για τη σπουδαία αυτή αποκάλυψη, δεν μπορούμε να εμπνεύσουμε πίστη σε εκείνους των οποίων ηγούμαστε»¹².

Πρόεδρος Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ

Πρόεδρος Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ: «Όταν το αγόρι προφήτης είδε τον Πατέρα και τον Υιό στο δάσος της Παλμύρα και κατάλαβε ότι ήταν πράγματι άτομα, ότι μπορούσαν να ακούν και να απαντούν σε ό,τι έλεγε, άρχισε μια νέα εποχή σε αυτόν τον κόσμο και τέθηκε το θεμέλιο της πίστης των τέκνων των ανθρώπων. Μπορούσαν τώρα να προσευχηθούν στον Πατέρα μας στους ουραμούς και να καταλάβουν ότι εκείνος μπορούσε να ακούει και να απαντά στις προσευχές τους, ότι υπήρχε μία σύνδεση ανάμεσα στους ουραμούς και τη γη»¹³.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ διδάχθηκε από τον Θεό και τους αγγέλους.

Πρόεδρος Τζων Τέηλορ

Πρόεδρος Τζων Τέηλορ: «Ποιος ήταν ο Τζόζεφ Σμιθ; Το Βιβλίο του Μόρμον μας λέει ότι ήταν από το σπέρμα του Ιωσήφ, ο οποίος επωλήθη στην Αίγυπτο και για αυτόν το λόγο επελέγη όπως ο Αβραάμ, για να εκπληρώσει ένα έργο επάνω στη γη. Ο Θεός επέλεξε αυτόν το νέο άνδρα. Δεν είχε μόρφωση, όπως καταλαβαίνει ο κόσμος αυτή τη λέξη, όμως ήταν ο βαθύτερα μορφωμένος και ευφυής άνδρας που γνώρισα ποτέ στη ζωή μου, και έχω ταξιδέψει εκατοντάδες χιλιάδες μίλια, έχω βρεθεί σε διαφορετικές ηπείρους και συνδιαλλαγή με ανθρώπους όλων των τάξεων και δογμάτων, ωστόσο ποτέ δεν συνάντησα άνθρωπο τόσο ευφυή όπως εκείνος. Και από πού απέκτησε αυτή τη διάνοια; Όχι από τα βιβλία· όχι από τη λογική, την επιστήμη ή τη φιλοσοφία της εποχής, αλλά την έλαβε μέσω των αποκαλύψεων που έκανε γνωστές σε αυτόν ο Θεός μέσω του αιωνίου ευαγγελίου»¹⁴.

Πρόεδρος Ουίλφορντ Γούντροφ

μαντική αποκάλυψη, η οποία δεν φανερώθηκε ποτέ με τον ίδιο τρόπο σε καμία θείκη νομή του κόσμου, την οποία έδωσε ο Θεός σχετικά με το έργο Του. Επομένως, στην οργάνωση [του έργου], οι άγγελοι των ουρανών παραστάθηκαν στον Προφήτη του Θεού. Υπήρξαν οι δάσκαλοί του, υπήρξαν οι καθοδηγητές του και όλα όσα έπραξε, και όλα όσα επέτελεσε από την αρχή, από εκείνη την ημέρα έως την ημέρα του μαρτυρικού θανάτου του, ήταν μέσω αποκάλυψης από τον Ιησού Χριστό»¹⁵.

Πρόεδρος Λορέντζο Σνόου

Πρόεδρος Λορέντζο Σνόου: «Ο Τζόζεφ Σμιθ, τον οποίο επέλεξε ο Θεός για να εγκαθιδρύσει αυτό το έργο, ήταν φτωχός και αμόρφωτος και δεν ανήκε σε κάποιο λαοφιλές θρησκευτικό δόγμα των χριστιανών. Ήταν απλώς ένα αγόρι, έντιμο, με μεγάλη ακεραιότητα χαρακτήρα. ...Όπως ο Μωυσής, αισθανόταν ανεπαρκής και χωρίς τα προσόντα για το έργο αυτό, να σταθεί ως θρησκευτικός μεταρρυθμιστής, σε μία θέση, την πλέον αντιδημοτική, να αγωνιστεί εναντίον απόψεων και πιστεύω, τα οποία είχαν ερείσματα αιώνων, τα οποία είχαν την έγκριση ανθρώπων με την πιο βαθιά εδραιωμένη θεολογική υπακοή. Όμως ο Θεός τον είχε καλέσει να ελευθερώσει τους φτωχούς και έντιμους στην καρδιά όλων των εθνών από την πνευματική και υλική δουλεία [δεσμά] τους. Και ο Θεός του υποσχέθηκε ότι όποιος θα λάμβανε και θα υπάκουε στο μήνυμά του, και όποιος λάμβανε βάπτισμα προς άφεση αμαρτιών με εντιμότητα σκοπού, θα λάμβανε ουράνιες εκδηλώσεις, θα λάμβανε το Άγιο Πνεύμα, θα λάμβανε το ίδιο ευαγγέλιο και ευλογίες όπως είχαν επαγγελθεί και ληφθεί μέσω

του ευαγγελίου, όπως είχαν κηρυχτεί από τους αρχαίους αποστόλους, και αυτό το μήνυμα, αυτή η υπόσχεση, θα ίσχυε οπουδήποτε και για οποιονδήποτε την έφερε από τους Πρεσβυτέρους, τους εξουσιοδοτημένους αγγελιαφόρους του Θεού. Αυτό είπε ο Τζόζεφ Σμιθ, το αμόρφωτο, το απλοϊκό, αγνό, απλό, έντιμο αγόρι»¹⁶.

Πρόεδρος Χάρολντ Λη

Πρόεδρος Χάρολντ Λη: «Ο Τζόζεφ Σμιθ, ο νέος άνδρας ο οποίος δεν διδάχθηκε τις θεολογίες της εποχής, δεν διδάχθηκε σε σχολεία ανώτατης εκπαίδευσης της εποχής του... [ήταν] ένα άτομο που μπορούσε να είναι υπάκουος στις διδασκαλίες και τους ψιθύρους του Πνεύματος. Ο Τζόζεφ Σμιθ δεν θα μπορούσε να ιδρύσει αυτή την Εκκλησία. Δεν θα μπορούσε να προωθήσει το έργο του Κυρίου, το Βιβλίο του Μόρμον. Θα χλεύαζαν τον Προφήτη

Τζόζεφ Σμιθ ως άνθρωπο. Θα αμφισβητούσαν το ξεκίνημα αυτής της Εκκλησίας, όμως εδώ το πράγμα στέκει ως ένα μνημείο - το ίδιο το Βιβλίο του Μόρμον. Ο Τζόζεφ, ο άνθρωπος, δεν θα μπορούσε να το κάνει, όμως ο Τζόζεφ ωθούμενος από τη δύναμη του Παντοδύναμου Θεού, μπόρεσε και πραγματοποίησε τη θαυμαστή υπηρετήση να φέρει στο φως το βασίλειο από το σκοτάδι, μέσω του αποκατεστημένου ευαγγελίου του Ιησού Χριστού»¹⁷.

Πρόεδρος Ντέιβιντ ΜακΚέι

Πρόεδρος Ντέιβιντ ΜακΚέι: «Για τον Τζόζεφ Σμιθ, όχι μόνον ως σπουδαίο άνδρα αλλά ως εμπνευσμένο υπηρέτη του Κυρίου είναι που επιθυμώ να μιλήσω σε αυτήν την περίπτωση Πράγματι, η μεγαλοσύνη του Τζόζεφ Σμιθ *βρίσκεται* στη θεϊκή έμπνευση...

»‘Πώς αυτός ξέρει γράμματα, ενώ δεν έχει μάθει;’ ρώτησαν οι Ιουδαίοι, θαυμάζοντας και απορώντας για τη σοφία του Ιησού [Κατά Ιωάννην 7:15]. Θα μπορούσα-

με, λοιπόν, να επαναλάβουμε την ερώτηση αναφορικά με τον Τζόζεφ Σμιθ, καθώς μελετούμε τα διακεκριμένα επιτεύγματά του κατά τη διάρκεια του σύντομου διαστήματος των [δεκαεπτά] ετών ανάμεσα στην οργάνωση της Εκκλησίας και το μαρτυρικό θάνατό του. Καθώς

συλλογίζομαστε την τέλεια αρμονία του Αποκατεστημένου Ευαγγελίου με εκείνη της πρωταρχικής Εκκλησίας που ιδρύθηκε από τον Ιησού και τους Αποστόλους του. Καθώς παρατηρούμε τη διεισδυτική βαθύτερη γνώση του στις αρχές και τις διδαχές. Και καθώς βλέπουμε το απaráμλλο σχέδιο και τη δραστικότητα της Εκκλησίας, η οποία ιδρύθηκε με έμπνευση από τον Χριστό, το όνομα του οποίου φέρει. Η απάντηση στο ερώτημα, ‘από πού απέκτησε αυτός ο άνδρας σοφία;’ δίνεται στη συγκινητική στροφή:

»Δόξα στον άνδρα που ο Ιεχωβά, προφήτη έχρισε ο Ιησούς.
Ας τον υμνήσουμε που έφερε πάλι
το ευαγγέλιο απ’ τους ουρανούς»¹⁸.

Πρόεδρος Χάουαρντ Χάντερ: «Δοξάζουμε [τον Τζόζεφ Σμιθ] για την ικανότητά του να επικοινωνεί όχι μόνο με τον Ιεχωβά, αλλά και με άλλα άτομα των ουρανών. Τόσοι πολλοί τον επισκέφθηκαν, του έδωσαν κλειδιά και δίδαξαν εκείνον τον ‘διαλεχτό βλέποντα’ που φανερώθηκε κατά τις τελευταίες ημέρες. ...Δοξάζουμε [τον Τζόζεφ Σμιθ] και για την επιμέλεια και την ικανότητά του να μεταφράσει και να λάβει εκατοντάδες σελίδες αποκεκαλυμμένης γραφής. Υπήρξε το μέσον διά του οποίου αποκαλύφθηκε η γραφή. Εκτιμάται ότι μέσω αυτού ήρθαν περισσότερες θαυμαστές σελίδες γραφών, από ό,τι μέσω οποιουδήποτε άλλου ανθρώπου στην Ιστορία»¹⁹.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ κλήθηκε από τον Θεό για να ανοίξει την τελική θεϊκή νομή και να αποκαταστήσει την πληρότητα του ευαγγελίου.

Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ

Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ: «Καταθέτω μαρτυρία στον κόσμο σήμερα ότι περισσότερο από ενάμιση αιώνα πριν, το εμπόδιο μεταξύ γης και ουρανού κατέρρευσε. Οι ουρανοί άνοιξαν για μια ακόμα φορά και από τότε οι αποκαλύψεις είναι συνεχείς.

»Εκείνη η νέα εποχή ξημέρωσε όταν [μία] ψυχή προσευχήθηκε με ένθερμη επιθυμία για ουράνια καθοδήγηση. Ένα μέρος κρυφής απομόνωσης βρέθηκε, γόνατα λύγισαν, μια καρδιά με ταπεινοσύνη

άνοιξε, ικεσίες προφέρθηκαν, και ένα φως λαμπρότερο από το μεσημεριάτικο ήλιο φώτισε τον κόσμο – για να μην κλείσει ποτέ πια το παραπέτασμα.

»Ένα νεαρό αγόρι... ο Τζόζεφ Σμιθ, με απaráμιλλη πίστη, τερμάτισε την ξηρασία αποκάλυψης, κατακρήμνισε το εμπόδιο ανάμεσα στους ουρανοί και τους θνητούς και επανεγκατέστησε την επικοινωνία. Οι ουρανοί ευλόγησαν τη γη, το φως διέλυσε το σκοτάδι, και ο Θεός μίλησε ξανά στον άνθρωπο, αποκαλύπτοντας εκ νέου 'το απόκρυφό του στους δούλους του τούς προφήτες'. (Αμών 3:7.) Ένας νέος προφήτης βρισκόταν στη γη και μέσω αυτού ο Θεός εγκαθίδρυσε το βασιλείο του, ώστε να μην καταστραφεί ποτέ πια ούτε να αφηθεί σε άλλο λαό – ένα βασιλείο το οποίο θα υπάρχει για πάντα.

»Ο παντοτινός χαρακτήρας αυτού του βασιλείου και οι αποκάλυψεις οι οποίες έλαβαν υπόσταση, είναι απόλυτη πραγματικότητα. Ποτέ ξανά δεν θα δύσει ο ήλιος· ποτέ ξανά δεν θα αποδειχθούν όλοι οι άνθρωποι εντελώς ανάξιοι επικοινωνίας με το Δημιουργό τους. Ποτέ ξανά δεν θα κρυφτεί ο Θεός από τα τέκνα του επάνω στη γη. Η αποκάλυψη είναι εδώ για να παραμείνει»²⁰.

Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι

Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι: «Η ιστορία της ζωής του Τζόζεφ είναι η ιστορία ενός θαύματος. Γεννήθηκε φτωχός. Μεγάλωσε μέσα σε αντιξοότητες. Οδηγήθηκε από τόπο σε τόπο, κατηγορήθηκε άδικα και φυλακίστηκε παράνομα. Δολοφονήθηκε σε ηλικία 38 ετών. Ωστόσο, στο σύντομο διάστημα των 20 ετών πριν από το θάνατό του, πραγματοποίησε ό,τι κανένας άλλος σε μια ολόκληρη ζωή. Μετέφρασε και εξέδωσε το Βιβλίο του Μόρμον, έναν τό-

μο ο οποίος από τότε μεταφράστηκε σε πάμπολλες γλώσσες και ο οποίος είναι αποδεκτός από εκατομμύρια σε όλη τη γη ως ο λόγος του Θεού. Οι αποκάλυψεις που έλαβε και άλλα γραπτά κείμενα που δημοσίευσε, είναι επίσης γραφές επιπρόσθετα σε αυτά τα εκατομμύρια. Ο συνολικός αριθμός σελίδων σε βιβλίο ισοδυναμεί με το διπλάσιο αριθμό σελίδων ολόκληρης της Καινής Διαθήκης της Βίβλου, και όλα προήλθαν από έναν άνθρωπο σε διάστημα λίγων ετών. Αυτή την ίδια περίοδο ίδρυσε μία οργάνωση, η οποία... αντιστάθηκε επιτυχώς

σε κάθε αντιξοότητα και δυσκολία και είναι το ίδιο αποτελεσματική σήμερα στη διακυβέρνηση ενός παγκοσμίου αριθμού μελών... όπως ήταν και στη διακυβέρνηση ενός αριθμού 300 μελών το 1830. Υπάρχουν εκείνοι οι αμφισβητίες, οι οποίοι προσπάθησαν πολύ να εξηγήσουν αυτή τη σπουδαία οργάνωση ως προϊόν της εποχής όπου έζησε. Επιβεβαιώνω ότι η οργάνωση αυτή ήταν τόσο μοναδική, τόσο ξεχωριστή και τόσο αξιόλογη τότε, όσο είναι και σήμερα. Δεν υπήρξε προϊόν των καιρών. Ήρθε ως αποκάλυψη από τον Θεό...

»Στο διάστημα αυτό των 20 ετών προ του θανάτου του, ο Τζόζεφ Σμιθ έθεσε σε λειτουργία ένα πρόγραμμα για τη διάδοση του ευαγγελίου στα έθνη της γης. Θαυμάζω την τολμηρότητα με την οποία κινήθηκε. Ακόμα και κατά τις πρώτες ημέρες της Εκκλησίας, σε εποχές σοβαρών αντιξοοτήτων, οι άνθρωποι καλούνταν να αφήσουν σπíti και οικογένεια, να διασχίσουν τη θάλασσα, για να διακηρύξουν την Αποκατάσταση του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Η σκέψη του Προφήτη, το όραμά του, περιέκλειε ολόκληρη τη γη.

»Για τις συγκεντρώσεις μας της γενικής συνέλευσης δύο φορές το χρόνο, τα μέλη συγκεντρώνονται στη Βόρεια, Κεντρική και Νότια Αμερική. Στις Βρετανικές Νήσους και στην Αφρική. Στα κράτη της Ευρώπης. Στα νησιά και στις ηπείρους του Ειρηνικού και στις αρχαίες χώρες της Ασίας. Αυτά είναι τα αποτελέσματα του οράματος του Τζόζεφ Σμιθ, του προφήτη του Θεού. Ήταν πράγματι ένας ισχυρός βλέπων, ο οποίος είδε αυτή την ημέρα και ακόμα μεγαλύτερες μέρες στο μέλλον, καθώς το έργο του Κυρίου προχωρεί στη γη»²¹.

Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ

Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ: «Οτιδήποτε άλλο μπορεί να έκανε ή να υπήρξε ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ, δε θα πρέπει να ξεχνάμε το γεγονός ότι ήταν ο άνθρωπος εκείνος μέσα στα εκατομμύρια ανθρώπων που κατοίκησε σε αυτήν τη γη εκείνη την εποχή – ο μοναδικός άνθρωπος ο οποίος κλήθηκε από τον Θεό, από τη φωνή του Ίδιου του Θεού, για να ανοίξει τη θεϊκή νομή του Ευαγγελίου στον κόσμο για τελευταία φορά. Και αυτό είναι το σπου-

δαίο πράγμα που πρέπει να έχουμε κατά νου, ότι κλήθηκε από τον Θεό να παρουσιάσει το Ευαγγέλιο στον κόσμο, να αποκαταστήσει

την άγια ιεροσύνη στα τέκνα των ανθρώπων, να οργανώσει την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών στον κόσμο και να αποκαταστήσει όλες τις διατάξεις του Ευαγγελίου για τη σωτηρία όχι μόνο των ζώντων αλλά και των νεκρών, και κλήθηκε στην αποστολή αυτή από τον Ίδιο τον Θεό.

»...Υπήρξαν άλλοι προφήτες και μεγάλοι προφήτες, μάλιστα, οι οποίοι είχαν αγγέλους να τελούν διακονία προς αυτούς και άλλοι οι οποίοι είχαν δει το δάκτυλο του Θεού και οι οποίοι ευνοήθηκαν με μεγαλύτερες ή μικρότερες αποκαλύψεις. Όμως πού είναι η περίπτωση και ποιος είναι ο άνθρωπος στον οποίο ο Θεός και ο Σωτήρας εμφανίστηκαν μαζί, αυτοπροσώπως, και ανήγγειλαν εαυτούς σε εκείνον; Πού είναι αυτός ο άνδρας; Πουθενά δεν αναφέρει κάτι παρόμοιο η Ιστορία, εκτός από τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, και αυτό ενόσω ήταν νεαρός ακόμα. Δεν ήταν παρά ένας νέος, συγκριτικά, όταν βρήκε μαρτυρικό θάνατο μόλις στα 38 χρόνια του.

»...Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ... επικοινωνήσε με τον Πατέρα και τον Υιό και μίλησε με αγγέλους και εκείνοι τον επισκέφθηκαν, και απένειμαν ευλογίες και δωρεές και κλειδιά δύναμης επάνω σε αυτόν, τα οποία δεν είχαν απονεμηθεί ποτέ άλλοτε σε άνθρωπο, εκτός από τον Ίδιο τον Υιό του Θεού. Σε κανέναν άλλο άνθρωπο που έζησε ποτέ στη γη δεν είχαν απονεμηθεί όλα τα κλειδιά του Ευαγγελίου και των θεϊκών νομών, όπως απονεμήθηκαν στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ στο ναό στο Κίρτλαντ, όταν τον επισκέφθηκε εκεί ο Υιός του Θεού, ο Μωυσής, ο Ηλίας και ο Ηλίας ο Θεοβίτης, και όταν άνοιξαν οι ουρανοί σε αυτόν και έλαβε τα κλειδιά της δύναμης και της εξουσίας, με τα οποία μπορούσε να θέσει το θεμέλιο του έργου του Θεού, σε πλάτος και βάθος, να καλύψει τη γη με τη γνώση του Θεού και με τη δύναμη και τη δόξα Του»²².

**Το έργο του Τζόζεφ Σμιθ ευλογεί εκείνους που έχουν
ζήσει επάνω στη γη, εκείνους που ζουν τώρα και
εκείνους που θα γεννηθούν στο μέλλον.**

Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ: «Το έργο με το οποίο ασχολήθηκε ο Τζόζεφ Σμιθ δεν περιοριζόταν σε αυτή τη ζωή μόνο, αλλά αφορά, επίσης, στη μελλοντική ζωή και στη ζωή που υπήρξε. Με άλλα λόγια, αφορά σε εκείνους που έχουν ζήσει επάνω στη γη, σε εκείνους που ζουν και σε εκείνους που θα έρθουν μετά από εμάς. Δεν είναι κάτι το οποίο

αφορά μόνο στον άνθρωπο ενόσω ζει στο θνητό σκήνωμά του, αλλά σε όλους τους ανθρώπους, από αιωνιότητα σε αιωνιότητα. Επομένως, όπως είπα, ο Τζόζεφ Σμιθ είναι πρόσωπο άξιο σεβασμού, το όνομά του τιμάται. Δεκάδες εκατοντάδες άνθρωποι ευχαριστούν τον Θεό μέσα από την καρδιά και από τα βάθη της ψυχής τους για τη γνώση την οποία αποκατέστησε ο Κύριος στη γη μέσω αυτού και, επομένως, μιλούν καλά για αυτόν και δίνουν μαρτυρία για την αξία του. Και αυτό δεν περιορίζεται σε ένα χωριό ούτε σε μία Πολιτεία ούτε σε ένα έθνος, αλλά αυτό εκτείνεται σε κάθε έθνος, συγγενείς, γλώσσα και λαό, όπου έχει κηρυχθεί το Ευαγγέλιο έως την παρούσα στιγμή»²³.

Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ

Πρόεδρος Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ: «Κατά τον ίδιο τρόπο που γνωρίζω ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός -και αυτό είναι μέσω αποκάλυψης από το Άγιο Πνεύμα- γνωρίζω ότι ο Τζόζεφ Σμιθ είναι, ήταν και παντοτινά θα είναι ένας προφήτης του Θεού.

»Σέβομαι και τιμώ το άγιο όνομά του. Μαζί με τον αδελφό του, τον παππού μου, Πατριάρχη Χάουρουμ Σμιθ, σφράγισε τη μαρτυρία του με το αίμα του, στη φυλακή Κάρθατζ. Και εγώ, τουλάχιστον,

θέλω να είμαι ένα όργανο στα χέρια του Κυρίου, κάνοντας γνωστό στα άκρα της γης ότι η σωτηρία είναι ξανά διαθέσιμη, επειδή ο Κύριος φανέρωσε έναν ισχυρό βλέποντα της εποχής του, για να επανιδρύσει το βασίλειό του επάνω στη γη.

»Με πνεύμα μαρτυρίας και ευχαριστίας, καταλήγω με ετούτα τα εμπνευσμένα λόγια από το Διδαχή και Διαθήκες: 'Ο Τζόζεφ Σμιθ, ο Προφήτης και Βλέπων του Κυρίου, έχει κάνει περισσότερα για τη σωτηρία των ανθρώπων σε τούτον τον κόσμο, παρά οποιοσδήποτε άνθρωπος που έζησε ποτέ σ' αυτόν, εκτός μόνο από τον Ιησού'. (Δ&Δ 135:3.)»²⁴

Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι, μιλώντας στο Κάρθατζ του Ιλλινόις, στις 26 Ιουνίου 1994, τιμώντας την 150^η επέτειο του μαρτυρικού θανάτου του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ: «Το ένδοξο έργο, το οποίο ξεκίνησε από εκείνον που σκοτώθηκε στο Κάρθατζ, αυξήθηκε με θαυμαστό και υπέροχο τρόπο. ...Αυτό το θαυμαστό έργο, το οποίο ανέβλυσε από την προφητική κλήση του αγοριού από την Παλμύρα, [βγήκε] έξω από την ερημιά

του οκότους' και λάμπει 'ωραί[ο] σαν τη σελήνη, λαμπερ[ό] σαν τον ήλιο, και τρομερ[ό] σαν στράτευμα με σημαίες', όπως προσευχήθηκε να γίνει ο Προφήτης (Δ&Δ 109:73)...

»Κάνουμε μία παύση, με ευλάβεια εδώ, σήμερα το απόγευμα. Συλλογιζόμαστε το θαύμα της ζωής που άρχισε στους πράσινους λόφους του Βερμόντ και τελείωσε εδώ, στη φυλακή του Κάρθατζ. Εκείνη η ζωή δεν διήρκεσε πολύ. Όμως οι καρποί εκείνης της ζωής υπήρξαν κάτι υπεράνω κάθε κατανόησης σχεδόν.

»Αυτός ο μεγάλος σκοπός της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών υπήρξε πολυτιμότερος από την ίδια τη ζωή για χιλιάδες χιλιάδων οι οποίοι πέθαναν στην υπηρεσία του. Μάρτυρες διασκορπίστηκαν στον κόσμο ανά εκατοντάδες χιλιάδες, για να δώσουν μαρτυρία για την κλήση του Τζόζεφ Σμιθ ως Προφήτη του Θεού. Η άγια ιεροσούνη η οποία αποκαταστάθηκε μέσω αυτού, απενεμήθη σε αμέτρητους ανθρώπους με ακεραιότητα χαρακτήρα και αρετή, οι οποίοι ενεδύθησαν με αυτήν την ουράνια δύναμη. Το Βιβλίο του Μόρμον πηγαινεί σε όλη τη γη ως άλλη μία μαρτυρία για τον Κύριο Ιησού Χριστό.

»Παραθέτοντας μια αυταπόδεικτη αλήθεια που αναφέρθηκε πριν από πολύ καιρό και κάτω από διαφορετικές περιστάσεις, 'το αίμα των μαρτύρων απέβη ο σπόρος της Εκκλησίας'. Οι μαρτυρίες οι οποίες επισφραγίστηκαν εδώ, σε αυτόν ακριβώς το χώρο, εδώ που συγκεντρωθήκαμε απόψε, εκείνη τη ζεστή και πνιγηρή ημέρα πριν από 150 χρόνια, γαλουχούν τώρα την πίστη ανθρώπων σε όλο τον κόσμο»²⁵.

Προτεινόμενα για μελέτη και διδασκαλία

Συλλογιστείτε αυτές τις ιδέες καθώς μελετάτε το κεφάλαιο ή καθώς προετοιμάζεστε για να διδάξετε. Για επιπρόσθετη βοήθεια, βλέπε σελίδες vii-xiii.

- Διαβάστε την εμπειρία που περιγράφηκε στη σελίδα 589. Σκεφθείτε πώς μπορεί να είχαν αισθανθεί οι άνθρωποι όταν έλαβαν τη μαρτυρία ότι ο Μπρίγκαμ Γιανγκ επρόκειτο να διαδεχθεί τον Τζόζεφ Σμιθ ως ηγέτη της Εκκλησίας. Πώς μπορούμε να λάβουμε μαρτυρία ότι ο Κύριος κάλεσε τον Πρόεδρο της Εκκλησίας σήμερα;

- Ο Ιωσήφ από την Αίγυπτο και άλλοι αρχαίοι προφήτες, προφήτευσαν για τον Τζόζεφ Σμιθ και την αποστολή του (σελίδα 591). Όπως φαίνεται στο κεφάλαιο αυτό, οι προφήτες των τελευταίων ημερών εξακολούθησαν να τονίζουν πόσο σημαντικός ήταν ο Τζόζεφ Σμιθ. Γιατί νομίζετε ότι ο Τζόζεφ Σμιθ έτυχε τόσης προσοχής, τόσο πριν από τη θνητή διακονία του, όσο και μετά;
- Μελετήστε τις μαρτυρίες στις σελίδες 592-93 σχετικά με τον προδιορισμό του Τζόζεφ Σμιθ. Πώς αλλάζει η κατανόησή μας για την επίγεια αποστολή του Τζόζεφ Σμιθ όταν «την προσεγγίσουμε υπό το πρίσμα της αιωνιότητας»;
- Διαβάστε τις μαρτυρίες στις σελίδες 594-96 για το Πρώτο Όραμα. Τι κάνει αυτό το γεγονός ώστε να είναι «το μεγαλύτερο γεγονός το οποίο συνέβη ποτέ στον κόσμο μετά την ανάσταση του Υιού του Θεού»; Πώς είναι το Πρώτο Όραμα «το θεμέλιο αυτής της Εκκλησίας» και «το μυστικό της δύναμης και της ζωτικότητάς της»; Τι σας βοήθησε να αποκτήσετε μια μαρτυρία του Πρώτου Οράματος;
- Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ διακήρυξε: «Ο Θεός είναι ο υπεύθυνος για το έργο που πραγματοποιήθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ - όχι ο Τζόζεφ Σμιθ» (σελίδα 594). Γιατί νομίζετε ότι είναι ένα σημαντικό σημείο που πρέπει να τονίσουμε για την αποστολή του Τζόζεφ Σμιθ;
- Για τον Τζόζεφ Σμιθ, ο Πρόεδρος Τζων Τέηλορ είπε: «Ήταν ο βαθύτερα μορφωμένος άνδρας που γνώρισα ποτέ στη ζωή μου» (σελίδα 596). Ωστόσο, ο Πρόεδρος Τέηλορ και άλλοι Πρόεδροι της Εκκλησίας είχαν τονίσει ότι ο Τζόζεφ Σμιθ δεν είχε πολλές ευκαιρίες να μορφωθεί. Γιατί ο Προφήτης Τζόζεφ ήταν εις θέσιν να αυξηθεί τόσο πολύ στη διάνοιά του; (Για παραδείγματα, βλέπε σελίδες 595-99.) Καθώς επιζητούμε πνευματική γνώση, πώς μπορούμε να ακολουθήσουμε το παράδειγμα του Τζόζεφ Σμιθ;
- Επανεξετάστε τις σελίδες 599-604, σημειώνοντας τις αλήθειες και τις διατάξεις που αποκατέστησε ο Κύριος μέσω του Τζόζεφ Σμιθ. Σκεφθείτε πώς θα ήταν διαφορετική η ζωή σας, αν δεν γνωρίζατε για το αποκατεστημένο ευαγγέλιο. Γιατί είστε ευγνώμονες για τον Τζόζεφ Σμιθ και την αποστολή του;

Συνοχτιζόμενες γραφές: Νεφί Β΄ 3:6-19, 27:6-26, Νεφί Γ΄ 21:9-11, Δ&Δ 1:17, 5:9-10, 21:1-6

Σημειώσεις

1. George Q. Cannon, "Joseph Smith, the Prophet," *Juvenile Instructor*, 29 Οκτωβρίου 1870, σελ. 174-75.
2. Μια άλλη αφήγηση για τις αρχαίες προφητείες του Τζόζεφ δίνεται στο Τζόζεφ Σμιθ-Μετάφραση της Βίβλου, Γένεση 50:24-36.
3. Ευλογία του Τζόζεφ Σμιθ του πρεσβύτερου, που δόθηκε στον Τζόζεφ Σμιθ στις 9 Δεκεμβρίου 1834, στο Κίρτλαντ του Οχάιο. Στο Patriarchal Blessings 1833-2005, Αρχαία Εκκλησία, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέικ Σίτυ, Γιούτα.
4. Joseph F. Smith, *Deseret News*, 7 Μαρτίου 1883, σελ. 98, εκουγχρονιομένη στίξη.
5. Brigham Young, *Deseret News*, 26 Οκτωβρίου 1859, σελ. 266.
6. Joseph Fielding Smith, "The Historical Background of the Prophet Joseph Smith," *Improvement Era*, Δεκ. 1941, σελ. 717.
7. Ezra Taft Benson, "Joseph Smith—Man of Destiny," ομιλία που δόθηκε στις 3 Δεκεμβρίου 1967 στο Λόγκαν της Γιούτα, σελ. 3-4. Στο *Annual Joseph Smith Memorial Sermons* (χωρίς ημερομηνία). Εκουγχρονιομένη στίξη και γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου.
8. Joseph F. Smith, *Deseret Evening News*, 14 Ιουλίου 1917, σελ. 9, εκουγχρονιομένη στίξη, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου.
9. Heber J. Grant, "Some Things We Must Believe," *Improvement Era*, Σεπτ. 1938, σελ. 519.
10. Howard W. Hunter, "Joseph—The Seer". Ομιλία που δόθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 1960, στο Λόγκαν της Γιούτα. Στο *Annual Joseph Smith Memorial Sermons* (1966), 2:197-98. Εκουγχρονιομένη ορθογραφία, στίξη, γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα και γραμματική.
11. David O. McKay, "Joseph Smith—Prophet, Seer, and Revelator," *Improvement Era*, Ιαν. 1942, σελ. 54.
12. Έζρα Ταφτ Μπένσον, ομιλία που δόθηκε στις 20 Μαΐου 1984 στη Σωλτ Λέικ Σίτυ, Γιούτα, σελ. 2. Ezra Taft Benson, *Addresses 1943-89*, Αρχαία Εκκλησία.
13. George Albert Smith, στο Conference Report, Απρ. 1917, σελ. 37.
14. John Taylor, *Deseret News*, 2 Ιουνίου 1880, σελ. 275.
15. Wilford Woodruff, *Millennial Star*, 28 Απριλίου 1890, σελ. 258. Εκουγχρονιομένη γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα.
16. Lorenzo Snow, *Deseret News*, 13 Απριλίου 1870, σελ. 115-16.
17. Harold B. Lee, *Teachings of Harold B. Lee*, εκδ. Clyde J. Williams (1996), σελ. 372.
18. David O. McKay, "The Prophet Joseph Smith—On Doctrine and Organization", ομιλία που δόθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 1944, στο Λόγκαν της Γιούτα. Στο *Annual Joseph Smith Memorial Sermons* (1966), 1:9, 14. Εκουγχρονιομένη στίξη και γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα.
19. Howard W. Hunter, "The Temple of Nauvoo," *Ensign*, Σεπτ. 1994, σελ. 63, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου.
20. Spencer W. Kimball, στο Conference Report, Απρ. 1977, σελ. 114-15 ή *Ensign*, Μάιος 1977, σελ. 77.
21. Gordon B. Hinckley, "Joseph Smith Jr.—Prophet of God, Mighty Servant," *Ensign*, Δεκ. 2005, σελ. 4-6.
22. Joseph F. Smith, στο "Joseph, the Prophet," *Salt Lake Herald Church and Farm Supplement*, 12 Ιανουαρίου 1895, σελ. 210-11, εκουγχρονιομένη γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα.
23. Joseph F. Smith, *Deseret News*, 7 Μαρτίου 1883, σελ. 98, εκουγχρονιομένη στίξη.
24. Joseph Fielding Smith, "The First Prophet of the Last Dispensation," *Ensign*, Αύγ. 1971, σελ. 7.
25. Gordon B. Hinckley, "Joseph, the Seer," *Ensign*, Σεπτ. 1994, σελ. 71, διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου.

Παράρτημα: Πηγές που χρησιμοποιήθηκαν στο βιβλίο αυτό

Υπάρχει μία ποικιλία πηγών από τις οποίες εξήχθησαν οι διδασκαλίες του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ, συμπεριλαμβανομένου του *History of the Church*. Το ακόλουθο υλικό παρέχεται για να σας βοηθήσει να κατανοήσετε αυτές τις πηγές.

Πηγές των διδασκαλιών του Προφήτη

Οι διδασκαλίες του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ που περιλαμβάνονται σε αυτό το βιβλίο εξήχθησαν από τους ακόλουθους τύπους πηγών.

Κηρύγματα. Το βιβλίο αυτό παραθέτει εκτενώς από τις ομιλίες του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Ο τρόπος με τον οποίο καταγράφονται αυτά τα κηρύγματα είναι πολύ διαφορετικός από τον τρόπο που καταγράφηκαν κηρύγματα μεταγενέστερων Προέδρων της Εκκλησίας. Οι Πρόεδροι της Εκκλησίας μετά τον Τζόζεφ Σμιθ χρησιμοποιούσαν γραφείς για να καταγράψουν με τη μέθοδο της στενογραφίας τις ομιλίες τους προς τα μέλη της Εκκλησίας. Όταν άρχισαν να είναι διαθέσιμες ηλεκτρονικές συσκευές εγγραφών, όπως μαγνητόφωνα και ταινίες κινηματογράφησης, χρησιμοποιούνταν για να καταγράψουν τα ακριβή λόγια των ηγετών της Εκκλησίας.

Ωστόσο, κατά την εποχή που έζησε ο Τζόζεφ Σμιθ, η στενογραφία δεν ήταν ευρέως διαδεδομένη. Για το λόγο αυτό, τα κηρύγματά του καταγράφονταν όχι επακριβώς, με απλό γράψιμο με το χέρι, κατά κύριο λόγο από γραφείς, ηγέτες της Εκκλησίας και άλλα μέλη της Εκκλησίας. Σχεδόν όλες οι ομιλίες του Τζόζεφ Σμιθ δίνονταν εκείνη τη στιγμή, χωρίς προετοιμασία του κειμένου, ώστε οι σημειώσεις που κρατούσαν όσοι τον άκουγαν, συνιστούν το μοναδικό πρακτικό καταγραφής των ομιλιών. Μολονότι υπάρχουν κάποιες μακροσκελείς αναφορές των ομιλιών του, οι περισσότερες είναι περιλήψεις των μηνυμάτων που δόθηκαν από τον Προφήτη. Δυστυχώς, δεν υπάρχουν καταγραφές για πολλές από τις ομιλίες που δόθηκαν από τον Τζόζεφ

Σμιθ. Από τα περισσότερα των 250 κηρυγμάτων που είναι γνωστό ότι έκανε, οι αναφορές ή οι σημειώσεις που κράτησαν γραφείς ή άλλοι, καλύπτουν μόνο 50 από αυτά τα κηρύγματα.

Άρθρα. Ορισμένες από τις διδασκαλίες του Προφήτη σε αυτό το βιβλίο, εξήχθησαν από άρθρα που σχεδίαζε ο Τζόζεφ Σμιθ για δημοσίευση σε περιοδικά της Εκκλησίας, συμπεριλαμβανομένων των *Evening and Morning Star, Latter Day Saints' Messenger and Advocate, Elders' Journal*, και *Times and Seasons*¹. Ο Τζόζεφ Σμιθ έγραψε ή υπαγόρευσε κάποιο υλικό για δημοσίευση. Επίσης, συχνά καθοδηγούσε κάποιο γραφέα, ένα άλλο μέλος της Πρώτης Προεδρίας ή κάποιο άλλο έμπιστο άτομο να γράψουν ένα άρθρο σχετικά με συγκεκριμένα ζητήματα στα οποία ήθελε να αναφερθεί. Στη συνέχεια ο Προφήτης οπισθογραφούσε το κείμενο, εγκρίνοντάς το ως αντιπροσωπευτικό των σκέψεών του και το δημοσίευε με το όνομά του. Για παράδειγμα, αυτό το βιβλίο παραθέτει από μερικά κύρια άρθρα που δημοσιεύθηκαν στο *Times and Seasons* το 1842. Κατά τη διάρκεια ενός οκταμήνου εκείνου του έτους, από τον Φεβρουάριο έως τον Οκτώβριο, ο Τζόζεφ Σμιθ υπηρέτησε ως εκδότης αυτού του περιοδικού και συχνά δημοσίευε άρθρα με υπογραφή «Εκδ.» Μολονότι άλλοι βοηθούσαν στη σύνταξη πολλών από τα άρθρα αυτά, ο Προφήτης τα ενέκρινε και τα δημοσίευε με το όνομά του.

Επιστολές. Το βιβλίο αυτό παραθέτει από πολλές επιστολές που γράφηκαν ή υπαγορεύθηκαν από τον Τζόζεφ Σμιθ. Το βιβλίο αυτό παραθέτει, επίσης, από επιστολές που εγκρίθηκαν και υπογράφηκαν από τον Τζόζεφ Σμιθ, οι οποίες προετοιμάστηκαν μερικώς ή ολικώς από άλλους υπό την καθοδήγησή του.

Ημερολόγια. Τα ημερολόγια του Προφήτη αποτελούν μία πλούσια πηγή των διδασκαλιών του. Αν και τα ημερολόγια του έχουν εκτεταμένο υλικό, στην πραγματικότητα έγραφε σπάνια σε αυτά ο ίδιος. Αντίθετα, καθοδηγούσε ώστε να τηρούνται τα ημερολόγια του από γραφείς, υπό την επίβλεψή του, ώστε να του επιτρέπεται να επικεντρώνεται στις πειστικές ευθύνες της κλήσης του. Λίγο πριν το μαρτυρικό θάνατό του, δήλωσε: «Τα τελευταία τρία χρόνια έχω ένα χρονικό όλων των πράξεων και της δράσης μου, διότι διατήρησα αρκετούς καλούς, πιστούς και αποδοτικούς υπαλλήλους σε διαρκή απασχόληση: με συνόδευαν παντού και κρατούσαν με προσοχή το ιστορικό μου, και σημείωναν ό,τι έκανα, πού πήγαινα και τι είπα»².

Οι γραφείς του Προφήτη κατέγραφαν καταχωρίσεις στο ημερολόγιο στο τρίτο πρόσωπο και το πρώτο πρόσωπο, σαν να έγραφε ο ίδιος ο Τζόζεφ Σμιθ.

Ενθυμήσεις άλλων. Το βιβλίο αυτό παραθέτει από τις αναμνήσεις εκείνων οι οποίοι άκουσαν τον Προφήτη να μιλά και αργότερα κατέγραψαν τα λόγια του στα ημερολόγιά τους και άλλα γραπτά κείμενα. Μετά το θάνατο του Προφήτη, οι ηγέτες και οι ιστορικοί της Εκκλησίας κατέβαλλαν μεγάλες προσπάθειες να συλλέξουν και να διατηρήσουν αυτά τα γραπτά κείμενα και να καταγράψουν προηγούμενες άγραφες ενθυμήσεις από τον Προφήτη. Αυτές οι πηγές χρησιμοποιούνταν μόνον όταν το άτομο είχε πραγματικά ακούσει τα λόγια που κατέγραψε.

Γραφές. Αυτό το βιβλίο παραθέτει από τις διδασκαλίες και τα γραπτά κείμενα του Τζόζεφ Σμιθ, τα οποία αργότερα καθιερώθηκαν ως κείμενα γραφής στο Διδαχή και Διαθήκες και το Πολύτιμο Μαργαριτάρι. Αυτά τα καθιερωμένα ως γραφή κείμενα περιλαμβάνουν οδηγίες που έδωσε επί θεμάτων διδαχής, οράματα που κατέγραψε και επιστολές και άλλα έγγραφα από τον ίδιο. Το βιβλίο αυτό παραθέτει από αυτές τις καθιερωμένες ως γραφή διδασκαλίες και τα γραπτά κείμενα, όταν προσφέρουν βαθύτερη γνώση στις διδαχές που παρουσιάστηκαν σε αυτό το βιβλίο.

Ιστορία της Εκκλησίας

Πολλά από τα κηρύγματα και τα γραπτά κείμενα του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ που περιελήφθησαν σε αυτό το βιβλίο παρατίθενται από το *History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, το οποίο αναφέρεται στο βιβλίο αυτό ως *History of the Church*³. Οι πρώτοι έξι τόμοι του *History of the Church* παρουσιάζουν την ιστορία της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών από τις απαρχές της έως το θάνατο του Τζόζεφ Σμιθ. Η ιστορία αυτή περιγράφει καταρχάς γεγονότα και εμπειρίες συνδεδεμένες με τη ζωή και τη διακονία του Τζόζεφ Σμιθ. Είναι μία από τις σημαντικότερες πηγές ιστορικής πληροφόρησης για τη ζωή και τις διδασκαλίες του Προφήτη και για την ανάπτυξη της Εκκλησίας κατά τα πρώτα χρόνια.

Ο Τζόζεφ Σμιθ άρχισε να προετοιμάζει την ιστορία, η οποία τελικά έγινε το *History of the Church* την άνοιξη του 1838, με σκοπό να αντικρούσει αναληθείς αναφορές που δημοσιεύθηκαν σε εφημερίδες και

αλλού. Η ολοκλήρωση της ιστορίας του ήταν ένα ζήτημα που τον απασχολούσε πολύ. Το 1843 είπε: «Για πολύ λίγα ζητήματα αισθάνθηκα μεγαλύτερη αγωνία από όσο για την ιστορία μου, η οποία υπήρξε πολύ δύσκολο καθήκον»⁴.

Το *History of the Church* βασίζεται στις ενθυμήσεις του Προφήτη, σε ημερολόγια και άλλα προσωπικά έγγραφα. Παρουσιάζει μία καθημερινή αφήγηση των δραστηριοτήτων του Προφήτη και σημαντικά γεγονότα της ιστορίας της Εκκλησίας. Περιλαμβάνει, επίσης, αναφορές των ομιλιών του Προφήτη, αντίγραφα αποκαλύψεων που έλαβε, άρθρα από περιοδικά της Εκκλησίας, πρακτικά συνελεύσεων και άλλα έγγραφα.

Ο Τζόζεφ Σμιθ ασχολείτο ενεργά με την προετοιμασία και την ανασκόπηση της ιστορίας του έως το θάνατό του. Ωστόσο, κατηύθυνε ώστε να γίνεται το μεγαλύτερο μέρος του έργου από άλλους, υπό την επίβλεψή του. Ανάμεσα στους λόγους για αυτό, είναι η προτίμησή του σε όλη τη ζωή του να μιλά ή να υπαγορεύει τις σκέψεις του, παρά να τις σημειώνει, καθώς και οι συνεχείς απαιτήσεις της διακονίας του. Η ιστορία του Προφήτη για την 5^η Ιουλίου 1839, αναφέρει: «Υπαγόρευσα ιστορία, λέω υπαγόρευσα, διότι σπάνια χρησιμοποιώ την πένα ο ίδιος»⁵.

Έως τον Ιούνιο του 1844 είχε γραφεί η ιστορία για το διάστημα μέχρι 5 Αυγούστου 1838. Στη φυλακή Κάρθατζ, λίγο πριν το θάνατό του, ο Προφήτης επιφόρτισε τον Πρεσβύτερο Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, τον κύριο γραφέα του εκείνη την εποχή, να εξακολουθήσει το πρόγραμμα συλλογής σε τόμο της ιστορίας⁶. Ο Πρεσβύτερος Ρίτσαρντς και άλλοι άνδρες οι οποίοι βρίσκονταν κοντά στον Προφήτη, εξακολούθησαν την ιστορία, όπως τους είχαν κατευθύνει, μέχρι το θάνατο του Πρεσβύτερου Ρίτσαρντς το 1854. Τότε το έργο συλλογής σε τόμο της ιστορίας πραγματοποιήθηκε ή κατευθύνθηκε κυρίως από τον Πρεσβύτερο Τζωρτζ Σμιθ, εξάδελφο και στενό φίλο του Προφήτη, ο οποίος χειροτονήθηκε Απόστολος το 1839 και έγινε ιστορικός της Εκκλησίας το 1854. Πολλοί άλλοι οι οποίοι εργάστηκαν στο Γραφείο Ιστορικού Εκκλησίας, βοήθησαν κι αυτοί στη συλλογή σε τόμο.

Ένα σημαντικό καθήκον εκείνων που συνέλεξαν σε τόμο το *History of the Church* ήταν να επιμεληθούν των κειμένων και να προετοιμάσουν τα πρωτότυπα έγγραφα, ώστε να συμπεριληφθούν στην ιστορία. Το έργο τους περιελάμβανε μικρές διορθώσεις κειμένων σε όλα σχεδόν τα

πρωτότυπα έγγραφα που περιλαμβάνονταν στο *History of the Church*. Τα άτομα που συνέλεξαν σε τόμο το υλικό, διόρθωσαν την εσφαλμένη γραφή λέξεων και τυποποίησαν τη στίξη, τη γραφή ως προς τα κεφαλαία γράμματα καθώς και τη γραμματική. Επιπρόσθετα, σε ορισμένες περιπτώσεις, τα άτομα που συνέλεξαν σε τόμο την ιστορία, έκαναν και άλλες αλλαγές στα πρωτότυπα έγγραφα. Αυτές οι αλλαγές μπορούν να χωριστούν σε τρεις κατηγορίες:

1. *Συνδυασμοί αφηγήσεων*. Πολλές ομιλίες του Τζόζεφ Σμιθ καταγράφηκαν από περισσότερους του ενός ακροατές. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι συλλέξαντες σε τόμο το *History of the Church*, συνδύαζαν δύο ή περισσότερες αφηγήσεις της ίδιας ομιλίας σε μία και μόνη απόδοση.
2. *Αλλαγή αφηγήσεων από το τρίτο στο πρώτο πρόσωπο*. Πολλές αφηγήσεις των διδασκαλιών και δραστηριοτήτων του Προφήτη καταγράφηκαν σε τρίτο πρόσωπο. Αυτές οι αφηγήσεις γράφτηκαν πρωταρχικά από τους γραφείς του, όμως ορισμένες αφηγήσεις ελήφθησαν από κείμενα άλλων που ήξεραν τον Προφήτη και από άρθρα εφημερίδων. Καθώς εργαζόνταν οι συλλέξαντες σε τόμο το *History of the Church*, έγραφαν την ιστορία στο πρώτο πρόσωπο, σαν να έγραφε ο Προφήτης. Αυτό απαιτούσε να αλλαχθούν κάποιες αφηγήσεις στο τρίτο πρόσωπο, σε αφηγήσεις στο πρώτο πρόσωπο.
3. *Προσθήκη ή αλλαγή λέξεων ή φράσεων*. Πολλές από τις πρωτότυπες σημειώσεις που ελήφθησαν από τα κηρύγματα του Προφήτη, είναι σύντομες, ατελείς και ασύνδετες. Σε ορισμένες από τις περιπτώσεις αυτές, οι ιστορικοί της Εκκλησίας, επαναδόμησαν τα κηρύγματα του Προφήτη, βασιζόμενοι σε διαθέσιμες καταγραφές και έλκοντας από τις ενθυμίσεις και τις εμπειρίες τους με τον Προφήτη. Αυτό το έργο απαιτούσε μερικές φορές την προσθήκη ή αλλαγή λέξεων ή φράσεων, ώστε να συμπληρωθεί το κενό και να διαφωτιστεί το νόημα.

Όλο το έργο της συλλογής σε τόμο και συγγραφής του *History of the Church* πραγματοποιήθηκε υπό αποστολική επίβλεψη και επανεξέταση. Η ιστορία διαβάστηκε σε μέλη της Πρώτης Προεδρίας, συμπεριλαμβανομένου του Προέδρου Μπρίγκαμ Γιανγκ και της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, ορισμένοι από τους οποίους γνώριζαν στενά τον Προφήτη και είχαν ακούσει τις πρωτότυπες

ομιλίες. Αυτοί οι ηγέτες ενέκριναν το χειρόγραφο προς δημοσίευση, ως ιστορία της Εκκλησίας για τη χρονική περίοδο που καλύπτει.

Τον Αύγουστο του 1856 ολοκληρώθηκε η ιστορία για τη χρονική περίοδο έως το θάνατο του Τζόζεφ Σμιθ. Η ιστορία δημοσιεύθηκε τμηματικά σε περιοδικά της Εκκλησίας κατά το 19^ο αιώνα ως “History of Joseph Smith”⁷. Αργότερα η ιστορία εκδόθηκε από τον Πρεσβύτερο Μπ. Ρόμπερτς, ένα μέλος της Προεδρίας των Εβδομήκοντα και δημοσιεύθηκε μεταξύ 1902 και 1912 σε έξι τόμους. Είχε ως τίτλο *History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*.

Οι άνδρες οι οποίοι συνέλεξαν σε τόμο την ιστορία, πιστοποίησαν την ορθότητα του έργου. Ο Πρεσβύτερος Τζωρτζ Σμιθ είπε: «Ελήφθη η μεγαλύτερη φροντίδα, ώστε να μεταδοθούν οι ιδέες όσο το δυνατόν πλησιέστερα στο ύφος του Προφήτη. Και σε καμία περίπτωση, από όσο γνωρίζω, δε διαφοροποιήθηκε το συναίσθημα καθώς άκουσα εγώ ο ίδιος τις περισσότερες από τις ομιλίες του. Συμβάδιζαν απόλυτα με εκείνον, διατήρησαν μία ζωντανή ενθύμηση των διδασκαλιών του και συμβάδιζαν πλήρως με τις αρχές και τα κίνητρά του»⁸.

Ο Πρεσβύτερος Τζωρτζ Σμιθ και ο Πρεσβύτερος Ουίλφορντ Γούντροφ διακήρυξαν: «Η Ιστορία του Τζόζεφ Σμιθ είναι τώρα ενώπιον του κόσμου και είμαστε ικανοποιημένοι, διότι μία ιστορία αρτιότερη στις λεπτομέρειές της από αυτήν δεν έχει ποτέ δημοσιευθεί. Για να είναι τόσο απόλυτα άρτια, κατεβλήθησαν οι μεγαλύτερες δυνατές προσπάθειες από τους ιστορικούς και τα άτομα που ασχολήθηκαν με το έργο. Υπήρξαν αυτόπτες και αυτήκοοι μάρτυρες όλων σχεδόν των αναφερομένων στην ιστορία αυτή, τα περισσότερα των οποίων αναφέρθηκαν μόλις αποκαλύφθηκαν και αν δεν ήταν προσωπικά παρόντες, είχαν πρόσβαση σε εκείνους που ήταν. Επιπλέον, μετά το θάνατο του Προφήτη Τζόζεφ, η Ιστορία επανεξετάστηκε προσεκτικά υπό την αυστηρή επίβλεψη του Προέδρου Μπρίγκαμ Γιανγκ και εγκρίθηκε από αυτόν.

»Δίνουμε, λοιπόν, διά του παρόντος τη μαρτυρία μας προς όλο τον κόσμο, στον οποίο θα φθάσουν αυτά τα λόγια, ότι η Ιστορία του Τζόζεφ Σμιθ είναι αληθινή και αποτελεί μία από τις αυθεντικότερες ιστορίες που έχουν ποτέ γραφτεί»⁹.

Στο βιβλίο αυτό παρατίθενται από το *History of the Church* οι ομιλίες και τα γραπτά κείμενα του Τζόζεφ Σμιθ, εκτός και αν η πρωτότυπη ομιλία ή το γραπτό κείμενο δεν συμπεριλαμβανόταν σε

αυτό. Όταν αυτό το βιβλίο παραθέτει από το *History of the Church*, οι σημειώσεις του τέλους περιλαμβάνουν πληροφορίες για την πρωτότυπη ομιλία ή το γραπτό κείμενο, συμπεριλαμβάνοντας τα ονόματα εκείνων που κατέγραψαν τα κηρύγματα του Προφήτη. Οι σημειώσεις τέλους δείχνουν, επίσης, πότε οι συλλέξαντες σε τόμο το *History of the Church* είλκυσαν από τις ενθυμήσεις και τις εμπειρίες τους με τον Τζόζεφ Σμιθ, ώστε να αλλάξουν λέξεις ή να προσθέσουν λέξεις ή φράσεις στην πρωτότυπη αναφορά. Αυτές οι προσθήκες ή αλλαγές σημειώνονται μόνον όταν επηρεάζουν το νόημα του παραθέματος. Δε σημειώνονται μικρές αλλαγές στις διορθώσεις κειμένων.

Το βιβλίο με τίτλο Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία, όπως καταγράφηκε στο Πολύτιμο Μαργαριτάρι, αποτελεί απόσπασμα από τα πρώτα πέντε κεφάλαια του πρώτου τόμου τού *History of the Church*.

Σημειώσεις

1. Το *Evening and Morning Star* εκδιδόταν στο Ιντιπέντενς του Μισσοούρι από το 1832 έως το 1833 και στο Κίρτλαντ από το Οχάιο από το 1833 έως το 1834. Το *Latter Day Saints' Messenger and Advocate* εκδιδόταν στο Κίρτλαντ από το 1834 έως το 1837. Το *Elders' Journal* εκδόθηκε στο Κίρτλαντ το 1837 και στο Φαρ Ουέστ του Μισσοούρι το 1838. Το *Times and Seasons* εκδιδόταν στη Ναβού του Ιλινόις από το 1839 έως το 1846.
2. *History of the Church*, 6:409. Από μία ομιλία του Τζόζεφ Σμιθ στις 26 Μαΐου 1844, στη Ναβού του Ιλινόις. Αναφέρθηκε υπό Τόμας Μπούλοκ.
3. Το *History of the Church* αναφέρθηκε ως το *Documentary History of the Church*.
4. *History of the Church*, 6:66. Από το "History of the Church" (χειρόγραφο), βιβλίο E-1, σελ. 1768, Αρχεία Εκκλησίας, Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα.
5. *History of the Church*, 4:1. Από το "History of the Church" (χειρόγραφο), βιβλίο C-1, σελ. 963, Αρχεία Εκκλησίας.
6. Βλέπε επιστολή του Τζωρτζ Σμιθ προς τον Ουίλφορντ Γούντροφ, 21 Απρ. 1856, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα. Στο *Historical Record Book*, 1843-74, σελ. 219, Αρχεία Εκκλησίας.
7. Το "History of Joseph Smith" δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons* από τις 15 Μαρτίου 1842 έως τις 15 Φεβρουαρίου 1846. Εξακολούθησε στο *Deseret News* από τις 15 Νοεμβρίου 1851 έως τις 20 Ιανουαρίου 1858. Επανατυπώθηκε στο *Millennial Star* από τον Ιούνιο του 1842 έως τον Μάιο του 1845 και από τις 15 Απριλίου 1852 έως τις 2 Μαΐου 1863.
8. Επιστολή του Τζωρτζ Σμιθ προς τον Ουίλφορντ Γούντροφ, 21 Απριλίου 1856, Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα. Στο *Historical Record Book*, 1843-74, σελ. 218, Αρχεία Εκκλησίας.
9. Τζωρτζ Σμιθ και Ουίλφορντ Γούντροφ, *Deseret News*, 20 Ιανουαρίου 1858, σελ. 363. Διαφοροποίηση στις υποδιαίρεσεις παραγράφου.

Κατάλογος οπτικών

- Εξώφυλλο: *Αδελφός Τζόζεφ*, υπό David Lindsley. © 1998 David Lindsley.
- Σελίδα vi: *Τζόζεφ Σμιθ*, υπό Alvin Gittins. © 1959 IRI.
- Σελίδα xxiv: *Κατόπιν πολλής σκέψης*, υπό Al Rounds. © 1989 Al Rounds. Απαγορεύεται η αντιγραφή.
- Σελίδα 5: Φωτογραφία υπό George Edward Anderson. Ευγενική προσφορά Μουσείο ιστορίας και τέχνης της Εκκλησίας.
- Σελίδα 7: *Έμμα Χέηλ Σμιθ*, υπό Lee Greene Richards. © 1941 IRI.
- Σελίδα 23: Φωτογραφία, ευγενική προσφορά, Θυγατέρες Πρωτοπόρων της Γιούτα.
- Σελίδα 30: *Το Πρώτο Όραμα του Τζόζεφ Σμιθ*, υπό Greg K. Olsen. © 1988 Greg K. Olsen.
- Σελίδα 33: *Ο Τζόζεφ Σμιθ επιχειρεί σοφία από τη Βίβλο*, υπό Dale Kilbourn. © 1975 IRI.
- Σελίδα 40: *Το Πρώτο Όραμα*, υπό Glen S. Hopkinson. © 1994 Glen S. Hopkinson. Απαγορεύεται η αντιγραφή.
- Σελίδα 45: Φωτογραφία υπό Steve Bunderson. © 2005 Steve Bunderson.
- Σελίδα 50: *Ο Κύριος εμφανίζεται στο Ναό του Κίρτλαντ*, υπό Del Parson. © 2001 IRI.
- Σελίδα 56: *Γιατί θρηνείς*; Υπό Simon Dewey. © 2006 Simon Dewey, Altus Fine Arts.
- Σελίδα 60: *Ο Χριστός με τα παιδιά*, υπό Harry Anderson. © 1975 IRI.
- Σελίδα 64: *Ο Τζόζεφ Σμιθ λαμβάνει τις πλάκες*, υπό Kenneth Riley. © 1968 IRI.
- Σελίδα 76: *Ο Χριστός στη Γεθσημανή*, υπό Harry Anderson. © IRI.
- Σελίδα 81: *Ο Άσωτος Υιός*, υπό Clark Kelley Price. © 1989 IRI.
- Σελίδα 86: *Η αποκατάσταση της Ααρωνικής Ιεροσύνης*, υπό Del Parson. © 1984 IRI.
- Σελίδα 92: *Ο Ιωάννης βαπτίζει τον Ιησού*, υπό Harry Anderson. © IRI.
- Σελίδα 98: *Η βάπτιση του Τζόζεφ Σμιθ του πρεσβύτερου*, υπό Robert T. Barrett. © 2007 Robert T. Barrett.
- Σελίδα 103: *Ο Άλμα βαπτίζει στα ύδατα του Μόρμον*, υπό Minerva Teichert. Ευγενική προσφορά Μουσείο Τέχνης, Πανεπιστήμιο Μπρίγκχαμ Γιανγκ.
- Σελίδα 105: Φωτογραφία υπό Derek Israelsen. © 2002 Derek Israelsen.
- Σελίδα 112: *Η αποκατάσταση της Μελχισοδικής Ιεροσύνης*, υπό Kenneth Riley. © 1965 IRI.
- Σελίδα 116: *Ο Αδάμ ευλογεί τους απογόνους του*, υπό Clark Kelley Price. © 1997 Clark Kelley Price.
- Σελίδα 132: *Ο Αβραάμ στις πεδιάδες του Μάμρε*, υπό Harry Anderson. © 1976 IRI.
- Σελίδα 136: *Ένας άγγελος δείχνει τις χρυσές πλάκες στους Τζόζεφ Σμιθ, Ολιβερ Κάουντερν και Ντέηβιντ Ουίτμερ*, υπό William Maughan. © 1988 William Maughan.
- Σελίδα 148: *Οι πρώτοι καρποί*, υπό Jeffrey Hein. © 2005 Jeffrey Hein.
- Σελίδα 152: *Οργανώνεται η Εκκλησία του Ιησού Χριστού, 1830*, υπό Joseph Brickey. © Joseph Brickey. Απαγορεύεται η αντιγραφή.

- Σελίδα 162: *Ο Τζόζεφ διδάσκει στη Ναβού*, υπό Sam Lawlor. © 2001 Sam Lawlor.
- Σελίδα 172: *Ο Τζόζεφ Σμιθ στο κατάστημα του Νιούελ Ονίγνι*, υπό Paul Mann. © 1986 Paul Mann.
- Σελίδα 182: *Ο Παύλος στην Καισάρεια*, υπό Stecher. Providence Lithograph Collection. Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα.
- Σελίδα 186: *Ένα χάρισμα του Πατέρα*, υπό Liz Lemon Swindle. © 1998 Liz Lemon Swindle, Foundation Arts. Απαγορεύεται η αντιγραφή.
- Σελίδα 193: Φωτογραφία υπό Robert Casey. © 2007 Robert Casey.
- Σελίδα 198: Τοπογραφικό σχέδιο της πόλης Σιών. Ευγενική προσφορά Μουσείο ιστορίας και τέχνης της Εκκλησίας.
- Σελίδα 202: Φωτογραφία υπό Robert Casey. © 2007 Robert Casey.
- Σελίδα 208: *Ο Τζόζεφ Σμιθ λαμβάνει αποκάλυψη*, υπό Dan Lewis. © 2007 Dan Lewis.
- Σελίδα 218: *Ο Νώε κηρύττει σε καταφρονεμένους*, υπό Harry Anderson. © IRI.
- Σελίδα 224: *Ο Κύριος εμφανίζεται στον Μωυσή*, υπό Wilson Ong. © 2002 IRI.
- Σελίδα 230: Φωτογραφία © Photospin.
- Σελίδα 248: *Ο Προφήτης Τζόζεφ δέχεται επίθεση όχλου*, υπό Sam Lawlor. © 2001 Sam Lawlor.
- Σελίδα 255: Φωτογραφία υπό Robert Casey. © 2007 Robert Casey.
- Σελίδα 258: *Οικογενειακή επίσκεψη στη φυλακή Λίμπερτι*, υπό Joseph Brickey. © 1996 Joseph Brickey. Απαγορεύεται η αντιγραφή.
- Σελίδα 279: *Χαρίς οργή*, υπό Nancy Glazier-Koehler. © 1984 Nancy Glazier-Koehler.
- Σελίδα 284: *Ένας αποκεκαλυμμένος Λόγος Σοφίας*, υπό Kenneth A. Corbett. © 2005 Kenneth A. Corbett. Απαγορεύεται η αντιγραφή.
- Σελίδα 290: Φωτογραφία υπό David Stoker. © 2005 David Stoker.
- Σελίδα 294: *Ο Χάινριχ Σμιθ καθαρίζει έδαφος από δένδρα*, υπό Joseph Brickey. © 1999 Joseph Brickey.
- Σελίδα 301: Φωτογραφία υπό Robert Casey. © 2007 Robert Casey.
- Σελίδα 306: Φωτογραφία υπό Steve Bunderson. © 2000 Steve Bunderson.
- Σελίδα 313: *Ο Τζόζεφ βοηθά να τραβήξουν μία άμαξα από τους βάλτους*, υπό Clark Kelley Price. © 1994 IRI.
- Σελίδα 318: *Μαθητής του Προφήτη*, υπό Paul Mann. © 1998 Paul Mann.
- Σελίδα 323: *Ο σπορέας*, υπό Coller. Providence Lithograph Collection. Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα.
- Σελίδα 327: Φωτογραφία © Dynamic Graphics, Inc.
- Σελίδα 332: *Ο Ηλίας ο Θεοβίτης εμφανίζεται στο Ναό του Κίρτλαντ*, υπό Dan Lewis. © 2007 Dan Lewis.
- Σελίδα 338: Φωτογραφία υπό Derek Israelsen. © 2001 Derek Israelsen.
- Σελίδα 350: *Ο Ιούδας προδίδει τον Χριστό*, υπό Ted Henninger. © 1976 IRI.
- Σελίδα 356: *Ο Χήμπερ Κίμπαλ και ο Τζόζεφ Φίλντινγκ στο Τσάτμπερν της Αγγλίας*, υπό Paul Mann. © 1987 Paul Mann.
- Σελίδα 368: *Παρουσία που καλεί σε ετοιμότητα*, υπό Jeffrey Hein. © 2007 Jeffrey Hein.
- Σελίδα 372: *Η Επί του Όρους Ομιλία*, υπό Harry Anderson. © IRI.
- Σελίδα 380: *Ο Τζόζεφ Σμιθ επιπλήττει τους φρουρούς στη φυλακή Ρίτομοντ*, υπό Sam Lawlor. © 2007 Sam Lawlor.
- Σελίδα 385: *Θησαυρός κρυμμένος σε έναν αγρό*, υπό Coller. Providence Lithograph Collection. Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα.
- Σελίδα 390: *Ο Τζόζεφ Σμιθ στη φυλακή Λίμπερτι*, υπό Greg K. Olsen. © 1990 Greg K. Olsen.

- Σελίδα 397: *Ο Χριστός ενόπιον του Πλάτου*, υπό Mihaly von Munkacsy.
- Σελίδα 402: *Με μια καρδιά: Η Έμμα διασχίζει τον πάγο*, υπό Liz Lemon Swindle. © 1998 Liz Lemon Swindle, Foundation Arts. Απαγορεύεται η αντιγραφή.
- Σελίδα 407: *Φεύγοντας από το Μισσούρι*, υπό C. A. Christensen. Ευγενική προσφορά Μουσείο Τέχνης, Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ.
- Σελίδα 412: *Η ίαση του Ιλάιτζα Φόρντχαμ*, υπό Jeffrey Hein. © 2007 Jeffrey Hein.
- Σελίδα 424: *Η μοιγαλίδα*, υπό Harry Anderson. © Seventh-day Adventist Church. Απαγορεύεται η αντιγραφή.
- Σελίδα 432: *Ο Τζόζεφ Σμιθ και ο Ουίλιαμ Φελπς*, υπό Robert Anderson McKay. © 1997 Robert Anderson McKay.
- Σελίδα 436: Φωτογραφία υπό Robert Casey. © 2007 Robert Casey.
- Σελίδα 441: *Ο Χριστός κηρύττει στον κόσμο των πνευμάτων*, υπό Robert T. Barrett. © 1985 Robert T. Barrett.
- Σελίδα 460: Φωτογραφία υπό Don Thorpe. © 1986 IRI.
- Σελίδα 467: *Κατασκευή μιας καλύβας για μία χήρα*, υπό Adam Abram. © 2001 Adam Abram.
- Σελίδα 469: *Έμμα Σμιθ, η εκλεκτή κυρία*, υπό Theodore Gorka. © 1996 IRI.
- Σελίδα 474: *Ο Τζόζεφ Σμιθ γράφει*, υπό Dale Kilbourn. © 1981 Dale Kilbourn. Απαγορεύεται η αντιγραφή.
- Σελίδα 478: *Ο Τζόζεφ Σμιθ λαμβάνει την ενθνή διαχείριση των πλακών*, υπό Gary E. Smith. © Gary E. Smith.
- Σελίδα 488: *Ας αγαλλιάσουμε*, υπό Walter Rane. © 2005 IRI. Ευγενική προσφορά Μουσείο Ιστορίας και τέχνης της Εκκλησίας.
- Σελίδα 492: Φωτογραφία υπό Robert Casey. © 2007 Robert Casey.
- Σελίδα 498: *Ο Τζόζεφ και ο Χάουριμ Σμιθ δίπλα στο ποτάμι*, υπό Theodore Gorka. © 1996 IRI.
- Σελίδα 506: *Κοπέλα της Αιόβα*, υπό Joseph Brickey. © Joseph Brickey. Απαγορεύεται η αντιγραφή.
- Σελίδα 510: Φωτογραφία υπό Mark Cannon. © 1989 IRI.
- Σελίδα 527: *Τα παιδιά του Τζόζεφ Σμιθ του πρεσβύτερου χαιρετούν τον πατέρα τους*, υπό Paul Mann. © 2001 Paul Mann.
- Σελίδα 530: *Ο νεαρός Τζόζεφ Σμιθ μιλά στην οικογένειά του για την εμπειρία του στο λόφο Κουμάρρα*, υπό Robert T. Barrett. © 1987 Robert T. Barrett.
- Σελίδα 536: *Ο Τζόζεφ Σμιθ μιλά στους Αγίους, στον κλάδο Πόντιακ Μίσιγκαν, 1834*, υπό Robert T. Barrett. © 1986 Robert T. Barrett.
- Σελίδα 552: *Ο Τζόζεφ Σμιθ στο Ναό της Ναβού*, υπό Gary E. Smith. © 1975 Gary E. Smith.
- Σελίδα 562: *Ο Τζόζεφ οκούπιε τα αυλακωμένα από δάκρυα πρόσωπά μας*, υπό Clark Kelley Price. © 1996 IRI.
- Σελίδα 570: *Ο Τζόζεφ στη Ναβού, 1840*, υπό Theodore Gorka. © 1996 IRI.
- Σελίδα 576: *Όχλος στη φυλακή Κάρθατζ*, υπό William Maughan. © 1986 IRI.
- Σελίδα 580: *Η τελευταία συνάντηση του Τζόζεφ Σμιθ με τους Αποστόλους*, υπό Robert T. Barrett. © 2004 Robert T. Barrett.
- Σελίδα 590: *Ο Τζόζεφ Σμιθ κηρύττει στη Ναβού*, υπό Paul Mann. © 1994 Paul Mann.

Ευρετήριο

A

Ααρωνική Ιεροσούνη

απαρτίες θεοπίστηκαν, 14
αποκατάσταση τής, xvii, 7-9, 86-88,
93, 97

έγινε χωρίς όρκο, 119
Ιωάννης ο Βαπτιστής έφερε, 93
μεγαλύνουν τις θέσεις στην, 122
πνεύμα του Ηλιού, 93-95
φέροντες, πρέπει να καλούνται από
τον Θεό 120

χορηγεί σε εξωτερικές διατάξεις, 119
Ααρωνική Ιεροσούνη αποκαταστάθηκε,
xvii, 7-9, 86-88, 97

Μελχισεδική Ιεροσούνη αποκαταστάθηκε,
xvii, 9, 111

Τζόζεφ και Έμμα Σμιθ ζουν σε, xvii-xviii,
6-8, 10, 65, 173

Τζόζεφ και Έμμα, γιος τους πεθαίνει σε,
187

Τζόζεφ Σμιθ μεταφράζει σε, xvii, 7, 65,
78, 87, 125-28

Άβελ, 53, 102, 118

Άβραάμ, 54, 103-4, 133-34, 139-41, 250-51

Άβραάμ, βιβλίο του, xx, xxii, 13, 473

Άγγλία, ιεραποστολές σε, 355-58

Άγιο Πνεύμα

αποκαλυπτής, 143-44
άτομο πνεύματος, 46
μέλος της Θεϊκής κεφαλής, 46
σημείο περιστορίου, 89

Άγιο Πνεύμα, δωρεά του
αποκάλυψη μέσω, 143-44
αποστασία οδηγεί σε απώλεια του,
347-52

γνώση μέσω, 143, 290-91
διά της χειροθεσίας, 104-7
διαφορά μεταξύ Αγίου Πνεύματος
και, 107
διδάσκει το ευαγγέλιο, όπως υπαγορεύ-
θηκε από, 361-62
δίνει μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό,
107-8

Εκκλησίας μέλος, απαραίτητο για να,
167-68

ελήφθη όταν οργανώθηκε η Εκκλησία,
99-100

και βάπτισμα, 99-100, 104-7
κατανοεί τα πάντα, 143
όλες οι θεωρήσεις περιελήφθησαν στο,
107

πάντοτε θα κατευθύνει σωστά, 108,
143-44

παρηγορεί στις αντιξοότητες, 107,
397-98

πνευματικά χαρίσματα μέσω, 107-8,
129-34, 415-16

σελέστιο βασίλειο, απαραίτητο για την
κληρονομία, 239-42

σοφία μέσω, 309-11
υπέρληψη μας βοηθά να λαμβάνουμε,
464

Άγιο Πνεύμα της υπόσχεσης, 239

Αγάπη

για όλους τους ανθρώπους, 463
για φτωχούς και έχοντες ανάγκη,
463-64, 490-92, 504-5

δύναμη επάνω στο νου, 465-66

ειρήνη επακόλουθο της, 373

ηγέτες έχουν, 311-12

ιεραπόστολοι έχουν, 358-59

μακροθυμεί και είναι ευσπλαχνική,
465-66

μέλη της οικογένειας έχουν, 524-32
χαρακτηριστικό του Θεού, 43, 358-59,
463

Βλέπε, επίσης, Φιλία, Φτωχοί και έχο-
ντες ανάγκη

Αδάμ

έλαβε διατάξεις από τον Θεό, 117-18
μεγάλο συμβούλιο, θα πραγματοποιη-
θεί, 114

Μελχισεδική Ιεροσούνη, ελήφθη για
πρώτη φορά, 114-15, 117-18

Μιχαήλ ο Αρχάγγελος, 113-14, 117

πατέρας όλων των ανθρώπων, 114-15,
117

πλάστηκε καθ' ομοίωσιν του Θεού, 44
στο Άνταμ-όντι-Άχμαν, 115-17

Τζόζεφ Σμιθ, είδε, 113

Αδέλφια, αγάπη ανάμεσα, 501, 528.

Βλέπε, επίσης, Οικογένεια

Αιγυπτιακοί πάπυροι, xx, 13

Αϊόβα, Μοντρώουζ, 411

Αιώνια ζωή. *Βλέπε* Σελέστιο βασιλείο,

Σωτηρία Αλειμμα του Τζόζεφ Σμιθ
με πίσσα και πούπουλα, 247-50

Αλήθεια

ευαγγέλιο περικλείει όλη την, 286-87
καταδίωξη δεν μπορεί να σταματήσει,
154-55, 482

να αποδεχθούμε όλη την, 286-87
να αποκτήσουμε γνώση τής, 289-90
παραβολή του οπορέα και, 321-24
Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε, 308-9

τη μαθαίνουμε μέσω διατάξεων, 455

Ανταμ-όντι-Άχμαν, 115-17

Αμαρτία. *Βλέπε* Συγχώρηση, Μετάνοια,

Σατανάς, Ασυγχώρητη αμαρτία
Άμπελος και κλαδιά, παραβολή για,
177-78

Αμερική

Ιησούς Χριστός, ίδρυσε την Εκκλησία
στην, 151-53, 479

Σιών, οικοδομήθηκε στην, 203-5, 484

Άνθον, Τοαρλς, xvi

Αντιστράτηγος, Τζόζεφ Σμιθ, xxii

Ανταμς, Τζέιμς, 194, 450

Αντιζοότητα. *Βλέπε* Δοκιμασίες

Ανακουφιστική Εταιρεία

άγγελοι συνεργάζονται με, 493

Έμμα Σμιθ, πρόεδρος τής, xxiii, 489,
492-93

ευσπλαχνία, αδελφές δείχνουν, 493-94

ιεροσύνης ηγέτες, στηρίζονται, 490

κλειδί, Τζόζεφ Σμιθ έστρεψε, 490

οδηγία σε, 492-93

οργάνωση τής, xxiii, 487-91

σώζει ψυχές, 492-93

φιλανθρωπική οργάνωση, 490-92

Άνομοι, βάσανος τών, 100-1, 242-43

Ανάσταση

αγαπημένοι, θα συναντηθούν κατά,
189-91

απώλειες αποκαθίστανται κατά, 57

διάνοια έρχεται μαζί μας κατά, 288

ενάρτεται θα εγερθούν με δόξα κατά,
189-90

Ιησούς Χριστός κάνει δυνατή την,
55-57

παιδιά που πεθαίνουν εγείρονται κατά,
103-4, 191-93

του Ιησού Χριστού, 55-57

Βλέπε, επίσης, Εξιλέωση

Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων. *Βλέπε*

Απόστολοι, Απαρτία των Δώδεκα

Απαρτία των Εβδομήκοντα. *Βλέπε*

Εβδομήκοντα, Απαρτία των

Απαρτίες, ιεροσύνης, ιδρύθηκαν, 14

Αποστασία

ακολουθώντας τους ηγέτες, προφυλα-
σόμεθα, 352-53

μετά το θάνατο του Ιησού Χριστού, 29
πράξεις και συμπεριφορά που οδηγούν
σε, 345-48

Σατανάς, οδηγεί τους ανθρώπους σε,
348-50, 351-52

στο Κίρτλαντ, 343-45

συνέπειες τής, 347-52

Απόστολοι, Απαρτία των Δώδεκα

ενότητα ανάμεσα, 153-54

ευθύνες τής, 153-54

ιεραποστολές στην Αγγλία, 15, 355-58

οργάνωση τής, xx, 13, 18, 307-8

προεδρεύει στην Εκκλησία μετά το θά-
νατο του Τζόζεφ Σμιθ, 589

συγκέντρωση τής, μετά το μαρτυρικό
θάνατο, 589

Τζόζεφ Σμιθ, δίνει κλειδιά ιεροσύνης
σε, xxiii, 24-26, 153, 575, 579-80

Αποκάλυψη

αποδοχή όλων, 286-87

Εκκλησία καθοδηγείται μέσω, 211-12

Θεός δίνει σε όλους του επιζητούν,
44-45, 139-44, 213-14

προσέχουμε ψευδείς, 212-14

πρώτη νύξη για, 143

Άγιο Πνεύμα, λαμβάνουμε μέσω, 143-44

πνεύματα λαμβάνουν, 516-17

Πρόεδρος Εκκλησίας λαμβάνει, 212-15,
274-75

σωτηρία, απαραίτητη για, 211

του Τζόζεφ Σμιθ, 209, 269-72, 285

υπακοή απαραίτητη για, 143

Αποκατάσταση της πληρότητας του

ευαγγελίου, 553-59. *Βλέπε, επίσης*,

Εκκλησία του Ιησού Χριστού των

Άγιων των Τελευταίων Ημερών, Η.

Θείκη νομή της πληρότητας των και-
ρών

Άρθρα της Πίστης, 475, 483-84

Άρμονι, Πενουλβάνια

Άρρωστοι, ίαση τών. *Βλέπε* Ίαση

Αρχάγγελος. *Βλέπε* Αδάμ

Ασυγχώρητη αμαρτία, 83, 512

Αφίερωση του Ναού του Κίρτλαντ,
xx-xxi, 15, 216, 333-35, 455-57

B

- Βαθμοί δόξας, τρεις, 238-44
 Βαν Μπούρεν, Μάρτιν, xxii, 107, 110
 Βάσανα. *Βλέπε* Δοκιμασίες
 Βασίλεια δόξας, 238-44. *Βλέπε, επίσης,*
 Σελέστιο βασιλείο
 Βασίλειο του Θεού, 88-93. *Βλέπε, επίσης,*
 Εκκλησία του Ιησού Χριστού των
 Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Η
 Βάπτισμα
 αρχαίοι Άγιοι, έλαβαν, 102-4
 και δωρεά του Αγίου Πνεύματος,
 99-100, 104-7
 με κατάδυση, 100-1, 104, 484
 να είναι μέλος της Εκκλησίας, 167-68
 να υπερυψωθούμε, 100-2, 239-42
 παιδιά, δεν χρειάζονται, 103-4
 στο όνομα του Ιησού Χριστού, 100-4
 του Ιησού Χριστού, 89-93, 103
 του Τζόζεφ Σμιθ και του Ολιβερ
 Κάουντερ, xvii, 7-9, 87-88, 97-100
 του Τζόζεφ Σμιθ, προεβύτερου, 98,
 99-100
 του Χάουρουμ και του Σάμιουελ Σμιθ,
 99-100
 φράγμα για, καταστράφηκε, 161
 Βάπτισμα για τους νεκρούς
 αναγγελία του, xxii, 24, 438, 513
 θα απαιτηθεί αρκετός χρόνος, 511
 καθήκον και προνόμιο, 443-44, 513
 κλειδιά επισφράγισης καθίστανται δυ-
 νατά, 336-37
 ξύλινη κολυμβήθρα κατασκευάστηκε
 για, xxii, 24, 509-12
 πρώτα τελέστηκε σε ποτάμια, 24, 509
 σύνδεσμος ένωσης, 517-18
 τελέστηκε σε ναούς, 453-55, 515-16
 τήρηση χρονικού για, 511
Βλέπε, επίσης, Σωτηρία για τους
 νεκρούς
 Βερμόντ. *Βλέπε* Σάρον, Βερμόντ
 Βίβλος
 αγάπη του Τζόζεφ Σμιθ για, 197, 317-19
 ασαφή εδάφια σε, 225-27
 να μην προδώσει αποκαλύψεις σε,
 71-73, 405
 σπουδαιότητα ανάγνωσης, 70-73
Βλέπε, επίσης, Μετάφραση Τζόζεφ
 Σμιθ της Βίβλου, Γραφές
 Βιβλίο Εντολών, xix, 13, 210. *Βλέπε,*
επίσης, Διδαχή και Διαθήκες
 Βιβλίο του Μόρμον
 απαραίτητο για τη θρησκεία μας, 212
 απώλεια 116 σελίδων, xvi, 7, 68-70,
 77-79
 εκτύπωση του, xvii, 9, 147
 καταδίωξη εξαιτίας του, 197, 405
 Μάρτιν Χάρρις, υποθηκεύει αγρόκτημα
 για, 9, 147
 μάρτυρες του, xvii, 137-39, 328-29
 μαρτυρία Τζόζεφ Σμιθ για το, 66-71
 Μορόνι δίνει σε Τζόζεφ Σμιθ, xvi, 6-8,
 63-66, 113, 225, 335, 477-79
 Μορόνι, φέρει κλειδιά του, 63
 να μην προδίδονται αποκαλύψεις σε,
 71-73, 405
 παραβολή για προζύμι, περιγράφει,
 328-29
 παραβολή σπόρου σιναπιού, περιγρά-
 φει, 155-56, 326-28
 περιεχόμενο του, 70, 479
 πλάκες του Λεχί και Νεφί, 69-70
 πλέον ορθό από κάθε άλλο βιβλίο, 70
 σελίδα τίτλου του, 66-68, 125, 147-48
 σπουδαιότητα ανάγνωσης, 70-73
 χρυσές πλάκες, γραμμένες σε, 6, 63-68,
 125, 477-79
Βλέπε, επίσης, Βιβλίο του Μόρμον, με-
 τάφραση του. Χρυσές πλάκες,
 Μορόνι, Ουρίμ και Θουμμίμ
 Βιβλίο του Μόρμον, μετάφραση του
 γραφέας, Έμμα Σμιθ ως, 125
 γραφέας, Μάρτιν Χάρρις ως, xvi, 8, 65
 γραφέας, Ολιβερ Κάουντερ ως, xvii,
 7-9, 87, 125-28
 διαδικασία για, xvii, 7-9, 65, 125-28,
 147
 με δύναμη από τον Θεό, 66-70, 125,
 162
 οδηγεί σε προσευχή για το βάπτισμα,
 87-88
 Ουρίμ και Θουμμίμ, χρησιμοποιήθηκαν
 για, 8, 66, 68, 78, 127, 479
 στην κατοικία του Πήτερ Ουίτμερ,
 προεβύτερου, xvii, 9, 127
 Τζόζεφ Νάιτ, προεβύτερος, βοήθεια
 προς, 125
 Τζόζεφ Σμιθ, αισθανόταν μόνος κατά
 τη διάρκεια, 137
 Τζόζεφ Σμιθ, είχε το χάρισμα για,
 125-28
 Βλέπων, Τζόζεφ Σμιθ, 174, 271, 582,
 591, 599
 Βραχώδη Ορη
 προφητεία Τζόζεφ Σμιθ για, 563
 συγκεντρωμένα σε Τζωρτζ Σμιθ, 255

Γ

Γάμος
 του Τζόζεφ και της Έμμα Σμιθ, xvi, 6-8, 65
 του Τζόζεφ Σμιθ του πρεσβύτερου και της Λούση Μακ Σμιθ, 1

Γάμος, παντοτινός
 νέα και παντοτινή διαθήκη τού, xxiii, 240, 521-24
 ο σύζυγος και η σύζυγος αγαπούν ο ένας τον άλλο, 524-25
 σελέστιο βασίλειο, απαιτείται για υψηλότερη βαθμίδα, 240, 521-24
 Τζόζεφ Σμιθ διδάσκει, 521-24
 Τζόζεφ Σμιθ καταγράφει Δ&Δ 132, xxi-ii, 24, 521-24
Βλέπε, επίσης, Οικογένεια

Γάμος, πολυμερής, xiii, 24

Γέννηση του Τζόζεφ Σμιθ, xv, 2, 476

Γενεαλογία. *Βλέπε* Σωτηρία για τους νεκρούς

Γερμανία, ιεραποστολή Όρσον Χάνττ σε, 357

Γη
 στεφανωμένη με σελέστια δόξα, 279-80
 το Ουρίμ και Θουμίμ, 279-80

Γενναίοι, εκείνοι που, 382-86

Γιανγκ, Μπρίγκαμ
 ζώντας σοφοί διδάσκουν για, 214-15
 ιεραποστολή σε Αγγλία, 345-47, 357
 Πινόις, οδηγεί Αγίους στο, 20, 401
 και *History of the Church*, 611-13
 Ναός Κίρτλαντ, έργο σε, 296-97
 όραμα Τζόζεφ Σμιθ, 108
 Πρόεδρος Εκκλησίας, 589
 προικοδοτήσεις, χορηγεί, 24, 450, 553
 προικοδότηση, λαμβάνει, 24, 450
 στο στρατόπεδο της Σιών, 307-8
 Τζόζεφ Σμιθ, έμοιαζε σαν, 589
 Τζόζεφ Σμιθ, στήριξε, 344
 την ημέρα τής ίασης, 411

Γκάμπριελ, 113-14 *Βλέπε, επίσης, Νάε*

Γκάλατιν, Μισσοούρι, xxi, 20, 403

Γκάους, Τζέσου, xix, 27

Γκούντσον, Τζων, 355

Γκράντιν, Έγκμπερτ, xvii, 9, 147

Γκρίνβιλ, Ιντιάνα, 260

Γκρούαρντ, Μπέντζαμιν, 357

Γλώσσες, χάρισμα τών, 414-17

Γνώση
 Άγιο Πνεύμα απαραίτητο για, 143, 290-91
 αποκτώντας, 143, 283-91, 361-62, 395, 455

ευαγγελίου διατάξεις οδηγούν σε, 455
 Θεός έχει μεγάλη, 287-88
 Θεός θα εκχύσει, 395
 λίγη κάθε φορά, 290-91
 μελέτη και προσευχή οδηγούν στη, 289-90
 σωτηρία, απαραίτητη για, 229-31, 287-88
 Τζόζεφ Σμιθ αγαπούσε, 283-86
Βλέπε, επίσης, Διάνοια

Γονείς
 αγάπη και φροντίδα για παιδιά, 260-66, 529-32
 θα έχουν παιδιά που πεθαίνουν στην αιωνιότητα, 103-4, 191-93
 παιδιά πρέπει να τιμούν, 525-28
 προσεύχονται για τα παιδιά, 529-31
 Τζόζεφ Σμιθ τίμησε, 525-28

Γούντροφ, Ουίλφορντ, xiii, 307-8, 411-14

Γραφείς, μετάφραση Βιβλίου του Μόρμον Έμμα Σμιθ, 125
 Μάρτιν Χάρρις, xvi, 7, 66
 Ολιβερ Κάουντερν, xvi, 7-9, 87, 125-28

Γραφές
 αξία των Τελευταίων Ημερών, 210
 μελέτη των, 70-73
 Τζόζεφ Σμιθ, αγάπη για, 3-6, 30-33, 197, 317-19
 Τζόζεφ Σμιθ, διδασκαλία τού, 317-19
 υπακοή σε, 71-73
Βλέπε, επίσης, Βίβλος, Βιβλίο του Μόρμον, Διδαχή και Διαθήκες, Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ της Βίβλου, Πολύτιμο Μαργαριτάρι

Γυναίκες. *Βλέπε* Ανακουφιστική Εταιρεία, Σύζυγος (η)

Γυνακεία Ανακουφιστική Εταιρεία στη Ναβού, 487-91. *Βλέπε, επίσης, Ανακουφιστική Εταιρεία*

Δ

Δαχτυλίδι, Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε με, 228

Δευτέρα Παρουσία
 αποκαλύψεις σχετικά, 269-72
 δοκιμασίες θα προηγηθούν, 269-74
 Ηλιού του Θεοβίτου ερχομός πριν από, 339
 Ιερουσαλήμ οικοδομείται ξανά πριν από, 203-5, 274
 κρίσεις, Άγιοι δεν θα διαφύγουν, 274
 ουράνιο τόξο αποσύρθηκε πριν από, 274

- παραβολή για το σιτάρι και τα ζιζάνια, 324-26
 προετοιμασία για, 275-78
 σημεία τής, 272-74
 σημείο του Υιού του Ανθρώπου, 273-74
 συμβούλιο για την προετοιμασία, 114
 τελευταία θεϊκή νομή προετοιμάζει για, 554
 υπακοή προετοιμάζει για, 275-78
 χρόνος τής, 274-75
 Δέκα Φυλές, 203, 484
 Δέκατα, για Ναό Ναβού, 297-98
 Δηλητηρίαση του Τζόζεφ Σμιθ, 260
 Δήμαρχος της Ναβού, xxiii, 22, 473
 Δημιούργησε, η διάνοια δεν, 227-29
 Διακυβερνά, διδάσκει σωστές αρχές σε, 308-9. *Βλέπε, επίσης,* ηγέτες Εκκλησίας
 Διάβολος. *Βλέπε* Σατανάς
 Διάκριση των πνευμάτων, 418-21
 Διδαχή και Διαθήκες
 αξία τού, 210
 έκδοση τού, 13, 210
 μελέτη τού, 70-73
 μην προδίδετε αποκαλύψεις για, 71-73, 405
 παραβολή για το προζύμι περιγράφει, 328-29
 πρόλογος σε, 209-10
 πρώτη έκδοση τού, xix
 Τζόζεφ Σμιθ Μετάφραση και, 226, 236-38
Βλέπε, επίσης, Βιβλίο Εντολών, Γραφές
 Διάνοια
 αιώνια φύση τής, 227-29
 ανάσταση, εγείρεται σε, 288
 απόκτηση, 143, 290-91, 361-62
 Θεός είναι τέλειος, 43
 του Ιησού Χριστού, 58-59
Βλέπε, επίσης, Γνώση
 Δικαιοσύνη, Θεού τέλεια, 439-40, 442-43, 512-13
 Δικαστικές υποθέσεις, Τζόζεφ Σμιθ, 17, 259-61
 Δίχτυ ριγμένο στη θάλασσα, παραβολή για, 328
 Διατάξεις
 Άγιοι σε όλες τις θεϊκές νομές λαμβάνουν, 102-4
 Αδάμ, έλαβε, 117-18
 ίδιες παντοτινά, 117-18
 ναοί, τελούνται μόνο σε, 453-56
Βλέπε, επίσης, Βάπτισμα, Βάπτισμα για τους νεκρούς, Γάμος, παντοτινός, Σωτηρία για τους νεκρούς, Προικοδότηση Ναού
 Διδασκαλία του Τζόζεφ Σμιθ, 308-9, 317-19, 362-65, 535-38, 543-48, 565-66
 Δόξα, βασιλεία, 238-44. *Βλέπε, επίσης,* Σελεύσιο βασιλείο
 Δοκιμασίες
 Άγιο Πνεύμα παρηγορεί κατά τη διάρκεια, 107, 397-98
 Άγιοι δεν θα διαφύγουν, 274
 για το καλό μας, 251-52, 397
 διαρκεί μόνο μια στιγμή, 395
 ευγνωμοσύνη κατά τη διάρκεια, 253-54
 Θεός στηρίζει κατά τη διάρκεια, 251-52, 382, 392, 396-98, 407-9
 καλή διάθεση κατά τη διάρκεια, 382
 μας αποδεικνύει, 250-51
 πελοίτηση στον Θεό κατά τη διάρκεια, 254-55
 πίστη και θάρρος κατά τη διάρκεια, 193-94, 250-51, 255, 382, 403, 405-8
 υπακοή κατά τη διάρκεια, 253-54
 φιλία κατά τη διάρκεια, 501-3
 Δευτέρα Παρουσία, θα προηγηθούν, 269-74
Βλέπε, επίσης, Καταδίωξη
 Δύναμη επισφράγισης
 Ηλίას ο Θεοβίτης αποκαθιστά, xx, 15, 334-39, 514-18, 555
 νεκροί σώζονται μέσω, 512-18
 οικογένειες επισφραγίζονται μέσω, 337-39
 ορισμός τής, 336-39
Βλέπε, επίσης, Ηλίას ο Θεοβίτης, Γάμος παντοτινός, Σωτηρία για τους νεκρούς
 Δώδεκα Απόστολοι. *Βλέπε* Απόστολοι, Απαρτία των Δώδεκα
 Δωρεά του Αγίου Πνεύματος. *Βλέπε* Άγιο Πνεύμα, δωρεά τού

E

- Εβραϊκά, Τζόζεφ Σμιθ μελετά, 317
 Εβδομήκοντα, Απαρτία των, xx, 13, 18, 153-54, 307-8
 Εγχείρηση του Τζόζεφ Σμιθ, 154-55, 482
 Εθνοφρουροί, επισκέπτονται Τζόζεφ Σμιθ, 369-71
 Ειρήνη, με όλους τους ανθρώπους, 369-76
 Ειρηνοποιοί, 370-74
 Εκτύπωση Βιβλίου του Μόρμον, xvii, 9, 147

- Εκκλησίας κλήσεις, μεγαλώνονται, 122
- Εκκλησίας ηγέτες
 αγάπη για, 311-12, 568-71
 δεν θα μας οδηγήσουν σε εσφαλμένο δρόμο, 352-53
 διδάσκουν ορθές αρχές, 308-9
 επικρίσεις, οδηγούν σε αποστασία, 345-48
 σοφία από το Πνεύμα, 309-11
 Στρατόπεδο Σιών, ηγεσία Τζόζεφ Σμιθ σε, 18, 305-8, 311-14
 ταπεινότητα για, 309-11
 υποστήριξη, 214-17, 345-48, 352-53, 565-66
- Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Η
 απαιτούμενα για να ανήκει κάποιος σε, 167-68
 αποκάλυψης, οδηγοί, 211-12
 αποστασία οδηγεί σε καταδίωξη των, 347-52
 ενότητα σε, 157, 297-302
 Θεός, πρέπει να καθοδηγεί, 175
 Ιησούς Χριστός είναι η κεφαλή τής, 151-54
 καθαρίστηκαν από την ανομία, 79-80
 καταδίωξη τής, 404-5
 μελών ευθύνες για, 156-58, 556-59
 ναοί, απαραίτητοι για, 453
 όνομα τής, xvii-xviii, 9
 οργάνωση τής, xvii, 9-10, 99-100, 149-53, 479
 παγκόσμια ανάπτυξη τής, 116, 149-50, 154-56, 168-69, 326-29, 357, 395-96, 482
 πρόδος τής, τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει, 154-56, 326-29, 395-96, 482
- Πρώτη Προεδρία και Δώδεκα Απόστολοι οδηγούν, 153-54
- Ελεύθερη βούληση
 επιτρέπει σε όλους τους ανθρώπους την, 376
 Σατανάς, δεν έχει δύναμη, εκτός και αν του το επιτρέψουμε, 231-32
 συνηθίζει να υπακούει τον Θεό, 231-32
- Ελευθερία λατρείας, 373-76, 484
- Ελονοσία, 411, 489
- Εμφύλιος πόλεμος, 269
- Εντολές. *Βλέπε* Υπακοή
- Ενότητα
 ανιδιότητα οδηγεί σε, 299-301
 εulογίες από, 301-2
 μεταξύ μελών Εκκλησίας, 157, 297-302
 μεταξύ μελών Θεϊκής Κεφαλής, 47
 μεταξύ προεδρευουσών απαρτιών, 153-54
 Ναός Κίρτλαντ, για την οικοδόμησή του, 296-97
 σκοποί Θεού εκπληρώνονται μέσω, 297-98
 συγχώρηση οδηγεί σε, 427-31
 υπακοή οδηγεί σε, 299-301
 φιλία οδηγεί σε, 503-4
- Εντιμότητα, 289-90, 361, 384, 484
- Ενώχ, 103
- Εξιλέωση
 ανάσταση δυνατή μέσω, 55-57
 διδάσκεται σε όλους τους ανθρώπους, 165-68
 νεκροί λυτρώνονται μέσω, 440-42, 512
 όλοι οι Άγιοι βασιλεύουν στην, 53-55
 παιδιά λυτρώνονται μέσω, 103-4, 191-93
 υπερύψωση δυνατή μέσω, 57-59, 239-42, 484
Βλέπε, επίσης, Ιησούς Χριστός, Ανάσταση
- Εξόντωσης, διαταγή, xxi, 379, 481
- Επουράνιος Πατέρας. *Βλέπε* Θεός Πατέρας
- Επίκριση, προφήτες δίνουν, 568-71
- Επιστολές
 του Τζόζεφ Σμιθ από τη φυλακή Λίμπερτ, xxi, 169, 250, 262-66, 391-98, 407-9, 503-5
 του Τζόζεφ προς την Έμμα Σμιθ, 194, 260-66, 362-63, 381, 391, 578
- Ευαγγελιστής, 153 *Βλέπε, επίσης*, Πατριάρχης
- Ευαγγέλιο
 κηρύττεται σε όλους, 164-66
 περικλείει όλη την αλήθεια, 286-87
 πληρότητα τού, αποκαταστάθηκε 553-59
- Ευγνωμοσύνη
 παρά τις αντιξοότητες, 253-54
 Τζόζεφ Σμιθ εκφράσεις, 253-54, 266-67, 312, 499, 501-4, 525-28
- Ευτυχία
 σώμα απαραίτητο για, 229-31
 χρηστότητα απαραίτητη για, 231
- Ευσπλαχνία
 Ανακουφιστικής Εταιρείας αδελφές δείχνουν, 493-94
 για τη λύτρωση των νεκρών, 442-43, 512-13

προς όλους τους ανθρώπους, 465-66
 συγχωρώντας τους άλλους, 426-33
 του Θεού, 43, 78, 82-83, 439
Βλέπε, επίσης, Συγχώρηση
 Ευχαριστία. *Βλέπε* Ευγνωμοσύνη
 Έχοντες ανάγκη. *Βλέπε* Φτωχοί και έχο-
 ντες ανάγκη
 Εωσφόρος. *Βλέπε* Σατανάς

Z

Ζιζάνια, παραβολή για το σιτάρι και,
 324-26

H

Ηγέτες. *Βλέπε* Εκκλησίας ηγέτες

Ηλίας

είναι προάγγελος, 339, 593
 εμφανίζεται στο Ναό του Κίρτλαντ,
 xx, 15, 113, 334, 602
 πνεύμα τού, 93-95
 πνεύμα τού, αποκαλύφθηκε στον
 Τζόζεφ Σμιθ, 93-95, 593
 πνεύμα τού, Ιωάννης ο Βαπτιστής είχε,
 93-95

Ηλίας ο Θεοβίτης

ανθρώπινες αδυναμίες τού, 567
 αποκαθιστά κλειδιά επιφοράγησης σε
 Τζόζεφ Σμιθ, xx, 15, 334-39, 555
 δίνει κλειδιά ιεροσύνης σε Πέτρο,
 Ιάκωβο και Ιωάννη, 115
 εμφανίζεται στο Ναό του Κίρτλαντ,
 xx, 15, 113, 333-37, 602

Μαλαχίας προείπε ερχομό τού, 334-35
 πίστη τού, 142

πνεύμα, δύναμη και κλήση τού, 337-39
 προετοιμάζεται για τη Δευτέρα

Παρουσία, 339

οτρέφει καρδιές των πατέρων στα τέ-
 κνα, 514-18

Ημερολογίου καταχωρίσεις του Τζόζεφ
 Σμιθ, 499, 501-3

Ηνωμένων Πολιτειών Κογκρέσο, xxii

Ηνωμένων Πολιτειών Πρόεδρος. *Βλέπε*
 Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών

Θ

Θάνατος

εμπιοσύνη στον Θεό σε εποχές,
 193-94
 ενάρτεται εγείρονται με δόξα μετά,
 189-90

θα συναντήσουν αγαπημένα άτομα
 μετά, 189-91

όλοι οι άνθρωποι πρέπει να προετοιμα-
 στούν για, 191

παιδιά, θα εγερθούν κατά την ανάστα-
 ση, 191-93

Τζόζεφ Σμιθ, εμπειρίες με, 186-88, 190

Τζόζεφ Σμιθ, νεκρώσιμες ομιλίες,
 189-94

Βλέπε, επίσης, Μαρτυρικός θάνατος

Θείκη νομή της πληρότητας των
 καιρών

όλοι οι Άγιοι συνεισφέρουν στην,
 556-59

πληρότητα του ευαγγελίου, αποκατα-
 στάθηκε σε, 553-59

προετοιμάζεται για τη Δευτέρα
 Παρουσία, 554

συγκέντρωση απαραίτητη για, 557

τα πάντα συγκεντρώνονται σε ένα, 115

Τζόζεφ Σμιθ κρατά κλειδιά τής, 113,
 553, 555-56, 585, 592-93, 602

Θεός Πατέρας

δημιουργία, οργάνωσε πνεύματα πριν
 από, 114

κατοικεί στην αιωνιότητα, 516-17

πάντοτε πράττει το σωστό, 193-94

Πατέρας όλων των ανθρώπων, 43, 439

πίστη του Τζόζεφ Σμιθ σε, 41-42

Πρώτο Όραμα, xv, 6, 35, 42, 476
 συγχωρεί αμαρτίες, 83-83, 432-33,
 465-66

συμπόνια τού, να σώζει τους νεκρούς,
 439-40, 442-43, 512-13

σώμα από σάρκα και οστά, 46

υπερψωμένος άνθρωπος, 44

φίλος, 264

χαρακτήρας τού, 43-45

Θείκη Κεφαλή, προεδρεύει, 46

αγάπη του, 43, 358-59, 463

γνώση και δύναμη του, 287-88

γραφές, μιλά μέσω, 71-73

δικαιοσύνη τού, 439-40, 442-43, 512-13

δοκιμασίες, στηρίζει κατά τη διάρκεια,
 193-94, 251-52, 382, 392, 396-97,
 407-9

έργο και δόξα τού, 226

ευσπλαχνία τού, 43, 78, 82-83, 439

η διάνοια δεν δημιουργήθηκε από,
 227-29

θέληση τού, διακυβερνά τη θέλησή
 μας, 84

ιεροσύνη, αποκαλύπτει σκοπούς μέσω,
 118-19

μετάνοια οδηγεί προς, 79-84
 να προσευχηθούν και να λάβουν απο-
 κάλυψη, 44-45, 139-44, 213-14
 νόμοι, θεοπίστηκαν, 177-78, 228
Βλέπε, επίσης, Θεϊκή Κεφαλή
 Θεϊκή Κεφαλή
 Θεός Πατέρας προεδρεύει επί, 47
 μέλη τής, είναι ένα, 47
 τρία άτομα σε, 46
 Θεοί, εκείνοι που θα υπερψωθούν, θα γί-
 νουν, 57-58, 240-41, 523, 578
 Θόμπσον, Μέρου Φίλντινγκ, 391, 450
 Θρησκευτική ελευθερία, 373-76
 Θυσία
 του Σωτήρα, 53-55
 των Αγίων, αρχαία εποχή, 53-55, 117-18

I

Ίαση

διά της χειροθεσίας, 415
 όλοι οι ενάρτεοι δεν θεραπεύονται, 415
 πίστη για να, 411-15
 πνευματικό χάρισμα, 127-28, 131, 415,
 479, 484
 του Ιλάιτζα Φόρντχαμ, 411-14
 του Τζόζεφ Σμιθ προεβύτερου, 525
 του Τζόζεφ Σμιθ, 260, 529-31

Ιερουσαλήμ

επανοικοδόμηση πριν από τη Δευτέρα
 Παρουσία, 203-5, 274
 Όρον Χάυντ, ιεραποστολή στο, 357,
 361-62
Βλέπε, επίσης, Νέα Ιερουσαλήμ

Ιεραποστολή

προφήτες εκπληρώνουν, 567-68
 Τζόζεφ Σμιθ εκπλήρωσε γήινη, 585-87
 Τζόζεφ Σμιθ, συναισθήματα σχετικά
 με, 565-70
 Ιεραποστολική υπηρετηση
 αγάπη απαραίτητη για, 358-59
 δεξαμενή βαπτίματος καταστράφηκε,
 161
 ευαγγέλιο φέρνει φως στον κόσμο,
 164-66
 καθήκον, ιδιαίτερα σημαντικό, 358-59
 μαρτυρία, ευκαιρίες για να δώσουμε,
 362-65
 μετάνοια, διδασκαλία, 167-69
 παγκόσμια αύξηση της Εκκλησίας, 116,
 149-50, 154-56, 168-69, 326-29, 357,
 395-96, 482
 παραβολή για το σιτάρι και τα ζιζά-
 νια, 324-26

παραβολή του σπορέα, 321-24
 Πνεύμα, διδασκαλία με το, 361-62
 ποταμός Μιοισοιπής, xxii, 20, 401, 411,
 425, 499, 509, 553, 577
 προϊόντα για, 358-59
 σε Αγγλία, 15, 355-58
 στους Λαμανίτες, xviii, 10, 162, 489
 ταπεινότητα, διδάσκοντας με, 359-61
 του Τζόζεφ Σμιθ, 15, 99-100, 161-62,
 259, 362-65
 χάρισμα των γλωσσών για, 414-17
 Ιεροσούνη. *Βλέπε* Ααρωνική Ιεροσούνη,
 Νόμιμος διαχειριστής, Μελχισηδική
 Ιεροσούνη
 Ιεροσούνης κλειδιά
 Αδάμ έλαβε πρώτος, 114, 117-18
 αποκαταστάθηκε από αρχαίους φέρο-
 ντες την ιεροσούνη, 86-88, 111-16
 αποκαταστάθηκε στο Ναό του
 Κίρτλαντ, xx, 15, 113, 334-39, 514,
 602
 Μελχισηδική Ιεροσούνη κρατά, 118-19
 όλα αποκαταστάθηκαν κατά την τε-
 λευταία θεϊκή νομή, 450, 554
 Τζόζεφ Σμιθ δίνει σε Αποστόλους όλα,
 xxiii, 24-26, 153, 575, 579-80
 Τζόζεφ Σμιθ κρατά, 113, 555-56, 585,
 592-93, 602
 Ιεροσούνης απαρτίες, ιδρύθηκαν, 14
 Ιερό Δάσος, 4
 Ιησούς Χριστός
 ανάσταση του, 55-57
 βάπτισμα του, 89-93, 103
 βαπτίστηκε στο όνομα του, 100-4
 βασίλειο, θα παρουσιάσει στον
 Πατέρα, 118
 γη θα είναι δική Του, 279-80
 γνωρίζει τα πάντα, 441-42
 Δευτέρα Παρουσία του, 114, 272-78
 διάνοια του, 58-59
 δοκιμασίες, μας στηρίζει στις, 250,
 396-97
 Εκκλησία, ιδρύθηκε σε αμερικανική
 ήπειρο, 151-53, 479
 Εκκλησία, κεφαλή τής, 151-54
 Εξιλέωση του, 53, 103-4, 239-42,
 440-42, 484
 εχθροί, προσπάθησαν να καταστρέ-
 ψουν, 217-19, 348, 567
 θυσίες προς, 55-57
 ιεροσούνης κλειδιά, δόθηκαν σε Πέτρο,
 Ιάκωβο και Ιωάννη, 115
 και Θεϊκή Κεφαλή, 46

- κατέβηκε κάτω από τα πάντα, 397
μαρτυρία για, 107-8, 211, 417-18
μέγας Αρχιερέας, 115
Μελχισεδική Ιεροσούνη, φέρει, 91,
151-53, 227, 444
μεσολαβητής νέας διαθήκης, 240
παιδιά, λυτρώνει, 103-4, 191-93
παραβολές, διδάχθηκαν με, 320-21
παράδειγμα τέλειας ζωής, 58-59, 182,
382-84
περιγραφή τού, 52
πίστη στον, 53-55, 169, 484
προηγητή ζωή, επιλέχθηκε στην, 227
Πρώτο Όραμα, xv, 6, 35, 42, 476
σε όραμα που καταγράφηκε στο Δ&Δ,
83, 50-52, 236-38
στο Ανταμ-όντι-Αχμαν, 115-17
στο Ναό του Κίρτλαντ, xx, 15, 52, 334,
602
συγκληρονόμοι τού, 57-59, 71-73,
165-68, 240-41, 286-87, 438, 455
συχώρηση, παράδειγμα τής, 426-28
σώμα από σάρκα και οστά, 46
σωτηρία για τους νεκρούς, 440-42, 512
Χιλιετία, θα βασιλεύσει κατά την,
277-80
Βλέπε, επίσης, Εξιλέωση, Ανάσταση,
Δευτέρα Παρουσία
Ιλλινόις. *Βλέπε* Ναβού, Ιλλινόις. Κουίνοι,
Ιλλινόις. Ράμους, Ιλλινόις
Ιντιπέντενς, Μισσούρι
Βιβλίο των Εντολών τυπώθηκε σε, xix,
13, 210
κεντρικό μέρος της Σιών, xix, 12, 199, 259
Τζόζεφ Σμιθ, εκρατήθη στο, 19, 269-73
τοποθεσία ναού στο, xix, 12, 199, 449
Βλέπε, επίσης, Τζάκοον Κάουντυ,
Μισσούρι
Ινδιάνοι. *Βλέπε* Λαμανίτες
Ιούδας, 348
Ιοραήλ, αποκατάσταση τού, 55, 68, 157,
199, 201-5, 272, 334, 361-62, 438, 477,
484
«Ιστορία της Λούση Σμιθ, μητέρας του
Προφήτη», 38
Ιστορία της Εκκλησίας
ανάπτυξη και δημοσίευση τού, xxi,
609-13
δημοσιεύθηκε στο *Times and Seasons*,
473-75
Ιωάννης ο Βαπτιστής
Ααρωνική Ιεροσούνη, απονέμει, xvii, 9,
86-88, 93, 97
Ααρωνική Ιεροσούνη, φέρει, 93
βαπτίζει το Σωτήρα, 81-93, 103
διευθύνει βάπτισμα του Τζόζεφ Σμιθ, 97
νόμιμος διαχειριστής, 88-93
πνεύμα Ηλιού, 93-95
προετοίμασε οδό για το Σωτήρα, 89
προφήτης, από τους μεγαλύτερους,
89-90
σημείο περισσότεράς, είδε, 89
Ιωσήφ από την Αίγυπτο, 591
- Κ**
- Καλύβα, Τζόζεφ Σμιθ χτίζει, 466
Κατάστημα με τα κόκκινα τούβλα
Ανακουφιστική Εταιρεία οργανώθηκε
στο, 487-90
Δ&Δ 132 υπαγορεύθηκε στο, 521-24
θέση και επιχείρηση Τζόζεφ Σμιθ στο,
461-63, 470, 564
προικοδοτήσεις χορηγήθηκαν στο, xxi-
ii, 24, 449-51
Κάιν, 118
Κάρτερ, Τζοάνα, 262, 268
Κόλντγουελ Κάουντυ, Μισσούρι
Άγιοι, εγκαθίστανται σε, 18-19, 369,
481
Άγιοι, καταδιώκονται και οδηγούνται
μακριά από, xxi, 19-20, 379-81,
390-93, 401-4, 481
Βλέπε, επίσης, Φαρ Ουέστ, Μισσούρι
Κάρθατζ, φυλακή
απεικονίσεις των, 25, 576
Ουίλαρντ Ρίτσαρντς, φίλια του σε, 500
Τζόζεφ Σμιθ, βρήκε μαρτυρικό θάνατο
σε, xxiii, 26, 577, 582-86
Τζόζεφ Σμιθ, καταθέτει μαρτυρία στη,
365
Κάουντερυ, Ολιβερ
Ααρωνική Ιεροσούνη, λαμβάνει, xvii, 7-9,
86-88
βαπτίζει Αγίους στο Κόλοβιλ, 161
βαπτίζει Σάμιουελ Σμιθ, 99-100
βάπτισμα τού, xvii, 7-9, 87-88, 97-100
γραφείας για μετάφραση Βιβλίου του
Μόρμον, xvii, 7-9, 87, 125-28
Εκκλησίας ενσωματωτές, ένας από,
149-50
ιεραποστολή στους Λαμανίτες, 162
Μελχισεδική Ιεροσούνη, λαμβάνει, xvii,
9, 111
όραμα για Σωτήρα, 51-52
οράματα στο Ναό του Κίρτλαντ, xx,
15, 51-52, 333-37

- πιστεύει σε ψευδείς αποκαλύψεις, 212-14
 Τρεις Μάρτυρες, ένας από, xvii, 137-39
 χειροτονείται προεβύτερος, 150
 Κάλβερ, Ααρών, 161
 Καταδίκη. *Βλέπε* Κόλαση
 Κατάδυση, βάπτισμα με, 100-1, 104, 484
 Καλύβα από κορμούς δέντρων, χτίσιμο τής, 466
 Καταδίωξη
 Άγιοι πάντοτε αντιμετωπίζουν, 250-51, 404-5
 αποστασία οδηγεί σε, της Εκκλησίας, 347-52
 Εκκλησία θα θριαμβεύσει επί, 154-56, 326-27, 395-96, 482
 ενγνωμοσύνη κατά τη διάρκεια, 253-54
 Θεός στηρίζει κατά τη διάρκεια, 251-52, 382, 392, 396-98, 405-8
 πίστη και θάρρος κατά τη διάρκεια, 250-51, 255, 382, 403, 405-8
 προφήτες λαμβάνουν, 567-68
 Σατανάς καταδιώκει Αγίους, 17, 167, 404-5
 τα πάντα εργάζονται προς το καλό κατά τη διάρκεια, 251-52, 397
 του Τζόζεφ Σμιθ μετά το Πρώτο Όραμα, 36-37
 του Τζόζεφ Σμιθ στη Ναβού, 24-26, 499, 563-65, 567-68, 575-79
 του Τζόζεφ Σμιθ στο Κίρτλαντ, 17, 247-50, 259-61, 343-45, 351, 369
 των Αγίων στο Κίρτλαντ, xxi, 17, 369
 των Αγίων στο Κόλντγουελ Κάουντυ, xxi, 19-20, 379-81, 390-93, 401-4, 481
 των Αγίων στο Τζάκσον Κάουντυ, xx, 17, 199-201, 305-8, 369, 480
 χάριν του Βιβλίου του Μόρμον, 197, 405
Βλέπε, επίσης, Δοκιμασίες
 Καλοσύνη, έχει μεγάλη δύναμη, 465-66
 Κηρύγματα του Τζόζεφ Σμιθ, 22, 535-38, 607
 Κίμπαλ, Χήμπερ, 15, 355-58, 450
 Κίμπαλ, Σάρα Γκρέντζερ, 487
 Κίρτλαντ, Οχάιο
 Άγιοι εγκαταλείπουν, xxi, 17, 369
 Άγιοι συγκεντρώνονται στο, xviii, 12, 173-75
 αποκαλύψεις λαμβάνονται στο, 13-14, 209-10
 αποστασία στο, 343-45
 έδρα Εκκλησίας στο, 12, 199, 259
 οικονομικών ίδρυμα στο, αποτυχία σε, 343
 πάσσαλος οργανώνεται στο, 13-14
 Σίδνεϋ Ρίγκτον μεταστρέφεται στο, 10, 162
 Τζόζεφ Σμιθ φθάνει στο, xviii, 12, 172-75, 187
Βλέπε, επίσης, Χάιραμ, Οχάιο. Ναός του Κίρτλαντ
 Κλεί Κάουντυ, Μισσούρι, 17-18, 305, 369, 480-82
 Κλήσεις, μεγαλώνοντας τις, 122
 Κλείτον, Ουίλιαμ, 521
 Κλίβελαντ, Σάρα Μ., 490
 Κλειδιά. *Βλέπε* Ιεροσύνη κλειδιά
 Κόλοβιλ, Νέα Υόρκη
 κλάδος, ιδρύθηκε σε, 10
 Κόλοβιλ κλάδος, μέλη εγκαταστάθηκαν στο Μισσούρι, 204-5
 Μελχισηδική Ιεροσύνη αποκαταστάθηκε κοντά, xvii, 111
 Τζόζεφ Σμιθ κηρύττει σε, 161
 φράγμα, κτίστηκε για βαπτίσματα σε, 161
 Κολούμπια, Μισσούρι, xxi, 20, 403
 Κομέρε, Ιλλινόις
 ασθένεια των Αγίων στο, 411-15, 466-70
 εγκατάσταση των, xxi, 20, 351-52, 411, 425
Βλέπε, επίσης, Ναβού, Ιλλινόις
 Κογκρέσο, Ηνωμένες Πολιτείες, xxii
 Κουκ, Μάργκαρετ Α., 487
 Κορνήλιους, 107, 120
 Κουράγιο, υπέμειναν δοκιμασίες και καταδίωξη με, 250-51, 255, 382, 403, 405-8
 Κόουλς, Ελβίρα, 490
 Κουμώρα, 3, 113
 Κόλαση
 δεν υπεριοχέει της Εκκλησίας ή των Αγίων, 151-53, 167, 344, 394-97, 578
 καταδίκη τής, 100-1, 242-43
 ο οποίος ρίφθηκε κάτω στη, 242-43
 παιδιά που πεθαίνουν, δεν πηγαίνουν, 103-4
Βλέπε, επίσης, Σατανάς
 Κουίνσι, Ιλλινόις, xxi, 20, 401-4, 411

Λ

- Λαμανίτες
 αποστολή σε, xviii, 10, 162, 489
 του οίκου του Ιωραήλ, 68

Λάυμαν, Αμάσα, 381
 Λατομείο, Τζόζεφ Σμιθ εργάζεται σε, 296-97
 Λατρεία, ελευθερία τής, 373-76, 484
 Λεχί, πλάκες από, 69-70
 Λευιτική Ιερουσλήν. *Βλέπε* Ααρωνική Ιερουσλήν
 Λόγος Σοφίας, 285
 Λύτρωση για τους νεκρούς. *Βλέπε* Σωτηρία για τους νεκρούς

M

Μαρτυρία

επιζητούμε ευκαιρίες για να δώσουμε, 362-65
 πίστη έρχεται ακούγοντας, 418
 του Πρώτου Οράματος είναι απαραίτητη, 594-96
 του Τζόζεφ Σμιθ σφραγίστηκε με αίμα, 585-87
 Μαρτυρία του Ιησού
 Άγιο Πνεύμα, μέσω, 107-8
 είναι πνεύμα προφητείας, 211, 417-18
 σελέστιο βασίλειο, απαραίτητο για, 239-42
 Μάρτυρες. *Βλέπε* Οκτώ Μάρτυρες, Τρεις Μάρτυρες
 Μακροθυμία προς τους άλλους, 465-66
 Μαλαχίας, 334-35
 Μάντσοστερ, Νέα Υόρκη, xvi, 10, 66, 77
 Μάνοιον Χάουζ, 21
 Μαρκς, Εφραίμ, 193
 Μαρτυρικός θάνατος του Τζόζεφ και του Χάρουμ Σμιθ, xxiii, 26, 500, 577, 582-86
 ΜακΡεί, Αλεξάντερ, 390, 392
 Μείτζορ, σκύλος Τζόζεφ Σμιθ, 20, 262, 265-66
 Μελχισηδική Ιερουσλήν
 Αδάμ, δόθηκε πρώτα στον, 114-18
 αιώνια ζει, είναι δύναμη της, 119
 Ανακουφιστική Εταιρεία οργανώθηκε υπό, 490
 ανώτατη εξουσία, 118-19
 απαρτίες οργανώθηκαν, 14
 αποκαλύψεις έρχονται μέσω, 119, 153, 214
 αποκατάσταση τής, xvii, 9, 88, 111-13, 541
 διάκριση πνευμάτων, απαραίτητη για, 419-21
 Θεός αποκαλύπτει σκοπούς μέσω, 450-56

θεοπίστηκε πριν τη δημιουργία της γης, 118-19
 Ιησούς Χριστός φέρει, 91, 151-53, 227, 444
 κλειδιά βασιλείου του Θεού, φέρει, 118-19
 μεγαλύνοντας θέσεις στην, 122
 όρκος και διαθήκη τής, 119
 παντοτινή, 114-15
 πληρότητα της, σε ναούς, 450-56
 προφήτες φέρουν, 119
 τελειοποίηση, οδηγεί σε, 119
 φέροντες πρέπει να είναι ενάρετοι, 117-18
 φέροντες πρέπει να καλούνται από τον Θεό, 120
 Μέρντοκ, Τζων, 187
 Μέρντοκ, Τζόζεφ. *Βλέπε* Σμιθ, Τζόζεφ Μέρντοκ
 Μέρντοκ, Τζούλια (μητέρα), 187
 Μέρντοκ, Τζούλια (κόρη). *Βλέπε* Σμιθ, Τζούλια Μέρντοκ
 Μετάνοια
 αναβολή, δεν πρέπει, 80-84
 για όλες τις αμαρτίες, 79-84
 διδάσκει σε όλους τους ανθρώπους, 167-69
 Εξιλείωση καθιστά δυνατή, 53-55
 Θεός συγχωρεί όσους μετανοούν, 82-83, 432-33, 465-66
 μας βοηθά να γίνουμε σαν τον Θεό, 79-84
 μέλη Εκκλησίας, απαιτείται από, 167-68
 του Τζόζεφ Σμιθ, 77-79, 127
 Μετάληψη, 80-82, 150-51, 415
 Μετάφραση, χάρισμα τής, 125-28
 Μετάφραση της Βίβλου. *Βλέπε* Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ της Βίβλου
 Μετάφραση του Βιβλίου του Μόρμον. *Βλέπε* Βιβλίο του Μόρμον, μετάφραση του
 Μητέρα. *Βλέπε* Γονείς
 Μιχαήλ ο Αρχάγγελος. *Βλέπε* Αδάμ Μίσιγκαν, 129, 259, 363-64, 546-47
 Μίλερ, Τζωρτζ, 450
 Μισσούρι. *Βλέπε* Φαρ Ονέστ, Μισσούρι: Τζάκσον Κάουντυ, Μισσούρι. *Βλέπε, επίσης*, Κόλινγκενελ Κάουντυ, Μισσούρι: Κλεί Κάουντυ, Μισσούρι: Κολούμπια, Μισσούρι: Ντέιβις Κάουντυ, Μισσούρι: Γκάλατιν, Μισσούρι: Ιντιπέντενς, Μισσούρι: Ρίτομοντ, Μισσούρι

Μισσούρι, ποταμός, 395
 Μίτσιλ, Σάμιουελ, xvi
 Μόρφωση του Τζόζεφ Σμιθ, 2-3, 30, 283-86, 596-99
 Μοντρώουζ, Αϊόβα, 411
 Μόρλεϊ, Ισαάκ, 187
 Μορμόνοι. *Βλέπε* Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Η
 Μορόνι
 δείχνει πλάκες από χρυσό σε μάρτυρες, xvii, 137-39, 328-29
 επισκέπτεται Τζόζεφ Σμιθ και του δίνει πλάκες από χρυσό, xv-xvii, 6-8, 63-66, 113, 225, 335, 477-79
 κρατά κλειδιά Βιβλίου του Μόρμον, 63
 παραθέτει βιβλικά εδάφια, 225, 335
Βλέπε, επίσης, Βιβλίο του Μόρμον
 Μπόλντουνι, Κάλεμπ, 392
 Μπάρνες, Λορέντζο, 190
 Μπάρστοου, Τζωρτζ, 475
 Μπιχούνιν, Ισαάκ, 351-52
 Μπογκς, Λίμπουρν, xxi, 379, 392, 395, 481
 Μπράνσον, Σίμουρ, 513
 Μπιούελ, Πρισέντια Χάντινγκτον, 505
 Μπέρτζες, Μάργκαρετ Μακίντair, 564
 Μωυσής
 αποκαθιστά κλειδιά σε Πέτρο, Ιάκωβο και Ιωάννη, 115
 βάπτισμα τού, 103
 επιχειρεί να φέρει τον Ισραήλ στην παρουσία του Θεού, 115
 Κύριος εμφανίζεται σε, 133, 226
 νόμος δίνεται σε, 89, 103, 214, 278, 287
 στο Ναό του Κίρτλαντ, xx, 15, 113, 334, 602
 Μωυσής, βιβλίο τού, xix, 13, 226

N

Ναός του Κίρτλαντ
 Άγιοι αναγκάζονται να εγκαταλείψουν, xx, 17, 369
 απεικόνιση του, 14
 αφιέρωση του, xix-xxi, 15, 216, 333-35, 455-57
 Ιησούς Χριστός εμφανίζεται στο, xx, 15, 52, 334, 602
 Μωυσής, Ηλίας και Ηλίας (ο Θεοβίτης) εμφανίζονται στο, xx, 15, 113, 334-36, 602
 οικοδόμηση του, xviii-xxi, 14-15, 295-97, 305, 317, 449, 452, 489
 Τζόζεφ Σμιθ βλέπει όραμα για, 295

Να υπομείνουν μέχρι τέλους, 250-55, 386-87, 578
 Νάητ, Τζόζεφ, ο νεότερος, 161
 Νάητ, Τζόζεφ, ο πρεσβύτερος, 125-28, 161, 502-3
 Νάητ, Πόλυ, 161, 199
Ναυσο Expositor, 575
 Ναβού, Ιλλινόις
 δήμαρχος της, xxiii, 22, 473
 οικοδόμηση τής, xxii, 20, 411, 425, 461-63, 466-70, 481-82
 πολιτιστική και αστική πρόοδος της, 22, 461, 473, 481-82
 προφητεία ότι οι Άγιοι θα έφευγαν, 563
 Τζόζεφ Σμιθ, ονόματα, xxii, 20, 425
Βλέπε, επίσης, Κομέρς, Ιλλινόις· Ναός Ναβού
 Ναβού, λεγόμενα, xxii, 473
 Ναβού, Ναός
 απεικονίσεις τού, 23, 448, 508, 552
 βαπτίσεις για τους νεκρούς, τελέστηκαν σε, xxii, 24, 509-12
 δέκατα χρησιμοποιήθηκαν για οικοδόμηση, 297-98
 καταστροφή αρχικού, 553
 οικοδόμηση νέου, 553
 οικοδόμηση του, xxii, 22-24, 297-78, 302, 449-53, 551-53
 προκοδοτήτες τελούσαν σε, xxiii, 24, 449-51, 553
 Νάιτινγκεϊλ, Άγκνες και Χένρυ, 461-63
 Ναοί
 Άγιοι προσάξονται να οικοδομήσουν, 452-53
 βαπτίσεις για τους νεκρούς τελούνται σε, 453-55, 515-16
 διατάξεις τών, απαραίτητες για τη σωτηρία, 453-56
 επικέντρωση Τζόζεφ Σμιθ σε, 449
 Θεού μεγαλύτερες ευλογίες λαμβάνονται σε, 455-57
 πληρότητα της Μελχισεδίκης Ιεροσύνης λαμβάνεται σε, 450-56
 προκοδότηση δίνεται σε, 450-56, 515-16, 551-53
 συνάθροιση απαραίτητη για την οικοδόμηση, 453-54
Βλέπε, επίσης, Ναού προκοδότηση
 Ναοί, οικοδομούνται ή σχεδιάζονται
 Ιντιπέντενς, Μισσούρι, τοποθεσία για, xix, 12, 199, 449
 Φαρ Ουέστ, Μισσούρι, τοποθεσία για, 19, 369, 449

Βλέπε, επίσης, Ναός Κίρτλαντ, Ναός Ναβού
 Ναού προικοδότηση
 Μπρίγκαμ Γιανγκ χορηγεί, 24, 450, 553
 όλοι οι Άγιοι μπορούν να λάβουν, 450
 παρουσία Θεού προετοιμάζει για, 450, 453-56
 στους ναούς, 450-56, 515-16, 551-53
 Τζόζεφ Σμιθ χορηγεί, xxiii, 24, 449-51
 φως, μας φέρνει σε, 450
 Νεφί, πλάκες, 69-70
 Νέα και παντοτινή διαθήκη του γάμου, xxiii, 240, 521-24. *Βλέπε, επίσης*, Γάμος, παντοτινός
 Νέα Ιερουσαλήμ, 203-5 *Βλέπε, επίσης*, Ιερουσαλήμ
 Νέα Υόρκη. *Βλέπε* Κόλοβιλ, Νέα Υόρκη· Φαγιέτ, Νέα Υόρκη· Μάντσοσερ, Νέα Υόρκη· Πόλη της Νέας Υόρκης· Παλμύρα, Νέα Υόρκη
 Νέα Υόρκη, Πόλη, xvi, 259, 261, 362-63
 Νεκροί, βάπτισμα για. *Βλέπε* Βάπτισμα για τους νεκρούς· σωτηρία για τους νεκρούς
 Νεκρώσιμες ομιλίες που δόθηκαν από τον Τζόζεφ Σμιθ, 189-94
 Νιούελ Ουίτνυ, κατάσταση
 Σχολή των Προφητών στο, 283
 Τζόζεφ Σμιθ μετακομίζει στο, 269
 Τζόζεφ Σμιθ φθάνει στο, 172-75
 Τζόζεφ Σμιθ, Μετάφραση στο, 271
Βλέπε, επίσης, Ουίτνυ, Νιούελ
 Νόμοι. *Βλέπε* Υπακοή
 Νόμιμος διαχειριστής, 80-93
 Νομικές υποθέσεις, Τζόζεφ Σμιθ, 17, 259-61
 Ντέβις Κάουντυ, Μισσούρι, 481
 Νώς, 102-3, 113-14, 217-18, 274, 337, 440, 444

Ο

Οικογένεια
 αγάπη ανάμεσα στα αδέρφια, 501, 528
 αγάπη ανάμεσα στους συζύγους, 524-25
 αγάπη των γονέων προς τα τέκνα, 529-32
 αγάπη των τέκνων προς τους γονείς, 525-28
 επιφράγιση των, για την αιωνιότητα, 337-39
 Τζόζεφ Σμιθ, επιστολές προς, 259-66
Βλέπε, επίσης, Γάμος, παντοτινός

Οικογενειακή ιστορία, 514-18. *Βλέπε, επίσης*, Σωτηρία για τους νεκρούς
 Οίκος του Ισραήλ. *Βλέπε* Ισραήλ, αποκατάσταση τού
 Οκτώ Μάρτυρες, xvii
 Ονομα της Εκκλησίας, xvii, 9
 Όρος Σιών, σωτήρες στο, 444, 513-15
 Όρκος και διαθήκη της ιερουσλής, 119
 Ουέντουωρθ, Τζων, 475
 Ουέντουωρθ, επιστολή, xxii, 475-85
 Οργάνωση της Εκκλησίας, xvii, 9-10, 99-100, 149-53, 479
 Ουράνιο τόξο, 274
 Ουρίμ και Θουμμίμ γη, θα γίνει, 279-80
 μετάφραση, χρησιμοποιήθηκε στη, 8, 66, 68, 78, 127, 479
 Τζόζεφ Σμιθ, παίρνουν από, 8, 78
 Τρεις Μάρτυρες, τους φανερώνεται, 137-39
 Ουάσιγκτον, D.C., xxii, 107, 259
 Ουίτλοκ, Χάρβυ, 82-83
 Ουίτμερ, Ντέβιντ, 18, 127, 137-39, 149-50, 351, 525
 Ουίτμερ, Πήτερ, ο νεότερος, 149-50, 162
 Ουίτμερ, Πήτερ, ο προεβύτερος, xvii, 9, 127, 149-50
 Ουίτνυ, Ελίζαμπεθ Ανν, 174, 363, 468-69, 490
 Ουίτνυ, Νιούελ
 δίνει ευλογία σε Τζόζεφ Σμιθ, 260
 εορτή στην κατοικία τού, 504-5
 ζει με τον Τζόζεφ, 468-69
 καταχώριση ημερολογίου σχετικά με, 499, 501-2
 προικοδότηση, λαμβάνει, 450
 συναντά Τζόζεφ, 173-75
 ταξιδεύει με Τζόζεφ, 260, 362-63
 Τζόζεφ ζει στην κατοικία τού, 174, 269
Βλέπε, επίσης, Νιούελ Ουίτνυ, κατάσταση
 Ουάιτ, Λάυμαν, 313, 381, 392
 Ουίλιαμς, Φρέντερικ, xix, 27, 285, 295
 Οχάιο, *Βλέπε* Χάιραμ, Οχάιο· Κίρτλαντ, Οχάιο· Πέινοβιλ, Οχάιο

Π

Παραδόσεις, ψευδείς, 286-87
 Παγκόσμια ανάπτυξη Εκκλησίας, 116, 149-50, 154-56, 168-69, 326-29, 357, 395-96, 482
 Παιδική ηλικία του Τζόζεφ Σμιθ, 2-4, 29-30, 41

- Παιδιά
γονείς πρέπει να αγαπούν, 260-66, 529-32
δεν χρειάζονται βάπτισμα, 103-4
λυτρωθέντες από τον Ιησού Χριστό, 103-4
που θα έχουν, στην αιωνιότητα, 521-23
που πεθαίνουν, θα ανεγερθούν ως παιδιά, 191-93
που πεθαίνουν, θα έχουν αιώνια ζωή, 103-4, 191-93
Τζόζεφ Σμιθ, αγάπη του για, 260-66, 466, 468-69, 563-64
τιμούν γονείς, 525-28
του Τζόζεφ και της Έμμα Σμιθ, 21, 186-88
- Παντοτινός γάμος. *Βλέπε* Γάμος, παντοτινός
- Πατέρας. *Βλέπε* Γονείς
- Πατέρας στους Ουρανούς. *Βλέπε* Θεός Πατέρας
- Πάπυροι, αιγυπτιακοί, xx, 13
- Παραβολή
για τα τάλαντα, 385-86
για την άμπελο και τα κλαδιά, 177-78
για το γάμο του γιου του βασιλιά, 178-80
για το δίχτυ που ρίχτηκε στη θάλασσα, 328
για το προζύμι, 328-29
για το σιτάρι και τα ζιζάνια, 324-26
για το σπόρο του σιναπιού, 116, 154-55, 326-27
για τον σπορέα, 321-24
- Παραβολές
Ιησούς δίδαξε με, 320-21
στο Κατά Ματθαίον 13, 320-29
Πατριάρχης
ευαγγελιστής είναι, 153
στην Εκκλησία, xx
- Παύλος, 36-37, 179-80
- Παλμύρα, Νέα Υόρκη
Βιβλίο του Μόρμον, τυπώθηκε στην, xvii, 9, 147
Τζόζεφ Σμιθ ζει στην, xv, 2-7, 29-30, 63-65, 476
χάρτης της, 3
- Πάσοαλοι, οικοδόμηση Σιών σε, 201-4.
Βλέπε, επίσης, Σιών
- Πάσοαλοι (όρια), 286-87
- Περιστέρι, σημείο τού, 89
- Πέιντζ, Χάιραμ, 212-14
- Πέινσβιλ, Οχάιο, 260
- Πέτρος, Ιάκωβος και Ιωάννης
αποκαθιστούν Μελχισεδική Ιεροσύνη, xvii, 9, 88, 111-13, 541
λαμβάνουν κλειδιά ιεροσύνης, 115
- Πήτερον, Ζάμπα, 162
- Πίστη
έρχεται ακούγοντας το λόγο του Θεού, 418
και προσευχή, 142-43
να είμαστε μέλος της Εκκλησίας, 167-68
να ιαθεί, 415
να κληρονομήσουμε το σελέστιο βασιλείο, 229, 239-42, 386-87
να υπομείνουμε δοκιμασίες με, 193-94, 250-51, 255, 382, 403, 405-8
στον Ιησού Χριστό, 53-55, 169, 484
και πνευματικά χαρίσματα, 129
- Πλάκες, χρυσός. *Βλέπε* Πλάκες από χρυσό
- Πλάκες του Λεχί και Νεφί, 69-70
- Πληρότητα των καιρών. *Βλέπε* Θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών
- Πνεύμα. *Βλέπε* Άγιο Πνεύμα, δωρεά τού, Αποκάλυψη
- Πνεύμα του Ηλιού. *Βλέπε* Ηλίας
- Πνεύμα του Ηλιού (του Θεοβίτου). *Βλέπε* Ηλίας (ο Θεοβίτης)
- Πνεύμα της προφητείας, 211, 417-18
- Πνεύματα
αιώνια φύση των, 227-29
διάκριση των, 418-21
διεύρυνση των, 228
Θεός οργάνωσε, 114
λαμβάνουν αποκάλυψη, 516-17
- Πνεύματα, πονηρά
γνώση δίνει δύναμη επί, 288
δεν έχουν σώμα, 229-31
διάκριση των, 418-21
πόλεμος εναντίον της Εκκλησίας, 404-5
- Πνευματικά χαρίσματα
απαραίτητα στην Εκκλησία, 127-28, 131, 479, 484
διάκριση πνευμάτων, 418-21
δωρεά Αγίου Πνεύματος απαραίτητη για, 107-8, 129-34, 415-16
κάθε Άγιος των Τελευταίων Ημερών έχει, 127
λαμβάνονται ήρεμα, 129-34
πίστη και υποκοή απαραίτητα για, 129
- Τζόζεφ Σμιθ είχε, 125
της ίασης, 411-15
της προφητείας, 211, 417-18
των γλωσσών, 414-17

- Πονηρά πνεύματα. *Βλέπε*, Πνεύματα, πο-
νηρά
- Ποταμός Σασκουεχάνα, xvii, 7-9, 97, 111
- Πολύτιμο Μαργαριτάρι, xix, 13, 70-73,
226, 483-86. *Βλέπε, επίσης*, Γραφές
- Πόλεμος στους ουρανοί. *Βλέπε*
Προγίγνη ζωή
- Πόλεμοι, προηγούνται Δευτέρας
Παρουσίας, 269-74
- Πολυγαμία, xiii, 24
- Πόντιακ, Μίσιγκαν, 129, 259, 363-64,
546-47
- Πρατ, Πάρλυ, 162, 209, 381, 523
- Πρατ, Αντιοον, 357
- Πρεσβύτερος, Τζόζεφ Σμιθ χειροτονήθη-
κε, 150
- Πρόγονοι του Τζόζεφ Σμιθ, 1-2, 593
- Προικοδότηση. *Βλέπε* προικοδότηση
Ναού
- Πρώτη Προεδρία
ευθύνες τής, 153-54
οργάνωση της, xix, 13
Βλέπε, επίσης, Πρόεδρος της
Εκκλησίας
- Πρώτο Οραμα
μεγαλύτερο γεγονός, 594-96
καταδίωξη μετά, 36-37
αναζήτηση αλήθειας οδηγεί σε, 3-6,
30-33, 476
μαρτυρία για, είναι απαραίτητη,
594-96
- Επουράνιος Πατέρας και Ιησούς
Χριστός εμφανίζονται, xv, 6, 35,
42, 476
γνώση του Θεού μέσω, 6, 42
- Προ-διορισμένος, Τζόζεφ Σμιθ ήταν, 555,
592-94
- Προζύμι, παραβολή για το, 328-29
- Προσευχή
απόκτηση γνώσης μέσω, 289-90
αρετή στην, 142
γνώση Θεού μάς βοηθά σε, 44-45
γονείς Τζόζεφ Σμιθ διδάχθηκαν για, 41
Θεός ακούει και δίνει αποκάλυψη,
44-45, 139-44, 213-14
πίστη και απλότητα στην, 142-43
προσευχόμαστε για όλα, 141-42
Τζόζεφ Σμιθ, ένθερμη, 139, 142
του Τζόζεφ Σμιθ οδηγεί στον Πρώτο
Οραμα, xv, 6, 34-35, 137, 476
των γονέων για τα παιδιά, 529-31
- Πρόλογος στο Διδαχί και Διαθήκες,
209-10
- Προθητή ζωή
Ιησούς Χριστός επιλέχθηκε στο, 227
νόμοι θεοπίσθησαν στην, 178
Σατανάς επαναστάτησε στο, 227
Συμβούλιο στους Ουρανοί πραγματο-
ποιήθηκε στην, 178, 227, 555, 592-94
σχέδιο σωτηρίας παρουσιάστηκε στην,
227
Τζόζεφ Σμιθ χειροτονήθηκε στο, 555,
592-94
χειροτόνηση σε κλήσεις στην, 555
Προετοιμασία για τη Δευτέρα Παρουσία,
275-78
- Πρόεδρος της Εκκλησίας
Θεός αποκαλύπτει θέλημα σε, 212-15,
274-75
κρίσεις επί εκείνων που απορρίπτουν,
217-220
- Πρόεδρος της Ανώτερης Ιερουσύνης, xix
αντιπρόσωπος του Θεού σε εμάς, 214
υποστήριξη, 214-17, 345-48, 352-53,
565-66
Βλέπε, επίσης, Προφήτες
- Πρόεδρος της Ανώτερης Ιερουσύνης, xix
Πρόεδρος Ηνωμένων Πολιτειών
Τζόζεφ Σμιθ εποκέπτεται, xxii, 107, 110
Τζόζεφ Σμιθ υποψήφιος για, xxiii, 22
- Προφητεία, πνεύμα τής, 211, 417-18
- Προφήτες
αγάπη και υπηρετήση των, 311-12,
568-71
ανθρώπινες αδυναμίες των, 567-68
απορρίπτουν, συνέπειες του, 217-20
αποστολές των, δόθηκαν από τον
Θεό, 567-68
διδάσκουν, καθήκον να, 565-66
επιπληττούν, καθήκον για, 568-71
Θεός αποκαλύπτει τα πάντα στους,
212-15, 274-75
Μελχιεδική Ιερουσύνη, κρατά, 119
πνεύμα προφητείας ουνισιά, 417-18
υποστήριξη, 214-17, 345-48, 352-53,
565-66
ψευδείς, 217-20
Βλέπε, επίσης, Πρόεδρος της
Εκκλησίας
- Πρότυπο αλήθειας, 154-55, 482
- Πτώση του Αδάμ, 441, 482

P

- Ράμους, Ιλλινόις, 521
Ράσελ, Ισαάκ, 355

Ρίτσαρντς, Ουίλαρντ, 26, 355, 450, 487, 500, 577, 582
 Ρίτομοντ, Μισσούρι, 19, 261-62, 364-65, 381, 531-32
 Ρίγκντον, Σιδνεύ
 μεταστροφή τού, 10, 162
 όραμα στο Δ&Δ 76, 50-52, 236-38
 στην Πρώτη Προεδρία, xix, 27, 285
 στο Μισσούρι, xix, 197-98, 381
 στο Ναό του Κίρτλαντ, 295, 334
 στο Χάραμ του Οχάιο, 247
 την ημέρα της ίασης, 411-14
 Ρόμπινσον, Τζωρτζ, 381
 Ρότζερς, Νόε, 357

Σ

Σάρον, Βερμόντ, xv, 2, 476
 σαν του Χριστού ιδιότητες χαρακτήρα, ανάπτυξη, 58-59, 382-84
 Σατανάς
 αποστασία οδηγεί σε, 347-52
 γλώσσες, μιλά με, 417
 γνώση απαραίτητη, αλλιώς θα γίνουμε
 σαν, 287-88
 διάκριση τού, 419
 Εκκλησία, δεν μπορεί να σταματήσει
 πρόοδο τής, 154-56, 326-28, 395-96
 εξαπατά, 79-80
 καμία δύναμη, εκτός αν επιτρέψουμε,
 231-32
 καταδιώκει Αγίους, 17, 167, 404-5
 καταστροφή βασιλείου τού, 254, 279-80
 περισσότεροι, δεν μπορεί να έρθει ως ση-
 μείο τού, 89
 σοφία Θεού μεγαλύτερη από, 68-70
 στην προγήνη ζωή, 227
 σώμα, δεν έχει, 229-31
 Τζόζεφ Σμιθ, προσπάθησε να κατα-
 στρέψει, 34-35
Βλέπε, επίσης, Κόλαση
 Σελίδα τίτλου του Βιβλίου του Μόρμον,
 66-68, 125, 147-48
 Σελέστιο βασίλειο
 βάπτισμα απαραίτητο για, 239-42
 για εκείνους που δεν ακούν το ευαγγέ-
 λιο, 438
 ενάρτων γυναικών ανταμοιβή σε, 493
 θεοί, εκείνοι που θα υπερυψωθούν, θα
 γίνουν, 57-58, 240-41, 523, 578
 να υπομείνουμε με πίστη για να κληρο-
 νομήσουμε, 251, 351-52, 386-87, 578
 ναός, προετοιμάζει για, 455-56

νόμοι Θεού, προετοιμάζουν για, 177-78
 οι οποίοι θα έχουν παιδιά σε, 521-24
 οι οποίοι θα κληρονομήσουν, 167-68,
 229, 239-42
 παιδιά, οάζονται σε, 103-4
 παντοπινός γάμος, απαραίτητος για,
 240, 521-24
 Σημείο του Υιού του Ανθρώπου, 273-74
 Σημεία της Δευτέρας Παρουσίας, 272-74
 Σιναπού σπόρος, παραβολή για, 116,
 154-55, 326-27
 Σιγάρι, παραβολή τού, και ζιζάνια,
 324-26
 Σιών
 θα λυτρωθεί, 200-1
 μελών ευθύνες για, 156-58, 162, 201-4
 οικοδόμηση, 197-204, 556-59
 στην αμερικανική ήπειρο, 203-5, 484
 στο Τζάκσον Κάουντυ, Μισσούρι, xix,
 12, 17-18, 162, 197-201, 259
Βλέπε, επίσης, Όρος Σιών, σωτήρες σε
 Σκύλος, του Τζόζεφ Σμιθ, 20, 262, 265-66
 Σμιθ, Άγκνες, 192-93
 Σμιθ, Αλεξάντερ, 21, 188, 262
 Σμιθ, Άλβιν (αδελφός Τζόζεφ Σμιθ), 2, 4,
 188, 193, 436-38, 528
 Σμιθ, Άλβιν, (γιος Τζόζεφ Σμιθ), 21, 77, 187
 Σμιθ, Ασαέλ, 50
 Σμιθ, Ντέιβιντ, 21, 188
 Σμιθ, Δον Κάρλος (αδελφός Τζόζεφ
 Σμιθ), 2, 188, 192-93, 528
 Σμιθ, Δον Κάρλος (γιος Τζόζεφ Σμιθ), 21,
 188
 Σμιθ, Έμμα
 αλειμμένο με πίσσα και πούπουλα, βλέ-
 πει Τζόζεφ, 250
 Ανακουφιστική Εταιρεία, πρόεδρος
 τής, xxiii, 489, 492-93
 βάπτισμα τής, 161
 γάμος τής, xvi, 6-8, 65
 γραφείας για μετάφραση, 125
 δίδυμα, υιοθεσία και θάνατος του
 γιου, 21, 27, 173, 187, 247-50
 επιστολές από Τζόζεφ, 194, 260-66,
 362-63, 381, 391, 578
 επιστολή στον Τζόζεφ, 20
 θάνατος του πρώτου παιδιού, 21, 77,
 187
 καταχώριση ημερολογίου Τζόζεφ για,
 501
 Κίρτλαντ, μετακομίζει στο, 12, 173-75,
 187
 Κουίνι, συναντά Τζόζεφ στο, 403

- Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ και, 401
 Ναβού, επιοκέπτεται Τζόζεφ κοντά
 στη, 499
 παιδιά τής, 21, 186-88
 πλάκες από χρυσό και, 65
 ποταμός Μισοιπής, διαοχίζει, 401-2
 Τζόζεφ ζητά συγχώρηση για, 127
 υπηρετήση τής, 296-97, 411, 466-70,
 489
 φυλακή Λίμπερτυ, επιοκέπτεται Τζόζεφ
 στην, 391
 Σμιθ, Εφραίμ, 2, 188
 Σμιθ, Φρέντερικ, 21, 188, 262-63, 265-66
 Σμιθ, Τζωρτζ, 255, 361, 506, 611-13
 Σμιθ, Χάουρουμ
 βάπτισμα δι' αντιπροσώπου για τον
 Άλβιν Σμιθ, 438
 βάπτισμα του, 99-100
 Δύση, φεύγει για, 577
 ενσωματώνει Εκκλησία, 149-50
 Κομέρς, ασθένεια στο, 466-68
 μαρτυρικός θάνατος του, xxiii, 26, 500,
 577, 582-86
 Ναβού, επίσκεψη σε Τζόζεφ κοντά
 στη, 499
 Ναός Κίρτλαντ, έργο στο, 295-97
 οικογένεια του, 2
 παιδί, θάνατος του, 194
 προικοδότηση, έλαβε, 450
 Ρίτομοντ, φυλακισμένος στο, 19, 381
 στη φυλακή Λίμπερτυ, 390-92
 ταφή τού, xxiii
 φόρος τιμής τού Τζόζεφ Σμιθ προς,
 501, 528
 χολέρα, θεραπεύθηκε από, 529-31
 Σμιθ, Τζων, 468
 Σμιθ, Τζόζεφ, γενικά
 παιδιά τού, 21, 186-88
 γήινη αποστολή τού, 585-87
 εκπαίδευση του, 2-3, 30, 283-86,
 596-99
 Ηλίας, πνεύμα τού, αποκαλύφθηκε σε,
 93-95, 593
 προ-διορισμός τού, 555, 592-94
 ανθρώπινες αδυναμίες τού, 567-68
 νομικές υποθέσεις τού, 17, 259-61
 ιεραποστολικές προσπάθειες τού, 15,
 99-100, 161-62, 259, 362-65
 εξωτερική εμφάνιση του, 29, 541-43
 κλειδιά ιεροσύνης, κρατά, 113, 553,
 555-56, 585, 592-93, 602
 αποκαλύψεις, διαδικασία λήψης, 209,
 269-72, 285
 γραφές, αγάπη για, 3-6, 30-33, 197,
 317-19
 βλέπων, 174, 271, 582, 591, 599
 κηρύγματα τού, 22, 535-38, 607
 διδασκαλία τού, 308-9, 317-19, 362-65,
 535-38, 543-48, 565-66
 θάνατοι μελών οικογένειας, 21, 27, 77,
 186-88, 190, 247-50
 Σμιθ, Τζόζεφ, γενική θέαση της ζωής του
 (χρονολογικά)
 Ααρωνική Ιεροσύνη, λαμβάνει, xvii, 7-9,
 86-88, 93, 97
 απώλεια 116 σελίδων χειρογράφου, xvi,
 8, 68-70, 77-79
 Άρμονυ, εργάζεται στο, 6, 65
 βάπτισμα του, xvii, 7-9, 87-88, 97-100
 Βιβλίο του Μόρμον, εκτύπωση του,
 xvii, 9, 147
 Βιβλίο του Μόρμον, μετάφραση τού,
 xvi-xviii, 7-9, 65, 87, 125-28, 147, 162
 γάμος τού, xvi, 6-8, 65
 γέννηση του, xv, 2, 476
 γονείς τού, 41
 εγχείρηση ποδιού, xv, 2
 Εκκλησία, οργανώνει, xvii, 9-10, 149-53,
 479
 Κίρτλαντ, αποκαλύψεις στο, 13-14,
 209-10
 Κίρτλαντ, καταδιώξεις στο, 17, 247-50,
 259-61, 343-45, 351, 369
 Κίρτλαντ, φθάνει στο, xviii, 12, 173-75,
 187
 Μάντσοστερ, μετακομίζει στο, xvi
 Μελχισηδική Ιεροσύνη, λαμβάνει, xvii,
 9, 88, 111-13, 541
 Μετάφραση Τζόζεφ Σμιθ και, xvii, xix,
 13, 225-27, 271
 Μορόνι, επισκέψεις τού, xvi, 6-7, 63-65,
 113, 225, 335, 477
 παιδική ηλικία τού, xv, 2-4, 29-30, 41
 Παλμύρα, μετακομίζει στην, xv, 2, 29,
 476
 παππούς, προφήτευσε για, 50
 πλάκες από χρυσό, λαμβάνει, xvi, 6-8,
 64-66, 477-79
 πρόγονοί του, 1-2
 Πρώτο Όραμα τού, xv, 3-6, 30-36, 42,
 476
 Τζάκον Κάουντυ, Σιών σε, xix, 12,
 197-200, 259
 Τρεις Μάρτυρες και, xvii, 137-39
 Φαγιέτ, μετακομίζει στο, xviii, 10, 173,
 212

- Σχολή των Προφητών, xix, 129, 141, 283-86
 Λόγος Σοφίας, λαμβάνει, 285
 Στρατόπεδο Σιών, οδηγεί, xx, 18, 305-8, 311-14, 529-31
History of the Church, αρχίζει, xxi
Naunoo Expositor, καταστροφή τού, 575
Times and Seasons, εκδότης τού, xxii, 473-75, 608, 613
 Αιγυπτιακοί πάπυροι, μεταφράζει, xx, 13
 Ανακουφιστική Εταιρεία, οργανώνει, xxiii, 487-91
 Απόστολοι, δίνει κλειδιά σε, xxiii, 24-26, 153, 575, 579-80
 βάπτισμα για τους νεκρούς, αναγγέλλει, xxii, 24, 438, 513
 Δύση, αναχωρεί για, 577
 εθνοφρουροί, επίσκεψη στο Φαρ Ουέστ, 369-71
 επιστολή Ουέντουωρθ, γράφει, xxii, 475-85
 ιεραπόστολοι στην Αγγλία, xx, 15, 355-58
 Ιντιπέντενς, κρατείται στο, 19, 379-81
 Κατάστημα με τα κόκκινα τούβλα, 461-63, 470
 Κομέρς, ευλογίες ίασης στο, 411-15
 Κομέρς, ιδρύει, xxi, 20, 351-52, 411, 425
 Κουίνσι, φθάνει στο, xxi, 20, 401-4
 Λεγεώνα Ναβού, διοικητής, xxii, 473
 μαρτυρικός θάνατος τού, xxiii, 26, 500, 577, 582-86
 Μισσοόρι, δραπετεύει από, xxi, 20, 403
 Ναβού, δήμαρχος τής, xxiii, 22, 473
 Ναβού, καταδιώξεις στη, 24-26, 499, 563-65, 567-68, 575-79
 Ναός Κίρτλαντ, αφιέρωση του, xix-xxi, 15, 216, 333-35, 455-57
 Ναός Ναβού, οικοδόμηση του, xxii, 22-24, 297-98, 302, 449-53
 Ουάσινγκτον, D.C., επισκέπτεται, xxii, 107, 110
 πρόεδρος Ηνωμένων Πολιτειών, υποψήφιος για, xxiii, 22
 προικοδότηση, χορηγεί, xxiii, 24, 449-51, 553
 Ρίτομοντ, φυλακίζεται στο, 19, 381
 ταφή τού, xxiii
 Φαρ Ουέστ, μετακομίζει στο, xxi, 17, 19, 369
 Φαρ Ουέστ, συλλαμβάνεται στο, 19, 364-65, 379-81, 531-32
 φυλακή Κάρθατζ, φυλακίζεται σε, 26, 365, 500, 577
 φυλακή Λίμπερτυ, φυλακίζεται στη, xxi, 19-20, 390-97, 401
 Σμιθ, Τζόζεφ III, 21, 188, 262, 269
 Σμιθ, Τζόζεφ Μέρντοκ, 21, 27, 187, 247-50
 Σμιθ, Τζόζεφ, ο πρεσβύτερος
 αγάπη Τζόζεφ Σμιθ για, 525-28
 Άλβιν Σμιθ, είδε προτού πεθάνει, 438
 βάπτισμα τού, 98, 99-100
 γάμος τού, 1
 ενασχολήσεις τού, 2
 ευλογία στον Τζόζεφ Σμιθ, 188, 591
 θάνατος του, 188
 θρησκευτικές συνήθειες, 3-4, 41
 ίαση του, 525
 οικογένειά του, xv, 2, 26, 29
 Παλμύρα, μετακομίζει στην, 2
 Πατριάρχης της Εκκλησίας, xx
 συγχώρηση στην οικογένειά του, 431
 Σμιθ, Τζούλια Μέρντοκ, 21, 27, 187, 188, 260-62, 269
 Σμιθ, Λουίζα, 21, 173, 187
 Σμιθ, Λούση, 466, 531-32
 Σμιθ, Λούση Μακ
 αγάπη Τζόζεφ Σμιθ για, 525-28
 Ανακουφιστική Εταιρεία, συμβουλή σε, 489
 αποχαιρετισμός στους γιους, 531-32
 γάμος τού, 1
 θρησκευτικές συνήθειες τού, 3-4, 41
 ιστορία γραμμένη από, 38
 οικογένεια της, xv, 2, 26, 29
 προσευχή για τους γιους, 529-31
 Πρώτο Όραμα και, 35
 Τρεις Μάρτυρες και, 139
 Σμιθ, Νείθαν, δρ. 2
 Σμιθ, Σάμουελ, 87, 99-100, 149-50
 Σμιθ, Θαδδαίος, 21, 173, 187
 Σμιθ, Ουίλιαμ, 41, 84, 430-31
 Σνόου, Ιλάια, 487, 490
 Σνάντερ, Τζων, 355
 Σοφοί άνθρωποι, ζώντες, 214-15. *Βλέπε, επίσης*, Πρόεδρος της Εκκλησίας
 Προφήτες
 Σπορέας, παραβολή τού, 321-24
 Στέφανος χρηστότητας, 178-82, 386-87
 Στρατόπεδο Σιών
 διάλυση τού, xx, 307-8
 εφοδιάζει Αγίους του Μισσοόρι, xx, 489
 ηγετών εκπαίδευση σε, 18, 307-8, 311-14

- ίαση του Τζόζεφ και του Χάουρουμ κα-
 τά τη διάρκεια, 529-31
 προέλαση τού, xx, 18, 307-8, 311-14
 Στόουελ, Τζοσάια, 6
 Στήριξη ηγετών Εκκλησίας, 214-17,
 345-48, 352-53, 565-66
 Συνείδηση, ελευθερία τής, 373-76, 484
 Συμβούλιο των Ουρανών, 178, 227, 555,
 592-94. *Βλέπε, επίσης*, Προγήνητη ζωή
 Συγχώρηση
 εκτείνεται, σε όλους τους ανθρώπους,
 426-33
 οδηγεί σε ενότητα, 427-31
 Τζόζεφ και Ουίλιαμ Σμιθ συγχωρούν ο
 ένας τον άλλο, 430-31
 Τζόζεφ Σμιθ συγχωρεί μέλος αποστά-
 τη, 425-26
 Τζόζεφ Σμιθ συγχωρεί Ουίλιαμ Φελπς,
 431-33
 του Θεού Πατέρα, 82-83, 432-33,
 465-66
 του Ιησού Χριστού, 426-28
 των αδυναμιών των άλλων, 427-31
Βλέπε, επίσης, Ευσπλαχνία
 Συνάθροιση
 απαραίτητη κατά την τελευταία θεική
 νομή, 557
 για την οικοδόμηση ναών, 453-54
 στο Τζάκσον Κάουντυ του Μισσοούρι,
 12, 197-201
Βλέπε, επίσης, Ιοραήλ, αποκατάσταση
 τού. Τζάκσον Κάουντυ, Μισσοούρι
 Σύζυγος (ο), 524-25. *Βλέπε, επίσης*,
 Γάμος, παντοτινός
 Συγκληρονόμοι του Ιησού Χριστού, 57-59,
 71-73, 165-68, 240-41, 286-87, 438,
 455
 Σύζυγος (ο/η). *Βλέπε* Γάμος, παντοτινός
 Σύζυγος (η), 524-25. *Βλέπε, επίσης*,
 Γάμος, παντοτινός
 Σχολή των Προφητών, xix, 129, 141,
 283-86
 Σχέδιο οωτηρίας
 αιώνια φύση διάνοιας, 227-29
 αποκαλύφθηκε μέσω ιεροσύνης, 118
 ελεύθερη βούληση απαραίτητη για,
 231-32
 Θεού έργο και δόξα, 226
 προθηγή ζωή, παρουσιάστηκε στο,
 227
 οκοποί τού, 226-32
 οώζει ζώντες και νεκρούς, 438-44,
 512-13
 οώμα απαραίτητο για, 229-31
Βλέπε, επίσης, Σωτηρία
 Σχολή των Πρεσβυτέρων, 317-19
 Σωτηρία
 αποκάλυψη απαραίτητη για, 211
 βάπτισμα απαραίτητο για, 231-32
 γνώση απαραίτητη για, 229-31, 287-88
 διατάξεις ναού απαραίτητες για,
 453-56
 ελεύθερη βούληση απαραίτητη για,
 231-32
 θρίαμβος επί των εχθρών, 230-31
 μεγάλο έργο να μάθουμε, 290-91
 πίστη σε δοκιμασίες απαραίτητη για,
 250-51
 οώμα απαραίτητο για, 229-31
 υπακοή απαραίτητη για, 177-78,
 228-29
Βλέπε, επίσης, Σελέστιο βασιλείο,
 Σχέδιο οωτηρίας
 Σωτηρία για τους νεκρούς
 αποστολή Ηλιού του Θεοβίτου και,
 514-18
 δεομός ένωσης, 517-18
 δικαιοσύνη Θεού για, 439-40, 442-43,
 512-13
 δύναμη επιοφράγισης, 336-39
 θα απαιτήσει πολύ χρόνο, 511
 θάνατος Αλβιν Σμιθ και, 436-38
 Ιησούς Χριστός κάνει δυνατή, 440-42
 Ιησούς Χριστός οργανώνει πνεύματα,
 440-41, 444, 515-16
 καθήκον, 443-44, 512-13, 516-18
 σωτήρες στο Όρος Σιών, 444, 513-15
 τέλειοι, δεν μπορούμε να γίνουμε χωρίς
 τους νεκρούς μας, 517-18
 Τζόζεφ Σμιθ αναγγέλλει, xxii, 24, 438,
 513
Βλέπε, επίσης, Βάπτισμα για τους νε-
 κρούς, Δύναμη επιοφράγισης
 Σώματα
 άνομα πνεύματα δεν έχουν, 229-31
 απαραίτητο για ευτυχία, 229-31
 Θεός Πατέρας και Ιησούς Χριστός,
 έχουν, 46
 Σωτήρες στο Όρος Σιών, 444, 513-15.
Βλέπε, επίσης, Βάπτισμα για τους νε-
 κρούς, Σωτηρία για τους νεκρούς

T

Τάλερ, Ντάνιελ, 351-52
 Ταφή Τζόζεφ και Χάουρουμ Σμιθ, xxiii

Ταπεινότητα

- Τζόζεφ Σμιθ έδειξε, 8, 77-79
 Άγιοι πρέπει να έχουν, 347
 διδάσκουμε ευαγγέλιο με, 359-61
 ηγέτες πρέπει να έχουν, 309-11
 μετάνοια, απαραίτητη για, 77-83, 433
 συμπεριφερόμαστε σε άλλους με, 373
- Ταϊτή, ευαγγέλιο διδάχθηκε στην, 357
- Ταλέντα, βελτιώνοντας τα, 385-86
- Τάννερ, Τζων, 296-97
- Τελευταίες Ημέρες. *Βλέπε* Δευτέρα Παρουσία
- Τελευταία θεϊκή νομή. *Βλέπε* Θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών
- Τέηλορ, Τζων
 στη φυλακή Κάρθατζ, 26, 500, 577, 582
 στην οργάνωση της Ανακουφιστικής Εταιρείας, 487
Times and Seasons και, 473
- Τέιλορ, Λιονόρα Κάνον, 193
- Τελέστιο βασίλειο, 242-43
- Τερρέστριο βασίλειο, 241-42
- Τζάκσον Κάουντυ, Μισσοούρι
 Άγιοι εγκαθίστανται στο, 17, 199, 480
 Άγιοι καταδιώχθηκαν και οδηγήθηκαν μακριά από, xx, 17, 199-201, 305-8, 369, 480
 ιεραπόστολοι διδάσκουν στο, 162
 προσδιορίστηκε ως Σιών, xix, 12, 197-200, 259
 Στρατόπεδο Σιών προελαύνει στο, xx, 18, 305-8, 311-14
Βλέπε, επίσης, Ιντιπέντενς, Μισσοούρι
- Τζόνσον, Μπέντζαμιν, 499-500, 521
- Τζόνσον, Τζων και Άλις, 225, 236-37, 247
- Τζόζεφ Σμιθ, Μετάφραση της Βίβλου ανάγκη για, 225-27
 διδάσκει το σχέδιο σωτηρίας, 225-27
 Διδαχή και Διαθήκες και, 226, 236-38
 Έμμα Σμιθ, μετέφερε χειρόγραφα του, 401
 έργο για, xviii, xix, 13, 225-27, 271
 παραβολή για προζύμι περιγράφει, 328-29
Βλέπε, επίσης, Γραφές
- Τήρηση δελτίων καταγραφής, βαπτίσεις για τους νεκρούς, 511
- Times and Seasons*, xxii, 473-75, 608, 613
- Τρεις Μάρτυρες, xvii, 137-39, 328-29
- Τυφοειδής πυρετός, Τζόζεφ Σμιθ κολλά, xv, 2

Υ

- Υιός του Ανθρώπου, σημείο τού, 273-74
- Υπακοή
 αποκάλυψη και, 143
 αποστασία επακόλουθο έλλειψης, 345-48
 γνωρίσματα χαρακτήρα σαν του Χριστού και, 382-84
 γνώση και, 285, 288
 γραφές και, 71-73
 Δευτέρα Παρουσία και, 275-78
 ελεύθερη βούληση και, 231-32
 Ιησού Χριστού παράδειγμα, 182
 οδηγεί σε ενότητα, 299-301
 οδηγεί σε θησαυρούς γνώσης, 285
 οδηγεί σε κατανόηση του Θεού, 176-77
 οδηγεί σε σελέστια ανάπαυση, 177-78
 οδηγεί σε στέφανο χρηστότητας, 178-82, 386-87
 οδηγεί σε υπερύψωση, 177-78, 228-29
 παράδειγμα Παύλου σε, 179-80
 πνευματικά δώρα και, 129
 σε δοκιμασίες, 253-54
 στις εντολές, 175-77
 συγκληρονόμοι με τον Ιησού Χριστό μέσω, 57-59
 Τζόζεφ Σμιθ έμαθε, 68-70, 77-79
 Τζόζεφ Σμιθ, κανόνas του, 174
- Υπερύψωση. *Βλέπε* Σελέστιο βασίλειο, Σωτηρία
- Υπηρέτηση. *Βλέπε* Φιλία, Αγάπη, Φτωχοί και έχοντες ανάγκη

Φ

- Φαρ Ουέστ, Μισσοούρι
 Άγιοι εγκαθίστανται σε, 18-19, 369, 481
 Άγιοι καταδιώκονται και οδηγούνται έξω από, xxii, 19-20, 379-81, 390-93, 401-4, 481
 ναός να οικοδομηθεί σε, 19, 369, 449
 Τζόζεφ Σμιθ στο, xxii, 17, 19, 369
 Τζόζεφ Σμιθ συλλαμβάνεται στο, 19, 364-65, 379-81, 531-32
 Τζόζεφ Σμιθ, τον επισκέπτονται άνδρες της εθνοφρουράς στο, 369-71
- Φαγιέτ, Νέα Υόρκη
 κλάδος οργανώνεται στο, 10
 πρώτη συνέλευση πραγματοποιείται στο, xviii, 150-51
 Τζόζεφ Σμιθ μετακομίζει στο, xviii, 10, 173, 212
 Τζόζεφ Σμιθ μεταφράζει στο, xvii, 9, 127

- Τρεις Μάρτυρες στο, xvii, 137-39
 Εκκλησία οργανώνεται στο, xvii, 9-10, 149-51, 479
- Φελς, Ουίλιαμ, 210, 334, 431-33
 Φιλαδέλφεια, Πενουλβάνια, 162, 259
 Φίλντινγκ, Τζόζεφ, 355
 Φιλία
 Εκκλησίας μέλη δείχνουν, 504-6
 ενώνει τους ανθρώπους, 503-4
 σε αντιζοότητα, 501-3
 Τζόζεφ Σμιθ, ένα παράδειγμα της, 499-503, 506
 του Ουίλαρντ Ρίτσορντς, 500
Βλέπε, επίσης, Αγάπη
- Φόλετ, Κινγκ, 189
 Φόρντχαμ, Ιλάτσα, 411-14
 Φρουροί, Τζόζεφ Σμιθ επιπλήττει, 381
 Φτωχοί και έχοντες ανάγκη
 Άγιο Πνεύμα εκχύνεται σε αυτούς που ενδιαφέρονται για, 464
 Ανακουφιστική Εταιρεία ενδιαφέρεται για, 490-92
 υποχρέωση να φροντίζουμε για, 463-64, 504-5
Βλέπε, επίσης, Αγάπη
- Φυλακή Λίμπερτυ
 περιγραφή της, 390-91
 Τζόζεφ Σμιθ γράφει στην οικογένεια από τη, 262-66, 391
 Τζόζεφ Σμιθ γράφει στους Αγίους από τη, xxi, 169, 250, 391-98, 407-9, 503-5
 Τζόζεφ Σμιθ φεύγει, xxi, 20, 403
 Τζόζεφ Σμιθ φυλακίστηκε στη, xxi, 19-20, 390-97, 401
 Τζόζεφ Σμιθ, πίστη του δοκιμάζεται στη, 250-51
 Τζόζεφ Σμιθ, συναισθήματά του για, 251-52, 397-98
- Φυλακή πνευμάτων, 440-41, 444, 515-16
- X**
-
- Χαρίσματα, πνευματικά. *Βλέπε*
 Πνευματικά χαρίσματα
- Χάνκοκ, Μωσία, 468-70
 Χανκς, Νόουλτον, 357
 Χάρρις, Μάρτιν
 απώλεια 116 σελίδων, xvi, 8, 68-70, 77-79
 γραφείας για μετάφραση, xvi, 8, 65
- στην πόλη της Νέας Υόρκης, xvi
 Τρεις Μάρτυρες, ένας από, xvii, 137-39
 υποθηκεύει αγρόκτημα, 9, 147
- Χάρρις, Διατηρήθηκε, 68
 Χάρτες, 3, 11
 Χάνττ, Οροον, 355-58, 361-62
 Χάραμ, Οχάιο
 όραμα του Σωτήρα σε, 50-52
 συμβούλιο πραγματοποιήθηκε στο, 209
 Τζόζεφ Σμιθ ζει στο, 225, 236, 247, 269
Βλέπε, επίσης, Κίρτλαντ, Οχάιο
 Χέηλ, Έμμα. *Βλέπε* Σμιθ, Έμμα
 Χέηλ, Ισαάκ και Ελιζαμπεθ, 6-8, 65
- Χειροθεσία
 για να λάβουμε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, 104-7
 Λιτς, Τζέιμς, 461-63
 προς ίαση των αρρώστων, 415
- Χειρογράφου σελίδες, Βιβλίο του Μόρμον, απώλεια του, xvi, 8, 68-70, 77-79
- Χιλιετία, 277-80
- Χολέρα
 στο Στρατόπεδο της Σιών, 313-14
 Τζόζεφ και Χάουρουμ Σμιθ θεραπεύονται από, 529-31
- Χοτζ, Αβραάμ, 255
 Χορν, Μαίρη Ιζαμπέλα, 193
 Χριστιανική αγάπη. *Βλέπε* Αγάπη
 Χριστούγεννα, αποκάλυψη ελήφθη, 269
- Χρυσές πλάκες
 Βιβλίο του Μόρμον γραμμένο σε, 6, 63-68, 125, 477-79
 μάρτυρες βλέπουν, xvii, 137-39
 όχλος προσπαθεί να κλέψει, xvi, 8, 65
 περιγραφή του, 66-68, 477-79
 Τζόζεφ Σμιθ λαμβάνει, xv-xvii, 6-8, 64-66, 477-79
 τις πήραν από Τζόζεφ Σμιθ, 8, 78
Βλέπε, επίσης, Βιβλίο του Μόρμον. Βιβλίο του Μόρμον, μετάφραση τού. Μορόνι
- Ψ**
-
- Ψευδείς προφήτες, 217-20
 Ψευδή πνεύματα, διάκριση τών, 418-21.
Βλέπε, επίσης, Πνεύματα, πονηρά
 Ψευδείς παραδόσεις, 286-87

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

GREEK

4 02364 81133 7

36481 133